

પ્રકાશક—

મેસર્સ એ. એમ. એન્ડ કંપની

પાણીતાળા—શકિયાવાડ.

અનુવર્તન—

૧૯૦૮૬ મેન્ડેલિવ સિમ્સ. ૮. ૫૨, ૫૨૬ થા પુસ્તકો નં. ૩૧૫

અર્થ.

જેની નસેનસમાં નેનત્વની ધગશ હતી.

જેના શ્વાસોશ્વાસમાં શાસનસેવાનો મંત્ર હતો.

જેના શબ્દે શબ્દે સત્ય માર્ગનો પાઠ હતો.

જેની કૃપાહૃદિથી મારો આત્મવિકાસ થયો છે.

એ

પરમ પૂનિત પૂજ્યપાદ ગુરુદેવ

શ્રીમદ્ આરિત્રવિજયજી (કમ્બી)

ના

ચરણારવિંદમાં

સમર્પણ.

સેવક-દર્શન.

શ્રી ચારિત્ર દર્શક સીરીઝના પ્રગટ થઈ ચૂકેલાં—

આકર્ષક પુસ્તકો.

પુ૦ નં૦		કોમ
૧	શ્રી તપગચ્છ શ્રમણ વંશવૃક્ષ.	૦-૧૦-
૨	મહાવીર જન્મોત્સવ.	ભેટ.
૩	અષ્ટપ્રકારી પૂજા.	.....
૪	પૂજાસંગ્રહ.	ભેટ.
૫	વિહારદર્શન ખં. ૧ ભો.	ભેટ.
૬	આદિનાથ શકુનાવલી.	}
૭	રમણ પ્રશ્ન.	
૮	સન્ન પ્રશ્ન.	
૯	જીન તીર્થોના ઇતિહાસ.	૦-૪-૦
૧૦	જોનાચાર્યો (સચિત્ર).	ભેટ.
૧૧	વિશ્વરચના પ્રબન્ધ (સચિત્ર)	૧-૮-૦
૧૨	દિનશુદ્ધિ-વિશ્વપ્રભા.	૨-૮-૦
	સ્થાપનાચ (વિધિયુક્ત સામાયિક).	ભેટ.
	જીન સમાજનો સિનારો.	ભેટ.

તૈયાર થાય છે.

विद्यार्-दशमि पाठ १-२.

पुष्प वैभव

३५३१४४ २६१४३८

ॐ५१—

ਸ੍ਰੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮਾਜ ਪੀਠੀਮ—

श्रीश्री श्रीगणेशाय नमः श्रीगणेशाय नमः

ବିଷୟ : ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଧାଂଶୁ ପଣ୍ଡା,
ପଦବୀ : ମେଡିକାଲ ଅଫିସର

પ્રસ્તાવના.

શ્રીમદ્ ચારિત્રવિજયસદ્ગુરુમ્યો નમોનમઃ

પ્રાચીનત્વ

જેન સાહિત્ય એ સર્વાંગ પૂર્ણ સાહિત્ય છે, જેમાં દરેક વિષયોને સારા રૂપમાં આજેખવામાં આપ્યા છે.

પ્રભુ મહાવીર દેવથી આગમસૃષ્ટિનો નવો પ્રાદુર્ભાવ થયો છે, તેમાં પૂર્વના દરેક તીર્થંકરોના આગમોનો સમાવેશ થયો છે; અને એ આગમ પ્રવાહમાંથી કાલિક-ઉત્કાલિક વિગેરે આગમ નહેરો નીકળી છે.

કાલિક આગમોમાં જંબુદ્વીપ પ્રત્તાપ્તિ સૂર્ય પ્રત્તાપ્તિ, ચંદ્ર પ્રત્તાપ્તિ અને દ્વિપસાગરપ્રત્તાપ્તિ એ સત્યવસ્તુ પ્રરૂપક-પ્રત્તાપ્તિઓ છે. જે પૈકીની જંબુદ્વીપ પ્રત્તાપ્તિમાં જંબુદ્વીપ-ભરતક્ષેત્રનો, સૂર્યપ્રત્તાપ્તિમાં સૂર્ય વિગેરેનો, ચંદ્ર પ્રત્તાપ્તિમાં ચંદ્ર વિગેરેનો, અને દ્વીપસાગર પ્રત્તાપ્તિમાં સમસ્ત દ્વીપસમુદ્રોનો વિષય થયો છે. એટલે જે આગમોમાં ભૂગોળ આપી છે. અને જે આગમોમાં ખગોળનું આલેખન છે.

અત્યારે તો એ સ્પષ્ટ થયું છે કે-હિંદમાં પ્રાચીનમાં પ્રાચીન જ્યોતિષ વિષયક જે કોઈ સ્વતંત્ર ગ્રંથ હોય તો તે સૂર્ય-ચંદ્ર પ્રત્તાપ્તિઓ છે. જેમાં તિથિ, નક્ષત્ર, કરણ, સૂર્યચાર, ચંદ્રચાર, યોગ, ગુરુ, શનિ, મહાષુ અને ૮૮ મહોનો અધિકાર છે.

ત્યાર પછી ભદ્રબાહુ *સંહિતાની રચના થઈ છે, જે અત્યારે ઉપસબ્ધ થતી નથી. આ સિવાય પણ ગણિત-ગતક મૂર્ત્ત વિગેરેના અનેક ગ્રંથો રચાયા હશે.

એટલેકે કાળે દુષ્કાળ વિગેરે વિષય પ્રસંગો ઉપસ્થિત થતાં આ વિષયમાં પીછેહઠની શરૂઆત થઈ.

* ભદ્રબાહુ સંહિતા પ્રાકૃતમાં હોવી જોઈએ, જેનાં સંસ્કૃત તરજુમામાં ભૃગુસંહિતાનો જન્મ થયો છે, અને ઉપસબ્ધ થતી ભદ્રબાહુ સંહિતા અર્વાચીન છે: એમ માફ માનવું છે.

અર્વાચીનતા—

વળી વિક્રમની ખીજ મહાસાળીના પૂર્વાર્ધમાં જોનાચાર્યોએ દે
સાદિત્ય માથે ગણિત, દોરા અને મુદ્રતંત્રોતિગને પણ સાઈ પોયણ અ
પ્યું છે; અને તેમાં મંજળ, જુધ, શુક, રાદુ, કેતુ તથા વારોને પણ રચા
આપ્યું છે.

આર્પોવર્તમાં રાહુ કેતુ અને વારના ઉલ્લેખો વધારે નજીક
જાળના છે, કેમકે-ઝોશિઆના તોરણમાં સં. ૧૦૩૫ આ. શુ. રવિવાર
સ્વાતિનો (સેખાંક ૭૨૮) ઉલ્લેખ છે. તથા ધર્મીઆજાના જનમંદિરમ
એક પ્લાકેટ સં. ૬૧૮ એજ ગુદિ ૨ હરનનસુત્ર-બુધવારે હાટ સમર્પણ
કર્તાની પ્રાપ્તિ પાઠી છે. (સેખાંક ૬૪૫). હવે આ પહેલાંના પ્રયોમાં કે
સેખામાં રાહુ કેતુ કે વારના ઉલ્લેખો નથી, એટલે સમજી શકાય છે કે-
સત્રમજ તે અરસામાંજ વાર વિચરેલી પ્રવૃત્તિ થઈ છે, અને પછીના મં-
દોએ તેનો સ્તીકાર કર્યો છે. પ્રસ્તુત દિનગુદિ પણ આ યુગનોજ મીઠ-
તિંક મંથ છે.

दिनश्रद्धि-कर्ता

વિશ્વમ મંચ ૧૩૩૦ થી ૧૩૬૦ માં ગુદામંચમાં શ્રી જયજીભર
 મુરિની પારે શ્રી ચણ્ડેશ્વર નામના આચાર્ય દત્તા, આ મુરિ ઉપરોક્ત સ્ત-
 વામાં લખાવિત દત્તા જેથી તેમને સારંગી મુરિએ રેશનાનગર
 નું જીલ્લા આગુતું દત્ત આચાર્યની ખીમમુરિ સિદ્ધ ગણા દાતા આ
 મુરિની ખીમ મંચને નહીં માન આપે દત્ત. તથા તેમના મોજના
 ચમત્કાર વડે મુરિ. જ્યારે મુરિદશરણા દાતા ઉત્તુ મામમાં મો
 ગુરુ દાતા અને રેશના રેશનાના મંચના દત્તા. આ પીઠાન અને
 મના ગણ પત્તના મિત્ર મુરિ આજ વહાલો કાલેજ હોય આ મુરિ
 મુરિના મંચ ૧૩૩૬ માં મુરિના મંચ ૧૦૦૦ પહેલે જીવ ભવામ
 હોય મુરિના મંચ દાતા અને મુરિના મંચ દાતા મના રીતે નહીં
 મંચ મુરિના મંચ મુરિના મંચ મના મના મના મના મના મના
 મના મના મના મના મના મના મના મના મના મના મના મના

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

1. The first group of people who are interested in the results of the study are the researchers themselves. They want to know if the study was successful in achieving its goals and if the results are consistent with their expectations.

૨-હરિમુનિ-પોતાના કર્પૂર પ્રકરમાં લખે છે કે—

શ્રીવક્ત્રસેનસ્ય ગુરોસ્ત્રિવિદિ સાર પ્રવંચ સ્ફૂટસદ્ગુણસ્ય
શિષ્યેણ શ્વકે હરિણેયમિદા સૂક્તાષલી નેમિચરિત્રકર્તા ॥

શ્રી હેમતિલકસુરિના શિષ્યરત્ન શ્રીમાન રત્નશેખરસુરિ હતા. જન્મેના જન્મ સં. ૧૩૭૨ માં દિક્ષા સં. ૧૩૮૫ માં સુરિપદ સં. ૧૪૦૦ ખીલાડા ગામમાં, અને સ્વર્ગગમન સં. ૧૪૨૮ પછી થયેલ છે. જેમણે ખરતર ગચ્છાધિપતિ જીનસિંહ સુરિના શિષ્ય જીનપ્રભસુરિ પાસે અભ્યાસ કર્યો હતો. તેઓશ્રીને “ મિથ્યાધિકાર નબોમણિ ” નું બિરૂદ હતું.

દિલ્હીપતિ ફિરોજશાહ તખલક (ઇ. સ. ૧૩૫૧ થી ૧૩૮૮) પાસે પેયશ્શંધવી (સં. ૧૪૪૪) ની સારી પ્રતિષ્ઠા હતી. તેમની દ્વારા આ સુરિનો પરિચય થતાં પાદશાહે સુરિજીને ફરમાનો લખી આપ્યાં હતાં. જેમના શિષ્ય શ્રી હેમચંદ્રસુરિ થયા છે.

આ રત્નશેખર સુરિજીએ લખના વિષયને અલગ રાખી માત્ર પંચાંગ શુદ્ધિથી દિવસ જેવા માટે લક્ષ્ય રિચર કરી આ દિનશુદ્ધિ ગ્રંથ બનાવ્યો છે. તેઓએ આ ગ્રંથમાં એવી મુશ્કેલી કરી છે કે જે મુઝા જીવોને પ્રાથમિક શિક્ષણમાં એક બોમિઆની ગરજ સારે છે. તેમજ આ ગ્રંથ પ્રતિષ્ઠિત-પ્રમાણુત્ત રાચક શૈલીદાર અને સરલ છે. જેનું માપ તેના અભ્યાસીજ આંદો શકે.

* તે સુરિની જ બંનાવેલી અન્ય કૃતિઓ નીચે મુજબ છે.

સ્વોપત્ત વીરંજય ક્ષેત્ર સમાસ. (પ્રકાશક-આત્મા બાવનગર.)

* વસંતગદના શિક્ષાલેખ (૯૫૪) માં ઉલ્લેખ છે કે-તપગચ્છાધિ-પતિ શ્રીસોમસુંદરસુરિ-શિષ્ય શ્રી મુનિસુંદરસુરિ-શિષ્ય શ્રી જયચંદ્ર-સુરિના શિષ્ય બાલસરસ્વતી શ્રી રત્નશેખરસુરિ (વિ. સં. ૧૪૫૭ થી ૧૫૧૭ પોપ વદિ ૬) થયા છે. તેમણે સ્વોપત્ત શાહવીધિ, રત્નચૂડરાસ આચારપ્રદીપ. અને શ્રાદ્ધપ્રતિક્રમણુ વૃત્તિ બનાવેલ છે.

આ ઉપરાંત યજ્ઞવલ્ક્યવૃત્તિ (સં. ૧૪૯૬), લક્ષણ સંગ્રહ (ઉક્ત), હેમ. અવચરિ (અમ. ભં. ૨) તથા પ્રભોધ ચંદ્રોદય વૃત્તિ આદિના દર-નારા અને નેમિ રાજમતીતા બાર રાસા કાર અંચલગચ્છિય કપૂરવિજય ના ગુરુ વિગેરે પણ જૂદા જૂદા રત્નશેખર સુરીશ્વરો છે.

ડા. ત્રિભુવનદાસ લાહોરચંદ કૃત અપ્રકટ “ જૈન જ્ઞાન મહોદધિ ” તથા “ જૈન મધ્યાવલી ” ના આધારે

દિનશુદ્ધિએ દિવસનું બળ દર્શાવ્યું છે, ન્યારે સમશુદ્ધિએ સમ-
બળ પર ભાર મૂક્યો છે. દિનશુદ્ધિ અભ્યાસના પ્રારંભમાં ઉપયોગી છે,
ન્યારે સમશુદ્ધિનું અધ્યયનમાં પછી સ્થાન છે. આ પ્રમાણેની વિચાર-
માળામાં મળ્યો છે. સ્થિર થયો. ૬—આખાસત્ત્વને ઉપયોગી થઈ
પડે તેવું દિનશુદ્ધિનું વિવરણ સમ્પત્તિ, અને બીજી દિવસેજ વિશ્વપ્રભાનો
પ્રારંભ થયો. સાથે સાથે વિષયને સુંદર રીતે હજીવા માટે પ્રસ્તુત થયોનું
અધ્યયન પ્રારંભ્યું.

મંથ કર્તા

૧ સૂર્યપ્રતિભિ-ટીકા.

ચંદ્રપ્રતિભિ.

૨ નારયંદ્ર. શ્રીનરયંદ્રસુરિ

„ ટીપ્પન. શ્રીસાગરયંદ્રસુરિ
પ્રમસતક. શ્રી નરયંદ્રોપાધ્યાય

„ બેડાસવત્તિ. „

પ્રમસયતુર્વિંશતિકા. „

સમશુદ્ધિ. શ્રી હરિભદ્રસુરિ

બુવનદીપક. શ્રી પદ્મપ્રભસુરિ

બેઠસહીર. આ. શ્રી વિજયહીરસુરિ

મેઘમહોદય. ઉ. શ્રી મેઘવિજયજી

આરંભસિદ્ધિ. શ્રી ઉદયપ્રભસુરિ

મંથ કર્તા

સુધીશૃંગારવાર્તિક. શ્રીહેમદંસગણિજી
જ્ઞેનમતપ્રભાકર ન્યા. વિ. શાંતિવિજય
મુદ્દર્તચિંતામણી. દેવવલ્લભ

„ ટીકા

પ્રતિષ્ઠાકલ્પ પૂર્વાચાર્ય

બાગબોધ ન્યોતિય.

બૃહન્ન્યોતિયસાર.

શિષ્યદીપક.

સર્વતોભદ્ર.

કાળતાન.

પં. શંભુનાથ

પંજીકા (બંગાળી) ગુપ્તપ્રેસ.

આ વિશ્વપ્રભામાં આરંભસિદ્ધિ-વાર્તિકને મુખ્ય રાખેલ છે,
બાકીના મથોની જુદા પડતા પાઠોમાં સહાય લીધી છે, અને કોઈ પણ
જરૂરી વિષય રહી ન જાય તે તરફ પુરતું લક્ષ્ય રાખેલ છે.

૧ સૂર્યપ્રતિભિના યત્રો અને ચંદ્રપ્રતિભિ મૂળ છપાવવાની જરૂર છે.
૨ નરયંદ્રસુરિ અનેક થયેલ છે.

૧—દેવાનંદ મુનીશ્વર પદપંકજ સેવનૈક પદ્મવરણ:

ગ્ધોતિ:શાસ્ત્રમકાર્ષિનૃ નરચંદ્રાશ્ચ્યો મુનિ પ્રવર: ॥ ૧ ॥

આ સુરિએ ચતુર્વિંશતિ જનસ્તોત્ર પણ રચ્યું છે. તેમના શિષ્ય
સાગરયંદ્રસુરિએ “ નારયંદ્ર ટીપ્પન ” કરેલ છે. માંગરોળ જ્ઞેન સંઘના
ભંડારમાં જ્ઞેની સં. ૧૪૭૬ દિ. ૦ જેડ શુદ્ધિ ૧૦ ભેદે શ્રી સોમસુંદર-
સુરિ-શિષ્ય સોમદેવસુરિ-શિષ્ય સંયમશ્રિગણિ-શિષ્ય કુસોદય ગણિએ
લખેલ એક પ્રાત છે. મં આ મંથમાં તેનો ઉપયોગ કરેલ છે. આરંભ-
સિદ્ધિવાર્તિકમાં અવતરણ કરેલ નારયંદ્ર ટીપ્પનના સ્તોકો અને આ
પ્રતના તેજ સ્તોકોમાં બહુ તથાવત છે.

સુશળ તરીકે ઝાળખાતી જન્મ નક્ષત્રો જુદા પાડવા છે એટલે મેં પણ આ બીજા માર્ગનો સ્વીકાર કર્યો છે.

વાસ્તુનું જન્મનક્ષત્ર કૃતિકા છે, અને મેષના છેઘા નવાંચથી રાશિમા રહેલ થાય છે. પણ આરંભ સિદ્ધિની દીક્ષામાં આ નક્ષત્ર અશ્વિનિથી ગણેલ છે, જેથી મેં પણ એજ રીતિએ વસ્તુનો અધિકાર આપ્યો છે અને રાશિમાં એક લખાદનો તથાવત ન રહે એમ અર્થ સંકલના કરી છે.

કેટલાએક જ્યોતિર્વિદો વૃશ્ચિકના ચંદ્રને અને કાગળ શુદ્ધિમાં બીજા અકવાડીઆને દુષ્ટ માને છે. પરંતુ તે જમ છે કેમકે—અનુરાધા અને જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રો પ્રવાણમાં સિદ્ધિદાયક છે ગાથા ૧૮) એટલે માની શકાય છે કે—વીંછીડાનો દોષ સર્વથા દૂરિત છે; દેશભેદનાં છે કે x x કાર્યને આશીને સ્વીકારાયો છે.

શ્રીયુત પૂરણચંદ્ર નાહાર M. A. સંગ્રહીત લેખ સંગ્રહના ૪૦૯, ૫૩૪, ૬૨૮, ૭૬૭, ૮૦૬, ૮૦૭, ૮૧૩, ૮૮૨. ૯૧૪, અને ૯૨૦ નંબરના લેખોમાં કાગળ શુદ્ધિ ૫-૮-૯-૧૧-૧૩ અને ૧૪ તિથિની પ્રતિષ્ઠા થયાનું લખેલ છે.

લક્ષ્મણ વિશેષ હોય તો વૃદ્ધિમાસ ચૈત્ર અને જેઠ પણ શુભકાર્યમાં સ્વીકાર્યો છે. જુઓ તેજ લેખ સંગ્રહમાં લેખાંક ૭૭૨ માં બીજા ચૈત્ર શુદ્ધિ ૮, ૬૦૬ માં બીજા વૈશાખ, ૮૩૮ માં પ્રથમ આષાઢ વદી, ૭૨૫-૨૬ માં બીજા આષાઢ અને ૮૩૨ માં સં. ૧૨૦૯ નો બીજા જેઠ વદિનો ઉલ્લેખ છે. લેખાંક ૭૬૨-૮૦૫ અને ૮૨૦ માં ચૈત્ર શુદ્ધિની યાદી છે; અને લેખાંક ૫૫૮, ૭૭૫, ૮૦૧ અને ૮૧૦ (વાંદ ૪ : માં જેઠ માસનાં બન્ને પક્ષો પ્રતિષ્ઠા માટે મંદણ કર્યાં છે.

અત્યારે ઉઘાપન, સાંતિસ્નાન, વૃદ્ધસ્નાન અને પદાધિરોપણ વિગેરે મંજળ કાર્યો પણ શુદ્ધાસ્તમાં કરાય છે પણ જ્યોતિષ શાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ એ માર્ગ પ્રશસ્ય નથી. માત્ર રોગાદિ-સાંતિ-મોટે સાંતિસ્નાન-મદાસ્નાન શુદ્ધાસ્તમાં પણ કરી-શકાય છે.

નકલુદાન—

આ મંચ રચવામાં મુનિ જ્ઞાનવિજય અને મુનિ ન્યાયવિજય અવિભક્ત મદદનીશો છે, શેઠ દરિયાઈની ખાસ પ્રેરણા છે. પૂ. પા. આચાર્ય-મદારાજ ઓચિન્ત્યમેષ સરિએ જન્મ શુદ્ધિમાંની ઉદ્યાસ્ત શુદ્ધિની ગાથાની

જેવું અને નેહની મૂલ સુધારારી છે; એ વયોદક્ષ-અનુભવ રૂઢ પૂજ્ય અમ
વિજયજી મ. સા. ને તો કેમ બુધાય ? તેમણે જરૂરી સાધનો પૂરાં પાડ
છે. ૫૦ વિચક્ષણ વિ. મ. પરિશિષ્ટો ૬-૧૦ અને ૧૧ ની કોપી પૂર
પાડી છે. અમૃતલાલ અમરચંદ સતોતે આ પુસ્તકની સંપૂર્ણ પ્રેસ કોપ
કરી આપી છે; અને ૫૦ અંબાલાલ બાઇએ અનુક્રમશ્ચિત્ત તથા શુદ્ધિ
પત્રક કરેલ છે, હું આ દરેકનો ઉપકૃત છું.

વાંચકમહાશયો આ ગ્રંથમાં જે બૂલ લાગે તે મૂચવશે તો બીજી
આવૃત્તિમાં સુધારવા તરફ લક્ષ્ય રાખીય.

સં. ૧૯૮૩ ચા. ૬ સં. ૬
વસંતપંચમી-રવિવાર
મુંબઈ

} લીંગ ચારિત્રચરણોપાસક-દર્શન

બહાર પડી ચૂક્યો છે—

આપત્તનોમાં વિચાર વિનિમય કરવા માટે,

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

એ શું છે ?

૫૪-૨૪૧.

પરિશિષ્ટો-૮

ચિત્રો-૧૬.

વિમલ ભાવ રૂ. ૧-૮-૦ (૮પાલ ખર્ચ જુરો).

એમાં શું છે ? પૂછી વિચર છે કે કરે છે ઈશ્વાર
અને નાનંદના એકામ દ્વારા લાવનાર વિચાર-પદ્ધતિ,
ઉપદેશનુ મોંદર્બ અને અમાતોચનાની કસોટી.

લખા—

શ્રી ચારિત્ર અમારું મીઠી,
૧૦ દર્શનવિજય ૫૫ વડવાજીકાંપ.

પ્રીદિનશુદ્ધિ-વિશ્વપ્રભાની અનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ	ગાથા	વિષય	પૃષ્ઠ
ગલાચણ ...	૧.	૬ કાલવેળા ...	૨૨.	
* વારદ્વાર.		૭ વર્ગ્ય ઋષિ પ્રહર ...	૨૨.	
પાત્રો અને સ્વમાલો ...	૨	+ દિવસનાં શુભાશુભ		
વાર લાવવાની રીતિ...	૩	ચોધડીયાં ...	૨૩	
વાર ફળ ...	૪	,, અત્યંત્યંત્ય કાળ ...	૨૪	
વારમાં કાર્ય સિદ્ધિ ...	૫	,, ધડીપળાદિનું માપ ...	૨૪	
વારોની ચર સ્થિતતા...	૫	,, વારની વિશ ધડીઓ ...	૨૫	
કાલહોરા ...	૬	,, અહોનાં નામો ...	૨૫	
+ દિનરાત્રિ હોરા યંત્ર	૭	,, રાશિભોગ ...	૨૫	
ચોધડીયાના નામો ...	૮	,, અહોની ગતિ ...	૨૫	
+ ચોધડીયાનો કોઠો ...	૯	,, ત્રિશાંશ ભોગ ...	૨૫	
+ શુભાશુભ ધડી યંત્ર...	૧૦	,, જ્વર્ગ ભોગ ...	૨૫	
બાર માસનો ધડી યંત્ર...	૧૦	,, હારાદનું સ્વરૂપ ...	૨૫	
વાર પ્રારંભ ...	૧૨	,, ઉદયાસ્ત દશા ...	૨૭	
સંક્રાન્તિમાં દિનમાનક્રમ	૧૩	,, ઉદયાસ્ત કાળ ...	૨૭	
દિનમાન વૃદ્ધિ હાનિ ...	૧૪	,, આતયાર ...	૨૮	
૨-વાર પ્રવૃત્તિ ...	૧૪	,, વક્રી અહ કળ ...	૨૮	
+ દિનમાન યંત્ર ...	૧૫	,, અહોનાં સ્વભાવ સિંગ...	૨૯	
૩-વાર પ્રવૃત્તિ ...	૧૬	,, અહોની મૈત્રો શત્રુભાવ ...	૩૦	
૪-વાર પ્રવૃત્તિ ...	૧૬	,, અહ સંજા વિવરણ ...	૩૧	
૫ વાતોમાં મુવેલા ...	૧૭	+ અહયક ...	૩૫	
૬ કુલિકાદિ ૪ કુવેલા ...	૧૮	* તિથિદ્વાર.		
,, કુલિકાનયન પ્રકાર ...	૧૯	૭ વર્ષારંભ વિચાર ...	૪૩	
,, ત્રિશ મુહૂર્તો ...	૨૦	,, સિંહસ્થ ગુરુ ...	૪૪	
,, મુહૂર્તનાં સ્વામી ...	૨૧	,, ગુરુનિપિદ્ધ કાર્યો ...	૪૪	
,, કુલિક મુહૂર્તો ...	૨૧	,, હુપ્તસંવત્સર દોષ ...	૪૫	
,, કુલિક બળ ...	૨૧	,, સૌર વર્ષ ...	૪૬	
,, કંટક ...	૨૧	,, ચાંદ્ર વર્ષ ...	૪૬	
,, ઉપકુલિક ...	૨૧	,, ત્રણ પ્રકારના મહિના ...	૪૬	
		,, ત્રણ તથા અવન ...	૪૭	

॥ शुभाशुभ भास ...	४७	॥ नतिथि यन्त्रम् ...	...
॥ धनार्क भीनार्क विचार	४८	॥ * करणद्वारे.	...
॥ अधिकभास, क्षयभास	४९	॥ १२-स्विर करणनुं वर्णन ...	...
॥ अधिकभास सावधानुं	५०	॥ ॥ करण सावधानी रीत	...
॥ क्षय भासनां वर्णो ...	५१	॥ ॥ करण भाग ...	...
॥ भास शुद्धि ...	५१	॥ १३ चरकरणोनां नाम तथा फल	...
॥ नन्दा-भद्रादि तिथिमो ...	५२	॥ ॥ विष्टि करणनुं इण ...	...
॥ तिथिओना कार्यो ...	५२	॥ ॥ शुभविष्टि ...	...
॥ दीन मध्यम-उत्तमतिथिओ	५३	॥ १४ भद्रानोकाळ ...	...
॥ १ वर्ण विष्टि वर्णनम् ...	५३	॥ १५ प्रवायमां वर्ण भद्राना स्वत	...
॥ तिथिओभां विष्टि धरीओ	५४	॥ ॥ तथा काम ...	...
॥ यद्विष्टि तथा क्षयनिष्टिनी	...	॥ ॥ वर्णभद्रा लक्ष्यवानो	...
॥ सुभगण्य ...	५५	॥ ॥ भीनो प्रभार ...	...
॥ संक्रान्तिवर्ण्य दिवस ...	५६	॥ ॥ विष्टि प्रयाणनुं इण ...	...
॥ वर्ण्य भद्राष्टिन ...	५६	॥ १६ भद्रानो शुभाशुभ घटी घने फल	...
॥ ११-भनिष्टि विगरे ...	५७	॥ ॥ विष्टिनी धरीओ ...	...
॥ १२-म० दाय शमन ...	५७	॥ ॥ विष्टिनो प्रारंभ ...	...
॥ १३-साओके भद्राष्टो ...	५७	॥ ॥ विष्टिनो निवास ...	...
॥ १४-शुभानी भास-७६	...	॥ ॥ विष्टिनो विष्टिनुं इण ...	...
॥ १५ ...	५८	॥ १७ वर्णनी भासकानुं वर्णन ...	...
॥ १६ ...	५८	॥ ॥ संक्रान्तानां नाम तथा इण ...	...
॥ १७ ...	५८	॥ ॥ संक्रान्ति नष्टय इण ...	...
॥ १८ ...	५८	॥ * नक्षत्रद्वारे.	...
॥ १९ ...	५८	॥ १८-१९ मकरप्रवा तथाओ ...	...
॥ २० ...	५८	॥ ॥ नक्षत्रना नामे ...	...
॥ २१ ...	५८	॥ ॥ नक्षत्रना उदय पय ...	...
॥ २२ ...	५८	॥ ॥ नक्षत्रनी भासति-नक्षत्र ...	...
॥ २३ ...	५८	॥ ॥ नक्षत्रना नाम ...	...
॥ २४ ...	५८	॥ ॥ नक्षत्रनी नक्षत्रना ...	...
॥ २५ ...	५८	॥ ॥ नक्षत्रनी नक्षत्रना ...	...
॥ २६ ...	५८	॥ ॥ नक्षत्रनी नक्षत्रना ...	...
॥ २७ ...	५८	॥ ॥ नक्षत्रनी नक्षत्रना ...	...
॥ २८ ...	५८	॥ ॥ नक्षत्रनी नक्षत्रना ...	...
॥ २९ ...	५८	॥ ॥ नक्षत्रनी नक्षत्रना ...	...
॥ ३० ...	५८	॥ ॥ नक्षत्रनी नक्षत्रना ...	...

” નક્ષત્ર મુખ ...	૮૬
” નક્ષત્રોની દૃષ્ટિ ...	૮૬
” નક્ષત્રની નાડી ...	૮૬
” નક્ષત્રોની યોનિ ...	૮૬
” નક્ષત્રના અક્ષરો ...	૮૭
” નામ ભના કાર્યો ...	૮૮
” નવ પ્રકારના નક્ષત્રો ...	૮૯
” નવમયક ...	૯૦
” નક્ષત્ર પીડા ...	૯૦
” રાવ નક્ષત્ર ...	૯૦
” નક્ષત્રદ્વય તિથિ ...	૯૧
” ભદ્રચ્ચ દ્વય પાક ...	૯૧
” નક્ષત્ર ચક્ર ...	૯૨ થી ૯૭
” નક્ષત્ર શુદ્ધિ ...	૯૮
” પુખ્ત નક્ષત્રનું બળ ...	૧૦૨
૨૦ ભમિજિત્ નક્ષત્ર નિર્ણય ...	૧૦૨
” તિથિ વાર નક્ષત્ર કરણનું બળાબળ ...	૧૦૩
” લગ્ન બળ ...	૧૦૬
” *રાશિદ્વાર	
૨૧ રાશિપાદ વિચાર ...	૧૦૬
” બાર રાશિ ...	”
” બાર રાશિનાં નક્ષત્રો ...	૧૦૭
” ઇષ્ટ ધટ્ટિનું જ્ઞાન ...	૧૦૮
” મધ્યાન્હ છાયા પદ ...	૧૦૯
” રાશિની આંતર્યુક્તિ ...	૧૧૦
” સૂર્ય યુક્તિ ...	૧૧૧
” સ્થૂલ લગ્ન ...	૧૧૨
” સાયન લગ્ન ...	૧૧૪
” ગુરુરાતનાં લગ્ન પળો ...	૧૧૫
” સ્પષ્ટ સૂર્ય ...	૧૧૭
” નિરયન લગ્ન ...	૧૧૭
” ૭ વર્ગની શુદ્ધિ ...	૧૧૮
” નવાંશની મુખ્યતા ...	૧૨૦
” નવમ શુદ્ધ ત્રિશાંશો ...	૧૨૨-૧૨૬

૨૧ પડવર્ગ પતિ દ્વય ...	૧૨૨
” રાશિનક્ષત્ર પાયા ...	૧૩૩
” રાશિના અક્ષરો ...	૧૨૩
” રાશિનું સ્વરૂપ ...	૧૨૪
” રાશિનો રંગ ...	૧૨૫
” રાશિની દિશાઓ ...	૧૨૫
” રાશિની સંજ્ઞા ...	૧૨૫
” રાશિનો સ્વભાવ ...	૧૨૫
” રાશિનો ઉદય ...	૧૨૫
” રાશિનાં ક્ષિંગ ...	૧૨૫
” રાશિના સ્વામીઓ ...	૧૨૬
” અહોના ઉચ્ચાંશો ...	૧૨૬
” ઉચ્ચ અહ દ્વય ...	૧૨૭
” સ્વમહી દ્વય ...	૧૨૭
” નીચઅહ દ્વય ...	૧૨૮
” ત્રિકોણ સ્થાન ...	૧૨૯
” ઉચ્ચાદિ શ્રેષ્ઠ ત્રિશાંશો ...	૧૨૯
” મૈત્રીભાવ ...	૧૨૯
” *રાશિલગ્ન ચક્રમ ...	૧૩૦
” *લગ્નદ્વાર	
” લગ્નશુદ્ધિ વર્ણનમ ...	૧૩૭
” કુંડલીની રીતિ ૧૩૭ (૧૪૮)	
” બારભાવો ...	૧૩૮
” બાર લગ્નનાં કાર્યો ...	૧૩૯
” સામાન્ય ગોચર શુદ્ધિ ...	૧૪૦
” વિશેષ ગોચરશુદ્ધિ ...	૧૪૨
” વલગ્નો ...	૧૪૨
” ૬-૮-૧૨ સ્થાનો ...	૧૪૩
” જન્મ રાશિ ...	૧૪૪
” અનિષ્ટ અહ શુદ્ધિ ...	૧૪૪
” નિયિદ્ધ અહો ...	૧૪૫
” કુયોગ દોષ ...	૧૪૫-૪૬
” લગ્નનો ચક્ર ...	૧૪૭
” ભાવકળની દૃષ્ટતા ...	૧૪૮

[illegible]

૧. ભમશુ યોગ ... ૨૨૧	૨. વર્ત્ય અમૃતસિદ્ધિ... ૨૪૩
૩. ધૂમિતાદિ યોગો ... ૨૨૧	૪. (અમૃતસમો) ... ૪૧૦
૫. ચતુષ્ક યોગ ... ૨૨૨	૪૪ ઉત્પાતાદિ ચાર યોગ... ૨૪૩
૬. કુલ્ય યોગ ... ૨૨૩	૪૬ યમચંદ્ર મને જન્મ નક્ષત્ર ૨૪૪
૭. દ્વિંબર યોગ ... ૨૨૩	૫. વજ્રમશાળ ... ૨૪૬
૮. કુમાર યોગ ... ૨૨૩	૬. જન્મ મહ ... ૨૪૭
૯. ત્રિકયોગ કુમાર કૃષ્ણ ૨૨૪	૭. શત્રુયોગ ... ..
૧૦. રાજયોગ ... ૨૨૬	૮. ચરયોગ ... ..
૧૧. ત્રણ યોગોનું બળ... ૨૨૫	૯. યમદંબુદ્ધા યોગ ... ..
૧૨. સ્વચિર યોગ ... ૨૨૬	૪૬ વર્જ્ય યોગ ... ૨૪૮
૧૩. અમૃત સિદ્ધિ યોગ. ૨૨૭	૪૭-૪૮ વારતિથિનાં અશુભયોગો ૨૪૬
૧૪. અબળાદિ યોગ ... ૨૨૭	૧૦. મૃત્યુ યોગ ... ૨૪૯
૧૫. વિષ યોગ ... ૨૨૮	૧૧. દુષ્ટ યોગ ... ૨૫૦
૧૬. સર્વાંક યોગ... ૨૨૮	૧૨. મોચનું ધર ... ૨૫૦
૧૭. ત્રણ યોગો ... ૨૨૮	૧૩. સંવર્તક યોગ ... ૨૫૦
૧૮-૨૩ દ્વિપુષ્કર ત્રિપુષ્કર-પંચક ૨૨૬	૧૪. ચવાર યોગ ચક્ર ... ૨૫૧
૨૪. ત્રિયોગ યંત્રકમ્ ... ૨૩૧	૪૬-૬૦ ગંઢાંત યોગ ... ૨૫૫
૨૫. વિષ્કંભાદિનો વર્જ્ય ઘટી ૨૩૨	૧૦. ગાંઠાંત કૃષ્ણ ... ..
૨૬. વિષ્કંભાદિ ૨૭ યોગ ૨૩૩	૧૧. સંધિદોષ ... ૨૫૬
૨૭. વિશેષ કૂરતા ... ૨૩૩	૫૧. વજ્રપાત યોગ ... ૨૫૭
૨૮. વ્યતિપાતનું નિવારણ ૨૩૪	૧૨. કાલમુખી ... ૨૫૮
૨૯-૩૬ માનન્દાદિ યોગો ૨૩૪	૧૩. જ્વાળા મુખી ... ૨૫૯
૩૦. શુભાશુભ યોગો ... ૨૩૭	૧૪. વર્ત્ય યોગ ... ૨૫૯
૩૧. વર્ત્ય ધરી ... ૨૩૭	૬૨-૬૩-૬૪ મૃતક નક્ષત્રો ૨૬૧
૩૨. યોગ ચક્ર ... ૨૩૮	૧૦. દુષ્ટ યોગો ... ૨૬૦
૩૩. સર્વાંક સાત યોગો... ૨૩૯	૧૧. કુયોગ વર્ત્ય ધરી... ૨૬૦
૩૪-૩૮ વાર તિથિના શુભયોગો ૨૩૯	૧૨. યોગ શુદ્ધિ... ૨૬૧
૩૫. રિક્તા તિથિનું યોગબળ ૨૪૦	૧૩. ચતિથિ મૃત્યુ યોગ ચક્ર ૨૬૧
૩૬-૪૦-૪૧-૪૨ વાર નક્ષત્ર- બનાં શુભયોગો ... ૨૪૦	૧૪. ચતિથિ યોગ ચક્ર ... ૨૬૨
૩૭. સાત વારનો શુભ યોગ ૨૪૧	૫૫-૬૧ નક્ષત્રની લીલ્લાદિચિહ્ના ૨૬૩
૪૩ અમૃતસિદ્ધિ યોગ ... ૨૪૨	તિલ્લાદિનાં કાર્ય ૨૬૪

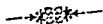
અયન વિભાગ ...	૩૦૦	પ્રભ ફળ ...	૩૨૬
નરવિચાર ચક્ર ...	૩૦૦	ભુવન દિશા ...	૩૨૬
૧ ચંદ્ર ચાર ...	૩૦૧	વાસ્તુનો જન્મ ...	૩૨૬
ત્રણ ઉદય ...	૩૦૧	સોળ ધરનાં નામ ...	૩૨૬
રાશિ ચંદ્ર ...	૩૦૨	(૧) ક્ષેત્ર ફળ ...	૩૨૮
નચંદ્રચાર ચક્ર ...	૩૦૩	જાગીમાં નળ વેધ ...	૩૨૯
૮૪ શુક્રચાર કવચ ...	૩૦૩	નામાંકનું ફળ ...	૩૨૯
સન્મુખ શુક્ર ફળ ...	૩૦૪	(૨) આયનું વર્ણન ...	૩૩૦
અપનાદ-અધશુક્ર ...	૩૦૪	(૩) મદ જન્મ નક્ષત્ર ...	૩૩૧
બુધ-મંગળનો નિષેધ ...	૩૦૬	(૪) તારા ...	...
અયન વિભાગ ...	૩૦૬	(૫) દાર ...	...
૮૬ પાશ અને કાઠ ...	૩૦૬	(૬) રાશિ ...	૩૩૨
વાર કાળ ...	૩૦૭	(૭) વ્યય ...	...
નમદાન દિક્ષ્યક્ર ...	૩૦૮	(૮) અંશ-શુભધર ...	૩૩૩
૮૬ હંસ ચાર ...	૩૦૮	(૯) અધિપતિ ...	૩૩૪
સ્વરોદય નાડી ...	૩૦૮	(૧૦) વર્ગવૈર ...	...
તત્ત્વો ...	૩૧૧	(૧૧) ઉત્પત્તિ ...	...
સ્વરોદય તત્ત્વ ચક્ર ૩૧૨-૩૧૩		(૧૨) તત્ત્વ ...	...
ત્રણ નાડીનું જ્યોતિષાંગ ૩૧૩		(૧૩) આયુષ્ય ...	...
તત્ત્વ વિવરણ ...	૩૧૪	અક્ષરંભ ...	૩૩૫
યોગ ...	૩૧૫	તિથિવાર નક્ષત્ર ...	૩૩૬
નાડીમાં શુભ કાર્યો ...	૩૧૫	પાશ ...	૩૩૭
તત્ત્વમાં શુભ કાર્યો ...	૩૧૬	વૃષ ચક્ર ...	૩૩૭
પૂર્ણાંગનાં કાર્યો ...	૩૧૭	સન્ન મહો ...	૩૩૭
ચંદ્રનાડીનાં કાર્યો ...	૩૧૮	ભૂમિ પરીક્ષા ...	૩૩૮
સૂર્યનાડીનાં કાર્યો ...	૩૧૯	ખાતના માસો ...	૩૩૯
મુખમુખ નાડીનાં કાર્યો ...	૩૨૦	શરણ પંચક-કૃતિકા ...	૩૪૦
તત્ત્વોનાં જુદાં જુદાં કાર્યો ...	૩૨૦	નવા ધરનું દાર ...	૩૪૦
સ્વરોદયની મદતા ..	૩૨૧	૮૮ પ્રવેશનાં નક્ષત્રો ...	૩૪૧
નિર્વાણ રોધ ...	૩૨૧	ગામની રાશિ-વશા ...	૩૪૧
સન્મોનાં તત્ત્વો ...	૩૨૨-૨૩	મામ-તિથિ-વાર ...	૩૪૨
પ્રયાણમા પૂજા નાડી ૩૨૪-૨૫		શુભાશુભ નક્ષત્રો ...	૩૪૩
* ચૈત્ય દાર.		અશુભ નવમુ ...	૩૪૪
૮૭ મુક્તિનિજામ્યવન ...	૩૨૫		

૨૦		૨૧	
યોગ-લગ્ન...	૩૪૪	૧૦૨ ૧૦૩ વિદ્યારંભના વાર બને	૧૦૪
ચતુર્થુષી ધર	૩૪૬	નક્ષત્રો ...	૩૭૧
એક દિને બન્ને	૩૪૬	તિથિઓ ...	૩૭૧
પુર્વાન્ક કાળ	૩૪૬	લીપી, ગણિત, વ્યાકરણ,	૩૭૧
પાંચ માર્ગ ...	૩૪૭	શિલ્પ, વૃત્ત, કાવ્ય	૩૭૧
નક્ષત્ર કુળ ચક્ર ...	૩૪૭	મંત્ર ...	૩૭૧
૮૮-૯૦ નક્ષત્રના મુજો બને જ-		૧૦૪-૧૦૬ લોચનાં નક્ષત્રો	૧૦
જારોવણનાં નક્ષત્રો ...	૩૪૮	૧૦૬ કર્ણવેષ-નૃપદર્શન ...	૧
• યાજ્ઞકાદિ ક્ષાર.		સ્વામીસેવા...	૩૮૦
૧૧ વજ્રદાદિ ચ ...	૩૪૯	૧૦૭ વજ્રવારણના વારો ...	૩૮૧
૧-૮-અને ૧૩ બેદો	૩૫૦	નક્ષત્રોનું કળ ...	૩૮૧
ચોવિંશ જીનોનાં નામ	૩૫૧	વસ્ત્રનિમિત્ત માન ...	૩૮૧
જિનેશ્વરનાં નક્ષત્રો...	૩૫૧	બાળક માટે ...	૩૮૧
જિનેશ્વરની રાશિઓ	૩૫૧	૧૦૮ નર્મ પાત્રનું મુદ્રત ...	૧૮
નક્ષત્રરાશિ ચક્ર ...	૩૫૨	૧૦૯ નટ પ્રાપ્તિની નકાચો...	૧
નક્ષત્રાપક ગણિત ચક્ર ...	૩૫૪	૧૧૦ નટ પ્રાપ્તિની લીલી રીંગી	૧
૧૧-૨૧ વાદિદ્વ...	૩૫૬	પ્રશ્ન માન ...	૧
૧+૮, ૨+૧૧, ૬+૫.	૩૫૮	નક્ષત્રી વૈશ માન ચક્ર ૩૮૧	૩૮૧
સ્વામી પ્રદ બાળ ...	૩૫૮	૧૧૧ ગર્ભાગ્રહ ...	૧૮૧
કિન્નરોના બાળ ...	૩૫૮	૧૧૨-૧૧૩ રોગનાશિની નકાચો ...	૧૮૧
ગણિત ચક્ર ...	૩૫૮	૧૧૪ સ્ત્રીના નવા જ્ઞાન ...	૧૮૧
વર્ણ તથા મેદી કુલ	૩૫૮	૧૧૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૧૧, ૧૧૨, ૧૧૩ ...	૩૫૮	અન્ય મૃત્યુવેળ ...	૧૮૧
૧૧૪-૧૧૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	મૃત્યુ પ્રશ્ન માન ...	૧૮૧
૧૧૬-૧૧૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૧૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૧૮-૧૧૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૧૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૨૦-૧૨૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૧૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૨૨-૧૨૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૧૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૨૪-૧૨૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૨૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૨૬-૧૨૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૨૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૨૮-૧૨૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૨૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૩૦-૧૩૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૨૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૩૨-૧૩૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૨૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૩૪-૧૩૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૨૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૩૬-૧૩૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૨૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૩૮-૧૩૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૨૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૪૦-૧૪૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૨૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૪૨-૧૪૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૨૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૪૪-૧૪૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૩૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૪૬-૧૪૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૩૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૪૮-૧૪૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૩૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૫૦-૧૫૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૩૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૫૨-૧૫૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૩૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૫૪-૧૫૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૩૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૫૬-૧૫૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૩૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૫૮-૧૫૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૩૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૬૦-૧૬૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૩૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૬૨-૧૬૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૩૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૬૪-૧૬૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૪૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૬૬-૧૬૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૪૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૬૮-૧૬૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૪૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૭૦-૧૭૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૪૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૭૨-૧૭૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૪૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૭૪-૧૭૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૪૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૭૬-૧૭૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૪૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૭૮-૧૭૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૪૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૮૦-૧૮૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૪૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૮૨-૧૮૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૪૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૮૪-૧૮૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૫૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૮૬-૧૮૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૫૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૮૮-૧૮૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૫૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૯૦-૧૯૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૫૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૯૨-૧૯૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૫૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૯૪-૧૯૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૫૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૯૬-૧૯૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૫૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૧૯૮-૧૯૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૫૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૦૦-૨૦૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૫૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૦૨-૨૦૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૫૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૦૪-૨૦૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૬૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૦૬-૨૦૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૬૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૦૮-૨૦૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૬૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૧૦-૨૧૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૬૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૧૨-૨૧૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૬૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૧૪-૨૧૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૬૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૧૬-૨૧૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૬૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૧૮-૨૧૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૬૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૨૦-૨૨૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૬૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૨૨-૨૨૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૬૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૨૪-૨૨૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૭૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૨૬-૨૨૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૭૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૨૮-૨૨૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૭૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૩૦-૨૩૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૭૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૩૨-૨૩૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૭૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૩૪-૨૩૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૭૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૩૬-૨૩૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૭૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૩૮-૨૩૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૭૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૪૦-૨૪૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૭૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૪૨-૨૪૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૭૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૪૪-૨૪૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૮૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૪૬-૨૪૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૮૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૪૮-૨૪૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૮૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૫૦-૨૫૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૮૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૫૨-૨૫૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૮૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૫૪-૨૫૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૮૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૫૬-૨૫૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૮૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૫૮-૨૫૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૮૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૬૦-૨૬૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૮૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૬૨-૨૬૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૮૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૬૪-૨૬૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૯૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૬૬-૨૬૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૯૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૬૮-૨૬૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૯૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૭૦-૨૭૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૯૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૭૨-૨૭૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૯૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૭૪-૨૭૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૯૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૭૬-૨૭૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૯૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૭૮-૨૭૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૯૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૮૦-૨૮૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૯૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૮૨-૨૮૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૧૯૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૮૪-૨૮૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૦૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૮૬-૨૮૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૦૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૮૮-૨૮૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૦૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૯૦-૨૯૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૦૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૯૨-૨૯૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૦૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૯૪-૨૯૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૦૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૯૬-૨૯૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૦૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૨૯૮-૨૯૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૦૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૦૦-૩૦૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૦૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૦૨-૩૦૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૦૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૦૪-૩૦૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૧૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૦૬-૩૦૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૧૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૦૮-૩૦૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૧૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૧૦-૩૧૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૧૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૧૨-૩૧૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૧૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૧૪-૩૧૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૧૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૧૬-૩૧૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૧૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૧૮-૩૧૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૧૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૨૦-૩૨૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૧૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૨૨-૩૨૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૧૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૨૪-૩૨૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૨૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૨૬-૩૨૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૨૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૨૮-૩૨૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૨૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૩૦-૩૩૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૨૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૩૨-૩૩૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૨૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૩૪-૩૩૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૨૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૩૬-૩૩૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૨૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૩૮-૩૩૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૨૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૪૦-૩૪૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૨૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૪૨-૩૪૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૨૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૪૪-૩૪૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૩૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૪૬-૩૪૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૩૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૪૮-૩૪૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૩૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૫૦-૩૫૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૩૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૫૨-૩૫૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૩૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૫૪-૩૫૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૩૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૫૬-૩૫૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૩૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૫૮-૩૫૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૩૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૬૦-૩૬૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૩૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૬૨-૩૬૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૩૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૬૪-૩૬૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૪૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૬૬-૩૬૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૪૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૬૮-૩૬૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૪૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૭૦-૩૭૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૪૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૭૨-૩૭૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૪૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૭૪-૩૭૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૪૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૭૬-૩૭૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૪૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૭૮-૩૭૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૪૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૮૦-૩૮૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૪૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૮૨-૩૮૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૪૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૮૪-૩૮૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૫૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૮૬-૩૮૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૫૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૮૮-૩૮૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૫૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૯૦-૩૯૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૫૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૯૨-૩૯૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૫૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૯૪-૩૯૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૫૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૯૬-૩૯૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૫૬ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૩૯૮-૩૯૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૫૭ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૪૦૦-૪૦૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૫૮ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૪૦૨-૪૦૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૫૯ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૪૦૪-૪૦૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૬૦ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૪૦૬-૪૦૭ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૬૧ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૪૦૮-૪૦૯ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૬૨ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૪૧૦-૪૧૧ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૬૩ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૪૧૨-૪૧૩ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૬૪ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૪૧૪-૪૧૫ મૃત્યુ ...	૩૫૮	૨૬૫ મૃત્યુ વેળ ...	૧૮૧
૪૧૬-૪૧૭ મૃત્ય			

.. વહાણુ માટે	..	.. નવાંસા ફળ...	...
.. વિવાહ માટે ...	૪૦૨	.. પડવર્ગો-એ નવાંસા	..
.. વિવાહનાં મુહુર્તો ...	૪૦૪	.. મદસ્થાપના ...	...
.. વિવાહ કુંડળા કોષ્ટક	..	.. બાર ભુવનનું ફળ...	...
.. વિવાહમાં અપવાદ	૪૦૫	.. નપ્રતિષ્ઠા મદ અદ	...
.. રાજ્યાભિષેક	..	૧૨૭ વર્ગ્ય નક્ષત્રો...	...
.. રાજ્યાભિષેક મૃદસ્થાપના	૪૦૬	.. અન્ય દેવદેવી માટે	...
.. દૂર કાર્યો ...	૪૦૬	.. પ્રતિષ્ઠા દાળ શંકા	...
.. સત્કાર્યો ...	૪૦૭	.. * નક્ષત્ર કોષ્ટક દ્વાર.	...
.. શુકાસ્તમાં શાંતિ કાર્યો	૪૦૮	૧૨૮-૨૯-૩૦ સાત દોષો	...
.. અશ્વેષા શાંતિ ...	૪૦૯	૧૩૧-૧૩૨ તેનું ફળ ...	...
.. અમૃત લગ્નો ...	૪૦૯	૧૩૩ ઉપમહ ...	...
.. * શુદ્ધિદ્વાર કથન.	...	૧૩૪ એકાર્ગલ ...	...
૧૨૧ શુદ્ધિ પ્રકાર ...	૪૧૦	.. અખર્જુર ચક્ર ...	...
૧૨૨-૧૨૩ માસ-દિવસનો શુદ્ધિ	૪૧૧	.. બીજી રીતે એકાર્ગલ	...
.. વિશ્વમ્ નામાવળી ...	૪૧૨	.. એકાર્ગલ ફળ ...	...
૧૨૪ દિનશુદ્ધિ ...	૪૧૩	.. અપાદવેધ યંત્ર ...	...
.. * દિશા દ્વાર.	...	૧૩૫ પાત યોગ ...	...
૧૨૫ દીક્ષાનાં નક્ષત્રો...	૪૧૪	.. ૭ પાતનાં નામો ...	...
.. માસ-સંક્રાંતિ-અસ્ત	૪૧૫	.. પાતનું બળ ...	...
.. વાર-તિથિ-નક્ષત્રો	૪૧૫	૧૩૬ જ્ઞાતા ...	...
.. પ્રમળ્યા યોગ-યોગો	૪૧૬	.. લતાદોષ ફળ ..	...
.. લગ્ન, નવાંસ, વર્ગ	૪૧૬	૧૩૭ સપ્તરાલાકા વેધ	...
.. શુભ ત્રિસંશો ...	૪૧૭	.. અપ્તરાલાકા યંત્ર	...
.. નદીક્ષાકુંડળા કોષ્ટક	૪૨૦	.. પાદાંતરિત વેધ ફળ	...
.. ગ્રહસિધ્ધિને બળ-નામ	૪૨૦	.. વેધ મતાંતરો	...
.. સરિપદ મૂર્તિ ...	૪૨૧	.. વેધ નિવારણ	...
.. * પ્રતિષ્ઠા દ્વાર.	...	.. ત્રણ પ્રકારનાં વેધો	...
૧૨૬ પ્રતિષ્ઠા દીક્ષાના નક્ષત્રો	૪૨૧	૧૩૮ પંચરાત્રકા વેધ	...
.. સિંદરથ ગુર્વાદિ ...	૪૨૨	.. અવેધ ચક્ર	...
.. માસ-તિથિ ...	૪૨૨	.. બળ ફળ અને પ	...
.. વારફળ ...	૪૨૩	.. * શિષ્યસિદ્ધિ	...
.. નક્ષત્રો, ચોમ, લગ્ન	..	૧૩૯ છાંદાલગ્ન	...
		.. આંગળ લગ્ન	...

" છાયાપત્ર	૪૪૭	" ગોરજ લગ્ન	૪૪૮
" કાર્ય પ્રારંભ	"	" કાળ અને બળ	૪૪૯
" લગ્નનાં દોષો	૪૪૮	" આવશ્યક શુદ્ધિ	૪૫૦
" છાયાનું બળ	"	" ગોરજનાં દોષો	૪૫૧
૧૪૦ ધ્રુવચક્ર	૪૪૯	" ગોધૂલિ-કે ધૂલિ	૪૫૨
" ધ્રુમાંકડીનું ગાન	"	" શુભ વર્ણુ વિવાહ	"
" ધ્રુલગ્ન કાળ	૪૫૦	" શિવચક્ર બળ	"
" ધ્રુવ લગ્નનાં કાર્યો	"	" શકુન	૪૫૧
૧૪૧ શંકુસ્થાપના	૪૪૦	" ચિત્રોલ્લાસ	૪૫૨
" બળ અને કળ	"	૧૪૨ નદી પ્રમુલ મુહૂર્ત	૪૫૩
" બે અભીચ	૪૫૧	૧૪૩ પ્રત્ય રચના પદ	૪૫૪
" મધ્યાદન કાળ	"	અંધનો ઉદ્દેશ	"
" વર્ત્ત ૨૦ પત્રો	"	સાધુનો માર્ગ	"
" ઉપાકાળ	"	૧૪૪ પ્રત્યક્ષાત્મી પ્રસાદિ	૪૫૫
" સંધ્યાકાળ	"	વિવેચનકારની પ્રશસિ	૪૫૬

ઇતિ કાર્યખંડ સમાપ્ત

પરિશિષ્ટો.

૧ કૌટિલ પંચાંગ	૪૫૮	" જાણવા વંચ	૪૫૯
૨ પીર વર્ષ નિર્જન	૪૫૯	૬ અર્ધકાંડ	૪૬૦
૩ સપ્ત પંચાંગ	૪૬૦	" પ્રાંતો	૪૬૧
૪ મામ તદિ-દાનિ વિચાર	૪૬૧	૧૦ ઉપરેષમાળા શકુન	૪૬૨
" " " "	૪૬૨	" સ્ત્રિવન વિજ્ઞાન	૪૬૩
૫ મદ ભાગમાળા	૪૬૩	" વનપ્રસ	૪૬૪
૬ તદિ વિચાર	"	૧૧ પાત્રની વળત	૪૬૫
૭ જાનમિતિ-દાનિ વિચાર	૪૬૪	૧૨ સુવર્ણ વિચાર-માન	૪૬૬
૮ જાનમિતિ-દાનિ વિચાર	૪૬૫	૧૩ મુદ્રા	૪૬૭

શ્રીવર્ધમાનસ્વામિને નમો નમઃ ।

લઘ્વિનિધયે ગણધરાય શ્રીગૌતમસ્વામિને નમઃ ।

શ્રી રત્નશેખરસ્થરિ વિરચિતા.

દિનશુદ્ધિઃ

—❀❀❀—

વિશ્વપ્રભા-વિવેચન સહિત

—❀❀❀—

પ્રણમું વીર જીજ્ઞાસુને પ્રીતિ ધરી, માંગદય દાતારને;
શ્રીમદ્ ગૌતમ સ્વામિને મન થકી, ને શ્રુતને જ્ઞાનને;
શ્રીચારિત્ર મુર્તિદ સદ્ગુણ નમી, સન્નિભત્ર આહી સદા,
દિનશુદ્ધિ દીપિકાનું તેજ લઈને, વિસ્તાર વિશ્વપ્રભા ॥૧॥

જોડમયં જોડગુરું,
વીરં નમિઝ્ઞણ જોડદીવાડ ।

દિનસુદ્ધિદીવિશ્રમિણં,
પયઢત્યં ચેવ પયઢેમિ ॥૧॥

અર્થઃ—જ્યોતિષમય અને જ્યોતિષના ગુરૂપ
શ્રીમદ્વાવીર સ્વામીને નમસ્કાર કરીને જ્યોતિષ
દીપિકાથી આ પ્રગટ અર્થવાળી દિનશુદ્ધિ નામની
દીપિકાને પ્રમદાતું છું.

વિવેચન—અન્યકર્તા શ્રીરત્નશેખર સૂરીશ્વરજી દિનશુદ્ધિ
 નામના જ્યોતિષના અન્યને બનાવતાં પ્રારંભમાં “ જોઈએ ”
 ઇત્યાદિ શબ્દોથી મંગલાચરણ કરે છે. જોકે મંગલાચરણ કરવામાં
 અનેક ધ્યેય પદાર્થો હોય છે, પણ અન્યકારને જે ક્રિયા કરવાની
 છે તે ક્રિયાની પૂર્ણતાની ટોચે પહોંચેલા મહાપુરુષનું મંગલાચરણ
 કરવાથી કાર્યસિદ્ધિ શીઘ્ર થાય છે. એજ કારણથી પ્રસ્તુ
 અન્યકાર મહાત્મા પણ, સચરાચર જગતના લાવની ઉત્પત્તિ
 સ્થિતિ અને લયને જાણનારા સર્વજ્ઞ ભગવંતને તે કોટિ
 સ્થાપી સંપૂર્ણ હૃદયે પહોંચેલા તે પરમાત્માનીજ પ્રથમ રૂ
 કરે છે. વળી અંતિમ તીર્થકર પરમાત્મા શ્રી મહાવીર જી
 અનંત ગુણવાળા અને અધિન્ય સામર્થ્યવાળા છે, તે
 અહીં અંતની સિદ્ધિ માટે ઉપયોગી ગુણો દેખાડવા પૂર્વકજ
 તેમની સ્તુતિ કરે છે. તે પ્રથમપદ “ જોઈએ ” થી જણાય છે કે
 વીરપ્રભુ જ્યોતિષમય છે, એટલે જેમના નામમાત્રથી જ્યોતિ
 પની સિદ્ધિ થાય છે. કેમકે—ઉત્તરોત્તર બળ દેખાડવામાં સમસ્ત
 નક્ષત્ર અને ગ્રહના બળ કરતાં ધર્મને અધિક બળવાન કહે
 છે. અથવા જ્યોતિષમય એટલે જે પ્રભુ બ્રહ્માજીના જ્ઞાનથી મુક્ત
 છે. વળી “ જોઈએ ” એ વિશેષગુણથી જણાય છે કે—જે પરમા
 ત્મા જ્યોતિષકરના સામર્થ્યવાળા છે અને તેથીજ તેમ
 પ્રભુ છે, એવા વીર પરનાનાને નમસ્કાર કરીને દિનશુદ્ધિ
 રીતિકા નામના મંત્રને ૧૦૮ મું. આથી અન્યકારે મંત્રનું ન
 મુચ્ચરણ કરે. અને મંત્રને ગિરિય પાત્ર દાખલ કર્યો છે. એટલે
 જ્યોતિષગ્રાન્થ નિર્ણય મુજબ અને કલાદશ એમ પણ મંત્ર
 નિર્ણય છે. મુજબ જ્યોતિષ પદ ગ્રહના બળથી નમા
 ની શુદ્ધિથી જાણનાર છે, તે પીકીના પ્રતિષ્ઠાના સમયે
 હાથ દાખલ કર્યું જાણે જ. ની ૩. બાલીના રહેલ કાચો પો
 રીકીના ની ૩. ૩. ૩. માટે જાણનારે સમર્થ દેવો
 ન સર્વજ્ઞ નામ દેવો જાણનારો દેવો દેવો દેવો

ના. સૂરિજી “ પચડત્થ ” એ શબ્દથી કહે છે કે, દીપિકાથી રેક પદાર્થો પ્રગટપણે જોઈ શકાશે, અથવા આબાલગોપાલ જેવા તેના અર્થને સહેલાઈથી સમજી શકશે. વળી અંથકાર જણાવે છે કે— જોઈદીવાડ એટલે કેટલાક જ્યોતિષદીપકો છે, તેમાંથી આ દિનશુદ્ધિ દીપિકા પ્રગટાવેલ છે. ॥ ૧ ॥

આ રીતે મંગલાચરણ કરી સૂરિજી પ્રથમ વારના અધિપતિઓ તથા તેમના સ્વભાવને જણાવતા કહે છે—

રવિ-ચંદ-ભોમ-બુધ-ગુરુ-

સુકસણિયા કમેણ દિણનાહા ।

ચં સુ ગુ સોમા મં સ ર,

કૂરા ય બુહો સહાયસમો ॥ ૨ ॥

અર્થ—રવિ સોમ મંગળ બુધ ગુરુ શુક્ર અને શનિ, એ દિવસોના સ્વામી છે. (આ સાતે દિનનાથો વારાફરતી આવે છે.) જેમાંહેના ચંદ્ર શુક્ર અને ગુરુ સૌમ્ય સ્વભાવવાળા છે. મંગળ શનિ અને રવિ ક્રૂર સ્વભાવના છે, અને બુધ મધ્યમ—સહાયક સમાન છે.

વિવેચન—રવિ આદિ સાતે ગ્રહો એકેક દિવસનો ભોગ હ્યે છે, જેથી જે ગ્રહનો જે દિવસ હોય તે તે ગ્રહના વાર તરીકે એટલે રવિવાર સોમવાર એમ. બોલાય છે. (આ વાર લાવવા માટે એવી સામાન્ય રીતિ છે કે—જેવ શુદ્ધિ એકમથી ગણેલા માસને દોઢા કરી ગત તિથિ જોડી સાતંથા ભાગ દેવો, જેટલા આંક થેય તેટલો વર્ષશવારથી^૧ ઇષ્ટિવાર જાણવો.

૧ જેવશુદ્ધિ એકમનો વાર વર્ષેય, મેવસંક્રાન્તિનો વાર મંત્રી, હર્ષ સંક્રાન્તિનો વાર રાસ્ટેય, શુદ્ધિ એકમનો વાર માસેય, અને સાત સાત દિવસે જાદલાને વાર દિનેય કહેવાય છે. જેમાં સ્વામી તરીકે તે નામના ગ્રહો દોષ છે.

વિવેચન—અન્યકર્તા શ્રીરત્નચેખર સૂરીશ્વરજી દિનગુરુ
નામના જ્યોતિષના અન્યને બનાવતાં પ્રારંભમાં “ જોડમયં ”
ઈત્યાદિ શબ્દોથી મંગલાચરણ કરે છે. જોકે મંગલાચરણ કરવામાં
અનેક ધ્યેય પદાર્થો હોય છે, પણ અન્યકારને જે ક્રિયા કરવાની
છે તે ક્રિયાની પૂર્ણતાની ટોચે પહોંચેલા મહાપુરુષનું મંગલાચરણ
કરવાથી કાર્યાસિદ્ધિ શીઘ્ર થાય છે. એજ કારણથી પ્રસ્તુત
અન્યકાર મહાત્મા પણ, સચરાચર જગતના લાવની ઉત્પત્તિ
સ્થિતિ અને લયને જાણનારા સર્વજ્ઞ લગવંતને તે કોટિમાં
સ્થાપી સંપૂર્ણ હૃદયે પહોંચેલા તે પરમાત્માનીજ પ્રથમ સ્તુતિ
કરે છે. વળી અંનિમ તીર્થકર પરમાત્મા શ્રી મહાવીર સ્વામી
અનંત ગુણવાળા અને અચિન્ન સામર્થ્યવાળા છે, તો પણ
અર્ધા અંધની સિદ્ધિ માટે ઉપયોગી ગુણો દેખાડવા પૂર્વકજ
તેમની સ્તુતિ કરે છે. તે પ્રથમપદ “ જોડમયં ” થી જણાવે છે
વીરપ્રભુ જ્યોતિષમય છે, એટલે જેમના નામમાત્રથી જ્યોતિ
ષની સિદ્ધિ થાય છે. કેમકે—ઉત્તરોત્તર જગ દેખાડવામાં સમર
જગત્ત અને મહાના જગ કરતાં ધર્મને અધિક જગવાન કહે-
છે. અથવા જ્યોતિષમય એટલે જે પ્રભુ જગદ્જગતના જ્ઞાનથી યુક્ત
છે. વળી “ જોડમયં ” એ વિશેષગુણથી જણાવે છે કે—જે પરમા
ત્મા જ્યોતિષકવળા સામર્થ્યવાળા છે અને તેથીજ તેમના
પૂજ્ય છે, એવા વીર પરનાન્નાને નમસ્કાર કરીને દિનગુરુ
દીપિકા નામના મંત્રને ૮ કહે પુ. આથી અન્યકારે મંત્રનું ના
મનામંત્ર છે. અને મંત્રને નિવેશ પાડી કહે છે. એટલે

વના સૂરિજી “ પચડત્યં ” એ શબ્દથી કહે છે કે, દીપિકાથી દરેક પદાર્થો પ્રગટપણે જોઈ શકાશે, અથવા આબાલગોપાલ પણ તેના અર્થને સહેલાઈથી સમજી શકશે. વળી અંથકાર જણાવે છે કે— જોઈદોષાડ એટલે કેટલાક ન્યોતિપદીપકો છે, તેમાંથી આ દિનશુદ્ધિ દીપિકા પ્રગટાવેલ છે. ॥ ૧ ॥

આ રીતે મંગલાચરણ કરી સૂરિજી પ્રથમ વારના અધિ-પતિઓ તથા તેમના સ્વભાવને જણાવતા કહે છે—

રવિ-ચંદ-ભોમ-બુધ-ગુરુ-

સુક્રસણિયા કમેણ દિણનાહા ।

ચં સુ ગુ સોમા મં સ ર,

કૂરા ય બુહો સહાયસમો ॥ ૨ ॥

અર્થ—રવિ સોમ મંગળ બુધ ગુરુશુક્ર અને શનિ, એ દિવસોના સ્વામી છે. (આ સાતે દિનનાથો વારાફરતી આવે છે.) જે માંહેના ચંદ્ર શુક્ર અને ગુરુ સૌમ્ય સ્વભાવવાળા છે. મંગળ શનિ અને રવિ ક્રૂર સ્વભાવના છે, અને બુધ મધ્યમ—સહાયક સમાન છે.

વિવેચન—રવિ આદિ સાતે ગ્રહો એકેક દિવસનો ભાગ દેવે છે, જેથી જે ગ્રહનો જે દિવસ હોય તે તે ગ્રહના વાર તરીકે એટલે રવિવાર સોમવાર એમ બોલાય છે. (આ વાર લાવવા માટે એવી સામાન્ય રીતિ છે કે—ચૈત્ર શુદ્ધિ એકમથી ગણેલા માસને દોઢા કરી ગત તિથિ જોડી સાતંથા ભાગ દેવો, એટલા આંક થયે રહે તેટલો વર્ષેશવારથી? ઇષ્ટિવાર જાણવો.

૧ ચૈત્રશુદ્ધિ એકમનો વાર વર્ષેશ, મેષસંક્રાન્તિનો વાર મંત્રી, કર્ક સંક્રાન્તિનો વાર ઇશ્વરેશ, શુદ્ધિ એકમનો વાર મામેશ, અને સાત સાત દિવસે જાદુલાને વાર દિનેશ કહેવાય છે. જેમાં સ્વામી તરીકે તે નામના ગ્રહો દોષ છે.

અર્થ—પ્રાચીન પુરુષોએ રવિ વિગેરે સાત વારને
અનુક્રમે ચર, સ્થિર, ઉચ્ચ, મિથ્ર, લઘુ, મૃદ અને વીક્ષ
કહેલા છે.

હવે સાત વારને આશ્રીને કાળહોરા કહે છે—

વં સ ગુ મં ર સુ બુ વલય—

કમસો દિણવારમાહુડ કિચા ।

સહુ ઘડી દો માણા,

હોરાહિવ પુણ્યફલજણયા ॥ ૩ ॥

અર્થ—ચંદ્ર શનિ ગુરુ મંગળ રવિ શુક્ર અને
બુધના વસ્યાકારમાં દિવસના વારને મુખ્ય કરીને
અઢી અઢી ઘડીની હોરા આવે છે, જે પોતાના વા-
રની સાથે આવે તો પરિપૂર્ણ ફળ આપે છે.

વિવેચન—એકેક હોરા અઢી અઢી ઘડીની હોય છે, એમ
શનિ દિવસની ૬૦ ઘડીમાં ચાલીશ હોરા આવે છે. તેમાં એકેક
કમ છે કે—પ્રથમ સવારમાં પહેલી હોરા એસતા વારનીહોય છે
ત્યાર પછી અનુક્રમે છઠ્ઠા છઠ્ઠા વારની હોરા આવે છે આજ
વાન મુળ ગાથામાં કહેના વસ્યાકારથી જણાવેલ છે. એટલે
એમવારે પહેલી હોરા મંદની, બીજી શનિની, ત્રીજી ગુરુની,
ચોથી મંગળની, પાંચમી રવિની, છઠ્ઠી શુક્રની, સાતમી બુધની,
આઠમી ચંદ્રની, એમ અનુક્રમે ગણ્યા જતાં ચાલીશમી હોરા
મુંદની આવે છે. પછી બીજી દિવસે મવારે મંગળવાર હોવાથી
પહેલી મંદની હોરા આવે છે. આ રીતે દરેક વારમાં આવે
જ પછી હોરા આવે છે. જે પોતાના વાસ્તવ કાર્યમાં જે ફળ આપે
છે, એવું દરેક વારે પોતાની વારમાં ફળ આપે તેમ જ
દી. ૧૩. ૧. ૧. આવે છે. એમજ એમજ વારની હોરા

યોગમાં કરેલ કાર્ય પણ સંપૂર્ણ શુભ ફળ આપે છે, પણ અશુભ ગ્રહની હોરા અને ફરવાર હોય તો તે સર્વથા સારા કાર્યમાં ગ્રહણ કરવા નહિ. વાર કે હોરા બેમાંથી એક સાફ હોય તો તેમાં પણ શુભ કાર્ય કરી શકાય છે. હોરા માટે કહ્યું છે કે—

લગ્નં પચ્ચતુર્વર્ગ, દૂષ્યતે કૂરહોરયા ।

અપિ પદ્ધર્ગસંશુદ્ધં, કુલિકેન વિહન્યતે ॥ ૧ ॥

અર્થ—ગ્રહોના પાંચ કે ચાર વર્ગવાળું પણ લગ્ન ફર હોરા વડે દૂષિત થાય છે. અને છ વર્ગથી શુદ્ધ લગ્ન કુલિક વડે હણાય છે.

દિન હોરા ચન્દ્ર.

રવિ	સોમ.	મંગળ	બુધ.	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ
ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ
લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ
અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ
કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ
શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ
રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત
ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ
ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ
લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ
અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ
કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ

યોગમાં કરેલ કાર્ય પણ સંપૂર્ણ શુભ ફળ આપે છે, પણ અશુભ ગ્રહની હોરા અને કૂરવાર હોય તો તે સર્વથા સારા કાર્યમાં ગ્રહણ કરવા નહિ. વાર કે હોરા જેમાંથી એક સાફ હોય તો તેમાં પણ શુભ કાર્ય કરી શકાય છે. હોરા માટે કહ્યું છે કે—

લગ્નં પञ्चचतुर्वर्गं, दृष्यते क्रूरहोरया ।

अपि पद्वर्गसंशुद्धं, कुलिकेन विहन्यते ॥ ૧ ॥

અર્થ—ગ્રહોના પાંચ કે ચાર વર્ગવાળું પણ લગ્ન કૂર હોરા વડે દૂષિત થાય છે. અને છ વર્ગથી શુદ્ધ લગ્ન કુલિક વડે હણાય છે.

દિન હોરા ચન્ન.

રવિ	સોમ.	મંગળ	બુધ.	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ
ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ
લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ
અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ
કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ
શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ
રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત
ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ
ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ
લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ
અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્દેગ
કાળ	ઉદ્દેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ

રાત્રિનાં ચોઘડીયાં

રવિ	સોમ	મંગળ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
શુભ	ચગ	કાગ	ઉદ્દેગ	અમૃત	કાગ	કામ
અમૃત	કાગ	લાભ	શુભ	ચગ	કાગ	ઉદ્દેગ
ચગ	કાગ	ઉદ્દેગ	અમૃત	કાગ	લાભ	શુભ
કાગ	લાભ	શુભ	ચગ	કાગ	ઉદ્દેગ	અમૃત
કાગ	ઉદ્દેગ	અમૃત	કાગ	લાભ	શુભ	ચગ
લાભ	શુભ	ચગ	કાગ	ઉદ્દેગ	અમૃત	કાગ
ઉદ્દેગ	અમૃત	કાગ	લાભ	શુભ	ચગ	કાગ
શુભ	ચગ	કાગ	ઉદ્દેગ	અમૃત	કાગ	લાભ

શુભાશુભ ધરી યંત્ર (જૈન ચોઘડીયાં.)

આસો કાર્તિક માગશર અને પોષ માસના દિવસની ધરીયો

રવિવાર	અ-૬ ચ-૮ અ-૮ ચ-૨ મ-૨ શુ-૨ ચ-૨
સોમવાર	અ-૪ ચ-૪ અ-૬ ચ-૬
મંગળવાર	અ-૨ શુ-૨ અ-૧૦- ચ-૬ ચ-૬ ચ-૪
બુધવાર	શુ-૨ મ-૪ અ-૨ શુ-૨ ચ-૪ શુ-૨ અ-૪ શુ-૧૦
ગુરુવાર	અ-૪ ચ-૬ અ-૪ શુ-૪ ચ-૪ શુ-૪ અ-૪
શુક્રવાર	અ-૨ ચ-૬ અ-૬ ચ-૬ અ-૮ શુ-૨
શનિવાર	શુ-૪ ચ-૪ અ-૪ શુ-૮ અ-૬ શુ-૪

આસો કાર્તિક માગશર અને પોષ માસની રાત્રિની ધરીયો

રવિવાર	શુ-૨ ચ-૪ અ-૬ ચ-૬ અ-૪ ચ-૪ શુ-૧૦ ચ-૧૦
સોમવાર	મ-૪ અ-૮ ચ-૮ અ-૨ ચ-૬ શુ-૨
મંગળવાર	ચ-૬ અ-૨ શુ-૨ અ-૧૦ મ-૨ અ-૮ શુ-૪
બુધવાર	મ-૪ અ-૪ ચ-૬ અ-૬ શુ-૮
ગુરુવાર	શુ-૬ અ-૪ ચ-૬ અ-૪ ચ-૬ મ-૪ મ-૪
શુક્રવાર	મ-૪ અ-૮ શુ-૪ મ-૪ ચ-૬ અ-૪ મ-૪
શનિવાર	મ-૪ અ-૪ મ-૬ અ-૬ શુ-૪ ચ-૪ અ-૪

મહા દાગણુ ચૈત્ર વૈશાખ આવણુ અને ભાદરવા માસની
દિવસની ઘડીયો.

રવિવાર	મ-૨ ચ-૨ અ-૮ ચ-૬ શ-૧૦- મ-૨
સોમવાર	અ-૪ ચ-૮ અ-૬ ચ-૬ અ-૪ શ-૨
મંગળવાર	ચ-૪ શ-૨ અ-૬ ચ-૪ શ-૨ અ-૨ શ-૪ અ-૬
બુધવાર	ચ-૪ અ-૪ શ-૨ ચ-૪ મ-૨ અ-૪ ચ-૪ અ-૪ શ-૨
ગુરુવાર	અ-૬ ચ-૪ અ-૪ શ-૨ અ-૧૪
શુક્રવાર	શ-૨ અ-૧૬ ચ-૮ અ-૨ શ-૨
શનિવાર	શ-૪ ચ-૪ શ-૪ અ-૪ શ-૪ ચ-૬ શ-૪

મહા દાગણુ ચૈત્ર વૈશાખ આવણુ અને ભાદરવાની
રાત્રિની ઘડીયો.

રવિવાર	શ-૪ મ-૪ ચ-૨ શ-૨ અ-૪ શ-૨ ચ-૬ શ-૬
સોમવાર	ચ-૨ અ-૬ ચ-૬ અ-૮ ચ-૮
મંગળવાર	અ-૬ શ-૨ અ-૨ ચ-૪ મ-૨ શ-૪ અ-૬ શ-૪
બુધવાર	શ-૪ અ-૬ શ-૪ ચ-૬ શ-૪ અ-૬
ગુરુવાર	ચ-૪ મ-૪ અ-૨ ચ-૮ અ-૪ શ-૪ અ-૪
શુક્રવાર	શ-૨ ચ-૪ અ-૬ શ-૪ અ-૬ મ-૨ શ-૬
શનિવાર	શ-૨ ચ-૪ અ-૬ ચ-૪ અ-૬ ચ-૨ શ-૬

વૈક્ર અને અપાઠ માસના દિવસની શુભારંભ ઘડીયો.

રવિવાર	શ-૪ અ-૮ ચ-૬ અ-૬ ચ-૪ શ-૨
સોમવાર	ચ-૮ અ-૪ શ-૨ ચ-૪ અ-૬ મ-૬
મંગળવાર	અ-૪ ચ-૪ શ-૨ અ-૬ ચ-૬ મ-૨ ચ-૪ અ-૨
બુધવાર	શ-૨ ચ-૪ અ-૮ ચ-૬ અ-૮ શ-૨
ગુરુવાર	અ-૨ શ-૪ ચ-૬ અ-૬ શ-૨ ચ-૪ અ-૬
શુક્રવાર	શ-૨ અ-૧૬ ચ-૮ અ-૨ શ-૨
શનિવાર	શ-૪ ચ-૪ શ-૪ અ-૪ શ-૪ ચ-૬ શ-૪

રાત્રિનાં ચોધડીયાં

ગ્રવિ	સોમ	મંગળ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભ	અમૃત	રોગ	સામ
અમૃત	રોગ	સામ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભ
ચળ	કાળ	ઉદ્ભ	અમૃત	રોગ	સામ	શુભ
રોગ	સામ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભ	અમૃત
કાળ	ઉદ્ભ	અમૃત	રોગ	સામ	શુભ	ચળ
સામ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભ	અમૃત	રોગ
ઉદ્ભ	અમૃત	રોગ	સામ	શુભ	ચળ	કાળ
શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભ	અમૃત	રોગ	સામ

શુભાશુભ ધર્મી યંત્ર (જૈન ચોધડીયાં.)

આસો કાર્તિક માગશર અને પોષ માસના દિવસની ધરીયો.

રવિવાર	અ-૬ ચ-૮ અ-૮ ગુ-૨ મ-૨ ગુ-૨ ચ-૨
સોમવાર	અ-૪ ચ-૪ અ-૬ ચ-૬
મંગળવાર	અ-૨ ગુ-૨ અ-૧૦ ચ-૬ ગુ-૬ ચ-૪
બુધવાર	ગુ-૨ મ-૪ અ-૨ ગુ-૨ ચ-૪ ગુ-૨ અ-૪ ગુ-૧૦
ગુરુવાર	અ-૪ ચ-૬ અ-૪ ગુ-૪ મ-૪ ગુ-૪ અ-૪
શુક્રવાર	અ-૨ ચ-૬ અ-૬ ચ-૬ અ-૮ ગુ-૨
શનિવાર	ગુ-૪ ચ-૪ અ-૪ ગુ-૮ અ-૬ ગુ-૪

આગા કાર્તિક માગશર અને પોષ માસની રાત્રિની ધરીયો.

રવિવાર	ગુ-૨ ચ-૮ અ-૬ ચ-૬ અ-૪ ચ-૪ ગુ-૨ ચ-૨
સોમવાર	અ-૪ અ-૮ ચ-૮ અ-૨ ચ-૬ ગુ-૨
મંગળવાર	અ-૬ અ-૮ ગુ-૨ અ-૧૦ ચ-૬ અ-૪ મ-૨
બુધવાર	અ-૪ અ-૪ ચ-૪ અ-૬ ગુ-૨
ગુરુવાર	ગુ-૨ અ-૪ ચ-૪ અ-૪ ચ-૪ અ-૪
શુક્રવાર	અ-૨ અ-૬ અ-૬ ચ-૬ અ-૮ ગુ-૨
શનિવાર	ગુ-૪ ચ-૪ અ-૪ ગુ-૮ અ-૬ ગુ-૪

મહા ફાગણ ચૈત્ર વૈશાખ આવણ અને ભાદરવા માસની
દિવસની ઘડીયો.

રવિવાર	મ-૨ ચ-૨ અ-૮ ચ-૬ શુ-૧૦- મ-૨
સોમવાર	અ-૪ ચ-૮ અ-૬ ચ-૬ અ-૪ શુ-૨
મંગળવાર	ચ-૪ શુ-૨ અ-૬ ચ-૪ શુ-૨ અ-૨ શુ-૪ અ-૬
બુધવાર	ચ-૪ અ-૪ શુ-૪ ચ-૪ મ-૨ અ-૪ ચ-૪ અ-૪ શુ-૨
ગુરુવાર	અ-૬ ચ-૪ અ-૪ શુ-૨ અ-૧૪
શુક્રવાર	શુ-૨ અ-૧૬ ચ-૮ અ-૨ શુ-૨
શનિવાર	શુ-૪ ચ-૪ શુ-૪ અ-૪ શુ-૪ ચ-૬ શુ-૪

મહા ફાગણ ચૈત્ર વૈશાખ આવણ અને ભાદરવાની
રાત્રિની ઘડીયો.

રવિવાર	શુ-૪ મ-૪ ચ-૨ શુ-૨ અ-૪ શુ-૨ ચ-૬ શુ-૬
સોમવાર	ચ-૨ અ-૬ ચ-૬ અ-૮ ચ-૮
મંગળવાર	અ-૬ શુ-૨ અ-૨ ચ-૪ મ-૨ શુ-૪ અ-૬ શુ-૪
બુધવાર	શુ-૪ અ-૬ શુ-૪ ચ-૬ શુ-૪ અ-૬
ગુરુવાર	ચ-૪ મ-૪ અ-૨ ચ-૮ અ-૪ શુ-૪ અ-૪
શુક્રવાર	શુ-૨ ચ-૪ અ-૬ શુ-૪ અ-૬ મ-૨ શુ-૬
શનિવાર	શુ-૨ ચ-૪ અ-૬ ચ-૪ અ-૬ ચ-૨ શુ-૬

વૈશાખ અને અષાઢ માસના દિવસની શુભાશુભ ઘડીયો.

રવિવાર	શુ-૪ અ-૮ ચ-૬ અ-૬ ચ-૪ શુ-૨
સોમવાર	ચ-૮ અ-૪ શુ-૨ ચ-૪ અ-૬ મ-૬
મંગળવાર	અ-૪ ચ-૪ શુ-૨ અ-૬ ચ-૬ મ-૨ ચ-૪ અ-૨
બુધવાર	શુ-૨ ચ-૪ અ-૮ ચ-૬ અ-૮ શુ-૨
ગુરુવાર	અ-૨ શુ-૪ ચ-૬ અ-૬ શુ-૨ ચ-૪ અ-૬
શુક્રવાર	શુ-૨ અ-૧૬ ચ-૮ અ-૨ શુ-૨
શનિવાર	શુ-૪ ચ-૪ શુ-૪ અ-૪ શુ-૪ ચ-૬ શુ-૪

રાત્રિનાં ચોઘડીયાં

રવિ	સોમ	મંગળ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ
અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ
ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ
રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત
કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ
લાભ	શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ
ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ	શુભ	ચળ	કાળ
શુભ	ચળ	કાળ	ઉદ્ભેગ	અમૃત	રોગ	લાભ

શુભાશુભ યત્રી યંત્ર (જૈન ચોઘડીયાં.)

આસો કાર્તિક માગશ્વર અને પોષ માસના દિવસની ધડીયો.

રવિવાર	અ-૬ ચ-૮ અ-૮ ગુ-૨ મ-૨ ગુ-૨ ચ-૨
સોમવાર	અ-૪ ચ-૪ અ-૬ ચ-૧૬
મંગળવાર	અ-૨ ગુ-૨ અ-૧૦- ચ-૬ ગુ-૬ ચ-૪
બુધવાર	ગુ-૨ મ-૪ અ-૨ ગુ-૨ ચ-૪ ગુ-૨ અ-૪ ગુ-૧૦
ગુરુવાર	અ-૪ ચ-૬ અ-૪ ગુ-૪ ચ-૪ ગુ-૪ અ-૪
શુક્રવાર	અ-૨ ચ-૬ અ-૬ ચ-૬ અ-૮ ગુ-૨
શનિવાર	ગુ-૪ ચ-૪ અ-૪ ગુ-૮ અ-૬ ગુ-૪

આસો કાર્તિક માગશ્વર અને પોષ માસની રાત્રિની ધડીયો.

રવિવાર	ગુ-૪ ચ-૮ અ-૬ ચ-૬ અ-૪ ચ-૪ ગુ-૨ ચ-૨
સોમવાર	ચ-૪ અ-૮ ચ-૮ અ-૨ ચ-૬ ગુ-૨
મંગળવાર	ચ-૬ અ-૨ ગુ-૪ અ-૧૦ ચ-૨ અ-૪ ગુ-૨
બુધવાર	ચ-૪ અ-૪ ચ-૮ અ-૬ ગુ-૮
ગુરુવાર	ગુ-૮ અ-૪ ચ-૪ અ-૪ ચ-૪ ચ-૪ ચ-૪
શુક્રવાર	અ-૪ અ-૪ ગુ-૪ મ-૪ ચ-૪ અ-૪ ગુ-૪
શનિવાર	અ-૪ અ-૪ ચ-૪ અ-૪ ગુ-૪ ચ-૪ અ-૪ ગુ-૪

મહા દાગણ ચૈત્ર વૈશાખ શ્રાવણ અને ભાદરવા માસની
દિવસની ઘડીયો.

રવિવાર	મં-૨ ચ-૨ અ-૮ ચ-૬ શ-૧૦- મ-૨
સોમવાર	અ-૪ ચ-૮ અ-૬ ચ-૬ અ-૪ શ-૨
મંગળવાર	ચ-૪ શ-૨ અ-૬ ચ-૪ શ-૨ અ-૨ શ-૪ અ-૬
બુધવાર	ચ-૪ અ-૪ શ-૧ ચ-૪ મ-૨ અ-૪ ચ-૪ અ-૪ શ-૨
ગુરુવાર	અ-૬ ચ-૪ અ-૪ શ-૨ અ-૧૪
શુક્રવાર	શ-૨ અ-૧૬ ચ-૮ અ-૨ શ-૨
શનિવાર	શ-૪ ચ-૪ શ-૪ અ-૪ શ-૪ ચ-૬ શ-૪

મહા દાગણ ચૈત્ર વૈશાખ શ્રાવણ અને ભાદરવાની
રાત્રિની ઘડીયો.

રવિવાર	શ-૪ મ-૪ ચ-૨ શ-૨ અ-૪ શ-૨ ચ-૬ શ-૬
સોમવાર	ચ-૨ અ-૬ ચ-૬ અ-૮ ચ-૮
મંગળવાર	અ-૬ શ-૨ અ-૨ ચ-૪ મ-૨ શ-૪ અ-૬ શ-૪
બુધવાર	શ-૪ અ-૬ શ-૪ ચ-૬ શ-૪ અ-૬
ગુરુવાર	ચ-૪ મ-૪ અ-૨ ચ-૮ અ-૪ શ-૪ અ-૪
શુક્રવાર	શ-૨ ચ-૪ અ-૬ શ-૪ અ-૬ મ-૨ શ-૬
શનિવાર	શ-૨ ચ-૪ અ-૬ ચ-૪ અ-૬ ચ-૨ શ-૬

વૈક્ર અને અષાઢ માસના દિવસની શુભાશુભ ઘડીયો.

રવિવાર	ચ-૪ અ-૮ ચ-૬ અ-૬ ચ-૪ શ-૨
સોમવાર	ચ-૮ અ-૪ શ-૨ ચ-૪ અ-૬ મ-૬
મંગળવાર	અ-૪ ચ-૪ શ-૨ અ-૬ ચ-૬ મ-૨ ચ-૪ અ-૨
બુધવાર	મ-૨ ચ-૪ અ-૮ ચ-૬ અ-૮ શ-૨
ગુરુવાર	અ-૨ શ-૪ ચ-૬ અ-૬ શ-૨ ચ-૪ અ-૬
શુક્રવાર	શ-૨ અ-૧૬ ચ-૮ અ-૨ શ-૨
શનિવાર	શ-૪ ચ-૪ શ-૪ અ-૪ શ-૪ ચ-૬ શ-૪

ક અને અપાડ માસની રાત્રિની શુભાશુભ ધરીયો.

રવિવાર
સોમવાર
મંગળવાર
બુધવાર
ગુરુવાર
શુક્રવાર
શનિવાર

અ-૪	શ-૪	ચ-૪	અ-૬	ચ-૬	શ-૪
શ-૪	ચ-૬	અ-૪	ચ-૪	શ-૨	ચ-૪
ચ-૬	અ-૬	ચ-૪	અ-૨	શ-૨	ચ-૪
અ-૬	ચ-૨	શ-૪	અ-૪	શ-૬	અ-૬
મ-૪	અ-૪	શ-૨	ચ-૪	શ-૨	અ-૬
શ-૨	ચ-૪	અ-૬	શ-૪	અ-૬	મ-૨
શ-૨	ચ-૪	અ-૪	ચ-૪	અ-૬	ચ-૪

આ શુભાશુભ ધરીયંત્રમાં લગ્ન, મુદ્દત, યોગદીયા, હોરા, કુલિક, ઉપકુલિક, કાળવેળા, અર્ધપ્રહર, મુવેળા વિગેરેની આવશ્યક શુદ્ધિનો સમાવેશ થાય છે. આ યંત્રની ધરીયોની શરૂઆત સૂર્યોદયથી થાય છે. તેમાં મ-મહેન્દ્ર અને અ-અમ્-તની ધરીયો શુભ છે, અને ચ-ચક્રર, શ-શૂન્યની ધરીયો અશુભ છે. એટલે મહેન્દ્ર શુભ, અમ્-ત શુભ, ચક્રર વિલંબ કરાવનાર, અને શૂન્ય વિગ કરાવનાર, છે. (આ યંત્રમાં વિશેષિત્યકમાંથી તપાસવું.) ॥ ૩ ॥

દશે વારનો પ્રારંભ ક્યારે થાય તે કહે છે—

વિચ્છિન્ન-કુંભાદિ તિળ,
નિસિમુહિ વિસ-ધગુહિ કક્ષિ-તુલિ મજ્જે ।
મક-મિદ્ધા-ચક્ર-સિદ્ધે,
નિસિ અંતે સંકમદ વારો ॥ ૪ ॥

અર્થ — તુલિક અને કુંભાદિ વાગ્ય સંકાંતિમાં વારની પ્રતિ રાત્રિના પ્રારંભમાં થાય છે, તપ, ધન, કૃષિ અને તુલા સંકાંતિમાં મધ્યમાં વારની પ્રતિ થાય છે. તથા મકર, મિથુન રાશિ અને મિંદ સંકાંતિમાં રાત્રિના અંતમાં વાર થાય છે.

વિવેચન—વારની શરૂઆત સૂર્યોદયથી થાય એવું હોતું નથી, પણ તે આ ગાથાના કહેવા પ્રમાણે સંક્રાંતિને આશ્રીને જુદે જુદે વખતે બેસે છે. મેષ વિગેરે બાર રાશિ છે. તેમાં સૂર્ય એક રાશિમાંથી બીજી રાશિમાં બદલાય તેનું નામ સંક્રાંતિ કહેવાય છે. તે સંક્રાંતિઓ પણ બાર છે. ત્યારે સૂર્ય વૃશ્ચિક, કુંભ, મીન અને મેષમાં હોય ત્યારે રાત્રિનાં આદિ ભાગથી વાર ગણાય છે, સૂર્ય, વૃષ, કર્ક, તુલા અને ધન રાશિમાં હોય ત્યારે મધ્યરાત્રિથી વારની ગણના થાય છે, વળી મિથુન સિંહ કન્યા અને મકરરાશિમાં સૂર્ય હોય ત્યારે વાર રાત્રિના અંતભાગમાં સંક્રમે છે—બદલાય છે. આ વખતના સ્પષ્ટીકરણ માટે દિનમાન અને રાત્રિમાનની આવશ્યકતા છે, તે દિનમાન જાણવા માટે સ્થૂલ ઉપાય આ પ્રમાણે છે—

મકરથી માંડીને મિથુન સુધીની છ સંક્રાંતિમાં અનુક્રમે દિનમાન વૃદ્ધિ પામતું હોય છે. તેમાં મકર સંક્રાંતિમાં પહેલે દિવસે દિનમાન ૨૬ ઘડી ૧૨ પગ, કુંભમાં ૨૬ ઘડી ૪૮ પગ, મીનમાં ૨૮ ઘડી ૧૪ પગ, મેષમાં ૩૦ ઘડી, વૃષમાં ૩૧ ઘડી ૪૬ પગ, અને મિથુન સંક્રાંતિમાં ૩૩ ઘડી અને ૧૨ પગનું દિનમાન હોય છે. કર્ક સંક્રાંતિમાં પહેલે દિવસે ૩૩ ઘડી અને ૪૮ પગનું ઉત્કૃષ્ટ દિનમાન હોય છે, ત્યાર પછીની કર્કથી ધન સુધીની છ સંક્રાંતિમાં દિનમાન ઘટતું જાય છે. જેથી સિંહ સંક્રાંતિમાં ૩૩ ઘડી ૧૨ પગ, કન્યામાં ૩૧ ઘડી અને ૪૬ પગ, તુલામાં ૩૦ ઘડી, વૃશ્ચિકમાં ૨૮ ઘડી ૧૪ પગ, ધન સંક્રાંતિને પહેલે દિવસે ૨૬ ઘડી ૪૮ પગ દિનમાન હોય છે, અને તેના ત્રિશ દિવસો જતાં મકર સંક્રાંતિમાં વળી ૨૬ ઘડી અને ૧૨ પગનું દિનમાન હોય છે. આ દિનમાનમાં હંમેશાં કેટલી વૃદ્ધિ—હાનિ થાય છે ? તેને માટે માસમાં વધેલા કે ઘટેલા પગને ત્રિશે ભાગ દેવાથી હંમેશના દિવસનું પ્રમાણ આવે છે—

१-१२ २-५२ ३-३२ ३-३२ २-४२ १-१२
 " एकार्क पक्षद्विशराः त्रिदन्ताः, त्रिदन्तपक्षद्विशराः कुसूयाः।
 मृगादिपट्केऽहनि वृद्धिरेवं, कर्कादिपट्केऽपचितिपलाघाः॥१॥"
 तिआं द्वेक द्विसे १ पग १२ विपग, मेधम

અર્થ—મકર સંક્રાંતિમાં દરેક દિવસે ૧ પગ ૧૨ વિપજ, કુંભમાં ૨ પગ ૫૨ વિપજ, મીનમાં ૩ પગ ૩૨ વિપજ, મેષમાં ૩ પગ ૩૨ વિપજ, વૃષમાં ૨ પગ ૫૨ વિપજ, અને મિથુનમાં ૧ પગ ૧૨ વિપજની વૃદ્ધિ થાય છે. અને ત્યાર પછીની છ સંક્રાંતિમાં પ્રત્યેક દિવસે આ છ સંક્રાંતિમાં દરવિજ પગ અં. વિપજોની અનુક્રમે હાનિ થાય છે. એક અહોરાત્રિ ૬૦ ઘડીની હોય છે, તેમાંથી દિનમાનની ઘડી અને ૫૫ બાદ કરતાં બાકી રહેલ ઘડી અને ૫૫ નેટકું રાત્રિમાન હોય છે (જુઓ—દિનમાનનું યંત્ર.) વારની પ્રવૃત્તિ માટે આવી રીતે રાત્રિમાન કાઢી તેના આદિ મધ્ય કે અંતભાગ ચોખી વાર ગણના કરવી.

આ ગાથામાં દર્શાવેલ વારની પ્રવૃત્તિ અત્યાદે કયા
દૃષ્ટિગોચર થતી નથી. તેવીજ રીતે બીજું પણ એક વારની
લોચ પરીચોતું માપ મળે છે, તે ઉપરથી પણ કોઈ વાર
લેખારતું નથી, તે આ પ્રમાણે—

“ सम सम नन्द पाणा, पेदाऽन्ती गत दश हताः कार्याः ।
मन्दादीनां दिनतः, क्रमेण भोग्यस्य नाशः स्फुः ॥ १ ॥ ”

[illegible]

(१५)

[illegible]

ઉદયપ્રભાસુરિજી વારપ્રવૃત્તિ માટે કહે છે કે—
 : સ્વર્ગપાદિગે સ્વૌ ।

• વારાદિસ્ત્રયાદૂષ્ણં, પેલેર્મેપાદિગે સ્વૌ ।
તુલાદિગે ત્વધત્તિશત, તદ્યુમાનાન્તરાર્ધજેઃ ॥ ૧ ॥

તુલાદિગે ત્વઘત્ત્રિશત, તદ્યુમાનાન્તરાર્ધજેઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ—દિનમાનની ધડી પણ અને ત્રીશની વચ્ચે લેટકું
આંતર હોય તેને અર્ધ કરવાથી આવેલ ધડી અને પછે વારની
પ્રારંભ થાય છે. વળી મેપાદિ છ રાશિમાં સૂર્યોદય હોય ત્યારે
સૂર્યોદય પછી અને તુલા વિગેરે છ રાશિમાં સૂર્ય હોય ત્યારે
સૂર્યોદયની પહેલાં લેટકી ધડીયે વારની શરૂઆત થાય છે.
ત્યારે ૩૦ ની સાથે સરખાવતાં ૩ ધડી ૪૮ પણનું દિનમાન હોય
અર્થાત્ કરતાં સૂર્યોદય પછી ૧ ધડી ૫૪ પણ જતાં ૪૬ સંક્રાંતિને
પહેલે દિવસે વારપ્રવૃત્તિ થાય છે. આજ રીતે મકર સંક્રાંતિના
પહેલે દિવસે સૂર્યોદય પહેલાં ૧ ધડી ૫૪ પણ બાકી રહેતાં
વારની શરૂઆત થાય છે.

બાસ્કરાચાર્યને સમજાવ્યું ત્યારે શ્રીપતિ દેશાંતર ચરના
 ચરકારથી વાર પ્રશ્નિ માને છે, જે રીતિને સંસ્કૃતથી ગુરુત
 ચિત્તાભિજ્ઞ એક શ્લોકથી સમજાવે છે કે—મધ્યદેશના
 દેશોથી પૂર્વ-પશ્ચિમમાં જે નગરની વાર પ્રશ્નિ જાણવી તો
 તે નગર અને મધ્યદેશના ચોક્કસને પાંચા કડી પંદર પટ્ટીમાં
 દીનાપિત્ર કળ્યા. એટલે મધ્યદેશથી તે નગર પૂર્વમાં તો
 તે પડોશ ત્રણ કળ્યા. અને પશ્ચિમમાં તો તે પડોશ ત્રણ
 પટ્ટીનું અનુરૂપ કળ્યા જે તે મન્દાર મળ્યા દિનાપિત્રનાથી
 એક કડી તો તે અનુરૂપ પ્રમાણ પટ્ટીથી મળેલું તરીકે વાર
 પ્રશ્નિ, જાણવા. અને તે મળ્યા દિનાપિત્રનાથી અધિક તો
 કળ્યા તો તે અનુરૂપ પ્રમાણ પટ્ટી તો વાર પ્રશ્નિ
 અનુરૂપ પ્રમાણ પ્રમાણ પટ્ટી તો વાર પ્રશ્નિ

હોવાથી ૧૫ ઘડીમાંથી ૪૭ પગ બાદ કરતાં ૧૪ ઘડી ૧૩ પગ આવે છે. છટ દિવસનું અર્ધદિનમાન ૧૭ ઘડી ૨ પગ છે, જેના કરતાં ૧૪ ઘડી ૧૩ પગ ઓછા છે, અને બન્ને વચ્ચે ૨ ઘડી ૪૯ પગનું આંતર છે, તેા બનારસમાં ૩૪ ઘડી ૪ પગનું દિનમાન હોય ત્યારે સૂર્યોદય પછી ૨ ઘડી ૪૯ પગે વાર પ્રવૃત્તિ થાય છે. આ સિવાય બીજી રીતિઓ પણ મળે છે, આ વાર પ્રવૃત્તિ હોરા અર્ધપ્રહર આદિ માટે જરૂરી છે, પણ તિથિ અને નક્ષત્રથી થતા યોગોમાં તે વાર સૂર્યોદયથી ગણાય છે. ॥ ૪ ॥

હવે વારને આશ્રીને સુવેળા કહે છે—

ચઢઘડિય સુવેલા એગ દો છઞ સૂરે,
પણ ઇગ અઢ સોમે અઢ ચઞ સત્ત મોમે ।
છ તિય અઢ વુહમ્મિ પંચ દો સત્ત જીવે,
છ અઢિગ ચઢ સુકે તિન્નિ સત્તઢ પંચ ॥૫॥

અર્થ—રવિવારે પહેલું બીજું અને છઠું ચોઘડીયું, સોમવારે પાંચમું પહેલું અને આઠમું ચોઘડીયું, મંગળવારે આઠમું ચોથું અને સાતમું ચોઘડીયું, બુધવારે છઠું ત્રીજું અને આઠમું ચોઘડીયું, ગુરૂવારે પાંચમું બીજું અને સાતમું ચોઘડીયું, શુક્રવારે છઠું આઠમું પહેલું અને ચોથું ચોઘડીયું, તથા શનિવારે ત્રીજું સાતમું આઠમું અને પાંચમું ચોઘડીયું સુવેળા છે.

વિવેચન—અહીં દિવસના અષ્ટમાંશ એટલે અર્ધ પ્રહરને ચોઘડીયું એવી સંજ્ઞા આપેલ છે. તે ઉત્કૃષ્ટ દિનમાન હોય ત્યારે વાર ઘડીથી અધિક, અને જ્યન્ય દિનમાનમાં વાર ઘડીથી ઓછા પ્રમાણવાળું હોય છે. દિવસના આઠ ચોઘ

માં કેટલાક ચોઘડીયા કુલિક કંટક વિગેરે દોષોથી દુષિત છે, માટે જેટલા ચોઘડીયાં શુભ છે તેની તારવણી કરી તેને મુવેળા તરીકે ઓળખાવેલ છે. આ ચોઘડીયાની શુદ્ધિ માત્ર દિવસ માટેજ છે, અને આગળના શ્લોકમાં કહેવાતા કંટક કુલિક અર્ધપ્રહર વિગેરે પણ દિવસેજ સમજી લેવા, કેમકે અર્ધપ્રહર વેળા વિગેરે સૂર્યને આશ્રીને આવે છે.

રવિવારે પહેલું પાંચમું અને છઠ્ઠું ચોઘડીયું મુવેળા છે, સોમવારે પહેલું પાંચમું અને આઠમું ચોઘડીયું મુવેળા છે, મંગળવારે ચોથું સાતમું અને આઠમું ચોઘડીયું મુવેળા છે, બુધવારે ત્રીજું છઠ્ઠું અને આઠમું ચોઘડીયું મુવેળા છે, ગુરુવારે બીજું પાંચમું અને સાતમું ચોઘડીયું મુવેળા છે, શુક્રવારે પહેલું ચોથું છઠ્ઠું અને આઠમું ચોઘડીયું મુવેળા છે, અને શનિ વારે ત્રીજું પાંચમું સાતમું અને આઠમું ચોઘડીયું મુવેળા છે. આમાં રવિવારથી ગુરુવાર સુધીના વારોના બાકીના પાંચ પાંચ ચોઘડીયાં કુલિક આદિથી દુષિત છે, પણ શુક્રવાર સાતમા ચોઘડીયામાં જે દોષો સાથે રહેલા છે, તેમજ શનિ વારે છઠ્ઠા ચોઘડીયામાં જે દોષો સાથે રહેલા છે, માટે આ બન્ને વારના ચાર ચાર ચોઘડીયા અશુભ લાગણી બાકીના ચાર ચાર મુવેળા કહેવા છે. ॥ ૫ ॥

દશે કુલિક વિગેરે ચાર મુવેળા કહે છે

રવિ-બુધ-શુક્ર-સન-સત્ત-૩,

દાયંતા કુલિક કંટક ઉપકુલિકા ।

ઘટ નિ શ્વ દગ નટ મગ,

દો મુગદમુ કાલયંતાયો ॥ ૬ ॥

અર્થ—રવિ-બુધ-શુક્ર-સન-સત્ત અને શુક્રવાર-માત્રના ચોઘડીયામાં જે કંટક આદિ દોષો રહેલા હોય તેવાં ૩૬ કુલિકા ૧૦૮ અને ઉપકુલિકા વાતા પાવ

તથા રવિ આદિ સાતે વારોનું અનુક્રમે આઠમું ત્રીજું છઠ્ઠું પહેલું ચોથું સાતમું અને બીજું ચોથ-
ડીયું કાલવેળા કહેવાય છે.

વિવેચન—આ કુયોગો પણ દિવસના અષ્ટમાંશને આશ્રીને કહેલા છે, તેથી રાત્રે તે યોગો હોતા નથી, અને અહીં અષ્ટમાંશનો સમય પણ પૂર્વની પેઠે ચાર ઘડીથી ન્યૂના-
ધિક જાણવો. તેમાં રવિવારના સાતમા અષ્ટમાંશે કુલિક યોગ હોય છે, ત્યાર પછીના દરેક વારે એકેક સંખ્યાએ એછા અષ્ટ-
માંશમાં અર્થાત્ સોમવારે છઠ્ઠા, ભોમવારે પાંચમા, બુધવારે ચોથા, શુક્રવારે ત્રીજા, શુક્રવારે બીજા અને શનિવારે પહેલા દિનાષ્ટમાંશમાં કુલિકયોગ આવે છે.

આ યોગ લાવવા માટે એવી પણ ગણતરી છે કે—પોતાનાથી શનિવાર જેટલામો હોય તે વારનો તેટલામો દિનાષ્ટ-
માંશ કુલિક હોય છે. અથવા અવળી રીતે ગણતાં શનિવારથી પોતે જેટલામો વાર હોય તેટલામો પોતાનો અષ્ટમાંશ કુલિક કહેવાય છે. આ રીતે પણ ઉપર કહેલા અર્ધપ્રહરોજ કુલિક યોગવાળા થાય છે. કુલિકમાં શુભ કાર્ય કરવાનો સર્વથા નિષેધ છે, તે માટે વ્યવહાર પ્રકાશમાં કહ્યું છે કે—

“ છિન્નં મિત્તં નષ્ટં, મહસુપ્તં પત્ન્યાદિમિદંષ્ટમ્ ।

નાશમુપયાતિ નિયતં, જાતં કર્માડ્યન્યદપિ તત્ર ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—કુલિકમાં છેદાયેલ, લેદાયેલ, ભૂતે ગ્રહણ કરેલ, કે સપ્તે ઉંસેલ દરકોઈ વસ્તુ (પ્રાણી કે બીજો પદાર્થ) અવશ્ય નાશ પામે છે; તથા તેમાં કરેલ બીજાં કાર્યો પણ નાશ પામે છે.

દિનાષ્ટમાંશમાં કુલિક હોય છે એ કથનમાં શ્રીમાન નરચંદ્ર-
સૂરિ સમ્મન છે, પણ ઉદયપ્રભસૂરિ ઉપર કહેલ દિનાષ્ટમાંશમાં પ્રથમ અર્ધભાગ વર્તુ બીજા અર્ધભાગના સુદૂર્તમાં કુલિકયોગ હોવાનું જણાવે છે. તેઓ કહે છે કે—પોતાથી શનિવાર જેટલામો હોય તેની જમણી સંખ્યાવાળું દિવસનું સુદૂર્ત કુલિકયોગવાળું હોય

છે, અને રાત્રિએ તેથી એકેકં, એાછી સંખ્યાવાળું મુદૂર્ત કુલિક હોય છે. આ રીતે રવિવારથી શનિવાર સાતમો વાર હોવાથી રવિવારે દિવસે ચૌદમું અને રાત્રે તેરમું મુદૂર્ત; સોમવારના દિવસે બારમું અને રાત્રે અગીયારમું; એમ અનુક્રમે શનિવારે દિવસે બીજું પંદર રાત્રિના એમ કુલ ત્રીશ મુદૂર્તો છે. તેનું પ્રમાણ પણ દિનમાન અને રાત્રિમાનના પંદરમા ભાગનું હોવાથી ઉલ્લેખ દિનમાનમાં બે ઘડીથી અધિક અને જઘન્ય દિનમાન બે ઘડીથી: એાણું આવે છે.

આગમમાં ત્રીશ મુદૂર્તના નામ આ પ્રમાણે છે—૧ રા
૮ એવાન ૩ મિત્ર ૪ વાયુ ૫ મુપ્રતીન ૬ અભિચંદ્ર ૭ માહેન
૮ બહ ૯ દ્રઘા ૧૦ બહુ સન્ય ૧૧ ઇંશાન ૧૨ ત્વષ્ટા ૧૩
ભવિતાન્મા ૧૪ વૈધમજુ ૧૫ વારણ ૧૬ આનંદ ૧૭ વિગ્ધ ૧૮
વિશ્વમેન ૧૯ પ્રજાપતિ ૨૦ ઉપશમ ૨૧ ગંધર્વ ૨૨ અગ્નિવે
૨૩ સન્યશ્વમ ૨૪ આતપવાન ૨૫ અર્થવાન ૨૬ ઋણવા
૨૭ ભૈમ ૨૮ વૃણ ૨૯ સર્વાર્થમિદ્ધ ૩૦ રાગસ. પુરાણ મો
માં પણ આની જગ્યાએ યોગ દેવદાર સાથે મુદૂર્તોનાં ના
છે. અને તેમાં કોઈક એક દિવસના દાણોમાં મધેન (એવાન)
૩ મૈત્ર ૫ સાવિત્ર (મુપ્રતીન) ૬ વૈરાજ (અભિચંદ્ર) ૮
અભિજિત (બહ) ૧૦ બહ (બહુ સન્ય) અને ૧૧ વિગ્ધ
(મિગાન) મુદૂર્તો ગુણ છે.

જ્યોતિષ ગ્રંથોમાં નક્ષત્રના નામના અનુસારે મુદૂર્તના
નામો દર્શાવે છે. દિવસના પદ્મ દ્વારે ના નામ—૧ આદિ ૨
અર્ધેશ ૩ અનુશાપા. ૪ નાપા પદ્મિષ્ટા ૫ પાર્વાતી ૬ અભિ
જિત ૭ અર્ધેશ ૮ દેહિત્રી ૯ જ્યેષ્ઠા ૧૦ વિગ્ધા ૧૧
નૃપ ૧૨ મહાવાન ૧૩ દિવસકાનુની અને ૧૪ પાર્વાતીમુન
૧૫ ગર્વિતા ૧૬ સુતેજાનના ૧૭ આદિ ૧૮ બાહ ૧૯ અભિ
જિત ૨૦ અર્ધેશ ૨૧ દેહિત્રી ૨૨ જ્યેષ્ઠા ૨૩ વિગ્ધા ૨૪
૨૫ મહાવાન ૨૬ દિવસકાનુની અને ૨૭ પાર્વાતીમુન

ત્રીશ મુહૂર્તના સ્વામીના નામ—શિવ, ભૂજંગ, મિત્ર, પિતૃ, વસુ, જલ, વિશ્વ, વિરંચિ, પ્રજ્ઞા, ઇંદ્ર, અગ્નિ, નિશાચર, વરુણ, અર્યમા, યોનિ, રૂદ્ર, અજ, અહિર્ણુધ, પુષા, દરુ, અંતક, અગ્નિ, ધાતા, ઈન્દુ, અદિતિ, શુક્ર, હરિ, રવિ, ત્વષ્ટા, અને અનલ છે. આ દરેક મુહૂર્તમાં દિવસનું આઠમું મુહૂર્ત અભીચૂ દક્ષિણ દિશા વિના સર્વદિશાના ગમનમાં દીક્ષા અને પ્રતિષ્ઠાદિ સમસ્ત કાર્યમાં સર્વસિદ્ધિને દેવાવાળું છે, કેમકે પૂર્વની અને પછીની એકેક ઘડી મળીને કુલ એ ઘડીનો સૂર્ય ઉત્પાત, વિષ્ટિ, વ્યતિપાત, દગ્ધતિથિ અને પાપચર્યાદિ સર્વ દોષોને બાળી નાખે છે. આ મુહૂર્તોમાંથી કયા કયા કયા મુહૂર્તો કુલિક છે તે માટે કહ્યું છે કે—

“ સોમે વ્રાહ્મઃ કુજે પૈત્રઃ, સુરાચાર્યે ચ રાક્ષસઃ ।

શુક્રે વ્રાહ્મઃ શનૌ રૌદ્રો, મુહર્તાઃ કુલિકોપમાઃ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—સોમવાર મંગળવાર શુક્રવાર શુક્રવાર અને શનિવારે અનુક્રમે પ્રજ્ઞાનું મુહૂર્ત, પૈત્ર મુહૂર્ત, રાક્ષસ મુહૂર્ત પ્રજ્ઞાનું મુહૂર્ત, અને રૂદ્રનું મુહૂર્ત કુલિક થાય છે. કુલિક માટે કહ્યું છે કે—કુલિક છ વર્ગે શુદ્ધ લગ્નને પણ હણે છે.

કંટકયોગ બુધવારને દિવસે સાતમા ચોથડીયામાં હોય છે, અને ત્યારપછી દરેક વારે એકેક ઓછા આંકવાળા ચોથડીયામાં કંટકયોગ હોય છે. આ રીતે બુધવારે સાતમો, શુક્રવારે છઠ્ઠો, શુક્રવારે પાંચમો, શનિવારે ચોથો, રવિવારે ત્રીજો, સોમવારે બીજો, અને મંગળવારે પહેલો દિનાષ્ટમાં કંટકયોગ હોય છે. આજ અષ્ટમાંથો લાવવા માટે એવી પણ ગણના છે કે—ષ્ટવારથી મંગળવાર નેટલામો હોય તેટલામો અષ્ટમાંથ, અથવા અવગી રીતે મંગળવારથી પોતે નેટલામો વાર હોય તેટલામો અર્ધપ્રદર કંટક થાય છે.

શુક્રવારના દિવસે સાતમું ચોથડીયું ઉપકુલિક છે, એજ રીતે પછીના દરેક વારમાં એકેક સંખ્યાથી ઓછા થતાં ચોથડીયાં ઉપકુલિક છે. બીજી રીતે ગળીએ તો—પાનાથી શુક્રવાર નેટ

હામો હોય તેટલામું ચોધડીયું, તેમજ ત્રીજી રીતે-વામગણ-
નાથી ગુરુવારથી પોતે નેટલામો વાર હોય તેટલામું ચોધડીયું
ઉપકુલિક છે. આ ત્રણે રીતે ગણતાં શુક્રવારે સાતમું, શનિ-
વારે છઠ્ઠું, રવિવારે પાંચમું, સોમવારે ચોથું મંગલવારે ત્રીજું,
અને ગુરુવારે પહેલું ચોધડીયું ઉપકુલિક છે.

આ ત્રણે યોગોનો એવા ક્રમ છે કે-જે વારે ને ચોધ-
ડીયું કુલિક હોય તેનાથી પૂર્વના પાંચમા વારનું ચોધડીયું
ઉપકુલિક, અને તેથી પૂર્વના પાંચમા વારનું ચોધડીયું કંટકહોય
છે. આ ત્રણે કુયોગો સારાં કામમાં વળ્ય છે.

ગાથાના પૂર્વાર્ધથી ત્રણ યોગ દેખાડી ઉત્તરાર્ધથી
અઠ ઇત્યાદિ ગ્રન્થથી કાલવેળા દેખાડે છે- અનુક્રમે
રવિવારે આઠમું ચોધડીયું, સોમવારે ત્રીજું, મંગલવારે છઠ્ઠું,
બુધવારે પહેલું, ગુરુવારે ચોથું, શુક્રવારે સાતમું, અને શનિવારે
બીજું ચોધડીયું કાલવેળા છે. દરેક વારને ત્રણે ગુણી ગુણાકાર-
માંથી ત્રણ બાદ કરવાથી કાલવેળાનું ચોધડીયું આવે છે.
જેમકે-શનિવાર સાતમો છે, તેને ત્રણે ગુણવાળી એકવીસ,
અને તેમાંથી ત્રણ બાદ કરતાં ૧૮ રહે છે. એ ચોધડીયા આઠ
છે, મારે આઠથી ભાગતાં પૂર્ણકમાં જે અને એવ જે રહે છે.
તો આ એવ રહેલ બીજું ચોધડીયું શનિવારે કાલવેળા છે. તે
ગુણ કાર્યમાં મદત્ત કરવું નહિ. ॥ ૬ ॥

દવં અર્ધમદર અને તેની ખામ વળ્ય પડીસો
શ્લોક-

ના ચતુરુચ્ચ અન્નપાત્રા,

તેમિ મોવદદુર્નામદુમ્મનક.

ચતુરદ્રી મહાપદા,

તેમા પુદવાટ દિમિ શ્લોક ॥ ૭ ॥

અર્થ - નાચતુરુચ્ચના ચામનેવાળી નાચતુરુચ્ચના

અર્ધપ્રહર આવે છે, અને રવિ ચાદિ સાત વારોમાં અનુક્રમે અર્ધપ્રહરના મધ્યના સોળ, આઠ, બત્રીશ, બે, એક, ચાર અને ચોસઠ પળો પૂર્વાદિક છઠ્ઠી છઠ્ઠી દિશાએ યાત્રાદિકમાં વર્જવા યોગ્ય છે.

વિવેચન—સાતે વારોમાં જે જે ચોઘડીયાં કાળવેળા છે તેનાથી પાંચમું પાંચમું ચોઘડીયું વર્ત્ય અર્ધપ્રહર હોય છે, જેથી કાળવેળામાં ચાર મેળવતાં વર્ત્ય ચોઘડીયાં આવે છે. વળી તેવીજ રીતે વર્ત્ય અર્ધપ્રહરમાં ચાર મેળવતાં કાળવેળા પણ આવે છે. જેમકે—રવિવારે આઠમું ચોઘડીયું કાળવેળા છે, તેમાં ચાર મેળવતાં (બારમું અને આઠે ભાગતાં શેષ રહેલું) ચોથું ચોઘડીયું રવિવારે વર્ત્ય અર્ધપ્રહર છે.

દિવસના શુભાશુભ ચોઘડીયા.

	રવિ	સોમ	મંગળ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
૧	સુવેળા	સુવેળા	કંટક	કાળવેળા	ઉપકુસિક	સુવેળા	કુસિક
૨	સુવેળા	કંટક	વર્ત્ય	ઉપકુસિક	સુવેળા	કુસિક	કાળવેળા
૩	કંટક	કાળવેળા	ઉપકુસિક	સુવેળા	કુસિક	વર્ત્ય	સુવેળા
૪	વર્ત્ય	ઉપકુસિક	સુવેળા	કુસિક	કાળવેળા	સુવેળા	કંટક
૫	ઉપકુસિક	સુવેળા	કુસિક	વર્ત્ય	સુવેળા	કંટક	સુવેળા
૬	સુવેળા	કુસિક	કાળવેળા	સુવેળા	કંટક	સુવેળા	વર્ત્ય ઉપકુસિક
૭	કુસિક	વર્ત્ય	સુવેળા	કંટક	સુવેળા	કાળવેળા ઉપકુસિક	સુવેળા
૮	કાળવેળા	સુવેળા	સુવેળા	સુવેળા	વર્ત્ય	સુવેળા	સુવેળા

દરેક વારના આંકને ત્રણે ગુણી એક મેળવવાથી પણ આ વર્ત્ય અર્ધપ્રહરોના આંકો આવે છે. અથવા કાળવેળાના આંકોને અનુક્રમે માંડી પાંચનો આંક વધારવો, જેના પાંચમા આંકથી રવિવાર વિગેરે સાત વારના વર્ત્ય અર્ધપ્રહરો આવે

૭. જેમકે—૮-૩-૬-૧-૪-૭-૨-૫ તેમાંથી પાંચમે આંકે રહેલું ચોથું ચોધડીયું રવિવારે વર્ત્ય અર્ધપ્રહર છે.

પૂર્વ, અગ્નિ, દક્ષિણ, નૈઋત્ય, પશ્ચિમ, વાયવ્ય, ઉત્તર અને સાત વારોના વર્ત્ય અર્ધપ્રહરના મધ્યના સોળ વિગેરે વિગેરે અનુક્રમે પૂર્વથી માંડી છઠ્ઠી છઠ્ઠી દિશાએ યાત્રા કરવી નહિ. કેમકે તે અત્યંત વર્ત્ય કાળ છે. તે આ પ્રમાણે—
રવિવારે ચોથા અર્ધપ્રહરના મધ્યની સોળપગમાં પૂર્વ દિશાની યાત્રા વર્ત્ય છે.

સોમવારે સાતમા અર્ધપ્રહરના મધ્યની આઠ પગમાં વાયવ્ય ખુણાની યાત્રા વર્ત્ય છે.

મંગળવારે ઊંચા અર્ધપ્રહરના મધ્યની આઠ પગમાં દક્ષિણ દિશાની યાત્રા વર્ત્ય છે.

બુધવારે પાંચમા અર્ધપ્રહરના મધ્યની એ પગ ઇશાન ખુણામાં યાત્રા વર્ત્ય છે.

ગુરુવારે આઠમા અર્ધપ્રહરના મધ્યની એક પગમાં પશ્ચિમ દિશાની યાત્રા વર્ત્ય છે.

શુક્રવારે ત્રીજા અર્ધપ્રહરના મધ્યની ચાર પગમાં અગ્નિ ખુણાની યાત્રા વર્ત્ય છે.

મનિવારે છઠ્ઠા અર્ધપ્રહરના મધ્યની ચોસઠ પગમાં ઉત્તર દિશાની યાત્રા વર્ત્ય છે.

જન આદિ માટે નીચે પ્રમાણે કોષ્ટક છે
માઃ વિષાઃ । એક ગુરુ અક્ષર આલવાનો કાળ । તે
૨૨૫ પગ

માઃ ૧૦ । સમકીર્તિ ૧૦૨ । સાલોઃ ૩૫૦ । ને
૨૨૫ પગી

૫૦૦૦ ૨૨૫ ગુરુ

સાઠ ઘડી અથવા ત્રીશ મુહૂર્તનો એક દિવસ.

ત્રીશ દિવસનો એક માસ.

બે માસની એક ઋતુ.

ત્રણ ઋતુનું એક અયન.

અને બે અયનનું એક વર્ષ થાય છે.

સાઠ વિલિપ્તાની એક લિપ્તા, સાઠ લિપ્તાનો એક અંશ, ત્રીશ અંશની એક રાશિ, બાર રાશિનું એક ભગણુ અને સૂર્યના એક ભગણુચક્રથી એક સૌર વર્ષ થાય છે. (આ ભગણુમાં ફરતાં સૂર્યને એક વર્ષ થાય છે, જે તેનું સૌરવર્ષ કહેવાય છે.) વળી કુળા અને વિકુળાનાં લિપ્તા અને વિલિપ્તા એવાં બીજાં નામો છે.

મુહૂર્તચિંતામણિની ટીકામાં વારની કેટલીક વિષ ઘડીઓ વર્ણવાનું કહેલ છે—

नस्ता द्वयं द्वादश दिक् च शैलाः, वाणाश्च तत्त्वानि यथाक्रमेण
सूर्यादिवारेषु परं चतस्रो, नाज्यो विषं स्यात् खलु वर्जनीयम् ॥१॥

અર્થ—રવિ આદિ સાત વારોમાં ૨૦-૨-૧૨-૧૦-૭-૫-૨૫ ઘડી પછીની ચાર ઘડીઓ વિષ હોવાથી વર્જવા લાયક છે.

આ અન્યમાં દિનશુદ્ધિ દેખાડવાની હોવાથી શુદ્ધગોચર વિગેરેનું વિવેચન કરેલ નથી, પણ તે કેટલેક સ્થાને જરૂરી હોવાથી બીજા અન્યોના આધારે આગળ સવિસ્તર વર્ણવેલ છે, પણ તેઓની ગતિ અને નામો અહીં કહીએ છીએ.

રવિ, સોમ, મંગળ, બુધ, શુક્ર, શુક અને શનિ, એ સાત મોટા દરેક અન્યોમાં વર્ણવ્યા છે. તે સિવાય કેટલાક ન્યોતિશાસ્ત્ર

બુધ અને શુક પૂર્વમાં પણ આથમે છે, અને પશ્ચિમમાં પણ ઉગે છે. તેમાં સૂર્ય ચાર પહોર આથમે છે, અને તે સિવાયના બ્રહ્મ સૂર્યના અમુક અંશમાં જવાથી અસ્ત પામે છે. અસ્ત અને ઉદયના અંશોનું પ્રમાણ આ પ્રમાણે છે—

સૂર્યના ૧૨ ત્રીશાંશ મધ્યે ચન્દ્ર, ૧૭ ત્રીશાંશ મધ્યે ભોમ, ૧૩ ત્રીશાંશ મધ્યે બુધ, ૧૧ ત્રીશાંશ મધ્યે શુક્ર, ૬ ત્રીશાંશ મધ્યે શુક્ર અને ૧૪ ત્રીશાંશ મધ્યે શનિ અસ્ત પામે છે. સૂર્યના તે ત્રીશાંશ બહાર હોતાં બ્રહ્મનો ઉદય જ હોય છે. તે અસ્ત પામેલા મંગળ આદિ બ્રહ્મ ચાર માસ, સોળ દિવસ, બત્રીશ દિવસ, નવ દિવસ, અને બેતાલીશ દિવસ અસ્ત રહી ઉગે છે. ચન્દ્ર બે દિવસ અસ્ત રહી ત્રીજે દિવસ ઉગે છે, અને બુધ તથા શુક્ર પૂર્વમાં આથમે ત્યારે છત્રીશ અને સત્યોતેર દિવસ પછી ઉગે છે. વગી ઉદ્ગમનના દિવસથી માંડીને ચંદ્ર દિવસ અઠ્યાવીશ, મંગળ દિન છસો સાઠ, બુધ દિવસ છત્રીશ, શુક્ર દિવસ ત્રણસો બેતેર, શુક્ર દિન બસો એકાવન અને શનિ દિન ત્રણસો બેતાલીશ સુધી અસ્ત થતો નથી.

સૂર્ય રાશિથી બાર રાશિમાં ફરતાં મંગળ વિગેરે પાંચે બ્રહ્મ કયા ભાવને પામે છે ? તે માટે પ્રશ્નશતકની વૃત્તિમાં કહેલ છે કે—

સૂર્યમુક્તા રુદીયન્તે, શીઘ્રા ઍર્કે દ્વિતીયગે ।

સમં તૃતીયગે યાન્તિ, મન્દા માનૌ ચતુર્થગે ॥ ૧ ॥

વક્રાઃ પચમ-પષ્ઠેર્કે તેડતિવક્રાઃ નગાષ્ટગે ।

નવમે દશમે માર્ગાઃ, સરલા લાભ રિપ્યગે ॥ ૨ ॥

[સરલા લાભગે વ્યયે ॥ ૨ ॥ પાઠાન્તર]

અર્થ—સૂર્યથી છુટા થયા પછી સર્વ બ્રહ્મ ઉદય પામે છે, સૂર્ય બીજી રાશિમાં જાય ત્યારે તે શીઘ્ર ગતિવાળા થાય છે, સૂર્ય ત્રીજી રાશિમાં જતાં તે સમગતિ કરે છે, સૂર્ય ચોથી

ગ્રામાં રાહુ અને કેતુની પણ અગત્ય મનાય છે, તો તે બન્નેને યોગલુતાં નવ ગ્રહો છે. પણ આ બન્ને ગ્રહો હંમેશાં સામ-ગ્રામાં સ્થાનમાં, પોતાની રાશિથી સાતમી રાશિમાં, સમનવાંચે અને સમવિશાંચે હોય છે, એટલે રાહુના ગ્રા કે ખરાબ દુગ ઉપરના કેતુનું દુગાદુગ વિચારાય છે. તે નવે ગ્રહોનું ગ્રહ-ગોચર આ પ્રમાણે છે:—

રવિ એક રાશિમાં એક માસ રહે છે, અને એક દિવ-સમાં રાશિનો એકેક અંશ એમ ત્રીસ દિવસમાં આખી રાશિ ભ્રમણી બીજી રાશિમાં સંક્રમે છે. તેજ દીતે ચંદ્ર ૧૩૫ ધરીમાં, મંગલ દોઢ માસમાં, બુધ એક માસમાં, શુક્ર તેર માસમાં, ગુરુ એક માસમાં, શનિ અઢી વર્ષમાં, તથા રાહુ અને કેતુ દોઢ વર્ષમાં એકેક રાશિનો ઉપભોગ કરે છે. આ દરેક ગ્રહો અનુક્રમે મેષાદિ બાર રાશિમાં ભ્રમે છે. પણ રાહુ અને કેતુ તે બાર રાશિમાં અવગતી દીને કરે છે, કેમકે તેમની વામગતિ ગણાય છે. ચં-વતરના આઠે મંદાને રાશિનો એકેક ત્રિશાંશ ભ્રમણવા-૧-૧૧-૧-૧૩-૧-૩૦-૧૮ અને ૧૮ દિવસ લાગે છે, અ-ચંદ્રને સાતમાર ધરી લાગે છે. તથા રાશિનો દ્વાદશાંશ ભ્રમણવાને ત્રીશાંશ કાદથી ૨૫ ગત્તો, દેખાણ ભ્રમણમાં ત્રી-શાકથી ૬૪ ગત્તો, દેશભ્રમણમાં ત્રીશાંશથી ૧૫ ગત્તો અને રાશિ ભ્રમણમાં ત્રીશાંશથી ત્રીસ ગત્તો કાદ લાગે છે તથા રાશિ-નો નવમ્ય ભ્રમણવાને રવિને દિન ત્રણ ધરી ત્રીસ, ચંદ્રને ધરી ૧૨૦, મંગલને દિન પાંચ, બુધને દિન ત્રણ ધરી ત્રીસ, શુક્રને દિન તેજાલીય ધરી ત્રીસ, ગુરુને દિન સાત ધરી ત્રીસ, શનિને દિન મેઘાદીય દિન ત્રીસ, તથા કેતુને દિન સાડ લાગે છે.

રવિ ના બધાં જાતને રેખા, ત્રીસ જાતના કોણ-...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

બુધ અને શુક પૂર્વમાં પણ આથમે છે, અને પશ્ચિમમાં પણ ઉગે છે. તેમાં સૂર્ય ચાર પહોર આથમે છે, અને તે સિવાયના ઘડો સૂર્યના અમુક અંશમાં જવાથી અસ્ત પામે છે. અસ્ત અને ઉદયના અંશોનું પ્રમાણ આ પ્રમાણે છે—

સૂર્યના ૧૨ ત્રીશાંશ મધ્યે ચન્દ્ર, ૧૭ ત્રીશાંશ મધ્યે ભોમ, ૧૩ ત્રીશાંશ મધ્યે બુધ, ૧૧ ત્રીશાંશ મધ્યે શુક્ર, ૬ ત્રીશાંશ મધ્યે શુક્ર અને ૧૪ ત્રીશાંશ મધ્યે શનિ અસ્ત પામે છે. સૂર્યના તે ત્રીશાંશ બહાર હોતાં ઘડોનો ઉદય જ હોય છે. તે અસ્ત પામેલા મંગળ આદિ ઘડો ચાર માસ, સોળ દિવસ, બત્રીશ દિવસ, નવ દિવસ, અને બેતાલીશ દિવસ અસ્ત રહી ઉગે છે. ચન્દ્ર બે દિવસ અસ્ત રહી ત્રીજે દિવસ ઉગે છે, અને બુધ તથા શુક્ર પૂર્વમાં આથમે ત્યારે છત્રીશ અને સત્યોતેર દિવસ પછી ઉગે છે. વળી ઉદ્ગમનના દિવસથી માંડીને ચંદ્ર દિવસ અઠ્યાવીશ, મંગળ દિન છસો સાઠ, બુધ દિવસ છત્રીશ, શુક્ર દિવસ ત્રણસો બેતાલેર, શુક્ર દિન બસો એકાવન અને શનિ દિન ત્રણસો બેતાલીશ સુધી અસ્ત થતો નથી.

સૂર્ય રાશિથી બાર રાશિમાં ફરતાં મંગળ વિગેરે પાંચે ઘડો કયા બાવને પામે છે ? તે માટે પ્રશ્નશતકની વૃત્તિમાં કહેલ છે કે—

સૂર્યમુક્તા ઉદીયન્તે, શીઘ્રા અર્કે દ્વિતીયગે ।

સમં તૃતીયગે યાન્તિ, મન્દા ભાનૌ ચતુર્થગે ॥ ૧ ॥

વક્રાઃ પદ્યમ-પષ્ઠેર્કે તૈઽતિવક્રાઃ નગાદગે ।

નવમે દશમે માર્ગાઃ, સરલા લાભ રિપ્યગે ॥ ૨ ॥

[સરલા લાભગે વ્યયે ॥ ૨ ॥ પાઠાન્તર]

અર્થ—સૂર્યથી મુક્ત થયા પછી સર્વ ઘડો ઉદય પામે છે, સૂર્ય બીજી રાશિમાં જાય ત્યારે તે શીઘ્ર ગતિવાળા થાય છે, સૂર્ય ત્રીજી રાશિમાં જતાં તે મન્દગતિ કહે છે, સૂર્ય ચોથી

રાશિમાં જતાં મંદગતિવાળા થાય છે, સૂર્ય પાંચમે છોડે હોય ત્યારે વક્ર થાય છે, સૂર્ય સાતમે આઠમે હોતાં અતિવક્ર થાય છે, સૂર્ય નવમે દશમે જતાં માર્ગગામી થાય છે, અને સૂર્ય અગીયારમી બારમી રાશિયે જાય ત્યારે સરલ થાય છે. આ રીતે મંગલ શુક્ર અને શનિને આશ્રીને છે, બાકી બુધ અને શુક્ર તો સૂર્યની પાસેજ અતિચારી થાય છે.

જ્યારે ઝોડા સિધ્ધી ગતિમાંથી વામ ગતિવાળા થઈ પાછલી રાશિમાં જાય ત્યારે તે વક્રી કહેવાય છે, અને મંગલ વિગેરે વક્રી થયા પછી અનુક્રમે ૬૫-૨૧-૧૧૨-૫૨ અને ૧૩૪ દિવસ વક્રગતિવાળા રહે છે.

ઝોડા નિત્યની સામાન્ય ગતિ કરતાં વધારે ઝડપથી રાશિનો ભોગ કરે ત્યારે તે અતિચાર ગમન કહેવાય છે. તેઓના અતિચાર દિવસ કેટલા છે તે લક્ષ્ય એક જોડાથી જણાવે છે—

પશં દશાદં ત્રિપરી, દશાદં માસપદ્યયી ।

અતિચારઃ કુનાદીના—મેષ ચારણિવતોઽપરઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ—મેષના બુધ શુક્ર શુક્ર અને શનિના અતિચારના દિવસો અનુક્રમે ૧૫-૧૦-૪૫-૧૦ અને ૧૮૦ છે, ત્યાર પછીના દિવસો ચાર ગતિવાળા કહેવાય છે.

આ મેષના વિગેરે પાંચ ઝોડા વક્રી થયા પછીય તો પછીની રાશિનું અને અતિચારી થયા હોય નો પૂર્વની રાશિનું કાળ આપે છે. પ્રથમપ્રકારના નો કહે છે કે— શુક્ર અને શનિ તો પેતાની વિષમ્યતા રાશિનું કાળ આપે છે. નારાયણ ટીપ્પણ આ ૧૬ છે કે વક્રી કે અતિચારી શુક્ર વિનાના રહેક વગેરે પાંચ રાશિનું કાળ આપે છે. રહેક વગેરે આ પ્રકારે કાળ આપે છે.

૧૩૪ દશાદં દશાદં, ૧૩૪ દશાદં દશાદં ॥

૧૩૪ દશાદં દશાદં, ૧૩૪ દશાદં દશાદં ॥ ૧ ॥

અર્થ—વક્રી કે અતિચારી મંગળ વિગેરે ૧૫-૧૦-૩૦-૧૦ અને ૧૫૦ દિવસ સુધી પૂર્વરાશિ (વક્રી કે અતિચારી થવાની રાશિ) નું ફળ આપે છે. મુહૂર્ત ચિંતામણિમાં વક્રી અતિચારી ગુરુના દિવસ ૨૮ વર્ત્ય કહ્યા છે. પણ પ્રધાન ગોચર બળ કે લગ્ન હોય અથવા ગુરુ ત્રિકોણ ધન સ્ત્રી કે લાભ રાશિમાં જતો હોય તો ગુરુ શુભ છે. મંગળ વિગેરે ગ્રહો અનુક્રમે ૭૪૫-૯૨-૧૪૪-૫૨૪-૨૪૦ દિવસ માર્ગગતિ કરે છે.

આ ગ્રહોમાંથી સૂર્ય અને સોમ રાશિના આદિ ભાગમાં, ગુરુ અને શુક રાશિના મધ્ય ભાગમાં, ચંદ્ર અને શનિ રાશિના અંત ભાગમાં, તથા બુધ આખી રાશિમાં ફળદાયક છે. આ પ્રમાણે સ્થૂલ ગ્રહગતિ જાણવી.

હવે ગ્રહના નામો કહીએ છીએ—ચંદ્ર, બુધ, ગુરુ અને શુક સૌમ્ય ગ્રહો છે તથા રવિ, વહી સૌદશથી શુદ્ધ એકમ સુધીનો કૃશ ચંદ્ર, મંગલ, કૂર ગ્રહ સાથે રહેલો બુધ, શનિ અને રાહુ કૂર ગ્રહો છે. નરપતિ જયચર્યામાં કહ્યું છે કે—

રાહુ—કેતુ સદા વક્રો, સદા શીઘ્રો વિધૂણ્ણગૃ ।

કૂરા વક્રા મહાકૂરા; સૌમ્યા વક્રા મહાશુભાઃ ॥ ૧ ॥

શુકેન્દ્ર યોષિતૌ મન્દ-બુધૌ વલીવૌ પરે નરાઃ ॥

અર્થ—રાહુ અને કેતુ નિરંતર વક્રી ગ્રહ છે, સૂર્ય ચન્દ્ર નિરંતર અતિચારી ગ્રહ છે, અને કૂર ગ્રહો વક્રી થાય તો મહાકૂર થાય છે, તેમજ સૌમ્ય ગ્રહો વક્રી થાય તો મહાસૌમ્ય થાય છે. શુક અને ચન્દ્ર સ્ત્રીગ્રહ છે, બુધ અને શનિ નપુંસક છે, તથા રવિ મંગળ અને ગુરુ પુરુષ ગ્રહ છે.

રવિ સોમ મંગળ અને ગુરુ તથા બુધ શુક શનિ અને રાહુ, એ ચાર ચાર પોતપોતામાં મિત્રગ્રહ છે અને સામસામા યત્રુગ્રહ છે. પોતપોતામાં પણ સૌમ્યની સૌમ્ય સાથે અને કૂરની કૂર સાથે અતિ મૈત્રી છે અને સામાન્ય રીતે સામાસામા

માં સૌમ્યને સૌમ્ય સાથે અને ક્રૂરને ક્રૂર સાથે અતિ શત્રુભાવ છે. ગ્રહોની મૈત્રી અને શત્રુભાવ સૂક્ષ્મતાથી આ પ્રમાણે છે—

રવિને શુક શનિ શત્રુ છે, બુધ મધ્યમ છે, અને બીજા મિત્ર છે.

ચંદ્રને રવિ અને બુધ મિત્ર છે; અને બીજા મધ્યસ્થ છે.

મંગળને બુધ શત્રુ છે, શુક શનિ મધ્યસ્થ છે, અને બીજા મિત્ર છે.

બુધને ચંદ્ર શત્રુ છે, રવિ શુક મિત્ર છે, અને બાકીના મધ્યમ છે.

શુકને બુધ શુક શત્રુ છે, શનિ મધ્યસ્થ છે અને બીજા મિત્ર છે.

શનિને રવિ સૌમ્ય શત્રુ છે, બુધ શનિ મિત્ર છે અને મંગળ ચંદ્ર મધ્યસ્થ છે.

શનિને ચંદ્ર મધ્યસ્થ છે. બુધ શુક મિત્ર છે. અને બાકીના શત્રુ શત્રુ છે.

સહ્ય કુળનીમાં પાતાથી બીજાં ત્રીજાં ચારે દશમે અગ્રીયારમે અને બારમે સ્થાને રહેલાં પ્રદ તન્કાળ મિત્ર છે, અને બાકીના સ્થાનમાં રહેલાં પ્રદ તન્કાળ શત્રુ કહેવાય છે. નિત્ય રહેલ તન્કાળ મિત્ર ચાપ ના ને પધારે આરા છે, અને શત્રુ તો તન્કાળ શત્રુ ચાપ ના ને પધારે અશુભ છે. શનિ અને બુધ રવિ અને ચંદ્રના પુત્રો છે.

શુકેશ્વરિન્દ્રક વૃદ્ધ્યા ગરુડસ્વ કુમ વિતઃ ।

અમરકાશ્વ કુલે વિષ્ણુ-સ્વરૂપ નરપદ્મ વત્સલ ॥૧૧॥

અર્થઃ શુકેશ્વર નામક વૃદ્ધ વૃક્ષના કુલમાં ગરુડના પદ્મના પુત્રના રૂપમાં વિષ્ણુના સ્વરૂપમાં નરપદ્મના વત્સલ ॥૧૧॥

પાદોનું સ્થિરભાગ ચરભાગ અને મધ્યભાગ રૂપી કૃષ્ણ કુદ્યાદિ
નક્ષત્રની પેઠે બાણવું.

બીજા સંયોગી થનારા ગ્રહ નામો નીચે મુજબ છે:—

૧ ચૈત્ર શુદ્ધ એકમને દિવસે જે ગ્રહનો વાર હોય તે ગ્રહ વર્ષેશ
(વર્ષાધિપતિ) કહેવાય છે.

૨ મેષ સંક્રાંતિના વારનો ગ્રહ મંત્રી કહેવાય છે.

૩ કર્ક સંક્રાંતિના વારનો ગ્રહ શસ્યેશ કહેવાય છે.

૪ દરેક માસની શુદ્ધિ એકમના વારનો ગ્રહ માસેશ ગણાય છે.

૫ હંમેશના વારનો ગ્રહ દિનેશ ગણાય છે.

૬ હોરનો પતિ હોરેશ કહેવાય છે.

૭ રાશિના (આગળ કહેવાશે તે) પતિ ગ્રહો તે તે રાશિના
સ્વામી છે.

૮ રવિની રાશિમાં અમુક અંશે ગયેલા ગ્રહો અસ્ત
કહેવાય છે.

૯ રવિથી અમુક અંશ દૂર રહેલા ગ્રહો ઉદયી કહેવાય છે.

૧૦ વામ ગતિવાળો ગ્રહ વક્રી કહેવાય છે. રાહુ અને કેતુ સદા
વક્રી છે.

૧૧ નિત્યના વેગ કરતાં અધિક ગતિથી ચાલનારો ગ્રહ અતિ-
ચારી છે. સૂર્ય અને ચંદ્ર સદા શીઘ્ર (અતિચારી) છે.

૧૨ સમ ગતિશીલ ગ્રહ માર્ગી કહેવાય છે.

૧૩ ઉદય પછી અને અસ્ત થવા પહેલાં જ્ઞાત દિવસ સુધી
ગ્રહ બાળ અને વૃદ્ધ કહેવાય છે. નવા થોડા દિવસથી
ઉદય પામેલો અને અસ્ત થવામાં નિમ્નમુખ થયેલો ગ્રહ
પણ બાળ અને વૃદ્ધ કહેવાય છે.

૧૪ ધણા દિવસથી ઉગેલો, વૃદ્ધ નહિ થયેલો, અને વિશાળ
ભિન્નવાળો ગ્રહ વિપુલ કહેવાય છે.

૧૫ સૂર્યરાશિથી બહુ દૂર થઈ આકાશમાં દેખાય એટલે સ્પષ્ટ કિરણવાળો હોય તે અહીં સ્નિગ્ધ છે.

૧૬ નક્ષત્રના એકજ પાદમાં લેગા થયેલા અહો કે તારાઓ યુદ્ધસ્થ અહો કહેવાય છે.

૧૭ યુદ્ધ પછી શુક વિના બીજો ઉત્તરગામી અહીં જાય છે.

૧૮ યુદ્ધ પછી હસિલુગામી અહીં હારેલો-પીડિત કહેવાય છે.

૧૯ રાહુ પાસે રહેલા રવિની પેઠે ફરતી છતાયેલો અહીં કૃષ્ણ-કાન્ત કહેવાય છે.

૨૦ પ્રવિવિશુઃ પ્રવિષ્ટો વા, સૂર્યશશી વિરાદિમકઃ । સૂર્ય રાશિ-માં પ્રવેશ કરવાવાળો કે તેમાં ગયેલો અહીં વિરશ્મિક થાય છે.

૨૧ કૂરાકાન્નઃ કૂરયુતઃ કૂરદૃષ્ટસ્તુ યો મદઃ ।

વિરાદિમતાં પ્રપન્નશ્ચ, સ વિનષ્ટો બુધઃ સ્મૃતઃ ॥૧૧॥

પદ્મપ્રભસુદિ કહે છે કે— ફરતી છતાયેલો, ફરતી સાથે રાશિના એક નવાંશમાં રહેલો, ફરતી સંપૂર્ણ હાથેથી દેખાયેલો, અને સૂર્યની રાશિમાં પેશવાવાળો અહીં વિનષ્ટ થાય છે.

૨૨ ઇષ્ટ દિવસે ગોચર અને પ્રતિકુલ વેધથી શુભ થયેલ અહીં સઘઃ સફળ કહેવાય છે.

૨૩ ઇષ્ટ દિવસે ગોચર અને અનુકુલ વેધથી અશુભ થયેલ અહીં નયઃ અફળ કહેવાય છે.

૨૪ જન્મ કુદરતીય દુર્ગતિ અહીં ઉપચયના ૭-૮-૧૦-૧૧ સ્થાને રહેલા મંદોત્તમ નક્ષત્રના નાન પદ્મપદ્મના કારણે પેશવું કરવામાં આવેલું છે.

૨૫ જન્મકાળે જન્મ રાશિમાં એ.ક. અને હરખા નક્ષત્રના કારણે મંદોત્તમ નક્ષત્રના નાન પદ્મપદ્મના કારણે પેશવું કરવામાં આવેલું છે.

- કેન્દ્રમાં રહેલ સ્વસ્થ ઉચ્ચ (દીપ્ત) અને ત્રિકોણસ્થ અંદો પરસ્પર કારક છે.
- ૭ ઇષ્ટ દિવસે સૂર્યના ઉદય અને અસ્ત સ્થાનથી ઉત્તર તરફ ઉગીને આયમનાર ગ્રહ ઉત્તરચર છે.
- ૮ ઇષ્ટ દિવસે સૂર્યના ઉદય સ્થાનમાં ઉગી સૂર્યના અસ્ત સ્થાનમાંજ અસ્ત થનાર-અર્થાત્ સૂર્યના જમણ મંડળ-માંજ ચાર કરનાર ગ્રહ અંતઃચર છે.
- ૨૬ સૂર્યોદય સ્થાનથી દક્ષિણમાં ઉદય પામી દક્ષિણમાં આય-મનાર ગ્રહ દક્ષિણચર છે.
- ૩૦ શીઘ્ર ગતિવાળો ગ્રહ મંદ ગતિવાળા ગ્રહના એક ત્રીશાં-શમાં મળે, અને ત્યાર પછી તેમાં પાછલ રહે ત્યાં સુધી તે શીઘ્રગતિવાળો ગ્રહ મુથુશિલ કે ઇથિ શાલ (યોગ-વાળો) કહેવાય છે.
- ૩૧ મંદ ગતિવાળા ગ્રહનાં એક ત્રીશાંશમાં મળી આગળ નીકળી તેજ રાશિને લોગવનાર શીઘ્ર ગતિવાળો ગ્રહ મુશરીફ કહેવાય છે.
- ૩૨ એક ત્રીશાંશમાં થોડા દિવસ લોગવનાર ગ્રહ શીઘ્રગામી હોય છે. લક્ષ અંદોની આ પ્રમાણે ૧૧ અવસ્થા દેખાડે છે.
- ૩૩ પોતાની રાશિમાં રહેલ ગ્રહ સ્વસ્થ કહેવાય છે.
- ૩૪ ઉચ્ચ સ્થાને રહેલ ગ્રહ દીપ્ત કહેવાય છે.
- ૩૫ મધ્ય ધરમાં રહેલ ગ્રહ મુદિત છે.
- ૩૬ પોતાના વર્ગમાં રહેલ ગ્રહ શાંત કહેવાય છે.
- ૩૭ પ્રગટ દિશ્વવાળો ગ્રહ શકત છે.
- ૩૮ નીચ સ્થાનને ઓલંધી સ્વોચ્ચ સ્થાન સ-મુખ થયેલ ગ્રહ પ્રવૃદ્ધવીર્ય હોય છે.

૩૯ હુદ્ધ સ્થાનમાં પોતાના અંશમાં રહેલ સૌમ્ય ગ્રહ અધિ-
વીર્ય મનાય છે.

૪૦ સૂર્યથી હણાયેલો ગ્રહ વિકલ થાય છે.

૪૧ ચતુ સ્થાનમાં રહેલો ગ્રહ ખલ છે.

૪૨ બીજા ગ્રહથી યુદ્ધમાં હતાયેલો ગ્રહ પીડિત કહેવાય છે.

૪૩ પોતાની નીચ રાશિમાં હરેલ ગ્રહ દીન મનાય છે.

૪૪ છ વર્ગ પૈદ્રીના પોતાના ત્રણ ચાર કે પાંચ વર્ગમાં રહેલ
ગ્રહ સ્વવર્ગી કહેવાય છે.

૪૫ પર ગ્રહના હોરાદિ ત્રણ ચાર કે પાંચ વર્ગમાં રહેલ ગ્રહ
પરવર્ગી અથવા અન્યવર્ગી મનાય છે.

૪૬ ભાવ રાશિ અને દિવસ આશ્રીને થતા ચાર સર્વસ્થ
પૈદ્રીના દરકાળ સર્વસ્થાનમાં રહેલ ગ્રહ સર્વી મનાય છે.

૪૭ દરકાળ રાશિ ભાવ નક્ષત્ર વિગેરેમાં રહેલ ગ્રહ તે ના
ચાથે 'સ્થ' કે 'ગ' ગ્રહ જોડવાથી સમગ્ર ગ્રહા
સ્થાન-પોતાની રાશિમાં રહેલ ગ્રહ સ્વસ્થ અથવા
સામગ્રી કહેવાય છે.

૪૮ પોતપોતાની દિગ્ધા કે વિદિગ્ધાના લક્ષ્યબુધનોના સંકેતો
લક્ષ્યદેશ કહેવાય છે. લક્ષ્યને પૂર્વ દિગ્ધામાં કેન્દ્રોને
દિગ્ધામાં અને કેન્દ્રમધ્યના મુખ્ય સ્થાનોને વિદિગ્ધામાં
જનાયો આદિ દિગ્ધામાં જારી બુધનોનો મનાયો.
લક્ષ્યદેશ મહત્ત્વ ધીરજ નામ મનમુખ્યમન છે.

अवयव.

नाम.	दि.	सोम.	मंगल.	बुध.	गुरु.	शनि.	शुक्र.	शुक्र.
विश्वामित्र भोज दिन	दिन १	बुध १॥	दिन १॥	दिन १	दिन १३	दिन १	दिन ३०	दिन १८
दाह्यात्र भोज दिन	२-३८	बुध १॥	३-४५	२-३०	३२-३०	२-३०	७५-०	४५-०
नवभारत भोज दिन-पुत्री	३-२०	०-१५	५-८	३-२०	४३-२०	३-२०	१००-०	६०-०
रुद्राक्ष भोज दिन	१०	बुध १५	१५	१०	१३०	१०	३००	१८०
दोरा भोज भास	॥	बुध ६०॥	०॥	०॥	६॥	०॥	१५	८
शक्ति भोज भास	१	बुध १३५	१॥	१	१३	१	३०	१८
भगवत् भोज वर्ष	१	दिन २७	१॥	१	१३	१	३०	१८
अस्त त्रिशांति	...	१२	१७	१३	११	८	१४	...
अस्तत्राज दिन	०॥	२	१२०	१६	३२	८	४२ (पूर्वभांति ३६ शुक्र ७७)	८
विश्वामित्र दिन	०॥	२८	६६०	३६	३७२	२५१	३४२	...
बुध दिन	...	...	६५	२१	११२	५२	१३४	...

श्रीमद्भिरा वन पानेन ।

दीर्घाक्ष ।

[illegible]

હવે તિથિદ્વારમાં આચાર્ય સદોષ તિથિ વર્જવાની સૂચના કરે છે, પણ તેમાં વર્ષ અને માસની શુદ્ધિ અવશ્ય જોવી પડે છે. તો તે બીજા અન્યોને અનુસારે સંક્ષેપથી કહીએ છીએ.

ચોથા આરાના પ્રભુ વર્ષ અને સાડા આઠ માસ બાકી રહેતાં વીર પ્રભુ દીવાળીને દિને નિર્વાણપદ પામ્યા છે. વીર-નિર્વાણ પછી ૪૭૦ વર્ષે વિક્રમસંવત્ શરૂ થયો છે, તથા વિક્રમસંવત્ના પ્રારંભથી એકસો પાંત્રીશ વર્ષ અને પાંચ માસ જતાં શકે સંવત્ પ્રવર્ત્યો છે. પ્રધુમ્ન સૂરિ કહે છે કે—

છવાસસર્પહિ સમ્મં, પંચહિ વાસેહિ પંચમાસેહિ ।

સિદ્ધિગયસ રાયા, “ સગુત્તિ ” નામેણ વિવસ્વાઓ । ૧ ।

(॥ ૪૯૬ ॥)

અર્થ—મહાવીર પ્રભુ મોક્ષ ગયા પછી ૬૦૫ વર્ષ અને ૫ માસ થતાં શકે નામે વિખ્યાત રાજા થયેલ છે.

આધુનિક લૌકિક જ્યોતિષશાસ્ત્ર શકસંવતની ગણનાથીજ ચાલે છે, પણ સામાન્ય પ્રવૃત્તિમાં વિક્રમ સંવતનાં વર્ષો લેવાય છે. વળી પૂર્વકાળે વર્ષ પ્રારંભ શ્રાવણ વદી એકમ (શુક્ર-રાત્રી અસાડ વદી એકમ) થી થતો હતો. અત્યારે પૂર્વદેશમાં ચૈત્રશુદી એકમથી થતો મનાય છે. કેટલેક સ્થાને અસાડ શુદી બીજીથી, અને કેટલેક સ્થાને કાર્તિક શુદી એકમથી વર્ષ-પ્રારંભ મનાય છે.

અયનાંશ લાવવાની રીતિમાં અષાઢથી પ્રારંભ થતા વિક્રમ વર્ષનો ઉપયોગ થતો સમજી શકાય છે, વળી સંવતનો પ્રારંભ તો ચૈત્ર શુદી એકમથીજ ગણાય છે.

આ સિવાય ચંદ્રમત્તિમાં પાંચ પ્રકારનાં વર્ષો જણાવતાં શરૂ અને શનિની ગતિને આધારે બે જાતિનાં વર્ષો દેખા-રહ્યાં છે. તે પૈકીના શરૂવર્ષનો વિષય મૌઢૂતિક અન્યોમાં ચર્ચેલ છે, જેનું સંક્ષિપ્ત કથન નીચે મુજબ છે.

નારચંદમાં કહેલ છે કે—

સિંહસ્યિતે દેવગુરૌ ચ કન્યા, વિવાહિતાઃ પદ્મ કરોતિ મર્તા ।
 વિવાહ-ક્ષૌરં વ્રતવન્ધ-દીક્ષા, યાત્રા પ્રતિષ્ઠા ચ વિવર્જનીયા ॥૧॥
 ગ્રોકો વિવાહે મરણં વ્રતે સ્યાત, ક્ષૌરે દરિદ્રં વિફલા ચ યાત્રા ।
 મૌલ્યં ચ દીક્ષ્યે વિજ્ઞં પ્રતિષ્ઠિતે, સિંહસ્યિતે સર્વવિવર્જનીયમ્ ॥૨॥
 રવિશેત્રગતે જીવે, જીવશેત્રગતે રવૌ ।

દીક્ષામુપસ્થાપનાં વા, પ્રતિષ્ઠાં ચ ન કારયેત્ ॥ ૨ ॥

અર્થ—સિંહનો ગુરુ હોય તો પુરુષ ઉપરા-ઉપરી પાંચ
 કન્યા સાથે વિવાહ કરે છે; અર્થાત્ ચાર સ્ત્રી મૃત્યુ પામે છે.
 માટે સિંહસ્થ ગુરુમાં વિવાહ, મુંડન, વ્રતબંધન, દીક્ષા,
 પ્રવાસ અને પ્રતિષ્ઠા વિગેરે કાર્યનો ત્યાગ કરવો (૧) સિંહ-
 સ્થ ગુરુ હોય તા વિવાહમાં શોક, વ્રતમાં મૃત્યુ, મુંડનમાં
 દરિદ્રતા, યાત્રામાં નિષ્ફળતા, દીક્ષામાં મૂંઢતા, અને પ્રતિષ્ઠામાં
 વિના વિગેરે કષ્ટો મળે છે, માટે સિંહસ્થ ગુરુમાં સર્વ કાર્યનો
 ત્યાગ કરવો (૨) રવિના શેત્ર સિંહરાશિમાં ગુરુ હોય. અને
 ગુરુનાં શેત્ર ધન તથા ગીન રાશિમાં રવિ હોય ત્યાં દીક્ષા
 ઉપસ્થાપના (પડી દીક્ષા) તથા પ્રતિષ્ઠા કરાવવી નહિ. તેમ
 સિંહસ્થ ગુરુમાં ઉત્તમણું, નવું વ્રતવન્ધન વિગેરે પણ ન કરવું
 (૩) નમ્પત્તિ કરે છે કે—સિંહસ્થ ગુરુ હોય ત્યાં વિવાહ કર
 નહિ, પણ મ માની ઉત્તર તરફ અને ગોદાવરીના માથે પ્રો
 માણ સિંહસ્થ ગુરુ ત્યાગવો.

ગોનક વિગેરે કરે છે કે—સિંહસ્થ ગુરુ મયા નક્ષત્રમાં
 ન્યાં ગુપીજ અમુજાં પારાગત કરે છે કે—સિંહસ્થ ગુરુ ।
 મહિના પ્રાપ્ત પાંચ નક્ષત્રો જોતને ન્યાં ગુપીજ અમુજા
 અને ત્યાં પડી મુજાં મુજાં જિનામ્બિકાર નો કરે છે કે—
 સિંહસ્થ ગુરુ હોય તો પાંચનો નિદનવમગમ સર્વપાંચકરે
 નો તેને નાનકની દીક્ષા પ્રતિષ્ઠા વિવાહ આદિનું મુજાં હેતુ
 દેવના વ્રતને નાનકની દીક્ષા પ્રતિષ્ઠા વિવાહ આદિનું મુજાં હેતુ
 નાનકની દીક્ષા પ્રતિષ્ઠા વિવાહ આદિનું મુજાં હેતુ

સિંહદ્વિઅ જડ જીવો, મહમુત્તં હોઈ અહ રવિ મેસે ।

તો કુળદ નિશ્ચિસંકં, પાણિગાહણાદ કલ્પાણં ॥ ૧ ॥

અર્થ—સિંહસ્થિત ગુરુ જો મધ્ય નક્ષત્ર લોગવી હયે, અથવા મેષ રાશિમાં રવિ હોય, તો નિઃશંકપણે પાણિગ્રહણ વિગેરે કલ્યાણ-ભાંગલિક કાર્ય કરવા ॥ ૧ ॥

નીચ રાશિનો ગુરુ પણ શુભ કાર્યમાં વર્જીલ છે, તે વિષે વિવાહપટલમાં કહ્યું છે કે—

વાષપતૌ મકરરાશિમુપેતે, પાણિપીઢન વિધિર્ન વિધેયઃ ।

તત્ર દૂપણ મુશન્તિ મુનીન્દ્રાઃ. ફેવલં પરમનીચનવાંશે ॥૧॥

અર્થ—ગુરુ મકરરાશિમાં આવે ત્યારે વિવાહ કરવો નહિ. પરંતુ કેટલાક મુનિઓ મકરના નીચ નવાંશમાં જ દોષ માને છે.

લોકશ્રી વિગેરે ગ્રન્થનાં આખારે પાંચ ત્રિશાંશો પરમ નીચ અંશે છે, તેથી કેટલેક સ્થાને પાંચ નીચાંશે ત્યાજ્ય કહ્યા છે, જૃહન્નતતક નારયદ્ર વિગેરેમાં મકરના પાંચમાં ત્રિશાંશને પરમ નીચ કહેલ છે, તેથી મકરના પાંચમા ત્રિશાંશે રહેલ ગુરુ સર્વથા વર્જ્ય છે; પરંતુ અહીં તો જ્યોતિષ શાસ્ત્રના નેતાઓ પાંચ ત્રીશાંશને સર્વથા દ્રેષ્ટ માને છે.

વળી હુમસંવત્સર દોષ આ પ્રકારે થાય છે—કુંભ મીન મેષ કે વૃષ રાશિમાંથી કોઈ પણ રાશિને ગુરુ લોગવતો હોય, તે રાશિમાંથી અતિચારી થઈ શીઘ્ર ગતિ કરે, અને પીપ્લા સ્તાલીશ દિવસના અતિચાર પછી માર્ગી થાય, ત્યાર પછી કેટલેક દિવસે વહો યતાં વામગતિ કરે; ત્યારે તે જો પૂર્વે ભોગવેલ રાશિમાં ન આવે તો તે વર્ષ હુમસંવત્સર થાય છે. 'મુદૂર્ત' ચિંતામણિમાં કહ્યું છે કે—ગુરુ તે ચારજ રાશિમાં અતિચાર કરે તો હુમસંવત્સરનો દોષ નથી. તથા આ દોષ

લોકશાસ્ત્રવૃક્ષે તારકેડિતિવારે, મો પૂર્વરાગિ મુદૂર્તિ વક્તિઃ ।

નદા કિલ્કુળચર દેહાતિવિદિતઃ મુખેયુ રેવામુગ્નિમ્નગાનર્તકે ॥૧॥

ખાસ કરીને રેવા અને ગંગાના મધ્યપ્રદેશમાં વર્ત્ય છે. વળી આરંભસિદ્ધિની ટીકામાં દ્વપલુરૂપ લોપગત નામે દોષ આ પ્રમાણે થાય છે.

અભિનિદુ-વારુણા-ડડિત્ય-રેવતી સંગતે સતિ ।

તદા લોપગતે જીવે, વિનાદાદિ નિર્નર્મગેદુ ॥ ૧ ॥

અર્થ—અલિખિત અતલીયા પુનર્વસુ અને રેવતી નક્ષત્રમાં લેડાયેલો ગુરુ લોપગત કહેવાય છે, તે વખતે વિવાક વિગેરે શુભ કાર્ય કરવાં નહિ.

આ પ્રમાણે ગુરુવર્ષનું વિધાન અન્ય અન્યોમાં વિનાશથી વર્જવેલ છે. સૂર્ય એક રાશિમાં પ્રમણ કરતાં જેટલો કાળ કાઢે તે એક નૈરમાસ કહેવાય છે. એમ બાર રાશિમાં પ્રમણથી સૌરવર્ષ થાય છે, અને આઠ સૂર્યમાસનો એક પાંચ વર્ષવાળો યુગ થાય છે.

શુદ્ધિ એકમથી અમાસાગણા પર્વતના દિવસોથી કાર્તિક ચૈત્ર વિગેરે ચાન્દ્રમાસો થાય છે, અને તે બાર માસનું એ ચાન્દ્રવર્ષ, તથા બાસક ચાન્દ્રમાસનો એક યુગ થાય છે.

અન્ને ભોગવ્યા પછી તે નક્ષત્ર કરીવાર ચંદ્રના ભોગમાં આવે, તે દરમિયાન ગયેલા દિવસો નક્ષત્રમાસ કહેવાય છે. આપા નક્ષત્ર નક્ષત્રમાસનો એક યુગ થાય છે.

ચૈત્ર વૃષભ મિથુન કર્ક નિહ કન્યા તુલા મુરશિક થન મારુ કુત અને ગીન, એમ ગર્ભની બાર સંક્રાંતિના બાર સૂર્યમાસો છે. ચૈત્ર વૈશાખ જેઠ અમાસ થાયજી બારવેલ આમો કર્કનક માસગર પોર નક્ષા અને કામજી. એ બાર સંક્રાંતિ આમો છે આ બારે મ ક્રાંતિ અને બારે માસો થયુ કરીને કાર્તિક રેવત છે એરવે મિથ મ ક્રાંતિ અને ચૈત્ર માસે રોપમે, અને રેવત કમલ્લી ગીન અને કામજી માસે રોપ છે (અહીં સંક્રાંતિ ૧ થી સંક્રાંતિ ૧૨ સુધીના સંક્રાંતિઓ લેવા) વર્ષ દેવતા સંક્રાંતિ અગત્ય પુનર્વસુ માસ પાંચમાસ પાંચ કરીને ભેગા નક્ષત્ર પાંચમાસ અગત્ય પાંચમાસ અગત્ય પાંચમાસ પાંચમાસ

છે. દિનશુદ્ધિમાં નક્ષત્રમાસની અને લગ્નશુદ્ધિમાં સૌરમાસની બહુ આવશ્યકતા રહેલી છે.

વૃષ આદિ બળ્બે સૌરમાસમાં ચાને વૈશાખ વિગેરે બળ્બે ચંદ્રમાસમાં એકેક ઋતુ બદલાય છે. આ ઋતુ છ છે, તેના નામ નીચે મુજબ છે—

ગ્રીષ્મ, વર્ષા, શરદ, હેમંત, શિશિર અને વસંત.

વર્ષા સૂર્ય કર્કાદિ છ રાશિમાં હોય વ્રારે દક્ષિણ તરફના માંડલામાં ફરે છે, તેથી તે બ્રમણુ દક્ષિણાયન કહેવાય છે. આ દક્ષિણાયન શુભ કાર્યમાં વર્ણ્ય છે. સૂર્ય ધનમાંથી નીકળી મકર આદિ છ રાશિમાં બ્રમણુ ફરે ત્યારે ઉત્તરાયન કહેવાય છે, જેમાં દરેક શુભકાર્યો કરી શકાય છે.

હવે કયા કયા માસો શુભ છે, તે શ્રી હરિહરસૂરિ કહે છે—

“ મિગતિરાદ માસદ્, ચિત્ત પોતાદિય વિ મુત્તુ મુદ્ધા । ”

અર્થ—“ ચૈત્ર, પોષ અને અધિક માસ વર્ણને માગશર વિગેરે આઠ માસ શુભ છે. ” ઉદયપ્રભસૂરિ કહે છે કે—

“ રવૌ મકરકુમ્ભસ્યે, મેષાદિ ત્રયગેઽપિ ચ, ”

અર્થ—“ સૂર્ય ત્યારે મકર કુંભ મેષ વૃષ અને મિથુનનો હોય ત્યારે વિવાહ દીક્ષા કે પ્રતિષ્ઠાનું મુકૂર્ત લેવું શુભ છે. ” તેમજ—

“ માષ-ફાલ્ગુનયો રાષ-જ્યેષ્ઠયોઽપિ મામયોઃ । ”

અર્થ—મહા દ્વાગજી વૈશાખ અને જ્યેષ્ઠમાં લગ્ન શુભ છે. ” તથા કેટલાકે હીન જાતિના લગ્ન માટે કાર્તિક અને માગશર માસ પણ સારા છે. તે માટે વ્યવહાર પ્રકાશમાં કહ્યું છે કે—દેવ ઉડી અગીયારશ પછી ગુરૂ રવિ શુદ્ધ હોય, અને ફરબહ રહિત નક્ષત્રમાં ચંદ્ર બગવાન હોય તો શુભકાર્ય થઈ શકે છે. આવીજ રીતે અષાઢ શુદ્ધ દશમ મુધીનો પ્રથમ ત્રિજ્ને ભાગ મિથુન સંક્રાંતિવાળો હોય તો તે શુભ છે. એમ ત્રિવિક્રમ કહે છે

૧. ક્ષય માસવાળા વર્ષમાં જે અધિકમાસ ચોક્કસ આવે છે. માં કયો માસ વૃદ્ધિમાસ ગણવો ? તે માટે કાલનિર્ણય અન્યતા સાધારે આટલું વિશેષ છે:—

“ માસદ્વયેઽબ્દમધ્યે તુ, સંક્રાન્તિ નં યદા મહેત્ ।

પ્રાચ્યતસ્તત્ર પૂર્વઃ સ્યાત્, અધિમાસસ્તયોત્તરઃ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ—“ એક વર્ષમાં (ક્ષય માસ થવાથી) જુદા જુદા જે માસમાં સંક્રાન્તિ થતી નથી, એટલે જે વૃદ્ધિ માસ બને છે ત્યારે પ્રથમ જેવડાયેલો માસ પ્રાકૃત-શુભકાર્ય કરવા યોગ્ય મનાય છે, અને બીજો જેવડાયેલ માસ અધિકમાસ ગણાય છે.

પ્રાચીન આર્યજ્ઞોતિષના અનુસારે વીસ વર્ષમાં આઠ અધિકમાસ આવતા હતા, અને તેમાં પોપ તથા અસાહની વૃદ્ધિ થતી હતી. પણ આધુનિક ગણિત પ્રમાણે ઝોગણીસ વર્ષમાં આઠ અધિકમાસ આવે છે, અને મહા તથા કાગળ વિના દરેક માસ વધે છે. પંચાંગ નેમકુશલ ગણિ છહે છે કે—

“ માપ કાગળ ગુટે નહિ, વધે નહિ કોઈ ઠાળ; ॥ ૧૫ ॥

એકમે અડધારી વર્ષમાં, બાંતર અધિકા માસ;

ક્ષય માસ દો દાખીયા, નેમકુશલ પંચાંગ. ॥ ૧૬ ॥ ”

અધિક માસ લાગવાનું કરવુંગણિત આ પ્રમાણે છે—

વર્ષમાન ચક્ર વર્ષમાંથી દરેક બાદ કરી બાકી રહેલા માંદને ૧૬ થી જાગ દેવો, અને જો એ રહેલે ઉપરથી માસનો આંક મેળવેલો હોય તો તેની ઉપર ૫ નાંક મૂકવો. ૫ થી ૧૬ થી જાગ દેવો, અને જે રહેલ આંક ઉપરથી અધિક માસ મેળવેલો, તેના ઉપર અધિકમાં ૦ આવે તો ૦, ૧ વર્ષ તો અધિક ૧ કરવાનું, ૫ વર્ષ તો ચાલુ, ૬ થી ૧૦, ૧૧, ૧૨ તો પેચાંગ, ૧૩ આવે તો બારવો, અને ૧૪ થી ૧૫ તો અધિક માસનો વૃદ્ધિ થઈ, તેના અનુકૂળ, જોઈએ-માટે ૧૭ થી ૨૦, ૨૧, ૨૨, ૨૩, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧ થી જાગવાનું જાગવું, અને ૩ થી ૩૧, ૩૨, ૩૩, ૩૪, ૩૫, ૩૬, ૩૭, ૩૮, ૩૯, ૪૦, ૪૧, ૪૨, ૪૩, ૪૪, ૪૫, ૪૬, ૪૭, ૪૮, ૪૯, ૫૦ થી જાગવાનું જાગવું.

માસ વધે એમ નકડી છે, તેથી શાકે ૧૮૪૫માં જેઠ માસ વધે છે. ચૈત્રથી પ્રારંભ થતા વિક્રમ સંવત્ ૧૯૮૦માં પણ ૪ મેગવી ૧૯ થી લાંગતાં શેષ ૮ વધે છે. તે દિવસની પંચાંગશુદ્ધિ તપાસીએ તો પણ આ સ્થૂલ રીતિ પ્રમાણે જેઠ માસની વૃદ્ધિ થયેલ છે; કેમકે-વૈશાખ વદિ ૧૪ દિને વૃષભો રવિ થયો હતો, એટલે પ્રથમ જેઠ શુદ્ધિ એકમ અને બુધવારે વૃષભો સૂર્ય હતો, ત્યાર પછી પ્રથમ જેઠ વદિ અમાસ દિને મિથુનમાં સૂર્ય સંક્રમણ થયું હતું, જેથી દ્વિતીય જેઠ શુદ્ધિ એકમ અને શુક્રવારે મિથુનનો સૂર્ય હતો, પછી તે માસમાં સૂર્ય સંક્રાન્તિ થઇ નહિ. અષાઠ શુદ્ધિ એકમ અને શનિવારે પણ મિથુનના ૨૭ માં અંશે સૂર્યની સ્થિતિ હતી તથા અસાઠ શુદ્ધિ ત્રીજ અને સોમવારે કર્કમાં સૂર્ય પ્રવેશેલ છે, તેથી આ રીતે બે જેઠ થયા હતા. આવીજ રીતે દર ત્રીજે વરસે ગયેલા અધિક માસથી બત્રીસ માસ, સોળ દિવસ અને ચાર ઘડી જતાં નવો અધિક માસ આવે છે.

આ અધિક માસની ખેડે ક્ષયમાસ બહુ વાર આવતો નથી, તે તો ક્યારેકજ આવે છે. ૧૮૮૮ વર્ષમાં અધિક માસ ૭૨ આવે છે, ત્યારે ક્ષય માસ બે આવે છે. અને તેમાં પણ એવી રીત છે કે-એક ક્ષય માસ આવ્યા પછી ૧૪૧ વર્ષ જતાં નવો ક્ષય માસ આવે છે. અને વળી ૧૯ વર્ષ બીજો ક્ષયમાસ આવે છે. આ રીતે વિક્રમ સંવત ૧૮૯૮માં ક્ષયમાસ હતો, અને હવે સંવત્ ૨૦૪૦માં ક્ષયમાસ આવશે. આ અધિકમાસ અને ક્ષયમાસમાં શુભકાર્ય વર્જવા બોધ્યો. નરચંદ્રસૂરિ માસશુદ્ધિમાં કહે છે કે—

“ હરિશ્ચયનેઽધિકમાસે, ગુરુશુક્રાસ્તે ન લગ્નમન્વેષ્યમ્ ।

લગ્નેશાંરાધિપતયો, નીચાઽસ્તગમે ચ ન શુભં સ્યાત્ ” ॥૧॥

અર્થ—“ હરિશ્ચયન (ચામાસા) માં, અધિક માસમાં ગુરુ અને શુક્રના અસ્ત કાળમાં તથા લગ્નાધિપતિ કે નવાંશ પતિ નીચ સ્થાનમાં હોય અથવા અસ્ત પામ્યા હોય ત્યારે લગ્ન

લેવું નહિ; કેમકે તેમાં કાર્ય કરવાથી શુભ થતું નથી. અશુભ થાય છે.

દરેક કાર્તિકાદિ બાર માસમાં ચંદ્રની ગતિથી શુક્ર અને કૃષ્ણ એમ બન્ને પક્ષ હોય છે, અને એકેક પક્ષમાં પંદર પંદર તિથિઓનો સમાવેશ થાય છે.

શ્રી રત્નશેખરસૂરીશ્વર વર્ષ અને માસની શુદ્ધિ લેવાતું ગોણુ રાખી તિથિશુદ્ધિ કહે છે—

નંદા મદ્વા ય જયા, રિત્તા પુણા ય તિહિ સનામફલા ।
પઢિવઙ્ઘ દ્વિદિ ઇગારસિ, પમુહા ડ કમેણ નાયવ્વા ॥૮॥

અર્થ—નંદા, બદા, જયા, રિત્તા, અને પૂર્ણા, એમ ક્રમે પોતાના નામ સદૃશ રૂણ આપનારી તિથિઓ છે, અને તે અનુક્રમે એકમ છંદ અને અગીયારશથી પ્રારંભીને લાણુવી ॥ ૮ ॥

વિવેચન—એકેક પક્ષની અંદર તિથિઓના નંદા બદા જયા રિત્તા અને પૂર્ણા એ મુખ્ય પાંચ નામો છે, અને તે નામોમાં એકમથી પ્રારંભીને પાંચ તિથિઓનો સમાવેશ થાય છે. એટલે પંદર તિથિઓના વારાફરતી તે તે પાંચ નામો આવે છે. સામાન્ય રીતે આ તિથિઓમાં શું કાર્ય કરવું દિનકર છે, તેના પુલામો પણ નંદા વિગેરે તિથિઓના નામ ઉપરથી મળે છે. અર્થાત્ નંદા વિગેરે પાંચ નામો પણ યથાર્થ ને આ કથનનું નામ આ પ્રમાણે છે—એકમ છંદ અને અગીયારશ. આ પણ તિથિઓ નંદા છે, અને તેમાં જોઈ જ માનવ અને જાનવ. આ પણ તિથિઓ બદા છે, તેમ જિહ્વા પ્રાણી પ્રાણી પંક્તિ વિગેરે બહુલ કામો કરાય છે. રિત્તા આ કામ અને નિગ્રહ. આ પણ તિથિઓ જયા છે, તેમ જ પાણી વિગેરે કરાયેલા કામો. આ પણ તિથિઓ પૂર્ણા છે, તેમ જ પૂર્ણા પાણી વિગેરે કરાયેલા કામો. આ પણ તિથિઓ

અગ્નિ વિષ વિગેરે કાર્યો કરાય છે. પાંચમું, દશમ અને પુનમ, આ ત્રણ તિથિઓ પૂર્ણ છે; તેમાં દીક્ષા યાત્રા વિવાહ વિગેરે શુભ કાર્યો કરાય છે. આ તિથિઓના ઉત્તમ મધ્યમ અને અધમ એમ ત્રણ ભાગ પડે છે. શ્રી ઉદયપ્રભ સૂરિ કહે છે કે—

“હીના મધ્યોત્તમા શુક્લા, કૃષ્ણા તુ વ્યત્પયા તિથિઃ

અર્થ—શુક્લ પક્ષની નંદા વિગેરે નામવાળી પાંચ પાંચ તિથિઓ અનુક્રમે હીન મધ્યમ અને ઉત્તમ છે, અને કૃષ્ણ પક્ષમાં તેથી ઉલટી રીતિ છે; એટલે ઉત્ક્રમે-ઉત્તમ મધ્યમ અને હીન છે. આ સિવાય માસના ત્રણ ભાગ પાકીને તેના દસ દસ દિવસો ઉત્તમ મધ્યમ અને હીન હોવાનું કેટલાક આચાર્યો કહે છે. કેટલાએક તો બન્ને પક્ષની બે આઠમથી ઉત્તમ અને અધમ દિવસો સૂચવે છે, બ્યારે કયાંક માત્ર વદિ દશમથી સાત દિવસો અધમ જણાવ્યા છે. અને સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિએ તો વદિ ચૌદશથી એકમ સુધીના ત્રણ દિવસો સર્વથા વર્જ્ય છે.

હવે વર્જ્ય તિથિઓ કહે છે—

છટ્ટી રિત્તઢ્ઢમી વારસી ય અમાવસા ગયતિહી ડ।

વુઢ્ઢ તિહિકૂરદહ્ધા, વજ્જિજ્જ સુહેસુ કમ્મેસુ॥૬॥

અર્થ—છટ્ટ, રિક્તા,^૧ આઠમ, બારશ, અમાસ, ક્ષય તિથિ, વૃદ્ધિ તિથિ, કૂર તિથિ અને દગ્ધ તિથિ, આ તિથિઓ શુભ કાર્યમાં વર્જવી.

વિવેચન—છટ્ટ ચોથ નામ ચૌદશ આઠમ બારશ અને અમાસ, આ તિથિઓમાં શુભ કાર્ય કરવાથી તે કાર્ય સિદ્ધ થતું નથી. શુક્લ કે કૃષ્ણ, એમ ગમે તે પક્ષની આ તિથિઓ શુભકાર્યમાં વર્જ્ય છે. ઉદયપ્રભસૂરિ નવમીને કોઈક શુભ કાર્યમાં સ્વીકારવાનું કહે છે, પણ તે દિવસે પ્રયાણ કે પ્રવેશ કરવાનો સર્વથા નિષેધ કહે છે, કેટલાકના મતે છટ્ટ અને બાર-

આ ઘડીઓ લેવાય છે. તથા ક્ષયતિથિ અને વૃદ્ધિ તિથિ પણ શુભ કાર્યમાં વર્ત્ય છે.

સૂર્યોદય થાય ત્યારે જે તિથિ હોય તે તિથિ પ્રમાણ છે, અને તેજ તિથિ જે સૂર્યોદયને જુલે તે વૃદ્ધિતિથિ કહેવાય છે, તેમાં પહેલી વૃદ્ધિતિથિ અને બીજી પ્રકૃતતિથિ છે. વળી જે તિથિ * સૂર્યોદયને ન જુલે તે પૂર્વની તિથિમાં લય પામવાથી ક્ષયતિથિ કહેવાય છે. અથવા જે તિથિ ત્રણ વારને સ્પર્શ કરે તે વૃદ્ધિ કે ક્રોધુતિથિ કહેવાય છે. અને જે ત્રણ તિથિઓ એક વારમાં આવે તે પૈંડીની વચલી ક્ષયતિથિ કહેવાય છે. આ બન્ને તિથિઓની દરેક ઘડીઓ શુભકાર્યમાં લાગ્ય છે. જેમકે શુદ્ધ બીજ અને સોમવાર હોય, પછી સોમવારની રાત્રિના અંતભાગની ૪૫ પલ બાકી રહેતાં ત્રીજનો પ્રારંભ થાય અને મંગળવાર પૂર્ણ થતાં સુધી ત્રીજ રહે, તેમજ બુધવારના સવારે ઘડી એક ૧ પછી ચોથ બેસે, તો અહીં સોમ મંગળ અને બુધ એમ ત્રણ વારને સ્પર્શનારી ત્રીજ વૃદ્ધિ તિથિ કહેવાય છે. વળી તે મંગળવાર અને બુધવાર એમ બે વારના સૂર્યોદયને જુલે છે, તો મંગળવારે ત્રીજ વૃદ્ધિરૂપે તથા બુધવારે ત્રીજ સ્વાભાવિકરૂપે મનાય છે. એટલે સોમવારની રાત્રિથી બુધવારના સવાર સુધીની ત્રીજની ઘડી ૬૧૧૧૧ શુભ કાર્યમાં વર્ત્ય છે, પણ બુધવારે ૧ ઘડી પછી વૃદ્ધિ તિથિનો હોય નાબુદ થાય છે. આજ રીતે સોમવારે સવારે ઘડી એક આડમ હોય, અને પછી નોમનો પ્રારંભ થાય છે. છેવટે સોમવારની રાત્રિના અંતમાં ઘડી ૦૧ બાકી રહેતાં દશમનો પ્રારંભ થાય, તો અહીં આડમ નોમ અને દશમ એમ ત્રણ તિથિઓ સોમવારે આવે છે, તે પૈંડીની વચલી નોમ છે. તે સૂર્યોદય થયા પછી ચરૂ થઈ અને બીજા સૂર્યોદય પહેલાં પૂર્ણ થઈ ન્તય છે, તેથી નોમ ક્ષયતિથિ છે; અને સોમવારે નોમની ઘડી ૫૮૧૧ શુભકાર્યમાં વર્ત્ય છે.

* સૂર્યોદય પછી ૫૭ કળથી અધિક પ્રમાણવાળાં તિથિ અને ન-લગ પ્રમાણ છે, એમ દિશસ્વાતિ મહારાજનું કથન હોવાનું સાંભળ્યું છે.

આ દાયતિથિમાં કાર્યનો ફાયદા થાય છે, અને વૃદ્ધિતિથિમાં
 કરવાની ઉત્પાત થાય છે, માટે દાયતિથિ અને વૃદ્ધિતિ-
 થિનો શુભકાર્યમાં સર્વથા ત્યાગ કરવો હિતાવહ છે, સારંગમાં
 છે છે કે—

“ યદાગ્નિસ્તુના લગ્નં, તથા વૃદ્ધિ-દાયે તિથેઃ । ”

અર્થ—“ જેમ જગ વટે અગ્નિ નાશ પામે છે તેમ
 તિથિનો વૃદ્ધિ-શુભ દોષનાં લક્ષ્ણ નાશ પામે છે. ” વળી પુરતિ-
 થિ તથા દુઃખનિથિ તથા દાયક છે. આ બન્ને નિથિ-
 નું લક્ષણ મન્યકાર- તથાઓમાં
 કરેલ છે. આ મિત્ર- ૩ કેટલાક
 કરવા, તે મા- કરે છે કે

સ્મૃત મંત્ર

એટલે—

પૂર્વજ

દીવમ,

૩

(૫૮)

જાતમનો દિવસ પણ ક્યારેક કાર્યમાં લઇ શકાય છે. એમ માસ-
 ને માટે પણ યથાનુકુળ શુદ્ધિ તપાસવી. ગુરૂ અને શુક્રના અસ્ત
 દિવસો ત્યજવા, તથા તે બન્નેના અસ્ત પહેલાંના વૃદ્ધશાના
 દિન ૧૫ અને ૫, તથા ઉદય પછીના બાલક દશાના દિવસો ૫
 અને ૩ ત્યજવા. શુક્રનો વિશેષ ઉદયાસ્ત યાપ ત્યાં મૃત્યુથી ત્રણ
 ગણા ૯ અને ૧૫ દિવસ ત્યજવા. દેવસ વરુણ કહે છે કે—
 વર્ણેદુ દિવમાદકમ્ ।

“ રાહો દટે શુભં કર્મ, વર્તેયેદૂ દિવમાષ્ટકમ્ ।
ત્યસ્ત્યા વેતાન્મમિદિ, પાપદમ્ભમયં તથા ॥ ૧ ॥ ”

[illegible]

४१. एषः प्रमाणः, एषः प्रमाणः, एषः प्रमाणः ।

॥ १ ॥

નિર્માતો-લ્કા-મહીકમ્પ-ગ્રહમેદાદિદર્શને ।
 આપણવાસરાદૂઢા, નાશમામોતિ કન્યકા ” ॥ ૧ ॥

અર્થ—નિર્ધારિત ઉડકા ભૂકંપ અને ગ્રહભેદ જોવામાં આવે ત્યારથી પાંચ દિવસમાં વિવાહિત થયેલ કન્યા મૃત્યુ પામે છે, એટલે તે અશુભ છે. ” ॥ ૧ ॥ આ ઉપલક્ષણથી દિકપાત, વિજળીનું પડવું, ગામનો નાશ, શીવાશબ્દ, ઢંડ, પરિધ અને ધુમકેતુનું દેખાવું વિગેરે પણ અશુભ છે, તે દરેક ઉત્પાતોમાં સાત દિવસ હુદ છે એમ મુદ્દર્તચિંતામણિની ટીકામાં કથન છે. ॥ ૯ ॥

હવે દૂરતિથિઓ કહે છે—

મેસાઈ ચડસુ ચડરો,
 તિહી કમેણં ચ પુણ સવ્વેસુ ।
 એવં પરડ સકૂરરાસિ,

અસુહા તિહી વજ્જા ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—મેષાંદિક ચાર રાશિમાં દૂર ગ્રહ હોય તો અનુક્રમે નંદા વિગેરે ચાર તિથિઓ પૂર્ણા સહિત વર્ચ્ય છે. એજ રીતે આગળ પણ બન્ને રાશિયુષ્કમાં પૂર્ણા સહિત અનુક્રમે નંદાદિ ચાર ચાર તિથિઓ વર્ચ્ય બાણવી. ॥ ૧૦ ॥

વિવેચન—પંદર તિથિઓમાંથી પૂર્ણા બાદ કરતાં બાકી બાર તિથિ રહે છે, તે બાર રાશિના સંબંધવાળી તિથિઓ છે. તથા પૂર્ણાના ત્રણ તિથિઓ અનુક્રમે મેષ સિંહ અને ધનથી ચાર ચાર રાશિઓના સંબંધવાળી છે. હરકોઈ રાશિમાં સૌમ્યગ્રહ હોય તો તેના સંબંધવાળી તિથિ ગુલ કહેવાય છે અને રાશિમાં રવિ મંગલ તથા શનિ તથા રાહુ પેકીનો કંઈ બંધ

છે. જમી લગ્નકુંડલીમાં સૂક્ષ્મ નવાંશ બળ હોવા છતાં
લગ્નગત સામાન્ય મતાતું નથી. તથા સિદ્ધિદાયી ધુલિલગ્ન
અને અભીચ મુર્તિ નિર્દોષ હોવા છતાં તે સિવાયની બીજી
શુદ્ધિ પણ બહુમત સમજાવે હોવાથી નિષ્ફળ નથી. સર્વ પ્રકાર-
ગ્રામં ચંદ્રદયા નિયંત્રિ આ પ્રકારે છે.

“ કુંભાગ્ને અતનિહુલે, તુલસીદે મયર મીન વિમલકે ।
ચિન્નિદયદયાસુ જમા, વીમાદમનિહીમો મમિ દર્શૌ ॥૧૧॥ ”

અર્થ—“ કુંભ અને મનનો ચંદ્ર હોય ત્યારે બીજા,
મેષ અને મિથુનના ચંદ્રમાં નોંધ. ગુરુ અને સિંહના ચંદ્રમાં
કર્ક, મકર અને મીનના ચંદ્રમાં આક્રમ. ગુપ અને કર્કમાં દશમ.
કન્યા અને વૃશ્ચિકમાં બારમ નિયમ ચંદ્રદયા છે. ॥ ૧ ॥ ”

દયાનિયંત્રિના જન્મે ત્રણ આપ આયુષ્યવાળો હોય છે.
આ નિયમ દક્ષિણ. નવુ વષ પહેરવું. ચંદ્ર પ્રવેશ. શરૂ
મહત્ત્વ વાળા. પત્ની. પિતાદ પિતેર કામે કરવાથી કાર્યસિદ્ધિ
કરીનાર. પણ જમી નુકસાની થાય છે કારણ કરે છે નકારના
કેટલા વાગેલા તે તેનાની નિયમ નકારના લેવામાં નક્કી
ચંદ્રની નિયમ કરે છે. તે નિયમ જાણવું છે
કે—જાણી જુવ મેષા જન્મ આપ અને રિપત વડે કરીને નક્કી
કરુ કે—પતિ વાગે છે.

મુર્તિ વિનયનિયમ કરે છે. આ નિયમ કરેલા
કુલવ ને આપના જાણ કરે છે. આ નિયમ કરે છે. નક્કી
કરીને કરે છે. આ નિયમ કરે છે. આ નિયમ કરે છે. આ નિયમ કરે છે.
આ નિયમ કરે છે. આ નિયમ કરે છે. આ નિયમ કરે છે. આ નિયમ કરે છે.

(५३)

[illegible]

હવે કરણદ્વાર કહે છે—

સડણિ ચડપ્પય નાગા,

કિંતુરઘા કિરહ ચડદસિ નિસાઓ ।

થિરકરણ તીસ ઘડિઆ,

પરઓ ચલકરણ ઇયાંઈ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ—વહિ ચૌદશની રાત્રિથી ત્રીશ ઘડી-
વાળા શકુનિ ચતુષ્પદ નાગ અને કિંસ્તુર્ન નામના
ચાર સ્થિરકરણો આવે છે, અને ત્યારપછી નીચે
મુજબ ચર (ફરતા) કરણો આવે છે. ॥ ૧૨ ॥

વિવેચન—પંચાંગની સામાન્ય ગણનામાં દિવસ તિથિ
અને નક્ષત્રની સાઠ ઘડીઓ (અંશો) હોય છે, તેથી જ્યાં
જ્યાં તિથિયોગ વિગેરેની છુટક મુવ ઘડીની સંખ્યા આવે છે.
ત્યાં ત્યાં ૬૦ ઘડી પ્રમાણ માનીને તે કથન કરેલ હોય છે. પણ
તિથિઓ નક્ષત્ર અને યોગો ૬૦ ઘડીથી વિશેષાધિક પ્રમાણ-
વાળા પણ હોય છે, ત્યારે તેની નિયમિત કરેલી ૬૦ ઘડીઓમાં
પણ આ વિશેષાધિકનો સંસ્કાર કરવો પડે છે. આ સંસ્કાર
કરવાની સહેલી રીત એ છે કે—તિથિ વિગેરે ઘડી ૬૦ થી
જેટલી ઘડી અને પલ ઓછા-વધુ થાય તેટલાજ પલ અને
વિપક્ષોની હાનિ-વૃદ્ધિ કરવાથી તિથિના સાઠમા ભાગવાળી
મુવઘડી (અંશો) આવે છે. જેમકે—પ્રતિપદ ૬૨ ઘડી હોય,
અને તેની પંદર ઘડી પછીની ચાર વિષ ઘડી શોધવી હોય તો
અહીં તિથિના માનમાં બે ઘડી અધિક હોવાથી દર ઘડીએ બે
પલનો એમ પંદર ઘડીએ ત્રીશ પલનો વૃદ્ધિ સંસ્કાર આવે
છે. તે પંદરમાં ઉમેરતાં પ્રતિપદની શરૂઆતથી ૯૪ ઘડી ૧૫૫
પછી વિષઘડીનો પ્રારંભ થાય છે. તે પણ ચાર ઘડીની છે,
તેમાં પણ આઠ પળોની વૃદ્ધિ થતાં ઘડી ૧૬૩.૫૪ ૮ મુધી
વિષતિથિ આવે છે. નક્ષત્ર અને યોગમાં પણ આવીજ રીતે

દેવગી લાવવી પડે છે. અર્થાત્ સામાન્ય રીતે દર્શવિત દરેક
ગીઝો તિથિ વિગેરેના માનના સાકમા ભાગ પ્રમાણ લેવી.

આવીજ રીતે તિથિમાનના અર્ધભાગને જ્યોતિવેદો
કરણની સંજ્ઞાથી જોગણે છે, અને ૬૦ ઘડી પ્રમાણ તિથિના
આધારે કરણની ત્રીશ ઘડી રોય છે, પણ તિથિમાં વૃદ્ધિ-હાનિ
યનાં કરણમાનમાં પણ તિથિનો અર્ધ ભાગજ લેવાય છે. આગળ
કરવાના વિધિ (બદા) કરણની પુચ્છ ઘડી કાઢવા માટે પણ
તિથિમાનની વૃદ્ધિ-હાનિના સંસ્કાર કરવો. અને નક્ષત્રને
આશ્રીને રાશિની ઘડી ૧૩૫ રોય છે તેમાં પણ દર ઘડીએ
વૃદ્ધિ-હાનિના પગાદિની વૃદ્ધિ-હાનિ કરવી.

કરણ દ્વયેશા જોરોય છે, તે સિવાય એક માસમાં ત્રીશ
તિથિના ૬૦ કરણો આવે છે તે પૈકીના વૃદ્ધિ-હાનિની રાશિથી
માન ભ મન. ત્રીશ ત્રીશ ઘડીના પ્રમાણવાદા મનુનિ નિર્દેશ
મારે સ્થિરકરણો છે આ મારે કરણો તેજ વખતે આવના
રોજનાં મિત્ર કંઈકાં છે એવું જોઈ શકાય તેવાં મનુનિ.
અમાનના વિષે મનુનિ. અમાનની રાંધે નામ. અને મનુ
નિ. મનુનિ. મનુનિ. મનુનિ.

ખાણવાનો એવો નિયમ છે કે—કૃષ્ણપક્ષની ઈષ્ટ તિથિને બમણી કરવાથી અને શુકલપક્ષની તિથિને એક ઓછી કરી બમણી કરવાથી આવેલ સંખ્યાને સાતે લાગવી, જેથી ભાગમાં સમક અને શેષમાં દિવસના બવાદિ કરણ આવે છે, અને તેનાથી બીજું કરણ તેજ તિથિની રાત્રે હોય છે, જેમકે—શુદ્ધ બીજનાંથી એક ઘટાડી બમણું કરવાથી એનો આંક આવે છે, તેથી શુદ્ધ બીજના દિવસે બીજું ખાલવ અને રાત્રે ત્રીજું કોલવ કરણ હોય છે. વળી કૃષ્ણપક્ષની બીજનું કરણ બાણવું હોય તો તેમાં કાંઈ ઘટાડવાની જરૂર નથી; માટે તિથિના આંકને બમણું કરવાથી ચાર થાય છે, તો વદિ બીજના દિવસે ચોથું અને રાત્રે પાંચમું કરણ આવે છે. ॥ ૧૨ ॥

હવે ચરણકરણનાં નામ અને ક્રમ કહે છે—

વવ-વાલવ-કોલવ-તૈતિલાક્ષ

ગર-વણિજ-વિટ્ટિનામાણો

પાયં સઘ્વે વિ સુહા,

एगा विट्टी महापावा ॥ ૧૩ ॥

અર્થ—બવ, ખાલવ, કોલવ, તૈતિલાક્ષ, ગર, વણિજ અને વિટ્ટિ; પ્રાયઃ એ કરણો શુભ છે. પણ અંતિમ વિટ્ટિ મહાપાપ—અતિશય દુષ્ટ કરણ છે ॥૧૩॥

વિવેચન—ઉપરની ગાથામાં ચરની સંજ્ઞાથી સંબોધેલ બવ, ખાલવ, કોલવ, તૈતિલાક્ષ, ગર, વણિજ અને વિટ્ટિ એ સાત કરણો છે. તેમાં તૈતિલાક્ષનાં સ્ત્રીલોચન અને તૈતિલ એવાં પણ નામાંતરો છે, અને વિટ્ટિનું બીજું નામ ભદ્રા છે. આ સાતમાંથી છ કરણો ઘણાં કામમાં શુભ છે. મૂળ ગાથામાં સઘ્વે શબ્દ મૂક્યો છે, પણ ચોથા પાદમાં ભદ્રા-વિટ્ટિને નિંદ્ય કહી છે; માટે સર્વ શબ્દથી સાતે કરણો આવી બાય છે છતાં છ શુભ છે એમ બાણવું. તેમજ ભદ્રાદરેક કાર્યોમાં દુષ્ટ નથા

કેટલાક કાચેભાં અનિંદ્ય પણ છે. નારચંદ્રની શીખણીમાં
કયું છે કે—

“ દાને પાડનશને પેવ, પાલપાતાદિ ક્ષેપિ ॥

સરાડખનમયે શ્રેઠા, મદ્રાડખ્યત્ર ન શમ્યતે ” ॥ ૧ ॥

અર્થ—“ દાન, અનશન, પાન, પાનકર્મ, તથા પેલા
અન ગ્રીહાની પ્રમુખિમાં બધા મેષ છે; અન્યકાર્યમાં શેષ
નથી ” ॥ ૧ ॥ અન્ય કથાને આજ વાતને પુષ્ટ કરતાં
કયું છે કે—

“ મુદે મુરવિદગ્ને મય-યને પાને ચ પાટે દટે,

વેદમ્વાગમને તત્ત્વત્ત્વે શાંત્યોગ્યવાતને ॥

વિશોદ્ધમાભ્યક્તિ મત્ત્વો મથે મુદે પાતને,

શ્વોમેશ પલ્લવમંદિતુ શકટે મદ્રા મદ્રા મુદને ” ॥ ૧ ॥

અર્થ—“ મુદ્ગ, શાંત્યોગ્ય, મત્ત્વો, મથે, મુદે, પાતને,
શ્વોમેશ, પલ્લવ, મંદિતુ, શકટે, મદ્રા, મદ્રા, મુદને. ” ॥ ૧ ॥
અર્થ—“ મુદ્ગ, શાંત્યોગ્ય, મત્ત્વો, મથે, મુદે, પાતને,
શ્વોમેશ, પલ્લવ, મંદિતુ, શકટે, મદ્રા, મદ્રા, મુદને. ” ॥ ૧ ॥
અર્થ—“ મુદ્ગ, શાંત્યોગ્ય, મત્ત્વો, મથે, મુદે, પાતને,
શ્વોમેશ, પલ્લવ, મંદિતુ, શકટે, મદ્રા, મદ્રા, મુદને. ” ॥ ૧ ॥

“ મુદ-મે શ્વોમેશ, મદ્રા, મદ્રા, મુદને મિતે મુદે ॥

શ્વોમેશ, મદ્રા, મદ્રા, મુદને મિતે મુદે ” ॥ ૧ ॥

અર્થ—“ મુદ, શ્વોમેશ, મદ્રા, મદ્રા, મુદને મિતે મુદે
શ્વોમેશ, મદ્રા, મદ્રા, મુદને મિતે મુદે ” ॥ ૧ ॥

અર્થ—“ મુદ, શ્વોમેશ, મદ્રા, મદ્રા, મુદને મિતે મુદે
શ્વોમેશ, મદ્રા, મદ્રા, મુદને મિતે મુદે ” ॥ ૧ ॥

કરણો અશુભ કૃણ પણ આપે છે. વારને આશ્રીને નારચંદ્રમાં નીચે સુજળ ભદ્રાના નામાંતરો છે.

“ સૌમ્યવારેણ કલ્યાણી, રવૌ પુણ્યવતી તથા ॥

વિદિઃ શનશ્ચરે પ્રોક્તા, મૌમે ભદ્રા પ્રકીર્તિતા ” ॥ ૧ ॥

અર્થ—“વિદિ. બુધવારે કલ્યાણી, રવિવારે પુણ્ય-વતી, શનિવારે વિદિ, અને ભોમવારે ભદ્રા કહેવાય છે ” ॥ ૧ ॥ મૂળગાથાના છેલ્લા પાદમાં કહ્યું છે કે—વિદિકરણ મહાદુષ્ટ છે. ભદ્રા-વિદિના અશુભપણા માટે અન્યાંતરમાં કહ્યું છે કે—

“ યદિ ભદ્રાકૃતં કાર્યં, પ્રમાદેનાપિ સિધ્યતિ ।

પ્રાપ્તે તુ ષોડશે માસે, સમૂલં તદ્દિનપ્યતિ ॥ ૧ ॥

અર્થ—કદાચ ભદ્રામાં કરેલ કાર્ય ભૂલથી સિદ્ધ થયું હોય તો પણ સોળમો માસ આવતાં તો તે મૂળથી નાશ પામે છે ” (૧ ૧ ૧) ॥ ૧૩ ॥

હવે વિદિ ક્યારે આવે તે સ્પષ્ટ કરે છે—

કિણ્હે પક્ષે દિણે ભદ્રા,

સત્તમી અ ચઢદસી ।

રત્તિ દસમિ તીથાણ,

સુક્રકે ણગ દિણુત્તરા ॥ ૧૪ ॥

અર્થ—કૃષ્ણપક્ષમાં સાતમ અને ચૌદશના દિવસે, તથા દશમ અને ત્રીજની રાત્રે ભદ્રા (વિદિ) હોય છે, અને શુકલપક્ષમાં એક સંખ્યાથી અધિક ઉપરોક્ત તિથિઓમાં ભદ્રા હોય છે ॥ ૧૪ ॥

વિવેચન—ચરકરણ લાવવાની રીત પ્રમાણે ગણતાં કૃષ્ણપક્ષમાં સાતમ અને ચૌદશને દિવસે (તિથિના પૂર્વભાગ

માં) વિદિકરણ હોય, છે. અને તેજ પદ્મમાં ગ્રીષ્મ અને દશ-
મની રાત્રે (નિયિના ઉત્તર ભાગમાં) બદા-વિદિકરણ હોય
છે. શુકલપદ્મમાં—દૃષ્યપદ્મની નિયિઓમાં સેક સંખ્યા ઉમે-
રવાથી આવેલ નિયિઓમાં તેજ વાપરે અર્થાત્ વાય અને
અગ્નીયારશની રાત્રિએ (નિયિના પશ્ચિમાર્ધમાં) અને
અદ્ધર્મી તથા પૂર્વિમાના દિવસે (નિયિના પૂર્વદશમાં) વિદિ-
કરણ હોય છે.

દરેક મન્યમાં વિદિને અનિનિંદ્ય કોત્ર છે, ૫૭ તે
ક્યાને આવે છે તે જાણતું નથી ૫૮ કોત્ર છે એટલા માટે આ
માથા પૂર્ણ ઉપકારક છે. આ માથામાં દર્શાવેલ વાજન વિદિને
સ્થિરતા ૭ છે, આ નિયમતા કારી જાણે છે ૭૮ (નિયમ) નિર્ભર
છે. તે માટે ૭૯ છે ૮૦—

“ वा विट्मन्त्रं पश्य ”

“ इमं नमः ” इत्येव विधिं दृष्टं नमो । ” इत्येवम
 नमो इति ते ॥—कदापि (विदित्वा) कदाच, विद्यु-मयिनी
 इत्यादि शब्दादि ते दृष्टं नमो । अथर्व-मयिनी कदा
 विद्यु-मयिनी इत्येव विद्यु-मयिनी कदा इति तेन नमो
 नमो, ते नमो इति तेन नमो, इत्येव नमो । तेन नमो
 विद्यु-मयिनी कदा इत्येव (नमो) विद्यु-मयिनी नमो । इति
 तेन नमो ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

वृद्धर्मा अहर्मा स्वर्गर्माणि,

गङ्गा ननुपपत्तिः प्रामाण्यं भवति ।

पुनः पुनः कदा दिवसि,

॥ १५॥

$\Delta_1 = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 3 \\ 1 & 3 & 6 \end{vmatrix} = 1(12-9) - 1(6-3) + 1(6-2) = 3 - 3 + 4 = 4$
 $\Delta_2 = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 3 \\ 1 & 3 & 6 \end{vmatrix} = 1(12-9) - 1(6-3) + 1(6-2) = 3 - 3 + 4 = 4$
 $\Delta_3 = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 3 \\ 1 & 3 & 6 \end{vmatrix} = 1(12-9) - 1(6-3) + 1(6-2) = 3 - 3 + 4 = 4$

પૂર્વાદિ આઠ દિશા-વિદિશામાં અને દિશાની સંખ્યાવાળા એકેક પહોરમાં સન્મુખ હોય છે તે અતિ દુષ્ટ છે ॥ ૧૫ ॥

વિવેચન—દિવસની લદ્રા દિવસના ચાર પહોરમાં, અને રાત્રિની લદ્રા રાત્રિના ચાર પહોરમાં પૂર્વાદિ આઠ દિશા-વિદિશામાં વર્ત્ય છે. તેમાં દિશા અને પ્રહર તો સમાન આંક-વાળાજ લેવાના છે. અર્થાત્ પહેલે પહોરે પૂર્વમાં, બીજે પહોરે અગ્નિખુણામાં; એમ વર્તવાના છે. પણ લદ્રાની તિથિઓ આડી-અવળી છે, જેનો ક્રમ ચૌદશ વિગેરે સંખ્યાથી આપેલ છે. ત્રણના મેળાપથી લદ્રાની સન્મુખતા આ પ્રમાણે છે—

ચૌદશે પહેલા પહોરમાં પૂર્વદિશાએ લદ્રા સન્મુખ છે, આઠમે અગ્નિખુણામાં બીજા પ્રહરમાં સન્મુખ લદ્રા છે, સાતમે ત્રીજા પહોરે દક્ષિણમાં, પુનમે ચોથા પહોરે નૈર્ઋત્યમાં, ચોથ તિથિએ પાંચમાં પહોરે પાશ્વિમમાં, દશમે છઠ્ઠા પહોરે વાયવ્યમાં, અગીયારશે સાતમા પહોરે ઉત્તરમાં, અને ત્રીજની રાત્રે આઠમા પહોરે ઈશાનખુણામાં સન્મુખ લદ્રા છે. પ્રયાણાદિક કાર્યમાં સન્મુખ લદ્રા અશુભ છે, અને પાછાગની લદ્રા શુભ છે. માટે સન્મુખની લદ્રાને અતિ દુષ્ટ જાણી તેનો ત્યાગ કરવો. પ્રવાસની વર્ત્યલદ્રા જાણવાને બીજી રીતનો પણ શ્લોક મળે છે—

“ પુનાટ્ટણી સિતે પક્ષે, ગૃહિયૂદ સિતેતરે ।

વ્યક્તે સ્થિયો જ્ઞેયાઃ, સ્વરેશ્ચ પ્રહરા દિશઃ ” ॥ ૧ ॥

અર્થ—શુકલપક્ષમાં ઘુ જા દ અને છા, તથા કૃષ્ણપક્ષમાં ગૃ છિ યુ અને ઢ લદ્રા લાવવાના અશરો છે, તેમાં વ્યંજનના આંકથી તિથિઓની સંખ્યા અને સ્વરના આંકથી પ્રહર

૧ પૂર્વ, અગ્નિ, દક્ષિણ, નૈર્ઋત્ય, પશ્ચિમ, વાયવ્ય, ઉત્તર અને ઈશાનઃ એ આઠ દિશા-વિદિશા છે. જુઓ પ્રયાણદ્વાર ગાથા પર તે વિવેચન.

(૭૨)

તથા દિગ્ગાની સંખ્યા જાણવી " ॥ ૧ ॥ જેમકે-ઘ એ ચાચો
વ્યંજન છે, અને ઉ પાંચમો સ્વર છે; તેથી શ્રુતીમાં ચાચને
દિવસે (રાત્રે) પાંચમા પહોરે પાંચમી (પશ્ચિમ) દિશામાં
જનારને સન્મુખ બદા છે. આ પ્રમાણે દરેક તિથિ માટે વ્યંજન
અને સ્વરની સંજ્ઞાથી સમજી લેવું. નારચંદ્રમાં કહ્યું છે કે-

" વિષ્ટિકૃષ્ણ યો ગચ્છેત, ક્રોધમેકં ચ માનવઃ ।
સમ્પાગતિ ન પર્યામિ, નદીનામિષ સાગરાત્ " ॥ ૧ ॥

અર્થ—જેમ નદીઓ સમુદ્રમાં જાય છે અને
જાતી નથી તેમ જે મનુષ્ય પ્રતિકુળ વિષ્ટિ રોય ત્યારે
જેકે પણ માઉ જાય. તે તે પાછો વળે નદી એમ હું
બદાની શુભાશુભ પડી અને તેનું ફત્તો છે-

પણ દુગ દમ પણ પણ તિથ્ર,
વિષ્ટિ ઘટી વચળા ફંટા ઉઠ નાહી
કર્ડા પુન્નગાય સિદ્ધિ,
મય નિમ્મ કૃષ્ણલિ કલ્પા વિજયકર

અર્થ—વિષ્ટિની પાંચ. એ. દશ. પાંચ
અને રાત્રીમાં અનુક્રમે મુખ. કં. છા.
૩૨ અને પુન્યમાં છે જે સિદ્ધિ, મય,
કૃષ્ણલિ. કલ્પા. અને નિમ્મ કં. છે ॥ ૧ ॥

૧૯૨૨ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

ઘડીનું તિથિમાન. માની ત્રીશ ઘડીનું કરણ કહેલ છે, પણ તિથિની ઘડીઓ ન્યૂનાધિક હોય ત્યારે કરણની ઘડીઓમાં પણ વૃદ્ધિ-હાનિ થાય છે; તેથી ઇષ્ટ ઘડી લાંબવાને તિથિની ન્યૂનાધિક ઘડી-પલ જોટલો પલ અને વિપલનો દરેક પલમાં સંસ્કાર આપવો પડે છે. અથવા કરણમાનની ન્યૂનાધિક ઘડીઓથી બમણા પલની હાનિ-વૃદ્ધિ કરવાથી શુદ્ધ ઘડી આવે છે. દાખલા તરીકે-પૂર્ણિમા તિથિ ૫૮ ઘડીની હોય તો વિષ્ટિ ૨૯ ઘડીની આવે છે. તેમાં દર ઘડીએ તિથિમાનમાં બે ઘડી ન્યૂન હોવાથી બે પલની, અથવા વિષ્ટિમાન એક ઘડી ન્યૂન હોવાથી એકથી બમણાં એવા બે પલની હાનિ થાય છે. જેથી પાંચ ઘડીનો કાલ શુદ્ધ ચાર ઘડી અને પચાસ પલ થતાં પૂર્ણ થાય છે. એમ દરેક ઘડીમાં વૃદ્ધિ-હાનિની તરતમતા તપાસવાની છે.

ત્રીશ ઘડીઓમાંથી વિષ્ટિના પ્રત્યેક અંગમાં નીચે મુજબ ઘડીઓ રહેલી છે. પાંચ ઘડીઓ વિષ્ટિના મુખમાં છે, ત્યાર પછીની બે ગળામાં, દસ હૃદયમાં, પાંચ નાલિમાં, પાંચ કેડમાં, અને ત્રણ ઘડીઓ પુચ્છમાં છે. વિષ્ટિના મુખની ઘડીઓમાં કાર્ય કરવાથી સિદ્ધિ થાય છે, વિષ્ટિના કંઠની ઘડીઓમાં કાર્ય કરવાથી કાર્યનો ક્ષય થાય છે, છાતીમાં કાર્ય કરવાથી નિર્ધનતા થાય છે. વિષ્ટિની નાલિની ઘડીઓમાં કાર્ય કરવાથી ક્રુષ્ણુદિ ઉપજે છે, કેડમાં કાર્ય કરવાથી કલ્હ થાય છે અને વિષ્ટિનાં પુચ્છની ઘડીઓમાં કાર્ય કરવાથી અવશ્ય જય થાય છે.

ઉદયપ્રભસૂરિ નાલિમાં ચાર અને કેડમાં છ ઘડીઓ હોવાનું જણાવે છે. કેટલાકના મતે ભદ્રાનું મુખ અને પુચ્છ પણ ત્યાંજ છે, તેઓ કહે છે કે-દિવસની ભદ્રા સર્પિણી હોય છે, અને રાત્રિની ભદ્રા વીંછણ હોય છે, તેમાં સર્પિણીનું મુખ અને વીંછણનું પુચ્છ ત્યજવું. ખીજે સ્થાને શુક્લપક્ષની ભદ્રાને સર્પિણી અને કૃષ્ણપક્ષની ભદ્રાને વીંછણ કહે છે. ઉદયપ્રભસૂરિ તો ભદ્રાના મુખને અશુભ જ કહે છે—

“ વિદ્યેવિદ્યુરિદ્ધ કાર્ય-વપુઃ-સ્વ-બુદ્ધિ-
પ્રેમ-દ્વિષાં ક્ષયમિત્યવયવાઃ ક્રમેણ ॥ ”

અર્થ—વિદ્યિના (મુખ ઠંઠ હૃદય નાભિ કેડ અને
પુચ્છ) અવયવો અનુક્રમે કાર્ય, શરીર, ધન, બુદ્ધિ, પ્રેમ અને
શત્રુનો નાશ થઈ છે. ” વિદ્યિના પ્રારંભ મુખની પહેલી પદ
શીઝ થાય એવા નિયમ હોતો નથી, માટે પુચ્છની પરી તાપ
આ પ્રમાણે થયું છે—

“ દશમ્યાનટમ્યાં પ્રથમ પટિકાપદ્યકપરં,
દશમીમતમ્યાં ત્રિદશપટિકાન્ને ત્રિપટિકમ્ ।
ત્રીતીયાદાં ગદ્યા-મૂલ ગતમર્ચિશ્ચકપટિકે,
મૂલં વિદ્યે પુચ્છં ત્રિવિધિચકુર્મ્યોઽથ વિમલમ્ ॥ ૧ ॥

અર્થ— “ દશમ અને આદ્ય પ્રથમની પાંચ પટી પડી.
અગ્રીયાદાં અને આદ્ય પ્રથમની તેમ પટી પડી, ત્રીજા અને
પુચ્છને કેટલીક પટી પડી, અને આપ તમા આદ્યો (મુખ
પટી, પટી પડી) કેટલા કામમાં પણ પટી પ્રમાણ વિદ્યિન
પુચ્છ અને છે અને પટી મુખની પ્રારંભી કદિ પડે ત
અને નાશ થાય ॥ ૧ ॥

વિનાશ કરે છે; વર્તમાન ઘડીઓ લાય નીપજતવે છે, મધ્યની ઘડીઓ પ્રાણ હરે છે. અને વિદિના પુસ્થની ઘડીઓ નિશ્ચયે જય આપે છે. ” ॥ ૨ ॥

વિદિના પુસ્થમાં કાર્ય કરવાથી અવશ્ય જય થાય છે, તેમાં અસાધ્ય કાર્યો પણ સિદ્ધ થાય છે. લલ કહે છે કે—

“ શુભા-ઽશુમાનિ કાર્યાણિ, યાન્યસાધ્યાનિ ભૂતલે ।
નાઢીત્રયમિતે પુચ્છે, મદ્રાયાસ્તાનિ સાધયેત્ ॥ ૧ ॥

અર્થ—“ હરકોઈ શુભ કે અશુભ અસાધ્ય પણ કાર્ય વિદિના પુસ્થની ત્રણ ઘડીમાં કરવાથી સિદ્ધ થાય છે. વિદિની કાર્યને આશ્રીને ત્રણ લોકમાં સ્થિતિ કહેલ છે.

ભૂ-પાણવદ્દલ કહે છે કે—

“ કન્યા-તુલા-મકર-ધન્વિપુ નાગલોકે,

મેષા-લિ-વૈણિક-ધૃષેપુ સુરાલયે સ્યાત્ ।

પાઠીન-સિંહ-ઘટ-કર્કરકેપુ મર્ત્યે,

ચન્દ્રે વદન્તિ મુનયસ્ત્રિવિધાં હિ વિદિમ્ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ કન્યા તુલા મકર અને ધનનો અંદ્ર હોય ત્યારે વિદિ નાગલોકમાં હોય છે, મેષ વૈશ્વક મિથુન અને વૃષભનો અંદ્ર હોય ત્યારે વિદિ દેવલોકમાં હોય છે, તથા મીન સિંહ કુંભ અને કર્કનો અંદ્ર હોય ત્યારે વિદિ મૃત્યુલોકમાં હોય છે; એમ ત્રણ પ્રકારની વિદિ મુનિઓ કહે છે. ”

આ સ્થાનના ક્ષણ માટે કહ્યું છે કે—

સ્વર્ગે મદ્રા ભવેત્સૌખ્યં, પાતાલે ચ ધનાગમઃ ॥

મૃત્યુલોકે યદા મદ્રા, તદા કાર્યં ન સિધ્યતિ ॥ ૧ ॥

અર્થ—કોઈપણ કાર્ય કરતાં જો સ્વર્ગે ભદ્ર હોય તો સૌખ્ય થાય છે, પાતાલમાં હોય તો ધનની પ્રાપ્તિ થાય છે અને મૃત્યુલોકમાં ભદ્ર હોય તો કાર્ય સિદ્ધ થતું નથી. એમ જુહ-

“ વિષ્ટેવિદધ્યુરિદ કાર્ય-વપુઃ-સ્વ-બુદ્ધિ—
પ્રેમ-દ્વિપાં દયમિમેડવયવાઃ ક્રમેણ ॥ ”

અર્થ—વિષ્ટિના (મુખ કંઠ હૃદય નાભિ કેડ અને પુચ્છ) અવયવો અનુક્રમે કાર્ય, શરીર, ધન, બુદ્ધિ, પ્રેમ અને શત્રુનો નાશ કરે છે. ” વિષ્ટિનો પ્રારંભ મુખની પહેલી પટ્ટી થીજ થાય એવા નિયમ હોતો નથી, માટે પુચ્છની પટ્ટી લાગ્યા આ પ્રમાણે કરું છે—

“ દશમ્યામષ્ટાયાં પ્રથમ ષટ્કાપમકરં,
ત્રિપીમમમ્યાં ત્રિદશષટ્કાન્ને ત્રિપટિકમ્ ।
ત્રીપાયાં મક્કા-મુચ દત્તમર્ગિદશષટ્કે,
પુરં વિષ્ટે પુરં ત્રિવિધિચતુષ્પૌશ્ચ વિમળ ॥ ૧ ॥

અર્થ— “ દશમ અને આઠમે પ્રયમની પાંચ પટ્ટી પડી, ત્રીસમ અને નાનમે પ્રયમની ત્રણ પટ્ટી પડી, ત્રીજ અને પુનમે ચૈત્રની પટ્ટી પડી, અને નાશ તથા ચૈત્રમે (મલ્લ પાંચ પટ્ટી પડી) તેણે કાલમળ પડી પ્રમાણ વિષ્ટિનું પુરં આપે છે અને પડી મુખનો પ્રારંભ કરી પાંચમ અને અંતરે ॥ ૧ ॥

શુભ છે. નારચંદ્ર દ્વીપ્પલ્લભાં સંક્રાન્તિનાં નામો દેખાડી ક્ષણ-
વિશેષતા સ્પષ્ટ કરી છે, જે નીચે મુજબ છે—

“ રવ્યાદિપુ સંક્રાન્તિઃ, ધ્વાંક્ષિર્મહોદરી ચ ધોરા ચ ।

મન્દાકિની ચ મન્દા, મિશ્રનામ્ની ચ રાત્રિચરી ॥ ૧ ॥

મન્દા કુરુતે વૃષ્ટિ, મન્દાકિની રસક્ષયમ્ ।

ધ્વાક્ષી ચ વાયતે વાતં, ધોરા શસ્ત્રભયંકરી ॥ ૨ ॥

મહોદરા ચૌરભયં, મિશ્રિકા ચ જને શુભમ્ ।

સર્વેષાં કર્પકાણાં ચ, રાક્ષસી વિફલપ્રદા ” ॥ ૩ ॥

અર્થ—“ રવિ વિગેરે સાત વારોમાં થનારી સંક્રાન્તિના
નામો અનુક્રમે—ધ્વાંક્ષિ, મહોદરી, ધોરા, મંદાકિની, મંદા,
મિશ્રા અને રાક્ષસી છે ॥ ૧ ॥ તેમાં—મંદા વૃષ્ટિ કરે છે, મંદા-
કિની રમ્મનો નાશ કરે છે, ધ્વાંક્ષી પવન ફુંકાવે છે, ધોરા યુદ્ધ
કરાવે છે ॥ ૨ ॥ મહોદરા ચોરની રંભડ વધારે છે, મિશ્રા
મનુષ્યોમાં મુળ કરે છે અને રાક્ષસી સર્વ જોડુતોમાં નિષ્ક-
ળતા આપે છે. ॥ ૩ ॥ ”

“ ધોરાઝ્કવારે કૂરર્ક્ષે, ધ્વાક્ષેન્દૌ ત્રિપ્રતારકૈઃ ।

મહોદરી ચરે મૌમે, મૈત્રે મન્દાકિની બુધે ॥ ૪ ॥

મન્દા ગુરૌ બુધે પિષ્ણયે, મિશ્રા મિશ્રોડુભિર્મૃગૌ ।

રાક્ષસી દારુણે મન્દે, સંક્રાન્તિઃ સવિતુર્મયેત્ ॥ ૫ ॥

આનન્દયન્તિ ધોરાધાઃ, શુદ્રાન્ વૈશ્યાંશ્ચ તત્સ્કરાન્ ।

નૃપાન્ વિપ્રાન્ પશૂન્ મ્લેચ્ચાન્, ઇતાઃ સંક્રાન્તયઃ ક્રમાત્ ॥ ૬ ॥ ”

અર્થ—“ રવિવારે કૂર નક્ષત્રમાં ધોરા, ચંદ્રવારે
(સોમવારે) ક્ષિપ્રનક્ષત્રમાં ધ્વાંક્ષા, સોમવારે ચર નક્ષત્રમાં
મહોદરી, બુધવારે મૈત્ર નક્ષત્રમાં મંદાકિની ॥ ૪ ॥ શુક્રવારે
બુધ નક્ષત્રમાં મંદા, શુક્રવારે મિશ્ર નક્ષત્રમાં મિશ્રા અને શનિ-
વારે દારુણ નક્ષત્રમાં રાક્ષસી નામની સૂર્ય સંક્રાન્તિ થાય છે

૧૫ ॥ ઘોરા વિગેરે સંકાન્તિઓ અનુક્રમે શૂદ્ર, વૈશ્ય, તરકર, નૃપ, વિપ્ર, પશુ અને શ્વેચ્છાને આનંદિત કરે છે. ॥ ૬ ॥
અહીં ઘોર વિગેરે સંકાન્તિના નામો એકલા વારતા યોગે એકલા નક્ષત્રના યોગે અને બન્નેના યોગે એમ ત્રણ રીતે પડે છે. બૃહન્ન્યોતિઃસારમાં પણ આજ રીતે કહ્યું છે.

વળી મનુષ્યને શુભાશુભ સંકાન્તિ માટે કહ્યું છે કે—
સંકાન્તિના નક્ષત્રથી જન્મ નક્ષત્ર સુધી ગતી ત્રણ ત્રી નક્ષત્રોનું ફળ તપાસવું. આવી રીતે નવત્રિકનું ફળ અનુક્રમે ૧ પથા, ૨ લોગ, ૩ લોગ, ૪ વ્યયા. ૫ વસ્ત્રપ્રાપ્તિ, ૬ વસ્ત્ર, ૭ દાનિ, ૮ ધનાપ્તિ, અને ૯ ધનાપ્તિ છે. ૯૯ જન્મ નક્ષત્રને આંક ને ત્રિકમાં આવે તે ત્રિકનું ફળ જ ૯૯જન્મ નક્ષત્રનું ફળ સમજવું.

એવે નક્ષત્રકાન્દ કહે છે —

તિ નિ દ્વ પળ તિ ણગ ચડ,
તિ દ્વ પળ દુ દ્વ પળિગ ણગ ચડ ચડો
તિ દ્વગા ચડ ચડ તિગં,
તિ ચડ તયં દુ દુગ ધર્માસં ॥ ૧૮ ॥
इच्छ विद्यायां कामयो,
परित्यागादिदं मुनेष्वपि ।
तामात्ममर्त्यामा,
मिदं वि विद्वंसु पतिता ॥ ૧૯ ॥

અહીં—૧. ૨. ૩. ૪. ૫. ૬. ૭. ૮. ૯. ૧૦. ૧૧. ૧૨. ૧૩. ૧૪. ૧૫. ૧૬. ૧૭. ૧૮. ૧૯. ૨૦. ૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦. ૩૧. ૩૨. ૩૩. ૩૪. ૩૫. ૩૬. ૩૭. ૩૮. ૩૯. ૪૦. ૪૧. ૪૨. ૪૩. ૪૪. ૪૫. ૪૬. ૪૭. ૪૮. ૪૯. ૫૦. ૫૧. ૫૨. ૫૩. ૫૪. ૫૫. ૫૬. ૫૭. ૫૮. ૫૯. ૬૦. ૬૧. ૬૨. ૬૩. ૬૪. ૬૫. ૬૬. ૬૭. ૬૮. ૬૯. ૭૦. ૭૧. ૭૨. ૭૩. ૭૪. ૭૫. ૭૬. ૭૭. ૭૮. ૭૯. ૮૦. ૮૧. ૮૨. ૮૩. ૮૪. ૮૫. ૮૬. ૮૭. ૮૮. ૮૯. ૯૦. ૯૧. ૯૨. ૯૩. ૯૪. ૯૫. ૯૬. ૯૭. ૯૮. ૯૯.

અનુક્રમે નક્ષત્રોના તારાની સંખ્યા જાણવી. આ તારાની સમાન સંખ્યાવાળી તિથિ તે તે નક્ષત્રમાં વર્જ્ય છે. ॥ ૧૯ ॥

દિવેચન—નક્ષત્રો અઠ્યાવીસ છે, તેનું સવિસ્તર સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે.—

“ અશ્વિની મરણી ચૈવ, રુતિકા રોહિણી મૃગઃ ।

આર્દ્રા પુનર્વસુ પુષ્ય—સ્તતોઽષ્ટેષા તતો મઘા ॥ ૧ ॥

પૂર્વાષાલ્ગુની તસ્માચ્ચૈ—વોત્તરાફાલ્ગુની કરઃ ।

ચિત્રા સ્વાતિર્વિશાખાઽનુ—રાધા જ્યેષ્ઠા મૂલં તથા ॥ ૨ ॥

પૂર્વાષાદોત્તરાષાદા—ઽભિચ્છ્રવણં ધનિષ્ઠિકા ।

શતં પૂર્વોત્તરાભાદ્રૌ, રેવતી મગણઃ સ્મૃતઃ ॥ ૩ ॥ ”

અર્થ—અશ્વિની, ભરણી, રુતિકા, રોહિણી, મૃગશીર, આર્દ્રા, પુનર્વસુ, પુષ્ય, અશ્લેષા, મઘા, પૂર્વાષાલ્ગુની, ઉત્તરાષાલ્ગુની, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, વિશાખા, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, મૂલ, પૂર્વાષાદા; ઉત્તરાષાદા, અભિજિત (અભિજીત), શ્રવણ, ધાનષા, શતભિષા, પૂર્વાભાદ્રપદ, ઉત્તરાભાદ્રપદ, અને રેવતી; એમ અઠ્યાવીસ નક્ષત્રો છે. જ્યોતિર્વિદોએ આ નક્ષત્રમાળની ભગણ (નક્ષત્રોનો સમુદાય) એવી સંજ્ઞા રાખેલ છે. આ નક્ષત્રો નિરંતર પૂર્વ દિશામાં ઉદય પામી પશ્ચિમમાં આથમે છે. તેમાંથી અત્યારે કયું નક્ષત્ર છે ? તે જાણવા માટે તેની આકૃતિ તથા તારાની સંખ્યાનું જ્ઞાન અતિ આવશ્યક છે. તેમાંથી નક્ષત્રોના તારાઓની સંખ્યા તો અહીં મૂળ ગ્રંથકારે આપી છે. અને આકૃતિ તથા પૂર્વનક્ષત્રથી કેટલી ઘડીના આંતરે મધ્યમાર્ગથી કઈ દિશામાં કયું નક્ષત્ર ઉદય પામે ? તે જીજ્ઞાસુઓમાં આ પ્રમાણે કહ્યું છે—

૧ અશ્વિની નક્ષત્ર પૂર્વ નક્ષત્રના ઉદય પછી ૬૬ પગ જતાં ઉત્તરમાં ઉદય પામે છે, તેની આકૃતિ ઘોડાના સ્કંધ

જેવી અને તારા ત્રણ છે. ૨ ભરણી અધિનીના ઉદય પછી
 ૧૨૦ પગ જતાં ઉત્તર માર્ગમાં ઉગે છે, તેની આકૃતિ ત્રિખાંડી
 અને તારા ત્રણ છે. ૩ કૃત્તિકા ૧૦૮ પગ પછી ઉત્તરમાં ઉગે
 છે. તેની આકૃતિ ખુરપા જેવી અને તારા ત્રણ છે. ૪ રોહિણી
 પગ ૧૧૫ પછી દક્ષિણમાં ઉગે છે, તેની આકૃતિ શકટ જેવી
 અને તારા પાંચ છે. ૫ મૃગશીર ૧૨૦ પગે મધ્યચારણી દક્ષિ-
 ણમાં ઉદય પામે છે, તેની આકૃતિ હરણના માથા જેવી અને
 તારા ત્રણ છે. ૬ આર્દ્રા પગ ૧૩૪ પછી દક્ષિણમાં ઉગે છે,
 તેની આકૃતિ મળી જેવી અને તારા એક છે ૭ પુનર્વસુ
 ૧૮૮ પગ જતાં ઉત્તરમાં ઉગે છે, તેની આકૃતિ ઘર (તુડા)
 જેવી અને તારા ચાર છે. ૮ પુષ્ય પગ ૧૫૧ પછી મધ્યમા-
 ર્ગમાં ઉદય પામે છે તેની આકૃતિ બાળ અથવા વર્ષમાત્રક
 જેવી અને તારા ત્રણ છે. ૯ અશ્લેષા પગ ૧૫૩ જતાં દક્ષિ-
 ણમાં ઉગે છે. તેની આકૃતિ પત્રાકા (ચક્ર) જેવી અને તારા
 ૧૦ છે. જ્યેષ્ઠ સ્થાને અશ્લેષાની આકૃતિ ગોમુત્રિકા-મર્જિતી
 જેવી પણ કદી ૧૦ મથા પગ ૧૫૨ પછી મધ્ય માર્ગમાં
 ઉગે છે. તેની આકૃતિ પ્રાચીન જેવી અને તારા પાંચ છે મયાના
 પગ તારા સ્થાને મૃગશીરનામાં માથા જેવી પણ આકૃતિ
 રેખાકીય છે. પાંચેના એક તારા વપાવતાં શતરૂડા જેવી વક્રાકૃતિ
 ૬૫ છે. અને પાંચેના એક જ્યેષ્ઠ તારા વપાવતાં
 મયાના સ્થાને જેવું અપૂર્વ કે-૧૧ ૧૨ પૂર્વાશ્વિનુની
 ૧૫૩ પગ જતાં અને ઉજ્જવિશ્વિનુની ૧૮૮ પગ જતાં ઉગે
 અને ઉગે છે. તે અશ્લેષાની આકૃતિ પાંચકા (એકોત્તરી) અને
 ૧૫૩ પગ જતાં અને ૧૫૩ પગ જતાં ૧૩ હસ્તા ૧૮૨ પગ
 જતાં ઉગે છે. તે અશ્લેષાની આકૃતિ ૬ પગ ૧૫૩ પગે અને
 ૧૫૩ પગ ૧૬ મિથુના ૧૬૩ પગ જતાં દક્ષિણમાં ઉગે છે.
 તેની આકૃતિ અશ્લેષા જેવી છે. અશ્લેષા, મૃગશીર, જ્યેષ્ઠ
 અને આર્દ્રા ૧૬૩ પગ જતાં ઉગે છે. તે અશ્લેષાની આકૃતિ
 ૧૬૩ પગ જતાં અને ૧૬૩ પગ જતાં ૧૬૩ પગ જતાં ઉગે છે.

ડામણ જેવી અને તારા ચાર છે. વળી પાસેનો એક તારો
 લેતાં તેની આકૃતિ તોરણ જેવી થાય છે. ૧૭ અનુરાધા
 વિશાખાના ઉદય પછી ૧૫૩ પગ જતાં દક્ષિણમાં ઉગે છે, તેની
 આકૃતિ મોતીની માળા કે સાંખેલા જેવી છે, અને તારા
 ૪ (૩) છે. ૧૮ જ્યેષ્ઠા ૧૫૨ પગ જતાં દક્ષિણમાં
 ઉગે છે, તેનો આકાર હાથીના દાંત જેવો અને તારા
 ત્રણ છે. ૧૯ મૃગ ૧૫૩ પગ જતાં દક્ષિણમાં ઉદય પામે છે.
 તેની આકૃતિ વીંછીના પુચ્છ જેવી અને તારા ૧૧ છે. ૨૦
 પૂર્વાષાઢા ૧૫૧ પગ જતાં દક્ષિણમાં ઉગે છે, તેની આકૃતિ
 હાથીના પગલા જેવી અને તારા ચાર છે. ૨૧ ઉત્તરાષાઢા
 ૧૪૮ પગ જતાં દક્ષિણમાં ઉગે છે, તેની આકૃતિ સિંહ નિપિ-
 દન (ખેઠક) જેવી અને તારા ચાર છે. ૨૨ અભીચ પગ *
 + + + જતાં ઉત્તરમાં ઉદય પામે છે, તેની આકૃતિ શીંગોડા
 જેવી અને તારા ત્રણ છે. ૨૩ શ્રવણ ઉત્તરાષાઢાના ઉદય પછી
 પગ ૧૩૪ જતાં ઉત્તરમાં ઉદય પામે છે, તેની આકૃતિ કાવડ
 કે ત્રાજવા જેવી અને તારા ત્રણ છે. ૨૪ ધનિષ્ઠા ૧૨૦ પગ
 જતાં ઉત્તરમાં ઉદય પામે છે, તેની આકૃતિ સૂપડા જેવી અને
 તારા ચાર છે. ધનિષ્ઠામાં પાસેનો તારો લેતાં પક્ષીના પાંજરા
 જેવી આકૃતિ થાય છે. ૨૫ શતભીષા પગ ૧૧૫ જતાં મધ્ય-
 ચારમાં ઉગે છે, તેની આકૃતિ પાથરેલ ફૂલ જેવી અને તારા
 સો છે. ૨૬-૨૭ પૂર્વાશાઢા પદ ૧૦૮ પગે અને ઉત્તરાશાઢા
 પદ ૧૦૨ પગે ઉત્તરમાં ઉદય પામે છે, તે બન્ને લેગાની
 આકૃતિ ચોખંડી વાવ જેવી અને તારા બન્ને છે. ૨૮ રેવતી
 નક્ષત્ર ઉત્તરાશાઢા પદના ઉદય પછી ૯૬ પગે મધ્યમાં ઉગે છે,
 તેની આકૃતિ નાવ અથવાં મુરજ કે ઢાળેલા પલંગ જેવી અને
 તારા બત્રીશ છે.

અહીં અભીચ સિવાયના મત્યાવીશ નક્ષત્રમાં અશ્વિનીથી
 ચિત્રા સુધીના નક્ષત્રોનો જે જલ્પગણાએ ઉદય થાય છે, ઉત્ક-

* અભીચનો ઉદય ૨૪૮ પગે થાય છે, તે પૂર્વાષાઢાથી
 સમભવ છે.

છે. તથા અલીચ સિવાયના ખાડીના પંદર નક્ષત્રો ત્રીશ મુહૂર્તીયા છે.

અહીં નક્ષત્રનાં જોડલાં મુહૂર્તો કહ્યાં છે. તેટલાં મુહૂર્ત સુધી ચંદ્ર તેની સાથે રહે છે, અને સૂર્યનો નક્ષત્રભોગ પણ આ ગણનાને અનુસરતો છે, એમ પ્રાચીન જ્યોતિષશાસ્ત્રની માન્યતા હતી; પરંતુ હાલમાં તો લગભગ ૩૦ મુહૂર્તની ૬૦ ઘડી સુધી દરેક નક્ષત્ર સાથે ચંદ્ર રહે છે એવી માન્યતા છે; એમ શ્રીમદ્ આવશ્યક સૂત્રની બૃહદ્વૃત્તિના ટીપ્પણકમાં કહ્યું છે. તો પણ આ મુહૂર્તીયા નક્ષત્રની સંજ્ઞાનો ઉપયોગ અત્યારે નવા ચંદ્ર દર્શનમાં સૂર્ય સંક્રાન્તિમાં તથા કાળધર્મ પામેલા સાધુની પછવાડે નવાં દર્શના પુતળા કરવામાં થાય છે. રત્નમાલામાં કહ્યું છે કે—શુદ્ધ બીજને દિવસે ચંદ્ર જોવો, ત્યારે જો પીસ્તા-ગીશ મુહૂર્તીયું નક્ષત્ર હોય તો ધાન્ય સસ્તું થાય છે, ત્રીશ મુહૂર્તીયું નક્ષત્ર હોય તો અનાજના ભાવ સરખા રહે છે અને પંદર મુહૂર્તીયું નક્ષત્ર હોય તો અનાજ મોંઘું થાય છે. આ પ્રમાણે દરેક માસના ભાવ નીકળી શકે છે.

સત્યાવીશ નક્ષત્રમાં કૃત્તિકા મૃગશીર્ષ પુષ્ય મઘા વિગેરે બાર નક્ષત્રોનાં નામો કાર્તિકાદિ-બાર માસને અનુસરતા છે. પણ કરીને તેઓ પોતપોતાના માસની પુનમે દિન નક્ષત્ર તરીકે આવે છે, અને સૂર્યના ભોગવાળું ચાલુ નક્ષત્ર દરેક માસની અમાસે દિન નક્ષત્ર તરીકે આવે છે; અને ત્યાર પછી હમેશાં એકેક દૈનિક નક્ષત્રનો ફેરફાર થાય છે.

અઘ્યાવીશ નક્ષત્રોના અશ્વનીકુમાર વિગેરે જુદા જુદા સ્વામીઓ છે, જેની પ્રતિષ્ઠામાં તે નક્ષત્રો શુભ મનાયેલા છે. આ પ્રમાણે તિથિ કરલુ વિગેરે પણ પોતપોતાના સ્વામીની પ્રતિષ્ઠામાં અતિ આવશ્યકતાવાળા મનાયેલા છે. તે વિષે સવિસ્તર બીજા બીજા અન્યોથી લાગી લેવી; કેમકે જિનેશ્વરદેવ સમુચ્ચયપણે

* અબીચ દરેક મુહૂર્તવાળું નક્ષત્ર છે, પણ તેનો પાસેના નક્ષત્રમાં સમાવેશ થાય છે, જે આગળ કહેવાશે.

કે-તીક્ષ્ણ નક્ષત્રમાં ચિહ્નિત્સા અને મૃદુમાં બ્રહ્મણુ-ધારણુ કાં
તથા વળી ખીન્ને કહ્યું છે કે ઋણુ લેવું ને દેવું તે ક્ષિપ્ર નક્ષત્ર
શુભ છે.

“ લઘુ ચરે સુહારંભો, ઊગા સિત્તે તવં ચરે ।

ધ્રુવે પુરપવેસાદ, મીસે સંધિક્ષિયં કરે ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ લઘુ અને ચર નક્ષત્રમાં શુભકાર્યનો પ્રારંભ
કરવો, ઉગ્રમાં તપ, ધ્રુવમાં નગર પ્રવેશાદિ, અને મિશ્ર
સંધિનાં કાર્યો કરવાં. ” વળી કહ્યું છે કે—

“ કુલ્યમાન્યશ્ચિની પુખ્યો, મધા મૂલોત્તરાત્રયમ્ ।

દ્વિદેવતં મૃગશિર્રા, કૃત્તિકા વાસવાનિ ચ ॥ ૧ ॥

ઉપકુલ્યાનિ મરણી, વાહનં પૂર્વાત્રયં કરઃ ।

એન્દ્રમાદિત્યમશ્લેષા, વાયવ્યં પૌર્ણવેષ્ણવે ॥ ૨ ॥

કુલ્યોપકુલ્યમાન્યાર્દ્રા—ઽભિજિન્મૈત્રાણિ વારુણમ્ ।

કુલ્યાદીનિ ફલવન્તિ, સ્થાને સ્થાનાન્તરે દ્વયે ॥૩॥ [સ્વ.]

અર્થ—“ અશ્વિની, પુખ્ય, મધા, મૂલ ત્રણ ઉગ્ર
વિશાખા, મૃગશિર, ચિત્રા, કૃત્તિકા અને ધનિષ્ઠા; એ
નક્ષત્રો કુલ્ય છે ॥ ૧ ॥ ભરણી, રોહિણી, ત્રણ પૂર્વા, હ
જ્યેષ્ઠા, પુનર્વસુ, અશ્લેષા, સ્વાતિ, દેવતી અને શ્રવણ;
બાર નક્ષત્રો ઉપકુલ્ય છે. ॥ ૨ ॥ તથા આર્દ્રા, અભિજિ
અનુરાધા અને શતતારા, કુલ્યોપકુલ્ય છે. તેમાં કુલ્ય ન
સ્થાનમાં ફલવાળા છે, ઉપકુલ્ય નક્ષત્રો સ્થાનાંતરમાં ફલ
છે, અને કુલ્યોપકુલ્ય નક્ષત્રો બન્ને રીતે સાધારણ ફલ
છે. એટલે—કુલ્યમાં જન્મેલ દાનાર યાય છે, ઉપકુ
જન્મેલ પ્રવાસી, સેવક કે નોકર બને છે અને કુલ્યોપકુ
જન્મેલ દાનાર પણ યાય છે અને નોકર પણ યાય છે. ॥ ૩ ॥
કુલ્ય નક્ષત્રમાં યુદ્ધ યાય તો સ્થાયી રાજા જય પા
ઉપકુલ્યમાં પ્રગટેલ યુદ્ધમાં ચડી આવેલો રાજા હારે છે
કુલ્યોપકુલ્યમાં સંધિ યાય છે. એન ઉદયપ્રસસૂરિ કહે

કે-તીક્ષ્ણ નક્ષત્રમાં ચિકિત્સા અને મૃદુમાં ઘ્રહણ-ધારણ કરવું તથા વળી બીજે કહ્યું છે કે ઋણ લેવું ને દેવું તે ક્ષિપ્ર નક્ષત્રમાં શુભ છે.

“લઘુ ચરે સુહારંભો, ઊગા લિપ્તે તવં ચરે ।

ધ્રુવે પુરપવેસાદ, મીસે સંધિક્ષિયં કરે ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“લઘુ અને ચર નક્ષત્રમાં શુભકાર્યનો પ્રારંભ કરવો, ઉગ્રમાં તપ, ધ્રુવમાં નગર પ્રવેશાદિ, અને મિશ્રમાં સંધિનાં કાર્યો કરવાં.” વળી કહ્યું છે કે—

“કુલ્યમાન્યશ્ચિની પુષ્યો, મધ્યા મૂલોત્તરાત્રયમ્ ।

દ્વિદેવંતં મૃગશિર્રા, કૃત્તિકા વાસવાનિ ચ ॥ ૧ ॥

ઉપકુલ્યાનિ ભરણી, બાહ્યં પૂર્વાત્રયં કરઃ ।

ऐन्द्रमादित्यमश्लेषा, वायव्यं पौष्णवेष्णवे ॥ ૨ ॥

કુલ્યોપકુલ્યમાન્યાર્દ્રા-ડમિજિન્મૈત્રાણિ વારુણમ્ ।

કુલ્યાદીનિ ફલવન્તિ, સ્થાને સ્થાનાન્તરે દ્વયે ॥૩॥ [સ્વ.]”

અર્થ—“અશ્વિની, પુષ્ય, મધ્યા, મૂલ ત્રણ ઉત્તરા, વિશાખા, મૃગશિર, ચિત્રા, કૃત્તિકા અને ધનિષ્ઠા; એ બાર નક્ષત્રો કુલ્ય છે ॥ ૧ ॥ ભરણી, રોહિણી, ત્રણ પૂર્વા, હસ્તા, બ્યેષ્ઠા, પુનર્વસુ, અશ્લેષા, સ્વાતિ, રેવતી અને શ્રવણ; આ બાર નક્ષત્રો ઉપકુલ્ય છે. ॥ ૨ ॥ તથા આર્દ્રા, અભિજિત, અનુરાધા અને શતતારા, કુલ્યોપકુલ્ય છે. તેમાં કુલ્ય નક્ષત્રો સ્થાનમાં ફલવાળા છે, ઉપકુલ્ય નક્ષત્રો સ્થાનાંતરમાં ફલવાળા છે, અને કુલ્યોપકુલ્ય નક્ષત્રો બન્ને રીતે સાધારણ ફલવાળા છે. એટલે—કુલ્યમાં જન્મેલ દાતાર થાય છે, ઉપકુલ્યમાં જન્મેલ પ્રવાસી, સેવક કે નોકર બને છે અને કુલ્યોપકુલ્યમાં જન્મેલ દાતાર પણ થાય છે અને નોકર પણ થાય છે. ॥ ૩ ॥”

કુલ્ય નક્ષત્રમાં યુદ્ધ થાય તો સ્થાયી રાજ્ય જય પામે છે ઉપકુલ્યમાં પ્રગટેલ યુદ્ધમાં ચડી આવેલો રાજ્ય છુટે છે અને કુલ્યોપકુલ્યમાં સંધિ થાય છે. એન ઉદયપ્રસૂરિ કહે છે.

વળી ત્રણ પૂર્વા, બરણી, દૃષ્ટિશા, અલેખા, મધ્યા, વિશાખા અને મૃગ: એ નવ નક્ષત્રો અધોમુખવાળા છે. ત્રણ ઉત્તરા, દૌહિરણી, આર્દ્રા, પુષ્ય, શ્રવણ (ત્રય), ધનિષ્ઠા, અને શતભિષા: એ નવ નક્ષત્રો ઉર્ધ્વમુખ છે. તથા બાકીના નવ નક્ષત્રો નિર્ધન મુખવાળા છે. આ અધોમુખવાળા નક્ષત્રોમાં વાત, બેંચરું નિશાન ખાઈ આદિનું ખોદવું, ખાનકર્મ કરવું, જુદાઈ રચવું, ગુણમંડ પેસવું, લખવું, માનુકર્મ અને રાત્રની આગે ઉગાઈ કરવી, વિરોધે જેનાં નીચે મુખ રાખીને કરી શકાય તેવાં સર્વ કાર્ય કરવાથી નિઃશ્રય છે. અને ઉર્ધ્વ (ઉંચા) મુખવાળા નક્ષત્રોમાં શિલો, લોખંડ, ગૃહ, ઉપાન, અભિષેક, મેજ અને છત્ર વિગેરે ઉપર મુખ રાખીને કરવાનાં કાર્યો સિદ્ધ થાય છે. તથા નિર્ધનમુખવાળા નક્ષત્રોમાં ખેતી, બાપાર, સંધિ, શાન્ત, વાદળ, વગેરે અને વાત વિગેરે સાર્વત્રી દષ્ટિ રાખીને કરતાં કાર્યો સિદ્ધ થાય છે.

[illegible][illegible][illegible]

અશ્વિની વિગેરે નક્ષત્રોનો અનુક્રમે-દેવ, મનુષ્ય, રાક્ષસ, મનુષ્ય, દેવ, મનુષ્ય, દેવ, દેવ, રાક્ષસ, રાક્ષસ, મનુષ્ય, મનુષ્ય, દેવ, રાક્ષસ, દેવ, રાક્ષસ, દેવ, રાક્ષસ, રાક્ષસ, મનુષ્ય, મનુષ્ય, અને દેવ ગણુ કહેવાય છે. આ ગણુની તપાસણી પણ વિવાહાદિ સંબંધમાં જરૂરી છે. તેમાં પોતાના ગણુમાં સારો, ખીજામાં મધ્યમ, અને રાક્ષસ ગણુમાં કરેલ સંબંધનેષ્ટ છે.

અશ્વિની આદિ દરેક નક્ષત્રોના નીચે મુજબ ચાર ચાર અક્ષરો છે, જે પૈકી (માં) નક્ષત્રના એકેક પાયા (ચતુર્થાંશ) નો એકેક અક્ષર છે—

૧ અશ્વિની-ચુ-ચે-ચો-લા.

૨ ભરણી-લિ-લુ-લે-લો.

૩ કૃત્તિકા-અ-ઈ-ઉ-એ.

૪ રોહિણી-ઓ-વ-વિ-વુ.

૫ મૃગશર-વે-વો-ક-કિ.

૬ આર્દ્રા-ધુ-ધ-ડ-ડહ.

૭ પુનર્વસુ-કે-કો-હ-હિ.

૮ મુષ્ય-હુ-હે-હો-ડા.

૯ અશ્લેષા-ડિ-ડુ-ડે-ડો.

૧૦ મઘા-મ-મિ-મુ-મે.

૧૧ પૂર્વ ફાલ્ગુની-ગો-ટ-ટિ-ટુ.

૧૨ ઉર્વ ફાલ્ગુની-ટો-પ-પિ.

૧૩ હસ્તા-પુ-પ-ધુ-ધ.

૧૪ ચિત્રા-પે-પો-ર-રિ.

૧૫ સ્વાતિ-રે-રે-રો-ત.

૧૬ વિશાખા-તિ-તુ-તે-તો.

૧૭ અનુરુદ્ધ-ન-નિ-નુ-ને.

૧૮ જ્યેષ્ઠા-નો-ય-યી-યુ.

૧૯ મૃગ-ચે-ચો-લ-લિ.

૨૦ પૂર્વ પાશ્વિની-ધ-ધ-ક-ક.

૨૧ ઉર્વ પાશ્વિની-લો-લો-જ-જ.

૨૨ અભિજિત-જુ-જે-જો-ખા.

૨૩ શ્રવણ-ખિ-ખુ-ખે-ખો.

૨૪ ધનિષ્ઠા-ગ-ગિ-ગુ-ગે.

૨૫ શતતારા-ગો-સ-સી-સુ.

૨૬ પૂર્વ ભાદ્રપદ-સો-સો-દ-દિ.

૨૭ ઉર્વ ભાદ્રપદ-શ-શ-ઝ-ઝ.

૨૮ રેવતી-દે-દો-ચ-ચિ.

આ અક્ષરો એકાદી પદોવાળા સર્વતો ભદ્ર ચક્રમાં તથા નામ પાડવામાં જરૂરી છે. જો કે ડ, ઝ, જી વિગેરે અક્ષરો ઉપરથી નામ પડતું નથી, પણ તે સર્વતોભદ્ર ચક્રના પાદવેધમાં જરૂરના હોવાથી નક્ષત્રોના પાયામાં તેમનો પણ સંબંધ કરેલ છે.

હરકોઈ ખાતરનો નક્ષત્રના જે પાયામાં જન્મ થાય તે

પાશ્વર્યો અગ્રર પ્રથમ રાખીને તેનું નામ પાડવામાં આવે છે. દ્વિત્વ ઉપરથી દ્વિત્વ અને ત્રીર્થ જન્મે નામો પડે છે, વળી અનુસ્વાર અને વિસર્ગ કાંઈ વિશર કરનારા મનાતા નથી. તથા હ અને ઝા. તથા જ અને ઘ અગ્રરો નામની આદિમાં એક સરના મનાયા છે. તેમજ મૂડ અગ્રર કાયમ રાખી સંયુક્તા કરવાનું નામ પણ પાડી શકાય છે. અને સ્વર સંયુક્તાગ્રર પડી મૂકાય છે. વળી અર્ધો જે સ્વર વિના એકલા અગ્રરો કોણ છે તે પાશ્વર્યો તે અગ્રરના ગારે સ્વરો મદણ કરાય છે. જેમકે-કાંઈ જાતનો પૂર્વાપાદના લીધે પાદમાં જન્મ થયો હોય તેા ધ અગ્રર ઉપરથી પારમી તથા ધુ ગ્રાજ ઉપરથી મૂવ વિગેરે નામો પડે છે. આવી રીતે જન્મનશ્વર ઉપરથી નામ પડાય છે. વળી કેટલાકના જન્મનશ્વરના નામો હોવા છતાં ઉગ્રાજ નરે લીધે નામો પણ પડે છે, આ નામો પણ સ્વર્ણવિગિદને પ્રસાદ્ય છે. તે ઉગ્રાજ નામ ઉપરથી આયતા નશ્વરની નામનશ્વર એવી જગા છે વિવાદ નાજાય તથા શુભાશુભ પાર્વત જન્મના વ અને નામનશ્વરની આ પ્રમાણે થઈ શકે છે એવું કહેવાય.

વિવાદ દીક્ષા પ્રતિષ્ઠા વિગેરેના માર્ગવચ્ચ પાશ્વર્યો મે. વિ. વિગેરેના અર્થ થઈ શકે છે, તેમજ જન્મનશ્વર અગ્રર કાંઈક અને જન્મનશ્વર નામ મળે તેા નામનશ્વર મે. ધુ. પણ કાંઈક નહીં નહીં તે કોઈક જન્મનશ્વર નામ અગ્રર હોય તે, વળી વચ્ચેના જન્મનશ્વરો નામ પણ તેવાં જન્મનશ્વરો કોઈક તેા તેમને કોઈક કોઈક નામ મળે તેા નામનશ્વરો વિગેરે જન્મનશ્વર નામ પણ મળે તેા નામનશ્વરો નામ જન્મનશ્વરો, એવા વર્ગો થઈ શકે તેા તેમને કહેવાય.

તેમજ કોઈક કોઈક નામ નશ્વરો પડે છે.

વળી જન્મનશ્વરો કોઈક કોઈક નામનશ્વરો પડે છે.

આથી જન્મનશ્વરો નામ નશ્વરો પડે છે.

જન્મનશ્વરો નામ નશ્વરો પડે છે.

જન્મનશ્વરો નામ નશ્વરો પડે છે.

“દેશે ગ્રામ ગૃહજ્વરવ્યવહૃતિદ્યુતેષુ દાને મનો,

સેવાકાક્ષિણીવર્ગસંગરપુનર્મૂલકે નામમમ્ ।

જન્મર્ક્ષ પરતો વધુપુરુષયોર્જન્મર્ક્ષમેકસ્ય ચેદ,

જાતં શુદ્ધમિતો વિલોક્ય ચ તયોર્નામર્ક્ષયોર્મેલકઃ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—દેશ, ગામ અને ઘરના પ્રવેશમાં, રોગમાં વ્યવહારમાં (વેપારમાં), જુગાર રમવામાં, દાન દેવામાં, ચંત્રની પ્રાપ્તિમાં, સેવામાં, કાંકણી પ્રાપ્તિમાં, અષ્ટવર્ગ મેળવવામાં, યુદ્ધમાં, પુનર્જન્મમાં અને મેળમાં નામનક્ષત્ર તથા નામરાશિનો ચંદ્ર જોવો અને બીજા કાર્યમાં જન્મનક્ષત્ર તથા જન્મરાશિનો ચંદ્ર ગ્રહણ કરવો. પણ જો વધુ પુરુષના મેળાપમાં માત્ર એકનું જન્મનક્ષત્ર મળે તો વિશેષ શુદ્ધિ તપાસી જાણે તો નામ નક્ષત્રથી મેળાપ કરવો ॥ ૧ ॥ જ્યોતિર્નિગ્રંથકારને પણ આ વાત સમ્મત છે. તથા શાર્દૂલક કહે છે કે—

“વિવાહપટનં ચૈવ, લગ્નજં પ્રહજં વલમ્ ।

નામમાત્ ચિન્તયેત્સર્વં, જન્મ ન જ્ઞાયતે યદા ॥ ૧ ॥

અર્થ—“જો જન્મનક્ષત્ર ન મળી શકે તો વિવાહકાર્ય, લગ્નનું બળ, અને ગ્રહનું બળ, નામ નક્ષત્રથી તપાસવાં. ॥૧॥

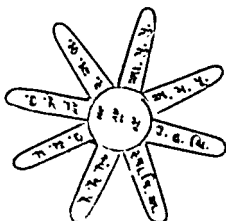
દરેક મનુષ્યના જન્મનક્ષત્ર પિંગેરે છ પ્રકારના નક્ષત્રો છે. જેમાં પહેલું જન્મનક્ષત્ર, દસમું કર્મ, સોળમું સંઘાત, અઠારમું સમુદય, ત્રેવીશમું વિનાશ, અને પચ્ચીશમું માનસ નક્ષત્ર કહેવાય છે. તેમાં જન્મનક્ષત્ર સર્વ શુભકાર્યમાં વર્ત્ય છે.

આ ઉપરાંત બીજા ત્રણ નક્ષત્રો લેતાં રાજાને નવ નક્ષત્રો હોય છે. જે દિવસે રાજાનો રાજ્યાભિષેક થયો હોય તે સાતમા પ્રકારનું અભિષેક નક્ષત્ર કહેવાય છે, અને આઠમો પ્રકાર ભતિ નક્ષત્રના કોષ્ટક અનુસારે પુખ્ત તથા ઉત્તર રાજાના ભતિનક્ષત્રો છે, અને નવમા પ્રકારનું દેશનક્ષત્ર હોય છે. આઠામી માંડીને ત્રણ ત્રણ નક્ષત્રો પૂર્વાદિ આઠ દિશાના અને દૃતિકા રાહિણી તથા મૃગશર મધ્યભાગના દેશનક્ષત્રો છે, તે લાવવાની આ રીતિ છે—

“ કર્ણિકાદ દૈત્રાદયે, પદ્મે નાભી દલેષુ ચ ।

પ્રાચ્યાદિર્યેષુ માનીદ, ન્યાસ્યાગ્નિમત્રયાદિતઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ—એક ક-
ર્ણિકા અને આઠ પાં-
ખડીવાળું કમળ કરવું.
અને તેની નાભિમાં
તથા પૂર્વાદિ દિશામાં
ચોટી પાંખડીઓમાં
અનુક્રમેઃ કૃતિકાથી
આરંભીને વળુ વળુ
ન્યાસે મહત્વા તથા
શુભ રીતે આ ન

કૃતિકા અનુક્રમે પાવાત, મગધ, કવિત્ર, અપન્નિ, આનર્ત,
મિત્ર, નૌત્રિ, દાત્ર, મહ, અને કોવિત્ર, રંગના મનાપ તે
આ રીતે પૂજીલા તથા આગ વડી દોકે રંગે પત્ર તેવાય તે

આ તથા પ્રાર્થના તથા કૃતિકાથી પાંચ પિયે નવ
પ્રાર્થના કરવી જોઈએ. તે પાંચના નામોનું અભિષેક
તે તથા પ્રાર્થના, દેવ આ પ્રમાણે છે.

“ કૃતિકાદિર્યેષુ માનીદ, ન્યાસ્યાગ્નિમત્રયાદિતઃ ॥

પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, મહત્વાદિ કૃતિકા ॥ ૧ ॥

અર્થ—કૃતિકાથી આગ વડી દોકે રંગે પત્ર તેવાય તે
પાંચ પ્રાર્થના કરવી જોઈએ. તે પાંચના નામોનું અભિષેક
તે તથા પ્રાર્થના, દેવ આ પ્રમાણે છે.

પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, મહત્વાદિ કૃતિકા ॥ ૧ ॥
પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, મહત્વાદિ કૃતિકા ॥ ૧ ॥
પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, મહત્વાદિ કૃતિકા ॥ ૧ ॥

પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, મહત્વાદિ કૃતિકા ॥ ૧ ॥
પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, મહત્વાદિ કૃતિકા ॥ ૧ ॥
પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, મહત્વાદિ કૃતિકા ॥ ૧ ॥

१४	मित्रा	ति	मिष	वाप	अण्ड	रा०	म	ये	ये	३० पु०	सेवक	श्री
१५	स्वाति	ति	स	पाडा	घोडा	देव	अ	रे	रे	पुष्पा	उग्र	श्री
१६	निशाभा	अ	अध	वाप	अण्ड	रा०	म	नि	ते	पु०	अकृत	नपु०
१७	अन०	ति	मं६	दरुण	इतरो	देव	आ	म	पि	पु०	सेवक	नपु०
१८	लोश	ति	मिभ	इतरो	"	रा०	आ	ये	अ	पु०	उग्र	पु०
१९	मग	अ	स	वा०	दरुण	मनु	म	कु	द	धन	आमिष	पु०
२०	पू० पा०	अ	अध	नोणीश	अकरो	मनु	अ	मे	न	धन	राग	पु०
२१	पू० पा०	उ	मं६	नोणीश	साप	विद्याधर	म	व्यु	आ	भकर	वशिष्ठ	पु०
२२	अनीय	उ	मि०	वांहर	अकरो	देव	अ	अ	आ	भकर	यंगल	पु०
२३	अतप	उ	स	सिंह	दायी	रा०	म	ग	गे	भ० इ०	सेवक	पु०
२४	धनिश	उ	अध	घोडा	पाडा	रा०	आ	गा	स	इ०	उग्र	पु०
२५	शत०	उ	मं६	सिंह	दायी	मनु	आ	से	दा	इ० भी०	आमिष	पु०
२६	पू० भा०	अ	मिभ	अण्ड	वाध	मनु	म	इ	अ	भीन	राग	पु०
२७	पू० भा०	उ	स	अण्ड	सिंह	देव	अ	दे	य	भीन	अकृत	पु०
२८	देवती	ति	अध	दायी	सिंह	देव	अ	दे	य	भीन	अकृत	पु०

१४	त्रिधा	दक्षिण	नंदा	अथ	शैव	शुभ	अथ
१५	स्वर्गा	तेजस्व	नंदा	उत्तर		अशुभ	अथ
१६	विद्याया	"	रिक्ता	अथ	साधन	सिद्धि	अथ
१७	अनन	"	रिक्ता	"	नंद	सय	अथ
१८	नयेरा	पश्चिम	अथा	"		साति	अथ
१९	भय	"	नंदा	दक्षिण	असाध	साति	अथ
२०	पुंभा	"	रिक्ता	"		बुद्धि	अथ
२१	उंभा	वायव्य	रिक्ता	"		बुद्धि	अथ
२२	अभीष्ट	"		उत्तर	आयुष्य	अथ	अथ
२३	अवर्ण	"	अथा	"		शुभ	अथ
२४	धनिश	"	पुंभा	"		शुभ	अथ
२५	दात	उत्तर	नंदा	"		अथ	अथ
२६	पुंभा	"	अथा	"	आदित्य	अथ	अथ
२७	उंभा	"	अथा	"		अथ	अथ
२८	स्वर्गा	दक्षिण	नंदा	"		अथ	अथ

મેષાદિ રાશિમાં સૂર્ય હોય અને રેવતી આદિ બાર નક્ષત્રમાં રાહુ હોય તો, ભાદરવા આદિ બાર માસના બીજા પૂજવાડીયામાં કેતુનો ઉદય થાય છે, અને તેના બાર ઉદય નક્ષત્રો અનુક્રમે—પુષ્ય, રોહિણી, આર્દ્રા, પુનર્વસુ, અશ્લેષા, ચિત્રા, મૂળ, સ્વાતિ, મૂળ, જ્યેષ્ઠા, શ્રવણ અને શતભિષા છે. આ નક્ષત્રમાં કેતુ ઉદય પામી છ માસ સુધી તેમાંજ રહે છે, માટે તે નક્ષત્ર છ માસ સુધી શુભકાર્યમાં વર્જીવું.

ભુવનદીપકની વૃત્તિમાં કહ્યું છે કે—

“રાહવાસ્યપુચ્છસ્થ इत्यबंलो ग्रहः ।”

અર્થ—“રાહુતું નક્ષત્ર મુખનક્ષત્ર કહેવાય છે. અને તેથી પંદરમું પુષ્ય નક્ષત્ર કહેવાય છે, તેમાં રહેલ ગ્રહ નિર્બલ છે.” મુદૂર્ત ચિંતામણિમાં કહ્યું છે કે—રાહુએ લોગવાતું એક નક્ષત્ર કંતરી, રાહુ લોગ્ય તેર નક્ષત્રો મૃત, રાહુનો નક્ષત્રથી ૧૫ મું નક્ષત્ર અસ્ત; અને રાહુભુક્ત તેર નક્ષત્રો જીવ નક્ષત્રો છે. તેઓમાં મૃત અસ્ત કંતરી અને જીવ નક્ષત્રો ઉત્તરોત્તર પહેલું દુષ્ટ અશુભ મધ્યમ અને શુભ છે. (રાહુની ગતિ વક્ર હોય છે તે ધ્યાન રાખવું.) નક્ષત્રના દોષોનો પરિહાર ઉદયપ્રભસૂરિ આ પ્રમાણે કહે છે—

“विषयं कार्याय पर्योक्तं, चन्द्रभोगाद् ग्रहाहतम् ।

शुद्धं पट्टिर्भवेद् मासै-स्पररागपराहतम् ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“ગ્રહથી હણાયેલ નક્ષત્ર દોષમુક્ત થઈ ચંદ્રના લોગમાં આવ્યા પછીથી શુભકાર્યને માટે યોગ્ય થાય છે, અને ગ્રહપુથી હણાયેલ નક્ષત્ર છ માસે શુદ્ધ થાય છે” ॥૧॥ બહુ કહે છે કે—દૂષિત નક્ષત્ર સૂર્યના લોગમાં તપી ચંદ્રના લોગમાં શાંત થતાં શુભ કાર્યમાં ગ્રહણ કરાય છે. કેટલાક આચાર્યો કહે છે કે—ગ્રહણનું નક્ષત્ર સૂર્યના લોગમાં આવ્યા પછી શુદ્ધ થાય છે. સમર્પિઓ કહે છે કે—એક માસમાં જ ગ્રહણ થાય તો બીજું ગ્રહણ થતાં પહેલા ગ્રહણથી દૂષિત

મુધી અભિજિત નક્ષત્રની સ્થિતિ હોય છે. લતા ઉપગ્રહ વેધ, અને એકાર્ગલ વિગેરે કાર્યોમાં તેની જરૂર પડે છે. ॥ ૨૦ ॥

વિવેચન—નક્ષત્રો સત્યાવીશ છે; પણ ધણે સ્થાને અમ-
નક્ષત્ર તરીકે અકયાવીશ નક્ષત્રની જરૂર પડે છે, માટે બે નક્ષ-
ત્રની સંધિમાં નવા નક્ષત્ર તરીકે અભીચૂ ની ચુંટણી કરેલ
છે. વળી નવા આરાના પ્રારંભમાં ચંદ્રની સ્થિતિ માટેનું
નક્ષત્ર કાયમ કરવા માટે આ નક્ષત્રનો કાળ સ્પષ્ટ કરેલ છે.
આધુનિક ગણનામાં અભીચૂ નક્ષત્રની ઓગાળીશ ધડીવાળી
સ્થિતિ મનાય છે. તે માટે ઉત્તરાષાઢાની પંદર ધડી અને શ્રવ-
ણની ચાર ધડીમાં અભિચૂનો ઓગકાળ આવે છે. લતા, ઉપ-
ગ્રહ, વેધ અને એકાર્ગલ આદિમાં આ નક્ષત્રની જરૂર પડે
છે. આદિ શબ્દથી—સર્વતોભદ્રચક્ર, વામવેધ, દક્ષિણવેધ,
પરિધ, વિગેરેમાં પણ અભીચૂ નક્ષત્ર અલગ મનાય છે, પણ
પાત, તારા, રાશિ, રવિયોગ, ઉપગ્રહયોગ, વિગેરેમાં આ
નક્ષત્રની જરૂર નહોવાથી તેઓમાં સત્યાવીશ નક્ષત્રની ગણના
કરાય છે. આ નક્ષત્રની પણ સામાન્ય વિશેષ સંજ્ઞાઓ પ્રથમના
શ્લોકમાં ચર્ચેલ છે, તેથી તે સંબંધી અહીં કંઈ કહેલ નથી.
વ્યવહાર પ્રકાશમાં કહું છે કે—અભિજિત નક્ષત્રમાં કરેલું
કાર્ય સફળ થાય છે. માત્ર તેમાં ઉત્પન્ન થયેલું બાળક જીવતું
નથી. આ પ્રમાણે નક્ષત્રનો અધિકાર પૂર્ણ થયો.

પંચાંગ શુદ્ધિમાં તિથિ, વાર, નક્ષત્ર, કરણ અને યોગની
શુદ્ધિ જોવાય છે; જેમાં યોગની શુદ્ધિ આગળ કહેવાશે, અને
બાકીની ચાર શુદ્ધિઓ કહેવાઈ ગઈ છે. તેઓનું પરસ્પર
વિશેષ અને બગાળણ નીચે સુજ્ઞ છે—

મુહૂર્તમાં અભીચૂ મુહૂર્ત બગવાન છે. ભદ્રાના અંગોમાં
પુંઠ વધારે બગવાન છે. વ્યવહાર પ્રકાશ કહે છે કે:—

“ ધિષ્ણયાનાં મૌહુર્તિકમુદયાત સિતરશ્મિ યોગાચ
અધિક્કલં યયોત્તરમિતિ । ”

અર્થ—“ નક્ષત્રમાં મુદૂર્તબળ, હ્રદયબળ, અને ચંદ્ર-
બળ યથોત્તરપદે અધિષ્ઠાધિક બળવાન છે. ” શૌનક કહે છે કે—

“ નક્ષત્રવત્ ક્ષણાનાં બલમુક્તં દ્વિગુણિતં સ્તનક્રમે ”

અર્થ—મુદૂર્તબળ બળ નક્ષત્ર જેવું છે. પણ તેમાં
પોતાના નક્ષત્રમાં બમણું બળ આવે છે. ” દેવગવસ્તબળ
કહ્યું છે કે,

“ કૃષ્ણાન્ને નિપિદ્ધેષુ, વારપિચ્ચમ્નાદિષુ ।

મંકીર્ણનાં પ્રગમન્તિ, દાગ્ધર્મ ન મંગલઃ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—કૃષ્ણપદ્મમાં નિષેધિત વાર નક્ષત્ર અને મુદૂર્ત
દિમાં સંકેરણતિના વિવાદ સંગ્રહ વિનાય પ્રગમનીય છે.
અર્ધે સંકેરણતિના વિવાદમાં ને જાણના છે ॥ ૧ ॥ ”
વ્યવહારસ્તારમાં કહ્યું છે કે—

“ ત્રિવિધિ સિદ્ધિરેવ દુર્ગે, સ્વર્ગ દુર્ગે તથા ।

નક્ષત્રે સ્વર્ગ સ્ત્રી, ત્રિવે સ્વર્ગે ત્રિવિધિઃ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ સિદ્ધિ છે સ્ત્રીના પુરુષમાં ત્રિવિધ અને
સ્વર્ગ સ્ત્રીના પુરુષમાં ત્રિવિધ સ્વર્ગ છે. નક્ષત્ર
સ્ત્રીના પુરુષમાં ત્રિવિધ સ્વર્ગ છે. ”

અર્થ—વિધિ; અંગારક, વ્યતિપાન, વૈધન, સાનમી તારા, અને જન્મનક્ષત્રનું દુષ્ટભાગ મધ્યાહ્ન પર્વે ત દેાય છે. પછી તે શુભ થાય છે ” ॥ ૧ ॥ લલ્લ કહે છે કે—

સ્વાર્થે નક્ષત્રફલં, તિથ્યર્થે તિથિ ફલં મમાદેશ્યમ ।

હોરાયાં વારફલં, લગ્નફલમંશકે સ્પષ્ટમ ॥ ૧ ॥

અર્થ—“ નક્ષત્રનું ફળ પોતાના પૂર્વાર્ધમાં, તિથિનું ફળ તિથિના પૂર્વાર્ધમાં; વારનું ફળ હોરામાં, અને લગ્નનું ફળ નવાંશમાં સ્પષ્ટ છે ” ॥ ૧ ॥ ગણિવિદ્યા પ્રકીર્ણકમાં કહ્યું છે કે—દિવસ, તિથિ, નક્ષત્ર, કરણ, ગ્રહ દિનમુહૂર્ત, શકુન, વૈલક્રમ, નિમિત્ત, ભાવ અને ધર્મ અધિકાધિક બળવાન છે. ૧૧ી કહ્યું છે કે—

“ ઇગ ચત્ત અટ્ટ સોલસ, ચત્તીસા સટ્ટી સયગુણ ફલાઈં ।

તિહિ રિક્ત વાર કરણ, જોગો તારા સસંકલમ્ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ તિથિ, નક્ષત્ર, વાર, કરણ, જોગ, તારા અને ચંદ્રનું અનુક્રમે—એક, ચાર, આઠ, સોળ, બત્રીશ, સાઠ અને સો ગણું બળ છે ॥ ૧ ॥ તથા કહ્યું છે કે—

“ દગ્ધે તિથૌ કુવારે ચ, નાહિકાનાં ચતુષ્ટયમ્ । ”

અર્થ—“ દગ્ધતિથિ અને કુવારની ચાર ઘડી અશુભ છે. એટલે ચાર ઘડી તેનું બળ રહે છે, પછી નિર્બળ થાય છે. ” દૈવજ વજ્રલક્ષમાં કહ્યું છે કે—તિથિ, ક્ષણ, નક્ષત્ર અને વારનું સાધ્ય યોગથી થાય છે; અર્થાત્ તે પાંચમાં યોગ અધિક બળવાન છે. વેધ, લક્ષ્મી, પાત, કુયોગો વિગેરેની તેના નિયત કરેલા દેશમાં પ્રતિકૂળતા હોય છે; એમ મુહૂર્ત ચિંતામણિ વિગેરેમાં કહેલ છે. કુયોગની અપેક્ષાએ સિદ્ધિયોગ વધારે બળવાન છે, તેમજ ભદ્રા સંવર્તકાદિથી અમૃતસિદ્ધિ યોગ અધિક સામર્થ્યવાળો છે. આરંભસિદ્ધિમાં કહ્યું છે કે—સર્વ કુયોગોનો ચાલો ભાગ અવશ્ય વર્જ્ય છે. કુમારયોગ અને

રાજયોગની અપેક્ષાએ કુર્ક ચમધંટ વિગેરે અધિક બળવાન છે. એમ આરંભત્રિદિની ટીકામાં કથન છે. સર્વ યોગમાં રવિયોગ અનુલ બળવાળો છે. વળી કુધું છે કે—તમકુંડલી વિના વાર અને નક્ષત્રથી ઉપલ થના યોગો બળવાનજ છે. વાર નક્ષત્ર અને યોગોથી થના દોષો પૈત્રીના ધજા-ખરા માટે કુધું છે કે—

“ વૃષાં મત્યાદેકેનાઽપિ ટિ દોષેન દુષ્યતે કાનમ । ”

અર્થ—“ આ દેહમાંથી એક દોષથી પણ કષિત થયેલ લાભ હુલ છે. ” પરંતુ—

“ બસોનામિધિવાયસે—મત્તા પેત્રી મહીર્મિતાઃ ।

અને મદ્યવોદેને, મમરણિ ન ને વચચિત્ત ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—નિધિ વાર અને નક્ષત્રના કુર્કયોગો લગભગ લાભ રોપ તેમ નામ પામે છે. અર્થેનુ—વેરમાર્ગે, વાર કુર્કની વિગેરે લગભગ દોષો મૂર્ક મદ અને કુર્કના બળમિ નામ પામે છે.

દરે ભાગે મળિ રહી રેવાટે છે. અને કાર્ય થતિ. ૧૮૬. મમરણિ અર્થે ને વચચિત્ત છે.

ચિત્તિ મિત્ત દુલ્લ ચમમ્મા.

તુ-ત. ચિ દિમા તુ-મ પત્તી તુ-મા ।

તિવદ્ ચ લલ દુ તિ.

લલ્લ તલેલા લલ્લ તલિ લલ્લ । ૧૮૭ ।

અર્થ—તુ-ત. ચિ દિમા તુ-મ પત્તી તુ-મા । તિવદ્ ચ લલ દુ તિ. લલ્લ તલેલા લલ્લ તલિ લલ્લ । ૧૮૭ ।

નક્ષત્રના અનુક્રમે એક, બે, ત્રણ અને ચાર પાયાના અંતમાં બાર રાશિનો સમાવેશ થાય છે ॥ ૨૧ ॥

વિવેચન—નક્ષત્રગોચરનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન થવાગી રાશિ-ગોચર સ્હેજે સમજી શકાય તેમ છે, માટે અન્યકાર નક્ષત્ર ઉપરથી જ રાશિનું જ્ઞાન સ્પષ્ટ કરે છે. સત્યાપીય નક્ષત્રનો એક ભાગણુ થાય છે, તેના બારમાં બાગનું નામ રાશિ છે; એટલે સવાબે નક્ષત્રની એક રાશિ થાય છે. સામાન્ય રીતે ચંદ્રનક્ષત્ર ૬૦ ઘડીનું મનાય છે, અને ચંદ્રની રાશિ ૧૩૫ ઘડીની મનાય છે. તેવી જ રીતે ઉદય, અસ્ત આદિનું માન પણ નક્ષત્રથી સવાબે ગણુ હોય છે. હવે તે રાશિ કયા નક્ષત્રના કયા પાદમાં પૂર્ણ થાય ? તે માટે ઉપરની ગાથામાં કહ્યું છે કે—કૃત્તિકાનો પહેલો પાયો ભોગવાતાં મેષરાશિ પણ ભોગવાઈ રહે છે; એટલે મેષનો પ્રારંભ અશ્વિનીથી થાય છે, અને ભોગ્યકાળ કૃત્તિકાના પ્રથમ પાયે પૂર્ણ થાય છે. પશ્ચી કૃત્તિકાના બીજા પાદના પ્રારંભથી વૃષરાશિની પ્રવૃત્તિ થાય છે, અને મૃગશરના બીજા પાયે પૂરી થાય છે. આ રીતે પ્રથમની રાશિ પૂર્ણ થતાં તુરત જ નક્ષત્રના બીજા પાયામાં નવી રાશિની શરૂઆત થાય છે. વળી મિથુનરાશિ પુનર્વસુના ત્રીજા પાયે, કર્કરાશિ અશ્લેષાના ચોથા પાદમાં, સિંહરાશિ ઉત્તરાશ્વિનીના પહેલે પાયે, કન્યારાશિ ચિત્રાના બીજા પાયે, તુલારાશિ વિશાખાના ત્રીજા પાયે, વૃશ્ચિકરાશિ જ્યેષ્ઠાના ચોથા પાયે, ધનરાશિ ઉત્તરાષાઢાના પ્રથમ પાયે, મકરરાશિ ધનિષ્ઠાના બીજા પાયે, કુંભરાશિ પૂર્વાભાદ્રપદના ત્રીજા પાયે, અને મીનરાશિ રેવતી નક્ષત્રના ચતુર્થ પાદમાં પૂર્ણ થાય છે. નક્ષત્રની પેઠે નિરંતર આ રાશિનો પૂર્વમાં ઉદય અને પશ્ચિમમાં અસ્ત થાય છે. રાશિનું મૂળ નામ હરિ છે, અને લગ્ન-કુંડલીમાં પણ લગ્નમાં જ રાશિના ગ્રહો સ્થપાય છે. પણ તે લગ્ન અને ગ્રહોના સંયોગોમાં રાશિ એવી સંજ્ઞાથી ઓળખાવાય છે; જેની દરેક શુદ્ધિમાં પરમ આવશ્યકતા મનાયેલ છે.

મેલી આંગણ ચીદ અર્ધ કરીને લાંગો વિશાધિક સો,
ભાગ પડી ઘડી લાંબુ માપ કરીએ વીશાંગુલે સાન લે ॥૧૧॥

અર્થ—“ દક્ષિણ દિશા સન્મુખ ભેગી ડાબા હાથની
વેંત ઉઘી કરવી, તેની છાયાના અંગુલ કરવા, અને તેમાં ચીદ
ઉમેરી તેના અર્ધા કરવા. પછી તે અંગુલ વડે ૧૨૦ ને ભાગ
દેવો, જેથી ભાગમાં ઇંદ ઘડી આવે છે.” જેમકે—એક વેંતની
છાયા ૨૦ આંગળ થાય, અને તેમાં ૧૪ ઉમેરતાં ૩૪ થાય છે,
જેના અર્ધા ૧૭ થાય છે. અને ૧૨૦ ને ૧૭ થી ભાગ દેતાં ૭
ઘડી અને અર્ધા પગ આવે છે.

હેમહંસગણિ કહે છે કે—ઈંદ શંકુ છાયાનાં પગલાંના
માણમાં સાત ઉમેરી તેના કુલ આંગળ કરવા, અને તેમાંથી
ધ્યાનના છાયાંગુલ ઘટાડવા, જેથી સ્પષ્ટ છાયાંગુલ આવે છે.
જો ઇંદ દિવસના ઘડી તથા પગના માનને ૪૨ થી ગુણવા,
૭ ગુણાકાર આવે તેને સ્પષ્ટ છાયાંગુલથી ભાગવાથી ઇંદ છા-
યાની ઇંદ ઘડી આવે છે. જેમકે—ઈંદ શંકુ છાયા પ્રમાણ ૨-૧૦
છે, તેમાં ૭ ઉમેરતાં ૬-૧૦ થાય, જેના કુલ આંગળ ૧૧૮
થાય. તેમાંથી મધ્ય છાયાંગુલ ૧૬ બાદ કરતાં શેષ સ્પષ્ટ છાયા-
ંગુલ ૬૬ રહે છે. ઇંદ દિનમાન ઘડી ૩૧ પગ ૫૦ વિપગ ૪૧
છે, તેને ૪૨ થી ગુણતાં ૧૩૩૭-૨૮-૪૨ આવે છે. આ આંકને
૬૬ થી ભાગતાં ઇંદકાળ-૧૩ ઘડી ૧૧ પગ આવે છે.

નારચંદ્ર ટિપ્પણમાં દરેક સંક્રાન્તિની સ્થૂલ મધ્યાન્હ
છાયા લાવવા માટે કહ્યું છે કે—

“ ત્રિદયેકમેન્દુ પક્ષાગ્નિ-યુગેપુષ્પદ શરા યુગાઃ ।

ક્ષમાન્મીનાદિરાશીનાં, મધ્યપાદાઃ પ્રકીર્તિતાઃ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ મીન વિગેરે રાશિનો સૂર્ય હોય ત્યારે
મધ્યાહનકાળે મનુષ્યની છાયાનું પ્રમાણ ત્રણ, બે, એક, શૂન્ય,
એક, બે, ત્રણ, ચાર, પાંચ છ, પાંચ અને ચાર પગલાં હોય
છે.” ॥ ૧ ॥ બીજે ઠેકાણે કહ્યું છે કે—

(११२)
 " ज्येष्ठादिनाद दिनं शोध्यं, शेषादशगुण
 त्यजेत् सप्तशरे २७ लब्धं सौ ।

अथ—“ भोऽयं दिने ज्येष्ठादिनाद दिने शोध्यं, शेषादशगुण
 “ त्यजेत् सप्तशरे १७ लब्धं, सूर्ये १२ मर्ध्याद
 अथ—“ भोऽयं दिने ज्येष्ठादिनाद दिने शोध्यं, शेषादशगुण
 “ त्यजेत् सप्तशरे १७ लब्धं, सूर्ये १२ मर्ध्याद

અર્થ—“ મોટા દિનમાનમાંથી છટ્ટિ દિ
બાદ કરવું, અને બાકી રહેલા પળોને દસે
ગુણકારને પણ થી બાગ દેવો, જેથી છટ્ટિ દિવ
કાળના છાયાંગુણ આવે છે. અને તેને બારથી
દિવસના મધ્યાહનના બાદ (પારેયા) તૈયાર થ
દિનમાન કાવવાની રીતે પૂર્વે વિશિષ્ટ. ગાથા
સનમ દર્શાવેલ છે,

મુખે જે સારી-લગના હોય છે તે લગના
અવારે પહેલો ઉદય થાય છે. અને આ પછી અનુ
લગના ઉદય થાય છે તેના અન્યાયે કયા કા
યકો છે તે મુલેદય પડતી કહે છે પછી ઉપર
મુજબ સોધાય છે તેના મુલે કહે લગનાયે આ
ના કહેવા અર. લગનાયે છે તે પ્રથમ લાગ્ય. તે ક
મુલે છે

"...
...
...
..."

[illegible]

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific information required.

1. The first step in the process of the formation of the state is the creation of a common identity among the people. This is achieved through the establishment of a common language, culture, and religion. The second step is the creation of a common territory, which is achieved through the establishment of a common border and a common capital. The third step is the creation of a common government, which is achieved through the establishment of a common constitution and a common set of laws. The fourth step is the creation of a common economy, which is achieved through the establishment of a common currency and a common set of economic policies. The fifth step is the creation of a common social system, which is achieved through the establishment of a common set of social norms and a common set of social services. The sixth step is the creation of a common foreign policy, which is achieved through the establishment of a common set of foreign relations and a common set of international agreements. The seventh step is the creation of a common defense system, which is achieved through the establishment of a common set of military forces and a common set of defense policies. The eighth step is the creation of a common justice system, which is achieved through the establishment of a common set of courts and a common set of legal principles. The ninth step is the creation of a common education system, which is achieved through the establishment of a common set of schools and a common set of educational standards. The tenth step is the creation of a common health system, which is achieved through the establishment of a common set of hospitals and a common set of health policies. The eleventh step is the creation of a common environment, which is achieved through the establishment of a common set of environmental laws and a common set of environmental policies. The twelfth step is the creation of a common culture, which is achieved through the establishment of a common set of cultural institutions and a common set of cultural policies. The thirteenth step is the creation of a common religion, which is achieved through the establishment of a common set of religious institutions and a common set of religious policies. The fourteenth step is the creation of a common language, which is achieved through the establishment of a common set of linguistic institutions and a common set of linguistic policies. The fifteenth step is the creation of a common identity, which is achieved through the establishment of a common set of identity institutions and a common set of identity policies.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be addressed. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

...the ... ..

[Illegible handwritten notes]

...the ... of ...

100

100

... ..

પૂર્વ રાશિની ૧૮૦૦ માંથી બાદ કરેલ ૭ વિગેરે આંતર-
રબુદ્ધિ થયા પછી તુલાદિ ૬ રાશિ આવે છે. અર્થાત—
મેષની ૧૮૫૭, વૃષભની ૧૮૮૫, મિથુનની ૧૮૨૭, કર્કની ૧૮૮૮,
સિંહની ૧૮૬૨, કન્યાની ૧૮૨૭, તુલાની ૧૭૬૩, વૃશ્ચિકની
૧૭૬૬, ધનની ૧૭૬૦ મકરની ૧૭૬૭, કુમ્ભની ૧૭૮૬, અને
મીનની ૧૮૨૧ આંતરબુદ્ધિના અંકો છે ” ॥ ૧ ॥ મુદ્ધર્ત
ચિંતામણિકાર બીજી રીતે સૂર્યબુદ્ધિ લાવે છે—

“ મેષાદિગેડ કેં ડર્દેશરા નૈગાક્ષા;

સૈંતૈયવઃ સૈંતૈશરા ગૈનાક્ષાઃ ।

ગોક્ષોઃ સૈંતર્કોઃ કૈરસાઃ કૈતર્કોઃ;

વૈવેદ્યાનિ પટિં નૈવૈવેદ્ય મુક્તિઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ—“ મેષ વિગેરે બાર રાશિમાં સૂર્ય જાય ત્યારે
તેની સૂર્યબુદ્ધિ અનુક્રમે ૫૮, ૫૭, ૫૭, ૫૭, ૫૮, ૫૬,
૬૦, ૬૧, ૬૧, ૬૧, ૬૦ અને ૫૬ કળાની હોય છે. આ સૂર્ય
ગતિ પડે સંક્રાન્તિની ભુક્તઘડી શુભવી, તેને ૬૦ થી
ભાગવાથી ભાગમાં સ્પષ્ટ રાશિના ભુક્ત અંશો આવે છે; અને
શેષમાં ભુક્તકળા આવે છે.” ॥ ૧ ॥

સૂર્યભુક્ત પળોમાં ઇષ્ટ લગ્નનો અંશ નાખવાથી સ્પષ્ટ
સૂર્યભુક્ત નિરયન પળો તૈયાર થાય છે. ભુક્ત પળોને રાશિના
કુલ પળોમાંથી બાદ કરતાં લોચ્યપળો તૈયાર થાય છે. એ
લોચ્ય પળો જેટલો કાળ વ્યતીત થતાં નવી રાશિની શરૂઆત
થાય છે. આ દરેક રાશિના પળોને ઇષ્ટ ઘડીમાંથી શોધતાં
(બાદ કરતાં) ઇષ્ટ ઘડીમાંથી જે રાશિના પળો બાદ ન થઈ
શકે તે લગ્ન ઇષ્ટ ઘડી વખતે ઉદયમાન છે એમ જાણવું. જેમકે
—મેષની સંક્રાન્તિ પછી આગાંણીગમે દિવસે લગ્નશુદ્ધિ
કરવી હોય તો પ્રથમ તેની ભુક્ત ઘડીઓ તૈયાર કરવી, એટલે
સંક્રાન્તિને દિવસે તે રાત્રિની પાંચ ઘડીબાકી રહેતાં સૂર્ય
મેષ રાશિનો થયેલ છે, અને તે દિવસે સૂર્ય પાંચ ઘડી મેષ-
રાશિ ભોગવી છે. ત્યાર પછી સત્તર દિવસની ૧૦૨૦ ઘડીઓ

સોગવી છે, અને ઓગણીશમે દિવસે ૧૩ ઘડીનું લગ્ન થયું છે, એટલે ત્યાં સુધી ૧૩ ઘડી સુધી મેવનો લોગ લીધેલ છે; તેથી ઈષ્ટ સમય સુધીમાં કુલ ઘડી ૧૦૩૮ ગઈ છે. હવે ૧૦૩૮ ને મેવના પગો ૨૨૫ થી ગુણતાં ૨૩૩૫૫૦ થાય છે, તેને આંતરબુદ્ધિ ૧૮૫૭ થી ભાગતાં ભાગમાં ૧૨૫, અને શેષમાં ૧૪૨૫ આવે છે. આ શેષની રકમ બાજકના અર્ધથી વધારે છે, માટે તેનો પૂર્ણ આંક એક લેતાં ૧૨૬ આવે છે. આ મેવ રાશિના સૂર્યબુદ્ધિ પગો ઠહેવાય છે, તેમાં મેવના પગો ૨૨૫ને અંશ ૭૫ ઉમેરવાથી ૨૫૯ સૂર્યબુદ્ધિ પગો ૨૦૧ તૈયાર થાય છે, અને તેને મેવના ૨૨૫ પગમાંથી બાદ કરતાં ૨૪ પગો રહે સૂર્યને ભોગવવાના બાકી છે. એટલે—ચાવીશ પગ સુધી મેવલગ્ન છે. પછી વૃષભો ઉદય થશે, જેનાં પગો ૨૫૬ છે. તે પછી ૩૦૫ પગ પ્રભાત મિથુનનો ઉદય છે. આ રીતે આ ગ્રહ લગ્નમાં સૂર્યોદયથી ૫૮૫ પગોનો કાળ વ્યતીત થાય છે, અને ત્યાર પછી ૩૪૧ પગના માવવાની કઈ રાશિ ઉભે છે. જેમાં સૂર્યોદયથી ૬૨૬ પગ સુધીનો કાળ વ્યતીત થાય છે, એટલે સૂર્યોદયથી ૬ ઘડી અને ૪૫ પગથી ૧૫ ઘડી અને ૨૬ પગ સુધી કાળ લગ્ન છે, અર્થાત ૧૩ થી ઘડી વખતે કાળ લગ્ન છે.

[illegible]

“ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ”

Stamps for use, and postage 1.25

[illegible]

વવાની રીત દર્શાવી છે, તેનું કારણ એટલું જ છે કે-જ્યાં
મોટું દિનમાન હોય છે ત્યારે લગ્નો પણ મોટા પ્રમાણવાળા
હોય છે, અને પહોર તે દિવસનો ચોથો ભાગ હોવાથી તેનું
પ્રમાણ પણ મોટું હોય છે; પરંતુ આ સ્થૂલ ગણના સોવાળી
આ ગણનાને અનુસારે જ ધરીની ગણતરી કરી લગ્ન બેસાડતું

દિવસના ત્રીશાંશનું નામ ધ્રુવધરી છે. એટલે-દિન
માન નાનું હોય કે મોટું હોય તો પણ તેના મરણા ત્રીશ ભાગ
કરવા. જે ત્રીશ ધરીનું દિનમાન હોય તો એકેક ધરીની મુ
ઘટી થાય છે, જે ૩૧ ધરીનું દિનમાન હોય તો ૧ ધરી અને
પગની ધ્રુવધરી થાય છે. આ પ્રમાણે ધ્રુવધરી જાણવી. આ ૬
ધ્રુવધરીના ૬ ધ્રુવાંક પળે છે. તે વડે સૂર્યોદયથી ગત ધ્રુવ
કાને ગુણી તેમાં સૂર્યસંક્રાન્તિના બુદ્ધિ દિવસો ઉમેરવા,
તેને ત્રીશથી ભાગ આપવો, જેથી ભાગમાં ચાલુ સંક્રાન્તિ
જેટલામું લગ્ન ચાલતું હોય તેનો આંક આવે છે, અને જે
છંદકાળનો ત્રીશાંશ રહે છે. અહીં દિનમાનની ત્રીશ ધ
વૃદ્ધિ કે હાનિ હોય તો દરેક ધરીએ દશ ધ્રુવાંકનો ફેર
છે. જેમકે-મેષ સંક્રાન્તિના અઠારમા દિવસે ૧૩ ધરી અ
પગનું લગ્ન ચાલતું હોય તો તે દિવસનું દિનમાન ૩૧
હોવાથી ધ્રુવધરી દશ અક્ષર વધારે છે. તેથી ૧૩ ધરી અ
પગને ૬ પગ અને ૧૦ વિષ્ણુથી ગુણતાં ૮૨ આવે છે
ગત સંક્રાન્તિના ૧૬ દિન ઉમેરતાં ૯૮ આવે છે, તેને
ભાગતાં ગતલગ્ન ૩ અને ગતઅંશ ૮ આવે છે. આ
વખત કર્કે રાશિનો નવમો ત્રીશાંશ વિધમાન છે.

પ્રથમશતક વૃત્તિમાં સ્થૂલ લગ્નની રીત આ
દર્શાવી છે—

“ઉદયાન્નાદિકાનાતા, યાસ્તદદ્વાર્ધસંસ્થયા ।

સૂર્યમાદસ્તિ યદ્ મં નુ, તદ્રાશેર્લગ્ન નિર્ણયઃ ॥

અર્થ—“સૂર્યોદયથી જેટલી ધરી ગઈ હોય
કરવી, અને જે આંક આવે સૂર્યનક્ષત્રથી તેટલામા નવમો

અને જે શશિ ઉદયમાન હોય તેજ ઇંદ્રલગ્ન છે એમ જાણવું." સ્વસ્થ લગ્નની રીતિથી સંધિલગ્નની સ્પષ્ટતા થતી નથી. તે પછી સામાન્ય રીતે તારકાલિક લગ્ન અદ્યપ્રયાસે શોધી શકાય છે.

જ્યોતિર્વિદો નિરચનલગ્ન કરતાં સાચનલગ્નને વધારે મનપ્રાર માને છે. (પશ્ચંદ કહે છે) તે માટેની રીતિ નીચે મુજબ છે. ભાસ્કરાચાર્ય બ્રૂમધ્યરેખા દોરતા જણાવે છે કે—

“ પુરી રક્ષમાં દેવકન્યાઽથ કાઘી,

મિતઃ પર્યતઃ પર્યન્તીવતમગુલ્મમ ।

પુરી ષોભયિન્વાદયા મર્ગગટં,

કુર્યોઽયમેક મુખો મધ્યરેખા ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—બ્રૂમિની મધ્યરેખા તથા દેવકન્યા, કાંચી, પર્વત, સુભાગ્યેના પર્વતીવાન, ઉત્તરગિની, મર્ગરાગ, ૧૩ રોચ અને મેદુ છે ॥ ૧ ॥

કુર્યોઽયમેક મુખો મધ્યરેખા તથા દેવકન્યા, કાંચી, પર્વત, સુભાગ્યેના પર્વતીવાન, ઉત્તરગિની, મર્ગરાગ, ૧૩ રોચ અને મેદુ છે ॥ ૧ ॥

સ્થાનનું લખમાન લાવવા માટે તેને લઠીરવના લખમાનમાંથી
બાદ કરવા જેમ કે—

રોશિ નામ.	મે ૧ મીન	જાન કુંભ	મિથુન માર	૬૬ ધન	સિંહ કર્ક	૨૦૫ કુંભ
લંકાના લખ પગો	૨૭૮	૨૯૬	૩૨૩	૨૨૩	૨૬૬	૬૭૬
મં ૦ ચરખડો	૬૮ ૫૧	૬૮ ૪૧	૬૮ ૧૭	૭ ૧૭	૭ ૪૧	૭ ૫૧
મધ્યરેખના પગો	૨૨૭	૨૫૮	૩૦૬	૩૪૦	૩૪૦	૩૭૬

અલ્પહીસપુર પાટણના ચરખડો ૫૩-૪૩ અને ૧૮ ડે, લંકા
અલ્પહીસપુર પાટણના લખપગો કર્કાએ હીએ.

‘ મેષસ્તત્ત્વયમૈઃ ૨૨૬ રસેષુયમલે ૨૫૬, રાશિગૃહોઽમોત્તરે,
પદ્મવ્યોમહુતાશને ૩૦૫ શ મિથુન; કર્કઃ કુવેદામિનિ. ૩૪૧ ।
સિંહ:પાણિપયોષિપાવક ૩૪૨ મિતે; કન્યા કુલોઽર્કત્રિદે: ૩૩૧,
પંતેડ્ધ્યુત્ક્રમતસ્તુલાદય રૂઢ સુગૌર્ગેરે મળ્ડલે ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ સુર્યેર દેશમાં લખપગો મેષના ૨૨૫, વૃષ-
ભના ૨૫૬, મિથુનના ૩૦૫, કર્કના ૩૪૧, સિંહના ૩૪૨, અને
કન્યાના ૩૩૧ છે. આ છએ મંખ્યાનેઉલ્લાસવાળી તુલાના
૩૩૧, વૃશ્ચિકના ૩૪૨, ધનના ૩૪૧, મકરના ૩૦૫, કુંભના
૨૫૬, અને મીનના ૨૨૫ છે. ॥ ૧ ॥ ”

૨૫૯ સૂર્યની રીતિ—આહુ સંક્રાન્તિની ગત ધરીને ૩૦
થી શુભ્રી આંતરબુદ્ધિ ઘટિકાથી ભાગવાથી ભાગમાં અંગ્ર
આવે છે, અને તેને ૬૦થી શુભ્રી આંતરબુદ્ધિથી ભાગતાં કળા
વિકળા વિગેરે પણ આવે છે. જેમકે—સંક્રાન્તિ દિવસની શેષ-
ધરી ૨૨. મધ્યના દિવસ ૧૬ ની ધરી ૬૬૦, ઇષ દિન ગત
ધરી ૧૨ પણ ૨૨, એટલે મેષાર્કના ૧૭ મા દિવસે ઇષ કાલે
ગત ધરી ૬૬૪. પણ ૨૨, છે, તેને ૩૦ થી શુભ્રી ૧૮૫૭ થી
ભાગતા અ ૨૧ ૧૬ કળા ૩ અને વિકળા ૩૦ આવે છે. એટલે

પગ ૩૪૧ થી શુભી ત્રીશથી ભાગતાં કર્કલગ્નના ભુક્તપણે ૨૬૫ અને વિપગ ૨૪ આવે છે.

સૂર્યરાશિના લોગ્યપણે, દરેક મધ્યલગ્નના પણે અને ચાંદ્ર લગ્નના ભુક્તપણે મેળવવાથી ગતપણે અને ગતધડી આવે છે. જેમકે— સાયન સૂર્યવાળા વૃષના લોગ્ય પણે ૨૪૨, મધ્યલગ્ન મિથુનના પગ ૩૦૫, અને કર્કના ભુક્તપણે ૨૬૫ નો સરવાળો પગ ૮૧૨ છે અર્થાત્ ધડી ૧૩ અને પગ ૩૨ ગત કાગ છે. અને ત્યાર પછી કર્કલગ્નનો કન્યાનવમાંશ શરૂ થાય છે. ત્યાર પછીના દરેક નવમાંશ લાવવા માટે પછુ અંગકળાની કાળ કરી મેળવતા જવું. જેમ કે—કર્કલગ્નના એકનવમાંશના ૩૮ પણે છે, તેને કર્કના સિંહ નવમાંશમાં મેળવતાં કન્યાનો ભુક્તનવાંશ કાગ આવે છે. આવી રીતે સિંહના નવાંશ ના ભુક્તપણેમાં ૩૮ થી પાંચ ગણા ૧૮૯ ઉમેરતાં મકરનો નવાંશ ભુક્ત આવે છે, ત્યાર પછી કુંભનો નવાંશ થાય. અથવા મધ્યના સિંહથી કુંભસુધીના નવાંશે ૫, તેને થી શુભી ૬ થી ભાગતાં ૧૮૯ પણે આવે છે, તેને

(૧૨૧)

લગ્ન	પળ	અક્ષર	વ્યક્ષર	મિનિટ	સેકન્ડ
મેષ, મીન	૨૫	૦	૦	૧૦	૦
વૃષ, કુંભ	૨૮	૨૬	૪૦	૧૧	૨૨
મિથુન, મકર	૩૩	૫૩	૨૦	૧૩	૩૩
કર્ક, ધન	૩૭	૫૩	૨૦	૧૫	૬
સિંહ, વૃશ્ચિક	૩૮	૦	૦	૧૫	૧૨
કન્યા, તુલા	૩૬	૪૬	૪૦	૧૪	૪૨

૪ દ્વાદશાંશ—રાશિના બારમા ભાગનું નામ દ્વાદશાંશ છે, જે ૧૫૦ હિસાનો હોય છે. દરેક રાશિમાં પ્રથમ પોતાનો દ્વાદશાંશ હોય છે, અને પછી અનુક્રમે પછીની દરેક રાશિના દ્વાદશાંશો આવે છે, જેથી બારમા દ્વાદશાંશ પોતાની પૂર્વ રાશિનો આવે છે, જેમકે વૃષ લગ્નમાં પહેલા દ્વાદશાંશ વૃષનો, બીજો મિથુનનો, પાંચમો કન્યાનો, નવમો મકરનો, અને બારમો મેષનો દ્વાદશાંશ આવે છે. જે રાશિ દ્વાદશાંશના નામમાં હોય તેનો જે પતિ હોય તેજ દ્વાદશાંશનો પતિ મનાય છે. ૯૯ દ્વાદશાંશ પતિ શુભ હોય તો શ્રેષ્ઠ છે. અહીં પહેલા પાંચમા અને નવમા દ્વાદશાંશથી દ્રેષ્કાણુ (લગ્ન ત્ર્યંશ) નો પ્રારંભ થાય છે, માત્ર ત્યાર પછીના ત્રણ દ્વાદશાંશનો પતિ એકજ હોવાથી તે સંસા ભુલી પાડી છે.

૫ સપ્તવિંશત્યંશ—રાશિના સત્તાવીશમા ભાગનું નામ સપ્તવિંશત્યંશ છે, જેનું બીજું નામ પ્રવૃત્યંશ છે. તે ૬૭ વિષ્ણુ પ્રમાણ હોય છે, અને તેની જરૂરીયાત લગ્ન બનાવવામાં હોય છે. જો કે અહીં અંશ વિભાગમાં પ્રવૃત્યંશ ગણાવીએ છીએ, પણ ૫૬૫૪૧ શુદ્ધિમાં તેની આવશ્યકતા નથી.

૬ ત્રીશાંશ—રાશિના ત્રીશમા ભાગનું નામ ત્રીશાંશ છે, જેનું ૬૦ હિસાનું પ્રમાણ હોય છે. એકી લગ્નમાં પહેલા

પિંગ (પીળો-રાતો), પિંગ, કાંબરચિત્રો, પીળો અને યુથો (મેલો) છે. મેધાદિ બારે રાશિઓ પૂર્વાદિ ચાર દિશાના અનુક્રમે પતિ છે. એટલે—મેધ સિંહ અને ધન પૂર્વ દિશાના પતિ છે, વૃષભ કન્યા અને મકર દક્ષિણ દિશાના પતિ છે, મિથુન તુલા અને કુંભ પશ્ચિમના પતિ છે, તથા કર્ક વૃશ્ચિક અને મીન ઉત્તર દિશાના સ્વામી છે. આંતુ પ્રયોજન યાત્રામાં હોય છે. મેધાદિ બારે રાશિઓની અનુક્રમે ચાર સ્થિર અને દ્વિસ્વભાવ સંજ્ઞાઓ છે. એટલે મેધચર, વૃષ સ્થિર, અને મિથુન દ્વિસ્વભાવ; એમ દરેકમાં સમગ્ર લેવું. અહીં દ્વિસ્વભાવનો અર્થ મિશ્રસ્વભાવ થાય છે, જેમાં પૂર્વાર્ધ સ્થિર અને ઉત્તરાર્ધ ચર હોય છે. આ સંજ્ઞા જન્મકળ અને ચાર ચેલ વસ્તુમાં જરૂરી છે.

દરેક એકી રાશિનો ફૂર અને બેકી રાશિનો સૌમ્ય સ્વભાવ છે. તેમજ ફૂર ગ્રહની રાશિઓ ફૂર અને સૌમ્ય ગ્રહની રાશીઓ અફૂર છે. આ રીતે મેધ સિંહ મકર વૃશ્ચિક અને કુંભ ફૂર છે, બાકીની રાશિઓ સૌમ્ય છે. આ સિવાય સૌમ્ય ગ્રહની દષ્ટિવાળી રાશિ સૌમ્ય છે, અને ફૂર ગ્રહ યુક્ત તથા ફૂર ગ્રહની દષ્ટિવાળી રાશિ ફૂર છે. એકી રાશિ પુરુષ-રાશિ છે, અને બેકી રાશિ સ્ત્રીરાશિ છે. મેધ વૃષભ મિથુન કર્ક ધનુષ અને મકર રાશિઓ રાત્રિએ બગવાન્ છે, તથા સિંહ કન્યા તુલા વૃશ્ચિક કુંભ અને મીન રાશિઓ દિવસે બગવાન્ છે. દિવસની બગવાન્ છ રાશિઓનું ઉદય પામતી વખતે મમ્મક પહેલું દેખાતું હોવાથી તે શીર્ષોદય રાશિ કહેવાય છે. રાત્રિની બગવાન્ રાશિઓની પુંઠ પ્રથમ ઉગતી હોવાથી તેઓ પૃષ્ઠોદય કહેવાય છે. પણ મીન રાશિ બંને રીતે ઉગે છે. તેથી તે શીર્ષપૃષ્ઠોદય અથવા ઉભયોદય રાશિ મનાય છે. શીર્ષોદય રાશિ યાત્રાદિકમાં શુભ છે; અર્થાત્ દિવસની બગવાન્ રાશિએ યાત્રા કરવી, અને તે પણ દિવસે એવશ્યક છે. રાશિઓના સ્વામીઓ માટે કહું છે કે—

પિંગ (પીળો-રાતો), પિંગ, કાળંરચિત્રો, પીળો ઝંને થુથો (મેલો) છે. મેષાદિ બારે રાશિઓ પૂર્વાદિ ચાર દિશાના અનુક્રમે પતિ છે. એટલે—મેષ સિંહ અને ધન પૂર્વ દિશાના પતિ છે, વૃષભ કન્યા અને મકર દક્ષિણ દિશાના પતિ છે, મિથુન તુલા અને કુંભ પાશ્ચિમના પતિ છે, તથા કર્ક વૃશ્ચિક અને મીન ઉત્તર દિશાના સ્વામી છે. આંતુ પ્રયોજન યોત્રામાં હોય છે. મેષાદિ બારે રાશિઓની અનુક્રમે ચર સ્થિર અને દ્વિસ્વભાવ સંજ્ઞાઓ છે. એટલે મેષ ચર, વૃષ સ્થિર, અને મિથુન દ્વિસ્વભાવ; એમ દરેકમાં સમજી લેવું. અહીં દ્વિસ્વભાવનો અર્થ મિશ્રસ્વભાવ થાય છે, જેમાં પૂર્વાર્ધ સ્થિર અને ઉત્તરાર્ધ ચર હોય છે. આ સંજ્ઞા જન્મકળા અને ચોરયેલ વસ્તુમાં જરૂરી છે.

દરેક એકી રાશિનો ફૂર અને બેકી રાશિનો સૌમ્ય સ્વભાવ છે. તેમજ ફૂર ગ્રહની રાશિઓ ફૂર અને સૌમ્ય ગ્રહની રાશીઓ અફૂર છે. આ રીતે મેષ સિંહ મકર વૃશ્ચિક અને કુંભ ફૂર છે, બાકીની રાશિઓ સૌમ્ય છે. આ સિવાય સૌમ્ય ગ્રહની દષ્ટિવાળી રાશિ સૌમ્ય છે, અને ફૂર ગ્રહ યુક્ત તથા ફૂર ગ્રહની દષ્ટિવાળી રાશિ ફૂર છે. એકી રાશિ પુરુષ-રાશિ છે, અને બેકી રાશિ સ્ત્રીરાશિ છે. મેષ વૃષભ મિથુન કર્ક ધનુષ અને મકર રાશિઓ રાત્રિએ બગવાન છે, તથા સિંહ કન્યા તુલા વૃશ્ચિક કુંભ અને મીન રાશિઓ દિવસે બગવાન છે. દિવસની બગવાન છ રાશિઓનું ઉદય પામતી વખતે મસ્તક પહેલું દેખાતું હોવાથી તે શીર્ષોદય રાશિ કહેવાય છે. રાત્રિની બગવાન રાશિઓની પુંઠ પ્રથમ ઉગતી હોવાથી તેઓ પૃષ્ઠોદય કહેવાય છે. પણ મીન રાશિ બંને રીતે હશે છે. તેથી તે શીર્ષપૃષ્ઠોદય અથવા ઉભયોદય રાશિ મનાય છે. શીર્ષોદય રાશિ યાત્રાદિકમાં શુભ છે; અર્થાત્ દિવસની બગવાન રાશિએ યાત્રા કરવી, અને તે પણ દિવસે એવરકર છે. રાશિઓના સ્વામીઓ માટે કહ્યું છે કે—

નિર્દેશ છે. ઉચ્ચસ્થાન માટે ત્રૈલોક્ય પ્રકાશમાં કહ્યું છે કે—

“ લગ્ને તુજ્ઞે સદા લક્ષ્મી-સ્તુર્યે તુજ્ઞે ધનાગમઃ ।

તુજ્ઞાયાસ્તગે તુજ્ઞે, શ્વે તુજ્ઞે રાજ્યસંભવઃ ॥ ૧ ॥

લાંમે તુજ્ઞે મહાલાભો, માગ્યે તુજ્ઞે ચ દીક્ષિતઃ ॥ ”

અર્થ—લગ્નકુંડલીમાં પહેલું, ચોથું, સાતમું અને દસમું સ્થાન ઉચ્ચગ્રહયુક્ત હોય તો; અનુક્રમે—અક્ષય ધન, ધનવૃદ્ધિ, સુલક્ષણી સ્ત્રી, અને રાજ્ય મળે છે. તથા અગીયારમે ભુવને ઉચ્ચગ્રહ હોય તો મહાન્ લાભ થાય છે, અને નવમે સ્થાને ઉચ્ચગ્રહ હોય તો દીક્ષા લેવે છે. ”

બીજા ગ્રંથોમાં કહ્યું છે કે—જન્મનારની જન્મકુંડલીમાં એક ઉંચો ગ્રહ હોય તો તે માંડલિક, ત્રણ ઉંચે રાજ્ય, પાંચ ઉંચે વાસુદેવ, છ ઉંચે ચક્રવર્તી, અને સાત ઉંચે તીર્થંકર થાય છે. અહીં રાહુ ઉચ્ચનો હોય ત્યારે કેતુ પણ ઉચ્ચનો મનાય છે, તેથી નવ ગ્રહોમાંથી સાત ગ્રહો ઉચ્ચનાં હોવા જોઈએ એવું કથન છે. છતાં કદાચ ઉચ્ચ ગ્રહ ગહુ બળયુક્ત હોય અને સ્વગ્રહી કે ત્રિકોણસ્થ ગ્રહ પુષ્ટ હોય, અથવા નવમાંથી કુંડલીમાં ઉચ્ચનો હોય. તેના બળને પણ બમણું કરી ઉચ્ચની સંખ્યા ગ્રહણ કરી હોય એમ સમજવું છે. આ સિવાય ૧૮ ગ્રહ પૈકીના હરકોઈ ઉચ્ચગ્રહનો પણ સમાવેશ થાય છે, અને તેથીજ કંઈપણમાં પ્રભુ મહાવીરની જન્મરાશિ પર ત્રીશનો ભસ્મગ્રહ હોવાનો નિર્દેશ છે. સત્ય બીના તત્કાળ ગમ્ય છે. બાકી એટલું તો ચાક્રમાં છે કે—નવ ગ્રહો પૈકીના બુધ, સિવાયના આઠ ગ્રહો એકી સાથે ઉચ્ચ થઈ શકે તેમ છે.

સ્વગ્રહી માટે જન્મકુંડલીમાં કહ્યું છે કે—

“સિંહો વૃષોઽનો પ્રમદા ધનુશ્ચ, તુલાઘટોકુમ્ભ-હરી ત્રિકોણમ્ ॥”

અર્થ—સૂર્યાદિ નવ ગ્રહોના અનુક્રમે—સિંહ, વૃષ, મેષ, કન્યા, ધન, તુલા, કુંભ, અને સિંહ ત્રિકોણ સ્થાનો છે. ”
ન્યોતિર્વિદો આ સ્થાનોનું બળ પણ ઉચ્ચથી જરા ન્યૂન રહે છે.

ઉપરોક્ત પોતાની રાશિ, પોતાનું ઉચ્ચસ્થાન, અને પોતાના ત્રિકોણમાં રહેલ ગ્રહો શ્રેષ્ઠ મનાય છે. તેઓના શ્રેષ્ઠ ત્રિશાંશની સ્પષ્ટતા પ્રશ્નશતક વૃત્તિમાં આ પ્રમાણે દેખાડી છે—મેષમાં બાર ત્રીશાંશો મંગળનો ત્રિકોણ, અને ૧૮ ત્રીશાંશો મંગળનું ઘર છે. વૃષમાં બે ત્રીશાંશ ચંદ્ર ઉચ્ચ, એક ત્રીશાંશ પરમોચ્ચ, અને ૨૭ ત્રીશાંશ ચંદ્ર ત્રિકોણ છે. સિંહમાં—વીશ ત્રીશાંશ રવિનો ત્રિકોણ, અને દસ ત્રીશાંશ રવિનું ઘર છે. કન્યામાં—ચૌદ ત્રીશાંશો બુધના ઉચ્ચ છે, પંદરમો ત્રીશાંશ પરમોચ્ચ છે, પાંચ ત્રીશાંશો બુધના ત્રિકોણ છે, અને દસ ત્રીશાંશો રવિનું ઘર છે. તુલામાં—પંદર ત્રીશાંશો શુક્રનો ત્રિકોણ છે, બાકીના ત્રીશાંશો શુક્રનું ઘર છે. ધનમાં—દસ ત્રીશાંશો શુક્રનો ત્રિકોણ છે, અને વીશ ત્રીશાંશો શુક્રનું ઘર છે. કુંભમાં—વીશ ત્રીશાંશો શનિનો ત્રિકોણ છે, અને દસ ત્રીશાંશો શનિનું ઘર છે.

ઉચ્ચગ્રહ પોતાના ઉચ્ચસ્થાનના પતિ સાથે મિત્ર હોય છે, અને પોતાના બુવનથી સાતમા બુવનના પતિનો શત્રુ હોય છે. આ પ્રમાણે ઉચ્ચસ્થાનાદિથી કેટલાએક ગ્રહોનો મૈત્રીભાવ અને શત્રુપણું હોવાનું સમજી શકાય છે. રાશિના રત્ન, શરીર, માન, વાસસ્થાન, જમણસ્થાન, સ્વવત્વ, પ્રમાણભા, શટકા, લક્ષ્મણ અને તત્ત્વ વિગેરે બીજા ગ્રંથોથી જાણવું (રાશિચક્ર જુઓ)

નામ.	એવ	ટાવ	મિથુન	કર્ક	મિદ	કન્યા	તુલા	વૃશ્ચિક	ધન	મકર	કુંભ	મીન
શુભ ત્રિશોડશ	૨૭	૨૦	૧૭	૪-૮	૧૮	૪-૮	૨૪	૧૨	૧૭	૨૨	૨૬	૪-૮
નવમી પાદ	અમિતી ભરણી ૩૦ ૧	૬૦ ૩ રોહિણી મૃગશ્ર ૨	મૃગ ૨ આર્દ્રા પુન ૩	પુન ૧ પુષ્ય અશ્વિણ	મધ્યા પૂર્વા ૩૦ ઉ. કા. ૧	ઉ. કા. ૩ હસ્તા ચિત્રા ૨	ચિત્રા ૨ સ્વાતિ વિશાખ ૩	વિં ૧ અનુર જ્યેષ્ઠા	મૃગ પુન ૫ ઉ. પા. ૧	ઉં પાં ૩ શ્રવણ ધાન ૨	ધનિ ૨ શત પૂ. ભા. ૩	પૂ. ભા. ૧ ઉં ભા. ૦ રેવતી
મધ્યાશ્વ પાદ	૩	૨	૧	૦	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૪
આનર-મુક્તિ	૧૮૫૭	૧૮૮૫	૧૮૯૭	૧૮૮૮	૧૮૬૨	૧૮૨૭	૧૮૯૩	૧૭૬૮	૧૭૬૦	૧૭૬૭	૧૭૮૬	૧૮૨૧
સ્પષ્ટ-મિત્ર દર્શા	૫૮	૫૭	૫૭	૫૭	૫૮	૫૮	૬૦	૬૧	૬૧	૬૧	૬૦	૫૮
શુભ નવમી પાદ	૧૭	૩	૬	૧	૬	૩	૮	૪	૬-૭	૫	૬-૮	૧-૩

प्रश्न शतकं वृत्ति ख्ये १-१५

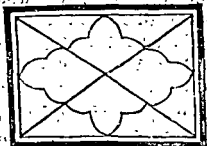
[illegible]

હવે લગ્નશુદ્ધિ કહીએ છીએ—

ઇષ્ટકાળ વખતે જે રાશિ ઉદય પામતી હોય તે તાર્કાલિક લગ્ન કહેવાય છે, તેને મુખમાં સ્થાપી પછીની દરેક રાશિ એને વામકમથી અનુક્રમે બાર સ્થાને સ્થપાય છે; અને જે જે રાશિમાં જે જે તાર્કાલિક ગ્રહ હોય છે તે તેમાં મૂકાય છે, તેનું નામ લગ્નકુંડળી છે.

આ લગ્નકુંડળી માટે એક ચંતુષ્કોણમાં છ લીટીથી બાર ખાના તૈયાર કરાય છે. તેમાં ઇષ્ટકાળની ચંદ્રની રાશિ મુખમાં સ્થાપી બાકીનાં ભાગોમાં તાર્કા-

લિક ગ્રહયુક્ત બીજી રાશિ ગોઠવવાથી રાશિકુંડળી કે ચંદ્રકુંડળી તૈયાર થાય છે. તથા ઇષ્ટ નવાંશરાશિને મુખમાં મૂકી પછીની રાશિઓ વામકમે મૂકવાથી તથા તેમાં ગ્રહો સ્થાપવાથી નવાંશકુંડળી થાય છે. આ રીતે જન્મ, અશ્ત, પ્રતિષ્ઠા, વિવાહ, વિગેરે માટે લગ્નકુંડળી, ચંદ્રકુંડળી અને નવાંશકુંડળી તૈયાર કરાય છે.

આ સિવાય હોરાદ્રેષ્કાણુ વિગેરેની કુંડળીઓ તથા ચલિતકુંડળી (ભાવકુંડળી) પણ વિવિધરીતે તૈયાર થાય છે. લગ્નકુંડળીમાં તૈયાર થતા બાર ભાગોના નામ નીચે મુજબ છે—

“ લગ્નાદ ભાવાસ્તનુ-દ્રવ્ય—ભ્રાતૃ-વન્ધુ-સુતા-ડરયઃ ।

સ્ત્રી-મૃત્યુ-ધર્મ-કર્મા-ડડ્ય-વ્યયાશ્ર દ્વાદશ સ્મૃતાઃ ॥૧॥ ”

અર્થ—પ્રથમ સ્થાનથી બાર ભાગો અનુક્રમે-૧ તનુ, ૨ ધન, ૩ ભ્રાતૃ, ૪ વન્ધુ, ૫ પુત્ર, ૬ શત્રુ, ૭ સ્ત્રી, ૮ મૃત્યુ, ૯ ધર્મ, ૧૦ કર્મ, ૧૧ લાભ અને ૧૨ વ્યય છે ” ॥ ૧ ॥

ભાગોના વિશેષ નામો આ પ્રમાણે છે—

૧ સંતાન ૨ મુદ્દ-મિત્ર

૬ અરિ, આપોકિલમ, ઉપચય, દેવ, અને ક્ષત એ છઠ્ઠા ભાવના નામો છે.

૭ સ્ત્રી, કામ, ઘન, ઘન, અસ્ત, કેન્દ્ર, ચતુષ્થય, કંટક, લંભિત્ર, (વિવૃત્તિ), અને સ્મર, એ સાતમા ભાવના નામો છે.

૮ મૃત્યુ, છિદ્ર, ચતુરસ્ર, પશુ, ફર, આયુધ્ય, ચામ્ય, નિધન, અને લય એ આઠમા ભાવના નામો છે.

૯ ધર્મ, ત્રિકોણ, ત્રિત્રિકોણ, આપોકિલમ, ભાગ્ય, (ભવ) શુર અને તપ, એ નવમા ભાવના નામો છે.

૧૦ મધ્ય, મેધુરણ, વ્યોમ, ઉપચય, ચતુષ્થય, કેન્દ્ર, કંટક, પિતૃભુવન, કર્મ, વ્યાપાર, આજ્ઞા, માન, આસ્પદ, અને મધ્ય, એ દસમા ભાવના નામો છે.

૧૧ આય, ઉપચય, સર્વતોભદ્ર, પશુ, ફર, ભવ, આગમ, એ અગીયારમા ભાવના નામો છે;

૧૨ વ્યય, આપોકિલમ, રિધ્ય, અને અંત્ય, એ બારમા ભાવના નામો છે.

આ બાર ભાવના નામોમાં કેટલાક રૂઢ નામો છે, અને કેટલાક અન્વર્થ નામો છે. અન્વર્થ નામો લગ્નકુંડળીમાં પોતાની સંજ્ઞા પ્રમાણેના કાર્યમાં વિચારાય છે.

બાર રાશિના બાર લગ્નોમાં પ્રારંભેલા કયા કયા કાર્યો સિદ્ધ થાય છે, તે માટે દૈવજ વલ્લભ કહે છે કે—

૧ મેષ લગ્નમાં રાજ્યાભિષેક, વિરોધ, સાહસ, કૃત્કર્મ અને ધાતુવાદનાં કાર્ય સિદ્ધ થાય છે.

૨ વૃષ લગ્નમાં વિવાહ, ગૃહપ્રવેશ, કન્યાનું વાગ્દાન (વેસ-વાગ) દોત્રનો આરંભ, પશુનો કય-વિકય અને મુવકાર્યો સિદ્ધ થાય છે.

૩ મિથુનમાં વિવાહ, ગૃહપ્રવેશ, કન્યાસંબંધ, દોત્રારંભ, પશુનો વ્યાપાર, મુવકાર્યો, વિદ્યા, શિક્ષા, અને વિગેરે કાર્યો સિદ્ધ થાય છે.

ત્યક્ત રિપ્યાષ્ટમે સૌમ્યે, જીવેષ્ટારિવ્યયોક્ષિતે ।

સર્વકાર્યાણિ સિધ્યન્તિ, ત્યક્તપદ્મસપ્તમે સિતે ॥ ૨ ॥”

અર્થ—“લગ્નથી ૩-૬-૧૦-૧૧ સ્થાને રવિ, ૨-૭-૧૦-૧૧ સ્થાને સોમ, ૩-૬-૧૧ સ્થાને ભોમ તથા શનિ, ૧૨ અને ૮ સિવાયના સ્થાનમાં બુધ, એટલે ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮-૧૦-૧૧ સ્થાને બુધ, ૬-૮-૧૨ સિવાયના સ્થાને ગુરુ, એટલે ૧-૨-૩-૪-૫-૭-૮-૧૦-૧૧ સ્થાને શુક્ર, તથા ૬ અને ૭ સિવાયના બુવનમાં શુક્ર, એટલે-૧-૨-૩-૪-૫-૮-૯-૧૦-૧૧-૧૨ સ્થાને શુક્ર સર્વ કાર્યને સાધે છે. રાહુ કેતુનું ક્ષણ શનિ જેવું જ મનાય છે. એટલે ૩-૬-૧૧ સ્થાને રાહુ અને કેતુ શુભ છે.”

ઉદયપ્રભસૂરિ કહે છે કે—

“ત્રિકોણકેન્દ્રાયગતેઃ શુભગ્રહેઃ, વિસપ્તમેનાંડસુરંપૂજિતેન ।

સ્યુઃ કૂરચદ્રૈરિપુવિક્રમાયૈઃ, કર્તુઃ શ્રિયઃ સન્નિહિતાશ્ચ દેવતાઃ ૧”

અર્થ—“સૌમ્યગ્રહો ત્રિકોણ, કેન્દ્ર, અને લાંબમાં હોય, સાતમા સિવાય કોઈ પણ સ્થાનમાં શુક્ર હોય, રિપુ સહજ અને આયસ્થાનમાં કૂરચહ હોય, તો કાર્ય કરનારને લક્ષ્મી મળે છે અને પ્રતિષ્ઠા કરી હોય તો પ્રતિમાના સાન્નિધ્યમાં દેવતા રહે છે.” ॥ ૧ ॥ શ્રીમાન હરિભદ્રાચાર્ય કહે છે કે—

“છટ્ટે દુગે જ છટ્ટે, આદ્યમણદસમયમ્મિ અતિઅટ્ટે ।

ચંડનવદસગે તિચ્છગે, સવ્વેગારે ન વારસમે ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“૬-બુવને રવિ, ૨-બુવને ચંદ્ર, ૬-બુવને ભોમ, ૧-૨-૩-૪-૫-૧૦ બુવને બુધ, ૩-૮ વર્જને એટલે-૧-૨-૪-૫-૬-૭-૮-૧૦-૧૧ (૧૨) બુવને ગુરુ, ૪-૬-૧૦ મે બુવને શુક્ર, અને ૩-૬ બુવને શનિ સારા છે. સર્વ ગ્રહો અચ્ચારમે સ્થાને સારા છે, અને સર્વ ગ્રહો ખારમે બુવને અશુભ છે ॥ ૧ ॥”

ત્યક્ત રિપ્યાષ્ટમે સૌમ્યે, જીવેઽષ્ટારિવ્યયોઽક્ષિતે ।

સર્વકાર્યાણિ સિધ્યન્તિ, ત્યક્તપદ્મસપ્તમે સિતે ॥ ૨ ॥”

અર્થ—“લગ્નથી ૩-૬-૧૦-૧૧ સ્થાને રવિ, ૨-૭-૧૦-૧૧ સ્થાને સોમ, ૩-૬-૧૧ સ્થાને ભોમ તથા શનિ, ૧૨ અને ૮ સિવાયના સ્થાનમાં બુધ, એટલે ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮-૧૦-૧૧ સ્થાને બુધ, ૬-૮-૧૨ સિવાયના સ્થાને શુક્ર, એટલે ૧-૨-૩-૪-૫-૭-૮-૧૦-૧૧ સ્થાને શુક્ર, તથા ૬ અને ૭ સિવાયના બુધનમાં શુક્ર, એટલે-૧-૨-૩-૪-૫-૮-૬-૧૦-૧૧-૧૨ સ્થાને શુક્ર સર્વ કાર્યને સાધે છે. રાહુ કેતુનું કૃણ શનિ જેવુંજ મનાય છે. એટલે ૩-૬-૧૧ સ્થાને રાહુ અને કેતુ શુભ છે.”

ઉદયપ્રભસૂરિ કહે છે કે—

“ત્રિકોણકેન્દ્રાયગતૈઃ શુભગ્રહૈઃ, વિસત્તમેનાંઽસુરપૂજિતેન ।

સ્યુઃ કૂરચ્ઞૈરિપુવિક્રમાયગૈઃ, કર્તુઃ શ્રિયઃ સન્નિહિતાશ્ચ દેવતાઃ ૧”

અર્થ—“સૌમ્યગ્રહો ત્રિકોણ, કેન્દ્ર, અને લાંબમાં હોય, સાતમા સિવાય કોઈ પણ સ્થાનમાં શુક્ર હોય, રિપુ સહજ અને આયસ્થાનમાં કૂરચ્ઞ હોય, તો કાર્ય કરનારને લક્ષ્મી મળે છે અને પ્રતિષ્ઠા કરી હોય તો પ્રતિમાના સાન્નિધ્યમાં દેવતા રહે છે.” ॥ ૧ ॥ શ્રીમાન હરિભદ્રાચાર્ય કહે છે કે—

“છદ્ધે દુગે જ છદ્ધે, આદ્યમણદસમગમ્મિ અતિમદ્ધે ।

ચઠનવદસમે તિચ્છમે, સવ્વેગારે ન વારસમે ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“૬-બુધને રવિ, ૨-બુધને ચંદ્ર, ૬-બુધને સોમ, ૧-૨-૩-૪-૫-૧૦ બુધને બુધ, ૩-૮ વર્જને એટલે-૧-૨-૪-૫-૬-૭-૮-૧૦-૧૧ (૧૨) બુધને શુક્ર, ૪-૬-૧૦ મે બુધને શુક્ર, અને ૩-૬ બુધને શનિ સારા છે. સર્વ મહો અચ્ચારમે સ્થાને સારા છે, અને સર્વ મહો બારમે બુધને અશુભ છે ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“ જન્મરાશિઃ જન્મરાશિનું લગ્ન, જન્મરાશિથી આઠમું લગ્ન, જન્મરાશિથી બારમું લગ્ન, છઠ્ઠે સ્થાને રહેલ ઇષ લગ્નાધિપતિ, આઠમે સ્થાને રહેલ ઇષ લગ્નાધિપતિ, છઠ્ઠે સ્થાને રહેલ ઇષ નવાંશાધિપતિ અને આઠમે સ્થાને રહેલ નવાંશાધિપતિ હોય તો તે લગ્ન લેવું નહિ ॥ ૧ ॥ ” આ પ્રમાણે નરચંદ્રસૂરિ કહે છે.

ઉદયપ્રભસૂરિ કહે છે કે—જન્મકુંડળીનું લગ્ન અને તેથી આઠમું તથા બારમું લગ્ન લેવાં.

ગર્ગી તો કહે છે કે—ચોથું લગ્ન પણ ત્યાંત્ય છે.

“ ચતુર્થદ્વાદશે કાર્યે, લગ્ને વહુગુણે યદિ ।

અષ્ટમે તુ ન કર્તવ્યં, યદિ સર્વગુણાન્વિતમ્ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ બહુશુભ યુક્ત ચોથું અને બારમું લગ્ન લેવું. પણ સર્વ શુભ યુક્ત આઠમું લગ્ન તો અવશ્ય લેવું નહીં. ॥ ૧ ॥ ”

બૃહસ્પતિ કહે છે કે—લગ્નેશ અને અષ્ટમેશ મિત્ર હોય તો લગ્નરાશિ અને અષ્ટમરાશિનો દોષ નથી. સારંગ કહે છે કે—ચોથું અને આઠમું લગ્ન મિત્ર હોય, અને પુષ્ટ શુક્ર-શુક્રથી દેખાતાં હોય તો શુભ છે. છઠ્ઠે સ્થાને લગ્નપતિ કે નવાંશપતિ હોય તો લગ્નસ્થ શુક્ર પણ દોષને ભાંગી શકે તો નથી. તથા આઠમે સ્થાને રહેલ લગ્નાધિપતિ ઇષ લગ્નદ્રેષ્ટાણથી બાવીશમે દ્રેષ્ટાણ હોય તો તે વધારે અશુભ છે, અને તેઓ પ્રાયઃ સ્થાનરાશિના અંકવાળા વર્ષે કૃળ આપે છે. બારમા સ્થાનમાં રહેલ લગ્નાધિપતિ પણ અશુભ છે. નવાંશાધિપતિ છઠ્ઠે, આઠમે, કે બારમે સ્થાને સ્વગૃહી હોય તો તે નવાંશો શુભ છે.

રત્નમાલાના લાખ્યમાં તો કહ્યું છે કે—જન્મરાશિ અને જન્મલગ્નથી આઠમી અને બારમી રાશિના સ્વામીઓ પણ વર્ષવા. મુહૂર્ત ચિંતામણિકાર કહે છે કે—

“ જન્મલગ્નોભયોઃ મૃત્યુ-રાશી નેષ્ટઃ કરમહઃ ।

પદ્માધિપત્યે રાશીશે, મૈત્રે વા નૈવ દોષસ્ત ॥ ૧ ॥ ”

અરિષ્ટ નથી. પણ એવો સંયોગ ન હોય તો તે અધમ છે
 ॥ ૧ ॥ ” દૈવજ્ઞ વલ્લભમાં કહ્યું છે કે—

“ લગ્નસ્યેડપિ ગુરૌ દુષ્ટઃ શુક્રઃ પષ્ટોડષ્ટમો કુજઃ । ”

અર્થ—“ લગ્નમાં શુક્ર હોય તો પણ છઠો શુક્ર અને
 આઠમો મંગલ દુષ્ટ છે. ” ગર્ગી તો મંગળ માટે કહે છે કે—

“ લગ્નાદ્ ભૌમેડ્ડમગે, દમ્પત્યોર્વહ્નિના મૃતિઃ સમકમ્ ।

જન્મનિ યોવાડ્ડમગઃ, તસ્મિન્ લગ્નગતે વાડપિ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ લગ્નકુંડળીમાં આઠમે સ્થાને લોભ હોય, અથવા
 જે ગ્રહ જન્મકુંડળીમાં આઠમે સ્થાને રહેલો હોય તે ગ્રહ
 પહેલા ભુવનમાં હોય, તો નવા પરણનાર દંપતિનું એક સાથે
 અગ્નિથી મૃત્યુ થાય છે ॥ ૧ ॥ ” ભાસ્કર કહે છે કે જન્મ-
 ચંદ્રકુંડળી કે જન્મલગ્નકુંડળીમાં આઠમા ભૂવનનો સ્વામી જે
 ગ્રહ હોય તે ઈષ્ટ લગ્નકુંડળીમાં પણ આઠમે સ્થાને આવે,
 અથવા લગ્નમાં આવે, તો તેઓનો તેઓની રાશિનો અને
 તેઓના નવાંશનો ત્યાગ કરવો. વિવાહ વૃન્દાવનમાં કહ્યું
 છે કે—જન્મરાશિ કે જન્મલગ્નમાં વૃષભ કે વૃશ્ચિક હોય તો
 તે આઠમા ભુવનમાં રહેલ દુષ્ટ નથી.

નિષિદ્ધ ગ્રહોનો પણ શુભ કાર્યમાં ત્યાગ કરવો. લગ્નમાં
 દુષ્ટ ગ્રહો હોય તો તે અનિષ્ટ યોગ છે. દૈવજ્ઞ વલ્લભ કહે છે કે—

“ લગ્નેસ્યે તપને વ્યાલો, રસાતલમુલ્લઃ કુજે ।

ક્ષયો મન્દે તમો રાહૌ, કંતાવન્તકસંજિતઃ ॥ ૧ ॥

યોગેષ્વેષુ રુત્તં કાર્ય, મૃત્યુદારિદ્યશોકદમ્ ”

“ લગ્નમાં સૂર્ય હોય તો વ્યાલ, મંગળ હોય તો
 રસાતલમુખ, શનિ હોય તો ક્ષય, રાહુ હોય તો તમ, અને
 કેતુ હોય તો અન્તકે યોગ થાય છે. આ યોગોમાં કરેલ કાર્ય
 મૃત્યુ દારિદ્ર અને શોક આપે છે. ” નારચંદ્ર સૂરિ કહે છે કે—

૧ જન્મરાશિની પેઠે જન્મનક્ષત્ર પણ શુભ કાર્યમાં વર્જનું.

“ ત્યાજ્યા લગ્નેઽબ્ધયો મન્દાત્, પંથે શુક્રેન્દુલગ્નપા
રન્થ્રે ચન્દ્રાદયઃ પદ્મ, સર્વેઽસ્તેઽગ્નગુરુ સમૌ ॥ ૧

અર્થ—“ લગ્નમાં શનિ વિગેરે ચાર ગ્રહો એટલે-
રવિ, સોમ, લોમ, છઠે ભુવને શુક્ર ચંદ્ર અને લગ્નપતિ,
સ્થાને ચંદ્ર વિગેરે પાંચ ગ્રહો એટલે—સોમ, લોમ,
શુક્ર અને શુક્ર, તથા સાતમા સ્થાનમાં સર્વ ગ્રહો ત્યાજ્યા
કેટલાક વિદ્વાનોની એવી માનીનતા છે કે—સાતમાં સ
ચંદ્ર અને શુક્ર સરખા છે ॥ ૧ ॥ શૌનક કહે છે કે—

“ લગ્નસ્યો વરમરણં, રાહુર્દિશતિ યુને કનીમરણમ્ ।

અર્થ—વિવાહ કુંડળીના લગ્નસ્થાનમાં રાહુ-ર
વર મરે છે, અને સાતમે સ્થાને રાહુ રહ્યો હોય તો કન
ત્યુ પામે છે. ” લગ્નનો સ્વામી અસ્ત કૂર ગ્રહયુક્ત,
કૂર ગ્રહની દૃષ્ટિવાળો હોય તો તે અશુભ છે. તેમજ—

“ અંરિગય નીષ વક્ષે, અત્યમિષ લગ્નરાસિનિસિનાંદે
અવલે રવિગુરુસુક્ષ્મે, સામિઅદિઠં ચયદ્ધ લગ્ન ॥ ૧

અર્થ—“ જો લગ્નપતિ અને ચંદ્ર શત્રુધરના
વક્ષી, કે અસ્ત પામેલા હોય; તથા રવિ શુક્ર અને શુક્ર
હોય, તથા લગ્નમાં સ્વામીની દૃષ્ટિ ન પડતી હોય તો તે
મૈ ત્યાગ કરવો ॥ ૧ ॥ ” લગ્નમાં ચંદ્ર હોય તે પા
દુષ્ટ મનાયેલ છે. લગ્ન તો કહે છે કે—

“ સૌમ્યગ્રહયુક્તમપિ પ્રાયઃ શશિનં વર્જયેત્લગ્ને । ”

અર્થ—સૌમ્ય ગ્રહ પ્રાપ્તિ પછી રહેલ ચંદ્રને સ
તથા પ્રાયઃ લગ્નમાં વર્જવો ” લગ્નભુવનમાં જે જે ગ્રહો
રેલ છે તેના નવાંશોનો પણ ત્યાગ કરવો. એટલે—
ગણ શનિ રાહુ અને રવિ જે રાશિમાં હોય તે રાશિના
અંશ પણ ત્યાજ્ય છે.

નવાંશની ગુહિમાં એ લક્ષ્ય રાખવું કે—લગ્ન

કર્તરી—જે ફર ગ્રહની મધ્યમાં જો ચંદ્ર કે લગ્ન રહેલો હોય તો કર્તરી દોષ થાય છે. એટલે ધનભુવનમાં અને વ્યયમાં ફર ગ્રહ હોય તો લગ્ન સંબંધી ફર કર્તરી દોષ થાય છે. તથા ચંદ્રની બન્ને બાજુ ફર ગ્રહ હોય તો ચંદ્રની ફર કર્તરી થાય છે. વળી તેમાં બીજા ભુવનમાં વકી ફર ગ્રહ હોય અને બારમા ભુવનમાં અતિચારી ગ્રહ હોય તો લગ્નને કે ચંદ્રને ફર સાથે સુરતમાં અથડાવાનો સંભવ રહે છે, તેથી તે અતિદુષ્ટ કર્તરી મનાય છે; જ્યારે બન્ને ગ્રહો સમાન ગતિવાળા હોય તે મધ્યદુષ્ટ કર્તરી થાય છે. તેમજ ધનભુવનનો ગ્રહ મધ્યમ ગતિવાળો હોય અથવા અતિચારી હોય, અને વ્યયસ્થાનનો ગ્રહ અદ્ય ગતિવાળો હોય અથવા વકી હોય, તો અદ્ય કર્તરીયોગ થાય છે. આ યોગ વિવાહ દીક્ષા અને પ્રતિષ્ઠામાં વર્જવાનો છે.

ઉદયપ્રભસૂરિ કહે છે કે—

“ નેષ્ટૌ લગ્નવિધૂ કેન્દ્ર-સ્થિતસૌમ્યૌ તુ તૌ મતૌ ॥ ”

અર્થ—“ કર્તરી અને જામિત્ર યોગ નેષ્ટ છે, પણ પોતાના કેન્દ્રમાં સૌમ્યગ્રહ રહ્યા હોય તો નેષ્ટ લગ્ન અને ચંદ્ર બન્ને ઇષ્ટ છે, અર્થાત્-લગ્નથી કે ચંદ્રના ભુવનથી ૧-૪-૭-૧૦ સ્થાને સૌમ્ય ગ્રહ હોય તો તે શુભ છે. ભાગ્યે વકી છે કે—લગ્નકર્તરી મૃત્યુ કરે છે, અને ચંદ્રકર્તરી રોગ કરે છે, પણ ધનમાં સૌમ્યગ્રહ હોય અને વ્યયમાં શુર હોય તો કર્તરી દોષનો ભંગ થાય છે.

મુદૂર્ત ચિંતામણિમાં કહ્યું છે કે—કર્તરીકારક ગ્રહ રિષુગ્રહમાં નીચનો કે અસ્તનો હોય તો કર્તરીનો દોષ લાગતો નથી. બીજો કહ્યું છે કે—શુર બગવાન હોય અને ત્રીજો કે અચ્યારમે સ્થાને રવિ, હોય તો કર્તરીભંગ થાય છે.

વ્યવહાર પ્રકાશમાં કહ્યું છે કે—“ ચંદ્રની બન્ને બાજુ પંદર અંશમાં ફર ગ્રહ હોય તો વર્જ્ય છે. અન્યસ્થાને તો કહેલ છે કે—ચંદ્ર અને લગ્નના બાર અંશમાં ફર ગ્રહ હોય તો તે દોષ પણ દાર્પમાં શુભ નથી. પદ્મપ્રભસૂરિ તો

તથા સાતમાં સ્થાન સિંવાય કેન્દ્ર અને ત્રિકોણમાં રહેલ ખુધ અથવા ગુરૂ પાદોન કે સંપૂર્ણ દૃષ્ટિથી ચંદ્રને દેખે તો ચંદ્રના જામિત્ર દોષનો લગ થાય છે. ઇષ્ટ નવમાંશથી પંચાવનમાં નવમાંશે શુક્ર કે કૂર અહીં હોય તો પરમ જામિત્ર દોષ થાય છે, જે સર્વથા ત્યાજ્ય છે. સ્ત્રીઓના જામિત્ર સ્થાન માટે એવો નિયમ છે કે—સાતમાં સ્થાનમાં કૂર અહીં હોય, પણ લગ્નપતિ કે સૌમ્યઅહીં દૃષ્ટિ કે યુતિ ન થતી હોય, તો તે યુવતિ પુત્ર વગરની થાય છે. તથા સપ્તમેશ, શુક્ર અને રવિ તે યુવતિનાં સ્વામી, સામુ અને સસરો છે, તો તે ત્રણ કુંડળીમાં ઉચ્ચ હોય તો પતિ વગરેને સુખદર છે.

યુતિ—ચંદ્રની સાથે બીજો અહીં હોય તો યુતિદોષ થાય છે.

“વિવાહ દીક્ષયોર્લગ્ને, યૂનેન્દૂ મહવર્નિતૌ ।”

અર્થ—“વિવાહ અને દીક્ષાની લગ્નકુંડળીમાં સાતમું સ્થાન તથા ચંદ્ર અહીં વિનાના હોય તો શ્રેયસ્કર છે.”

‘ચન્દ્રે સૂર્યાદિ સંયુક્તે, દારિદ્યં મરણં શુભમ્ ।

સૌલ્યં સાપત્ન્ય-વૈરાગ્યં, પાયદ્વયયુતે મૃતિઃ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“વિવાહ કુંડળીમાં રવિ વિગેરે અહીંની સાથે રહેલો ચંદ્ર ઠન્યાને અનુક્રમે દરિદ્રતા, મૃત્યુ, શુભ, સુખ, શોકયની પીડા, અને વૈરાગ્ય આપે છે. અને જો જે પાપઅહીં સાથે ચંદ્ર હોય તો મૃત્યુ થાય છે ॥ ૧ ॥” એમ મુદૂર્ત ચિંતામણિમાં કહ્યું છે દૈવજ્ઞવદ્સભ તો કહે છે કે—એકથી અધિક ફર કે સૌમ્ય અહીં સાથે રહેલો ચંદ્ર દીક્ષિતને મૃત્યુ આપે છે.

“ચન્દ્રઃ ક્ષમાદ મૈદઃ સાઘ-મગ્નિમયમગ્નિમયં ।

સંપદં નહિમાને ચૈ, સૌલ્યં મૃત્યું કરોતિ દિ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“અહીં સાથે રહેલ ચંદ્ર અનુક્રમે અગ્નિભય,

૬ થી લાગ દેવો. જે શેષમાં ૫ વધે તો દિનત્યાજ્ય બુધપંચક થાય છે. જેમાં કાર્ય કરવાથી અનુક્રમે—રેગ, અગ્નિભય, નૃપભય, ચોર પીડા, અને મૃત્યુ થાય છે; તેથી તે દિવસે ત્યજવું.

પાંચે રાશિના શેષ સરવાળાને નવથી લાગતાં શેષમાં પાંચ રહે તો રાત્રિત્યાજ્ય બાણપંચક થાય છે; અને તે વખતે કાર્ય કરવાથી સર્પનો ભય થાય છે. અહીં લગ્ન ઇષ્ટકાળનું રાત્રિનું લેવું.

નારચંદ્રમાં તો કહ્યું છે કે—લાગમાં આવેલ આંકના સરવાળાને ૬ થી લાગતાં શેષ ૫ વધે તો રાત્રિત્યાજ્ય પંચક થાય છે.

જ્યોતિષ હીરમાં કહ્યું છે કે—પુરુષનામ, નક્ષત્ર અને રવિ નક્ષત્રના સરવાળો કરી ૬ થી લાગ દેવો. જે શેષ આંક રહે છે તેનાં નામ અનુક્રમે—ખર, હથ, ગજ, મેષ, જંબુક, સિંહ, કાક, મોર અને હંસ છે. આમાં ખર, મેષ, જંબુક સિંહ, અને કાક; એ પાંચયોગો દુષ્ટ છે. આવીજ રીતે ઇષ્ટ ચંદ્રનક્ષત્ર અને પુરુષનામ નક્ષત્રના સરવાળાને ૧૨ થી લાગ દેવો. જે શેષ રહે તેનાં નામ અનુક્રમે—હાથી, બગદ, પાડો, હંસ, શ્વાન, કાગડો, હંસ, મેષ, ગધેડો, જંબુક, નાગ અને ગરુડ છે. આ દરેકનું દુષ્ટ નામ પ્રમાણે છે.

વળી પણ કહ્યું છે કે—ચૈત્રાદિ ગત માસને બમણા કરી તેમાં વર્તમાન મહિનાના દિવસો મેળવી સાતે લાગ દેવો. તેમાં જે શેષ રહે તેનું દુષ્ટ—લક્ષ્મી, કલહ, આનંદ, મૃત્યુ, ધર્મ, સમ અને વિજય છે. આરંભાસદ્ધિમાં સમને બદલે શય દુષ્ટ દર્શાવ્યું છે.

રવિનક્ષત્રથી ચાલુ દિનાંક તિથિ વાર અને નક્ષત્રના સરવાળાને ૬ થી લાગતાં શેષમાં સાત વધે તો હિંખર નામનો નિંદ્ય યોગ થાય છે. આ યોગની વિશેષ પ્રવૃત્તિ દશિણમાં છે અન્યથાજે કહ્યું છે કે—

“ મતતિથ્યામૃતલગ્ને, નન્દહતેઃ પંચકં ક્રમાઝ્જેયન્ !

મૃતિરમિનો નૃપતિ—જો ચોરો નો મદો નેતિ ॥ ૧ ॥ ”

નાંખે છે. ઉપરોક્ત પ્રત્યેક દોષો એકસત્તાક છે, એટલે તેઓ નિર્બળ ન હોય તો એકાદ્રીજ લગ્નબળને હણી નાંખે છે.

અને ગણુસાત્તાક વિલગ્નો નીચે મૂળબ છે. જે પૈકીના બે ત્રણ સાથે મળીને લગ્નને દૂષિત કરી નાંખે છે—

૧ ચન્દ્રની મૃતાવસ્થા—યમ, સર્પ, રાક્ષસ અને અગ્નિના મુહૂર્તો, એટલે—૨-૧૨-૨૦-૨૧-૨૨-૩૦ મુહૂર્તો અને ક્ષયતિથિ કે વૃદ્ધિતિથિ; આ ત્રણનો યોગ થાય તો લગ્ન અશુભ કૃત્ત આપે છે.

૨ કૂર ગ્રહની લક્ષ્મી હોય, ઉપગ્રહ હોય, અને ગૃહદ આયુધવાળો પાત હોય, તો તે લગ્નમાં કરેલ કાર્ય અશુભને માટે થાય છે.

૩ લગ્નમાં કર્તારી દોષ હોય, લગ્નેશ સાથે કૂર ગ્રહ હોય અને સૌમ્ય ગ્રહો પણ કૂર કે આપોકિલમમાં હોય, તો લગ્ન અશુભને માટે થાય છે.

૪ જન્મરાશિ, સૌમ્ય ગ્રહયુક્ત કે સૌમ્યગ્રહથી જોવા-ચેલી ન હોય, લગ્ન પણ સૌમ્યગ્રહની દૃષ્ટિવાળું ન હોય, અને કેન્દ્રમાં સૌમ્યગ્રહો ન હોય, તો આ ત્રણ યોગથી થયેલ વિલગ્ન લગ્નશુદ્ધિને નષ્ટ કરે છે.

૫ શુદ્ધિને વિષે સૂર્ય અને ગુરુ સમરેખાવાળા હોય; અને લગ્નમાં પણ મધ્યમ કૃત્તવાળા હોય, તથા કેન્દ્રમાં બે સૌમ્યગ્રહો ન રહ્યા હોય, તો પણ શુભકાર્યમાં વર્ત્ય વિલગ્ન થાય છે.

૬ ચન્દ્ર શુક સાથે હોય, નવમે ભુવને એકત્રો પાપગ્રહ હોય, અને બારમે સ્થાને શનિ હોય, તો દુષ્ટ યોગ થાય છે.

૭ ફાગણ માસમાં મીનસંક્રાન્તિ હોય, જન્મતિથિ હોય, જન્મમાસ હોય, અને બારમું દેવચું લગ્ન હોય. તો તે વખતનું લગ્ન અશુભ કૃત્ત આપે છે.

લગ્નમાં રહેલ ગુરુ, લગ્નથી થયેલા નવાંશથી થયેલા અને કૂર દષ્ટિથી થયેલા સમસ્ત દોષોને હણે છે. ॥ ૧ ॥ ”

કેન્દ્ર અને ત્રિકોણમાં રહેલ ગુરુની દષ્ટિથી કૂર અહો પણ સૌમ્ય થાય છે.

“ સૌમ્યવાક્પતિશુક્રાણાં, ય ઇકોઽપિ બલોત્કટઃ ।

કૂરૈર્યુક્તઃ કેન્દ્રસ્થઃ, સઘોઽરિષ્ટં પિનટિ સઃ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ બુધ, ગુરુ અને શુક્ર પૈકીનો હરકોઈ એક અહુ બળવાન હોય, કૂર અહુની સાથે ન હોય, અને કેન્દ્રમાં રહ્યો હોય, તો તે તત્કાળના અરિષ્ટનો નાશ કરે છે ॥ ૧ ॥ ”
વ્યવહાર પ્રકાશમાં ઠહું છે કે—

“ હન્તિ શતં દોષાણાં, શશિનઃ સમુદાયિનાં હિ કેન્દ્રસ્થઃ ।

શુક્રો હન્તિ સહસ્તં, વલી ગુરુર્લક્ષમેકં હિ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ કેન્દ્રમાં રહેલ બુધ એક સાથે રહેલા સૌ દોષોને, શુક્ર હજાર દોષોને, અને બળવાન ગુરુ લાખ દોષોને હણે છે. ” ॥ ૧ ॥

૩-૬-૧૧ ભૂવનમાં રહેલ રવિ પણ સામાન્ય દોષોનો નાશ કરે છે, સર્વ અહોવડે બળવાન લગ્ન ન મળે તો.

“ ત્રયઃ સૌમ્યમહા યત્ર, લગ્ને સ્યુર્વલયત્તરાઃ ।

વલયત્તદપિ વિજેયં, શોષૈર્હાનવલૈરપિ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ જે લગ્નમાં ત્રણ સૌમ્યઅહો બળવાન હોય, તે લગ્ન બીજા હીન બળવાળા અહો હોવા છતાં બળવાન છે. ॥૧॥

પ્રથમ ભુવનનું નામ ઉદય છે, અને આતમા ભુવનનું નામ અસ્ત છે; તેથી તેના ઉદિત અને અસ્તગત નવાંશથી જે શુદ્ધિ નિશ્ચિત કરાય છે તે ઉદયાસ્તશુદ્ધિ કહેવાય છે.

“ પદ્યસંશાપિનો લગ્નં, મહેદુદયશુદ્ધયે ।

અસ્તોરોશસ્તુ લગ્નાન્ત-મસ્તશુદ્ધયે વિલોચ્યન્ ॥ ૧ ॥ ”

અસ્તેશુદ્ધિનો પ્રસંગ હોવાથી અહોની અસ્તદશા પણ વિચાર્ય છે. સૂર્યના ૧૨-૧૭-૧૩-૧૧-૯ અને ૧૪ ત્રિશાંશ મધ્યે ચન્દ્રાદિ અહો અસ્ત પામે છે, અને સૂર્ય રાત્રિના ચાર પહોર આથમે છે. અહીં સૂર્યાસ્ત હોય તો દીક્ષા અને પ્રતિષ્ઠા વર્જ્ય છે. સૂર્યના કિરણોમાં ચન્દ્ર અસ્ત પામે તે દિવસો પણ શુભ કાર્યમાં વર્જ્ય છે, અને ચન્દ્ર નિર્જળ હોય તો સારાખજથી કામ ચાલે છે.

ગુરૂ અને શુક્રનો અસ્ત હોય તો લગ્ન અશુભ છે, કેમકે ગુરૂ-શુક્રના અસ્તમાં વિવાહ કરવાથી પુરૂષ અને સ્ત્રીનું મૃત્યુ થાય છે.

“ જીર્ણઃ શુક્રોઽહાનિ પચ્ચ પ્રતીચ્યાં,

પ્રાચ્યાં ચાલ સ્ત્રીણ્યહાનિ સ હેયઃ ।

ત્રિઘ્નાન્યેવં તાનિ દિગ્વેપરીત્યે,

પક્ષં જીવોઽન્યે તુ સત્તાહમાહુઃ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ શુક્ર પશ્ચિમમાં પાંચ દિવસ વૃદ્ધ હોય છે, અને પૂર્વમાં ત્રણ દિવસ બાળક હોય છે; તેથી વિપરીત ઉદયાસ્તમાં ત્રણ ગુણી અવસ્થા હોય છે. એટલે શુક્ર પૂર્વમાં પંદર દિવસ વૃદ્ધ, અને પશ્ચિમમાં નવ દિવસ બાળક હોય છે. તે બાળ અને વૃદ્ધ શુક્ર પ્રતિષ્ઠા ઉદ્યાપન વિગેરે સમસ્ત શુભ કાર્યમાં વર્જ્યો. તથા ગુરૂ પંદર દિવસ બાળક અને પંદર દિવસ વૃદ્ધ રહે છે, તેનો શુભ કાર્યમાં ત્યાગ કરવો. કેટલાક તો ગુરૂ અને શુક્રના બાળક અને વૃદ્ધપણાના સાત સાત દિવસ કહે છે. ॥ ૧ ॥ ”

અન્યસ્થાને બાળક ગુરૂના ત્રણ દિવસ અને વૃદ્ધ ગુરૂના પાંચ દિવસ વર્જ્ય કહ્યા છે. ઉદયપ્રભ સુરિના મત પ્રમાણે અસ્તદિન સાથે ગણતાં ગુરૂના દિન ૬૨, શુક્રના દિન ૧૩, અને પૂર્વાસ્ત શુક્રના દિન ૧૦૧ શુભ કાર્યમાં ત્યાજ્ય છે.

દીક્ષામાં બળવાન શુક્રને અશુભ માન્યો છે, તેથી શુક્રાસ્તમાં કે શુક્રના નિર્જળપણામાં દીક્ષા દેવી શુભકારક છે.

વળી શુકલપક્ષ હોય તો જન્મ રાશિથી ૨-૫-૯ માં સ્થાને રહેલ ચન્દ્ર પણ શુભ છે. પૂર્ણિમા કહે છે કે—૮ મે સ્થાને રહેલ શુક શુભ નથી. કેટલાક આચાર્યો તો કહે છે કે—ઈષ્ટકાળનો સ્પષ્ટ રાહુ પણ જન્મ રાશિથી ૩-૬-૭-૧૦-૧૧ ભુવને હોય તો શુભ છે.

તથા મેષ વિગેરે બાર રાશવાળાને અનુક્રમે ૧-૫-૯-૨-૬-૧૦-૩-૭-૪-૮-૧૧ અને ૧૨ માં ચન્દ્ર ધાતચન્દ્ર કહેવાય છે, તેનો દરેક કાર્યમાં ત્યાગ કરવો.

“ ત્રિપદ્મશમે ચૈવૈ-કાદશમે વિશેષતઃ ।

શરીરે પુષ્ટિકર્તા ચ, શનિઃ પ્રોવતો ન સંશયઃ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“ જન્મરાશિથી ૩-૬-૧૦ અને ૧૧મે સ્થાને રહેલ શનિ શરીરને પુષ્ટ કરે છે, તેમાં સંશય નથી ॥ ૧ ॥ ”

જન્મરાશિથી ૫-૭-૯ સ્થાને રહેલ શનિ મધ્યમ છે, અને જન્મરાશિથી ૧-૨-૪-૮ અને ૧૨ માં સ્થાને રહેલ શનિ દુષ્ટ છે.

શનિ એક રાશિમાં ૨૧ વરસ રહે છે, તેથી જ્યારે જન્મરાશિથી ૧-૨-૪-૮ કે ૧૨ માં રાશિમાં શનિ હોય ત્યારે પનોતી બેડી કહેવાય છે. તેમાં જન્મરાશિથી ૧૨-૧ અને ૨ ભુવનમાં શનિ ફરે છે ત્યારે ૭૧ વરસ જાય છે, તે સાડસાત (સાર્ધસપ્ત, હાડહતી) વર્ષની પનોતી એવા નામથી પ્રસિદ્ધ છે.

જો દિવસે શનિની પનોતી બેસે તે દિવસે જન્મરાશિથી ૧-૬-૧૧ સ્થાને ચન્દ્ર હોય તો સોનાને પાયે, ૨-૫-૯ સ્થાને ચન્દ્ર હોય તો રૂપાને પાયે, ૩-૭-૧૦ મે સ્થાને ચન્દ્ર હોય તો ત્રાંગાને પાયે, અને ૪-૮-૧૨ મે સ્થાને ચન્દ્ર હોય તો લોહાને પાયે પનોતી બેઠેલી જાણવી. આ ત્રીજે લોહાને અને સોનાને પાયે બેઠેલી પનોતી દુઃખકારક છે.

જન્મના રાશિગોચરની પેઠે જન્મના નક્ષત્રગોચરની શુદ્ધિ પણ જરૂરી છે, તેમાં શનિની ગોચરશુદ્ધિ માટે ઉદયપ્રભસરિ કહે છે કે—વાચાલિક શનિનક્ષત્રથી જન્મનક્ષત્ર સુધી

સૂર્યાદિ ગ્રહમાં હરકોઈ ગ્રહ નિર્ણય, પ્રતિકૂળ, કે નેષ્ટ હોય તો અનુક્રમે—પદ્મપ્રભસ્વામી, ચન્દ્રપ્રભસ્વામી, વાસુપ્રભસ્વામી, વિમલનાથ, આદિનાથ, સુવિધિનાથ, મુનિસુવ્રતસ્વામી, નેમિનાથ, અને પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પરિકર (પરધર.) વાગી પ્રતિમાની પૂજા કરવાથી શાંતિ થાય છે.*

વેધ વિના કાર્ય કરનાર મનુષ્ય પાછો પડે છે, માટે ગોચરશુદ્ધિ કર્યા પછી દરેક ગ્રહોની વેધથી થયેલ અશુદ્ધિ અને વામવેધથી થયેલ શુદ્ધિ તપાસવી. ગોચરથી શુભ થયેલો હરકોઈ ગ્રહ વેધકસ્થાનમાં રહેલ ગ્રહવડે વિંધાયાથી અશુભ થાય છે, અને ગોચર વડે દુષ્ટ થયેલ ગ્રહ વેધકસ્થાનમાં રહેલ ગ્રહથી વામવેધે વીંધાયાથી શુભ થાય છે, તથા દુષ્ટગ્રહ પલ્લુ સૌમ્ય થાય છે.

ગ્રહોના શુભસ્થાનો અને વેધક સ્થાનો
આ પ્રમાણે છે—

રવિનું શુભસ્થાન ૩-૬-૧૦-૧૧ છે, અને અનુક્રમે વેધક સ્થાન ૯-૧૨-૪-૫ છે.

ચન્દ્રનું શુભસ્થાન ૧-૩-૬-૭-૧૦-૧૧ છે, અને અનુક્રમે વેધકસ્થાન ૫-૬-૧૨-૨-૪-૮ છે.

મંગળનું શુભસ્થાન ૩-૬-૧૧ છે, અને અનુક્રમે વેધક સ્થાન ૧૨-૪-૯ છે,

બુધનું શુભસ્થાન ૨-૪-૬-૮-૧૦-૧૧ છે, અને અનુક્રમે વેધકસ્થાન ૫-૩-૯-૧-૮-૧૨ છે.

શુક્રનું શુભસ્થાન ૨-૫-૭-૯-૧૧ છે, અને અનુક્રમે વેધકસ્થાન ૧૨-૪-૩-૧૦-૮ છે.

ગુરુનું શુભસ્થાન ૧-૨-૩-૪-૫-૮-૯-૧૧-૧૨ છે, અને અનુક્રમે વેધકસ્થાન ૮-૭-૧-૧૦-૬-૫-૧૧-૩-૬ છે.

* પરિશરવાગી પ્રતિમાના આસનમાં નવમહનાચિન્હો દોર્યા છે તેની પૂજા કરવી, પણ તેન મલેનોપાત્રી પરિશરથી રક્તિન પ્રતિમાની પૂજા કરવી.

હવે ગ્રહોનું બળાબળ કહીએ છીએ—

પૂર્વદિશાનો પતિ સૂર્ય છે. ત્યાર પછીની—અગ્નિ, દક્ષિણ, નૈઋત્ય, પશ્ચિમ, વાયવ્ય, ઉત્તર અને ઇશાનનાં અધિપતિ અનુક્રમે—શુક્ર, મંગળ, રાહુ, શનિ, ચન્દ્ર, બુધ અને ગુરુ છે. તથા બ્રાહ્મણ વર્ણના સ્વામી ગુરુ અને શુક્ર છે, ક્ષત્રિય વર્ણનાં સ્વામી રવિ અને મંગળ છે, વૈશ્ય વર્ણનો સ્વામી ચન્દ્ર છે, શૂદ્રોનો સ્વામી બુધ છે, અને સૂત્રધાર વિગેરે સંકર જાતિનો સ્વામી શનિ છે.

લગ્નભુવનમાં બારમું, પહેલું અને બીજું સ્થાન પૂર્વ-દિશામાં છે, તેમાં ગુરુ અને બુધ બળવાન છે. ત્રીજું ચોથું અને પાંચમું ભુવન ઉત્તરદિશામાં છે, તેમાં શુક્ર અને ચન્દ્ર બળવાન છે. છઠું, સાતમું અને આઠમું ભુવન પશ્ચિમ દિશામાં છે, તેમાં શનિ બળવાન છે. તથા નવમું, દસમું અને અગ્યારમું ભુવન દક્ષિણ દિશામાં છે. તેમાં રવિ અને મંગળ બળવાન છે.

ચન્દ્રથી ઉપચય સ્થાનમાં રહેલ ગ્રહોની ચન્દ્ર સાથે તાન સંજ્ઞા થાય છે, તથા પરસ્પર એક-બીજાથી ઉપચય સ્થાનમાં રહેલ ગ્રહોની તાન સંજ્ઞા થાય છે. આ તાન સંજ્ઞા-વાળા ગ્રહો એક બીજાના કાર્યને વિસ્તારે છે.

કેન્દ્રમાં રહેલા સ્વગૃહી ઉચ્ચસ્થ અને ત્રિકોણસ્થ ગ્રહો પરસ્પર કારક હોય છે, જેમાંનો દસમા ભુવનમાં રહેલ ગ્રહ આત્મકારક હોય છે. ચન્દ્રની દ્રષ્ટિથી આ કારક ગ્રહો વિશેષ બળવાન છે. આ ત્રિવાય બીજી રીતે પણ કારક ગ્રહો હોય છે. ઉદયપ્રભાસુરિ કહે છે કે—જન્મપતિ અથવા લગ્નપતિ કૂર હોય, લગ્નમાં હોય, પણ જો તાન કે કારક હોય તો શુભ છે. આ ત્રિવાયનો સામ્યગ્રહ પણ અશુભ છે. બીજે કહ્યું છે કે—

“ શુભરાશી શુભાંતે વા, કારકે ધનવાન્ મવેત્ !

તદંતકે શુભે કેન્દ્રે, રાજા નૂને પ્રજાપતે ॥ ૧ ॥

“ સ્વે-મિત્રેનીચગો વક્રૈઃ, સ્વરાસ્યેસ્તાડરિવેર્ગગઃ ।

લગ્નાદ દ્વાદશર્ગઃ પઠેઃ, કૌર્યુર્વતોઽથ વીક્ષિતઃ ॥ ૧ ॥

યાંમ્યો રાહૌસ્ય-પુચ્છસ્થો, વૌલો વૃંદોઽસ્તંગો જિત્તઃ ।

મુંથુશિલે મૂર્શરિકે, પાપૈરિત્યવલો ગ્રહઃ ॥ ૨ ॥

અર્થ—“ સ્વનીચ સ્થાનમાં રહેલો, મિત્રના નીચ સ્થાનમાં રહેલો, વક્રી, પોતાના ઘરથી સાતમાં સ્થાનમાં રહેલો, શત્રુના છ વર્ગમાં રહેલો, બારમે ભુવને રહેલો, છઠ્ઠે સ્થાને રહેલો, ક્રૂર અહોથી જોડાયેલો ક્રૂર અહોથી જોડાયેલો ॥ ૧ ॥ દક્ષિણાયનમાં રહેલો, રાહુના મુળ નક્ષત્રમાં રહેલો, રાહુના નક્ષત્રથી પંદરમાં નક્ષત્રમાં રહેલો, બાલ અહ, યુદ્ધ અહ, અસ્ત પામેલો અહ, યુદ્ધમાં હતાયેલો તથા શીઘ્ર ગતિવાળો ક્રૂર અહથી થયેલ મુથુશિલ અને મૂર્શરિકે યોગવાળો અહ નિર્ગળ છે. ॥ ૨ ॥ (આ•૪-૪૭)

આ ઉપરથી એટલું પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે—પોતાના કે મિત્રના નીચ નવાંશમાં રહેલો અહ, અધિ શત્રુના છ વર્ગમાં રહેલો અહ, અદ્ય જિંજવાળો, રૂક્ષ જિંજવાળો, કાંતિ રહિત, યુદ્ધમાં દક્ષિણગામી, અને ઉત્તર ગામી શુકે પણ નિર્ગળ છે, આપોક્તિભમાં રહેલો અહો નિર્ગળ છે, અને પણ ક્રૂરમાં રહેલો અહો મધ્યમ બલી છે. લલ્લે દેખાડેલી અગ્યાર અવસ્થાવાળો અહો પૈત્રીના વિકલ, બલ, પીડીત અને દીન અહ નિર્ગળ છે.

દૈવજવદ્ભક્ષ કહે છે કે—સૌમ્યદૃષ્ટ અશુભ અહ તથા શત્રુદૃષ્ટ કે ક્રૂરદૃષ્ટ સૌમ્ય અહ પણ નિષ્ફળ છે.

અહોતું બળ વીર્ય પ્રકાશે છે

“ સ્વે-મિત્રે-હૌર્ષ્ય-માર્ગસ્થે-સ્વ-મિત્રવર્ગગો-દિતઃ ।

તંથી ચોનંગચારી ચ, મુર્દૃત-સૌમ્યૈર્વલોક્ષિતઃ ॥ ૧ ॥

ત્રિષ્ટોત્રો-ડડર્થગનો લગ્નાદ, 'હર્ષા' વર્ગોત્તેમાંગગઃ ।

મુંથુશિલે મૂર્શરિકં. યદિ સૌમ્યમ્મહેઃ મહ ॥ ૨ ॥

પણ પાકશ્રીમાં તો મૂળ ત્રિકોણ અને વક્ર ગતિનું સમાન દ્વગ દેખાડેલ છે. અને નરપતિજયચર્યામાં કહે છે કે—
સૌમ્ય શ્રેષ્ઠ વક્રી થાય તો અતિશુભ છે, તથા કૂર શ્રેષ્ઠ વક્રી થાય તો અધિક કૂર છે.

શ્રેષ્ઠના નૈઃસર્ગિક બળ માટે કહ્યું છે કે—

“મન્દારસૌમ્યવાવંપતિ-સિતચન્દ્રાર્કા યથોત્તરં ચલિનઃ ।

નૈઃસર્ગિકચલમેતદ્, ચલસામ્યે સ્યાદધિકચિન્તા ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“શનિ, મંગળ, બુધ, ગુરુ, શુક્ર, ચંદ્ર અને સૂર્ય ઉત્તરોત્તરપણે અધિક બળવાળા છે; આ નૈઃસર્ગિક બળ છે, તેનો વિચાર બલ સામ્યતામાં આવશ્યક છે- ॥ ૧ ॥

પૂર્ણભદ્રમાં કહ્યું છે કે—

“લગ્નસ્યાવન્તમધ્યેષુ, ચલં પૂર્ણાલ્પમધ્યમમ્ ।”

અર્થ—“લગ્નના આદિ અંત અને મધ્યમમાં અનુ-ક્રમે પૂર્ણ અદ્ય અને મધ્યમબળ છે.” લક્ષ્ય કહે છે કે—

“લગ્નફલં ત્વંશકે સ્પષ્ટમ્”

અર્થ—“લગ્નનું દ્વગ અંશમાં સ્પષ્ટ છે, એટલે લગ્નેથી નવાંશ અધિક બળવાન છે.”

શ્રેષ્ઠનું એક પાદ દદિથી પાંચ વસા, બે પાદ દદિથી દસ વસા, ત્રણ પાદ દદિથી પંદર વસા, અને સંપૂર્ણ દદિથી વીશ વસા દ્વગ છે. મુદૂર્ત્તસારમાં કહ્યું કે—

“વર્ષ-માસ-સુ-દોરેશ-વૃદ્ધિઃ પદ્યોત્તરા ફલે ।”

અર્થ—“વર્ષેશ, માસેશ, દિનેશ અને હોરેશ પ્રકૃતી દ્વગમાં પાંચ પાંચ વસાની વૃદ્ધિ થાય છે, એટલે વર્ષેશ પાંચ વસા માસેશ દસ વસા, દિનેશ પંદર વસા અને હોરેશ વીશ વસા દ્વગ આપે છે. તથા ત્રૈલોક્ય પ્રકાશમાં કહ્યું છે કે—

“રૂપા ૨૦ પં ૧૦ પાદ ૧ વીર્યાઃ સ્વુઃ કેન્દ્રાદિસ્થા નમઃશ્રવાઃ ।”

અર્થ—“આપોદિલભમાં રહેલા શ્રેષ્ઠ પાંચ વસા, પણ

“સર્વત્રાઽમૃતરશ્મે-ર્બલં પ્રકલ્પ્યાઽન્યસ્વેદનં પશ્ચાત્ ।

ચિન્ત્યં, યતઃ શશાઙ્કે, વલિનિ સમસ્તા ગ્રહાઃ સવલાઃ ॥૧૧॥”

અર્થ—“પ્રથમે સર્વત્ર ચન્દ્રનું બળ કદાપીને પછી બીજા ગ્રહોનું બળ ચિંતવવું; કેમકે ચન્દ્ર બળવાન હોય તો સર્વ ગ્રહો બળવાન હોય છે. ॥૧૧॥”

“શ્રીમાન્ ઉદયપ્રભસૂરિઃ કહે છે કે—

“સૌમ્ય-વાકપતિ-શુક્રાણાં, ય ઇકોઽપિ બલોત્કટઃ ।

ક્રૂરેયુક્તઃ કેન્દ્રસ્થઃ, સઘોડરિષ્ટં પિનષ્ટિ સઃ ॥૧૨॥”

અર્થ—“બુધ શુક્ર અને શુક્ર પૈકીનો હરકોઈ એક ગ્રહ બળવાન હોય, ક્રૂર ગ્રહ તેની સાથે ન રહેલો હોય, અને પોતે કેન્દ્રમાં હોય તો તાત્કાલિક દુષ્ટ યોગનો નાશ કરે છે. ॥૧૨॥” (૬-૨૪)

“વલિષ્ઠઃ સ્વોચ્ચગો દોષા-નશીતિ શીતરશ્મિનઃ ।

વાકપતિસ્તુ શતં હન્તિ, સહસ્રં ચાઽસુરાર્ચિતઃ ॥૧૩॥”

અર્થ—“બળવાન અને ઉચ્ચે સ્થાનમાં રહેલો બુધ એક શી દોષોને, શુક્ર સો દોષોને, અને શુક્ર હજાર દોષોને હણે છે. ॥૧૩॥”

“બુધો વિનાઽર્કેણ ચતુષ્ટયેષુ, સ્થિતઃ શતં હન્તિ વિલગ્નદોષાન્ ।

શુક્રઃ સહસ્રં વિમનોભવેષુ, સર્વત્ર ગીર્વાણગુરુસ્તુ લક્ષમ્ ॥૧૪॥”

અર્થ—“સૂર્ય સાથે નહીં રહેલો અને ચાર કેન્દ્ર સ્થાનમાં રહેલો બુધ લગભગ સો દોષોને, સૂર્ય સાથે નહીં રહેલો અને સાતમા ભુવન સિવાયના ત્રણ કેન્દ્ર સ્થાનમાં રહેલો શુક્ર હજાર દોષોને, તથા સૂર્ય વિનાનો અને ચાર કેન્દ્ર સ્થાનમાં રહેલો શુક્ર લાખ દોષોને હણે છે. ॥૧૪॥”

અવધાર પ્રકાશમાં કહ્યું છે કે—

“ત્રિકોણ-કેન્દ્રમાં થાડપિ, મઙ્ગલ દોષસ્યકુર્વને ।

વક્ર-ત્રીચા-ડરિગા થાડપિ, જ-ત્રીવ-ભૃગવઃ શુમાઃ ॥૧૫॥”

અર્થ—“બુધ શુક્ર અને શુક્ર ત્રિકોણ કે કેન્દ્રમાં હોય

આ રેખા લાવવાં માટે એવી રીત છે કે—પ્રથમ જન્મ કુંડળીને સ્થાપન કરી લગ્નાદિથી તાત્કાલિક સૂર્યને આશ્રીને નેટલા સ્થાનમાં, રેખા પડતી હોય તેટલા સ્થાનમાં સ્ત્રીધી રેખા મૂકવી, અને બાકીના સ્થાનમાં ૦ મૂકવી. આ રીતે જન્મકુંડળીમાં સૂર્યની કુલ રેખા ૪૮ થાય છે. એજ પ્રમાણે જન્મકુંડળીને જુદી જુદી સ્થાપી દરેક ગ્રહોની રેખા લાવવી તે જન્મકુંડળીમાં રતિ આદિ ગ્રહોની ૪૮-૪૯-૪૦-૫૮-૫૯-૫૨ અને ૫૬ રેખાઓ થાય છે, તથા રાહુની રેખા લાવીએ તો ૪૩ રેખા થાય છે.

હવે રેખાવાળી પોતપોતાની કુંડલીમાં તાત્કાલિક સૂર્યાદિ ગ્રહો સ્થાપવા, તે સ્થાનમાં નેટલી રેખા આવે, તે તે ગ્રહોની શુભ રેખા જાણવી. આ રીતે પ્રત્યેક ગ્રહની વધારેમાં વધારે આઠ રેખા આવે છે. દરેક ગ્રહની એકથી આઠ રેખાના ફળ માટે નારાયણ દીપ્પણમાં કહ્યું છે કે—

“ કષ્ટં સ્યાદેક રેખાયાં, દ્વામ્યામર્થક્ષયો ભવેત્ ।

ત્રિભિઃ શ્લેષં વિજ્ઞાનીયાત્, ચતુર્ભિઃ સમતા મતા ॥૧॥

પદ્મભિઃ શ્રિત્તસૌખ્યં સ્યાત્, પદ્મિરર્થાગમો ભવેત્ ।

સપ્તભિઃ પરમાનન્દ-શ્રાડ્દ્ધિભિઃ પરમં પદમ્ ॥ ૨ ॥ ”

અર્થ—“એક ગ્રહની એક રેખા હોય તો કષ્ટ, બે રેખા હોય તો ધનહાનિ, ત્રણ રેખા હોય તો કલેશ. ચાર રેખા હોય તો સમાનતા, ॥ ૧ ॥ પાંચ રેખા હોય તો ચિત્તનું સુખ, છ રેખા હોય તો ધન પ્રાપ્તિ, સાત રેખા હોય તો પરમાનન્દ, અને આઠ રેખા હોય તો પરમ પદની પ્રાપ્તિ થાય છે ॥ ૨ ॥ ”

આ રીતે ચાર રેખાથી મધ્યમ, બે રેખાથી હીન, અને અધિક રેખાથી અધિક ફળ કહેલ છે. જો અષ્ટવર્ગનું એક બળ હોય તો એકચરફળ નિષ્ફળ થાય છે. ॥ ૩ ॥ અર્થાત્—
—પણી રેખાઓ હોય તો અશુભચર મહાપલ શુભ થાય

ગ્રહ રેખા ચક્ર, રેખા પ્રદ ગ્રહ કોષ્ટક.

(૧૮૧)

•	લાઘ	રવિ	સોમ	મંગળ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
રવિ	૩-૪-૧-૧૦- ૧૧-૧૨	૧-૨-૪-૭- ૬-૧૦-૧૧	૩-૧-૧૦- ૧૧	૧-૨-૪-૭-૩-૫-૬-૬-૩-૫-૬-૧૧ ૬-૧૦-૧૧ ૧૦-૧૧-૧૨			૬-૭-૮	૧-૨-૪-૭- ૬-૧૦-૧૧
સોમ	૨-૧-૧૦-૧૧	૩-૧-૮- ૧૦-૧૧	૧-૩-૧- ૧૦-૧૧	૨-૩-૫-૬-૧-૩-૪-૫-૧-૪-૭-૮-૩-૪-૫-૭- ૬-૧૦-૧૧ ૭-૮-૧૦-૧૦-૧૧-૧૨ ૬-૧૦-૧૧	૧૧			૩-૫-૬
મંગળ	૧-૩-૧-૧૦- ૧૧	૩-૫-૬- ૧૦-૧૧	૩-૧-૧૦- ૧૧	૧-૨-૪-૭-૩-૫-૬-૧૧-૧-૧૦-૧૧- ૬-૧૦-૧૧ ૧૨			૬-૮-૧૧- ૧૨	૧-૪-૭-૮- ૬-૧૦-૧૧
બુધ	૧-૨-૪-૧-૮- ૧૦-૧૧	૫-૬-૬- ૧૧-૧૨	૨-૪-૧-૮- ૧૦-૧૧	૧-૩-૫-૬-૬-૩-૫-૬-૧-૪-૧૧- ૬-૧૦-૧૧ ૧૨ સિવાય			૧ શુ ૫-૮- ૬-૧૧	૬-૧૨ સિવાય

રેખાના કુળ માટે નારાયણદ્ર-ટીપપનમાં કહ્યું છે કે—
 તાંત્રિકોલિકં સર્વં ગ્રહની- સત્તરથી એકત્રીશ રેખા આવે તો—
 અનુક્રમે ૧૭ નાશ, ૧૮ ધનક્ષય, ૧૯ બાધુપીડા, ૨૦-કલુષો, ૨૧
 મનેવ્યાધિ ૨૨ દીનતા, ૨૩ ત્રણ વર્ગની હાનિ, ૨૪ ઝોચિતો)
 દ્રવ્યનાશ, ૨૫ સર્વથા દ્રવ્યક્ષય, ૨૬ કલેશ, ૨૭ સમતા, ૨૮
 દ્રવ્યપ્રાપ્તિ, ૨૯ સન્માન, ૩૦ અતિ સન્માન, અને ૩૧
 દ્રવ્ય-સુખની વૃદ્ધિનું કુળ મળે છે.

કાર્યસિદ્ધિમાં ગ્રહયોગની પણ અતિ આવશ્યકતા છે.
 દૈવજ્ઞ વક્ત્રસમાં કહ્યું છે કે:—

“ તિથિ-ક્ષણ-મ-વારણાં, સાધ્યં યોગેન સિધ્યતિ ।
 તસ્માત્ સર્વેષુ કાર્યેષુ, ગ્રહયોગાન્ સુચિન્તયેત્ ॥ ૧૦ ॥ ”

અર્થ—“ તિથિ, મુહૂર્ત, નક્ષત્ર, અને વારના કાર્યો-
 યોગ વડે સિદ્ધ થાય છે; માટે સર્વ કાર્યના ગ્રહયોગોનો
 વિચાર કરવો. ॥ ૧ ॥ ”

તે ગ્રહયોગો નીચે પ્રમાણે છે, ઉદયપ્રસાર કહે છે કે—

“ ૧ લામેઝકારી શુભા ધર્મે, શ્રીવત્સો યદ્યૌ શનિઃ ।
 ૨ અર્ધેન્દુર્વિક્રમે મન્દો, રવિર્લામે રિપૌ ક્રુતઃ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ અગ્યારમા ભુવનમાં રવિ અને મંગલ હોય,
 નવમા ભુવનમાં સૌમ્યગ્રહો હોય, અને છઠ્ઠા સ્થાનમાં શનિ
 હોય, તો શ્રીવત્સ યોગ થાય છે (૧) ત્રીજા સ્થાનમાં શનિ
 હોય, અગ્યારમા ભુવનમાં રવિ હોય, અને છઠ્ઠા સ્થાનમાં
 મંગલ હોય, તો અર્ધેન્દુ યોગ થાય છે (૨) આ બન્ને યોગો
 અતિ શુભ છે ॥ ૧ ॥ ”

“ ૧ ગ્રહઃ શુભમૈર્બન્ધુ-ધર્મકર્મસ્થિતેભવેત્ ।
 ૪ દ્વજઃ મૌલ્યે વિજયમ્ભ્યઃ, કૃદ્વજ નિષનાગ્રિતેઃ ॥ ૨ ॥ ”

ચોથા સ્થાનના મંગળને બદલે પહેલા સ્થાનમાં સૂર્ય હોય તો
 મુશલ યોગ કહેલો છે. (૯). લાવકુંડળીના પૂર્વાર્ધ ચક્રમાં
 ઇષ્ટ નવાંશવાળા દસમાંથી ચોથા ભુવન મુખીમાં પ્રથમે ચન્દ્ર
 હોય, અને પછીના સ્થાનમાં એકાંતરે પાપચ્છેદ અને સૌમ્ય
 ચ્છેદ હોય તો ચક્રયોગ થાય છે. (૧૦) ॥ ૫ ॥ પાંચમા
 સ્થાનમાં મંગળ, બીજા સ્થાનમાં શનિ, આઠમા સ્થાનમાં
 ચન્દ્ર, અને બારમા સ્થાનમાં સૂર્ય હોય, તો કુર્મયોગ થાય
 છે. રત્નમાલાના મત પ્રમાણે બીજા સ્થાનમાં શુક્ર, છઠા
 સ્થાનમાં શનિ, આઠમા સ્થાનમાં ચન્દ્ર, અને બારમા સ્થાનમાં
 સૂર્ય હોય, તો કુર્મયોગ થાય છે, (૧૧). તથા કેન્દ્રમાં પાપ-
 ચ્છેદ રહ્યા હોય તો વાપીયોગ થાય છે. (૧૨). આ પ્રમાણે
 બાર યોગો છે ॥ ૬ ॥ જેમાં છેલ્લા છ યોગો અતિ દુષ્ટ છે. ”

“ ૧૩-૧૯ આનન્દ-જીવ-નન્દન-જીમૂત-જય-સ્થિરા-અમૃતા યોગાઃ
 જ-ગુરુ-સિતૈઃ પ્રત્યેકં, દ્વિકત્રિકૈશ્ચાપિ લગ્ન ગતૈઃ ॥ ૭ ॥ ”

યોગા યયાર્થનામાનઃ, સર્વેષૂત્તમકર્મસુ ।

એશ્વર્ય-રાજ્ય-સામ્રાજ્ય-વિઘાતારઃ ક્રમાદમી ॥ ૮ ॥ ”

અર્થ—“ બુધ ગુરુ અને શુક્ર ચ્છેદોમાંથી હરકોઈ એક
 એ કે ત્રણ ચ્છેદ લગ્નમાં હોય તો આનન્દ, જીવ, નન્દન,
 જીમૂત, જય, સ્થિર, અને અમૃત યોગો થાય છે. અર્થાત્—
 લગ્નમાં બુધ હોય તો આનન્દ, ગુરુ હોય તો જીવ, શુક્ર હોય
 તો નન્દન, બુધ અને ગુરુ હોય તો જીમૂત, બુધ અને શુક્ર
 હોય તો જય ગુરુ અને શુક્ર હોય તો સ્થિર તથા બુધ, ગુરુ
 અને શુક્ર હોય તો અમૃતયોગ થાય છે. (૧૩ થી ૧૯) ॥ ૭ ॥
 આ યોગો અર્વે ઉત્તમ કાર્યમાં યથાર્થ નામવાળા છે, તથા
 અનુક્રમે એશ્વર્ય રાજ્ય અને સામ્રાજ્યને કરનારા છે. અર્થાત્
 એકે અહવાળા યોગો એશ્વર્ય કરે છે, બીજે અહવાળા યોગો
 રાજ્ય આપે છે, અને ત્રણ અહવાળો યોગ ચક્રવર્તીની પદવી
 કે સુરિપદ આપે છે ॥ ૮ ॥ ”

અર્થ—“ચન્દ્ર વિનાના ચાર પાંચ કે છ ઝડોની દિવાળાં લગ્ન કે ચન્દ્ર વર્ગોત્તમ નવાંશમાં હોય તો બાવીશ રાજયોગો થાય છે. ॥ ૧ ॥”

તે બાવીશ રાજયોગો આ પ્રમાણે છે—લગ્ન ઉપર ચન્દ્ર સિવાયના છ ઝડોમાંથી હરકોઈ ચાર ઝડોની દિવિ પડતી હોય તો ચૌદ લેદ થાય છે, હરકોઈ પાંચ ઝડોની દિવિ પડતી હોય તો સાત લેદ થાય છે, અને છઠ્ઠે ઝડોની એક સાથે દિવિ પડતી હોય તો એક લેદ થાય છે. આ પ્રમાણે સર્વ લેદો—મેળવતાં—વર્ગોત્તમ લગ્નને આશ્રીને બાવીશ રાજયોગો થાય છે. આ યોગોમાં કઈ રાશિનું કયું લગ્ન હોવું જોઈએ? એવો કાંઈ નિયમ નથી, તેથી હરકોઈ રાશિના વર્ગોત્તમમાં લગ્ન હોય તો રાજયોગ થાય છે. આજ રીતે હરકોઈ રાશિમાં વર્ગોત્તમમાં રહેલો ચન્દ્ર હોય, અને તેને ચાર પાંચ કે છ ઝડોની દિવિ પડતી હોય તો પણ બાવીશ રાજયોગો થાય છે.

“વક્રા-ડર્કના-ડર્ક-ગુરુભિઃ સકલે સ્તિમિશ્ર,
સ્વોચ્છેપુ પોદશ નૃપાઃ કથિતૈકલગ્ને ।
દ્વયેકાશ્રિતેપુ ચ તથૈકતમે વિલગ્ને,
સ્વશેત્રગે શશિનિ પોદશ મૂમિપાઃ સ્યુઃ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“મંગળ ગ્રહ સૂર્ય અને શુક્ર, એ ચાર ઝડો કે તેમાંના હરકોઈ ત્રણ ઝડો ઉચ્ચ સ્થાનમાં હોય, અને તેમાંના એક અહ લગ્નમાં હોય, તો સોળ રાજયોગ થાય છે. વળી ચન્દ્ર પોતાનાં ઘરમાં, અને તે ચાર ઝડો પૈકીના હરકોઈ બે ઝડો કે એક અહ ઉચ્ચ સ્થાનમાં હોય, અને ચારમાનો એક અહ લગ્નમાં હોય, તો પણ સોળ રાજયોગ થાય છે. ॥ ૧-૧ ॥” આ રીતે કુલ બાવીશ રાજયોગ થાય છે. આ દરેક દ્રેષ્ટ રાજયોગો છે, તે સિવાય બીજા દ્રેષ્ટ તથા મધ્યમ રાજયોગો પણ થાય છે. (જુઓ લગ્ન ભુવન ચક્ર.)

[illegible]

શુભ છે. ચંદ્ર અશુભ હોવા છતાં શુભ અવસ્થાથી શુભ થાય છે, અને ચંદ્ર શુભ હોવા છતાં અશુભ અવસ્થાથી અશુભ થાય છે. તાત્કાલિક લગ્નના દરેક કાર્યમાં ચંદ્રનું બળ અવશ્ય હોવું જોઈએ.

॥ लग्नं देहः पट्क्वर्गोऽङ्गकानि,
प्राणश्चन्द्रो धातवः खेचरेन्द्राः ।

प्राणे नष्टे देहधात्वङ्गनष्टा, ...

“यत्नेनाऽतश्चन्द्रवीर्यं प्रकल्प्यम्”-॥१॥

અર્થ—“લગ્ન શરીર છે, છ વર્ગ અંગો છે, ચંદ્ર પ્રાણ છે, અને શ્લેષ ધાતુરૂપ છે. તેઓમાંથી પ્રાણનો નાશ થતાં શરીર, ધાતુ અને અવયવોનો નાશ થાય છે, માટે કાળ-કૃત્રી ખાસ કરીને ચંદ્રનું બળ લેવું. ॥ ૧ ॥”

લગ્નગ્રહની પેઠે મુદૂર્તના બળમાં પણ ગ્રહગોચર, વારં, હોરા તથા ચંદ્રની અનુકૂલતા જરૂરી છે. તે ચંદ્રનું બળ પંદર પ્રકારે છે, જેમાંથી હરકોઈ બળ અવશ્ય ગ્રહણ કરવાનું છે. ચંદ્રનું પહેલું બળ રાશિ ગોચર છે. ઉદયપ્રભસરિકે છે કે—

“ लग्ने गुरोर्वरस्याऽय, माहं चान्द्रवलं बुधैः ।

गिष्य-स्थापक-कन्यानां, जीवे-न्द्-कैवलानि च ॥ १ ॥ ”

અર્થ—“ પડિતોએ હનમાં શુર અને વરને ચંદ્રનું
જાળ જોવું. તથા શિષ્ય, પ્રતિષ્ઠા કરાવનાર અને કન્યાને શુર
ચંદ્ર અને સૂર્યનું જાળ જોવું. ॥ ૧ ॥ ”

જન્મરાશિથી ત્રીજો, છઠ્ઠો, દસમો અને અગ્ર્યારમે ભુવને રહેલો સૂર્ય ગુણ છે, અને બીજો પાંચમે તથા નવમે ભુવને રહેલો સૂર્ય મધ્યમ છે. વારાહી સ્થિતિમાં કાંડું છે કે-જન્મરિ સ્થાનમાં રહેલ સૂર્ય અનુક્રમે-સ્થાનનાથ, ભય, લક્ષ્મી, પરાભય, દીનતા, ચતુષ્કથ, પ્રયાલ, દેહપીડા, અશાંતિ,

શુભ, ચંદ્ર પણ કેટલીક રાશિવાળાને ધાતચંદ્ર હોય છે. હરેક રાશિવાળાનું ધાતચક્ર આ પ્રમાણે છે—

“ ચંદ્ર-મૂત-મહા નેત્રાં, રસ-દિગ્-વહ્નિ-સાગરાઃ ।

વેદા-ઽષ્ટક-શિવા-ઽઽદિત્યા, ધાતચન્દ્રાઃ પ્રકીર્તિતાઃ ॥૧૧॥ ”

અર્થ—મેષાદિનાં રાશિવાળાને પોતાની રાશિથી અનુક્રમે—મહેસો, પાંચમો, નવમો, બીજો, છઠ્ઠો, દસમો, ત્રીજો, સાતમો, ચોથો, આઠમો, અગ્યારમો, અને બારમો, ચન્દ્ર ધાતચંદ્ર છે ॥૧૧॥

તેથી મેષાદિ રાશિવાળા પુરુષોને અનુક્રમે—મેષ, કન્યા, કુંભ, સિંહ, મકર, મિથુન, ધન, વૃષભ, મીન, સિંહ, ધન અને કુંભનો ચંદ્ર કાળચંદ્ર છે. મેષાદિ રાશિવાળી સ્ત્રીઓને અનુક્રમે—મેષ, ધન, ધન, મીન, વૃશ્ચિક, વૃશ્ચિક, મીન, મકર, કન્યા, ધન, મિથુન અને કુંભનો ચંદ્ર ધાતચંદ્ર છે. મેષાદિ રાશિવાળાને અનુક્રમે—કાર્તિક, માગશર, અષાઢ, પોષ, જેઠ, ભાદરવો, મહા, આસો, શ્રાવણ, વૈશાખ, ચૈત્ર, અને ફાલ્ગુન એ ધાતમાસ છે, મેષાદિ રાશિવાળાને અનુક્રમે—નંદા, પૂર્ણિમા, સદા, સદા, જયા, પૂર્ણિ, રિક્તા, નંદા, જયા, રિક્તા, જયા અને પૂર્ણિ તિથિ ધાતતિથિ છે. મેષાદિ રાશિવાળાને અનુક્રમે—રવિવાર, શનિવાર, ચન્દ્રવાર, બુધવાર, શનિવાર, શનિવાર, શુક્રવાર, શુક્રવાર, શુક્રવાર, મંગલવાર, શુક્રવાર; અને શુક્રવાર ધાતવારો છે.

“ મધા હસ્ત-સ્વાત્ય-નુરાધા, મૂલ-શ્રવણ-તારકાઃ ।

રેવતી રોહિણી મરણી—આર્દ્રા-ઽષ્ટેવાસ્તુ ધાતકાઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ—“ મેષાદિ રાશિવાળાને અનુક્રમે—મધા, હસ્ત, સ્વાનિ, અનુરાધા, મૂળ, શ્રવણ, શનિવાર, રેવતી, રોહિણી, ભરણી, આર્દ્રા, અને અષ્ટેવાઃ તે ધાતનક્ષત્રો છે ॥ ૧ ॥

અન્ય મેષોમાં ધન અને મકર રાશિવાળાને અનુક્રમે ભરણી અને રોહિણી ધાતનક્ષત્ર કહેલ છે.

(૧૬૬)

૧ ગોચર છે. શુભ નવાંશમાં રહેલો :
મ અંશમાં રહેલો. ચંદ્ર અશુભ છે.

૨ વામવેધ છે.

૩-રિપુ-મન્મથ-લાડ્યગસ્ય,
ધન-વન્ધુ-મૃતૌ સ્થિતૈશ્ચ । ”

હેલે, ત્રીજે, છઠ્ઠે, સાતમે, દસમે અને

શુભ ચંદ્ર પણ દેવલીક રાશિવાગાને ધાતચંદ્ર છે. હરેક રાશીવાગાનું ધાતચંદ્ર આ પ્રમાણે છે—

“ ચન્દ્ર-મૂત-ગ્રહા નેત્રા, રસ-દિગ્-વદિ-માત્રગાઃ ।

વેદા-ઽષ્ટક-શિવા-ઽષ્ટદિત્યા, ધાતચન્દ્રાઃ પ્રદોષિતાઃ ॥૧૧॥”

અર્થ—મેષાદિબાર રાશિવાગાને પાનાની રાશિથી અ-
નુક્રમે-પહેલો, પાંચમો, નવમો, બીજો, છઠો, દસમો, ત્રીજો,
સાતમો, ચોથો, આઠમો, અગ્યારમો, અને બારમો, ચન્દ્ર
ધાતચંદ્ર છે ॥ ૧ ॥”

તેથી મેષાદિ રાશિવાગા પુરૂષોને અનુક્રમે-મેષ, કન્યા,
કુંભ, સિંહ, મકર, મિથુન, ધન, વૃષભ, મીન, મિંહ, ધન અને
કુંભનો ચંદ્ર કાળચંદ્ર છે. મેષાદિ રાશિવાગાની સ્ત્રીઓને અ-
નુક્રમે-મેષ, ધન, ધન, મીન, વૃશ્ચિક, વૃશ્ચિક, મીન, મકર,
કન્યા, ધન, મિથુન અને કુંભનો ચંદ્ર ધાતચંદ્ર છે. મેષાદિ
રાશિવાગાને અનુક્રમે-કાર્તિક, માગશર, અષાઢ, પોષ, વૈશાખ,
ભાદરવો, મહા, આસો, શ્રાવણ, વૈશાખ, ચૈત્ર, અને ફાલગુન;
એ ધાતમાસ છે, મેષાદિ રાશિવાગાને અનુક્રમે-નંદા, પૂર્ણા,
ભદ્રા, ભદ્રા, જ્યા, પૂર્ણા, શિક્તા, નંદા, જ્યા, શિક્તા, જ્યા
અને પૂર્ણા તિથિ ધાતતિથિ છે. મેષાદિ રાશિવાગાને અનુ-
ક્રમે-રવિવાર, શનિવાર, ચન્દ્રવાર, બુધવાર, શનિવાર, શનિ-
વાર, ગુરુવાર, શુક્રવાર, શુક્રવાર, મંગળવાર, ગુરુવાર; અને
શુક્રવાર ધાતવારો છે.

“ મધા હસ્ત-સ્વાત્યનુરાધા, મૂલ-શ્રવણ-તારકાઃ ।

રેવતી રોહિણી મરણી-આર્દ્રા-ઽષ્ટેષાસ્તુ ધાતકાઃ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“ મેષાદિ રાશિવાગાને અનુક્રમે-મધા, હસ્ત,
સ્વાતિ, અનુરાધા, મૂળ, શ્રવણ, શનિતારા, રેવતી, રોહિણી,
ભરણી, આર્દ્રા, અને અશ્વિનાઃ તે ધાતનક્ષત્રો છે ॥

અન્ય અષ્ટમાં ધન અને મકર રાશિવા-
ગાની અને રાહીલી ધાતનક્ષત્ર કહેલ છે.

મૂત,
મૂત,

અર્થ—“શુદ્ધ એકમથી દસ દિવસ ચંદ્ર મધ્યમ બળ વાળો જાણવો, પછીના દસ દિવસ ઉત્તમ બળવાળો જાણવો, અને ત્રીજા દસ દિવસમાં અદ્ય બળવાળો જાણવો ॥ ૧ ॥”

“હીન-મધ્યો-ચંબલતા, તિથિવત્તુ હિમંયુતે: ।”

અર્થ—ચંદ્રનું હીન બળ, મધ્યમ બળ, અને ઉચ્ચબળ તિથિની પેઠે જાણવું. જેમ શુકલપક્ષનો ચંદ્ર બળવાન છે, તેમ શુભ ચંદ્રનું બળ પણ શુકલપક્ષને મળે છે.

“સિતપક્ષાદૌ ચન્દ્રે, શુભે શુભઃ પક્ષકોઽશુભે ત્વશુભઃ ।

વહુલે ગોચરશુભંદે, ન શુભઃ પક્ષોઽશુભે તુ શુભઃ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“જે શુકલપક્ષના પ્રારંભમાં ચંદ્ર શુભ હોય, તો આખું પખવાડીયું શુભ જાણવું, અને અશુભ ચંદ્ર હોય તે અશુભ જાણવું. તથા કૃષ્ણ પક્ષમાં ગોચરથી શુભ ચંદ્ર હોય તો આખું પખવાડીયું અશુભ અને અશુભ ચંદ્ર હોય તો શુભ જાણવું ॥ ૧ ॥”

ચંદ્રનું સાતમું બળ તારા છે. કૃષ્ણપક્ષમાં ચંદ્રને બદલે તારાનું બળ આવશ્યક છે, તેમાં છટ્ટી, ચોથી અને નવમી તારા હોય તો તે શ્રેષ્ઠ છે.

ચંદ્રના આઠબળ મિત્રઋતુ તથા સૌમ્યઋતુના યોગથી થાય છે. ચંદ્ર ૮ મિત્રની સાથે હોય, ૯ મિત્રના ઘરમાં હોય, ૧૦ મિત્રના નવાંશમાં હોય, અથવા ૧૧ મિત્રની દ્વિવાળા સ્થાનમાં હોય, તો બળવાન છે. તેમજ ૧૨ સૌમ્યઋતુના ઘરમાં; ૧૩ અથવા સૌમ્યની સાથે, ૧૪ અથવા સૌમ્યના નવાંશમાં, ૧૫ અથવા સૌમ્યઋતુની દ્વિવાળા ભુવનમાં રહેલ ચંદ્ર બળવાન છે. મિત્રની પેઠે અધિમિત્રના યોગથી પણ ચંદ્રબળ મનાય છે.

“અશુભોઽપિ શુભશ્ચન્દ્રઃ, સૌમ્ય મિત્રગૃહાંશકે ।

મિત્તોઽથવાઽધિમિત્રેજ, ચન્દ્રિયેન વિચોક્તિઃ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“સૌમ્યઋતુના ૩ મિત્રઋતુના સ્થાનમાં અથવા

અર્થ—“ શુદ્ધિ.એકમથી દસ દિવસ ચંદ્ર મધ્યમ બળ વાળો જાણવો, પછીના દસ દિવસ ઉત્તમ બળવાળો જાણવો, અને ત્રીજા દસ દિવસમાં અદ્ય બળવાળો જાણવો ॥ ૧ ॥ ”

“ હીન-મધ્યો-ચ્ચલતા, તિથિવત્તુ હિમચુતેઃ । ”

અર્થ—ચંદ્રનું હીન બળ, મધ્યમ બળ, અને ઉચ્ચ બળ તિથિની પેઠે જાણવું. જેમ શુકલપક્ષનો ચંદ્ર બળવાન છે, તેમ શુભ ચંદ્રનું બળ પણ શુકલપક્ષને મળે છે.

“ સિતપક્ષાદૌ ચન્દ્રે, શુભે શુભઃ પક્ષકોઽશુભે ત્વશુભઃ ।

વહુલે ગોચરશુભદે, ન શુભઃ પક્ષોઽશુભે તુ શુભઃ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ જો શુકલપક્ષના પ્રારંભમાં ચંદ્ર શુભ હોય, તો આખું પખવાડીયું શુભ જાણવું, અને અશુભ ચંદ્ર હોય તે અશુભ જાણવું. તથા કૃષ્ણ પક્ષમાં ગોચરથી શુભ ચંદ્ર હોય તો આખું પખવાડીયું અશુભ અને અશુભ ચંદ્ર હોય તો શુભ જાણવું ॥ ૧ ॥ ”

ચંદ્રનું સાતમું બળ તારા છે. કૃષ્ણપક્ષમાં ચંદ્રને બદલે તારાનું બળ આવશ્યક છે, તેમાં છટ્ટી, ચોથી અને નવમી તારા હોય તો તે શ્રેષ્ઠ છે.

ચંદ્રના આઠબળ મિત્રઋદુ તથા સૌમ્યઋદુના યોગથી થાય છે. ચંદ્ર ૮ મિત્રની સાથે હોય, ૮ મિત્રના ઘરમાં હોય, ૧૦ મિત્રના નવાંશમાં હોય, અથવા ૧૧ મિત્રની દદિવાળા સ્થાનમાં હોય, તો બળવાન છે. તેમજ ૧૨ સૌમ્યઋદુના ઘરમાં; ૧૩ અથવા સૌમ્યની સાથે, ૧૪ અથવા સૌમ્યના નવાંશમાં, ૧૫ અથવા સૌમ્યઋદુની દદિવાળા ભુવનમાં રહેલ ચંદ્ર બળવાન છે. મિત્રની પેઠે અધિમિત્રના યોગથી પણ ચંદ્રબળ મનાય છે.

“ અશુભોઽપિ શુભઋદ્વઃ, સૌમ્ય મિત્રગૃહાંશકે ।

મ્વિતોઽયવાઽધિમિત્રેણ, વન્નિઢેન વિચોક્તિઃ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ “ સૌમ્યઋદુના ૭ મિત્રઋદુના સ્થાનમાં

ધર્મ— અ : પુ. અ વિ એ ધ ૨
 અર્થ— લ. પુ. મ સ્વા. જયે શ્ર ૫
 કામ— કૃ આ પુ ચિ મૂ અ ૭
 મોક્ષ— રા મુ ઉ હ પૂ ઉ ૨

આ ચાર માર્ગમાં રહેલ સૂર્ય અને ચંદ્ર ઉપરથી જે યોગ ઉત્પન્ન થાય છે તેની સંજ્ઞા પંચારાહુ થાય છે તેનું ક્ષણક્ષણ નીચે મુજબ છે—

“ ધર્મમાર્ગગતે સૂર્યે, અર્થાશે ચન્દ્રમા યદિ ।

તત્ર યાતુર્ભયં તસ્ય, દુષ્ટગ્રહ સ્થિતો યદિ ॥ ૧ ॥

ધર્મમાર્ગસ્થિતે સૂર્યે, કામાંશે ચન્દ્રમા યદિ ।

વિગ્રહં દારુણં ચેવ, ચૌરાકુલસમુદ્રવમ્ ॥ ૨ ॥

ધર્મમાર્ગગતે સૂર્યે, મોક્ષે ચન્દ્રગતે યદિ ।

મહાજ્ઞામો ભવેત્તસ્ય, શુભગ્રહ સ્થિતો યદિ ॥ ૩ ॥

ધર્મમાર્ગગતે સૂર્યે, ચન્દ્ર તત્રેવ સંસ્થિતે ।

સંહારં ચ ભવેત્તત્, મહ્નનાતઃ પ્રનાયતે ॥ ૪ ॥ ”

અર્થ—“ ધર્મમાર્ગમાં સૂર્ય હોય અને અર્થમાર્ગમાં ચંદ્ર હોય તો, તથા હુદ્દ ગ્રહનો યોગ હોય તો જનારને ભય કરે છે ॥ ૧ ॥ ધર્મમાં સૂર્ય હોય અને કામમાં ચંદ્ર હોય તો વિશાળ યુદ્ધ તથા ચોરનો ભય થાય છે ॥ ૨ ॥ ધર્મમાર્ગમાં સૂર્ય હોય અને મોક્ષમાર્ગનો ચંદ્ર હોય, તથા શુભ ગ્રહનો યોગ હોય તો મહાન લાભ થાય છે ॥ ૩ ॥ ધર્મમાર્ગમાં સૂર્ય રહ્યો હોય અને ચન્દ્ર પણ તેજ માર્ગમાં હોય તો સંહાર તથા નાશ ભાગ થાય છે ॥ ૪ ॥ ”

“ અર્થમાર્ગગતે સૂર્યે, ચન્દ્રે કામાંશસંસ્થિતે ।

સર્વસિદ્ધિર્ભવેત્તસ્ય, સૌ(ગ્ન્ય)મ્પગ્રહ સ્થિતો યદિ ॥ ૫ ॥

અર્થમાર્ગગતે સૂર્યે, ચન્દ્રે મોક્ષાંશસંસ્થિતે ।

સર્વસિદ્ધિર્ભવેત્તસ્ય, પ્રિયં દર્પશ્ચ સંભવેત્ ॥ ૬ ॥

લેવિધ્યનું સત્ય જ્ઞાન થાય છે. આ ચંદ્ર ઉપરથી જે પ્રકારની અનુકૂળતા જોવાય છે, તે માટે કહ્યું છે કે—

“ યાદશેન શશાકેન, સંક્રાન્તિર્નાયતે રવેઃ ।

તન્માસિ તાદૃશં પ્રાહુઃ, શુમાઽશુભં ફલં નૃણામ્ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ સૂર્યની સંક્રાન્તિ જોવા ચંદ્ર વડે થતી હોય, તે માસમાં મનુષ્યોનું તેવું શુભાશુભ કૃત્ત્વ પાડિતોએ કહ્યું છે. ॥ ” એટલે—ગોચર તારાળજ કે શુભ અવસ્થાથી ચંદ્ર બળવાન હોય ત્યારે સૂર્ય બારમા વિગેરે અશુભ સ્થાનમાં સંક્રમે તોપણ તે શુભ છે. તેમજ શુદ્ધ એકમની શરૂઆત થાય ત્યારે શુભ ચંદ્ર હોય તો તે આખું પખવાડીયું શુભ બાય છે. તથા દરેક શુદ્ધ બીજે ઉદય પામતો ચંદ્ર જુદી જુદી આકૃતિમાં હોય છે. તેમાંથી કયું આકૃતિ શુભ છે ? અને કયું આકૃતિ અશુભ છે ? તેનો મેળ સૂર્યની સંક્રાન્તિથી જોવાય છે, આ અનુકૂળતા માટે મૂળ અન્યકારે ગાથામાં ચંદ્રની આકૃતિઓજ બતાવી છે. એટલે કે—નવીન ઉદય પામતો ચંદ્ર મેષ સંક્રાન્તિમાં દક્ષિણમાં ઉંચો હોય, વૃષ સંક્રાન્તિમાં સમ હોય, મિથુન સંક્રાન્તિમાં ઉત્તર તરફ ઉંચો હોય, કર્ક સંક્રાન્તિમાં હજી સમાન હોય, સિંહ સંક્રાન્તિમાં ધનુષ્યજેવો વાંકો હોય, અને કન્યા સંક્રાન્તિમાં શૂળ જેવો હોય; તો તે શુભ છે. અને ત્યારપછીની છ સંક્રાન્તિમાં ઉલટા ક્રમેની આકૃતિ-વાળો હોય, એટલે—નવીન ઉદય પામતો ચંદ્ર સૂર્યની તુલા સંક્રાન્તિમાં શૂળ સમાન, વૃશ્ચિકમાં ધનુષ્ય સમાન, ધનમાં હજી સમાન, મકરમાં ઉત્તર તરફ ઉંચો, કુંભમાં સમાન, અને મીનમાં દક્ષિણ તરફ ઉંચો હોય તો તે શુભ છે. અમુક કાળના ચંદ્રોદયના કૃત્ત્વ માટે નારચંદ્ર ટીપ્પણમાં કહ્યું છે કે—

“ વિશ્વરં સ્યાન્ન સમે ચન્દ્રે, મુખિયં ચોત્તરોક્તે ।

ઈતિનામયં શ્લે, દુર્ભિયં દક્ષિણોક્તે ॥ ૧ ॥

ઉત્તરે મૃદ્ધોક્તે વૃદ્ધિ-દક્ષિણે ગત્તવિશ્વમ્ ।

સમે મહાર્પણ દાનિ, જ્ઞાતવ્યં ચન્દ્રમોદયે ॥ ૨ ॥

હાર થાય છે. ॥ ૧૨ ॥ ”

“ મોક્ષમાર્ગગતે સૂર્યે, ચન્દ્રો ધર્મસ્થિતો યદિ ।

હેમલામો ભવેત્તસ્ય, સર્વકામઃ(યં) પ્રશસ્યતે ॥ ૧૩ ॥

મોક્ષમાર્ગે ગતે સૂર્યે, વિત્તાંશે ચન્દ્રમાગતે ।

નિષ્ફલં ચ ભવેત્ કાર્યં, ચૌર-રાજ્ય-રિપુભયમ્ ॥ ૧૪ ॥

મોક્ષમાર્ગગતે સૂર્યે, કામાંશે ચન્દ્રમા યદિ ।

સર્વસિદ્ધિમવાप्નોતિ, કાર્યં વિજયવર્ધનમ્ ॥ ૧૫ ॥

મોક્ષમાર્ગગતે સૂર્યે, ચન્દ્રે તત્તૈવ સંસ્થિતે ।

વિગ્રહં દારુણં ચૈવ, વિઘ્નં મદ્ગો ભવિષ્યતિ ॥ ૧૬ ॥ ”

અર્થ—“ મોક્ષમાર્ગમાં સૂર્ય હોય અને ધર્માંશમાં ચંદ્ર

હોય તો સોનાનો લાલ થાય છે, તથા સર્વકાર્ય પ્રશંસા પામે

છે ॥ ૧૩ ॥ મોક્ષમાં સૂર્ય હોય અને ધનમાં ચંદ્ર હોય તો તેમાં

કરેલ કાર્ય નિષ્ફળ થાય છે, તથા ચોર, રાજા અને શત્રુનો ભય

થાય છે ॥ ૧૪ ॥ મોક્ષ માર્ગમાં સૂર્ય હોય અને કામાંશમાં

ચંદ્ર હોય તો કાર્ય સર્વ સિદ્ધિને પામે છે, તથા વિજયની

વૃદ્ધિ થાય છે ॥ ૧૫ ॥ મોક્ષ માર્ગમાં સૂર્ય હોય અને ચંદ્ર

પણ તેજ માર્ગમાં હોય તો મોટું યુદ્ધ, વિઘ્ન અને કાર્યનો

નાશ થાય છે ॥ ૧૬ ॥

તે કે ઉપરોક્ત ક્ષણ સામાન્ય રીતે યાત્રા અને યુદ્ધ

માટેનું છે, પણ તેજ રીતે પંચારાત્ર દરેક કાર્યમાં ક્ષણ આપે

છે. કહું છે કે—

“ યાત્રા-યુદ્ધે વિવાહે ચ, વાણિજ્યે રુપિક્કર્મણિ ।

પ્રવેશે સર્વવ્યાપારે, પન્થારાત્રુઃ પ્રશસ્યતે ॥ ૧૭ ॥ ”

અર્થ—“ યાત્રા, યુદ્ધ, વિવાહ, વ્યાપાર, ખેતી, પ્રવેશ

અને સર્વકાર્યમાં પંચારાત્ર પ્રશંસાય ॥ ૧૭ ॥ ”

૧ ને દસ દિવસ પ્રતિમાં પંચારાત્રની નોંધ દની તેજ પ્રતિમાં મુખ-

લેવિધ્યનું સત્ય જ્ઞાન થાય છે. આ ચંદ્ર ઉપરથી બે પ્રકારની અનુકૂળતા જોવાય છે, તે માટે કહ્યું છે કે—

“ યાદશેન શશાકેન, સંક્રાન્તિર્નાયતે રવેઃ ।

તન્માસિ તાદૃશં પ્રાહુઃ, શુભાઽશુભં ફલં નૃણામ્ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ સૂર્યની સંક્રાન્તિ જોવા ચંદ્ર વડે થતી હોય, તે માસમાં મનુષ્યોનું તેવું શુભાશુભ ફળ પડિતોએ કહ્યું છે. ॥ ” એટલે—ગોચર તારાબળ કે શુભ અવસ્થાથી ચંદ્ર બળવાન હોય ત્યારે સૂર્ય બારમા વિગેરે અશુભ સ્થાનમાં સંક્રમે તોપણ તે શુભ છે. તેમજ શુદ્ધ એકમની શરૂઆત થાય ત્યારે શુભ ચંદ્ર હોય તો તે આખું પળવાડીયું શુભ બાય છે. તથા દરેક શુદ્ધ બીજે ઉદય પામતો ચંદ્ર બુંદી બુંદી આકૃતિમાં હોય છે. તેમાંથી કઈ આકૃતિ શુભ છે ? અને કઈ આકૃતિ અશુભ છે ? તેનો મેળ સૂર્યની સંક્રાન્તિથી જોવાય છે, આ અનુકૂળતા માટે મૂળ ગ્રંથકારે ગાથામાં ચંદ્રની આકૃતિઓ જતાવી છે. એટલે કે—નવીન ઉદય પામતો ચંદ્ર મેષ સંક્રાન્તિમાં દક્ષિણમાં ઉંચો હોય, વૃષ સંક્રાન્તિમાં સ્ત્રામ હોય, મિથુન સંક્રાન્તિમાં ઉત્તર તરફ ઉંચો હોય, કર્ક સંક્રાન્તિમાં હજી સમાન હોય, સિંહ સંક્રાન્તિમાં ધનુષ્ય જેવો વાંકો હોય, અને કન્યા સંક્રાન્તિમાં શૂળ જેવો હોય; તો તે શુભ છે. અને ત્યારપછીની છ સંક્રાન્તિમાં ઉલટા ક્રમેની આકૃતિવાળો હોય, એટલે—નવીન ઉદય પામતો ચંદ્ર સૂર્યની તુલા સંક્રાન્તિમાં શૂળ સમાન, વૃશ્ચિકમાં ધનુષ્ય સમાન, ધનમાં હજી સમાન, મકરમાં ઉત્તર તરફ ઉંચો, કુંભમાં સમાન, અને મીનમાં દક્ષિણ તરફ ઉંચો હોય તો તે શુભ છે. અમુક કાળના ચંદ્રોદયના ફળ માટે નારચંદ્ર ટીપ્પણમાં કહ્યું છે કે—

“ વિહ્વરં સ્પાત્ સમે ચન્દ્રે, મુખિષ્ઠં ચોત્તરોત્તે ।

ઈતિ-રામમયં ગુણે, દુર્મિષ્ઠં દક્ષિણોત્તે ॥ ૧ ॥

ઉત્તરે શ્રદ્ધોત્તે વૃષ્ટિ—દક્ષિણે રામવિહ્વમ્ ।

સમે મહાપર્વાં શાનિ, જાતવ્યં ચન્દ્રમોદયે ॥ ૨ ॥

૧૨૦) અસ્તંગતે સકલ સસ્ય સમૃદ્ધિ વૃદ્ધિ ;

ક્ષેમં સુભિક્ષમતુલં નિશિ ચૌર્ધ રાત્રે ॥ ૬ ॥ ”

અર્થ—“વિપુવંતી સંકાન્તિ સૂર્યોદય કાળે થાય તો જગતને વિપત્તિ કરે છે, મધ્યાહ્ને કાળે થાય તો સકલ ધાન્યનો નાશ કરે છે, સૂર્યાસ્તકાળે થાય તો દરેક વનસ્પતિ અને અન્નને નીપજવે છે, તથા મધ્યરાત્રે થાય તો અતુલ સુખ અને સુલિક્ષ કરે છે ॥ ૬ ॥ (સંકાન્તિ કૃષ્ણ માટે જુઓ પાન-૭૭)

“મહાનિર્મુક્તે ચન્દ્રે, સપ્તાહાન્તર્યદા પ્રચુરવૃષ્ટિઃ ।

ક્ષેમંસુભિક્ષમતુલં, મૂપાઃ સુસ્થાઃ સુવૃષ્ટિશ્ચ ॥ ૭ ॥ ”

અર્થ—“ચંદ્ર ગ્રહની યુતિથી જુદો પડે, ત્યાર પછી સાત દિવસમાં જો પ્રચુર વૃષ્ટિ થાય તો જગતમાં અતુલ સુખ અને સુલિક્ષ થાય છે, રાત્રીઓ આનંદિત થાય છે અને વૃષ્ટિ પણ અનુકૂળ થાય છે ॥ ૭ ॥ ”

૧ ચંદ્રનો પ્રસંગ હોવાથી ગ્રહજુને માટે પણ નારચંદ્ર ટીપ્પણ ના પ્રથમ પ્રકીર્ણકમાં કહ્યું છે કે—

“લગ્નચંદ્રસ્ય ચાસ્તં, મધ્યં દ્વિપચનવમેષુ ।

મૌર્ચશુભં વિચિત્રં, નૂનં રવિ-ચન્દ્રયોર્મદશમ્ ॥ ૪૦૦ ॥

इतिप्रदण राहुफलम् ।

વચ્ચન્ મસ્ત સૌમ્યો, પૃત-મધુ-તૈલ જ્વાલ ચાક્ષાંચ ।

મૌમઃ સમરવિમર્દ, શશિરવિક્રોધં તસ્કર મયં ચ ॥ ૪૦૧ ॥

ગુરુઃ સસ્ય વિનાશં, નાના કલેશાંય જનયતિ પરિશ્યામ્ ।

રવિઃ કરોત્વર્ષ્ટિ, દુર્નિક્ષં કૈશયં ચ સંસ્થાનામ્ ॥ ૪૦૨ ॥

મદગુમમરણોજનાનિ—મદને મદયુક્તે મદને પ્રમોક્ષને વા ।

ગુરવિ ગુરુણ વિલોચિતેન, સમનુચ્ચાનિ જલેતિવાગ્નિરિદ્ધિઃ ॥ ૪૦૩ ॥

મહાનિર્મુક્તે ચન્દ્રે ॥ ૪૦૪ ॥ ”

इति महदग्निफलम् ।

જાહો રહેલ મસ્ત સખ ઉપરથી દરેકોઈ રાહુ આથે રહેલો મદ સમગ્ર છે. પણ જો ૪૦૧ માં સ્પર્શરે ને નાસે મદ-રવિ, એવો પણ દોષ તો વધારે જ છે.—

તો તે દિવસોમાં વૃષ્ટિ થાય છે. શ્રવણમાં ફર થઈ આવે ત્યારે અનાજ મોંઘું થાય છે, ઝૂંઝૂંપતિના ઉદયકાળે વૃષ્ટિ થાય છે; પણ કર્કમાં ગુરુ હોય ત્યારે તુંલાનો મંગળ અને મીનનો શનિ હોય તો જગત્ પ્રીટાય છે.

જેઠ શુદ્ધ એકમ, દિવાળી, અને સૂર્યના આદ્રા પ્રવેશને દિને સૌમ્યવાર હોય તો શુભ છે, આદ્રા પ્રવેશ પણ રાત્રિકાળે થાય તે વધારે શુભ છે. અને તેમાં વૃષભગ્ન તથા બુધનો સંયોગ હોય તો અત્યંત લાલકારક છે.

ચોમાસામાં જે જે દિવસે ચંદ્ર અને મંગળ એક રાશિમાં મળે તે તે દિવસે વૃષ્ટિ થાય છે. ચંદ્ર મંગળ અને ગુરુ એક રાશિમાં મળે તો બહુ વૃષ્ટિ થાય છે. એક નક્ષત્રમાં રાહુ અને ચંદ્ર મળે તો પણ વૃષ્ટિ થાય છે. સૂર્યની પછીની રાશિમાં શુક્ર હોય, અને તે અરસામાં જેટલો વળત ચંદ્રનો યોગ રહે તેટલો વળત અનાજ સસ્તું થાય છે. ચિત્રા, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, કૃત્તિકા, રોહિણી, મઘા, મૃગશીર્ષ, મૂલ, અષાઢા અને વિશાખાની ઉત્તરમાં ચંદ્ર ચાલે તો વર્ષભરમાં સારો વરસાદ થાય છે. શુક્રનું અસ્તમન અને પછી ઉદય એ બન્ને શુકલ પક્ષમાં જ થાય તો અશુભ છે.

આષાઢમાં શુભવારે રોહિણી, અષાઢીજનું રોહિણી, માગશર (પોષ) અમાસનું મૂલ, શ્રાવણી પૂનમે શ્રવણ, અને કાર્તિકી પૂર્ણિમાએ કૃત્તિકા નક્ષત્ર હોય તો શુભ છે. જેઠ શુદ્ધ અબ્યારશ બારશ અને તેરશને દિને ચિત્રા, સ્વાતિ કે વિશાખા નક્ષત્ર હોય, તથા વરસાદની તૈયારી દેખાય, તો ચોમાસામાં સારો વરસાદ પડે છે.

જે સાતમાં અગસ્તિનો તારો રાત્રિએ ઉગે તે વર્ષ શુભ બાજુનું. મંગળ વકી થાય તો તે શુભ છે, મંગળ ચલિત થતાં અવશ્ય વૃષ્ટિ થાય છે, બુધ વકી થાય તો જગત્માં મહોદય થાય છે, શુક્ર વકી થતાં જગત્ ચેન દરે છે, અને શનિ વકી થતાં જગત્માં દાગ ફેલાય છે. શનિ કે મંગળ-દંડના મઘા, રેવતી કે આદ્રામાં વકી હોય તો પૃથ્વીમાં મુદ બામે છે.

નક્ષત્રમાંથી નવ-નવના આંતરે રહેલ ત્રણ ત્રણ નક્ષત્રોની એકેક તારા હોય છે.

(તારા કોષ્ટક)

૧	૫	અ	મ	૫૦	૬૦	૬૦	૬	ચિ	સ્વા	૧૧
જન્મ-	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	
૨	અ	જ્યે	મૂ	૫૦	૫૦	૫૦	૫૦	૫૦	૫૦	૫૦
કર્મ-	૧૦	૧૧	૧૨	૧૩	૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮	૧૯
૩	ઉભા	૨	અ	ભ	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧
આધાન	૧૬	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩	૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮
નામ	સંપત	વપત	દેમા	યામા	સાધના	નિધના	મૈત્રી	પરમ-		
૧	૨	૩	૪	(પ્રત્યક્ષા)	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧

જેમકે—જન્મનક્ષત્ર પુખ્ત હોય તો તેમાં પહેલા નવકની આઠ આઠ નક્ષત્રનાં આંતરે રહેલી પહેલી, દસમી અને આગળીશમી તારાનું નામ અનુક્રમે જન્મ, કર્મ અને આધાન છે, જે મોતપોતાનાં નામે સદૃશ કળા આપે છે. જન્મનક્ષત્રથી કે નામ નક્ષત્રથી ઇષ્ટ નક્ષત્ર સુધી ગણતાં જે સંખ્યા આવે, તેને નવથી ભાગતાં જે શેષ રહે તેટલામી તારા ઇષ્ટ દિવસે છે. આ રીતે પણ તારા શોધી શકાય છે.

શુક્ર-શિષ્ય વર-સ્ત્રી રાજા-નોકર ગામ-રહેવામી વિગેરેમાં પરસ્પરની તારા શોધવી હોય, તો એકના જન્મ નક્ષત્રથી બીજાના જન્મનક્ષત્ર સુધીની સંખ્યાને નવથીભાગી શેષ રહેલ અંકથી પરસ્પરની તારા શોધી શકાય છે, જે પૈત્રીની પરસ્પરની ત્રીણ પાંચમી અને સાતમી તારા નેષ્ટ કદી છે. તેમજ સારંગેપણ ધરધણીની અને ધરની તારા શોધવામાં આવે નિયમ સ્વીકાર્યો છે.

એકસરખા નામથીજ ઓળખાય છે. એટલે સત્યાવીશ નક્ષત્રની નવ તારાઓજ થાય છે. તેમાંથી બીજીથાં નવમી તારાઓનાં નામ આ પ્રમાણે છે.

જન્મનક્ષત્રથી ૨-૧૧-૨૦ મું નક્ષત્ર તે બીજી સંપત્ તારા; ૩-૧૨-૨૧ મું નક્ષત્ર તે ત્રીજી વિપદ તારા, ૪-૧૩-૨૨ મું નક્ષત્ર તે ચોથી ક્ષેમા, ૫-૧૪-૨૩ મું નક્ષત્ર તે પાંચમી યામા, ૬-૧૫-૨૪ મું નક્ષત્ર તે છઠી સાંધનાં, ૭-૧૬-૨૫ મું નક્ષત્ર તે સાતમી નિર્ધના, ૮-૧૭-૨૬ મું નક્ષત્ર તે આઠમી મૈત્રી, અને ૯-૧૮-૨૭ મું નક્ષત્ર તે નવમી પરમમૈત્રી તારા કહેવાય છે.

આ નવ તારાઓમાં જન્મ, આધાન, વિપદ, યમા અને નિધના તારાઓ હુદ છે. તે તારામાં ગમન કરવું શ્રેષ્ઠ નથી, તેમજ તે તારા વિષે જેને રોગ ઉત્પન્ન થયો હોય તે કષ્ટે જીવે છે; એટલે-બીજા ગ્રહોની અનુકૂળતા હોય તો લાંબું દુઃખ ભોગવે છે, અને બીજા ગ્રહોની પ્રતિકૂળતા હોય તો રોગી મૃત્યુ પામે છે.

લક્ષ્ય તો કહે છે કે—

“યદપિ સ્યાદ્ બલી ચન્દ્ર-સ્તારા તથાપ્યનિષ્ટદા ।”

અર્થ—“જો ચન્દ્ર બળવાન હોય તો પણ હુદ તારાઓ અનિષ્ટ કરે છે.” ઉદયપ્રભ સૂરિ કહે છે કે-જન્મ, આધાન, વિપદ, યમા અને નિધનાના અગ્રાર નક્ષત્રમાં ક્ષોરકર્મ અને યાત્રાનો ત્યાગ કરવો. અને શુકલપક્ષમાં પણ આ તારાને વિષે રોગ થાય તે રોગી બહુ કલેશ ભોગવે છે કે મૃત્યુ પામે છે, તો પછી કૃષ્ણપક્ષ માટે તો પૂછવું જ શું?

આધાન માટે લક્ષ્ય કહે છે કે—

“યાત્રા-યુદ્ધ વિવાદેષુ, જન્મતારા ન શોભના ।

શુભાન્યશુભકાર્યેષુ, પ્રવેશે ચ વિશેષતઃ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—જન્મતારા યાત્રા, યુદ્ધ અને વિવાદમાં સારી નથી, પણ બીજાં શુભ કાર્યોમાં શુભ છે, અને પ્રવેશકાર્યમાં

અર્થ—“કૃષ્ણપક્ષમાં ચંદ્ર કરતાં તારા બળવાન છે, કારણ કે—સ્વામી વિકલાંગ હોય કે સ્વામી હાજર ન હોય તો તેનું કાર્ય સ્ત્રી કરી શકે છે. ॥ ૧ ॥ ” વ્યવહાર પ્રકાશમાં કહ્યું છે કે—

“કૃષ્ણસ્યાઽષ્ટમ્યર્ધા-દનન્તરં તારકાવલં યોજ્યમ્ ।
પ્રતિપત્પ્રાન્તોત્પન્નં, સન્ધ્યાકાલોદયં યાવત્ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“કૃષ્ણપક્ષની અષ્ટમીના અર્ધભાગથી પ્રારંભીને શુદ્ધિ એકમના અંતે આવતા સંધ્યાકાળનો ઉદય થાય ત્યાં સુધી તારાનું બળ અહણુ કરવું. ॥ ૧ ॥ ” એટલે બળવાન તારા ચંદ્રનીજ ગરજ સારે છે, કેમકે જો બલિષ્ઠ તારા હોય તો કૃષ્ણપક્ષનો ચંદ્ર પણ બળવાનજ મનાય છે. માત્ર જો શુકલ-પક્ષ હોય તો તારાનું બળ જોવાનું નથી. ॥ ૨૭ ॥

હવે યોગદ્વાર કહે છે—

ચંદ્ર છઠ્ઠ નવમ દસમં, તેરસ વીસં ચ સૂરરિક્ષાઓ ।
સસિરિક્ષ્વં હોઝ તયા, રવિજોગો અસુહસયદલણો ૨૮

અર્થ—સૂર્યના નક્ષત્રથી ચોથું, છઠ્ઠું નવમું, દસમું, તેરમું અને વીશમું ચંદ્ર નક્ષત્ર હોય તો રવિયોગ થાય છે, આ યોગ સેંકડો અશુભનો નાશ કરનાર છે.

વિવેચન—સૂર્યથી ભોગવાતું નક્ષત્ર રવિનક્ષત્ર કહેવાય છે. અને ચંદ્રથી ભોગવાતું નક્ષત્ર દિનનક્ષત્ર કે ચંદ્રનક્ષત્ર કહેવાય છે, તેમાંથી સૂર્યનક્ષત્ર ચંદ્રનક્ષત્ર તિથિ અને વાર પૈકીના બે ત્રણ કે ચારનો સંયોગ થવાથી નવા નવા યોગો તૈયાર થાય છે. આજ રીતે લગ્ન કુંડળીમાં પણ લગ્ન અહ અને રાશિના સંયોગથી યોગો થાય છે, જે પૂર્વે કહી ગયા છીએ.

ત્રિવિક્રમ કહે છે કે—યોગોમાં દુષ્ટયોગ, સામાન્યયોગ, સુયોગ, સિદ્ધિયોગ, અને અમૃતસિદ્ધિયોગ એ પાંચ વર્ગ છે.

મિત્રની હાનિ ૭. આઠમામાં મૃત્યુ ૮. નવમામાં પૂજાલાભ ૯.
 ૧૧ ૨ ૥ દશમામાં લાભસિદ્ધિ ૧૦, અઘ્યારમામાં સ્થાનજ્ઞ ૧૧.
 બારમા નક્ષત્રમાં અતિદુઃખ ૧૨. તેરમામાં સુખ ૧૩. ૧૪ ૩ ૥
 ચૌદમામાં જ્ઞાતિભેદ ૧૪. પંદરમામાં વજ્રપાત ૧૫. સોળમામાં
 ધનહાનિ ૧૬. સત્તર અઢાર તથા ઓગણીશમામાં ધનહરણ
 વિગેરે ૧૭-૧૮-૧૯. ૨૦ ૪ ૥ વીશમા નક્ષત્રમાં હીનવંશવાળાને :
 પશુ રાન્યલાભ, તેમજ શુક્લપક્ષમાં વીશમા નક્ષત્રમાં કાર્ય ક-
 રવાથી અતિશય લાભ ૨૦. ૨૧ ૫ ૥ તથા સૂર્યનક્ષત્રથી એકવીશ
 બાવીશ ત્રેવીશ ચોવીશ પચ્ચીશ છવીશ અને સત્યાવીશમા
 નક્ષત્રમાં કાર્ય કરવાથી તીવ્ર દુઃખ વિગેરે કૃળ મળે છે એટલે
 ખીલો માત્ર ઠોકે, તોપણ તે દુઃખી થાય છે, ૨૧-૨૭ ૥ ૬ ૥

સૂર્યનક્ષત્રથી ઇષ્ટ ચંદ્રનક્ષત્ર સુધી થનારા સત્યાવીશ
 યોગોમાં ચોથા, છઠ્ઠા, નવમા, દસમા, તેરમા અને વીશમા ચંદ્ર-
 નક્ષત્રથી થનાર યોગ મહા સિદ્ધિને કરનાર રવિયોગ કહેવાય છે.
 આ યોગના બળ માટે યતિવલ્લભમાં કહ્યું છે કે—શુદ્ધ લગ્નના
 બળ લેવું રવિયોગનું બળ છે. નારચંદ્ર દીપપાણીમાં કહ્યું છે.
 કે—સિંહના ભયથી નાસેલા હજારો ગજોની પેઠે રવિયોગથી
 નાશ પામેલા મહો આકાશમાં દેખાતા નથી.

આ છએ રવિયોગના કૃળ માટે હર્ષમકાશમાં કહ્યું છે કે—

“ एयाणं फलं कमसौ, विडलं सुखं ४ जयं च सत्तणं ६ ।

લામં ચ ૯ કજ્ઞસિદ્ધિ ૧૦, પુત્રપ્ત્તી અ ૧૩ રજ્ઞં ચ ૨૦ । ૧ ૥ ”

અર્થ—“ આ છએ રવિયોગોનું કૃળ અનુક્રમે—ચોથે
 વિપુલ સુખ, છઠ્ઠે શત્રુજય, નવમે લાભ, દસમે કાર્ય સિદ્ધિ,
 તેરમે પુત્રજન્મ, અને વીશમે રાન્યપ્રાપ્તિ છે. ૧ ૧ ૥ ”

બાકીના યોગોમાં કેટલાક દુષ્ટ યોગો છે, અને કેટલાક
 મધ્ય યોગો છે. તે માટે આરંભસિદ્ધિમાં કહ્યું છે કે—સૂર્ય
 નક્ષત્રથી ચંદ્રનું નક્ષત્ર-પહેલું, પાંચમું, સાતમું, આઠમું,
 અઘ્યારમું, પંદરમું અને સોળમું હોય તો મૃત્યુ (પ્રાણહર)
 યોગ થાય છે. નારચંદ્ર સૂરિ કહે છે કે—

મેળવતાં જે જે આંક આવે તેટલાંમું ચંદ્રનક્ષત્ર અશુભ છે. જે દરેકનું નામ પાતયોગ થાય છે. (ગાથા ૧૩૬)

અભિજિત નક્ષત્ર બુદ્ધ ગણતાં સૂર્યનક્ષત્રથી ચંદ્રનક્ષત્ર સુધીના અઠ્યાવીશ યોગો થાય છે, તેમાંનો આડલયોગ નેષ્ટ છે. નરપતિ જ્યેષ્ઠમાં કહ્યું છે કે—

“ સૂર્યમાંદ ગણયેન્દોર્મે, સત્તમિર્માગમાહર ।

શૂન્યં દ્યો વા ન શેષૌ ચે-દાહલો નાસ્તિ નિશ્ચિતમ્ ॥૧૧॥ ”

અર્થ—“ સૂર્યનક્ષત્રથી ચંદ્રનક્ષત્ર સુધીના આંક ગણી તેને સાતથી ભાગ દેવો, જે શેષમાં શૂન્ય કે બેનો આંક ન રહેતો આડલયોગ નથી એમ સમજવું. આ ઉપરથી એવું સૂચન છે કે—જે શેષમાં બે કે શૂન્ય રહેતો તે દિવસે આડલયોગ હોય છે ॥૧૧॥ ” આ રીતે ગણીએ તો સૂર્યનક્ષત્રથી બીજે, સાતમે, નવમે, એાદમે, સોળમે, એકવીશમે, ત્રેવીશમે અને અઠ્યાવીશમે સ્થાને રહેલ ચંદ્રનક્ષત્રમાં આડલયોગ છે. આ યોગનો પણ શુભકાર્યમાં ત્યાગ કરવો, પણ યાત્રામાં તો આ યોગ વિશેષે કરીને વર્જવો.

સૂર્યનક્ષત્રથી બારમું નક્ષત્ર પણ સૂર્યની લાતથી દ્રષિત છે. મુહૂર્તચિંતામણિમાં કહ્યું છે કે—સૂર્ય નક્ષત્રથી છઠું, તેરમું, વીશમું અને સત્યાવીશમું નક્ષત્ર ભ્રમણયોગ છે; તે યાત્રામાં ત્યાજ્ય છે. અને આડલયોગ દરેક શુભકાર્યમાં વર્જ્ય છે.

ઉપર જેમ સૂર્યનક્ષત્રથી ચંદ્રનક્ષત્રમાં શુભાશુભ યોગો થાય છે, તેમ દરેક ગ્રહના યોગોથી પણ શુભાશુભ યોગો થાય છે. પૂર્ણિમાના ચંદ્રનક્ષત્રથી આઠમું, મંગળના નક્ષત્રથી પહેલું, બીજું, ત્રીજું, અને અઠ્યાવીશમું, બુધના નક્ષત્રથી ત્રેવીશમું, ગુરુના નક્ષત્રથી છઠું, શુક્રના નક્ષત્રથી પચ્ચીશમું અને સત્યાવીશમું, શનિના નક્ષત્રથી પહેલું, બીજું, આઠમું, અને અઠ્યાવીશમું તથા રાહુ નક્ષત્રથી પહેલું, બીજું, નવમું, પંદરમું, એાવીશમું અને સત્યાવીશમું નક્ષત્ર દુષ્ટ છે; કેમકે—

શુક્રવાર અને સિંહ ધન કે કુંભ લગ્ન હોય, રિક્તા તીથિ દિને ત્રીજા પ્રહરનાં અને શુક્રવાર અને વૃષ કે તુલારાશિ હોય, તથા પૂર્ણ તીથિએ સૂર્યાસ્તકાલે શનિવાર અને મકર કે મીન રાશિ હોય તો તે તીથિઓ કુલળ કહેવાય છે.

તથા રવિ નક્ષત્રથી ચંદ્રતંક્ષત્રનો આંક-શુકલ એકમથી ચાલુ તીથિ, વાર, અને નક્ષત્રનો સરવાળો કરી નવથી ભાગતાં શેષ સાત રહેતો હિંબરયોગ થાય છે તે દ્વયયોગ છે. (મૂ०)

હવે તિથિ વાર અને નક્ષત્ર, એ ત્રણ મળવાથી જે જે યોગો થાય તે નીચે મુજબ છે. તેમાં પ્રથમ કુમારયોગ કહે છે.—

સોમે ભોમે બુદ્ધે સુક્રકે, અસ્સિણાઈં વિહંતરા ।

પંચમી દસમી નંદા, સુહો જોગો કુમારશ્ચો ॥૨૧॥

અર્થ—સોમ મંગળ બુધ કે શુક્રમાંથી એક વાર હોય, બખ્ખેના આંતરે રહેલાં અશ્વિની વિગેરે નક્ષત્રોમાંથી એક નક્ષત્ર હોય, અને પાંચમ દશમ કે નંદા-માંથી એક તિથિ હોય; તો કુમારયોગ થાય છે.

વિવેચન—કુમારયોગ તિથિ વાર અને નક્ષત્ર, એ ત્રણથી થાય છે. તેમાં જે દિવસે સોમ મંગળ બુધ કે શુક્ર, એ ચાર વાર પૈકીનો એક વાર હોય; અને તેજ દિવસે એકમ પાંચમ છઠ દશમ અને અગીયારશ એ પાંચ તિથિમાંથી હર-કોઈ એક તિથિ હોય; તથા અશ્વિની નક્ષત્રથી પ્રારંભીને બખ્ખે નક્ષત્રો મૂકીને ત્રીજા ત્રીજા નક્ષત્ર હોય; તો કુમાર નામે એક

૧ યોગ: કુમારનામ, શુભ: કુચકેન્દુગુણોગુ ।

અથ દ્વયેન્તરિતૈ-નંદાદશમીતિથિયુ ॥ (ભાર્ગવ ૧૧૨૬)

રાજયોગો મરણદાય-દ્યુન્યો મેઃ કુમારદઃ ।

મહા દુર્લભાદયુ, કુચકેન્દુમયુ ॥ (ભાર્ગવ ૧૧૨૬)

નંદાદશમી રિક્તા, સ્વરિતે સ્વદ મુલ્યની ॥ (૧૨૦)

સૂરે સુકકે બુદ્ધે ભોમે, મદ્દા તીયા ય પુરિણમા ।
 વિન્તરા મરણીમુક્ત્વા, રાજજોગો સુહાવહો ॥૩૦॥

અર્થ—રવિ શુક્ર બુધ કે મંગળવારે ભદ્રા ત્રીજ કે
 પુનમ હોય, અને બખ્ખેના આંતરાવાળા ભરણી
 વિગેરે નક્ષત્રો હોય, તો સુખકારક રાજયોગ થાય છે.

વિવેચન—રવિ મંગળ બુધ અને શુક્ર, એ ચાર પૈ-
 કીનો એક વાર હોય; તે સાથે બીજ ત્રીજ સાતમ ખારશં કે
 પૂર્ણિમા તિથિ હોય; અને તેજ દિવસે ભરણીથી ત્રીજ ત્રીજ,
 એટલે—ભરણી, મૃગશર, પુષ્ય, પૂર્વાશ્વિનિ, ચિત્રા, અનુરાધા,
 પૂર્વાષાઢા, ધનિષ્ઠા ઉત્તરાશાઢપદ, એ નવ નક્ષત્રમાંથી હરકોઈ
 એક નક્ષત્ર હોય તો રાજયોગ થાય છે. આ યોગ પણ શુભ
 માંગલિક કાર્યોમાં સુખકારક છે.

હેમહંસગણુ કહે છે કે—સંવર્તક, કકચ, વજ્ર, મુશલ,
 ઉત્પાત અને કાણુ વિગેરે કુયોગો હોય ત્યારે કુમારયોગની
 પેઠે રાજયોગમાં પણ શુભ કાર્ય કરવાં હિતકર નથી. પણ
 સામાન્ય રીતે તો દરેક ગ્રન્થોમાં રાજયોગને બલિષ્ઠ યોગ
 તરીકે વર્ણવેલ છે. આ યોગનું બીજું નામ તરુણયોગ છે.
 એટલે કુમાર, તરુણ (યુવાન) અને સ્થવિર, એ ત્રણ યોગો
 સત્યાવીશ નક્ષત્ર તથા નંદા ભદ્રા અને રિક્તામાંથી અનુક્રમે
 તૈયાર થાય છે. આ ત્રણે યોગોમાં અભિજિત નક્ષત્ર આવગ
 ગણાતું નથી. રવિ, કુમાર અને રાજયોગ માટે નારચંદ્ર
 ટીપ્પનમાં કહ્યું છે કે—

“ રવિજોગે રાજજોગે, કુમારજોગે અમુદ્ધિદિગ્દે વિ ।

મં મુદ્ધમં ક્ષિદ્ધ, તં સર્વં બહુફલં હોદ્ધ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ અશુભ દિવસ હોવા છતાં પણ રવિયોગ
 રાજયોગ અને કુમારયોગમાં જે શુભ-કાર્ય કરાય છે તે કાર્ય
 બહુ ફળદાયક થાય છે. ॥ ૧ ॥ ” જ્યોતિષહીરમાં કહ્યું છે કે—

ખાંધવું વિગેરે કાર્યો કરવા.” કુમારયોગ રાજયોગ અને સ્થવિરયોગ એ ત્રણે યોગો શુભ છે.

તિથિવાર અને નક્ષત્રથી થનારા બીજા શુભાશુભ યોગો નીચે મુજબ છે. મુહૂર્ત ચિંતામણિમાં કહ્યું છે કે—

“ વર્જयेत् सर्वकार्येषु, हस्तार्क पञ्चमीतिथौ ।

भौमाऽश्विनीं च सप्तम्यां, षष्ठ्यां चन्द्रैन्दवं तथा ॥ ૧ ॥

बुधानुराधां चाष्टम्यां, दशम्यां भृगुरेवतीम् ।

नवम्यां गुरुपुष्यं च—काटश्यां शनिरोहिणीम् ॥ ૨ ॥

અર્થ—“ પાંચમ ને રવિવારે હસ્ત નક્ષત્ર હોય, સાતમને ભોમવારે અશ્વિની નક્ષત્ર હોય, છઠ્ઠને સોમવારે, મૃગશીર્ષ નક્ષત્ર હોય, આઠમ ને બુધવારે અનુરાધા નક્ષત્ર હોય, દશમ ને શુક્રવારે રેવતી નક્ષત્ર હોય, નોમને ગુરુવારે પુષ્ય નક્ષત્ર હોય, તથા અગીયારશને શનિવારે રોહિણી નક્ષત્ર હોય તો મૃત્યુયોગ થાય છે. આ મૃત્યુયોગમાં શુભકાર્યનો ત્યાગ કરવો.”

અમૃતસિદ્ધિ યોગમાં પાંચમ વિગેરે સાત તિથિ અનુક્રમે આવતાં આ યોગ થાય છે, તેથી તે અમૃતસિદ્ધિ યોગનો ધાતક છે, એમ હેમહંસગણિ કહે છે.

આરંભસિદ્ધિની ટીકામાં કહ્યું છે કે:—

“ कर्त्तव्यपमद् चतुरो, सण्णिबुद्धसप्तिसूरवारजुत्त क्रमा ।

पंचमि वीद् इगारसी, बारसि अवला मुहे कम्मे ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ શનિવાર, બુધવાર, સોમવાર અને રવિવારે અનુક્રમે પાંચમ, બીજ, અગીયારશ અને બારશ તિથિ હોય; તથા કૃત્તિકા, રોહિણી, મૃગશર અને આર્દ્રા; એ કૃત્તિકાદિ ચાર નક્ષત્ર હોય તો શુભ કાર્યને નિર્વાજ કરનારો અખલાયોગ થાય છે ॥૧॥ નારચંદ્રમાં જન્મવિષયોગ માટે કહ્યું છે કે—

“ राक्षसेषा द्वितीयाभिः, सप्तमी भोमवारली ।

एतिका द्वादशीसूर्ये, रेवत्यां विषसंज्ञकम् ॥ ૧ ॥ ”

મંગલ ગુરુ સણિ મહા,

મિગ ચિત્ત ધણિદ્વિશ્રા જમલજોગો ।

કિત્તિ પુણ ઉ-ફ વિસાહા,

પૂ-મ-ઉ-સ્વાહિં તિપુક્કરશ્રો ॥ ૩૨ ॥

પંચગ ધણિદ્વિશ્રદ્ધા,

મયકિશ્ર વજ્જિજ્ઞ જામદિસિ ગમણં ।

એસુ તિસુ સુહં અસુહં,

વિહિશ્ચં દુતિ પણ ગુણં હોઈ ॥ ૩૩ ॥

અર્થ—ભદ્રા તિથિવાળા મંગળ, ગુરુ કે શનિવારે મૃગશર, ચિત્રા અને ધનિષ્ઠા નક્ષત્ર હોય તો. યમલયોગ થાય છે અને કૃત્તિકા, પુનર્વસુ, ઉત્તરાશ્લગુની, વિશાખા, પૂર્વા ભાદ્રપદ કે ઉત્તરાષાઢા નક્ષત્ર હોય તો ત્રિપુક્કર યોગ થાય છે. ॥ ૩૨ ॥

ધનિષ્ઠાના અર્ધા ભાગથી રેવતી પંચમ પંચક કહેવાય છે, તેમાં મૃતક કાર્ય અને દક્ષિણ દિશામાં ગમન વર્જવું. આ ત્રણે યોગમાં કરેલાં શુભ કે અશુભ કાર્યો ખમણાં, તણ ગણાં અને પાંચ ગણાં થાય છે. ॥ ૩૩ ॥

વિવેચન—મંગળવાર ગુરુવાર કે શનિવારમાંથી એક વાર હોય, બીજા સાતમ કે બારમમાંથી એક તિથિ હોય, અને તેજ દિવસે મૃગશર ચિત્રા કે ધનિષ્ઠામાંથી એક નક્ષત્ર હોય તો યમલયોગ થાય છે. આ યોગ કરનારાં મૃગશર ચિત્રા અને ધનિષ્ઠા નક્ષત્રો બે પાદવાળાં છે, તેથી આ યોગનું બીજું નામ

પંચકમાં દક્ષિણ દિશામાં જવાનો નિષેધ છે, પણ આજ અંથમાં શ્રવણ અને રેવતી નક્ષત્રમાં સર્વ કાળે સર્વ દિશામાં ગમન કરવાનું સ્વીકાર્યું છે. વ્યવહાર સારમાં તો કહ્યું છે કે—

“ ધનિષ્ઠા ધનનાશાય, પ્રાણ્ણી શતતારકા ।

પૂર્વાયાં દળ્ડયેદ રાજા, ઉત્તરા મરણં ધ્રુવમ્ ॥ ૧ ॥

અગ્નિદાહશ્ચ રેવત્યા—મિત્યેતત્ પશ્ચકે ફલમ્ ॥ ”

અર્થ—“ ધનિષ્ઠામાં કાર્ય કરવાથી ધનનો નાશ થાય શતતારામાં કાર્ય કરવાથી પ્રાણનો નાશ થાય, પૂર્વાભાદ્રપદમાં કાર્ય કરવાથી રોજદંડ થાય, ઉત્તરામાં કાર્ય કરવાથી નિશ્ચરે મૃત્યુ થાય, અને રેવતીમાં કાર્ય કરવાથી અગ્નિદાહ થાય; એ પ્રમાણે પંચકનું કૃણ જાણવું. ”

એક સમ્રવિચારમાં કહ્યું છે કે—મકર અને કુંભને ચંદ્ર હોય ત્યારે, એટલે કે—ઉત્તરાષાઢા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભીષા અને પૂર્વાભાદ્રપદ નક્ષત્ર એ શરણ પંચક છે. આ શરણ પંચકનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો.

યોગ યંત્રક.

યોગ નામ.	વાર	તીથિ.	નક્ષત્ર.
કુમાર યોગ	સોમ, બોમ, શુક્ર, શુક્ર.	૧-૫-૬ ૧૦-૧૧	અં રોં પુનં મં હં વિં મં અં પૂ-ભાં
રાજ્યોગ	રવિ, બોમ, શુક્ર, શુક્ર.	૨-૩-૭ ૧૨-૧૫	ભં મં પુષ્ય પૂ-શં ચિં અનું પૂષાં ધં ઉભાં
સ્થવિર યોગ	ગુરુ, રાનિ.	૪-૮-૯ ૧૩-૧૪	કૂં આં મ્લેં ઉશં સ્વાં લ્લેં ઉષાં યં રેં
દિપ્તિયુગ્મર	મં ગું યં	બદા	મં ચિં ધનિં
ત્રિપ્તિયુગ્મર યોગ	મંગલ, ગુરુ, રાનિ.	૨-૭-૧૨	કૂં પુનં ઉશં વિં પૂષ્યં ઉષાં

૧ જાનવર્ય ૫/૨/૧ (વર્ષ ૫, અંક ૧૨) બંગાળી જુના હસ્ત-
લિખિત પત્રના આધારે

“ વિષ્કંભઃ પ્રીતિરાયુષ્માન્, સૌભાગ્યઃ શોભનસ્તથા ૧ ।
 અતિગણ્ડઃ સુકર્મા ચ, ધૃતિઃ શૂલં તથૈવ ચ ૨ ॥ ૧ ॥
 ગણ્ડો વૃદ્ધિર્ધ્રુવશ્ચૈવ, વ્યાધાતો હર્ષણસ્તથા ૧૪ ।
 વજ્રં સિદ્ધિર્વ્યતિપાતો, વરિયાન્ પરિધઃ શિવઃ ૨૦ ॥ ૨ ॥
 સિદ્ધિઃ સાધ્યઃ શુભઃ શુક્લો, બ્રહ્મા ચૈન્દ્રોઽય વૈધૃતિઃ ૨૭ ।
 इति सान्ख्यनामानो, योगाः स्युः संतविंशतिः ॥ ૩ ॥ ”

અર્થ—“ વિષ્કંભ, પ્રીતિ, આયુષ્માન્, સૌભાગ્ય, શોભન, અતિગંડ, સુકર્મા, ધૃતિ, શૂલ (૧ ૧ ॥), ગંડ, વૃદ્ધિ, ધ્રુવ, વ્યાધાત, હર્ષણ, વજ્ર, સિદ્ધિ, વ્યતિપાત, વરિયાન્, પરિધ, શિવ (૧ ૨ ॥), સિદ્ધ, સાધ્ય, શુભ, શુક્લ, બ્રહ્મા, ચૈન્દ્ર અને વૈધૃતિ; એ પ્રમાણે નામ પ્રમાણે શુભવાળા સત્યાપીશ યોગ છે. (૧ ૩ ॥) તેમાંના વિષ્કંભ અતિગંડ શૂલ ગંડ વ્યાધાત વજ્રપાત વ્યતિપાત પરિધ અને વૈધૃતિ, એ નવ યોગો અશુભ છે; તેઓનો શુભ કાર્યમાં ત્યાગ કરવો.

આ યોગોની વિશેષ કૃતતા માટે નારાયન્દ્રટીપ્પણમાં કહ્યું છે કે—

“ વિષસંભ મૂલ ગંડે, અહગંડે વજ્ર તહય વાધાપે ।

વહધિદ મૂરાહકમા, અહદુટ્ટા મૂલમોગાઓ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ રવિવાર વિમેદે સાત વારોની સાથે અનુક્રમે-વિષ્કંભ શૂલ ગંડ અતિગંડ વજ્રપાત વ્યાધાત અને વૈધૃતિ, એ સાત યોગ આવે તો તે મૂળ સ્વભાવથી પણ અતિ દુષ્ટ છે. ॥ ૧ ॥

પણ કદાચ અશુભયોગો દેવા પડે તો તેની આદિની જે અવશ્ય વર્જવાની થયેલા છે તેનો તો અવશ્ય ત્યાગ કરવો. તેથી મૂળ સ્લોકમાં કહ્યું છે કે—વિષ્કંભની પાંચ ધરી, ગંડ અને અતિગંડની ૩ ધરી, શૂલની સાત ધરી, અને વ્યા

દાદિક ઉપયોગો માટે) મુખ નક્ષત્રો છે ॥ ૩૫ ॥
તેમાં પોતાના વારે પોતાના મુખ નક્ષત્રથી જેટલામું
ચંદ્ર નક્ષત્ર આવે, તેટલામો આનંદદાદિક ઉપયોગ
જાણવો. તે ઉપયોગો પોતાના નામ પ્રમાણે ફળ
આપનારા છે ॥ ૩૬ ॥

વિવેચન—અક્ષીજિત સાથેના અશ્વિની વિગેરે અઘ્યા-
વીશ નક્ષત્ર સાત વારંની સાથે હોય ત્યારે આનંદ વિગેરે અઘ્યા-
વીશ ઉપયોગ થાય છે. રવિવાર વિગેરે સાત વારોમાં અશ્વિ-
નીથી પાંચમા પાંચમા નક્ષત્રો મુખમાં મૂકવા. આ નક્ષત્રો તે
વારે હોય તો પહેલો આનંદ નામનો ઉપયોગ થાય છે. ભરણી
વિગેરે પાંચમા પાંચમા નક્ષત્રો સાત વારોમાં અનુક્રમે હોય
તો બીજો કાલદંડ ઉપયોગ થાય છે. આ પ્રમાણે અઘ્યાવીશ
ઉપયોગો થાય છે, મૂળ ગાથામાં આ રીતિ બહુ સ્પષ્ટ કરી છે.
એટલે કે—રવિવારે અશ્વિની, સોમવારે મૃગશર, સોમવારે
અશ્લેષા, બુધવારે હસ્ત, ગુરુવારે અનુરાધા, શુક્રવારે ઉત્તરા-
ષાઢા, અને શનિવારે શતભીષા મુખનક્ષત્ર છે. આ મુખનક્ષત્ર
પોતાના વાર સાથે હોય ત્યારે આનંદ નામનો પહેલો યોગ
થાય છે. ત્યાર પછી ઇંદ્ર વારે તેના મુખ નક્ષત્રથી જેટલામું
દિનનક્ષત્ર હોય તેટલામો યોગ આવે છે. અર્થાત—રવિવારનું
મુખનક્ષત્ર અશ્વિની છે, તે રવિવારે અશ્વિની હોય, તો પહેલો
યોગ, ભરણી હોય તો બીજો યોગ; એમ રવિવારે અશ્વિનીથી
જેટલામું નક્ષત્ર આવે તેટલામો યોગ જાણવો. તથા સોમવારે
મૃગશર નક્ષત્ર હોય તો પહેલો યોગ, આદ્રા હોય તો બીજો
યોગ, હસ્ત હોય તો ત્રીજો વજ્રયોગ; એમ સોમવારે મૃગશ-
રથી જેટલામું નક્ષત્ર હોય તેટલામો ઉપયોગ જાણવો. આજ
રીતે દરેક વારે પોતપોતાના મુખનક્ષત્રથી જેટલામું નક્ષત્ર
હોય તેટલામો યોગ હોય એમ જાણવું.

અથવા ઉપયોગ લાવવાની બીજી રીત એવી છે કે—રવિ-
વારે આનંદ, સોમવારે રાક્ષસ. મંગળવારે અમૃત, બુધવારે

આ અઠ્યાવીશ યોગમાં—કાલદંડ, ધ્વાંક્ષ, વજ્ર, મુદ્ગર, કંપ, લુંપક, પ્રવાસ, મરણ, વ્યાધિ, શૂલ, મુશલ. માતંગ અને ક્ષય યોગો અશુભ છે; બાકીના યોગો શુભ છે. આ દરેક યોગો પોતપોતાનાં નામ પ્રમાણે કૃળ આપે છે.

નારયંદ્ર ટીપ્પનમાં કહ્યું છે કે—અશુભ યોગોનો સર્વથા ત્યાગ ન થઈ શકે તેમ હોય તો સર્વ કુયોગની બે ઘડી વર્જવી; તથા ઉત્પાત મૃત્યુ અને કાણુની સાત છ અને પાંચ ઘડી વર્જવી. બીજા ગ્રંથમાં કહ્યું છે કે—કાલદંડની ૬૦ ઘડી, કાણુની ૬૦ ઘડી, ઉત્પાતની ૬૦ ઘડી, મૃત્યુની ૬૦ ઘડી, ગદની ૭ ઘડી, ધ્વાંક્ષની ૫ ઘડી, વજ્રની ૫ ઘડી, મુદ્ગરની ૫ ઘડી, લુંપકની ૪ ઘડી, પદ્મની ૪ ઘડી ચરની ૩ ઘડી, મુશલની ૨ ઘડી, અને ધુમાક્ષની ૧ ઘડી અશુભ છે,

આ યોગો, વાર અને નક્ષત્ર એ બેના મેળાપથી થાય છે. પહેલાના શ્લોકોમાં ત્રણ વસ્તુના મેળાપથી ચનારા યોગ દર્શાવ્યા છે, તેથી ક્રમશઃ બે વસ્તુના યોગ દર્શાવતાં વિષ્કંભોદિક તથા આનંદાદિક યોગ દર્શાવ્યા છે.

જોકે વાર તિથિ કે નક્ષત્રથી ચનારા યોગો પ્રસિદ્ધ છે, પણ જ્યોતિષપણીરમાં લઘુ દિનશુદ્ધિ દેખાડતાં માસ અને તિથિનો સર્વાંકયોગ આપેલ છે; તે આ પ્રમાણે—

મનોરો મનસઃ સૌકર્ય, કમ્પઃ સમયમાપદમ્ ।

સુમ્પદો સુમ્પતે પૌરુષ, પ્રવાસાષ જનમ્પુતિઃ ॥ ૪ ॥

માર્યે મૃત્યુ માન્વોતિ, વ્યાપૌ વ્યાધિ સહાઽપદા ।

મિત્રૌ સર્વક્રિયાસિદ્ધિઃ, શુદ્ધે શુભસ્મુદ્રવઃ ॥ ૫ ॥

અણો દલે પાર, મૂલો બન્ધુનારાનઃ ।

પત્રેન પત્રસમઃ સ્વાત્, માત્રેનાઽનસાદ્ મયમ્ ॥ ૬ ॥

શંદે શરો શોભત્વ, સિત્રે સિત્રે દુખાદુખમ્ ।

મિત્રે સ્વિત્રસિ શરોતિ, વર્ષમાનેન વર્ષનમ્ ॥ ૭ ॥

[નરબન્ધ દિવ્યનં.]

ચૈત્રાદિ ગત માસને બ્રમણ કરી તેમાં ચાલુ માસના ગત દિવસો મેળવવા, અને આ સંખ્યાને સાતથી ભાગ દેવો. ભાગ આપતાં જે શેષમાં રહે તેનાં આ પ્રમાણે નામો છે—

“ સિરિયં કલહે ય આણંદં, મિય ધમ્મ તપસ વિજયં । ”

અર્થ—“ શ્રી, કલહ, આનંદ, મૃત્યુ, ધર્મ, તપસ અને વિજય. ” આ સાતે યોગોનાં પોતાનાં નામ પ્રમાણે કૃણ છે, જે પૈકીના તપસનું કૃણ સમભાવવાળું છે.

પ્રથમ વાર અને તિથિના શુભયોગ કહે છે—

નવમેગટ્ટમી સૂરે, સોમે વીશ્રા નવમિશ્રા ।

મોમે જયાય છટ્ટી શ્ર, વુહે મદા તિહી સુહા ॥૩૭॥

ગુરુ ણગારસી પુત્તા, સુકે નંદા ય તેરસી ।

સણિમ્મિશ્રટ્ટમી રિત્તા, તિહી વારેસુ સોહણા ॥૩૮॥

અર્થ—રવિવારે નોમ એકમ અને આઠમ, સોમવારે બીજ અને નોમ, ભોમવારે જ્યા અને છક્ર, બુધવારે ભદ્રા, ગુરુવારે અગીયારશ અને પૂર્ણિ, શુક્રવારે નંદા અને તેરશ, તથા શનિવારે આઠમ અને રિક્તા તિથિ શોભન છે.

વિવેચન—આ ગાથાઓમાં તિથિ અને વારથી થનારા સિદ્ધિયોગો દર્શાવ્યા છે, તે આ પ્રમાણે—રવિવારે એકમ આઠમ કે નોમ હોય, સોમવારે બીજ કે નોમ હોય, મંગલવારે ત્રીજ છક્ર આઠમ કે તેરશ હોય, બુધવારે બીજ સાતમ કે બારશ હોય, ગુરુવારે પાંચમ દશમ અઘ્યારશ કે પુનમ હોય, શુક્રવારે એકમ છક્ર અઘ્યારશ કે તેરશ હોય, અને શનિવારે ચાલુ આઠમ નોમ કે ચૌદશ હોય તો શુભયોગ થાય છે.

લગ્નશુદ્ધિમાં તો રવિવાર અને સોમવારના યોગમાં માત્ર આઠમ અને નોમ એમ એકેક તિથિઓજ કહી છે.

સણિમિ સવણં પૂ-ફાં, મહા સયમિસા સુહા ।
પુવ્વત્તતિહિસંજોગે, વિસેસેણ સુહાવહા ॥ ૪૨ ॥

અર્થ—રવિવારે રેવતી અશ્વિની ધનિષ્ઠા પુનર્વસુ પુષ્ય અને ત્રણ ઉત્તરા, સોમવારે પુષ્ય રોહિણી અને અનુરાધા, ભોમવારે મૃગશર મૂળ અશ્લેષા અને રેવતી, બુધવારે મૃગશર પુષ્ય અશ્લેષા શ્રવણ અને રોહિણી, ગુરુવારે હસ્ત અશ્વિની પૂર્વાશ્લેષુની વિશાખાદિક કે રેવતી, શુક્રવારે ઉત્તરાશ્લેષુની ઉત્તરાષાઢા હસ્ત શ્રવણ અનુરાધા પૂનર્વસુ અને અશ્વિની, તથા શનિવારે શ્રવણ પૂર્વાશ્લેષુની મધા અને શતભીષા નક્ષત્ર શુભ છે. અને ઉપર કહેલ તિથિનો સંયોગ થાય તો વિશેષ શુભ છે.

વિવેચન—સાતે વારમાં સિદ્ધિયોગ કરનારાં નક્ષત્રો આ ચાર ગાથામાં ગણાવ્યાં છે. તેમાં ત્રિઉત્તરા શબ્દથી ઉત્તરાશ્લેષુની ઉત્તરા ભાદ્રપદ અને ઉત્તરાષાઢા એ ત્રણ નક્ષત્ર લેવાનાં છે, તથા વિશાખાદિક શબ્દથી વિશાખા અને અનુરાધા એ બે નક્ષત્રો લેવાનાં છે. વિશેષ અર્થ સુગમ છે.

આરંભસિદ્ધિમાં તો સાત વારના શુભયોગમાં આ પ્રમાણે પણાં નક્ષત્રોની નામાવલી આપી છે—રવિવારે આશ્વિની રોહિણી મૃગશર પુનર્વસુ પુષ્ય ઉત્તરાશ્લેષુની હસ્ત મૂળ ઉત્તરાષાઢા ધનિષ્ઠા ઉત્તરાભાદ્રપદ અને રેવતી નક્ષત્ર હોય, સોમવારે—રોહિણી મૃગશર પુષ્ય ઉત્તરાશ્લેષુની હસ્ત અનુરાધા શ્રવણ અને શતભીષા નક્ષત્ર હોય, મંગળવારે—અશ્વિની મૃતિકા મૃગશર પુષ્ય અશ્લેષા ઉત્તરાશ્લેષુની વિશાખા મૂળ ઉત્તરાભાદ્રપદ અને રેવતી હોય, બુધવારે—મૃતિકા રોહિણી મૃગશર પુષ્ય ઉત્તરાશ્લેષુની હસ્ત અનુરાધા અશ્લેષા પૂર્વાષાઢા અને

“ મદ્રા સંવર્તકાયૈશ્વેત્, સર્વદુષ્ટેડપિ વાસરે ।

યોગોડસ્યમૃતસિદ્ધિચાલ્ય, સર્વ દોષક્ષયસ્તદા ॥ ૧ ॥

અર્થ—ભદ્રા અને સંવર્તક વિગેરેથી દુષ્ટ થયેલ દિવસે પણ જો અમૃતસિદ્ધિયોગ હોય તો સર્વ દુષ્ટોનો ક્ષય થાય છે ॥ ૧ ॥

રત્નમાલા લાખ્યમાં પણ કહ્યું છે કે—અમૃતયોગમાં કરેલ કાર્યની અવશ્ય સિદ્ધિ થાય છે. કેટલાક આચાર્ય કહે છે કે— આ સાતે અમૃતસિદ્ધિ યોગમાં અનુક્રમે પાંચમથી અગ્યારશ સુધીની સાત તિથિઓ હોય તો મૃત્યુયોગ થાય છે. જે અમે તિથિ વાર અને નક્ષત્ર એ ત્રણના યોગમાં દેખાડી ગયા છીએ વળી મુદૂર્ત ચિંતામણીમાં પણ કહ્યું છે કે—

“ ગૃહ પ્રવેશે યાત્રાયાં, વિવાહે ચ યથાક્રમમ્ ।

મૌમેડશ્વિની શનૌ વ્રાહ્મં, ગુરૌ પુષ્યં ચ વર્જયેત્ ॥ ૧ ॥

અર્થ—ગૃહપ્રવેશ યાત્રા અને વિવાહમાં અનુક્રમે—ભોમવારે અશ્વિની હોય, શનિવારે રોહિણી હોય, અને શુક્રવારે પુષ્ય હોય તો તે વર્જ્ય છે. વિવાહની પેઠે દિક્ષામાં પણ શુક્રવારે પુષ્ય નક્ષત્ર હોય તો શુભ નથી. આ રીતે અમુક કાર્યોમાં નિરોધેલ અમૃતસિદ્ધિયોગ અશુભ છે.

હવે ઉત્પાતાદિ ચાર યોગ કહે છે—

વારેસુ કમસો રિક્તવા, વિસાહાઈ ચક્ર ચક્ર

ઉપ્પાય મચ્ચુકાણાવલ્લ—સિદ્ધિજોગાવહા ભવે ॥૪૪॥

અર્થ—વારોની સાથે રહેલ અનુક્રમે વિશાખાદિ ચાર ચાર નક્ષત્રો અનુક્રમે ઉત્પાત મૃત્યુ કાણાસ અને સિદ્ધિયોગવાળા થાય છે.

વિવેચન—આનંદાદિ અઘ્યાવીશ ઉપયોગમાં દેખાડેલ પ્રવાસ, મરણ, વ્યાધિ, અને સિદ્ધિયોગોનું બીજું નામ ઉત્પાત મૃત્યુ કાણાસ અને સિદ્ધિ છે. અને તે દરેક કાર્યમાં વિશેષ

થાય છે. તથા ભરણી ચિત્રા ઉત્તરાષાઢા ધનિષ્ઠા ઉત્તરાફાલ્ગુની જ્યેષ્ઠા અને રેવતી નક્ષત્રો હોય તો અશુભ છે. અને રવિ આદિના જન્મ નક્ષત્રો પણ અશુભ છે.

વિવેચન—રવિવારે મંઘા, સોમવારે વિશાખા, મંગળવારે આર્દ્રા, બુધવારે મૂળ, ગુરુવારે કૃત્તિકા, શુક્રવારે રોહિણી અને શનિવારે હસ્તા નક્ષત્ર હોય તો યમઘંટ યોગ થાય છે. આ યોગ અતિ દુષ્ટ છે, તેની દુષ્ટતા માટે લક્ષ કહે છે કે—

“યમઘન્ટે ગતે મૃત્યુઃ, કુલોચ્છેદઃ કરગ્રહે ।

કર્તુર્મૃત્યુઃ પ્રતિષ્ઠાયાં, પુત્રો જાતો નં જીવંતિ ॥૧॥”

અર્થ—“યમઘંટમાં ગમન કરવાથી મૃત્યુ થાય છે, વિવાહ કરવાથી કુલનો ઉચ્છેદ થાય છે, પ્રતિષ્ઠા કરવાથી પ્રતિષ્ઠાકારનું મૃત્યુ થાય છે, તથા પુત્રનો જન્મ થયો હોય તો તે જીવતો નથી. ॥ ૧ ॥”

અતિ જરૂરી કાર્ય હોય, અને યમઘંટના દોષ વિના બીજી દરેક રીતે સાનુકૂળતા હોય, તો યમઘંટની અમુક અતિ-દુષ્ટ ઘડીઓ વર્જવાથી યમઘંટના દોષનો પરિહાર થાય છે; એવું જ્યોતિર્વિદોનું મંતવ્ય છે. તેમાં કેટલાક આચાર્ય કહે છે કે—અતિ આવશ્યકતામાં યમઘંટની આદિની નવ ઘડીઓનો ત્યાગ કરવો. બીજા તો કહે છે કે—બુધવાર અને શનિવારના યમઘંટની અંત્યની ત્રીશ ત્રીશ ઘડીઓ, તથા બાકીના રવિ વિગેરે પાંચ વારના યમઘંટમાં આદિની અનુક્રમે પંદર, છ, અગીયાર, સાડાસાન અને સાઠ ઘડીઓનો ત્યાગ કરવો.

લગ્નશુદ્ધિમાં યમઘંટની દૂષિત ઘડીઓ માટે કહ્યું છે કે—

“પનરસ તૈરઙ્ઠારસ, ઇગા સગ સત્ત અટ્ટ ઘટિઆનો ।

મમઘંટમ્મ ડ હુટ્ટા, રવિનારમ્મ સત્તવારેમ્મ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—રવિવાર વિગેરે સાત વારે અનુક્રમે યમઘંટની

વારે આવે તો જન્મચક્ર નામનો કુયોગ થાય છે.

૧ મહોના જન્મ નક્ષત્રો આ પ્રમાણે છે

વિશાખા કૃતિકાપ્વાનિ, શ્રવણો માગ્ય મિજ્યમમ્ ॥

યેવતિયામ્યમચ્છેપા. જન્મક્ષાણ્યર્કતઃ ક્રમાત્ ॥ ૧ ॥

અર્થ—રવિ વિગેરે નવ ચક્રના જન્મનક્ષત્રો અનુક્રમે વિશાખા, કૃતિકા, ઉત્તરાષાઢા, શ્રવણ, પુર્વાશ્વિની, મૃગશિર, રેવતી, ભરણી, અને અશ્લેષા છે. (૪૨)

લક્ષ્ય કહે છે કે કુરચક્ર ઉડકા વિગેરેથી પીડાતા નક્ષત્રનો ચક્ર યાત્રા કુંડળીના લગ્નમાં આવે તો તે અશુભ છે.

અન્ય અંશોમા વાર અને નક્ષત્રના ધીન પણ કુયોગો કહેલા છે, જે આ પ્રમાણે છે—રવિ વિગેરે સાત વારોમાં અનુક્રમે ભરણી, પુષ્ય, ઉત્તરાષાઢા, આર્દ્રા, વિશાખા, રેવતી અને શતભીષા નક્ષત્ર હોય તો શત્રુયોગ થાય છે; પ્રીતિના કાર્યમાં આ યોગ વર્જ્યો.

રવિ વિગેરે સાત વારોમાં અનુક્રમે—ઉત્તરાષાઢા, આર્દ્રા, વિશાખા, રોહિણી, શતભીષા, મઘા અને મૂલ નક્ષત્ર હોય તો ચરયોગ થાય છે; જે સ્થિર કાર્ય માટે અશુભ છે.

રવિવારે મઘા કે ધનિષ્ઠા, સોમવારે મૃગ કે વિશાખા, મંગળવારે કૃતિકા કે ભરણી, બુધવારે પુનર્વસુ કે રેવતી, ગુરુવારે અશ્વિની કે ઉત્તરાષાઢા, શુક્રવારે રોહિણી કે અનુરાધા, અને શનિવારે શ્રવણ કે શતતારા નક્ષત્ર હોય તો યમદંડ-યોગ થાય છે; આ યોગ દરેક કાર્યમાં અશુભ છે, આરભ-સિદ્ધિ વિગેરે અંગોમાં જે સાત વારના અશુભ નક્ષત્રોની નામાવડી આપી છે તેમાં આ દરેક કુયોગોનો સમાવેશ થઈ ગય છે.

હવે એક વર્ત્યયોગ તથા કર્ક યોગ કહે છે.

૧ મહો જન્મ નક્ષત્રમાં મહોન્મન રહે છે, તેથી સ્વકાર્ય કરી રાખ્યા નથી. આ પણ મહત્ત્વ એક નિર્મળ મધાન છે. એમ સમજાય છે.

યોગ ચક્ર.

	રવિ	સોમ	મંગળ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ
સિદ્ધિયોગ	અશ્વિ	રોહિ.	મૃગ.	રોહિણી	અશ્વિ.	અશ્વિ.	મધા
	પુન.	પુષ્ય.	અશ્લે.	મૃગ.	પૂ. ફા.	પુન.	પૂ. ફા.
	પુષ્ય	અનુ.	મૂલ	પુષ્ય	હસ્ત	ઉ-ફા.	શ્રવણ
	ઉત્તરા.		રેવતી	અશ્લે.	વિશા.	હસ્ત	શત.
	રેવતી			શ્રવણ	અનુ.	અનુ.	
					રેવતી	ઉ-પા.	
						શ્રવણ	

સિદ્ધિયોગ (આ.સિ.)	અશ્વિ.	રોહિણી	અશ્વિ.	કૃત્તિ.	અશ્વિ.	અશ્વિ.	અશ્વિ.
	રોહિ.	મૃગ.	કૃત્તિ.	રોહિ.	પુન.	મૃગ.	રોહિ.
	મૃગ.	પુષ્ય.	મૃગ.	મૃગ.	પુષ્ય	પુન.	પુષ્ય
	પુન.	ઉ-ફા.	પુષ્ય	પુષ્ય	અશ્લે.	પૂ. ફા.	મધા
	પુષ્ય	હસ્ત	અશ્લે.	ઉ-ફા.	પૂ-ફા.	હસ્ત	સ્વાતિ
	ઉ-ફા.	અનુ.	ઉ-ફા.	હસ્ત	સ્વાતિ	અનુ.	અનુ.
	હસ્ત	શ્રવણ	વિશા.	અનુ.	વિશા.	પૂ. પા.	શ્રવ.
	મંગ	શત.	મૂલ	જ્યે.	અનુ.	ઉ. પા.	ધનિ.
	ઉ. પા.		ઉ-ભા.	પૂ-પા.	પૂ-પા.	શ્રવણ	શત
	ધનિ.		રેવતી	શ્રવણ	ધનિ	ધનિ	
	ઉ. ભા.				પૂ-ભા.	રેવતી	
	રેવતી				રેવતી		

અમૃતસિદ્ધિ	હસ્ત	મુગશર	અશ્વિની અનુરાધા	પુષ્ય	રેવતી	રોહિણી
ઉત્પાત	વિશાખા	પૂ-પા	ધનિશ રેવતી	રોહિ	પુષ્ય	ઉ-ફા
પત્ય	અનુરાધા	ઉ-પા	શત	અશ્વિ	મૃગ	અશ્લે
						હસ્ત

યોગચક્ર.

રવિ.	સોમ.	મંગળ.	બુધ.	ગુરુ.	શુક્ર.	શનિ.
અશ્વિની	મિહિ	યમ.	અત્યુ	દંબ્રા-સિદ્ધિ	સિદ્ધિ	...
બરણી	શનુ-વજ્ર	...	કાણ	...	...	...
કૃત્તિકા	...	...	સિદ્ધિ	યમ.	...	...
રોહિણી	સિદ્ધિ	...	ચર-સિદ્ધિ	ઉ.	યમ.-દંબ્રા	અમૃત
મૃગશિર	અમૃત	સિદ્ધિ	સિદ્ધિ	મૃત્યુ	...	...
આર્દ્રા	ચર	યમ.	(યમ.) શનુ.	કાણ	...	...
પૂર્વાશ્વ	...	...	દંબ્રા	સિદ્ધિ	સિદ્ધિ	...
પુષ્ય	શનુ-સિદ્ધિ	...	સિદ્ધિ	અમૃત	ઉત્પાત	...
અશ્લેષા	...	સિદ્ધિ	સિદ્ધિ	...	મૃત્યુ	...
મગા	યમ-દંબ્રા	(યમ.)	...	...	કાણ-ચર	સિદ્ધિ
પૃ. શ.	...	...	(યમ.)	સિદ્ધિ	સિદ્ધિ	સિદ્ધિ
ઉ. શ.	સિદ્ધિ	...	...	વજ્ર	સિદ્ધિ	ઉત્પાત
હસ્તા	અમૃત	...	...	સિદ્ધિ	સિદ્ધિ	મૃત્યુ-યમ.

હુવે તિથિના યોગનો પ્રસંગ હોવાથી બે ગાથા વડે ગંડાંતયોગ તથા તેનું ક્ષણ કહે છે.

ચરમાદ્મ તિહિલગ્ગરિચ્છ, મજ્જેગમ્મદ્ધદોષહિત્થા ।

તિદુસત્તંતરિ મુત્તું, પુણો પુણો તિવિહ ગંડંતં ॥૪૯॥

નદ્દં ન લઠ્ઠમ્મ અત્થ, અહિદ્દદ્ધો ન જીવદ્દં ।

જાઓ વિ મરદ્ધ પાયં, પત્થિમ્મો ન નિઅત્તદ્ધ ॥૫૦॥

અર્થ—છેલ્લાં અને પહેલાં તિથિ લગ્ન તથા નક્ષત્રની મધ્યે અનુક્રમે એક અરધી તથા બે ચડીનો ગંડાંતયોગ આવે છે. તથા તિથિ વિગેરેમાં અનુક્રમે ત્રણ ત્રણ, બળબે, અને સાત સાતને આંતરે બળબેની વચ્ચે પણ તેટલાજ પ્રમાણવાળો ગંડાંતયોગ આવે છે. આ યોગમાં નાશ પામેલ વસ્તુ ફરી મળતી નથી, સર્પથી હસાયેલો જીવતો નથી; જન્મેલ પ્રાયઃ જીવતો નથી, અને પરદેશ જનાર પાછો આવતો નથી.

વિવેચન—ગંડાંતયોગ, તિથિગંડાંત લગ્નગંડાંત અને નક્ષત્રગંડાંત એમ ત્રણ પ્રકાર છે. તે તિથિ વિગેરેમાં ત્રીજે ત્રીજે ભાગે બળબેના આંતરાની સંધિમાં આવે છે. લેખકે—તિથિ પંદર છે, તેને ત્રીજે ત્રીજે ભાગે પાંચમ દશમ અને પૂર્ણિમા છે; તે પાંચમ અને છઠ્ઠ, દશમ અને અગીયારમ, તથા પુનમ અને એકમની સંધિમાં તિથિગંડાંતયોગ આવે છે. આવીજ રીતે લગ્ન અને નક્ષત્રમાં પણ ત્રીજે ત્રીજે ભાગે સમજવાનું છે. આજ વાતનું સ્પષ્ટીકરણ કરતાં મૂળ ગ્રાંથમાં કહ્યું છે કે—ઉત્તરી તિથિ પુનમ કે અમાસની અંતની ત્રીશ પગ, અને પ-રુત્તરી તિથિ એકમની આદિની ત્રીશ પગ, એમ સંધિની સાઠ પગવાળી એક ધરી ગંડાંતયોગ છે. પડી ત્રણ ત્રણ તિથિનું

આંતર નાંખતાં જે તિથિ આવે તે અને તેની પછીની તિથિ મધ્યમાં ગંડાંત આવે છે. તેથી એકમ પછી ત્રણ તિથિ આંતર નાંખતાં પાંચમ તિથિ આવે છે, તો પાંચમની સાથે છઠ્ઠી મધ્યની એક પછી ગંડાંતયોગ છે. પછી ૧૫૦ જે તિથિનું આંતર લેતાં દશમ અને અગીયારમની સાંધિની જે પછી ગંડાંતયોગ આવે છે.

હવે ગંડાંત પગુ હેઠળ ગીન લખાની અગિયારમ પછી, અને પ્રથમ ગેય લખાની આદિની પંદર પછી, ગેય મધ્યની આર્ધી પછીના આવે છે, પગુ લખા આવે છે. તે પછી તે જે લખાનું આંતર મુજબનાં કર્ક અને મિત્ર તથા વક્રિ અને પગુ લખાની અગિયારમ પગુ આર્ધી આર્ધી પછીના લખાંત આવે છે.

આજ રીતિએ નંદાનું નક્કાર રેખાની અને પ્રથમ ગેય આદિનીની મધ્યની જે પછી અને પછીના તથા મધ્યની મુજબનાં આર્ધીના અને મધ્ય તથા અગિયારમ અને મુજબનાં સાંધિની અને પછી નક્કાર મંદાંત આવે છે.

દોષ કહ્યો છે, ગંડાંતયોગ-જન્મ, ગર્ભાધાન, યાત્રા, મૃત, વિવાહ દ્વાર, ગૃહપ્રારંભ તથા પ્રવેશ વિગેરે સર્વ કાર્યમાં અશુભ છે. કેમકે-મૂળ ગાથામાંજ કહ્યું છે કે, આ યોગમાં જે વસ્તુ ખોવાઈ હોય તે વસ્તુ પાછી મળતીજ નથી, ગંડાંતયોગમાં જેને સર્પડંશ થયો હોય તે માણસ જીવતો નથી, ગંડાંતમાં જન્મેલ બાળક પ્રાયઃ જીવતું નથી, અને પરદેશ ગયેલો મનુષ્ય પાછો આવતો નથી,

અહીં ગંડાંતયોગમાં જન્મેલ બાળક માટે પ્રાયઃ શબ્દનો પ્રયોગ કર્યો છે, તેને માટે બીજે સ્થાને કહ્યું છે કે-જે બાળકના જન્મકાળે ગંડાંત હોય તો તે માતાપિતા કુળ કે બાળકનો નાશ કરે છે, પણ જે ગંડાંતમાં જન્મેલો બાળક જીવતો રહે તો લવિષ્યમાં રાત્ર્ય જેવા અતુલ સુખને લોગવવાવાળો થાય છે. (જુઓ ગાથા ૩૧ નું વિવેચન)

હવે વજ્રપાતયોગ કહે છે—

વીશ્રાણુરાહ તીશ્રા, તિયુત્તરા પંચમીઙ્ મહરિક્ષં ।
રોહિણિ છટ્ટી કરમૂલ, સત્તમી વજ્રપાઓડ્યં ॥૫૧॥

અર્થ—બીજને અનુરાધા, ત્રીજને ત્રણ ઉત્તરા. પાંચમ અને મઘા, છઠ્ઠે ને રોહિણી, તથા સાતમ ને હસ્ત કે મૂળ હોય તો વજ્રપાત યોગ થાય છે.

વિવેચન—આ ગાથાથી તિથિ અને નક્ષત્રનો યોગ દેખાડેલ છે. જે બીજને દિવસે અનુરાધા હોય, ત્રીજને દિવસે ઉત્તરાશ્વિની ઉત્તરાષાઢા કે ઉત્તરાભાદ્રપદ નક્ષત્ર હોય, પાંચમને દિવસે મઘા હોય, છઠ્ઠે દિવસે રોહિણી નક્ષત્ર હોય, અને સાતમને દિવસે હસ્ત કે મૂળ નક્ષત્ર હોય તો વજ્રપાતયોગ થાય છે. વજ્રપાત માટે નારચંદ્ર દીપ્તપણમાં કહ્યું છે કે—

અનુરાધા દ્વિતીયા ચ, તૃતીયા ઉત્તરાત્રયમ ।

વચ્ચનિ મપમેંપુજતા, હંસે મૂલે ચ મતમી ॥ ૧ ॥

पठि च रोहिणी चैव, निज्जां-म्वाती त्रयोदशी ।
 एषु योगेषु यत्कर्म, पठे मामे मृतिर्भवेत् ॥ २ ॥

અર્થ—ગીતે અનુરાધા, ત્રીજે વળ ઉતરા, પાંચમે
મધ્યા, સાતમે દશા કે મુજ, છકે રાદિણી, અને તેરમે શિવ
કે સ્થાનિ હોય, આ પ્રમાણેનો યોગ હોય, અને તેમાં જે મંત્ર
જોડાયે કરે તે ૭ માસમાં મુન્યુ પામે તે. ॥ ૧-૨૧ ॥
જયોતિષ તીરથા શુદ્ધ છે કે—

“ अङ्गमीमांसा गेहिलो या ”

[illegible][illegible]

제 7 조 (국립중앙도서관의 설치) ① 국립중앙도서관은 문화체육관광부장관의 명령하에 설치한다.

operational objectives. It is a

... ..

રોહિણી, અને દશમે અશ્લેષા નક્ષત્ર હોય તો જવાલામુખી યોગ થાય છે. જવાલામુખી યોગમાં જન્મે તે મૃત્યુ પામે છે, ચૂડા પહેરે તે વિધવા થાય છે, અને પરછો તે મૃત્યુ પામે છે. વળી કહ્યું છે કે--

एएहि जोगजाला, जम्मं जो हवइ सो मरइ बालो ।

उववसइ गेहसाला, परिहरइ वरइ जयमाला ॥ १ ॥

અર્થ—“ આ જોગજવાલામાં જેનો જન્મ થાય તે બાળક મૃત્યુ પામે છે, ઘર તૈયાર કરે તો તે બેઝી બાંધે છે, અને જવાલામુખી યોગનો ત્યાગ કરે તો તે જયમાલા વરે છે ॥૧॥”

નારચંદ્રટીપ્પણમાં કહ્યું છે કે--સાતમને દિવસે ભરણી, નોમને દિવસે પુષ્ય, દશમને દિવસે અશ્લેષા, અને તેરશને દિવસે ચિત્રા નક્ષત્ર હોય તો વજ્ય યોગ થાય છે.

એ તિથિને વિષે મૃતક અવસ્થાવાળાં નક્ષત્રો કહે છે--

मूलऽइसाइचित्ता,

असेससयभिसय कित्तिरेवइआ

नंदाए भदाए,

भदवया फगुणी दो दो ॥ ५२ ॥

विजयाए मिग सवणा,

पुस्सस्सिणि भरणि जिट्ठ रिताए,

आसाढदुग विसाहा.

अणुराह पुणव्वसु महा य ॥ ५३ ॥

पुत्ताइ करधणिट्ठा,

रोहिणि इअ मयगवत्थ रिक्ख्खाइं ।

નંદિપટ્ટાપમુદે,

સુઝકલે વજ્રપ મહમં ॥ ૫૪ ॥

અર્થ—નંદા નિમિત્તે મુળ આદો રવા
ગિતા આલેખા રાગિયા ફુલિયા કે દેવતી, બા
નિમિત્તે-એ આદ્યદ કે એ ફાકમની, વિજય
નિમિત્તે-મુગમર રવાય પુણ્ય અમિની બરમી
અર્થ, નિત્યા નિમિત્તે-એ આપાદા નિગાખા અ
રવા પુનર્વંસ કે મારા, અને પાણી નિમિત્તે-દ
પનિષ કે રાદિની રામ તો ને મુગમ અવગમ
નમણી રાદિયાય કે, મનિમાન પુરે નેમાં
મનિષ રમણ મુગમ મારા મારવાં.

વિદિપટ્ટાપમુદે

અર્થ—નંદા નિમિત્તે મુળ આદો રવા
ગિતા આલેખા રાગિયા ફુલિયા કે દેવતી, બા
નિમિત્તે-એ આદ્યદ કે એ ફાકમની, વિજય
નિમિત્તે-મુગમર રવાય પુણ્ય અમિની બરમી
અર્થ, નિત્યા નિમિત્તે-એ આપાદા નિગાખા અ
રવા પુનર્વંસ કે મારા, અને પાણી નિમિત્તે-દ
પનિષ કે રાદિની રામ તો ને મુગમ અવગમ
નમણી રાદિયાય કે, મનિમાન પુરે નેમાં
મનિષ રમણ મુગમ મારા મારવાં.

પ્રતિકૂલતા હૂણદેશ ખંજદેશ અને ખસદેશમાં ત્યાજ્ય છે, એમ કેટલાએકનો મત છે. ॥ ૧ ॥ ”

મુહુર્ત ચિંતામણીમાં પણ આ શ્લોકને મળતું કથન છે.

હર્ષ પ્રકાશમાં કહ્યું છે કે—કુતિથિ કુવાર કુયોગ વિદિ જન્મનક્ષત્ર અને દગ્ધતિથિ, એ સર્વ મધ્યાહ્ન પછી અવશ્ય શુભ થાય છે.

જયોતિષ હીરમાં કહ્યું છે કે—

“ ધિવિરો ય રાજજોગં, કુમારજોગં ય અમિઅસિદ્ધિજોગં ।
સત્ત્વંકં રવિજોગં, એષ હિ હણહ અવજોગં ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ સ્થવિરયોગ, રાજયોગ, કુમારયોગ, અમૃત-સિદ્ધિયોગ, સર્વાકયોગ અને રવિયોગ આ સર્વ યોગ વડે અવયોગ હોવાય છે. ॥ ૧ ॥ ”

ઉદયપ્રભસૂરિ પણ કહે છે કે—કુયોગ અને સિદ્ધિયોગ એકજ દિવસે આવે તો સિદ્ધિયોગ જય પામે છે.

તિથિ મૃત્યુયોગ.

નંદા.	સદા.	જયા.	રિક્તા.	પૂર્ણા.
હિતિ, આદી	પૂર્વાશ્વિની	અશ્વિની	પુનર્વસુ	રોહિણી
અસેષા	ઉત્તરાશ્વિની	ભરણી	મયા, વિષાખા	કર્કા
મિત્રા, સ્વાતિ	પૂર્વાબાદપદ	મૃગશિર	અનુરાધા	ધનિશા
નગ, મૃગશિર	ઉત્તરાબાદપદ	પુષ્ય	જ્યેષ્ઠા	રશ્મિ
કલ્પજીરા		અર્ધ	ઉત્તરાર્ધાશ્વિ	

નક્ષત્રોની તીક્ષ્ણ વિગેરે સંજ્ઞા તથા તેનું ક્ષણ કહે છે.

જિઢ્ઢાઽસેસ મૂલં ચ, તિક્ષ્ણા રિક્ષા વિશ્રાહિશ્રાં ।
 મિઙ્ગણિ મિગ ચિત્તા ચ, રેવર્દે અણુરાહયા ॥૫૫॥
 પુસ્સો અ અસ્તિણીહર્યં, અમીર્દે લહુઆ ઇમે ।
 ઉગ્ગાણિ પંચ રિક્ષાણિ, તિપુઘ્વા ભરણી મહા ॥૫૬॥
 ચરા પુણઘ્વસુ સાઈ, સવળાઙ્ગિતિશ્રં તહા ।
 ધુવાણિ પુણ ચત્તારિ, ઉત્તરાણિ અરોહિણી ॥૫૭॥
 વિસાહા કિત્તિશ્રા ચેવ, દો અ મિસ્સા વિશ્રાહિશ્રા ।
 તિક્ષ્ણે તિગિચ્છં કારિજ્ઞા, મિઙ્ગ ગહણધારણે ॥૫૮॥
 લહૂ ચરે સુહારંભો, ઉગ્ગરિક્ષે તવં ચરે ।
 ધુવે પુરપવેસાઈ, મિસ્સે સંધિકિશ્રં કરે ॥૫૯॥

અર્થ—જ્યેષ્ઠા આર્દ્રા અશ્લેષા અને મૂળ નક્ષત્રો તીક્ષ્ણ છે. મૃગશર ચિત્રા રેવતી અને અનુરાધા નક્ષત્રો મૃદુ છે (૫૫) પુષ્ય અશ્વિની હસ્ત અને અભિજિત્ નક્ષત્રો લઘુ છે, ત્રણ પૂર્વા ભરણી અને મધ્યા નક્ષત્રો ઉચ્ચ છે. (૫૬) પુનર્વસુ સ્વાતિ અને શ્રવણાદિ ત્રણ નક્ષત્રો ચર છે, ત્રણ ઉત્તરા અને રોહિણી એ ચાર નક્ષત્રો ધ્રુવ છે. (૫૭) તથા વિશાખા અને કૃત્તિકા નક્ષત્રો મિથ્રે છે. તેઓમાંથી તીક્ષ્ણ નક્ષત્રોમાં ચિદ્રિત્સા કરવી, મૃદુ નક્ષત્રોમાં વસ્તુનું મદણ અને ધારણ કરવું, (૫૮) લઘુ અને ચર નક્ષત્રોમાં શુભકાર્યનો આરંભ કરવો, ઉચ્ચ નક્ષત્રોમાં તપ

(૨૬૪)

આરંભતું, યુવ નક્ષત્રમાં નગરપ્રવેશ વિગેરે ક
અને મિશ્ર નક્ષત્રમાં સંધિનું કાર્ય કરવું. (૫૯)

નિયમન—અર્થ સુગમ હિં, માત્ર મળુ પૂર્વા રા.
પૂર્વાશ્વાયુની પૂર્વાશ્વા અને પૂર્વામાહાત, પાશ્વરિ પશુપતિ
પશુ, મનિષા, અને રાત્રીમાં. તથા પશુ ઉત્તરા રા.પશુપતિ
રાશ્વાયુની ઉત્તરાશ્વા અને ઉત્તરામાહાત નક્ષત્રો તેવાનાં

નિષ્ફલે વિરોધે દોષ માતાપી તેનું કાર્ય કરે તે તે
પ્રમાણિત છે.

મીથુન નક્ષત્રમાં મેઘની વિધિ-આ અને સૌપદમે આરંભ
કરવું, મહુ નક્ષત્રમાં મેઘ નક્ષત્ર અને રાત્રીની વિધિ કરવી
જેમ અને વાત નક્ષત્રમાં રાત્રીમાં આરંભ કરવું તેમ જ
મેઘ નક્ષત્રની રાત્રીમાં કાર્ય મિથુન નક્ષત્રમાં નક્ષત્રો
વિરોધે કરવું જોઈએ, તથા વિધિ નક્ષત્રમાં સંધિનું કાર્ય કરવું

આ નક્ષત્રોની વિધિ-આ અને સૌપદમે આરંભ
કરવું વિરોધે કરવું જોઈએ તેમ જ નક્ષત્રમાં સંધિનું કાર્ય કરવું

अथ कार्यखण्डः ॥

હવે ગમનદ્વાર કહે છે,

તેમાં પ્રથમ પ્રસ્થાનની ભર્યાદા દેખાડે છે.

दसधणु उवरिं सयपंच,

मज्झि पत्थाणि जाव दिण ति-चऊ ।

ધાયઠ્ઠં લગ્ગતિહી-

खणारिक्खससिवलं घित्तुं ॥ ६० ॥

અર્થ—લગ્ન તિથિ દાણુ નક્ષત્ર અને ચંદ્રનું બળ ગ્રહણ કરીને દશ ધનુષ્યની ઉપર અને પાંચ-સો ધનુષ્યની અંદર ત્રણ-ચાર દિવસ મુધી પ્રસ્થાન સ્થાપવું,—સ્થાપી શકાય છે.

વિવેચન—યાત્રા માટે લગ્ન તિથિ દાણુ અને ચંદ્રબળની જે શુદ્ધિ હોય છે, તેમાંજ યાત્રાનું મુદૂર્ત સાધવાને માટે પ્રસ્થાન (પસ્તાનું) સ્થાપી શકાય છે. માટે લગ્ન વિગેરેની અનુદ્રુગતા જોઈને પ્રસ્થાન મૂકવું, અને તે નજીકમાં નજીક દસ ધનુષ્યની ઉપર અને દૂરમાં દૂર પાંચસો ધનુષ્યની અંદર મૂકાય છે. જોઈએ દસ ધનુષ્યની અંદર કે પાંચસો ધનુષ્યની હદ બહાર પ્રસ્થાન સ્થાપી શકાતું નથી.

વગી તે પ્રસ્થાન ત્રણ-ચાર દિવસ મુધી રહી શકે છે, અને તે દરમ્યાન અવસ્થ પ્રયાણ કરવું પડે છે. પણ તે દિવસોની અંદર પ્રયાણ ન થાય અને પ્રસ્થાન પાછું લઈ આવે કે ત્યાંજ પડી રહેવા એ તો પ્રસ્થાનના મુદૂર્તનું બળ રહેતું નથી.

જોડે પછી નવું મુદ્દા જોડે દરી પ્રસ્થાન કે પ્રવાસ
અર્થ છે.

આરંભસિદ્ધિમાં—તો સામાન્ય વર્ગે, માંડતિ ૧, ૨, ૩
અને પૃથ્વીપતિ રાજાને ઉદ્દેશીને પ્રસ્થાનના વિષયે અનુક્રમે
પાંચ, સાત અને દસ મહાગ્રંથો. નવા પ્રસ્થાનના વિષયે
પાંચ નવન દોષ તો તેજ વિષયે, મનિષા પુણ્ય કે દેવની
નવન દોષ તો બીજા વિષયે. અનુસારા પાંચ કે મુદ્દાની નવન
દોષ તો બીજા વિષયે. અનુસારા નવન દોષ તો બીજા વિષયે, અને
અનુસારા કે પુનર્વેશ નવન દોષ તો પાંચમે વિષયે અનુસારા
અનુસારા પ્રવાસ મુદ્દા, દોષ પાંચ મુદ્દા છે.

મુદ્દા મુદ્દાને નિશ્ચય કરી આપ્યા પછી પાંચ મુદ્દા
અનુસારા મુદ્દાને મુદ્દાને પાંચ મુદ્દા, અને મુદ્દા
પાંચ મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા
મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા
મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા
મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા
મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા
મુદ્દા મુદ્દાને મુદ્દા મુદ્દાને જોડે મુદ્દાને મુદ્દાને મુદ્દાને
મુદ્દાને જોડે મુદ્દાને જોડે મુદ્દાને જોડે મુદ્દાને જોડે મુદ્દાને
મુદ્દાને જોડે મુદ્દાને જોડે મુદ્દાને જોડે મુદ્દાને જોડે મુદ્દાને

શુભ નક્ષત્ર હોય તો શરીરે આરોગ્ય રહે છે, અને શુભ ચંદ્ર હોય તો સુખ સંપત્તિ મળે છે.

વિવેચન—પ્રયાણકાળે શુભ લગ્ન હોય તો પ્રયાણ કરે નારના શરીરે કુશળતા રહે છે, વ્યાધિ કે શત્રુનો ભય થતો નથી. આ કથનથી અન્યકાર સૂરિ મહારાજે યાત્રામાં લગ્નની આવશ્યકતા દેખાડી છે, પણ તે શુદ્ધ કરવા જનાર રાજા મોટેજ જરૂરી છે; તેથી લગ્નના બલાબલ સંબંધી અહીં જરાય ઉલ્લેખ કર્યો નથી.

આરંભસિદ્ધિ—વિગેરે ખીજાં અન્ધોમાં તે સંબંધી જે જણાવેલ છે, તેનો સંક્ષેપ નીચે મુજબ છે.

પ્રયાણકાળે તાત્કાલિક લગ્ન કુંડળીમાં જન્મનું લક્ષ હોય, જન્મ લગ્નના ઉપચય સ્થાનનું લગ્ન હોય, જન્મકાળની સૌમ્ય ગ્રહવાળી-વેશી કે કૂર ગ્રહના ભોગ પછી ચંદ્રે શુદ્ધ કરેલ રાશિનું લગ્ન હોય, ચોથે કે સાતમે સ્થાને સૌમ્ય ગ્રહવાળી જન્મ લગ્નની રાશિ હોય, જન્મ લગ્નથી છઠ્ઠા આઠમા સ્થાનમાં કોઈ ગ્રહ ન હોય, જન્મના ચંદ્રથી છઠ્ઠી આઠમી રાશિનું લગ્ન ન હોય, જન્મ લગ્નથી છઠ્ઠા આઠમા સ્થાનની રાશિ લગ્નમાં ન હોય, કર્ક વૃશ્ચિક અને મીનનું લગ્ન કે નવાંશ ન હોય, જે દિશામાં પ્રયાણ કરવું હોય તે દિશાનું લગ્ન હોય; એટલે-પૂર્વમાં જવામાં મેષ સિંહ અને ધન, દક્ષિણમાં જવામાં વૃષભ કન્યા અને મકર, પાશ્વરમાં જવામાં મિથુન તુલા અને કુંભ, તથા ઉત્તરમાં જવામાં કર્ક વૃશ્ચિક અને મીનનું લગ્ન હોય; આમાન્ય રીતે મિથુન સિંહ કન્યા અને તુલાનું લગ્ન હોય, ઉર્ધ્વ મુખી હોરા હોય, શુભ દ્રેષ્ટાણુ હોય, બુધ ગુરુ અને શુક્રનો નવાંશ હોય, મિથુન સિંહ કન્યા અને તુલાનો દ્વાદશાંશ હોય, અને બુધ ગુરુ કે શુક્રનો ત્રીયાંશ હોય તો તે લક્ષ શુભ છે.

લક્ષ્ય રહે છે કે-સ્વલગ્નનો યાત્રામાં ત્યાગ કરવો.

તાત્કાલિક પ્રયાણ કુંડલીમાં-રવિ ૩-૧૦-૧૧ માં હુત.

નમાં હોય, સોમ ૧-૬-૮ સિંચાયના દરકોણ રથાનમાં હોય
 સોમ ૩-૧૦-૧૧ મે બુવને હોય, બુધ અને ગુરુ ૬ મિત્રાચર
 દરકોણ રથાનમાં હોય, શુક્ર ૬-૭ સિંચાયના બુવનમાં હોય
 અને રાત્રિ ૩-૧૧ માં બુવનમાં હોય જન્મકુંડલીમાં-છે
 અગ્નિપારમે રથાને રહેતો મદ તત્ત્વમાં હોય જન્મ તત્ત્વ
 નો મિત્રમદ, જન્મરાશિનો મિત્રમદ, દયાપતિનો મિત્ર, મદ
 સહુ, જન્મગત્તનો જન્મવાનુ મદ, જન્મીયનો તાન કે રથા
 મદ, તત્ત્વોનો તાન અથવા શરદા મદ, નવા દિનાઈક
 તત્ત્વમાં હોય, ગૌમ્યમદ જન્મવાનુ હોય, તત્ત્વ નીર્ણયનું હોય
 તત્ત્વ કેન્દ્ર મદવાનુ હોય, રિક્તગિ કેન્દ્રમાં હોય, જન્મ
 જન્મીય અને તત્ત્વો કેન્દ્ર કે ઉપયોગમાં હોય, રાત્રિમિત્રમદ
 અને શુક્ર મે આપી મેં જન્મવાનુ હોય તો મળેને જન્મ
 કુંડા હિતવાનુ છે

તત્ત્વ મિત્રાચરના જોઈને વિધિ વિધેય રહેતો જોયો હોય
 જોયો હોયો છે

જન્મ મુખ્ય શુભ વિધિ હોય તો જોયો જોયો જોયો
 જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો
 જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો

જન્મ મુખ્ય જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો
 જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો જોયો

પ્રયાણમાં શુભ નક્ષત્ર હોય તો શરીરમાં આરોગ્ય જળવાઈ રહે છે, પ્રયાણમાં આશ્વની, મૃગશર, પુનર્વસુ, પુષ્ય, હસ્ત અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, મૂળ, અભિજિત, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા અને રેવતી નક્ષત્રો શુભ છે. શ્રી ઉદયપ્રભ સૂરિ તો કહે છે કે—

“ ચૌરાણાં શકુનૈર્યાત્રા, નક્ષત્રૈશ્ચ દ્વિજન્મનામ્ ।

મુહૂર્તૈઃ સિદ્ધયેજ્ઞ્યેષાં, રાજાં યોગૈશ્ચ તે ત્વમી ॥૧૥ ”

અર્થ—“ ચાર શકુન જોઈને પ્રયાણ કરે છે, બ્રાહ્મણો નક્ષત્રનું બલાબલ જોઈને પ્રયાણ કરે છે, બીજા મનુષ્યો મુહૂર્તના બળે યાત્રા કરે છે, અને રાજા યોગનું બળ જોઈને યુદ્ધ યાત્રા કરે છે તે સિદ્ધિને માટે થાય છે ॥૧૥” અહીં જો કે ‘ ચાર વિભાગ પાડીને ચાર વિગેરેની યાત્રા કરવાનું સૂચ્યું છે, પણ સામાન્ય રીતે તો તે દરેકને માટે જોવાય છે.

અહીં કહેલ શકુન તે—મુનિ કુંભ કન્યા ગાય, દહીં વિગેરે વસ્તુઓ જાણવી, અને સારા શકુન થયા પછી પ્રયાણ કરવું. પણ જો પહેલું શકુન અશુભ હોય તો અગીયાર શ્વાસો શ્વાસ મુધી રાહ જોઈ પ્રયાણ કરવું, બીજી વાર અપશકુન થાય તો સોળ શ્વાસોશ્વાસ મુધી સ્થિર રહીને ચાલવું, અને ત્રીજી વાર અપશકુન થાય તો પ્રયાણ કરવું જ નહિં. રાજાની યુદ્ધયાત્રા માટેના યોગો જે પ્રથમ રાજયોગો કહ્યા છે ત્યાંથી તથા વિશેષ યોગો બીજા અંશોથી જાણવા. પણ જો રાજાને દેવયોગે તુરત યાત્રા કરવાની જરૂર પડી હોય (અને યાત્રાનાં યોગોની અનુકૂળતા આવવાનો હંસંભવ ન હોય) તો તે કેવળ લગ્નના બગથી પણ યાત્રા કરવાથી સિદ્ધિ પામે છે.

હવે પ્રયાણની અશેષ શુદ્ધિ કહે છે—તેમાં અયન, માસ તિથિ, વાર, નક્ષત્ર, યોગ અને દિશાની શુદ્ધિ તથા સર્વો અયન માટે જોવો નિયમ છે કે—સૂર્ય મકરાદિ ૭ રાશિમાં હોય તો ઉત્તર અને પૂર્વદિશામાં દિવસે ગમન કરવું, અને સૂર્ય કર્કે વિગેરે ૭ રાશિમાં હોય તો દક્ષિણ અને પશ્ચિમ દિશામાં દિવસે ગમન કરવું; તથા ચંદ્ર મકર વિગેરે ૭ રાશિમાં

બાકી તેાં શુકલપક્ષ કે કૃષ્ણપક્ષની દરેક તિથિઓ પોત-
પોતાનું સમાન ફળ આપે છે. તેનું ફળ આ પ્રમાણે છે—

એકમને દિવસે ગમન કરે તો લાલ થાય છે, બીજે પ્રયા-
ણ કરવાથી વિપદાઓનો નાશ થાય છે. ત્રીજે પ્રયાણ કરવાથી
ઇચ્છિત વસ્તુની-ધનની પ્રાપ્તિ થાય છે, પાંચમે જવાથી
વિજય મળે છે, સાતમે પ્રયાણ કરવાથી ઘણા લાભો થાય છે,
દશમે પ્રયાણ કરવાથી જવાનો માર્ગ શત્રુવગરનો અને અનુકૂળ
થાય છે, અગીયારમે પ્રયાણ કરવાથી આરોગ્યતા રહે છે, અને
તેરમે ગમન કરવાથી શત્રુઓમાં જય મળે છે.

વજ્યં તિથિઓ કહે છે—

ચાઉદસિં પન્નરસિં, વજ્જિજ્જા અટ્ટમિં ચ નંવમિં ચ ।
છટ્ઠિં ચઉત્થિં વાર—સિં ચ દુન્હં પિ પક્ષ્વાણં ॥૬૪॥

અર્થ—પ્રયાણમાં બન્ને પખવાડિયાની ચૌ-
દશ, પુનમ, આડમ, નોમ, છટ્ઠ, ચોથ અને બારશ
તિથિ વજ્ય છે.

વિવેચન—પ્રયાણમાં ચોથ, છટ્ઠ, આડમ, નોમ, બાર-
શ, પુનમ અને અમાસ તિથિઓનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો.
અહીં બન્ને પક્ષની તે તે તિથિ વજ્ય કહી છે. તેથી પુનમની
સાથે અમાસનો પણ નિષેધ થઈ જાય છે. આ વજ્ય તિથિઓ
માટે કહ્યું છે કે—

“સ્વીકૃયાન્તવર્મી ક્વાડપિ, ન પ્રવેશ—પ્રવાસયોઃ ।”

અર્થ—“દોષક કાર્યમાં નવમી તિથિ અડલુ દરવી,
પણ પ્રવેશ અને પ્રવાસમાં તો નોમનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો.”
તેમજ છટ્ઠ અને બારશ પણ યાત્રામાં વિશેષ અશુભ છે.
શ્રીપતિ કહે છે કે—ચૌદશ પણ યાત્રામાં વિશેષ અશુભ છે.
વ્યવહારસારમાં કહ્યું છે કે—

“પુર્ણિમાયાં ન ગન્તવ્યં, દદિ કાર્યગતં મવેદ્ ।”

અર્થ—“ સેકંદો ડાર્ સોપ તો પત્તુ પૂર્ણિમાને તિ
તમે ઝમન કરતું નહિં. દેવતાએક ઝ-ગોમાં મુદિ એકમ જ
વળ્યું હોય છે.

આ ઉપરાંત પચાસિઃ વુદ્ધિનિમિ શપનિમિ કૂરતિમિ
દમ્બાનિમિ અને જન્મતિમિનો અવરગ ત્યામ કર્યો
મતિવદ્ધિમાં હજી છે કે-દમ્બાનિમિને દિગમે યાયા પેદ
અને તમ નિર્ગમક જાય છે. કરતોમાંથી નિદિનો અને વળ્યું
પ્રદર્શનો પત્તુ અવરગ ત્યામ કર્યો.

દર્શન પ્રપાતુમ વળ્યું તાર તથા યોગ કંઈ ને ..

વરજે યાગનિઘ્નં ફૂરં. પટ્ટિયાય વટદર્શી ।

નરમદ્દર્શી દર્શાવિં તુ. પુતો વિ ન મુતો ગમે ॥૧૫॥

અર્થ—ઝમનમાં પ્રાપ્ત કરવારે, તથા એકમ
ચાલમ નેહમ અને આપને આપને તો શુધવારે મુખ
શબ્દ નાંતી.

વિવેચન — આ વાક્યમાં, જે નરમદર્શી મુખ
અને દુઃખદર્શી મુખ, અને વર્તી વર મન-પર નેહ વર્તિત
અનુભવે છે, તેમ, દુઃખદર્શી મુખ નેહ ..

જે નરમદર્શી મુખે વળ્યું, એવું કુદિત જાય છે .

નેહ વર્તી મુખ દુઃખદર્શી મુખ નેહ વર્તિત જાય છે .

અર્થાત્—શનિવારની રાત્રે, રવિવારે સૂર્યોદયકાળે, મંગલવારે મધ્યાહ્ન પછી સોમવારે શુક્રવારે કે ગુરુવારે જો તો ઢીલ કરીશ નહીં અને જાઇશ તો હાનિ થશે નહિં (૧) હે ભોલી ? મુઘ ? જે શનિ મંગળ કે આદિત્યવારે ગયા છે તે ધન વિનાનાજ રહ્યા છે માટે નાહક એઓની વાત શું કહેવી ? (૨)

રાજના પ્રયાણમાં રવિવાર શુભ છે. એટલે તે ગ્રહણ કરી શકાય છે, પ્રયાણમાં બુધવારનો નિષેધ નથી, પણ જો બુધવારે એકમ આઠમ નોમ અને ચૌદશમાંથી હરકોઇ તિથિ આવે તો ગમનમાં બુધવાર લેવો નહિં. એટલે—તે મિત્ર ગ્રહ હોવાથી યાત્રામાં વર્જ્ય તિથિઓના સમાગમથી પોતે અશુભ થાય છે.

હર્ષપ્રકાશમાં તો કહ્યું છે કે—એકમ આઠમ નોમ અને ચૌદશે યાત્રા કરવી, પણ બુધવારે યાત્રા કરવીજ નહિ. અર્થાત્—બુધવાર પણ પ્રયાણ કરવામાં શુભ નથી. ઇષ્ટ લગ્નપતિ અને દિનપતિ એકજ હોય તો તે ગ્રહનાં વારમાં યાત્રા કરવી વધારે હિતકારક છે. કુલિક, કાળવેળા, વર્જ્ય અર્ધપ્રહર, અને તેની ઇષ્ટ ઘડીઓ વિગેરેમાં અવશ્ય યાત્રા વર્જવી.

હવે શુભયોગો કહે છે—

(દ્રુતવિલંબિત છંદ.)

દસમિ પંચમિ તેરસિ વીઞ્ચગો,

મિગુસુઓ ગમરોઽતિસુહાવહો ।

ગુરુ પુણવ્વસુ પુસ્ત વિસેસઓ,

સયમિસા અણુરાહ ચુહે તહા ॥ ૬૬ ॥

અર્થ—પ્રયાણમાં દશમ, પાંચમ. તેરશ કે બીજને દિવસે શુક્ર હોય તો અતિ સુખાવદ છે, ગુરુવારે પુષ્ય કે પુનર્વસુ નક્ષત્ર હોય તો તે વિશેષ સુખાવદ છે, તથા બુધવારે શતબીષા અને અનુરાધા હોય તો તે પણ સુખાવદ છે. ॥ ૬૬ ॥

વિવેચન—યોગદારમાં જે યોગો ક્રમ છે તે પૈનિ
રૂપિ, કુમાર, રાજ, અમૃતસિદ્ધિ વિગેરે શુભ યોગો પ્રવાલુખ
શુભ છે; અને કોઠાર્મલ, ગમદંષ્ટ્રા, કુકચ, મૃત્યુ, મજ્જાદ
અમૃતસિદ્ધિ વિગેરે દુષ્ટ યોગો યાત્રામાં અશુભ છે. એ
રોગ છતાં પ્રવાલુખે માટે પૂર્વની યાત્રામાં લુપ્તપાર અને િ
મિનો અશુભ યોગ દર્શાવી પ્રશ્નુત યાત્રામાં કેટલાક વિશે
શુભયોગ દેખાડે છે, શુક્રવારે સીજ પાંચમ દશમ કે
તેરમ, માતી દરકોઈ કોઈ નિમિ રોગ, શુક્રવારે પુનર્વસુ કે પુષ
નવાર રોગ અને લુપ્તવારે રાત્રીના કે અનુભવા નવારે કે
તે તે પ્રવાલુખ મુખ્ય યોગો યાત્રા છે.

જોના પ્રવાલુખે તે આદ્યયોગ માટે ૩૫ જે કે
પરને કાળમાં દોરજી કોરવે-આવા યોગ કાળમાં જે કે
રાજ રૂપિ, અને રૂપિ, કાળમાં જે કે નવારે અમૃતસિદ્ધિ
યોગ ૩૫ ૩૬, ૩૭, ૩૮, ૩૯, ૪૦, ૪૧, ૪૨, ૪૩, ૪૪, ૪૫, ૪૬, ૪૭, ૪૮, ૪૯, ૫૦
જે કે ૩૫ જે કે ૩૬, ૩૭, ૩૮, ૩૯, ૪૦, ૪૧, ૪૨, ૪૩, ૪૪, ૪૫, ૪૬, ૪૭, ૪૮, ૪૯, ૫૦

જે કે ૩૫ જે કે ૩૬, ૩૭, ૩૮, ૩૯, ૪૦, ૪૧, ૪૨, ૪૩, ૪૪, ૪૫, ૪૬, ૪૭, ૪૮, ૪૯, ૫૦

જે કે ૩૫ જે કે ૩૬, ૩૭, ૩૮, ૩૯, ૪૦, ૪૧, ૪૨, ૪૩, ૪૪, ૪૫, ૪૬, ૪૭, ૪૮, ૪૯, ૫૦

જે કે ૩૫ જે કે ૩૬, ૩૭, ૩૮, ૩૯, ૪૦, ૪૧, ૪૨, ૪૩, ૪૪, ૪૫, ૪૬, ૪૭, ૪૮, ૪૯, ૫૦

જે કે ૩૫ જે કે ૩૬, ૩૭, ૩૮, ૩૯, ૪૦, ૪૧, ૪૨, ૪૩, ૪૪, ૪૫, ૪૬, ૪૭, ૪૮, ૪૯, ૫૦

સવ્વદિસિ સવ્વકાલં, સિદ્ધિનિમિત્તં વિહારસમયામ્મિ।
પુસ્સસ્સિણિ મિગ હત્થા, રેવડ સવણા ગહેયવ્વા।। ૬૭।।

અર્થ—વિહારમાં સિદ્ધને માટે સર્વ દિશામાં
સર્વ કાળે—પુષ્ય, અશ્વિની, મૃગશર, હસ્ત, રેવતી
અને શ્રવણ નક્ષત્ર ગ્રહણ કરવા. ॥ ૬૭ ॥

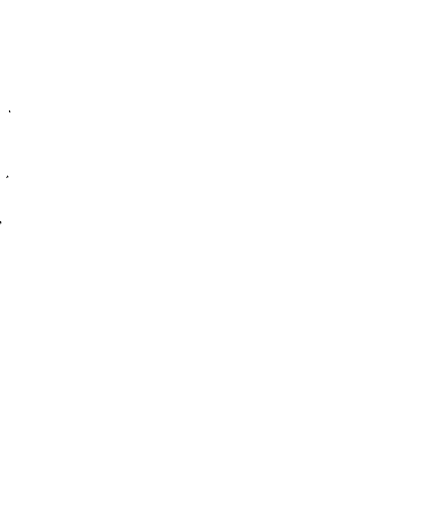
વિવેચન—કેટલાંક નક્ષત્રો એવાં છે કે—જે સર્વ
દિશાના મુળવાળા અને સર્વ કાળમાં સાનુકૂળતાવાળા છે.
એટલે—તે નક્ષત્રોને પરિધ નક્ષત્ર શૂળ વિગેરેમાં દિશાના નિમિ-
ત્તથી થનારી દુષ્ટતાની અસર થતી નથી પૂર્વાહ્ન મધ્યાહ્ન સંધ્યા
વિગેરે કાળથી થનારી દુષ્ટતા અસર કરી શકતી નથી, અને
સર્વ કાર્યને સાધે છે આવાં નક્ષત્રો અશ્વિની, મૃગશર, પુષ્ય,
હસ્ત, શ્રવણ, અને રેવતી, એમ છ છે. તે નક્ષત્રોમાં હરકોઈ
વળતે હરકોઈ દિશામાં પ્રયાણ કરવાથી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે
શ્રીમાન્ ઉદયપ્રભસૂરિજી મૃગશર અને શ્રવણને સર્વ કાલિન
જાણાવે છે. ૧

સર્વતો મુખી નક્ષત્ર માટે વિશેષતા એટલી છે કે—
શ્રવણ નક્ષત્રમાં દક્ષિણમાં દિક્ષૂળ હોય છે, પુષ્યમાં પશ્ચિમમાં
દિક્ષૂળ હોય છે, હસ્ત અને રેવતી નક્ષત્રમાં ઉત્તરમાં દુષ્ટયોગ
થાય છે, અને શ્રવણ નક્ષત્રમાં પશ્ચિમમાં દુષ્ટયોગ થાય છે. માટે
તેનો ત્યાગ કરવો.

જો કે છ નક્ષત્રો સર્વ દિશાના દ્વારવાળા છે. પણ આ
નિષેધ નામ ગ્રહણ પૂર્વક કરેલ છે; માટે નિષિદ્ધ નક્ષત્રોનો
ત્યાગ કરવો એ વધારે હિતકારક છે.

---

૧ અનુરાધાનો સ્વામી મિત્ર અને રેવતીનો સ્વામી પુત્ર છે જેથી
જાણનાર કારે અહીં મિત્ર સખથી અનુરાધા નક્ષત્રનો સ્વીકાર કર્યો છે
પરંતુ મિત્ર અને પુત્ર એ બન્ને નામો મુર્ધનજ છે એટલે અહીં મિત્રનો
અર્થ રેવતી સખને તોળ સહાર્થતા સમજાવ છે.

અદહ ભરણી સયમિસા નિઠ્ઠહ મૂલ મઘાઈ
નઠો પિઠો ગામિગયો વત્તનપુચ્છહ કાંદ ॥ ૧ ॥

અર્થ—આદ્રા, ભરણી, શતભીષા, જ્યેષ્ઠા, મૂળ અને મઘા નક્ષત્રમાં નાશ પામેલ હણાએલ કે ગામ ગએલની વાત જ શું પુછવી ? (૧)

સુહૃતચિંતામણિમાં કહ્યું છે કે—યાત્રામાં અવશ્ય જવું હોય તે માટે કૃત્તિકા મંઘા અને સ્વાતિનું પૂર્વાર્ધ, તથા ચિત્રા અશ્લેષા અને ભરણીનું ઉત્તરાર્ધ વર્જ્ય છે. અને વર્જ્ય નક્ષત્રની પ્રારંભથી, ભરણીની ઘડી ૭, મંઘાની ઘડી ૧૧, સ્વાતિ વિશાખા જ્યેષ્ઠા અને અશ્લેષાની ઘડી ૧૪, ત્રણ પૂર્વાની ઘડી ૧૬, અને કૃત્તિકાની ઘડી ૨૧ અવશ્ય વર્જ્ય છે, પણ ઉશનસુ ના મત પ્રમાણે મઘા અને સ્વાતિ સર્વથા વર્જ્યજ છે.

આ નક્ષત્રોમાં અભિજિત ગણેલ નથી. પણ તે નક્ષત્રમાં યાત્રા શ્રેષ્ઠજ કહી છે. તે માટે કહ્યું છે કે—

“ અભિજિતિ કૃતપ્રયાણઃ, સર્વાર્થાન્સાધયેન્નિયતમ્ । ”

“ અભિજિત નક્ષત્રમાં પ્રયાણ કરનાર સર્વ કાર્યને અવશ્ય સાધે છે. ” અહીં શ્રવણ નક્ષત્ર મધ્યમ કહેલ છે, પણ પૂર્વોક્ત ગાથા પ્રમાણે તે સર્વશુભી અને સર્વકાલીન હોવાથી શ્રેષ્ઠ છે. વ્યવહારમાં કોઈક એમ માને છે કે—શ્રાશ્વકના ચંદ્રમાં પ્રયાણ ન કરવું, પણ આ ગાથામાં તો અનુરાધા અને જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રમાં ગમન કરવાથી સિદ્ધિ કહેલ છે; એટલે પૂર્વોક્ત માન્યતાને કાંઈજ પુષ્ટિ મળતી નથી, તેમજ દેવતી નક્ષત્રમાં ખંચકનો બાધ પણ આવતો નથી.

નવીન દીક્ષિતના પ્રથમ વિહાર માટે કહ્યું છે કે—

“ ભાષાટનં પ્રાપ્તમિકલ્પિકસ્ય મૃદુ દ્રુવશિખરોષુ મેષુ । ”

અર્થ—“ નવીન દીક્ષિતનો પ્રથમ વિહાર મૃદુ—મૃગશર ચિત્રા અનુરાધા અને દેવતી, હવ—ત્રણ ઉત્તરા અને

ઉત્ત્ર નક્ષત્રમાં મધ્યરાત્રે યાત્રા કરવી નહિ. બીજા અન્ધોમાં આથી વિશેષ પણ દિનશુદ્ધિ કહેલ છે.

સવારની સંધ્યા મધ્યાહ્ન અને સાંજની સંધ્યામાં સર્વ કાર્ય કરી શકાય છે, અને આવશ્યક કાર્ય હોય તો તાત્કાલિક લગ્નકુંડલીમાં સાતમે અથવા આઠમે ભુવને સૌમ્ય ગ્રહનો યોગ થતાં મધ્યાહ્ન કાળેજ પ્રયાણ કરવું. વિજયયોગમાં દક્ષિણમાં જવું હિતકારક નથી. તિથિ દિવસ બળવાન હોય તો દિવસે, અને તિથિ નિર્બળ હોય પણ નક્ષત્ર બળવાન હોય તો રાત્રે પ્રયાણ કરવું. નક્ષત્રસમુચ્ચય માં કહ્યું છે કે—

“ પૂર્વાદ્દે ચોત્તરાં ગચ્છેત્, પ્રાચ્યાં મધ્યંદિને તથા ।

દક્ષિણામપરાદ્દે તુ, પશ્ચિમામર્ધરાત્રકે ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ દિવસના પૂર્વાકાળે ઉત્તરમાં, મધ્યાહ્ન કાળે પૂર્વમાં, દિવસના પછીના ભાગમાં દક્ષિણમાં, તથા મધ્યરાત્રે પશ્ચિમ દિશામાં પ્રયાણ કરવું ॥ ૧ ॥ ” લક્ષ્ય કહે છે કે—

“ નિર્ગમાન્નવમે વાડદિ, પ્રવેશં પરિવ્રજેત્ ।

શુભે નક્ષત્રયોગેડપિ, પ્રવેશાદ વાડપિ નિર્ગમમ્ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ નક્ષત્રયોગ શુભ છતાં પ્રયાણના દિવસથી નવમે દિવસે પુર પ્રવેશાદિ કરવા નહિ, તેમજ પ્રવેશના દિવસથી નવમે દિવસે પ્રયાણ પણ કરવું નહિ ॥ ૧ ॥ ” સુદર્શ ચિંતામણિની ટીકામાં તો કહ્યું છે કે—પ્રવાસ અને પ્રવેશમાં પરસ્પર નવમે દિવસ, નવમી તિથિ, નવમે વાર, અને નવમું નક્ષત્ર વર્જવું. તથા અન્ધાંતર ખન પ્રમાણે તો નવમે માસ તથા નવમું વર્ષ પણ ત્યજવું.

પ્રયાણમાં ઉત્પાન વિગેરેથી થયેલ હુદિનનો ત્યાગ કરવો. ઉદયપ્રભાસુરિ કહે છે કે—

“ અજ્ઞાતિષ્ટિપુ વિદુદ—ગર્મિતવર્ષામુ વસુમર્તાનાથ ।

ઉત્પાનેષુ ચ મૌના—ઝન્તગિમ્નદિલ્લેષુ ને પ્રદમેત્ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ પ્રયાણમાં કુતારાનો ત્યાગ કરવો. ” અર્થાત પહેલી ત્રીજી અને સાતમી તારા અવશ્ય ત્યજવી.

લક્ષ્ય કહે છે કે—

“ યાત્રાપુદ્ધિવિવાહેપુ, જન્મતારા ન શોભના ॥ ૧ ॥ ”

“ યચ્ચ ન જન્મનિ કાર્ય, વર્જનીયં તદાધાને ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ યાત્રા પુદ્ધિ અને વિવાહમાં જન્મતારા શુભ નથી, તેમજ જન્મતારામાં નિષેધેલ કાર્યને આધાનમાં પણ વર્જવું ॥ ૧ ॥

હવે દિશાની શુદ્ધિ કરવા માટે પરિધ વિગેરેનું સ્વરૂપ કહે છે—

પુન્વાદસુ સગ સગ,
કિત્તિઆઈં દિસિ રિક્ત સદિસિ હ્રન્તિ સુહા॥
ઘર દિસિ મજ્જા વાયગ્ગિ,
પરિહેરેહા ન લંઘિજ્જા ॥ ૭૨ ॥

અર્થ—પૂર્વાદિ દિશામાં કૃત્તિકાદિ સાત સાત નક્ષત્રો છે તે દિશાનાં નક્ષત્રો કહેવાય છે; જે પોતાની દિશામાં પ્રયાણ કરનારને શુભ કરનારા છે, પાસેની દિશામાં પ્રયાણ કરનારને મધ્યમ છે. તથા વાયવ્ય અને અગ્નિ ખુણાની પરિધ રેખા દોરવી, અને આ રેખાનું ઉક્લેષન કરવું નહિં.

વિવેચન—આ દિશા જાણવા માટે એવી રીત છે કે—

- ૧ ચિત્રા અને સ્વાતિ નક્ષત્રનો મધ્યભાગ; મેષનો સૂર્ય ગુલાનો સૂર્ય, કૃત્તિકા નક્ષત્ર અને યવલ નક્ષત્રનાં ઉદય સ્થાનો; તે બરાબર પૂર્વ દિશા છે.

ધશાન	પૂર્વ	અગ્નિ
ઉત્તર	દિક્ચક્ર	દક્ષિણ
વાયવ્ય	પશ્ચિમ	નૈઋત્ય

પૂર્વ, અગ્નિ, દક્ષિણ, નૈઋત્ય, પશ્ચિમ, વાયવ્ય, ઉત્તર અને ધશાન; એ આઠ દિશાઓ છે. તેઓમાં પૂર્વ દક્ષિણ વગેરે ચાર દિશાઓ છે, અને અગ્નિ નૈઋત્ય વગેરે ચાર વિદિશા-ખુણાઓ

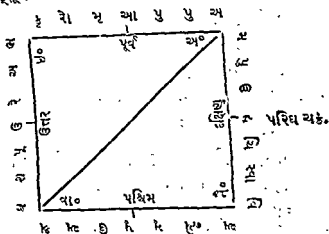
છે. આ ખુણાઓ હમેશાં દિશાઓનેજ અનુસરે છે. એટલે- ચાર દિશાને આશ્રીને કોઈ કાર્યનો વિધિ-નિષેધ કર્યો હોય, અને વિદિશા માટે કોઈ સ્વતંત્ર વિધિ-નિષેધ ન કર્યો હોય, તો તે ખુણાઓ પોતાની દિશાને અનુસરે છે. પૂર્વદિશાનું અગ્નિ કોણમાં, દક્ષિણ દિશાનું નૈઋત્ય કોણમાં, પશ્ચિમ દિશાનું વાયવ્યમાં, અને ઉત્તર દિશાનું ધશાન કોણમાં કાર્ય કરી શકાય છે. પૂર્વા વિગેરે આઠે દિશાના દવામીએ અનુક્રમે સૂર્ય, શુક્ર, સોમ, રાહુ, શનિ, ચંદ્ર, બુધ અને ગુરુ ગ્રહો છે.

મેષ સિંહ અને ધન રાશિ પૂર્વદિશાની છે, વૃષ કન્યા અને મકર રાશિ દક્ષિણ દિશાની છે, મિથુન તુલા અને કુંભ રાશિ પશ્ચિમ દિશાની છે, તથા કર્ક વૃશ્ચિક અને મીન રાશિ ઉત્તર દિશાની છે. પૂર્વા વિગેરે ચાર દિશાના બુવનો અનુક્રમે —પહેલું દસમું સાતમું અને ચોથું છે. તથા અગ્નિ વિગેરે ચાર દિશાના બુવનો અનુક્રમે—બારમું તથા અગીયારમું, નવમું તથા આઠમું, છઠું તથા પાંચમું, અને ત્રીજું તથા બીજું છે. એટલે-દિશાના એકેક બુવન છે, અને વિદિશાના બળે બુવન છે.

સ્થાનાંગ સૂત્રની વૃત્તિમાં કહ્યું છે કે—પૂર્વદિશામાં કૃત્તિકા, રોહિણી, મૃગશીર, આદ્રા, પુનર્વસુ, પુષ્ય અને અશ્લેષા નક્ષત્રનાં દ્વાર છે. દક્ષિણ દિશામાં મઘા, પૂર્વાષાઢ્યુની, ઉત્તરા ધ્રાવણી, હસ્તા, ચિત્રા, સ્વાતિ અને વિશાખા નક્ષત્રનાં દ્વાર છે. પશ્ચિમમાં અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, મૂળ, પૂર્વાષાઢા, ઉત્તરાષાઢા, અભિજિત અને શ્રવણ નક્ષત્રનાં દ્વાર છે. તથા ઉત્તર દિશામાં ધનિષ્ઠા, રત્નલિખા, પૂર્વા ભાદ્રપદ, ઉત્તરાભાદ્રપદ, દેવની, અશ્વિ-

પરિધના પરિહાર માટે કહ્યું છે કે—શુભ ગ્રહવાળું
ખગવાન યાત્રાલક્ષ હોય તો પરિધનું પણ ઉદ્ધંધન કરી શકાય
છે. અથવા ઉત્સુકતાથી પરિધનું ઉદ્ધંધન કરવું પડે, પણ ન-
ક્ષત્રદિક્શૂળ અને દિક્કીલનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો.

હવે દિક્શૂળ કહે છે—

સૂલં પુર્વિ સણી સોમો, દાહિણાણ દિસા ગુરુ ।
પચ્છિમાઈ રવી સુક્રો, ઉત્તરાણ કુજો બુહો ॥૭૩॥

અર્થ—શનિ અને સોમે પૂર્વમાં, ગુરુવારે
દક્ષિણમાં, રવિ અને શુક્રે પશ્ચિમમાં, તથા મંગળ
અને બુધવારે ઉત્તરમાં શૂળ હોય છે.

વિવેચન—શનિવાર અને સોમવાર હોય તો પૂર્વમાં
શૂળ હોય છે, ગુરુવારને દિવસે દક્ષિણમાં શૂળ હોય છે, રવિ-
વાર અને શુક્રવારે પશ્ચિમમાં શૂળ હોય છે, તથા મંગળવાર
અને બુધવારે ઉત્તરમાં શૂળ હોય છે. વારને આશ્રીને જે દિ-
શામાં શૂળ હોય છે તે દિક્શૂળ કહેવાય છે, દિક્શૂળનું બીજું
નામ નાગોદાણ છે. બીજે ઠેકાણે કહ્યું છે કે—

“ પૂર્વ સોમ શનિશ્ચર વારે, દક્ષિણ ગુરુ એકલો નિવારે;
પશ્ચિમ શુક્ર અર્કે રૂપી, ઉત્તર મંગળ બુધ વિરોધી. ૧

4

1
2

3
4

5

6
7

8

ગુરુવારે અગ્નિખુણામાં વિદિશ્શૂળ હોય છે, સોમવાર અને શુક્રવારે નૈઋત્ય કોણમાં વિદિશ્શૂળ હોય છે, તથા સોમવારે વાયવ્ય ખુણામાં વિદિશ્શૂળ હોય છે.

ઉદયપ્રભ સૂરિ શનિવાર :માટે કહે છે કે-શનિવારે વાયવ્ય કોણમાં વિદિશ્શૂળ હોય છે. પ્રયાણમાં વિદિશ્શૂળ કરાવનાર વારને વર્જ્યો. વિદિશ્શૂળની સામે જવું નહિ, અર્થાત્ જે વારે જે ખુણામાં શૂળ હોય તે વારે તે ખુણામાં પ્રયાણ કરવું નહિ.

શુક્ર શનિ	પૂર્વ સો. શ. પાદા. જ્યે.	રવિ ગુરુ
મં. શુ. દ. કાશ્યુ. વિ.	દિ. વિદિ. શૂળ	ગુરુ વિ. શ. ધ. પૂ. જા.
જોમ	રવિ, શુક્ર રો. પુષ્ય મગ	સોમ શુક્ર

વારના શૂળનો પરિહાર કહે છે-

ચંદણં દહિ મટ્ટી અ, તિલ્લં પિટ્ટં તહા પુણો ।
તિલ્લં ચલં ચ ચંદિજ્ઞા, સૂરાઈ સૂલમુત્તરો ॥૭૫॥

અર્થ—રવિ વિગેરે માન વારોમાં અનુક્રમે—ચંદન, દહીં, માટી, તેલ, લોટ, તેલ, અને ખોળનું નિલક કરવાથી શૂળનો દોષ ઉતરી જાય છે.

9

1

2

3

4

5

6

7

8

9

વિવેચન—વત્સ એ આકાશમાં પ્રમણ કરતો એક આકૃતિવિશેષ છે, તે ગુદી બુંદી દિશામાં ઉદય પામે છે. તેના ઉદય માટે એવો નિયમ છે કે—જ્યારે ભીન મેઘ અને વૃષ સંક્રાંતિનો સૂર્ય હોય ત્યારે વત્સ પશ્ચિમ દિશામાં ઉગે છે, મિથુન, કર્ક અને સિંહનો સૂર્ય હોય ત્યારે વત્સ ઉત્તરમાં ઉદય પામે છે, કન્યા તુલા અને વૃશ્ચિક રાશિનો સૂર્ય હોય ત્યારે વત્સ પૂર્વમાં હોય છે, તથા ધન મકર અને કુંભનો સૂર્ય હોય ત્યારે વત્સ દક્ષિણ દિશામાં ઉદય પામે છે. આ વત્સ પ્રયાણમાં કે પ્રવેશમાં સન્મુખ કે પછવાડે હોય તે શુભ નથી. ઉદયપ્રભસૂરિ કહે છે કે—

“ સમ્મુલોડયં હરેદાયુઃ, ઇદં સ્યાદ્ ધનનાશકઃ ।

ચામદક્ષિણયોઃ કિન્તુ, વત્સો વાન્ઞિત્તદાયકઃ ॥૧૧॥ ”

અર્થ—“ આ વત્સ સન્મુખ રહ્યો થકો આયુષ્ય હરે છે, પાછળ રહ્યો થકો ધનનો નાશ કરે છે, પરંતુ ડાબા અને જમણા રહ્યો થકો વાંછિત પૂરે છે ॥ ૧ ॥ ”

શિદ્ધ અધોમાં વત્સ સન્મુખ હોય ત્યારે વાસ્તુ દ્વાર અને પ્રવેશનો નિષેધ કર્યો છે. તેથી વત્સની અવશ્ય સન્મુખતા વર્જવા માટે કહ્યું છે કે—વત્સવાળી દિશાના સરખા સાત ભાગ કરવા; તે સાતે ભાગોમાં વત્સ અનુક્રમે પાંચ, દસ, પંદર, ત્રીશ, પંદર, દસ, અને પાંચ દિવસ રહે છે. તેમાંથી મધ્યના ચોથા ભાગના ત્રીશ દિવસોમાં વત્સ હોય ત્યારે તેની સન્મુખતાએ ખાર મૂકવું નહિ, પણ પાસેના પાંચમા ત્રીજા છઠ્ઠા બીજા સાતમા અને પહેલા ભાગમાં વત્સ હોય, અને ચંદ્ર, વાર, નક્ષત્ર નથા નિયિનું જગ હોય ત્યારે પરતું ખાર મૂકવામાં હરકત નથી. અર્થાત્—મધ્યની રાશિમાં વત્સ ઉદય પામે ત્યારે તેની સન્મુખતા વર્જવી.

લક્ષ્મી તો કહે છે કે—એક નગરમાં કાર્યોમાં દુકાળમાં, વાપ્તના વિલપમાં વિવાદમાં અને વીર્યયાત્રામાં વત્સ તથા શુક્રનો વિચાર કરવો નહિ.

•

4

3

•

•

•

•

•

•

•

કે-સર્વ ગ્રહો ઉદયથી પ્રારંભીને અનુક્રમે આઠ પ્રહરમાં આઠ દિશાને સ્પર્શે છે.

હવે યોગિની કહે છે—

ઇગનવગાઝકમા તિહિ,

પુવ્વુત્તરઅગિનેરદાહિણ્ય ।

પચ્ચિમ વાઝ સાણે,

જોઈણિ સા વામપિટ્ઠિસુહા ॥ ૭૮ ॥

દિશાદિસિ ધુરિ ચઢઘડિયા,

પરઓપુવ્વુત્તદિસિહિ કમસો ।

તત્કાલજોઈણી સા,

વજ્જેયવ્વા પયત્તેણં ॥ ૭૯ ॥

અર્થ—એકમ અને નોમથી પ્રારંભી આઠ તિથિમાં અનુક્રમે-પૂર્વ, ઉત્તર, અગ્નિ, નૈર્ઋત્ય, દક્ષિણ, પશ્ચિમ, વાયવ્ય અને ઈશાનમાં જોગણી હોય છે. તે પ્રયાણમાં ઘાબી બાનુ હોય તો શુભ છે ॥ ૭૮ ॥ તિથિની દિશામાં પહેલી ચાર ઘડી તત્કાળ યોગિની હોય છે, અને પછી તે પૂર્વોક્ત યોગિનીની દિશામાં ચાર ચાર ઘડી ફરે છે, તેનો પણ પ્રયત્નથી ત્યાગ કરવો. ॥ ૭૯ ॥

વિવેચન—દિશાઓ આઠ છે અને તિથિઓ પંદર છે; એટલે એક એક દિશામાં બપોલે તિથિની આવૃત્તિ થાય છે. માત્ર અહિં એક તિથિ ઘટે છે. માટે શુકલ પક્ષમાં ઈશાનમાં અને કૃષ્ણપક્ષમાં વાયવ્ય તિથિની બીજી આવૃત્તિ ન જણવાથી બરાબર મેળ મળી રહે છે. આ રીતે યોગિની પંદર તિથિમાં વારાફરતી જુદી જુદી દિશામાં વાસ કરે છે.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

તિથિની દિશામાં, એટલે—પૂર્વે કહેલ અનુક્રમે પૂર્વ, ઉત્તર, અગ્નિ, નૈઋત્ય, દક્ષિણ, પશ્ચિમ, વાયવ્ય અને ઇશાનમાં વારા ફરતી ચાર ચાર ઘડી ફરે છે. આ તત્કાળ યોગિનીનો ત્યાગ કરવો. નારચંદ્રમાં તો કહ્યું છે કે—જો અવશ્ય પ્રયાણ કરવું હોય તો યોગિનીની દક્ષિણી દિશા વર્જવી. તે દક્ષિ આ પ્રમાણે છે—

“ઉઠું પનરસ ઘડિઆ, દસવામે દાહિણે અ દસ પાસે ।

અહે દસ સંમુહ પનરસ, જોડણીદિદ્વિઓ વજ્જિજ્ઞા ॥ ૧ ॥”

“યોગિનીની દક્ષિ ઉંચે પંદર ઘડી, ડાળી બાજુ દશ ઘડી, જમણે પડખે દશ ઘડી, નીચે દશ ઘડી. અને સંમુખ ભાગમાં પંદર ઘડી હોય છે. આ દક્ષિણનો પ્રમાણમાં ત્યાગ કરવો ॥ ૧ ॥”

રાહુ વિચાર—

उदयत्यमणा चउ चउ,

घडियाइं राहु पुव्वदिसि तत्तो ।

सिद्धीए दिसि छट्ठिं,

गअओ सुहो पुट्ठिदाहिणअओ ॥ ८० ॥

અર્થ—રાહુ દરરોજ સૂર્યના ઉદય સમયે અને અસ્તકાળે ચાર ઘડી સુધી પૂર્વદિશામાં હોય છે, ત્યાર પછી સિદ્ધિને માટે છઠ્ઠી છઠ્ઠી દિશામાં જાય છે; જે પાંચવારે તથા જમણી બાજુ હોય તો શુભ છે.

વિવેચન—રાહુ હમેશાં દિવસે અને રાત્રે ચાર ચાર ઘડી સુધી એકેક દિશામાં રહે છે. તે પ્રથમ સવારે સૂર્યોદય પછી ચાર ઘડી સુધી પૂર્વ દિશામાં રહે છે, અને ત્યાર પછી અનુક્રમે છઠ્ઠી છઠ્ઠી દિશામાં; એટલે—વાયવ્ય, દક્ષિણ, ઇશાન, પશ્ચિમ, અગ્નિ, ઉત્તર અને નૈઋત્યમાં ચાર ચાર ઘડી રહે છે

બીજે ઠેકાણે કહ્યું છે કે—રવિ વત્સ અને રાહુ સન્મુખ હોમ તો આયુષ્યને હરે છે, અને બીજા ધનને પુષ્ટ કરે છે. જ્યોતિષ હીરમાં કહ્યું છે કે—

“સંમુદ્રાહો ગમણં, ન કીરદ વિગ્રહ-હોદ પિસુણાયં ।
ગિહવાર પમુદાયં, વજ્રે કિરદ તા અસુદાયં ॥૧૧॥”

અર્થ—“સન્મુખ રાહુ હોય તો ગમન કરવું નહિ, અને ગમન કરાય તો હુઆ સાથે કળયે થાય છે. તેમજ ધરતું બાર પ્રમુખ વર્જવા, કેમકે તે પણ અશુભ છે ॥૧૧॥”

ચો. ૪ શુક્રવાર	ચો. ૧ શનિવાર ધન, મકર, કુંભ	ચો. ૬ મંગળવાર
ચો. ૭ સોમવાર કન્યા, તુલા, વૃષ	પૂર્વ રાહુ ચાર સ્થાપના	ચો. ૩ શુક્રવાર મીન, મેષ, વૃષ
ચો. ૨ શુક્રવાર	ચો. ૫ શુક્રવાર મિથુન, કર્ક, સિંહ	ચો. ૮ રવિવાર

હવે શિવચાર કહે છે—

ચિતુત્તરિગદુમાસા,
દિસિ વિદિસિ વિસિદ્ધિ સિવુ તન્મો ઉદયા ।
સિદ્ધિ અઢાઈ પણિ ઘડિ,
દિસિ વિદિસિ પુદ્ધિમુંદિ સુહો ॥ ૮૧ ॥

અર્થ—શિવ, ચૈત્રમાસ અને ઉત્તર દિશાથી

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

સૂક્ષ્મ પ્રમાણવાળો મનાય છે, અને આ સૂક્ષ્મ શિવલોગમાં કરેલ કાર્ય સિદ્ધ થાય છે.

આ નિત્ય બ્રમણ કરતો શિવ પ્રયાણમાં પછવાડે કે જમણી બાજુ હોય તો શુભ છે. અન્ય સ્થાને તો કહ્યું છે કે—દક્ષિણમાં અને પાછળ રહેલો શિવ ચંદ્ર તારા અને ચંદ્રની અવસ્થા વિગેરેની પ્રતિકૂળતાનો નાશ કરે છે; વિવાદ, યુદ્ધ, અગડો, ભુંગાર તથા પ્રવાસમાં જય આપે છે; અને અશુભ સ્વરોદય, અપશકુન, ભદ્રા, કુઅહોનુંબાળ, યોગિની અને દોષિત થયેલી દિશાઓ વિગેરેના દોષને હણી નાખે છે.

મહા કાગણ ધ૦ ૫	પૂર્વ મોય ધડી ૨૧	કાર્તિક માગશર ધ૦ ૫
ચૈત્ર ધ૦ ૨૧	શિવચંક	આસો ધ૦ ૨૧
વૈશાક જેઠ ધ૦ ૫	અસાડ ધ૦ ૨૧	શ્રાવણ ભાદરવો ધ૦ ૫

હવે રવિચાર કહે છે—

રવિ રત્તિઅંતપહરાઓ,

પુવાડસુ દુન્નિ દુન્નિ પહર કમા ।

દાહિણપુટ્ટિ વિહારે,

વામો પુટ્ટિ પવેસિ સુહો ॥ ૮૨ ॥

અર્થ—રવિ રાત્રિના છેલ્લા પ્રહરથી બપોળે પ્રહર પૂર્વ વિગેરે ચાર દિશામાં રહે છે. તે વિહારમાં જમણા અથવા પાછળ, અને પ્રવેશમાં ડાબા અથવા પાછળ હોય તો શુભ છે ॥ ૮૨ ॥

વિવેચન—સૂર્ય રાત્રિના છેલ્લા પ્રહરે અને દિવસના પહેલા પ્રહરે પૂર્વ દિશામાં રહે છે, દિવસના બીજા પ્રહરે અને ત્રીજા પ્રહરે દક્ષિણ દિશામાં બને છે, દિવસના ચોથા પ્રહરે

હવે ચંદ્રચાર કહે છે—

ऊदयवसा अहवा दिसि—

दारभवसओ हवे संसीऊदओ ।

सो अभिमुहो पहारणे,

गमणे अभिआइं वरसंतो ॥ ८३ ॥

અર્થ—ઉદયના વશથી, અથવા દિશાના વશથી, અથવા દાર નક્ષત્રના વશથી ચંદ્રનો ઉદય કહેવાય છે. તે અમૃતને વરસાવતો ચંદ્ર પ્રયાણમાં સન્મુખ હોય તો પ્રધાન છે. ॥ ૮૩ ॥

વિવેચન--ચંદ્રનો ઉદય ત્રણ પ્રકારે થાય છે; ૧ પૂર્વ દિશામાં ઉગવું, ૨ દિશામાં વાસ કરવો--સમવું. તથા ૩ પૂર્વાદિ દારવાળા નક્ષત્રો સાથે રહેવું. (આ ત્રણ પ્રકારે ઉદય પામેલો ચંદ્ર ચારે દિશામાં ભમે છે,) આ ત્રણ ઉદયથી સૂરિ મહારાજ એમ જણાવે છે કે--

૧ અસ્ત થયા પછી ઉદય પામતો ચંદ્ર સન્મુખ આવે તો તે ઉદય સન્મુખ ચંદ્ર કહેવાય છે.

૨ સિંહાદિ ત્રણ ત્રણ સંક્રાન્તિવટ ચારે દિશામાં ઉદય પામતો ચંદ્ર, તથા ચારે કે આઠે દિશાને સ્પર્શ કરતો ચંદ્ર, સન્મુખ આવે તો તે દિશાના વશથી સન્મુખ ચંદ્ર કહેવાય છે.

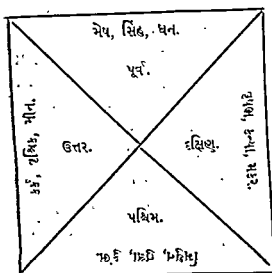
૩ ચંદ્રથી ભોગવાતું નક્ષત્ર જે દિશાના દારવાળું હોય તે દિશામાં દાર નક્ષત્રના વશથી ચંદ્રનો ઉદય મનાય છે.

તેમજ સવા બન્ને નક્ષત્ર પ્રમાણથી ચતી રાત્રિમાં રહેલ ચંદ્ર નક્ષત્રના વશથી પૂર્વાદિ દિશામાં મનાય છે.

તે માટે કહ્યું છે કે—

ચંદ્ર ચાર.

અચન વિભા-
ગમાં તે ચંદ્ર
મકર વિગેરે છ
રાશિમાં હોય
તો ઉત્તરમાં
તથા પૂર્વમાં,
અને કર્ક વિગેરે
છ રાશિમાં હોય
તા દક્ષિણ તથા
પશ્ચિમમાં
રાત્રિનું પ્રયાણ
શુભ કહેલ છે.

હવે શુક ચાર કહે છે.

જહિં ઉગ્ગઈ જહિં દિસિં,
ભમઈ જહિં ચ દારમિટ્ટાઈં ।
તિહું પરિસંમુહ સુક્ક પુણ;
ઉદડ જિ ઇક્કુ ગણાઈ ॥ ૮૪ ॥

અર્થ—શુક જે દિશામાં ઉગે છે, જે દિશામાં
ભમે છે, અને જે દારની સન્મુખ રહે છે તે ત્રણ
પ્રકારે સન્મુખ શુક કહેવાય છે; પણ જે ઉદયનો
તે એકલ ગણાય છે. ॥ ૮૪ ॥

વિવેચન--શુક અસ્ત થવા પછી પૂર્વ કે પશ્ચિમ
દિશામાં ઉગે છે, સિંહાદિ ત્રણ ત્રણ સંકાન્નિવટે ચારે દિશામાં
વાસ કરે છે, અને આઠે દિશાનો સ્પર્શ કરે છે. તથા શુકથી
જોયવાનું નક્ષત્ર જે દિશાના દારવાનું હોય તે દિશામાં શુકનો

ઢાળી બાબુ રહે તે દિશામાં વિહાર કરવો હિતકારક છે, અને કાળ તેની સન્મુખ હોવાથી વિહારમાં જમણી બાબુ આવે છે. તે પણ શુભ છે. મુહૂર્ત ચિંતામણીમાં કહ્યું છે કે—

“ દક્ષિણસ્યઃ શુભઃ કાલઃ, પાશો વામદિશિ સ્થિતઃ । ”

અર્થ—“ જમણી બાબુ રહેલ કાળ અને ઢાળી બાબુ રહેલ પાશ શુભ છે. ”

વાસ્તુ ગ્રન્થોમાં કહ્યું છે કે—શુદ્ધ એકમથી પ્રારંભીને દસ દસ તિથિઓમાં અનુક્રમે—પૂર્વ, અગ્નિ, દક્ષિણ, નૈઋત્ય ઉર્ધ્વ, પશ્ચિમ, વાયવ્ય, ઉત્તર, ઇશાન અને અધો દિશામાં પાશ હોય છે, અને પાશની સામેની દિશામાં દિક્કાળ હોય છે. આ રીતે પૂર્ણ તિથિમાં ઉર્ધ્વ અને અધો દિશામાં પાશ તથા કાળ હોવાથી ખાતમુંદૂર્ત તથા ધ્વન્યરોપણ વિગેરે કાર્યો કરાતાં નથી. જ્યોતિષ સારમાં વારને આશ્રીને કાળ અને પાશ આ પ્રમાણે કહ્યા છે.—

“ દિનવારં પુન્વાદ્, ક્રમેણ સંહારિં જત્ય ઠાણિ સંજી ।

કાલં તત્ય વિ આણમુ, તત્સંમુહુ પાસો—મળદ્ ઇમે ॥૧૧॥ ”

અર્થ—“ ઇષ્ટ દિનવારથી પ્રારંભીને સાતે વારો અનુક્રમે પૂર્વ વિગેરે સાત દિશામાં સ્થાપવા. તેમાં જે દિશામાં શનિવાર આવે તે દિશામાં કાળ હોય છે. કેટલાએક કહે છે કે—કાળની સન્મુખ પાશ હોય છે ॥ ૧ ॥ ”

બીજી રીતિએ ક્ષીએતો ઉત્ક્રમે કરીને ઉત્તરાદિ દિશામાં રવિ આદિ સાત વારોમાં કાળ હોય છે. એટલે—શનિવારે પૂર્વમાં, શુક્રવારે અગ્નિમાં, ગુરુવારે દક્ષિણમાં, બુધવારે નૈઋત્યમાં, મંગલવારે પશ્ચિમમાં, સોમવારે વાયવ્ય કોણમાં, અને રવિવારે ઉત્તર દિશામાં કાળ હોય છે. આ મનમાં તિથિને આશ્રીને પાશ અને કાળ હોતો નથી. ઇશાન ખુણામાં પણ કાળ હોતો નથી, માત્ર પાશ હોય છે. કાલનું બીજું નામ કાળ-રાહુ પણ છે.

ઠાળી બાળુ રહે તે દિશામાં વિહાર કરવો હિતકારક છે, અને કાળ તેની સન્મુખ હોવાથી વિહારમાં જમણી બાળુ આવે છે. તે પણ શુભ છે. મુહૂર્ત ચિંતામણીમાં કહ્યું છે કે—

“ દક્ષિણસ્યઃ શુભઃ કાલઃ, પાશો વામદિશિ સ્થિતઃ । ”

અર્થ—“ જમણી બાળુ રહેલ કાળ અને ઠાળી બાળુ રહેલ પાશ શુભ છે. ”

વાસ્તુ ગ્રંથોમાં કહ્યું છે કે—શુદ્ધ એકમથી પ્રારંભીને દસ દસ તિથિઓમાં અનુક્રમે—પૂર્વ, અગ્નિ, દક્ષિણ, નૈર્ઋત્ય ઉર્ધ્વ, પશ્ચિમ, વાયવ્ય, ઉત્તર, મૃશાન અને અધો દિશામાં પાશ હોય છે, અને પાશની સામેની દિશામાં દિક્કાળ હોય છે. આ રીતે પૂર્ણ તિથિમાં ઉર્ધ્વ અને અધો દિશામાં પાશ તથા કાળ હોવાથી ખાતમુહૂર્ત તથા ધ્વજ્જરોપણ વિગેરે કાર્યો કરાતાં નથી. જ્યોતિષ સારમાં વારને આશ્રીને કાળ અને પાશ આ પ્રમાણે કહ્યા છે.—

“ દિગ્ધવારં પુલ્વાઈ, કમેણ સંહારિં જત્ય ઠાણિ સળી ।

કાલં તત્થ વિ આણમુ, તત્સંમુહુ પાસો—મળઈ ર્ગો ॥૧૧॥ ”

અર્થ—“ ઇષ્ટ દિનવારથી પ્રારંભીને સાતે વારો અનુક્રમે પૂર્વ વિગેરે સાત દિશામાં સ્થાપવા. તેમાં જે દિશામાં શનિવાર આવે તે દિશામાં કાળ હોય છે. કેટલાએક કહે છે કે—કાળની સન્મુખ પાશ હોય છે ॥ ૧ ॥ ”

બીજી રીતિએ કહીએ તો ઉત્ક્રમે કરીને ઉત્તરાદિ દિશામાં રવિ આદિ સાત વારોમાં કાળ હોય છે. એટલે—શનિવારે પૂર્વમાં, શુક્રવારે અગ્નિમાં, ગુરુવારે દક્ષિણમાં, બુધવારે નૈર્ઋત્યમાં, મંગલવારે પશ્ચિમમાં, સોમવારે વાયવ્ય દોણમાં, અને રવિવારે ઉત્તર દિશામાં કાળ હોય છે. આ મતમાં તિથિને આશ્રીને પાશ અને કાળ હોતો નથી. મૃશાન ખુણામાં પણ કાળ હોતો નથી, માત્ર પાશ હોય છે. કાલનું બીજું નામ કાળ-રાહુ પણ છે.

અર્થ—“વાયુને બહાર કાઢવો તે રેચક, વાયુ લેવો તે પૂરક, અને પવનને નાલિકમળમાં રૂંધવો-સ્થિર કરવો તે કુંભક કહેવાય છે ॥ ૩ ॥”

એ દરેક પ્રાણાયામનું જુદું જુદું ફળ કહ્યું છે—

ઇડા પિફ્ફલા સુપુમ્ળા, વામદક્ષિણમધ્યગા ।

શશિસૂર્યશિવાનાં યા, શાન્તિક્રૂત્વશૂન્યદા ॥ ૪ ॥

અર્થ—ડાબી નાસિકામાં, જમણી નાસિકામાં, અને મધ્યમાં ચંદ્ર રવિ અને શિવની ઇંડા પિંગલા અને સુપુમ્ળા એમ ત્રણ નાડીઓ છે; જે અનુક્રમે શાંતિ, ક્રૂરતા અને કાર્યની નિષ્ફળતા આપે છે. ॥ ૪ ॥

“ઇડા સુપુમ્ળા પિંગલા, વામ મધ્ય અવામ;

ચંદ્ર શિવ ને સૂર્યની, નાડી ત્રણ સુખધામ ॥ ૫ ॥”

અહીં બન્ને નાસિકામાં પવન ચાલતો હોય ત્યારે સુપુમ્ળા નાડી કહેવાય છે.

ષટ્ત્રિંશદ્ગુરુવર્ણાનાં, યા વૈલા મળને ભવેત્ ।

સેવવાયોઃ સુપુમ્ળાયાં-નાડયાં સંચરતો લગેત્ ॥ ૬ ॥

અર્થ—છત્રીશ ગુરુવર્ણ બોલવામાં નેટલો વખત (૧૪ સેકન્ડ) જાય છે તેટલો વખત વાયુને સુપુમ્ળા નાડીમાં જાય છે, અને એક નાડીથી બીજી નાડીમાં સંચરવાને પણ તેટલો જ વખત લાગે છે. ॥ ૫ ॥

સાર્થ પટ્ટીદયં નાડિ-શ્રન્દ્રાર્કયોગર્કોદયાત્ ।

શુક્લાન્ વ્રીણિ વ્રીણિદિના-નિ તયોરુદયઃ શુભઃ ॥ ૬ ॥

અર્થ—ચંદ્ર અને સૂર્યની નાડી સૂર્યોદયથી અડી અડી ૫૫ મુઘી રહે છે. તેમા શુક્લપક્ષથી ત્રણ ત્રણ દિવસ અનુક્રમે ચંદ્રનાડી અને સૂર્યનાડીના ઉદય થાય તો તે શુભ છે ॥ ૬ ॥

નાડી તરફનું અંગ પૂર્ણ થયેવાય છે સંકોચ

પૃથ્વીઃ પલાનિ પચ્ચાશત્, ચત્વારિંશત્ તથાઽમ્મસઃ ।

અગ્નેઃશ્ચિંશત્ તથા વાયો-વિંશતિર્નમસો દશ ॥ ૧૧ ॥

પૃથ્વીતત્ત્વના પળો ૫૦ જળતત્ત્વના ૪૦, અગ્નિતત્ત્વનાં ૩૦, વાયુતત્ત્વના ૨૦, અને આકાશતત્ત્વના ૧૦ છે. ॥ ૧૧ ॥

૧ પૃથ્વીતત્ત્વમાં પૃથ્વીનું બીજ છે, વંજનું ચિહ્ન છે, ચાર ખુણાવાળી આકૃતિ છે, અને સોના જેવો વર્ણ છે. તેનો વાયુ પીળા વર્ણવાળો, ધીમી ગતિવાળો, સ્વસ્થ, અને શીતોષ્ણ સ્પર્શવાળો છે; જે સામેના ચાર આંગળા પ્રમાણ ક્ષેત્રમાં ૫૦ પગ સુધી વહે છે.

૨ જલતત્ત્વમાં વરુણાક્ષર છે, અર્ધચંદ્રની ગોળ આકૃતિ છે, અમૃતઝરો હોય તેવો શ્વેત વર્ણ છે; અને તેનો વાયુ શ્વેત ઠંડો તથા ઉતાવળી ગતિવાળો છે; જે સોળ આંગળા પ્રમાણ નીચેના ક્ષેત્રમાં ૪૦ પગ સુધી વહ્યા કરે છે.

૪ વાયુતત્ત્વમાં અંચળતા છે, દુઃખે જોઈ શકાય તેવી બિંદુની કે ધ્વજની આકૃતિ છે, લીલી કાંતિ છે; અને તેનો વાયુ કાંઈક ઉનો અને ઠંડો, લીલો, તથા ત્રાંસી ગતિવાળો છે; જે આઠ આંગળા પ્રમાણ ત્રાંસા ક્ષેત્રભાગમાં ૨૦ પગ સુધી વહ્યા કરે છે.

૩ અગ્નિતત્ત્વમાં ઉગ્ની જ્વાળાઓ છે, ભયંકર સ્વરૂપ છે, ત્રિકોણ આકૃતિ છે, સાથીયાનું ચિહ્ન છે, લાલરંગ છે, અગ્નિ બીજ છે; અને તેનો વાયુ જ્વાળાનો જેવી ગતિવાળો છે, જે ચાર આંગળા પ્રમાણ ઉર્ધ્વક્ષેત્રમાં ૩૦ પગ સુધી વહ્યા કરે છે.

૫ આકાશતત્ત્વમાં શૂન્ય આકાર છે, કાળો વર્ણ છે, અને તેનો વાયુ સમગ્ર ન શકાય તેવી ગતિવાળો છે, જે નાસિકા પાસેના ભાગમાં અથવા એક આંગળા પ્રમાણ ક્ષેત્રમાં વિચિત્ર (વિવિધ) રૂપે ૧૦ પગ સુધી વહ્યા કરે છે.

ચિંતવન	મૂળ	જ્ય	તેજ	વાયુ	શુભ
પ્રાણી	બહુપદ	દ્વિપદ	ચતુષ્પદ	દ્વિપદ	અપાદ
અવસ્થા	જ્યા, હાસ્ય, ક્રિડા, રતિ, સુખિતા.		નિદ્રા, ભોગ, (વેદ) તાપા, કંપા.		ગતા, ક્રૂતા, મૃતા.
નક્ષત્ર	રેહિણી	આર્દ્રા	ભરણી	અશ્વિની	
	અનુ૦	અશ્લેષા	કૃત્તિકા	મૃગશિર	
	જ્યેષ્ઠા	મૂળ	પુષ્ય	પુનર્વસુ	
	ઉ૦ પા૦	પૂ૦ પા૦	મધ્યા	ઉ૦ ક૨૦	
	અભીચ	શત૦	પૂ૦ ક૨૦	હસ્ત	
	શ્રવણ	ઉ૦ ભા૦	સ્વાતિ	ચિત્રા	
	ધનિષ્ઠા	રેવતી	પૂ૦ ભા૦	વિશાખા	
ઉત્પત્તિ	૫	૪	૩	૨	૧
ગુણ	ક્ષાંતિ	ક્ષાંતિ	ક્રોધ	ધૃત્તિ	
દ્રવિય	ગુદા	લિંગ	ચક્ષુ	ધાતુ	શ્રવણ

આ ત્રણ નાડીમાં પાંચ તત્ત્વમાં જ્યોતિષ શાસ્ત્રના દરેક પદાર્થોનો સમાવેશ થાય છે, તે આ પ્રમાણે.

૧ ચંદ્ર નાડીની રાશિઓ—વૃષ સિંહ વૃશ્ચિક અને કુંભ, માસ-રાશિના ક્રમવાળા, પક્ષ-શુકલ, વાર-સોમ, બુધ, ગુરુ અને શુક્ર, તિથિ-શુદ્ધિ ૧-૨-૩-૭-૮-૯-૧૩-૧૪-૧૫ વદિ-૪-૫-૬-૧૦-૧૧-૧૨, નક્ષત્ર-અશ્વિની ભરણી આર્દ્રા પુનર્વસુ પુષ્ય અશ્લેષા મધ્યા પૂર્વાષાદા ઉત્તરાષાદા શ્રવણ ધનિષ્ઠા ઉત્તરાભાદ્રપદ, લગ્ન-સ્થિર, દિશા પશ્ચિમ તથા દક્ષિણ, અંક-સમ, સ્વભાવ-ચર અને સૌમ્ય, ઝંડો-સૌમ્ય.

૨ સૂર્ય નાડીની રાશિઓ—મેષ કર્ક તુલા અને મકર માસ-રાશિના ક્રમ પ્રમાણે, પક્ષ-કૃષ્ણ, તિથિ શુદ્ધિમાં-૪-૫ ૬-૧૦-૧૧-૧૨, વદિમાં ૧-૨-૩-૭-૮-૯-૧૩-૧૪-૦))

પ પાંચમું તત્ત્વ આકાશ છે, જેનો પતિ શનિ છે ચંદ્ર
અવસ્થા—ગતા હતા તથા મૃતા છે. તેનો સ્વભાવ વિચિત્ર છે.
જે કોઈ પણ કાર્યને સંઘ કરતું નથી.

છઠ નાડી અને તત્ત્વોના સંચારકાળે પોતાની રાશિ,
તિથિ, વાર, નક્ષત્ર, અવસ્થા અને લગ્ન હોય, અનુકૂળ દિશા
તથા અંક હોય, અનુકૂળ સ્વભાવનું કાર્ય હોય, અને સ્વામી
પોતાના ઘરમાં હોય તો આ-યોગ અત્યંત શુભ છે જેમકે—
શુક્રવાર, શુદ્ધિ તેરશ, શ્રવણ નક્ષત્ર, વૃષ લગ્ન કે સુખિતા
અવસ્થા હોય, અને તેજ વખતે ચંદ્રનાડીનું જગતત્વ ચાલતું
હોય તો આ સમયમાં ગમન કરનારને તુરંતજ કાર્યસિદ્ધિ
અવશ્ય થાય છે.

સામાન્ય રીતે તે દરેકમાં નીચે મુજબ કાર્યો કરવાં,
નારચંદ્ર દીપ્પણમાં કહ્યું છે કે—

“શશિમવાહે ગમનાદિ શસ્ત્રં, સૂર્ય પ્રવાહે નદિ કિંચનાપિ ।
પ્રપ્તુર્નયઃ સ્યાદ્ વહમાનભાગે, રિક્તે નુ ભાગે વિફલં સમસ્તમ્ ॥૧૥”

અર્થ—“ચંદ્રનાડીમાં ગમન વિગેરે કાર્ય શુભ છે,
સૂર્યનાડીમાં કાંઈ પણ કરવું છંદ નથી, પૂર્ણિમામાં પૃથ્વી
કરનારનો જય થાય છે, અને રિક્ત ભાગમાં બધું નિષ્ફળ
જાય છે. ॥ ૧ ॥”

પ્રભુ હેમચંદ્રસૂરિ કહે છે કે—“ચંદ્રનાડી અલીપ્તને
સુચવે છે જેમાં મનોવાંછિત કાર્યો કરવાં તે શુભ છે. સૂર્ય નાડી
અનિપ્તસૂચક છે, જેમાં મૈથુન આહાર અને દીપ્ત કાર્યો કરવાં તે
હિતકારક છે. સુપુમ્બાનાડી નિવાણ ક્ષણ આપનાર છે, જેમાં
ધર્મધ્યાન અધ્યયન અને સમાધિ કરવી હિતકારક છે. ૬૩-૬૪”

હેમહંસગણી કહે છે કે—

“તત્ત્વામ્યાં મૂજલામ્યાં સ્યાત્, જ્ઞાન્તે કાર્યે પત્નોજ્ઞાતિઃ ।

દીપ્તાઽસ્તિરાદિકે રત્ને, નેત્રોવાયવમ્બેરઃ શુભમ્ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“બૂતત્વ અને જગતત્વ વડે જ્ઞાન કાર્યમાં
તથા અજિતત્વ વાયુત્વ અને આકાશત્વ વડે દીપ્ત અને
અસ્થિર દાર્દમાં સફળતા પમાય છે. ॥ ૧ ॥

સિદ્ધિ પૃથ્વી જલ વિષે, મૃત્યુ અગન વિચાર ।

ક્ષયકારિ વાયુ સિધિ, નમ નિષ્ફલ ચિત્તધાર ॥ ૨૩૬ ॥

ધીરમથી પૃથ્વી વિષે, જલ સિદ્ધિ તત્કાલ ।

હાળ અગ્નિ વાયુ થકી, કાજ નિષ્ફલ નમ ધાર ॥ ૨૩૭ ॥

મહી ઉદક દોડે વિષે, ચન્દ્રધાન સ્થિતિરૂપ ।

ચિદાનંદ ફલ તેહનું, જાનો પરમ અનૂપ ॥ ૨૪૪ ॥

પૂર્ણિંગ માટે શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજ કહે છે કે—

“યત્યજેત્ સંચરન્ વાયુ-સ્તદ્રિક્તમભિધીયતે ।

સંક્રમેદ્ યત્તુ સ્થાને, તત્ પૂર્ણ કથિતં વૃદ્ધેઃ ॥ ૨૨૮ ॥

અર્થ—“પંડિતોએ ચાલતો વાયુ જે સ્થાનનો ત્યાગ કરે તેને રિક્ત કહેલ છે, અને જે સ્થાનમાં પ્રવેશ કરે તેને પૂર્ણ સ્થાન કહેલ છે. ॥ ૨૨૮ ॥ એટલે—જમણી કે ડાબી જે નાસિકામાં પવન ચાલતો હોય તે પૂર્ણ કહેવાય છે, અને પવનના સંચાર વિનાની નાસિકા રિક્ત (ખાલી) કહેવાય છે. તેમાં પૂર્ણ નાસિકા બળવાન-શુભ છે, અને રિક્ત નાસિકા નિર્બળ-અશુભ છે.

“ધર રાજકુળ વિગેરેમાં પેસતાં કે નોકળતાં પૂર્ણિંગ પગ આગળ કરીને ચાલવાથી અભીષ્ટ સિદ્ધિ થાય છે.

કાર્યની સિદ્ધિ માટે—(ગુરુ ૨૪૩ અરિ ૨૪૫) શુર, બંધુ, રાજ, અમાત્ય અને ઇચ્છિત આપનારને વડન થતી નાસિકા તરફ બેસારવા; સ્ત્રીઓને વશ કરવી હોય તો તેને પવન પૂર્ણિંગ તરફ બેસારવી” અને જ્યલાભ તથા મુખને ઈચ્છનાર પુરુષે શત્રુ ચાર લેણદાર બંડખોર કે કટ્યાખોરને રિક્તતાં તરફ બેસારી કાર્ય કરવું ” એથી મનકામના સફળ થાય છે.

“મરિચાત્પચનાપૂર્ણ—નામિદ્વાદશમાશ્રિતમ્ ।

પાદ દામ્યોચ્ચિતો દપન્, પ્રથમ દપિચીતલે ॥ ૧ ॥”

તો તત્કાળ કાર્યસિદ્ધિ જાણવી ॥ ૧ ॥ ” ચંદ્રનાડીમાં પણ પૃથ્વી અને જલતત્ત્વો અવશ્ય કૃણ આપનાર છે.

“ પ્રથમે યુદ્ધવિધૌ વૈરિ-સંગમે સહસાદ્રમયે ।

સ્નાને પાનેઽશને ચૈવ, સૂર્યનાડિઃ પ્રશસ્યતે ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ પ્રથમકાર્યમાં, યુદ્ધમાં, વૈરિના મેળાપમાં, ઓચિંતા ભયમાં, સ્નાનમાં, પીવામાં અને ખાવામાં સૂર્યનાડી પ્રશસ્ય છે ॥ ૧ ॥ ”

“ દેવારાધનવિદ્યાયાં, તન્વમન્ત્રે રવિઃ શુભઃ ।

ગજવાજિયાનાઽસ્ત્રેષુ, મૂતવિપવિનાશને ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ દેવ સાધનામાં, તંત્રમાં, મંત્રમાં, હાથી ઘોડા વાહન અને હથીયાર લેવામાં, ભૂત ઉતારવામાં તથા ઝેરના વિનાશમાં સૂર્યનાડી શુભ છે ॥ ૧ ॥ ” આ સિવાય-શત્રુને છતવાતું બીડું ઝડપવામાં, અમલદારને અરજી કરવામાં, વિદ્યોદ્ધરવા માટે શાંતિજલ નાખવામાં ઋતુદાનમાં, લઘુ-નીનિમાં, સુવામાં, નવા ચોપડા કરવામાં, વહાણ ચલાવવામાં, પશુ ખરીદવામાં, અને કરજ દેવામાં, સૂર્યની નાડી હિતને કરનારી છે. તથા સમસ્ત ચરકાર્યમાં સૂર્યનાડી લેવી; એમ શ્રી ચિદાનંદજી મહારાજ કહે છે.

“ વિદ્યારમ્ભે ચ દીક્ષાયાં, શાસ્ત્રાભ્યાસ વિવાદયોઃ ।

રામદર્શનગીતાદૌ, ધ્યાનેઽર્કમ્તુ પ્રશસ્યતે ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ વિદ્યારંભ, દીક્ષા, શાસ્ત્રાભ્યાસ, વિવાદ, રામદર્શન, ગાયનનો પ્રારંભ અને ધ્યાનમાં સૂર્યનાડી પ્રશસ્ય છે ॥ ૧ ॥ ”

“ નયમીવિત્ત સામાદિ-કાર્યાણિ નિમ્નિલાન્યપિ ।

નિષ્પત્ત્યાન્દેવ માયન્ને, પવને દક્ષિણે મ્યિતે ॥ ૨૩૨ ॥

અર્થ—“ જો જમાણી નાણીમાં પરત હોય તો જય હવિત, અને હાથ વિગેરે સર્વ કાર્યો નિષ્ફળ થાય છે ॥ ૨૩૨ ॥

છતાં તેવાં કાર્ય કરે તો નિષ્ફળ થાય છે. તેના સામાન્ય તથા પૃથ્થા ક્ષણ માટે કહ્યું છે કે—

“ વ્યોમ ચલત કારણ સદૃઃ કરિયે નાહીં મીત ।
ધ્યાન મોગ અમ્યાસકી, ધારો ચામૈં રીત ॥૧॥ ”

આ સ્વરોદયની મહત્તા માટે કહ્યું છે કે—

તિથિ વાર નક્ષત્ર ફુનિ, કરણ યોગ દિવશૂલ ।
લક્ષણપાત હોરા લિયે, દગ્ધ તીથિ અરુ મૂલ ॥૩૩૭॥
વૃષ્ટિ કીલ કુલિકા લગન, વ્યતિપાત સ્વર માન ।
શુક્ર અસ્ત અરુ જોગણી, યમઘંટાદિક જ્ઞાન ॥ ૩૩૮ ॥
હત્યાદિક અપયોગકો, ચામૈં નહિ વિચાર ।
એસો ઇ સ્વર જ્ઞાન નિત, ગુરુગમચી ચિત્ત ધાર ॥૩૩૯॥
સાધન વિન સ્વરજ્ઞાનકો, લહે ન પૂરન મેદ ।
ચિદાનંદ ગુરુગમ વિના, સાધન હુત સસેદ ॥ ૩૪૦ ॥
“ મુગ્ધધીર્યઃ સમીરસ્ય-સંક્રાન્તિમપિ વેત્તિ ન ।
તત્ત્વેર્નિર્ણયવાર્તાં સ, કથં કર્તું પ્રવર્તતે ? ॥ ૨૬૧ ॥ ”

અર્થ—“ જે મુગ્ધ બુદ્ધિવાળો વાયુ સંચારને પણ અણુતો નથી, તે તત્ત્વ નિર્ણયની વાત કરવાને કેમ તૈયાર થાય ! ॥ ૨૬૫ ॥ ”

આ પ્રમાણે સ્વરોદય ઉપરથી મૌહુર્તિક જ્ઞાન થાય છે. તેમજ પ્રશ્ન ક્ષણ, જીવિત, મૃત્યુ, યુદ્ધ, રોગપરીક્ષા, પુત્ર-પુત્રી, નાડી, વાયુગતિ, પરશરીર પ્રવેશ વિગેરેનું પણ જ્ઞાન થાય છે; જે અપ્રાસંગિક હોવાથી અહીં દર્શાવેલ નથી. આ ક્રિયામાં ચિત્તનો અંકલેશ વધારે રહે છે. કહ્યું છે કે—

“ પૂરને કુમને ચેવ, રેચને ચ પરિશ્રમઃ ।
ચિત્તસંશ્લેષાદ્રજાદ, મુક્તેઃ પ્રત્યુદ્ધ કારણમ્ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ પૂરેલું કુંભન અને રેચનમાં પરિશ્રમ પડે છે,

૫ મિથુન લગ્નમાં છઠ્ઠા નવાંશના પહેલા આઠ પંજોમાં
છ વર્ગની શુદ્ધિ છે, અને જળ તત્ત્વ છે.

૬ મિથુન લગ્નમાં છઠ્ઠા નવાંશમાં દાદશાંશની અશુદ્ધિ
છે, પાંચ વર્ગની શુદ્ધિ છે, અને જળ તત્ત્વ છે ॥ ૩ ॥

૭ કર્ક લગ્નમાં પહેલા અંશના પહેલા અઠ્યાવીશ
પંજોમાં છ વર્ગની શુદ્ધિ અને પૃથ્વી તત્ત્વ છે.

૮ કર્ક લગ્નમાં ત્રીજા નવાંશમાં છ વર્ગની શુદ્ધિ અને
પૃથ્વીતત્ત્વ છે ॥ ૪ ॥

૯ સિંહ લગ્નમાં છઠ્ઠા નવાંશના દસ પંજ પછી અઠ્યા-
વીશ પંજોમાં પાંચ વર્ગની શુદ્ધિ છે, લગ્નની અશુદ્ધિ છે,
અને જળ તત્ત્વ છે ॥ ૫ ॥

૧૦ કન્યા લગ્નમાં ત્રીજા નવાંશના નવ પંજ પછીના
સત્યાવીશ પંજોમાં છ વર્ગની શુદ્ધિ અને પૃથ્વી તત્ત્વ છે ॥ ૬ ॥

૧૧ તુલા લગ્નમાં આઠમા નવાંશના પ્રથમના અઠાર પંજોમાં
છ વર્ગની શુદ્ધિ અને પૃથ્વી તત્ત્વ છે.

૧૨ તુલા લગ્નમાં નવમા અંશના છેલ્લા સત્યાવીશ
પંજોમાં છ વર્ગની શુદ્ધિ અને પૃથ્વી તત્ત્વ છે. ॥ ૭ ॥

૧૩ વૃશ્ચિક લગ્નમાં ચોથા અંશના પહેલા ૨૮ પંજોમાં
પાંચ વર્ગની શુદ્ધિ છે, લગ્નની અશુદ્ધિ છે, અને જળ તત્ત્વ
છે. ॥ ૮ ॥

૧૪ ધન લગ્નના સંપૂર્ણ છઠ્ઠા અંશમાં દ્રેઝકાણુની અશુ-
દ્ધિ છે, પાંચ વર્ગની શુદ્ધિ છે, અને જળ તત્ત્વ છે.

૧૫ ધન લગ્નમાં સાતમા નવાંશના છેલ્લા નવપંજોમાં
પાંચ વર્ગની શુદ્ધિ છે, દાદશાંશની અશુદ્ધિ છે, અને પૃથ્વી
તત્ત્વ છે.

૧૬ ધન લગ્નમાં નવમા અંશના પહેલા નવ પંજોમાં
પાંચ વર્ગની શુદ્ધિ છે, દાદશાંશની અશુદ્ધિ છે, અને પૃથ્વી
તત્ત્વ છે ॥ ૯ ॥

અર્થ—“ પ્રાણુનો પ્રવેશ થયે છતે ચાલતી નાડીનો આગળ કરીને, સૂર્યને જમણા રાખીને, અને જિનેશ્વરને દક્ષિણ દીપ્તને પ્રયાણ કરવાથી દિનશુદ્ધિ વિના પણ કાર્યસિદ્ધિને મેળવે છે ॥ ૧ ॥ ”

આથી પ્રયાણમાં સૂર્યને જમણા કે પાછળ રાખવો એ પણ અવશ્ય લક્ષ્યમાં રાખવાનું છે. વિવેકવિલાસમાં કહ્યું છે—“ જમણી કે ડાબી એમ જે નાસિકામાં પવન ચાલતો જાય તે તરફનો પગ આગળ કરીને પોતાના ઘરમાંથી નીકળવું; યેથી હાનિ, કષ્ટયો, ઉદ્વેગ, કાંટાની પીડા, અને વિવિધ તત્તા ઉપદ્રવો, વિગેરે કાંઈ પણ થતું નથી; અને જનાર માનદથી પાછો ફરે છે. ” કેટલાક આચાર્યો તો કહે છે કે—‘ દર દેશમાં જવું હોય તો ચંદ્રનાડીમાં, અને નજીકના દેશમાં જવું હોય તો સૂર્યનાડીમાં પગ આગળ કરીને પ્રયાણ કરવું. પણ એટલું વિશેષ છે કે ચંદ્રનાડી હોય તો પૂર્વ ઉત્તરમાં અને સૂર્યનાડી હોય તો પશ્ચિમ દક્ષિણમાં પ્રયાણ કરવું નહીં કેમકે તે દિશામાં દિગ્શૂલ હોય છે. ’

વળી બાજક પુરૂષ કે સ્ત્રીની છીંક સામે કે જમણી બાજુ થાય તો અશુભ છે, પાછળ કે ડાબી બાજુ થાય તો શુભ છે. એમ જ્યોતિષહીરમાં કહેલ છે.

આ ઉપરાંત ચિત્તનો ઉત્સાહ, આયોગિલ તપ વિગેરે પણ પ્રવાસ અને પ્રયાણમાં સિદ્ધિને આપનારા છે. આ વ્યવહાર વર્તમાન કાળમાં વધારે જોઈ શકાય છે.

હવે ચૈત્યદ્વાર કહે છે—

चेइअसुअं धुवामिउ-करपुस्त धणिद्वसयभिसासाई ।
पुस्ततिउत्तररेरो-करमिगसवणे सिलनिवेसो ॥ ८७ ॥

અર્થ—ધ્રુવ, મૃદુ, હસ્ત, પુષ્ય, મૃગશિર, શનિ-બીષા અને રવાનિ નક્ષત્રમાં ચૈત્યમૃત્ર કરવું; તથા

૪ તન્દ-દાર તરફ ને જમણી બાજુ વૃદ્ધિવાળું ઘર ॥

૫ ખર-પછીતમાં વૃદ્ધિવાળું ઘર ॥

૬ કાંત-બાર તરફ અને પછીતમાં વૃદ્ધિવાળું ઘર ॥

૭ મનોરમ-બારની જમણી બાજુ અને પાછળના ભાગમાં વૃદ્ધિવાળું ઘર. ॥

૮ સુસુખ-બાર તરફ, જમણી બાજુ અને પછવાડે વૃદ્ધિવાળું ઘર. ॥

૯ દુર્મુખ-બારણાની ડાબી બાજુ વૃદ્ધિવાળું ઘર ॥

૧૦ કૂર-બાર તરફ અને ડાબી બાજુ વૃદ્ધિવાળું ઘર. ॥

૧૧ વિપક્ષ-જમણી તરફ અને ડાબી બાજુ વૃદ્ધિવાળું ઘર ॥

૧૨ ધનદ-બાર તરફ, જમણી બાજુ અને ડાબી બાજુ વૃદ્ધિવાળું ઘર ॥

૧૩ ક્ષય-બારની પછવાડે અને ડાબી બાજુ વૃદ્ધિવાળું ઘર ॥

૧૪ આકન્દ-દારની આગળ પાછળ અને ડાબી બાજુ વૃદ્ધિવાળું ઘર. ॥

૧૫ વિપુલ-દાર સિવાયની ત્રણે દિશામાં વૃદ્ધિવાળું ઘર ॥

૧૬ વિજય-ચારે બાજુ વૃદ્ધિવાળું ઘર ॥

આ બેઠામાં નામ પ્રમાણે ગુણો છે જેમાં માત્ર પછવાડેની વૃદ્ધિવાળું અને જમણી તરફની વૃદ્ધિ ન હોય તો ડાબી બાજુની વૃદ્ધિવાળું ઘરો અશુભ છે એટલે ખર, દુર્મુખ, કૂર, ક્ષય, અને આકન્દ ભવિષ્ય ઘરો અશુભ છે; તથા ધરધણીના નામના ભેટલા અશુભ હોય તેટલા અશુભના નામવાળું ઘર પણ અશુભ છે.

આયો શ્રેષ્ઠ છે, પણ તેમાં ફેરફાર કરવાની જરૂર પડે તો પૂર્વના આયના કૃત્યમાં પાછળ-પાછળના આય લાવી શકાય છે; પરંતુ પાછળના આયના કૃત્યમાં પૂર્વ-પૂર્વનો આય લાવી શકાતો નથી. અર્થાત—વૃષને સ્થાને ગજ સિંહ અને ધ્વજનો આય, ગજને સ્થાને સિંહ અને ધ્વજનો આય, તથા સિંહને સ્થાને ધ્વજનો આય લાવી શકાય છે; પણ ખીજાને સ્થાને વૃષનો આય લાવી શકાતો નથી. ઉદાહરણ જેમકે—પૂર્વોક્ત ક્ષેત્રકુળ ૨૨૪૭૬ ને આડથી ભાગતાં શેષમાં ૭ રહે છે, તો તે ઘરમાં સાતમો આય ગજ આવે છે. તે શ્રેષ્ઠ છે. આ ગજને સ્થાને સિંહ કે ધ્વજનો આય લાવીએ તો પણ શુભ છે.

૩ ગૃહજન્મનક્ષત્ર—ક્ષેત્રકુળના આંકને આઠે ગુણી સત્યાર્પણે ભાગતાં શેષમાં જે આંક આવે તે અશ્વિનીથી પ્રારંભીને જેટલામું નક્ષત્ર હોય તેટલામું ગૃહજન્મનક્ષત્ર કહેવાય છે. આ નક્ષત્રથી ગૃહપતિની સાથે ચંદ્ર, તારા, દ્વાર, વર્ગ, નાડી, ચોની, લેણદેણી અને ગણ વિગેરે તપાસવું.

૪ તારા—માલીકના જન્મનક્ષત્રથી ઘરના નક્ષત્ર મુખીના આંકને નવે ભાગી નવ તારા લેવી, જે પૈંદીની ત્રીજી પાંચમી અને સાતમી તારા હોય તા અશુભ છે.

૫ દ્વાર—પરિઘ ચક્રની પેઠે પૂર્વાદિ ચાર દિશામાં કૃત્તિકા વિગેરે સાત સાત નક્ષત્રો સ્થાપી ગૃહજન્મનક્ષત્રથી ચંદ્ર તપાસવા, જે ગૃહસ્થના ઘરમાં જમણી કે ડાબી તરફનો હોય તો શુભ છે, પ્રાસાદ રાજમહેલ અને લક્ષ્મીમંદિર વિગેરેમાં સન્મુખ ચંદ્ર શુભ છે, તથા ઘરમાં એક નાડી-નાડીવેધ, અવિરૂદ્ધ ચોનિ, લેણ અને દેવગણ હોય તો અત્યંત શ્રેષ્ઠ છે.

ઉદાહરણ જેમકે—ક્ષેત્રકુળ ૨૨૪૭૬ ને આઠે ગુણનાં ૧૭૬૮૩૨ થયા, જેને સત્યાવીશે ભાગનાં શેષ ૧૨ રહે છે, તો તે પરનું જન્મનક્ષત્ર અશ્વિનીથી ગણનાં ભારમું ઉત્તરાશ્વિની આવે છે. તે દક્ષિણની ભૂતિ આવે છે, આડમી નારા છે. આવનાડી છે. આવની ચોનિ છે, અને મનુષ્ય ગણ છે.

૬ નારિ—ક્ષેત્રકુળને ૩૨ થી ગુણી ૧૦૮ થી ભાગવું, શેષ

નક્ષત્રમાં ચોથો ગ્રેયાન્ વ્યય આવે છે, તે યક્ષનો વ્યય છે. જે વ્યયથી લક્ષ્મીની પ્રાપ્તિ થાય છે.

૮ અંશ—ક્ષેત્રદ્વગનો આંક, ધરના નામના અક્ષરોનો આંક, અને વ્યયનો આંક, એ ત્રણેનો સરવાળો કરી ત્રણથી ભાગ દેવો. તેમાં શેષમાં ૧, ૨ અને ૦ રહેવાથી અનુક્રમે ઈદ્રિયમ અને રાજાના અંશો આવે છે. આ ત્રણ અંશોમાં યમ અંશ અધમ છે, રાજાંશ મધ્યમ છે. અને ઈદ્રાંશ ઉત્તમ છે.

શિદ્ધપટ્ટીપદમાં કહ્યું છે કે—પ્રાસાદ, પ્રતિમા, પીઠ, વેદી, કુંડ, દ્વગ, સુખસ્થાન, નાટકશાળા, ઉત્સવભૂમિ વિગેરેમાં ઈદ્રાંશ શ્રેષ્ઠ છે. વ્યંતરના મંદિર, ગ્રહભુવન, માત્રિકા પ્રાસાદ, વ્યાપાર સ્થાન, ક્ષેત્રપાળનું મંદિર, કમળનું ઘર, ખાટકીનું ઘર, આયુધશાળા, વિગેરેમાં યમોંશ દેવો સારો છે. અને સિંહાસન, શય્યા, ઘોડાર, હાથીશાળા, રાજ્ય સામગ્રીનું સ્થાન, કચેરી, નગર વિગેરેમાં નૃપાંશ દેવો શ્રેષ્ઠ છે. જેમકે—ક્ષેત્રદ્વગનો આંક ૨૨૪૭૬, ધૂવ ધરના નામના અક્ષરોનો આંક ૨, અને ગ્રેયાન્ વ્યયનો આંક ૪ છે; તે ત્રણેનો સરવાળો કરતાં ૨૨૪૮૫ થાય છે, જેને ત્રણથી ભાગતાં શેષ ૦ રહે છે. તે આ રીતે નૃપાંશ થયો તે શુભ છે.

આ પ્રમાણે—નવા ધરમાં, પ્રાસાદમાં, ગર્ભગૃહમાં, રંગ-મંડપમાં, ગભારાની બારી—બારણામાં, ચોતરામાં, અને ગામ વિગેરેમાં નીચેની ભૂમિમાં આય વ્યય વિગેરે તપાસવા; પણ મૂળ સ્થાન સાથે જોડાયેલ ખંડ. જોસરી પરશાશ્ર વિગેરેમાં આય વિગેરેની જરૂર નથી. આ રીતે શુભ-દોષ તપાસી, સમાન વ્યયવાગું, અધિક વ્યયવાગું, યમના અંશવાગું, વિદ્વદ રાગિ વાગું, વિદ્વદ તારાવાગું. અને ધરધણીના નામના અક્ષર જેટલા અક્ષરવાગું નવું ધર ત્યજવું. એમ થી હેમદંત ગણી કહે છે.

૧ નીચેની જમિમાં અને ઉપરના માગમાં કયાઈ ભંગાઈ અને પડોગાઈમાં તારવ દોષ છે, માટે માગતાગ્ય ધરમાં પણ નીચેની જમિમાં જ આવજવ વિગેરે જોવાં. પડેલી જમિ કરતાં માગતી જમિની દરમિયાનમાં આવે નવન જોઈતી, દોષ છે.

પત્થર અને શીસાના ઘરનું ૬૦૦ ગણું, તથા ધાતુના ઘરનું ૧૬૧૦૦૦ ગણું આયુષ્ય જાણવું.

નિમિત્તીયાએ આ પ્રમાણે બળાબળ તથા ગામની લેણા દેણી જોઈ ઘરના પ્રારંભનો કાળ કહેવો, તે આ પ્રમાણે—પ્રા-ક્ષણ વિગેરે ચારેને ધ્વજ વિગેરે ચાર આયો અને અનુક્રમે પશ્ચિમ વિગેરે ચાર દશાનાં બારવાળાં ઘર શ્રેષ્ઠ છે, કેમકે આયો પ્રવેશમાં સામા રહે તે લાલકારક છે. એટલે—પ્રાક્ષણને પશ્ચિ-માભિમુખ તથા ધ્વજના આયવાળું, રાજાને ઉત્તરાભિમુખ તથા સિંહના આયવાળું, વૈશ્યને પૂર્વાભિમુખ તથા વૃષના આયવાળું, અને શૂદ્રને દક્ષિણ તરફના બારવાળું તથા ગજના આયવાળું ઘર શ્રેષ્ઠ છે. શિષ્ય ગ્રંથમાં તો કહ્યું છે કે—સિંહ વૃશ્ચિક અને મીન રાશિવાળાએ પૂર્વમુખી, કર્ક કન્યા અને મકર રાશિવાળાએ દક્ષિણમુખી મિથુન તુલા અને ધન રાશિવાળાએ પશ્ચિમમુખી, તથા મેષ વૃષ અને કુંભ રાશિવાળાએ ઉત્તર-મુખી ઘર કરવું તે શુભ છે.

ઘરના પ્રારંભમાં ખુંટી નાખી દોરી બાંધવી, ખોદવું, અને શિલા સ્થાપવી; એમ ત્રણ ક્રિયાઓ કરાય છે. તે દરેક કાર્યમાં નીચે મુજબ શુદ્ધિ તપાસવી. નારાયણમાં કહ્યું છે કે—

“ માર્ગઃ પૌષ્ઠ વૈશાલ્યઃ, ફાલ્ગુનઃ શ્રવણસ્તથા ।

एते शस्ता गृहारम्भे, वास्तुशास्त्रप्रकीर्तिताः ॥ ૧ ॥ ”

૧ ચેત્રે શોકદરં વિન્યાતુ, વૈશાલ્યં ચ ધનાગમઃ ।

उदेंते चैव भवेत्कष्ट-माषाढं पशुनाशनम् ॥ ૧ ॥

આવશે ધનહિન્ય, મુળે માદપદે તથા ।

અધિને ચલદર્શન, વાર્તિકે પ્રાણુરેવ ચ ॥ ૨ ॥

માર્ગે ચ ધનમેદાનિઃ, પૌષ ચ ધનસંરદઃ ।

માસે વાદનિમયં ચૈવ, ફાલ્ગુને ન શુભં મંવા ॥ ૩ ॥

(પદ્યગ્નેય તુ—) ઉદેતે માસે માર્ગે, માદપદે તુ ધનહન્યમ્ ।

વાર્તિકે ચલદર્શનઃ, પદ્યગ્નેયે વિપુલધનહિનિઃ ॥ ૪ ॥ (નારવંદ્ય ટીપ્પણ)

શનિં શતિ આમમાં શુદ્ધ પ્રારંભ કરવાથી ભર્તૃનાય, પનાનિ, શમ-સંપત્તિ, અભિમય, શી, રેણુ, ધન, પીડા, પશુનાશ, ધનહિનિ, ઉત્પત્તિ, અને કષ્ટદર્શન.

મિત્તવદેવક ૧૧૧૧

નથી. રવિ સોમ બુધ શુક્ર અને શુક્રવાર શુભ છે. શુભ યોગ શુભ હોય તો મંગળ લેવાનું શિષ્ટપત્રનથી જણાવે છે, તેમજ શનિવારે ઘર પ્રારંભ વિગેરે સ્થિર કાર્ય કરવાનું શ્રીહિમહંસ ગણિ કરમાવે છે.

“કર્તુઃ સ્થિતિર્નો વિધુવાસ્તુનોર્મે, પુરઃ સ્થિતે પૃષ્ઠગતે સ્થનિપ્યાત્ ।

“અર્થ—ચંદ્ર નક્ષત્ર અને ઘર નક્ષત્ર સન્મુખ હોય તો ઘરધણી તેમાં વસી શકતો નથી, અને પાછળ હોય તો તે ઘરમાં ખાતર પડે છે. માટે આ રીતે તેમાં ખાત કરવું નહિ.” આ નિયમ માત્ર ગૃહસ્થના ઘર માટે છે.

ચંદ્રબળ તથા તારાબળ વિગેરે પણ તપાસવું.

વાસ્તુશાસ્ત્ર ગ્રંથમાં કહ્યું છે કે—પાશ અને કાળ અધો અને ઉર્ધ્વ દિશામાં હોય ત્યારે વાસ્તુ અને ધ્વજ્જરોપણનાં કાર્ય કરવાં નહિ. અર્થાત—પૂર્ણાતિથિમાં ખાત અને ધ્વજ્જરોપણનો નિષેધ છે. બ્રહ્મ જ્યોતિષ સારમાં વૃષચક્રથી જણાવે છે કે સૂર્ય નક્ષત્રથી ઇષ્ટ નક્ષત્ર સુધી ગણવું. જો ઇષ્ટ નક્ષત્ર પહેલા ૩ માં હોય તો લક્ષ્મી, અને ત્યાર પછીનાં અનુક્રમે ૪ માં ઉજડ, ૪ માં સ્થિરતા ૪ માં લક્ષ્મી ૪ માં દરિદ્રતા ૪ માં ધન ૨ માં રોગ, અને ૩ માં મૃત્યુ થાય છે. આ વૃષચક્રના શુભ દિવસે ઘરનો પ્રારંભ કરવો.

ઘરના પ્રારંભમાં શુભ ગ્રહવાળા અને શુભ ગ્રહની દૃષ્ટિ વાગાસ્થિર અથવા દ્વિસ્વભાવ રાશિમાં લગ્ન અને ચંદ્ર હોય, તથા દશમા સ્થાનમાં સૌમ્ય ગ્રહો હોય તો શ્રેષ્ઠ છે. શુક્ર કેન્દ્રમાં હોય, લગ્નમાં સ્વગૃહી ચંદ્ર હોય, જન્મેશ રાશીશ સૂર્ય ચંદ્ર શુક્ર તથા શુક્ર ઉચ્ચના હોય, સ્વગૃહી હોય, અસ્તના ન હોય, નીચના ન હોય, બળવાન હોય, અથવા દરેક ગ્રહો સ્વગૃહી મિત્રગૃહી કે ઉચ્ચ સ્થાનના હોય તો શુભ છે. સૌમ્ય ગ્રહો કેન્દ્ર કે ત્રિકોણમાં હોય, અને ફરગ્રહો ત્રીજા છઠ્ઠે તથા આઠમે સ્થાને હોય તો તે ગૃહ પ્રારંભ માટે શુભ છે તથા

નાર છે. અર્થાત-ધરમાં પુરૂષ પ્રમાણ અને મંદિરમાં પાણી આવે ત્યાં સુધી પાયો ખોદી શક્યની શુદ્ધિ કરવી. ॥ ૧ ॥”

ગૃહ આરંભના સ્થાન માટે ઉદયપ્રભાસૂરિ કહે છે કે-
ભાદરવો આસો તથા કાર્તિક માસ હોય તો ઉત્તર દિશામાં
માગશર પોષ તથા મહા માસ હોય તો પૂર્વ દિશામાં, ફાગણ
ચૈત્ર તથા વૈશાખ માસ હોય તો દક્ષિણમાં, અને જ્યેષ્ઠ અસાદ
કે શ્રાવણ માસ હોય તો પશ્ચિમ દિશામાં ખાત કરવું.

એક હસ્ત લિખિત અંગાળી પ્રતમાં પણ આજ
પ્રમાણે ખાતની દિશા કહેલ છે. (ભારતવર્ષ પ. ૧૨)

વાસ્તુશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે-વૃષ (વૈશાખ) આદિ ત્રણ ત્રણ
સંક્રાન્તિમાં અનુક્રમે વાયવ્ય નૈરૂત્ય અગ્નિ અને ઇશાન ખુ-
ણામાં ખાત તથા શિલા સ્થાપન કરવું. રીદિપ દીપકમાં કહ્યું
છે કે-મિથુનાદિ ત્રણ ત્રણ સંક્રાન્તિમાં અનુક્રમે અગ્નિ નૈરૂત્ય
વાયવ્ય અને ઇશાનખુણામાં ખાત કરવું, પણ તેજ મકાનને
પૂર્વ દક્ષિણ અને પશ્ચિમ દિશામાં ખાત, શિલાસ્થાપન કે
ખારણું વિગેરે કાંઈ પણ કરવું નહિ; કેમકે-ખાત કુક્ષિમાં
કરાય છે, જ્યારે ઉત્તર દિશામાં મુખ હોય છે, માટે તે
દિશાનો ત્યાગ કરવો. (મિત્ર ૦ ૧૧ ૪૨)

આ પ્રમાણે અન્ય અઘોમાં વાસ્તુ વિચાર જણાવેલ છે,
પરંતુ અન્યકાર સૂરિ મહારાજ આવી રીતે સમસ્ત દિનશુદ્ધિ
જણાવના નથી. એટલેકે-આદરેકમાં માસ તિથિવાર વિગેરેની
સામાન્ય દિનશુદ્ધિ તપાસવી, અને નક્ષત્રશુદ્ધિ દરેકમાં જુદી
જુદી તપાસવી. આ ઉદ્દેશથી માત્ર ગૃહારંભના શુભ નક્ષત્રોજ
જણાવે છે. તેઓ કહે છે કે-ચૈત્યનો પ્રારંભ કરનાં સૂત્રપાતમાં
(ખીંટી સ્થાપી દોરી બાંધવામાં) રાહિણી અને ત્રણ ઉત્તરા
એ મુષ નક્ષત્રો, મૃગશર, ચિત્રા અનુરાધા અને રેવતી, એ
મુદ નક્ષત્રો તથા હસ્ત, પુષ્ય, ધનિષ્ઠા, શનભીષા, અને સ્વાતિ
નક્ષત્ર શુભ છે. ૧૪ી શિલા સ્થાપવામાં ઉત્તરા ફાલગુની,
ઉત્તરાષાદા, ઉત્તરાભાદ્રપદ; રેવતી, રાહિણી, હસ્ત, મૃગશર,
અને મધ્ય નક્ષત્રો શ્રેષ્ઠ છે.

સતભિસપુસ્સધણિઠા,

મિગસિરધુવમિઝઞ્ણહિ સુહવારે।

સસિગુરુસિણ ઉડ્ઞ,

ગિહે પવેસિજ્જ પડિમાઞ્ણો ॥ ૮૮ ॥

અર્થ—શતભિષાં, પુષ્ય, ધનિષ્ઠા, મૃગશર, ધ્રુવ, અને મૃદુ નક્ષત્રમાં શુભવારે; અને ચંદ્ર ગુરુ તથા શુક્રનો ઉદય હોય ત્યારે પ્રતિમાનો ઘરમાં પ્રવેશ કરાવવો. ॥ ૮૮ ॥

વિવેચન—સૂરિ મહારાજ જિનમંદિરમાં પ્રવેશ કરવાની દિનશુદ્ધિ દેખાડે છે. પણ નવું ગામ, નવું ઘર, સુધારેલ ઘર, રાજમહેલ, જિનમંદિર, વિગેરે દરેકમાં પ્રવેશ કરવા માટે એક સરખી દિનશુદ્ધિ જોવાય છે; જે નીચે મુજબ છે—

નવા ગામમાં તો અનુકૂળ રાશિ તથા કાંકણી વિગેરે તપાસી શુભ દિવસમાં પ્રવેશ કરવો. તે માટે કહ્યું છે કે—
પોતાની જન્મરાશિથી ગામની રાશિ પહેલી ત્રીજી છઠી કે સાતમી તોય તો પોતાનું દ્રવ્ય નાશ પામે છે; અને પગલે પગલે પીડા થાય છે. ચોથી આઠમી કે બારમી રાશિ હોય તો

૧ મધ્યે ન સ્થાપયેદ્ દ્વારે, યમે વૈવ પરિત્યજેદ્ ।

વિચિન્મયે ચ દ્વારે, દ્વારે સ્થાપયેદ્ પ્રુષ્મ્ ॥ શિ૦ ૪ । ૨ ।

કુલિદ્વારં ન કર્મણ્યં, કુલિદ્વારં વિચરેદ્ ।

દૃષ્ટે ચેવ મહેતોર્ણી, કુલલયં વિનિર્દિન્ય ॥

ગામ, પાણી, દેરીયો, ધરનો ખુલ્લો, શરીમાર્ગ, ખીસો, ચીચોડો, કાંકરો અને રૂવો સામે આવે કે વચમાં રહે તેમ બારણું મધ્ય નહિ. પણ તે વસ્તુ હિંસાથી જમણીજમીનપણીની જમીનમાં દૂર દોષ, બીનનું બીનનું દોષ, સામે કિચો કે રાજમાર્ગ દોષ, અથવા સામે ને ખુણાની મંપિ કની દોષ તો બારણું મધ્યમાં દરજન નથી [તિલકદર્શન ૧ । ૧૧]

પ્રવેશ કરવાથી રોગ અને પ્રકોપ થાય છે, જો કે શનિવાર ફર છે, પણ ધરના કાર્યમાં તે શુભ છે. પ્રયાણના વારથી નવમોવાર પણ ત્યાજ્ય કહેલો છે.

... નક્ષત્ર માટે અન્યકાર સૂરિ મહારાજ પોતે કહે છે કે— જિન પ્રતિમાના પ્રવેશનાં શુભ નક્ષત્રો—રોહિણી, મૃગશર, પુષ્ય, ઉત્તરાશ્વિની, ચિત્રા (સ્વાતિ), અનુરાધા, ઉત્તરાષાઢા, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, ઉત્તરાશાઢપદ અને રેવતી છે. ઉદયપ્રભસૂરિ તો આ દરેક નક્ષત્રોને તથા સ્વાતિને પ્રવેશ નક્ષત્ર તરીકે ઓળખાવે છે અન્યસ્થાને પ્રવેશ નક્ષત્રમાં ચિત્રા સ્વાતિ અને શતભિષાનો સ્વીકાર કર્યો નથી. તે માટે કહ્યું છે કે—

“ ક્રતે ચિત્રાં ધ્રુવે મૈત્રે, ધનિષ્ઠાપુષ્યયોઃ શુભઃ ।

પ્રવેશઃ સિતેન્દુગુરૌ, સ્વસ્ય જિનવિમ્બસ્યચ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ ચિત્રા વર્જને ધ્રુવ, મૈત્ર (મૃદુ) ધનિષ્ઠા અને પુષ્ય નક્ષત્રમાં; તથા શુક સોમ અને શુક્રવારે પોતાનો તથા જિનબિંબનો પ્રવેશ કરાવવો તે શુભ છે ॥ ૧ ॥ ” બિંબપ્રવેશ નક્ષત્રોમાં ધરમાં પણ પ્રવેશ કરી શકાય છે. દેવસપ્તભકારે દારણ, ઉમ, મિથ્ર, ચર અને ક્ષિપ્ર નક્ષત્રમાં રાત્રીને પ્રવેશનો નિષેધ કરેલ છે. તે માટે કહેલ છે કે—

“ વિદ્યાભાગુ રાત્રી ચ તીર્ણેષુ પુત્રઃ,

પ્રજારાં પ્રમાત્યુમમેષુ ક્ષિતીશઃ ।

ગૃહં દક્ષને વહ્નિના વદ્મિ ધિષ્ણ્યે,

ચૌઃ ક્ષિપ્રધિષ્ણ્યૈશ્ચ મૂયોઽપિ યાત્રા ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ વિદ્યાભાગમાં ગૃહ પ્રવેશ કરવાથી રાત્રીનો

૧ મગધમાં મૃદુ નક્ષત્રથી મુગદરનું મદન થાય છે, જ્યાં જીતવાને મુગદર નક્ષત્ર લખ્યું છે તે જોમ લખાયું છે તે સમજી શકાયું નથી. આમ પ્રવેશ કર્યામાં મુગદરની વિશિષ્ટતા જોવાથી તે, અથવા સ્વાતિને રક્ષાને લેખનો વધી મુગદર લખાતો રહ્યો તેવો એમ મત મળે છે.

તારા લેવા. જન્મ આધાન ચોથી છઠી અને નવમી તારા પ્રવેશમાં અત્યંત શુભ છે અન્યકાર સૂરિ મહારાજ કહે છે કે—પ્રવેશમાં ગુરૂ તથા શુક્રનો ઉદય હોવો જોઈએ. આ ઉપરથી તેની બાળ અને વૃદ્ધશાના દિવસોની શુદ્ધિ પણ વિચારવી, પરંતુ જૂનું કે બળેલું ઘર નવું કર્યું હોય, અને તેમાં પ્રવેશ કરવો હોય તો અસ્ત વિગેરેનો વિચાર કરવો નહિ, એમ શિષ્યપદીપકમાં કહ્યું છે. ચંદ્રાસ્તનો કાળ પણ વર્ત્ય છે.

ઉદયપ્રભસૂરિ કહે છે કે—પ્રવેશમાં જન્મ લગ્ન, જન્મ રાશિનું લગ્ન, જન્મ લગ્નથી ઉપચય (૩-૬-૧૦-૧૧) સ્થાનનું લગ્ન, જન્મ રાશિથી ઉપચય સ્થાનનું લગ્ન અને સ્થિર લગ્ન શુભ છે. તે દરેકના નવાંશો પણ શુભ છે. વૃષ અને કુંભ લગ્ન વિશેષ શ્રેષ્ઠ છે, અને અતિ આવશ્યક કાર્ય હોય તો દ્વિભાવ લગ્ન તથા દ્વિસ્વભાવ લગ્નના નવાંશો પણ શુભ છે પરંતુ પ્રવેશમાં ચર લગ્નનો સર્વથા ત્યાગ કરવો. લલ્લ કહે છે કે—ચર લગ્નમાં કે નવાંશમાં પ્રવેશ કરવાથી અનુક્રમે ફરી પ્રવાસ મૃત્યુ, રોગ, અને ધનનો નાશ થાય છે. પ્રવેશની અહુ-સ્થાપના માટે જ્યોતિષસારમાં કહ્યું છે કે—

“ કિંદદ્વંમંતિકૂરા, અસુહા વિદ્યગારહા સુહા સઘ્વે ।

કૂરા ધીમા અસુહા, સેસસમા ગિહપવેસે ચ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ ગૃહ પ્રવેશ કરવામાં કેન્દ્ર, આક્રમું અને અંત્ય સ્થાને રહેલ ફર ઝડો અશુભ છે, ત્રીજો અને અગીયારમે સ્થાને રહેલા સર્વ ઝડો શુભ છે, બીજો બુવને રહેલ ફર ઝડો અશુભ છે, અને બાકીના બુવનમાં રહેલા સર્વ ઝડો મધ્યમ છે. ॥ ૧ ॥ ”

ઝડો	અનિ ઉત્તમ	ઉત્તમ	મધ્યમ	અધમ
સોમ	૩-૧૧	૧-૬, ત્રિશુભ	૫-૯	.
૧૨	૩-૧૧	૧	૨-૧-૮-૧૨	૧-૨-૪-૭-૮-૧૦-૧૨

પ્રવેશ કરનારને જોગણી ઘણી હોય, રાહ જમતો કે

નહિ; પણ એકી પગલાં શુભ છે, અને એકી પગલાં અશુભ છે. ॥ ૧ ॥”

શિદ્ધ અન્યમાં કહ્યું છે કે—સુદિમાર્ગ, સંહારમાર્ગ પ્રતિકાયિક, હીનબાહુ, ઉત્સંગ અને પૂર્વબાહુ વિગેરે પ્રવેશના ભેદો તપાસી કુંભચક્રના નક્ષત્રમાં પૂર્ણકુંભ સંહિત ઘરમાં પ્રવેશ કરવો. કુંભચક્રના નક્ષત્રો આ પ્રમાણે છે—
(મૂં ચિં ૧૩૬)—સૂર્ય નક્ષત્રથી પ્રવેશ દિવસના ચંદ્ર નક્ષત્ર સુધી ગણવું: જો પ્રવેશ નક્ષત્ર પહેલું હોય તો અગ્નિ-દાહ થાય છે. ૨-૩-૪ અને ૫ મું હોય તો શૂન્ય ઘર થાય છે, ૬-૭-૮ અને ૯ મું હોય તો લાલ થાય છે, ૧૦-૧૧-૧૨ અને ૧૩ મું હોય તો ધનલાલ થાય છે, ૧૪-૧૫-૧૬ અને ૧૭ મું હોય તો કલહ થાય છે, ૧૮-૧૯-૨૦ અને ૨૧ મું હોય તો ઘરનાં ગર્ભનાં વિનાશ થાય છે, તથા ૨૨-૨૩-૨૪ ૨૫-૨૬ અને ૨૭ મું હોય તો સ્થિરતા થાય છે એટલે—૨૬ નક્ષત્રથી પ્રથમના પાંચ નક્ષત્રો અશુભ છે, અને પછીના આઠ શુભ છે આઠ અશુભ છે તથા છ નક્ષત્ર શુભ છે, કુંભ ચાંદ્ર નક્ષત્રો સારા છે.

કુંભમાં નક્ષત્રસ્થાપના અને-ફળ.

સ્થાન	મુખે	પૂર્વે	દક્ષિણે	પશ્ચિમે	ઉત્તરે	અર્ધે	તમામ	કર
નક્ષત્રો	૧	૪	૪	૪	૪	૪	૩	૩
ફળ	અગ્નિ-દાહ	વાસ-શૂન્ય	લાભ	પન-લાભ	કલહ	ગર્ભ-નાશ	સ્થિરતા	સ્થિરતા

“ શુદામુરગે વિઞ્નુમનૃત્યો,

વ્યર્કાર રિક્તાપરદર્શિવેત્રે (મિં ૬ ॥ ૨૦ ॥)

અર્થ—“ ચોથું અને આઠમું સ્થાન શુદ્ધ હોય આઠમા ભુવનમાં જન્મ નક્ષત્ર ન હોય તથા રવિ મંગલ રિક્તા ચરણ અમાસ અને ચૈત્ર ન હોય તો કુંભસ્થાપના શુભ છે.”

ધર વિગેરે, કાર્ય કરવાં જોઈએ. અર્થાત્—જે કાર્ય કરતાં નીચું મુખરાખવું પડે તે—ખાત, શિલાસ્થાપન, ખોદવું, છુત, ગુફામાં પ્રવેશ, ધાતુકર્મ, સુદ્ધ, અને ગણિતનું અધ્યયન વિગેરે કાર્યોમાં નીચા મુખવાળાં નક્ષત્રો શ્રેષ્ઠ છે. તિરછાનક્ષત્રમાં—ગંગાન પ્રવેશ વિગેરે કાર્ય કરવાં જોઈએ. અર્થાત્—જેમાં સન્મુખ દષ્ટિ રાખવી પડે તે—યાત્રા, ખેતી, પશુદમન, વ્યાપાર, સંધિ, વહાણ, વાહન પ્રવેશ વિગેરે કાર્યોમાં તિર્યગ્મુખી નક્ષત્રો શ્રેષ્ઠ છે. ઉર્ધ્વમુખનક્ષત્રમાં—ધ્વજરોપણ વિગેરે કાર્યો કરવાં. આદિ શબ્દ ઉપરથી ધ્વજરોપણ, કલશરોપણ, ઈંદુસ્થાપવું, છત્ર, અભિષેક, દુર્ગ, પ્રાકાર, તોરણ વિગેરે ઉચું મુખ રાખીને કરાતાં કાર્યો ઉર્ધ્વમુખવાળા નક્ષત્રમાં કરવાં. મૂળ ગાથામાં કહેલ ભૂમિધર અને પ્રયણ પ્રવેશ સંબંધી સુદૂતો કહેવાઈ ગયાં છે, છતાં પણ અહીં અધોમુખ વિગેરે સંજ્ઞાઓ વડે નક્ષત્રોનાં મયાર્થ કાર્યોની માત્ર દિશા દેખાડી છે. ધ્વજરોપણ સંબંધે નક્ષત્ર વિગેરે અહીં દર્શાવેલ નથી, પણ પ્રતિષ્ઠાની પેઠે ધ્વજરોપણ અને કલશસ્થાપનમાં સંપૂર્ણ શુદ્ધિની અપેક્ષા રહે છે, અને તેનો સંબંધ પ્રતિષ્ઠા સાથેજ હોય છે, તેથી તેનો અલગ વિચાર કરેલ નથી. તો પણ ધ્વજરોપણના સામાન્ય દિવસો જોઈએ તો ઉર્ધ્વ મુખ નક્ષત્રોમાંથી શુભ નક્ષત્રો તથા શુભ તિથિવાર ચોગો અને ઉર્ધ્વ દુવચક તપાસી દિવસ ચૂંટવું કરવો. વાસ્તુશાસ્ત્રના વિદ્વાનો કહે છે કે—કાગપાશ અને ચોગિની ઉર્ધ્વ દિશામાં હોય ત્યારે ધ્વજરોપણનું કાર્ય કરવું નહિ.

હવે ષડાષ્ટકાદિ દ્વાર કહે છે—

છદ્દદ્દમત્તં તહ રિક્તજોળી,
વગ્ગદ નાડીગયરિક્તભાવં ।
વિસોવગા દ્રેવગણાદ ઈવં,
મત્તં મણિજ્ઞા પડિમાભિહાણે ॥૬૧॥

7

8

9

10

11

૭ વશ્યતા, ૮ સ્ત્રી દ્વેષ, ૯ નાડિવેધ, ૧૦ વર્ગ, ૧૧ લેણાદેણી, ૧૨ વર્ણ, અને ૧૩ યુજનો વિચાર કરવો ॥ ૧ ॥ ”

આ રાશિકૂટાદિ નામ, નક્ષત્ર અને રાશિ ઉપરથી જોવાય છે. જિનેશ્વરોનાં નામ જન્મ નક્ષત્ર અને જન્મરાશિ વિગેરે નીચે પ્રમાણે છે.

૧-વર્તમાન ચોવીશીના જિનેશ્વરોનાં નામ અનુક્રમે-
૧ ઋષભદેવ, ૨ અજિતનાથ, ૩ સંલવનાથ, ૪ અભિનંદન
સ્વામી, ૫ સુમતિનાથ, ૬ પદ્મપ્રભ, ૭ સુપાર્શ્વનાથ, ૮ ચંદ્ર-
પ્રભ, ૯ સુવિધિનાથ, ૧૦ શીતલનાથ, ૧૧ શ્રેયાંસનાથ, ૧૨
વાસુપૂજ્ય સ્વામી, ૧૩ વિમળનાથ, ૧૪ અનંતનાથ, ૧૫
ધર્મનાથ, ૧૬ શાંતિનાથ, ૧૭ કુંથુનાથ, ૧૮ અરનાથ, ૧૯
મહિનાથ, ૨૦ મુનિસુવ્રત સ્વામી, ૨૧ નમિનાથ, ૨૨ નેમિ-
નાથ, ૨૩ પાર્શ્વનાથ, અને ૨૪ વર્ધમાન સ્વામી છે. વર્ધમાન
સ્વામીનું ખીણું નામ મહાવીર સ્વામી પણ છે, જેનાથી વર્ગનો
તક્ષાવત પડે છે.

૨-ચોવીશ જિનેશ્વરનાં જન્મ તક્ષત્રો અનુક્રમે-૧ ઉત્ત-
રાષાઢા, ૨ રોહિણી, ૩ મૃગશર, ૪ પુનર્વસુ, ૫ મધા, ૬
ચિત્રા, ૭ વિશાખા, ૮ અનુરાધા, ૯ મૂળ, ૧૦ પૂર્વાષાઢા
૧૧ ધ્રુવજ, ૧૨ શતભિષા, ૧૩ ઉત્તરાષાઢપદ, ૧૪ દેવતી, ૧૫
પુષ્ય, ૧૬ અશ્વિની, ૧૭ કૃત્તિકા, ૧૮ દેવતી, ૧૯ અશ્વની,
૨૦ ધ્રુવજ, ૨૧ અશ્વિની, ૨૨ ચિત્રા, ૨૩ વિશાખા, અને ૨૪
ઉત્તરાષાઢયુની છે.

૩-ચોવીશ જિનેશ્વરની જન્મરાશિઓ અનુક્રમે-૧ ધન,
૨ વૃષભ, ૩ મિથુન, ૪ મિથુન, ૫ સિંહ, ૬ કન્યા, ૭ તુલા
૮ વૃશ્ચિક, ૯ ધન, ૧૦ ધન, ૧૧ મકર, ૧૨ કુંભ, ૧૩ મીન
૧૪ મીન, ૧૫ કર્ક, ૧૬ મેષ, ૧૭ વૃષભ, ૧૮ મીન, ૧૯ મેષ,
૨૦ મકર, ૨૧ મેષ, ૨૨ કન્યા, ૨૩ તુલા અને ૨૪ કન્યા છે.

બાકી-નામ ઉપરથી ગણુ યોગિ. નાટી, વર્ગ વિગેરે જોઈ
લેવું જિનેશ્વરોને ઘાતચંદ્ર વિગેરે હોતું નથી. છતાં પણ બાલુ-
ના પ્રમાણ શાળાને આપવામાં આવેલાં નામો જિનેશ્વરોનાં

(૩૫૩)

નામ.	વર્ણ.	તારા.	હંસ.	અશુભ રાશિઓ.
૧ ક્રમભદ્રેવ	ક્ષ.	૨૧	અગ્નિ	૪૦ ૪૦ મં
૨ અગ્નિતનાથ	વૈ.	૪	જૂ	મેં મીં ધન
૩ સંભવનાથ	શુ.	૫	વાત	૪૫ કર્ક ૪૦
૪ અભિનંદન	શુ.	૭	વાત	૪૦ કન્યા ૪૦૫૦
૫ સુમતિનાથ	ક્ષ.	૧૦	અગ્નિ	૪૫ કર્ક
૬ પદ્મપ્રભ	વૈ.	૧૪	જૂ	મેં કર્ક ગુલા
૭ સુપાર્શ્વનાથ	શુ.	૧૬	વાત	સિંહ, કન્યા ૫૦ ૪૩૦ મં
૮ ચંદ્રપ્રભ	ક્ષ.	૧૭	અગ્નિ	મેં મિં સિં કન્યા ૫૦.
૯ સુવિધિનાથ	ક્ષ.	૯	અગ્નિ	૪૩૬ મકર
૧૦ શીતલનાથ	ક્ષ.	૨૦	અગ્નિ	૪૫ ૪૦ મં
૧૧ શ્રેયાંસનાથ	ક્ષ.	૨૦	અગ્નિ	મિં ૫૦ કું
૧૨ વાસુપત્ય	શુ.	૨૪	વાયુ	મકર મીન
૧૩ વિમલનાથ	બા.	૨૬	જળ	મેય ગુલા કુંભ
૧૪ અનંતનાથ	બા.	૨૭	જળ	મેય ગુલા કુંભ
૧૫ ધર્મનાથ	બા.	૮	જળ	મેં ૪૫ મિં સિં મીં
૧૬ શાંતિનાથ	ક્ષ.	૨	અગ્નિ	૪૫ કન્યા મીન
૧૭ કુચુનાથ	વૈ.	૩	જૂ	મેય મિથુન ધન
૧૮ અરનાથ	બા.	૨૭	જળ	મેય ગુલા કુંભ
૧૯ મહિષનાથ	ક્ષ.	૧	અગ્નિ	૪૫ ગુલા મીન
૨૦ મુનિસુવત સ્વામી	વૈ.	૨૧	જૂ	સિંહ ધન કુંભ
૨૧ નમિનાથ	ક્ષ.	૧	અગ્નિ	૪૫ કન્યા મીન
૨૨ નેમિનાથ	વૈ.	૧૪	જૂ	મેં સિં ૫૦ કુંભ
૨૩ પાર્શ્વનાથ	શુ.	૧૬	વાત	૪૫ કન્યા ૪૦
૨૪ વર્ધમાન સ્વામી	વૈ.	૧૨	જૂ	મેય સિંહ ગુલા

1

2

3

4

5

7

8

9

10

11

12

13

આજ રીતે પરસ્પરની છઠ્ઠી તથા આઠમી રાશિમાં પડદક અને પાંચમી તથા નવમી રાશિમાં નવ-પંચક રાશિકૃત હોય છે.

સૂરિ મહારાજ કહે છે કે—વિષમરાશિ આઠમી રાશિમાં પ્રીતિવાળી છે, જ્યારે સમરાશિ આઠમી રાશિ પ્રત્યે શત્રુ ભાવવાળી છે, એટલે—મેષ, મિથુન, સિંહ, તુલા, ધન અને કુંભ રાશિને પોતાથી આઠમી રાશિ સાથે પ્રેમ હોય છે; તેથી તે પ્રીતિપડદક કહેવાય છે. અને વૃષભ, કર્ક, કન્યા વૃશ્ચિક, મકર તથા મીન; એ સમરાશિને પોતાનાથી આઠમી રાશિ સાથે શત્રુવટ હોય છે. ઉદ્યમલ સૂરિ કહે છે કે—વિષમ રાશિથી છઠ્ઠી રાશિમાં મૃત્યુપડદક છે અને વિષમ રાશિથી આઠમી રાશિમાં પ્રીતિપડદક છે આ કથનમાં પણ ઉપરોક્ત આશય સ્પષ્ટ છે શત્રુપડદક માટે નારચંદ્રમાં કહ્યું છે કે—

“ મકર સકેસરી મેષ યુવત્યા, તુલહરમીનકુલીરપટાઘાઃ ।

ધનવૃષવૃશ્ચિકમન્મયયોગે, વૈરકરં ચ પડદકમેતત્ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ મકર અને સિંહ, મેષ અને કન્યા, તુલા અને મીન, કર્ક અને કુંભ, ધન અને વૃષભ, તથા વૃશ્ચિક અને મિથુનનો યોગ થાય તો વૈરને કરનાર પડદક થાય છે. જો રાશિકૃતમાં પરસ્પર શત્રુપડદક હોય તો આઠમી રાશિવાળાનું મૃત્યુ થાય છે, કેમકે—શત્રુ પડદકમાં સમરાશિ આઠમી રાશિને હણનારી છે. નારચંદ્રમાં તો કહ્યું છે કે—છઠ્ઠે સ્થાને રહેલી વિષમ રાશિવાળાનું મૃત્યુ થાય છે. અને જો પરસ્પર પ્રીતિ પડદક હોય તો સુખ વધે છે. કેમકે—પ્રીતિ પડદકમાં વિષમરાશિ આઠમી રાશિને સંપત્તિઓ આપે છે.

આ બંને પડદકોમાંથી શત્રુપડદકનો ત્યાગ કરવો. કદાચ સાધ્યની રાશિથી આઠમે સ્થાને સાધક ગુરૂ વિગેરેના રાશિઓ હોય. અને શત્રુપડદક હોય. તો તે પ્રતિષ્ઠાપક વિગેરેનો પાત ફરે છે. માટે શત્રુ પડદક વર્જવું અને પ્રીતિ પડદક લેવું

/

4

5

6

7

8

9

10

હોય, એક શત્રુ હોય, કે બંને શત્રુ હોયે; તો તે રાશિકૂટ અશુભ કે અશુભતર છે. સારંગ કહે છે કે—નાડી, યોનિ, ગણ અને તારા; એ ચારે શુભ હોય, અને રાશિના સ્વામીઓ પરસ્પર મધ્યસ્થ હોય, તો પણ તે રાશિકૂટ શુભ છે. આ રીતે સિંહ અને સર્વ સમરાશિઓને પોતાનાથી બીજી રાશિ સાથે થયેલાં બીજાબારમાં શુભ છે. અને બાકીનાં પાંચ બીજાબારમાં અશુભ છે. કર્ક, કન્યા, કુંભ અને મીન રાશિઓને પોતાનાથી પાંચમી રાશિસાથે થયેલાં નવ પંચમ મધ્યમ છે, અને બાકીનાં નવપંચમ શુભ છે. તૃતીયૈકાદશ વિગેરે શ્રેષ્ઠ રાશિકૂટોના સ્વામીમાં મૈત્રી હોય તો તે શ્રેષ્ઠતર થાય છે.

નારચંદ્ર ટીપ્પણમાં તો વિવાહ માટે શત્રુવડકમાં પણ રાશીશની મૈત્રીનું ફળ સ્વીકાર્યું છે.

“ રાશેરૈકાધિપત્યં ચેત્, સ્વામિનો મિત્રતાઽથવા ।

તદા પહષ્ટકેઽપિસ્યાદ, વિવાહઃ શુભકારકઃ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“જો બંને રાશિનો એક અધિપતિ હોય, અથવા બંનેના સ્વામી મિત્રો હોય તો પહષ્ટકમાં પણ વિવાહ કાર્ય તે શુભ કારક છે ॥ ૧ ॥” આ દરેકના બળ માટે શ્રી હેમહંસ ગોણુ કહે છે કે—“ નક્ષત્રયોનિ, રાશિવૈશ્ય, ગ્રહમૈત્રી, રાશિકૂટ, તથા નાડિવેધ ઉત્તરોત્તર બળવાન છે; અને રાશિકૂટમાં પણ શુભ નવપંચમ, શુભ બીજાબારમાં, અને પ્રીતિપહષ્ટક ઉત્તરોત્તર શ્રેષ્ઠ છે. બૃહદ્ જ્યોતિષ સારમાં તો કહ્યું છે કે:—

“ ઘર્ણો વરયં તથા તારા, યોનિશ્ચ મહૈમ્યકમ્ ।

ગર્ભમૈત્રં મકુટં ચ, નાડી ચૈત્રે ગુણાધિકાઃ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ ૧ ઘર્ણ, ૨ વરય, ૩ તારા, ૪ યોનિ, ૫ ગ્રહમૈત્રી, ૬ ગર્ભમૈત્રી, ૭ મકુટ, અને ૮ નાડી; તે ઉત્તરોત્તર અધિક બળવાન છે. ॥ ૧ ॥ ” અનુકૂળ આંકડાનો સરવાળો કરતા ૧૮ થી અધિક સખ્યા આવે તો તે શુભ છે

રાશિથી પ્રતિમાની રાશિ દ્વર હોય તેવાં પ્રીતિપટ્ટકાદિ લેવાં શુભ છે. બીજું ન મળે તો એવું અરિષ્ટાટક પણ હુદ્દ નથી. [આ૦ ૩/૩૭ ટીકા.]

વશ્ય—રાશિઓના પરસ્પર વશપણા માટે કહ્યું છે કે—દિવસે વિષમરાશિને સમરાશિઓ વશ્ય છે, રાત્રે સમરાશિને વિષમરાશિઓ વશ્ય છે. દ્વિપદ રાશિને ચતુષ્પદ રાશિ વશ્ય છે, વૃશ્ચિક અને જગત્યર ભક્ષ્ય છે, સિંહ વશ્ય નથી. વૃશ્ચિકને સિંહ વશ્ય છે, સિંહને વૃશ્ચિક વિનાની બધી રાશિઓ વશ્ય છે. ધનુષને સર્વ રાશિઓ વશ્ય છે, કન્યાને પુરુષરાશિઓ વશ્ય છે, વૃષભને મેષ વશ્ય છે, મકરને કર્ક તથા મીન વશ્ય છે. આ પ્રમાણે વશ્ય-અવશ્ય રાશિઓ તપાસી દંદનો સંબંધ જોડવો, અને તેમાં સાધ્યની વશ્યરાશિ હોય તે શુભ છે, [આ૦ ૪/૨૧ ટીકા]

તારા—આગળ નાડીવેધ પછી કહેવાશે.

યુગ્મ—નક્ષત્રદ્વારમાં ચંદ્ર અને નક્ષત્રનો યોગ કહેવાઈ ગયો છે, તે વિવાહમાં ઇષ્ટ દિવસના નક્ષત્ર ઉપરથી જોવાય છે. એટલે—વિવાહના દિવસે પૂર્વયોગી નક્ષત્ર હોય તો સ્ત્રી પુરુષ ઉપર, પશ્ચિમયોગી હોય તો પુરુષ સ્ત્રી ઉપર, અને મધ્યમ યોગી નક્ષત્ર હોય તો પરસ્પર બન્ને એક-બીજા ઉપર પ્રેમ રાખે છે. દૈવજ્ઞ વટલેલ તો કહે છે કે—વિવાહના લગ્નમાં જે જાતિના ચંદ્ર બળવાન હોય તે જાતિ બીજાને વધારે વહાલી લાગે છે. [આ૦ ૬/૧૧]

દંપતીના સંબંધમાં પાઘડીએ અને ઘાટડીએ મંગળ જોવાય છે. જે વરકન્યાની જન્મકુંડલીમાં ૧-૪-૭-૮-૧૨ ભુવનમાં મંગળ પડ્યો હોય તો તે વરને પાઘડીએ અને કન્યાને ઘાટડીએ છે એમ કહેવાય છે. પાઘડીએ મંગળ કન્યાનો અને ઘાટડીએ મંગળ વરનો નાશ કરે છે પણ મેષનો લગ્ન, વૃશ્ચિકનો યોગ, કુલનો આડમે, અથવા મીનનો બારમે મંગળ હોય, અથવા નીચનો અસ્તનો કે શત્રુ વરનો મંગળ હોય, અથવા લગ્નમાં કે સાતમે ભુવને બળવાન ગુરુ શુક

રાશિથી પ્રતિમાની રાશિ દૂર હોય તેવાં પ્રીતિષડષ્ટકાદિ લેવાં શુભ છે. બીજું ન મળે તો એવું અરિષ્ટાષ્ટક પણ હૃદય નથી. [આં ૩/૩૭ ટીકા.]

વશ્ય—રાશિઓના પરસ્પર વશપણા માટે કહ્યું છે કે—
દિવસે વિષમરાશિને સમરાશિઓ વશ્ય છે; રાત્રે સમરાશિને વિષમરાશિઓ વશ્ય છે. દ્વિપદ રાશિને ચતુષ્પદ રાશિ વશ્ય છે, વૃશ્ચિક અને જગમચર લક્ષ્ય છે, સિંહ વશ્ય નથી. વૃશ્ચિકને સિંહ વશ્ય છે, સિંહને વૃશ્ચિક વિનાની બધી રાશિઓ વશ્ય છે. ધનુષને સર્વ રાશિઓ વશ્ય છે, કન્યાને પુરુષરાશિઓ વશ્ય છે, વૃષભને મેષ વશ્ય છે, મકરને કર્ક તથા મીન વશ્ય છે. આ પ્રમાણે વશ્ય-અવશ્ય રાશિઓ તપાસી દ્રંદનો સંબંધ જોડવો, અને તેમાં સાધ્યની વશ્યરાશિ હોય તે શુભ છે, [આં ૪/૨૧ ટીકા]

તારા—આગળ નાડીવેધ પછી કહેવાશે.

ચુલ્લ—નક્ષત્રદ્વારમાં ચંદ્ર અને નક્ષત્રનો યોગ કહેવાઈ ગયો છે, તે વિવાહમાં ઇષ્ટ દિવસના નક્ષત્ર ઉપરથી જોવાય છે. એટલે—વિવાહના દિવસે પૂર્વયોગી નક્ષત્ર હોય તો સ્ત્રી પુરુષ ઉપર, પશ્ચિમયોગી હોય તો પુરુષ સ્ત્રી ઉપર, અને મધ્યમ યોગી નક્ષત્ર હોય તો પરસ્પર બન્ને એક-બીજા ઉપર પ્રેમ રાખે છે. દૈવજ્ઞ વલ્લભ તો કહે છે કે—વિવાહના લગ્નમાં જે જાતિના શ્રદ્ધ બળવાન હોય તે જાતિ બીજાને વધારે વહાલી લાગે છે. [આં ૫/૧૧]

દંપતીના સંબંધમાં પાઘડીએ અને ઘાટડીએ મંગલ જોવાય છે. જે વરકન્યાની જન્મકુંડલીમાં ૧-૪-૭-૮-૧૨ ભુવનમાં મંગલ પડ્યો હોય તો તે વરને પાઘડીએ અને કન્યાને ઘાટડીએ છે એમ કહેવાય છે. પાઘડીએ મંગલ કન્યાનો અને ઘાટડીએ મંગલ વરનો નાશ કરે છે પણ મેષનો લગ્ન, વૃશ્ચિકનો ચોથો, કુંભનો આઠમે, અથવા મીનનો બારમે મંગલ હોય, અથવા નીચનો અસ્તનો કે શત્રુ ધરનો મંગલ હોય, અથવા લગ્નમાં કે સાતમે ભુવને બળવાન ગુરુ શુક્ર

વિવેચન—ખન્ને ગાથા સુગમ છે. નક્ષત્રની યોનિઓ નક્ષત્રદ્વારમાં દેખાડી ગયા છીએ. શ્રી ઉદયપ્રભસૂરિ મહારાજે ઉ. ભા. નક્ષત્રમાં ખકરાની યોની કહી છે.

હવે યોનિવૈર કહે છે—

ગયસિંહમસ્સમહિસં,

કપિમેસં સાણહરિણઽહિનકુલં ।

ગોવગ્ધ વિડાલુંદર,

વેરં નામેસુ વજ્જિજ્ઞા ॥ ૧૬ ॥

અર્થ—હાથી અને સિંહ, ઘોડો અને પાડો, વાંદરો અને ઘેટો, કૂતરો અને હરણુ, સાપ અને નોળીયો, ગાય-બળદ અને વાઘ, તથા બિલાડો અને ઉંદરને વૈર હોય છે; નામ પાડવામાં તેનો ત્યાગ કરવો. ॥ ૯૬ ॥

વિવેચન—ખન્નેના જન્મનક્ષત્ર ઉપરથી અથવા ખન્નેના નામનક્ષત્ર ઉપરથી યોનિ તપાસવી, પણ એકનું જન્મનક્ષત્ર અને બીજાનું નામનક્ષત્ર લઈ યોનિ તપાસવી નહિ. હાથી અને સિંહને, ઘોડો અને પાડાને, વાંદરો અને ઘેટાને, કૂતરો અને હરણુ (શિયાળ) ને, સાપ અને નોળીયાને, બળદ (ગાય) વાઘને, તથા બિલાડી અને ઉંદરને પરસ્પર જાતિવેર હોય છે. માટે પ્રતિમા અને પ્રતિષ્ઠાપકના નામમાં આ નક્ષત્રયોનિનું વૈર આવતું હોય તો તેનો ત્યાગ કરવો. કદાચ યોનિવૈર હોય, પણ તેમાં મુખ્ય-સાધક વિગેરેની બળવાન યોનિ હોય તો પણ ઘેઠ છે. એટલે-મુખ્યના નામની યોનિ બિલાડો હોય, અને ગોળુના નામની યોનિ ઉંદર હોય, તો પણ ઘેઠ છે. રત્નમાલા સાધ્યકાર તો કહે છે કે-આ યોનિની કષ્ટનાજ અસત્ય છે.

હાથી જાં ૨૦+સિંહ ૫૦ પૂ-ભાં

ઘોડો આંશ ૦ ૨૦+પાડો ૬૦ દ્વાં

ક્ષરોમાં વૈર હોય તો તે નામનો ત્યાગ કરવો. ક્યારેક વર્ગવૈર હોય પણ ગુરુ-ધનિક વિગેરેનો બળવાન વર્ગ હોય તો પણ તે શુભ છે.

હવે નાડીવેધ અને વળ્ય તારા કહે છે—

અસિણાઙ્ગ તિનાડીઘ, ઇગનાડિગયં સુહં ભવે રિક્ત્વં
ગુરુસીસાણં તારાં, વજ્જિજ્જ તિપંચસત્તથા ॥૧૮॥

અર્થ—અશ્વિની આદિની ત્રણ નાડી કરવી. તેમાં ગુરુ અને શિષ્યને એક નાડીમાં રહેલ નક્ષત્ર શુભ છે, અને ત્રીજી પાંચમી તથા સાતમી તારા વળ્ય છે ॥ ૯૮ ॥

વિવેચન—એક ત્રિનાડીયક કરી તેમાં અનુક્રમે ત્રણ નાડિઓ દાખી શકાય એમ અશ્વિની વિગેરે સત્યાવીશ નક્ષત્રો સ્થાપવા, અને પછી ધનિક પ્રતિમા વિગેરેના નક્ષત્રો તપાસવા. અથવા અશ્વિની વિગેરે સત્યાવીશ નક્ષત્રોની અનુક્રમે અને ઉત્ક્રમે ત્રણ ત્રણ નક્ષત્રો સ્થાપી ત્રણ પંક્તિ કરવી.

૧ અ આ પુ ઉ હ જ્યે મૂશ પૂ.

૨ ભ મ પુ પૂ ચિ અ પૂ ધ ઉ.

૩ કૃ રો અ મ સ્વા વિ ઉ શ્ર રે.

આરીતે બંનેનાં નક્ષત્રો એક નાડીમાં આવે તે નાડી-વેધ કહેવાય છે. ગુરુ અને શિષ્યના જન્મનક્ષત્ર કે નામ નક્ષત્રમાં આ નાડીવેધ હોય તો શ્રેષ્ઠ છે. હર્ષ પ્રકાશમાં કહ્યું છે કે—નાડીવેધ પુત્ર, મિત્ર, સેવક, શિષ્ય, ઘર, નગર અને દેશ માટે શ્રેષ્ઠ છે; માત્ર કન્યાને માટે શુભ નથી.

નારચંદ્ર ટીપ્પણમાં કહ્યું છે કે—

“ પ્રનુઃ પચ્ચાઙ્ગના મિત્રં, દેશો મામઃ પુરં ગૃહન ।

પૃથ્વનાદીગતા મઘ્યા, અમઘ્યા વેધવર્જિતાઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ—“ એક નાડીમાં રહેલા સ્વામી, વૈશ્યા, મિત્ર,

મુખ્યના નક્ષત્રમાં અશુભ તારા આવે તેનો ત્યાગ કરવો એજ ઉચિત માર્ગ છે. રાશીશ મૈત્રી, એક નાથતા અને વ્રશ્યની અનુકૂળતા હોવા છતાં દંપતીમાં તારાનો મેળ અવશ્ય જોવાય છે; જ્યારે જિનજિંજના અધિકારમાં તારાના વિરોધનો વિચાર કરાતો નથી, અને તેથી અન્યકાર સૂરિ મહારાજે પણ ગુરુ-શિષ્યમાંજ વર્જ્ય તારા દેખાડેલ છે.

હવે વિશેષક-લેણાદેણી કહે છે—

સિદ્ધસાહગ ધુરક્ષર વર્ગ—

કે કમુક્કમિણ અટ્ટવિભત્તે ।

સેસ અદ્ધકય લબ્ધવિસો અ;

પાચ્છિમાઠ સ્વલુ અગ્ગગણાં ॥ ૬૬ ॥

અર્થ—સિદ્ધ-સાધકના (નામના) આદિ અક્ષરના વર્ગાંકને ક્રમે તથા ઉક્રમે મૂકી આઠે ભાગવા, અને તેના શેષને અર્ધ કરતાં જે આંક આવે તે પહેલા પાસે આગળવાળાએ પ્રાપ્ત કરવાનો વિશેષક છે. ॥ ૬૬ ॥

વિવેચન—અ, ક, ચ, ટ, ત, પ, ય અને શ; એ આઠ વર્ગ છે. જેની લેણા-દેણી જોવી હોય તેના પ્રસિદ્ધ નામમાં જે આદિ અક્ષર હોય તેના વર્ગની સંખ્યાને ક્રમે જોડે જોડે મૂકવી, પછી તેને આઠથી ભાગ દેવો, અને તેમાંથી શેષને અર્ધ કરવું. આ રીતે જે સંખ્યા આવે તેટલા વસ્તુ પહેલા આંકના વર્ગવાળા પાસે બીજા વર્ગવાળો માગે છે. પછી જોતેના નામના આદિ આદિ અક્ષરવાળી સંખ્યાને ઉલટી રીતે સ્થાપવી, અને આઠે ભાગી શેષના અર્ધ કરી ઉક્રમ સંખ્યાના પહેલા આંકના વર્ગવાળાનું દેણું કાઢવું, અને પછી ચથાથોચ દેણું-દેણું વાળી બાકીની લેણા-દેણી નક્કી કરવી. આ રીતે

મુખ્યના નક્ષત્રમાં અશુભ તારા આવે તેનો ત્યાગ કરવો એજ ઉચિત માર્ગ છે. રાશીશ મૈત્રી, એક નાથતા અને વ્રશ્યની અનુકૂળતા હોવા છતાં દંપતીમાં તારાનો મેળ અવશ્ય જોવાય છે; જ્યારે જિનજિંઘના અધિકારમાં તારાના વિરોધનો વિચાર કરાતો નથી, અને તેથી અન્યકાર સૂરિ મહારાજે પણ ગુરુ-શિષ્યમાંજ વર્જ્ય તારા દેખાડેલ છે.

હવે વિશેષક-લેણાદેણી કહે છે—

સિદ્ધસાહગ ધુરક્ષર વર્ગ—

કે કમુક્કમિણ અટ્ટવિમત્તે ।

સેસ અદ્ધકય લબ્ધવિસો અ;

પચ્છિમાડુ. સ્વલુ અગ્ગગણાં ॥ ૬૬ ॥

અર્થ—સિદ્ધ-સાધકના (નામના) આદિ અક્ષરના વર્ગીકરણે ક્રમે તથા ઉક્રમે મૂકી આઠે ભાગવા, અને તેના શેષને અર્ધ કરતાં જે આંક આવે તે પહેલા પાસે આગળવાળાએ પ્રાપ્ત કરવાનો વિશેષક છે. ॥ ૬૬ ॥

વિવેચન—અ, ઈ, ય, ટ, ત, પ, ય અને શ; એ આઠ વર્ગ છે. જેની લેણા-દેણી જોવી હોય તેના પ્રસિદ્ધ નામમાં જે આદિ અક્ષર હોય તેના વર્ગની સંખ્યાને ક્રમે જોડે જોડે મૂકવી, પછી તેને આઠથી ભાગ દેવો, અને તેમાંથી શેષને અર્ધ કરવું. આ રીતે જે સંખ્યા આવે તેટલા વસ્તુ પહેલા આંકના વર્ગવાળા પાસે બીજા વર્ગવાળો માગે છે. પછી બંનેના નામના આદિ આદિ અક્ષરવાળી સંખ્યાને ઉલટી રીતે સ્થાપવી, અને આઠે ભાગી શેષના અર્ધ કરી ઉક્રમ સંખ્યાના પહેલા આંકના વર્ગવાળાનું દેણું કાઢવું, અને પછી યથાયોગ્ય લેણું-દેણું વાળી બાકીની લેણા-દેણી નક્કી કરવી. આ રીતે

અક્ષર ચક્ર.

અક્ષરો	રાશિ	નક્ષત્ર	ગેહિનિ	ગણ	નાડી	યુજી	વર્ગ	ભતિ	સ્વામી
અ	મે.	કૃત્તિ	મેષ	રા.	અ.	પૂ.	અ.	ક.	ભૌ.
ઇ ઉએ	વ.	કૃત્તિ	મેષ	રા.	"	"	"	વૈ.	શુ.
ઓ	ટ.	રોહિ	સાપ	મ.	"	"	"	વ.	"
કાકી	મિ.	મૃગ	સાપ	દે.	મ.	"	ક	શુ.	શુ.
કું	મિ.	આર્દ્રા	કૂત.	મ.	આ.	મ.	"	શુ.	શુ.
કે કે	મિ.	પુન	બિહા.	દે.	"	"	"	"	"
ખા	મ.	અભિ	નોળી.	વિષા	+	પ	"	વૈ.	શ.
ખીખુ	મ.	શ્રવ	વાનર	દે	અ.	પ	"	વૈ.	"
ખેખો	મ.	ધનિ	સિંહ	રા.	મ.	પ	"	વૈ.	"
ગ ગી	કું.	"	"	"	"	"	"	શુ.	"
ગુ ગે	"	રાત	ધોડો	રા.	આ.	"	"	"	"
ગો	મિ.	આર્દ્રા	કૂત.	મ.	આ	મ	"	શુ	શુ.
ઘ ઙ	મી.	રેવ	સાથી	દે.	અ.	પૂ	અ	આ.	શુ.
ઘા ઘી	મે.	અશ્વિ	ધોડો	દે	આ.	પૂ	"	ક.	મ.
ઘુ ઘે	મિ.	આર્દ્રા	કૂત.	મ.	આ.	મ.	"	શુ.	શુ.
ઘો	મ.	ક. પા	નોળી.	મ.	અ.	પ	"	વૈ.	શ.
ચ ઞ	મ.	અભિ	નોળી.	વિષા	+	પ	"	"	"
ચા ચી	મી.	વિષા	માવ	"	મ.	પ	"	આ.	શુ.
ચુ ચે	સિ	પેશ	કાવ	મ		મ	૮	૮	૮

10

11
12
13
14
15

16

17

18

બા બી	ધ.	મૂળ	કૂતરો	રા.	આ.	પ	પ	ક્ષ.	ગુ.	૧
બૂ	ધ.	પૂ-પા.	વાંનરો	મ.	મ.	પ	"	ક્ષ.	ગુ.	૨
બે	ધ.	ઉ-પા.	નોળા.	મ.	અં.	પ	"	"	"	૩
બો	મ.	"	"	"	"	"	"	વૈ.	શ.	૩
મા મી	સિં.	મધા	ઉંદર	રા.	અં.	મ	"	ક્ષ.	સ.	૧
મૂ મ										
મો	"	પૂ-શ.	ઉંદર	મ.	મ.	મ	"	"	"	૨
યા યી	વી.	ન્યે.	હરણ	રા.	આ.	પ	પ	ધા.	મં.	૬
યૂ										
યે યો	ધ.	મૂળ	કૂતરો	"	આ.	પ	"	ક્ષ.	ગુ.	૧
ર ઋ	દુ.	ચિત્રા	વાંનરો	"	મ.	મ	"	શુ.	શુ.	૫
૨										
રે રો	"	સ્વાતિ	બેંશ	દે.	અં.	મ	"	"	"	૬
સા	મે.	અશ્વિ.	ઘોડો	દે.	આ.	પૂ	"	ક્ષ.	મં.	૧
હી હી	મે.	ભર.	હાથી	મ.	મ.	પૂ	"	ક્ષ.	"	૨
મે મો										
વા વી	વૃષ	રોહિ.	સાપ	"	અં.	પૂ	"	વૈ.	શુ.	૪
વૂ										
વે વો	વૃષ	મૃગ	"	દે.	મ.	"	"	"	"	૫
શ	મી.	ઉ-આ.	ગાય	મ.	"	પ	શ	ધા.	ગુ.	૮
ષ	ક.	હસ્ત	બેંશ	દે.	આ.	મ	"	વૈ.	લુ.	૪
સસીસ	કું.	શત.	ઘોડો	રા.	આ.	પ.	"	શુ.	શ.	૬
સે સો	"	પૂ-આ.	સિંહ	મ.	"	"	"	"	"	૭
હા	મિ.	પુન.	નિલા	દે.	"	મ.	"	"	લુ.	૬
હી	દ.	પુન.	"	"	"	"	"	ધા.	મં.	૬
દે	દ.	પુષ્ય	ઘેટો	દે.	મ.	મ	દ	ધા.	મં.	૮
દો										

“ વિદ્યારમ્ભે ગુરુઃ શ્રેષ્ઠો, મધ્યમૌ મૃદુ ભાસ્કરૌ ।

મરણં મન્દભૌમામ્યાં, નો વિદ્યા વુધસોમયોઃ ॥૧॥ ”

અર્થ—“વિદ્યારંભમાં ગુરુ શ્રેષ્ઠ છે, શુક અને રવિ મધ્યમ છે, શનિ અને મંગળવડે મૃત્યુ થાય છે, તથા બુધ અને સોમવારે વિદ્યા ચઢતી નથી ॥૧॥” બૃહદ્વલ્લયોત્તિઃસારમાં કહ્યું છે કે—

“ વિદ્યારમ્ભઃ સુરગુરુસિત્તજ્ઞેષ્વમિષ્ટાર્થદાયી ”

અર્થ—“ ગુરુ શુક અને બુધવારે કરેલ વિદ્યારંભ અભીષ્ટ અર્થને દેનાર છે.” ઉદયપ્રભસૂરિજી કહે છે કે—વિદ્યારંભમાં સાતવારો અનુક્રમે—આયુષ્ય, જડતા, મૃત્યુ, લક્ષ્મી, બુદ્ધિ, સિદ્ધિ અને મૃત્યુ આપે છે.

અન્યકાર સૂરિ મહારાજ બીજી ગાથાથી જ્ઞાન લખવાના નક્ષત્રો જણાવતાં કહે છે કે—મૃગશર, આર્દ્રા, પુષ્ય, પૂર્વાફાલ્ગુની, પૂર્વાષાઢા, પૂર્વાભાદ્રપદ, મૂળ, અશ્લેષા હસ્ત, અને ચિત્રા; એ દસ નક્ષત્રો જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરનારાં છે. આ દસ નક્ષત્રોને સ્થાનાંગસૂત્રમાં જ્ઞાન લખવામાં શ્રેષ્ઠ કહેલા છે. અન્ય સ્થાને બીજા પાંચ નક્ષત્રો કહ્યા છે. નારચંદ્ર અને ‘આરંભસિદ્ધિમાં જ્ઞાન લખવા માટે—અશ્વિની, મૃગશર, આર્દ્રા, પુનર્વસુ, પુષ્ય, અશ્લેષા, પૂર્વાફાલ્ગુની, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, મૂળ, પૂર્વાષાઢા, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા અને પૂર્વાભાદ્રપદ એ સોળ નક્ષત્રો શુભ કહ્યા છે બૃહદ્વલ્લયોત્તિઃસારમાં શતભિષાને ન સ્વીકારતાં અભીષ્ય અને રેવતી સાથે સત્તર નક્ષત્ર, તથા મુહૂર્તચિંતામાળામાં આર્દ્રા નક્ષત્ર સિવાયના પંદર નક્ષત્ર પણ મતાંતરે તો ધ્રુવ મૈત્ર અને રેવતી નક્ષત્રને શુભ કહેલ છે.

જ્ઞાન પ્રાપ્તિ માટે બન્ને પદ્ધતી ૨-૩-૫-૬-૧૦-૧૧ અને ૧૨ તિથિઓ શુભ છે. વર્ત્ય તિથિઓ માટે નારચંદ્રમાં કહે છે કે—

૧ વિદ્યારમ્ભોશ્ચ મૃદુ-પૂર્વાંગુ વૃત્તત્ત્વતઃ ।

દશત લક્ષ્મીનિરુદ્ધાનિ-રિચાનુ પદવદ્ ૪ ૧ ॥

રાશિમાં ચંદ્ર હોય, અને ચોથામાં સૌમ્ય શ્રેણી હોય તો નૃત્ય તથા કાવ્યનો આરંભ કરવો.

શુભ શ્રેણી ઉદયમાં હોય, પાપ શ્રેણી ઉદયના ન હોય, અને ખુધની રાશિમાં ચંદ્ર હોય તો મંત્ર વિગેરે શ્રદ્ધા કરવાં અન્યસ્થાને કહ્યું છે કે—

“ અતળત્રયે મધ્યા પૂર્વા-જુરુપાનેવતીત્રયે ।

પુનર્મે સ્વાતિમે સૂર્યે, શુક્રે જૈનાગમં પઠેત્ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“ શ્રવણ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા, મધ્યા, પૂર્વાશ્વિની, પૂર્વાષાઢા, પૂર્વાભાદ્રપદ, અનુરાધા, રેવતી, અશ્વિની, ભરણી, પુનર્વસુ, અને સ્વાતિ નક્ષત્રમાં તથા રવિ અને શુક્ર વારે જૈનાગમ ભણવું. ॥ ૧ ॥ ”

હવે એ ગાથાથી લોચનાં નક્ષત્રો કહે છે—

પુણવસુ ઓ પુસ્સો ઓ, સંવણો ઓ ધણિટ્ટિયા ।

એહિં ચડહિં રિક્ષેહિં, લોઞ્ઞકમ્માણિ કારણ ॥ ૧૦૪ ॥

કિત્તિઆહિં વિસાહાહિં, મહાહિં ભરણીહિ ઓ ।

એહિં ચડહિં રિક્ષેહિં, લોઞ્ઞકમ્માણિવજ્જણ ॥ ૧૦૫ ॥

અર્થ—પુનર્વસુ પુખ્ત શ્રવણ અને ધનિષ્ઠા, આ ચાર નક્ષત્રમાં લોચકર્મ કરવું. ॥ ૧૦૪ ॥ કૃત્તિકા વિશાખા મધ્યા અને ભરણી, આ ચાર નક્ષત્રમાં લોચકર્મ વર્જવું. ॥ ૧૦૫ ॥

વિવેચન—નવા બાગકને કે નવદીક્ષિત શિષ્યને પ્રથમ સૌર કે લોચ કરાવવો હોય ત્યારે પુનર્વસુ પુખ્ત શ્રવણ અને ધનિષ્ઠા નક્ષત્રો હોય તો અત્યંત શુભ છે, પણ કૃત્તિકા વિશાખા મધ્યા અને ભરણી એ ચારમાંથી હરકોઈ નક્ષત્ર હોય તો અત્યંત અશુભ છે. અહીં આપેલ કૃત્તિકાદિ ચાર નક્ષત્રોને ગણિ-વિદ્યાપ્રદીર્ણુકમાં પણ વર્જ્યજ્ઞ દર્શાવે છે.

છુટતાં, ચરામાં, ઓના કાર્યમાં, તીર્થમાં અને મંતાદિકમાં
ક્ષૌર કરાવવું હોય તો ઉપરોક્ત વાર, નક્ષત્ર, નવમો દિવસ,
વિગેરે શુદ્ધિ જોવાની આવશ્યકતાજ નથી.

રાજના ક્ષૌર માટે ઉદયપ્રભસૂરિ કહે છે કે—રાજાએ
પાંચમે પાંચમે દિવસે, શુભ તારાએ, અને શુભ કાળહોરામાં
શ્મશ્રુકર્મ કરાવવું; તથા નખ ઉતારવા માટે ક્ષૌરનાં નક્ષત્રો,
રવિ સિંચાયાના વારો અને તે દરેકની હોરા શુભ છે.

હવે કર્ણવેધ અને રાજના દર્શનનાં નક્ષત્રો કહે
છે—(માલિની છંદ)

મિગ-અણુ-પુણ પુસ્તા જિઠ્ઠ-રેવ-ડસ્તિણીઆ,
સવણ-કર-સચિત્તા સોહણા કરણવેહે ।

કર-સવણ-ડણુરાહા રેવ-પુસ્ત-ડસ્તિણીઆ,
મિગ-ધણિ-ધુવ-ચિત્તા દંસણે ભૂવર્ણા ॥ ૧૦૬ ॥

અર્થ—કર્ણવેધમાં મૃગશર, અનુરાધા, પુન-
ર્વસુ, પુષ્ય, જ્યેષ્ઠા, રેવતી, આશ્વિની, શ્રવણ, હસ્ત,
અને ચિત્રા, નક્ષત્રો શુભ છે. તથા રાજના દર્શનમાં
હસ્ત, શ્રવણ, અનુરાધા, રેવતી, પુષ્ય, આશ્વિની,
મૃગશર, ધનિષ્ઠા, ધ્રુવ અને ચિત્રા નક્ષત્રો મારાં છે.

વિવેચન—જાણકને કે મુનિરાજને કર્ણવેધ કરાવવો
હોય ત્યારે જો મૃગશર, અનુરાધા, પુનર્વસુ, પુષ્ય, જ્યેષ્ઠા,
રેવતી, આશ્વિની, શ્રવણ, હસ્ત અને ચિત્રા નક્ષત્ર હોય તો
શુભ છે. ઉદયપ્રભસૂરિ—કર્ણવેધમાં ધનિષ્ઠા તથા વ્રણ ઉત્ત-
રાનો, અને મુદૂર્ત ચિંતામણિકાર—રોહિણી, મૃગ,
શતભિષા, સ્વાતિ, તથા વ્રણ ઉત્તરા નક્ષત્રનો પણ સ્વીકાર
કરે છે. આવી નક્ષત્રોની શુદ્ધિ અતિ આવશ્યક માનેલ છે, પણ
મુદૂર્ત ચિંતામણિમા કહ્યું છે કે—જન્મના વિષમ વર્ષે,
મામામ. વૈષ પોષ અને જન્મમાસ સિવાયના માસના રિષ્ટા
નિવાયની વિષમ તિથિઓના રવિ માંમ પુષ્ય કે શુક્રવારને

બહુ આવે છે; મંગળવાર હોય તો પહેરનારને શોક રહ્યા કરે છે; શનિવાર હોય તો મેલું રહ્યા કરે છે, અને બુધ ગુરુ કે શુક્ર હોય તો દરેક રીતે આનંદ પ્રવર્તે છે. અન્ય સ્થાને કહ્યું છે કે—બુધ ગુરુ અને શુક્રવારે નવું વસ્ત્ર ધારણ કરવાથી ધન જ્ઞાન અને સુખ મળે છે. બૃહજ્ઞયોતિઃસારમાં કહ્યું છે કે—શુક્રવારે પહેરેલ નવું વસ્ત્ર પ્રિયસંગમ માટે થાય છે અહીં દર્શાવેલ વારો વિશેષતાએ સાધુના શ્વેત વસ્ત્ર માટે છે એટલે દરેક પ્રકારનાં વસ્ત્રો માટે સામાન્ય રીતે શુભાશુભ સમજવાના છે. જેથી કેટલાએક આચાર્યો વિવિધરંગી વસ્ત્રો માટે કહે છે કે—મંગળ વિગેરે છ વારોમાં અનુક્રમે લાલ, લીલું, શ્વેત, શ્વેત, કાળું અને પીળું વસ્ત્ર પહેરવું તે શુભ છે. અહીં એમ માની શકાય છે કે—બુધ ગુરુ અને શુક્રવારે દરેક રંગનાં નવાં વસ્ત્રો પહેરી શકાય છે. વળી જે ગ્રહનો જેવો રંગ છે તેવા રંગનાં વસ્ત્રો તે ગ્રહના વારે ધારણ કરે તો વિરૂદ્ધ વાર પણ શુભ છે. નવી કાંબળી ધારણ કરવામાં રવિ પણ શુભ છે. નવા વસ્ત્રમાં દગ્ધા તિથિ અશુભ છે અને ૧-૨-૩-૧૩-૧૫ અતિ શુભ છે.

નક્ષત્રો માટે ઉદયપ્રભસૂરિ કહે છે કે—નવાં વસ્ત્ર ધારણ કરવામાં અશ્વિની, રોહિણી, પુનર્વસુ, પુષ્ય, ઉત્તરાશ્વિની, હસ્ત, ચિત્રા, સ્વાતિ, વિશાખા, અનુરાધા, ઉત્તરાષાઢા, ધનિષ્ઠા, ઉત્તરા ભાદ્રપદ અને દેવતી નક્ષત્રો શુભ છે. તેની ટીકામાં કહ્યું છે કે—આશ્વિની વિગેરે નક્ષત્રોમાં નવું વસ્ત્ર ધારણ કરે તો અનુક્રમે ૧ નષ્ટ વસ્તુની પ્રાપ્તિ, ૨ મૃત્યુ, ૩ અગ્નિદાહ, ૪ અર્થ સિદ્ધિ, ૫ મૂલક ભય, ૬ મૃત્યુ, ૭ ધનપ્રાપ્તિ, ૮ ધનપ્રાપ્તિ, ૯ શોક, ૧૦ મૃત્યુ, ૧૧ રાજભય, ૧૨ સંપત્તિ, ૧૩ કાર્યસિદ્ધિ, ૧૪ વિવાહપ્રાપ્તિ, ૧૫ મિદાહ, ૧૬ પ્રીતિ, ૧૭ મિત્રપ્રાપ્તિ, ૧૮ વસ્ત્રહરણ, ૧૯ જાગમાં નાશ, ૨૦ રોગ, ૨૧ અતિ મિદાહ, ૨૨ નેત્ર વ્યાધિ, ૨૩ ધાન્યપ્રાપ્તિ, ૨૪ વિપ્લવ, ૨૫ જાગભય, ૨૬ ધનપ્રાપ્તિ; અને ૨૭ રત્નપ્રાપ્તિ; એ પ્રમાણે ૨૭ મળે છે.

14

15

16

17

18

19

20

21

22

વિગેરે પડે તો તે શુભ અંશ હોય તો પણ તેનું ક્ષણ અશુભ જ મળે છે. આ પ્રમાણે પથારી આસન વિગેરેમાં પણ શુભ-શુભ ક્ષણ સમજવું.

વળી ચારેના અંશમાં કાટે બળે કે ખરડાય ત્યારે કમળ છત્ર, ધ્વજ, તોરણ, મૃગ, કમ્બુ અને અષ્ટ મંગળ વિગેરેની આકૃતિ થાય તો તે શુભ છે; અને ખર, ઉંટ, કાક, સાપ, શિયાળ, ધુવડ, કૂતરો કે વરૂ વિગેરે આકૃતિ થાય તો દેવાંશ હોય છતાં અશુભ છે નાના બાળકને પ્રથમ વસ્ત્ર પહેરાવવું હોય ત્યારે ૧-૨-૩-૪-૭-૧૧-૧૩ તીથીઓ સોમ બુધ ગુરુ શનિ અશ્વિની રોહિણી હસ્ત અશ્લેષા વિશાખા ત્રણ ઉતરા અને રેવતી શ્રેષ્ઠ છે.

નવાપાત્ર વાપરવાનાં નક્ષત્ર અને વાર કહે છે.

મિગ-પુસ્ત-ઽસ્તિણી હત્થા-ઽણરાહા ચિત્ત-રેવડે ।
સોમો ગુરુ ં વારા, પત્તવાવરણે સુહા ॥ ૧૦૮ ॥

અર્થ-મૃગશર, પુષ્ય, અશ્વિની, હસ્ત, અનુરાધા, ચિત્રા અને રેવતી નક્ષત્રો; તથા સોમ અને ગુરુ એમ બે વારો પાંત્ર વાપરવામાં સારાં છે. ॥ ૧૦૮ ॥

વિવેચન- નવાં પાત્રાં વાપરવાં હોય ત્યારે સોમવાર અને ગુરુવાર; તથા અશ્વિની, મૃગશર, પુષ્ય, હસ્ત, ચિત્રા, અનુરાધા, અને રેવતી નક્ષત્રો હોયતો શુભ છે. અન્યસ્થાને- બુધ સ્વાતિ અને શ્રવણ નક્ષત્રો પણ શુભ કહ્યા છે.

હવે નષ્ટ પ્રાપ્તિનાં નક્ષત્રો કહે છે-

જામાઈમુહા ચડ ચડ,
અસિણાઈ કાણ ચિપડ સજ્જંધા ।
દુસુ વત્ત જાઈ સજ્જે,
અંધે લલ્લમડ ગયં વત્યુ ॥ ૧૦૯ ॥

હવે નક્ષત્રાસિની બીજી રીત કહે છે—

રવિરિક્તવા છબ્બાલા, વારસ તરુણા નવ પરેથેરા।
થેરે ન જાઈ તરુણે—હિં જાઈ વાલે મમડ પાસે ॥૧૧૦॥

અર્થ—રવિ નક્ષત્રોમાં છ બાળક છે, બાર જુવાન છે, અને પછીનાં નવ સ્થવિર છે. તેમાં—સ્થવિર-૪૬ નક્ષત્રમાં ગયેલ વસ્તુ જતી નથી, જુવાન નક્ષત્રની વસ્તુ જાય છે, અને બાળક નક્ષત્રની વસ્તુ પાસે ભમે છે. ॥ ૧૧૦ ॥

વિવેચન—રવિ નક્ષત્રથી ચંદ્ર નક્ષત્ર સુધી ગણવું. તેમાં પહેલાનાં છ નક્ષત્રો બાળનક્ષત્રો છે. વસ્તુ ચોરાઈ હોય ત્યારે આ છ પૈકીનું હરકોઈ નક્ષત્ર હોય તો જાણવું કે—ચોરાયેલ વસ્તુ પાસેની ભૂમિમાં છે, ઠેકાણે પડી નથી, તેમ દૂર ગઈ નથી. પછીનાં બાર નક્ષત્રો જુવાન છે. આ નક્ષત્રોમાં વસ્તુ ચોરાય તો જાય છે, પાછી આવતી નથી. અને છેલ્લાં નવ નક્ષત્રો ૪૬ છે જેમ ૪૬ પુરૂષ હરી-ફરીને ઘેર આવે છે, તેમ ૪૬ નક્ષત્રમાં ગયેલ વસ્તુ માલીકની પાસે પાછી આવે છે. રાશિ અને શ્રદ્ધાદ્વારા ગત વસ્તુનું જ્ઞાન સહેલાઈથી થાય, તે માટે શ્રી નરચંદ્રસૂરિ સર્વજ્ઞ પ્રશ્નશતકમાં કહે છે કે—

વસ્તુ ગઈ હોય ત્યારે તારકાલિક લગ્નકુંડળીમાં કે પ્રશ્નકુંડળીમાં તપાસ કરવી. લગ્નેશ ઉપરથી વસ્તુ સ્વામીનું; ધનપતિ ઉપરથી ચોરાયેલી વસ્તુ આકૃતિ અને ધાતુ વિગેરેનું; ધનેશ સાથેના શ્રદ્ધાની સંખ્યાથી ચોરાયેલી વસ્તુની સંખ્યાનું; સમયેશ શ્રદ્ધાથી વસ્તુ સંતાડી હોય તે ઉપર—શ્રદ્ધા સ્થાનનું; અદ્યેશ ઉપરથી ચાર, ચોરની જાતિ, વય અને સંખ્યાનું; અદ્યેશવાળા જુવન ઉપરથી ચોરનું નામ, અને જનતા લગ્નેશ ઉપરથી દિશાનું જ્ઞાન થાય છે. આ ચારે પતિ-

ચોરી અને રોગ-જ્ઞાન ચક્ર.

નક્ષત્ર.	નેત્ર.	દિશા.	વસ્તુપ્રાપ્તિ વર્ષ + દિન.	વાર યોગે રોગ પીડા દિન.	રોગ		
					પાદ. ૧	પાદ. ૨	પાદ. ૩
અં	કા	દ	મળે	સો. શુ. ૨૧	૧૦	૭૭	૩૨
ભં	ચિ	પ	૩ દિન	૨૦ ભુ. શ. મૃ.	૯	૦	૦
કું	દે	ઉ	ધીમે	ગુરુ ૨૮	૫૦	૧૦	૦
રૌ	આં	પૂ	ગુરત	શં ૭	૯	૧૩	૧૦
મૃં	કા	દ	ચોકું	૨-મૃત્યુજ	૭	૧૩	૧૦
આં	ચિ	પ	શોધવાથી	મં. શુ. મૃત્યુ	૧૫	૧૨	૪૯
પૂં	દે	ઉ	નહી	સો. શુ. મૃત્યુ	૪૫	૭	૨૫
પું	આં	પૂ	મળે	૨. ભુ. શ. ૨૫	૭	૧૨	૨૧
અં	કા	દ	નહી	સો. શુ. ૧૬	૯	૦	૪૫
મં	ચિ	પ	મળે	૨. ભુ. શ. ૧૩+મૃ	૭	૨૦	૦
પૂં	દે	ઉ	નહિજ	સો. શુ. ૧૧	૧૩	૭	૦
ઉં	આં	પૂ	૫ + ૨૫	સો. શુ. (૨૫)	૧૪	૭	૮
દં	કા	દ	૫-૩+૬૦+૩	૨. ભુ. શ. ૧૦	૮	૪	૫
ચિં	ચિ	પ	૩૦ + ૫-૧	સો. શુ. (૧૭)	૩	૯	૧૦
સ્વાં	દે	ઉ	૮ + ૧	૨. ભુ. શ. ૧૦	૧૦	૧૨	૦
વિં	આં	પૂ	૧	૨. શ. ૧૫	૪૮	૧૨	૨૫
અં	કા	દ	૩+૧૦+૧૫	ભુ. (૧૭)	૭	૧૫	૦
ભં	ચિ	પ	૫-૧+૩૦+૩	શુ. ૩૨ + મૃ.	૪૫	૧૬	૦
કું	દે	ઉ	નહિજ	૨. સો. શ. (૭)	૧૫	૦	૦
રૌ	આં	પૂ	ગુરત	સો. ભુ. ૫+૧૦	૯૦	૧૬	૦
ઉં	કા	દ	૧૫ + ૨૫	શુ. ૨૦	૧૫	૧૨	૨૦
અં	ચિ	પ	નહી	૨. ભુ. ૨૦	x	x	x
મં	દે	ઉ	નહી	૨. મં. મૃત્યુ	૭	૨૦	૧૬
પૂં	આં	પૂ	૧ + મળે	૨. મં. (૧૫)	૨૭	૨૦	૯
પું	કા	દ	૨૮	શુ. શુ. ૮	૮	૧૮	૧૬
ઉં	ચિ	પ	ગુરત	૨. મં. ૧૦	૯	૦	૧૨
સ્વાં	દે	ઉ	નહી	સો. ભુ. ૨૫	૧૦	૨૦	૨૦
વિં	આં	પૂ	૧૮	પ્ર. શુ. ૧૫+(૧૫)	૮	૬૩	૦

હીં: મુનિ રત્નવિજય.

નારચંદ્ર.

+ જયવા. ( ) તેજા વિષમાં મરે, મૃત મૃત્યુ

સર્પદંશ વિષે કહે છે-

વિસાહા કિત્તિઆ-ડસેસા,
મૂલડદા ભરણી મહા ।
પ્યાહિં અહિણા દદ્દો,
કદ્દેણાવિ ન જીવડ ॥ ૧૧૧ ॥

અર્થ—વિશાખા, કૃત્તિકા, અશ્લેષા, મૂળ,
આર્દ્રા, ભરણી અને મધ્યામાં જેને સર્પ ડસ્યો હોય
તે કષ્ટે કરીને પણ જીવે નહિ ॥ ૧૧૧ ॥

વિવેચન—ભરણી, કૃત્તિકા, આર્દ્રા, અશ્લેષા, મધ્યા,
વિશાખા અને મૂળ; આ નક્ષત્રો કૂર છે; તેથી તેમાં સર્પ
ડસ્યો હોય તો તે મનુષ્ય કોઈ પણ રીતે બચી શકતો નથી.
વિવેક ૧વલાસમાં તો અશ્વિની, રોહિણી, ત્રણ પૂર્વા, ૫-૬
-૮-૯-૧૪ અને ૦)) તિથિઓ, રવિ મંગળ અને શનિવાર,
સવાર-સાંજની સંધ્યા અને સંક્રાન્તિ કાળમાં પણ ડંખમૂ-
ત્યુયોગ કહેલ છે.

હવે રોગશાન્તિનાં નક્ષત્રો કહે છે-

પુણ-પુસ્ત-ઉફા-ઉમ-રો--
હિણીહિં રોગોવસમ સત્ત દિણે ।
મૂલ-સ્તિણિ-કિત્તિ નવમે,
સવણ-ભરણિ-ચિત્ત-સપમિસેગદસે ॥ ૧૧૨ ॥
ધણિ-કર-વિસાહિં પક્ષ્વે,
મહ વીસડમે ઉપા-મિગે માસે ।

ચરલહું મિતં મૂલે રોગનિન્નાસ હેઝ,
 હવઙ્ગે સ્વલુ પડત્તં ઓસહં વાહિઆણં ।
 મિગુ-સસિ-પુણ-જિઢ્ઠા-ડસેસ-સાઙ્ગે મહાર્હિ,
 નય કહંવિ વિહેયં રોગમુત્તે સિણાણં ॥૧૧૪॥

અર્થ—ચર, લધુ, મૃદુ અને મૂળ નક્ષત્રોમાં રોગીને ઔષધ આપ્યું હોય તો તે રોગના નાશનો હેતુ થાય છે; અને રોગમુક્ત પુરૂષે કોઈ પણ રીતે શુક્રવાર, સોમવાર, પુનર્વસુ, જ્યેષ્ઠા, અશ્લેષા, સ્વાતિ અને મંઘા નક્ષત્રમાં સ્નાન કરવું નહિં. ॥ ૧૧૪ ॥

વિવેચન—પ્રથમ ઔષધ ખાવું હોય ત્યારે ચર, લધુ, મૃદુ અને મૂળ નક્ષત્રો; અર્થાત્—અશ્વિની, મૃગશર, પુનર્વસુ, પુષ્ય, હસ્તા, ચિત્રા, સ્વાતિ, અનુરાધા, મૂળ, અભીજિત, મ્રગલ, ધનિષ્ઠા, શતભિષા અને દેવતી નક્ષત્ર હોય તો રોગનો નાશ થાય છે; અને દેહપુષ્ટિ થાય છે. અહીં વારો દર્શાવ્યા નથી, પણ ઔષધ લેવામાં રવિ અને સોમવાર શુભ છે, દ્વિસ્વભાવ લગ્ન તથા ભદ્રા કરણ સારાં છે. અન્ય સ્થાને વ્યાધિના પ્રતિકારમાં તિલ્લુ નક્ષત્ર ઉત્તમ માનેલ છે.

પ્રશ્નશતકમાં કહ્યું છે. કે—પ્રશ્નકુંડળીમાં જન્મ નક્ષત્ર અશુભ છે, ૧૪-૭-૧૦ ભુવનો અને તેના અધિપતિઓ અનુક્રમે—વૈધ, ઔષધ, રોગ અને રોગીના સંબંધવાળા છે. એટલે—તે તે સ્થાનોની પરસ્પર મૈત્રી ઉપરથી વૈધ ઔષધ વિગેરેની અનુકૂળતા-રોગ, પરસ્પરની શત્રુતા ઉપરથી વૈધ ઔષધાદિની પરસ્પર પ્રતિકૂળતા-ક્રમેજ, શુભ ઘટનાના સંયોગથી વૈધ વિગેરે વડે રોગહારિ. અને કુર ઘટનાના સંયોગથી વૈધ વિગેરે વડે રોગ વૃદ્ધિ વિગેરેનું જ્ઞાન થાય છે.

૧૧ી લગ્નમા રહલા ઘટના ઉપરથી પત્નિના-૬ પુત્રોના તેની વયસ્થિતિ. ભા. ૧. વર્ણ. ૬૫૨૨. ન. વિગેરેનું. અનુક્રમે. ૧૬ ઉપ

દિન, વિષ્ટિકરણ, વૈધૃતિ અને વ્યતિપાત યોગમાં અભ્યંગ સ્નાન કરવું નહિ.

બૃહજ્જયોતિષસારમાં કહ્યું છે કે—રાવ વિગેરે સાતે વારામાં અભ્યંગ-સ્નાન કરે તો અનુક્રમે તાપ, કાંતિ, મૃત્યુ, લક્ષ્મી, ધનનાશ, વિપત્તિ અને સંપત્તિ રૂપી ફળ મળે છે.

હવે મૃત્યુયોગ કહે છે—

નામનક્ષત્રમર્તિકદૂ, એકનાડીગયા જંયા ।

તયા દિગે ભવે મચ્ચૂ, નન્નહા જિણભાસિચ્ચા ॥૧૧૫॥

અર્થ—જ્યારે નામરાશિનું નક્ષત્ર, સૂર્ય અને ચંદ્ર એક રાશિમાં આવે ત્યારે—તે દિને મૃત્યુ થાય છે, એમ જિનવચન છે, જે અન્યથા થતું નથી.

વિવેચન—જિનેશ્વર ભગવંતનું એવું વચન છે કે—ત્રિનાડીચક્રની હરકોઈ એક નાડીમાં જ્યારે રોગીનું નામનક્ષત્ર સૂર્યનક્ષત્ર અને ચંદ્રનક્ષત્ર એકી સાથે આવે ત્યારે તે રોગીનું મૃત્યુ થાય છે; આ વચનમાં કદાપિ ફેરફાર થતો નથી. અહીં નામનક્ષત્ર કહેલ છે, તેથી જન્મનક્ષત્ર લેવાય છે, પણ મુખ્યતા નામની છે.

અન્યસ્થાને તો કહ્યું છે કે—રોગીના જન્મનક્ષત્રની એક નાડીમાં જ્યાંયુધી સૂર્ય રહે ત્યાંયુધી કદ રહ્યા કરે છે, એક નાડીમાં ચંદ્ર હોય તો આઠ પહોર પીડા રહે છે, અને તે સાથે ત્યાં ફર મોડો હોય તો તેજવળતે મૃત્યુ થાય છે. (આ० ૩૧૭) આરંભસિદ્ધિમાં કહ્યું છે કે—ત્રીજી પાંચમી અને સાતમી તારામાં રોગ થાય તો અતિદુઃખ અથવા મૃત્યુ થાય છે, અને પૂર્વે કહેલ પૂર્વા વિગેરે નક્ષત્રનો રોગી પણ મૃત્યુ પામે છે. નારચંદ્રમાં કહ્યું છે કે—

“ ડગલગરીદા વાસવેન્દ્રો ત્રિપૂર્વા,

વન્નદનવિશામ્વા પાપચારેજ યુક્તા ॥

મરણ્યાં શનિવારે ચ, પૂર્ણાહ્ન્યતિથિપંચકે ।
યોગેડસ્મિન્ વ્યાધિરુત્પન્નો, ન સિધ્યતિ કદાચન ॥ ૨ ॥ ”

અર્થ—“ લોભ અને કૃત્તિકામાં નંદા તિથિ હોય,
અને અશ્લેષામાં ભદ્રા હોય, શુક્ર અને મઘામાં જ્યા હોય,
અને ધનિષ્ઠામાં રિક્તા હોય, તેમજ શનિ અને ભરણીમાં
તિથિ હોય, તો આ પ્રમાણેના તિથિપંચક યોગમાં
જન થયેલ વ્યાધિ કોઈ રીતે સાધ્ય થતો નથી ॥ ૧-૨ ॥ ”

મુંડે માથે તેલ ચોપડી ગંધેડે બેસી દક્ષિણમાં જવાનું
પ્ર આવે, સૂર્યોદયકાળે શિયાળ આરડતો સામે આવે, અતિ
દા થાય, શરીરના રંગમાં વિકાર થાય, માનસિક શાંત
ધી વિગેરે પ્રકૃતિનો અણચિંતબો ડેરફાર થાય, હરકોઈ
ભાવમાં તક્ષવત પડે, છાયામાં માથા પિનાનું ધડ બુએ,
ધી રાત્રે ઈંદ્ર ધનુષ્ય દેખાય, એકીકાલે ચારે દિશામાં ઈંદ્ર
નુષ્ય દેખાય, ચંદ્રતારા વિગેરે રાત્રે ન દેખાતાં દિવસે દેખાય,
વસે ચંદ્રઅહણુ બુએ, અસ્તિજ્યોત નાશ પામે, અરૂંધતી
જેઠ્ઠાઅ) ધ્રુવ (નાસાઅ) પાપણુ અને તારા ન દેખાય, નેત્રો
જાં-જ્યોતિહીન-ઉંડાં કે મંદ દષ્ટિવાળાં થાય, શબ્દન સાંભળે,
વાને ઓલવાયાની વાસ ન જાણે; નાક-પોણું, કાણું, સૂકું,
તડું, વાંકું, મુંઘવામાં અશક્ત, ફાટેલ, પીડાવાળું, કે તનક
મારતું થઈ જાય; મિત્રનું હિત વચન રૂચે નહીં, હૃદય પગ
પાણી ટાઢા પડતાં માથામાં ગરમી વ્યાપે, માથામાં પરસેવો
અને મુખમાં શ્વાસ થતાં હાથ પગ ગળું અને લમણાની આઠ
ધમનીઓ ધીમી પડી જાય, પાંચે ઈંદ્રિયો પોતપોતાના કાર્યમાં
મંદ શક્તિવાળી બને, ગતિ-વાસ-સ્વાદ કે દેહરંગમાં ફેરફાર
થતાં શરીરમાં કંપ દેખાય, જીભ-દાંત કાગા અને મોડું લાલ
થાય, વાન અને પિત્તની નાડીનું સ્થાન બદલાતાં ગળામાં કફ
આવે, એક રોગના વેગમાં વેગથી બીજો રોગ ઉત્પન્ન થાય,
લાગનો રંગ બદલાતાં સ્વાસ કાસવાળો થાય તથા સ્વર બેચી
જાય, એક સાથે મંદસ્વર મલરોગ કાસ (ખાંસી) સ્વાસ ચોષ

હવે નાડીચક્રની રચના કહે છે—

આઈ અદ્વા મિગં અંતે, મજ્જે મૂલં પદ્મિઅં ।
રવિન્દુજન્મનક્ષત્તં, તિવિદ્ધો ન હુ જીવઈ ॥૧૧૬॥

અર્થ—પ્રથમ આદ્રા, છેલ્લું મૃગશર, અને
મધ્યમાં મૂળ નક્ષત્ર સ્થાપવું; પછી સૂર્ય નક્ષત્ર ચંદ્ર-
નક્ષત્ર અને જન્મનક્ષત્ર એ ત્રણનો વેધ થાય તો તે
જીવે નહિં. ॥ ૧૧૬ ॥

વિવેચન—ત્રિનાડીવાળા સર્પની આકૃતિ કરવી, અને
ત્રણે રેખાને દાબે એમ સિદ્ધિર્લાંઠીમાં નક્ષત્રો સ્થાપવાં.
અથવા ત્રણ પંકિત કરવી; અને ક્રમે તથા ઉત્ક્રમે નક્ષત્રો
સ્થાપવા, જેમાં પ્રથમ આદ્રા સ્થાપવું, અંતે મૃગશર સ્થાપવું,
અને મધ્યમાં મૂળ નક્ષત્ર સ્થાપવું. અહીં મૂળ નક્ષત્રને મધ્યમાં
સ્થાપવાનું કહ્યું છે, એટલે—અભીચ સિવાયના સત્યાવીશ
નક્ષત્રો લેવા એવો પણ ખુલાસો થાય છે.

નાડીચક્ર.

નાડી ૧	આ	પૂ	હિ	અ	જ્યે	ધ	ચ	ભ	૩
નાડી ૨	પૂ	મ	હ	વિ	મુ	શ્ર	પૂ	અ	૨
નાડી ૩	પૂ	અ	ત્રિ	સ્વા	પ	હિ	હિ	૨	મૃ

પછી દરેક નક્ષત્રો ઉપર ઇષ્ટકાળના ગ્રહો સ્થાપવા અને
તેવું. તે રવિ નક્ષત્ર ચંદ્રનક્ષત્ર અને નામનક્ષત્ર એકજ પં-
ક્તિમાં હોય તો રોગી જીવવાનો નથી.

યતિ વદલક્ષમાં તો આંતરા-આંતરાના ત્રણ ત્રણ ન-
ક્ષત્રો ત્યજ આદ્રા વિગેરે ત્રણ ત્રણ નક્ષત્રની સવગી અને અ-
વગી સ્થાપનાથી પદર નક્ષત્રોનું ભુજંગચક્ર કરવાનું કહ્યું
છે. અને અન્ય સ્થાને રવિગત નક્ષત્રથી પ્રારંભી આંતરાના

કરવો; તથા પંચકાદિ ઓટલે-પંચક, ત્રિપુષ્કર અને યમલ વિગેરે યોગનો પણ ત્યાગ કરવો.

આરંભસિદ્ધિની ટીકામાં તો કહ્યું છે કે-ઝાહ્યા પુરૂષો-એ અશ્વિની, પુષ્ય, હસ્ત, સ્વાતિ, જ્યેષ્ઠા, શ્રવણ અને રેવતી નક્ષત્રમાં તથા રવિ સિવાયના વારે પ્રેતક્રિયા કરવી. (૩/૬૧)

હવે અગ્નિસંસ્કાર વિધિ કહે છે—

દો પણ્યાલ મુહુત્તે, ત્રીસમુહુત્તેગપુત્તલં કાઠં ।

નેરદ્વિદાહિણાપ, મહાપરિદ્વાવણં કુજા ॥૧૧૮॥

અર્થ—પીસ્તાળીશ મુહૂર્તીયા નક્ષત્રોમાં જો, અને ત્રીશ મુહૂર્તીયા નક્ષત્રોમાં એક પૂતળું કરી તેની નૈ-ર્ક્ત્ય કે દક્ષિણમાં પરિષ્ઠાપના કરવી. ॥ ૧૧૮ ॥

વિવેચન—વ્યવહારમાન્યતા એવી છે કે—મનુષ્યના પ્રેતકાર્યમાં અમુક યોગો હોય તો તે કાર્ય કરવાનો પ્રસંગ બહુ વાર ઉપસ્થિત થાય છે, તેથી તે પ્રસંગનું નિવારણ કરવા માટે શું કરવું ? તે આ ગાથામાં જણાવેલ છે. જો કોઈની પરિષ્ઠાપન કે અગ્નિસંસ્કારની ક્રિયા કરવા વખતે પીસ્તાળી મુહૂર્તના સંયોગવાળું નક્ષત્ર હોય તો ડાલ વિગેરેનાં જે પુતળાં કરવાં, અને ત્રીશ મુહૂર્તના સંયોગવાળું નક્ષત્ર હોય તો એક પૂતળું કરવું. પછી મરેલાનો ત્યાં અગ્નિસંસ્કાર કરે તેથી નૈર્ક્ત્ય ખુણામાં કે દક્ષિણ દિશામાં પૂતળાંને સ્થાપી અગ્નિસંસ્કાર કે પરિસ્થાપના કાર્ય કરવું.

હવે બે ગાથાથી નક્ષત્રનાં મુહૂર્તો કહે છે—

તિન્નેવ ઉત્તરાઈં, પુમ્બવ્વમુ રોહિણી વિસાહા ચ ।

एए छ नक्खत्ता, पणयालमुहुत्तसंजोगा ॥११९॥

સયમિસ-મરણી સાર્ઈ, શસ્તેસ-જેદ-જ્ઞ દ્વચ નક્ખત્તા ।

વનરસ મુહુત્તજોગા, ત્રીસમુહુત્તા પુણો સંસા ॥૧૨૦॥

નિવાસસ્થાન સ્વર્ગ જાણવું, જેમાં પ્રાણનો નાશ થાય છે. અને શેષમાં ૨ વધે તો અગ્નિનો વાસ પાતાલમાં જાણવો, જેમાં અગ્નિ સ્થાપવાથી ધનનો નાશ થાય છે.

નવું અનાજ ખાવા માટે—અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશર, પુનર્વસુ, પુષ્ય, ત્રણ ઉત્તરા, હસ્ત, ચિત્રા, શ્રવણ અને ધનિષ્ઠા નક્ષત્રો હોય; લગ્ન, કેન્દ્ર, ત્રિકોણ, મૃત્યુ અને વ્યય સ્થાનમાં સૌમ્ય ગ્રહો હોય; અને સપ્તર્ષિ ચન્દ્ર કેન્દ્ર કે ત્રિકોણમાં હોય તો શુભ છે.

નવી દુકાનના પ્રારંભમાં ૨-૩-૬-૧૧-૧૩ તિથિઓ, બુધ શુક્ર કે શુક્રવાર, અશ્વિની રોહિણી મૃગશર આદ્રા પુનર્વસુ પુષ્ય મધ્યાહ્ન હસ્ત ચિત્રા અનુરાધા ત્રણ ઉત્તરા અને દેવતી નક્ષત્ર, લગ્નસ્થાનમાં રહેલ ચન્દ્ર-શુક્ર, ૧-૨-૧૦-૧૧ ભુવનમાં રહેલ સૌમ્ય ગ્રહો, અને આઠમા કે બારમા ભુવન સિવાયના સ્થાનોમાં રહેલ કૂર ગ્રહો શુભ ફળદાયક છે—શુભફળ આપે છે.

જન્મરાશિથી કે જન્મલગ્નથી કુંભ સિવાયનું દસમું કે અગ્રીયારમું સ્થાન લગ્નમાં હોય, અને કેન્દ્ર ત્રિકોણ તથા ધન સ્થાનમાં શુભ ગ્રહ હોય ત્યારે ખરીદ-વેચાણ વ્યાપાર કરવો. પશુયોનિવાળા નક્ષત્રોમાં અનુકૂળ પશુનો કયવિક્રય કરવો. ચર લગ્ન હોય, કેન્દ્ર ત્રિકોણમાં સૌમ્ય ગ્રહો હોય, અને ગ્રહ રહિત આઠમું ભુવન હોય તો થાપણ કે વ્યાજે ધન મૂકવું. ઉપવ્યય સ્થાન પુષ્ટ હોય ત્યારે વસ્ત્ર વિગેરે ખરીદવું. લગ્નમાં સૌમ્ય ગ્રહ હોય, દસમા કે અગ્રીયારમા ભુવનમાં રવિ કે મંગળ ગ્રહ હોય, તો લગ્નવેચા કે વિધાવાળાએ ચોકની નોકરી કરવી નો હિતકારક છે, એમ આરંભસિદ્ધિના વાર્તિકમાં કહેલ છે.

અન્યસ્થાન (૫.) માં કશું છે કે—અશ્વિની, ચિત્રા, સ્વાતિ, શ્રવણ, શતભીષા અને દેવતીમાં વસ્તુ ખરીદવી; તથા ભરણી, દુષ્તિષ્ઠા, આદ્રા, ત્રણ પૂર્વા અને વિશાખામાં સર્વ વસ્તુ વેચવી.

વ્યવહારસારમાં વહેાણુ માટે કશું છે કે—દેવતી નક્ષ-

ધનિષ્ઠાથી રોહિણી સુધીના નવ નક્ષત્રે, વસુનવક કે મહા-પંચક કહેવાય છે તે પણ વિવાહમાં ત્યાજ્ય છે.

વિવાહમાં ૨૧ દોષનો ત્યાગ કરવો. અને તે નં જની શકે તો-લક્ષ્મી, ખાત (ચંડાચુધ), શુભિ, વેધ, જામિત્ર, ખાણુ-પંચક, એકાર્ગલ, ઉપચક, કાંતિસામ્ય અને દગ્ધા; એ દસ દોષનો તો અવશ્ય ત્યાગ કરવો. યમઘંટમાં વિવાહ કરવાથી કુળનો ઉચ્છેદ થાય છે, એકાર્ગલમાં વિવાહ કરવાથી વૈધવ્ય મળે છે, જામિત્રમાં વિવાહ કરવાથી-વૈધવ્ય, મૃત્યુ કુલટાવૃત્તિ, શોક, પીડા, વિગેરે દોષો ઉત્પન્ન થાય છે. લગ્નમાં ઉદ્યાસ્ત શુદ્ધિ પણ અવશ્ય જોવી.

ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં વિવાહ એ આવશ્યક કાર્ય તરીકે મનાય છે, માટે તેમાં લગ્નજાળ તપાસીને જ સુદૂર્ત લેવું. શ્રીઉદયપ્રભસૂરજી વિવાહના લગ્નમાં રેખા આપનાર બ્રહ્મા માટે કહે છે કે—સૂર્ય ૩-૬-૮-૧૧ સ્થાને હોય, ચંદ્ર ૨-૩-૧૧ ભુવને હોય, મંગળ ૩-૬-૧૧ ભુવને હોય, બુધ તથા શુક્ર ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૮-૧૦-૧૧ સ્થાનમાં હોય, શુક્ર ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૮-૧૦-૧૧ ભુવને હોય, શનિ ૩-૬-૮-૧૧ મે ભુવને હોય; તથા રાહુ ૨-૩-૫-૬-૮-૯-૧૦-૧૧ ભુવને હોય તો તે સારા છે. આઠમે સ્થાને સૂર્ય કે શનિ સિવાયના બ્રહ્મા ન હોય, ચંદ્ર અને શુક્ર છઠ્ઠે સ્થાને ન હોય, વ્યય-ભુવનમાં દેતુ ન હોય તેવા સુદૂર્તમાં વિવાહ કરવો તે શ્રેષ્ઠ છે.

ચરલગ્ન અને ચરરાશિસ્થ ચંદ્રપર સીંચાણની દષ્ટિ હોય અને જગવાન્યાયી (રવિ ચંદ્ર સોમ કે શુક્ર) બ્રહ્મા કેન્દ્રમાં હોય, અથવા મિથુન રાશિનો ચન્દ્ર પાપબ્રહ્માની દષ્ટિ-વાળો હોય તો તે સ્ત્રી એકપતિવત્તથી પડે છે. રવિ સોમ મંગળ નીચના હોય. અથવા લગ્નપતિ શત્રુના ઘરમાં હોય. અથવા માનસુ સ્થાન નિર્જા હોય તો તે સ્ત્રી વાજળી થાય છે તમમેશ. સૂર્ય કે શુક્ર નિર્જા હોય તો પતિ નાનરો કે

*અપવાદ આ પ્રમાણે છે—વ્યવહાર પ્રકાશમાં કહ્યું છે કે, દસ વર્ષથી અધિક વયવાળી કન્યાના લગ્ન માત્ર લગ્નના બળથીજ થાય છે, સૂર્ય-ગુરૂની શુદ્ધિ જોવાની નથી, છતાં સૂર્ય-ગુરૂ અશુદ્ધ હોય તો પૂજા વડે તે દોષનો નાશ કરવો. દૈવજ્ઞ વલ્લભમાં કહ્યું છે કે—સંકર જાતિના વર કન્યાનો વિવાહ કૃષ્ણપક્ષમાં અને નિષેધેલ વાર નક્ષત્ર તથા ક્ષણાદિકમાં શુભ છે એ વાત નિઃસંશય છે.

રાજ્યાભિષેકમાં પણ શુભ વાર, તિથિ, નક્ષત્ર અને લગ્નબળની શુદ્ધિ તપાસવી, યતિવલ્લભમાં કહ્યું છે કે—

“ રાજ્યાભિષેકે વિવાહે, સત્ક્રિયાસુ ચ દીક્ષણે ।

ધર્માર્થિકામકાર્યે ચ, શુભા વારાઃ કુજં વિના ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ રાજ્યાભિષેક, વિવાહ, શુભક્રિયા, દીક્ષા, ધર્મ, અર્થ અને કામની બાબતમાં મંગળ સિવાયના બીજા વારો શુભ છે. ॥ ૧ ॥ ”

તથા જન્મવાર, દશેશવાર, લગ્નેશવાર, ચંદ્ર, ગુરૂ અને શુક શુભ છે. અશ્વિની, રોહિણી, મૃગશર, પુષ્ય, ત્રણ ઉત્તરા હસ્ત, અનુરાધા, જ્યેષ્ઠા, અભિજિત, ધ્રુવ અને રેવતી નક્ષત્રમાં રાજાને અભિષેક કર્યો હોય તો તે ચિરકાળસુખી પૃથ્વીનું રાજ્ય કરે છે. શ્રી ઉદયપ્રભસૂરિજી કહે છે કે—જન્મેશ, દશેશ, લગ્નેશ, દિનેશ, સૂર્ય અને મંગળ બળવાન હોય; ચંદ્ર, ગુરૂ અને શુક ત્રિકોણ ઉચ્ચ સ્વધર કે મિત્રધરના હોય; વિપુલ હોય, પંચાંગ શુદ્ધિ હોય, ચંદ્રબળ-તારાબળ હોય, જન્મરાશિથી ઉપચય સ્થાનનું કે સ્થિર કે શીર્ષોદ્ધતી લગ્ન હોય, લગ્નમાં સૌમ્ય મેહની સ્થિતિ કે દદિ હોય, દરેક ઘટો ત્રીજો કે અગી-

• નામનો વિવાહમાં બ્રાહ્મ આક્રમાને ગણના નથી ભાર્ગવો બ્રાહ્મરચા શુદ્ધિ ૧૦ દિને વિવાહ કરે છે. ગ્રીકો એયરમુદ નવને અને અટ્ટરર્મ-વાળા મુરૈ દબ્બે છે મદાનાપુરિયા નેથી હસદુ ૧૦૦૦ છે લાદ મુરુ સ્વતી જન્મે શુદ્ધિ ૧૦૦૦ છે માલવામાં મોચન અપ્રમાણ છે આ દરેક ૧૦૦૦ અને ૧૦૦૦ છે

મી હેમદ નનખીટ.

કરવો. અર્થાત્ રિક્તા આઠમ અમાસને દિવસે, અહણના દિવસોમાં, ભરણી મૃગશર મઘા અને મૂળ નક્ષત્રમાં, કુંભ લગ્નમાં બુધ હોય, ચોથા બુવનમાં શુક્ર હોય, અને આઠમું સ્થાન શુદ્ધ હોય તો-ભૂત-વેતાલ સાધના, જંત્ર, મંત્ર, રક્ષા, શૂદ્ર કાર્ય, પાપ, ભય, અને દંભ વિગેરે કાર્યો કરી શકાય છે. તથા શત્રુમારણ વિગેરે પ્રયોગમાં-ચંદ્ર કૂર અહના યોગ કે વર્ગમાં હોય; શત્રુની જન્મરાશિની કે લગ્નની આઠમી રાશિ લગ્નમાં હોય, અને રિષ્ટ યોગમાં બુધ બળવાન હોય તો આ મુહૂર્ત સિદ્ધિકારક છે.

શુભકાર્યોમાં તો-સૌમ્યવાર, શુભ નક્ષત્રો, અને શુભ અહયોગોનો સ્વીકાર કરવો. શુભ કાર્યમાં રવિ, સોમ, બુધ, ગુરુ અને શુક્રવાર સારા છે. નક્ષત્ર માટે ઉદયપ્રભસૂરિણ કહે છે કે-ત્રત, નિયમ, પ્રાયાશ્ચિત્ત, યોગ, ઉપધાન, નાંદી, વિગેરે ધર્મોત્સવાદિક કાર્યમાં-મંગળવાર; શનિવાર, ભરણી; કૃત્તિકા, આર્દ્રા, અશ્લેષા, મઘા, ત્રણ પૂર્વા, વિશાખા, જ્યેષ્ઠા અને મૂળ નક્ષત્રનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો. તથા શાંતિક કાર્યમાં-રોહિણી, મૃગશર, ત્રણ ઉત્તરા, ચિત્રા, અનુરાધા અને રેવતી નક્ષત્રો લેવાં. વાર્તિકમાં વિશેષ કહ્યું છે કે—

“ શાન્તિકં વૌષ્ટિકં કાર્યં, જ્ઞેયશુક્લકંવાસરો

કન્યાવિવાહનક્ષત્રે, પુખ્યાશ્ચિશ્રવણે તથા ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ બુધ ગુરુ શુક્ર અને રવિવારે, અશ્વિની પુખ્ય અને ધવણ નક્ષત્રમાં, તથા કન્યા વિવાહના-રોહિણી, મૃગશર, મઘા, ઉત્તરાશ્વિનુની, હસ્ત, સ્વાતિ, અનુરાધા, મૂળ, ઉત્તરા પાદા, ઉત્તરાભાદ્રપદ, અને રેવતી નક્ષત્રમાં શાંતિક તથા વૌષ્ટિક કાર્ય કરવું ॥ ૧ ॥ ”

હીરન્યોત્તિમમાં કહ્યું છે કે-નંદા ભદ્રા જ્યા પૂજી તિથિમાં. વિદિ સિવામના કરણોમાં. રવિ સોમ બુધ ગુરુ અને શુક્રવાર. તથા-અશ્વિની. રોહિણી. મૃગશર. પુનર્વસુ, પુખ્ય, ત્રણ ઉત્તરા હસ્ત. ચિત્રા. રેવતિ. અનુરાધા. ધવણ. ધનિષ્ઠા,

શાંતિકાર્ય માટે શ્રી હેમહંસગણિજી કહે છે કે—મૂળ અથવા અલેખામાં પ્રાણકેનો જન્મ થાય ત્યારે—સર્વ નક્ષત્રોને લોગવનાર નવે ગ્રહોએ પણ જેમનાં ચરણકમળ સેવ્યાં છે એવાં શ્રીમાન અરિહંતની, તથા વિશેષ કરીને મૂળ નક્ષત્રમાં જ ઉત્પન્ન થયેલા શ્રી સુવિધનાથ સ્વામીની અદ્યોત્તર શાંત પ્રકારી સનાતપૂજા શાસ્ત્રવિધિ પ્રમાણે મહોત્સવપૂર્વક લાણાવવી. એમ કરવાથી પણ સમગ્ર ક્ષુદ્ર ઉપદ્રવોની શાંતિ થયેલી સર્વત્ર સાક્ષાત્ જોવામાં આવે છે. ગ્રહોની શાંતિ માટેનો વિધિ અમે જન્મરાશિગોચર (પૃષ્ઠ ૧૬૫) માં જ કહી ગયા છીએ.

અન્ય સ્થાને તો કહ્યું છે કે—

“ હિવુકેડકે ગુરૌ લગ્ને, ધર્મોર્મો રવેદિને ।

ગુરુજલ્મવર્ગે વા, શુભારમ્માસ્તયોર્વલે ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ રવિવારે સૂર્ય ૪ સ્થાનમાં હોય, ગુરુ ૧ ભુવનમાં હોય ત્યારે ધર્મનો પ્રારંભ કરવો. અથવા બુધ—ગુરુના લગ્નમાં કે બુધ—ગુરુના વર્ગમાં અથવા રવિ અને ગુરુના જળમાં શુભ કાર્યનો પ્રારંભ કરવો. ” નંદીસ્થાપના વિગેરે પણ આ યોગોમાં જ થાય છે. દુકમાં હરેક શુભકાર્યના નિર્દેશમાં સમુચ્ચય કથન એવું છે કે—

“ વ્યયનેધનસંશુદ્ધી, સદૃષ્ટોપચયોદયે ।

સર્વાર્મ્હેષુ સંસિદ્ધિ—શન્દ્રે ચોપચયસ્થિતે ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ ૧૨-૮ ભુવન શુદ્ધ હોય, જન્મરાશિ કે જન્મલગ્નથી ૩-૬-૧૦-૧૧ મી શુભદષ્ટિવાળી રાશિનું લગ્ન હોય, અને ચન્દ્ર ૩-૬-૧૦-૧૧ ભુવને હોય તો પ્રારંભેલાં સર્વ કાર્યો સિદ્ધ થાય છે. ॥ ૧ ॥ ” પ્રાયઃ કરીને ૮-૧૨ ભુવનમાં રહેલા શુભ ગ્રહો, તથા ૧-૪-૫-૭-૮-૯-૧૦ અને ૧૨ સ્થાનના પાપ ગ્રહો શુભ દેશ દેના નથી. “ લગ્નનો ”

હવે પ્રથમ અર્થકાર મહારાજ પોતે જ બે ગાથાશ્ર
માસ અને દિવસની શુદ્ધિ કહે છે—

હરિસયણ અકમ્મણ,

અહિત્રમાસ ગુરિસુક્ષિ અત્થિ સિસુવુદ્ધે ।

સસિનદ્દે ન પડ્ઢા,

દિક્ષા સુક્કઽત્થિ વિ ન દુદ્ઢા ॥ ૧૨૨ ॥

અવજોગકુલિઅમદા,

ઉઘ્ઘાઈ જત્થ તં દિણં વજ્જે ।

સંકંતિસાહિદિણતિહ,

ગહણે ઇગુ આઈ સગ પચ્છા ॥ ૧૨૩ ॥

અર્થ—હરિશયન (ચોમાસું), અકર્મમાસ,
અધિકમાસ, ગુરુ-શુક્રનો અસ્ત, ગુરુ કે શુક્રની
બાહ્યદશા કે વૃક્ષાવસ્થા, અને ચન્દ્રનો અસ્તકાળ
હોય ત્યારે પ્રતિષ્ઠા દીક્ષા વિગેરે કરવાં નહિં; પણ
દીક્ષા માત્ર શુક્રાસ્તમાં હુદ્દ નથી. ॥ ૧૨૨ ॥
અવજોગ, કુલિક, વિદિ, અને ઉલ્કા વિગેરે જે દિવસે
હોય તે દિવસ વર્જ્ય છે. તથા સંકંતિના પૂર્વના
દિવસ સાથે ત્રણ દિવસો, અને ગ્રહણમાં એક
દિવસ પહેલાંનો એક દિવસ ગ્રહણનો તથા સાત
દિવસ પછીના વર્જ્ય છે. ॥ ૧૨૩ ॥

વિવેચન—આ બે ગાથામાં માસ અને દિવસની શુદ્ધિના
અપયોગોનો નામાવધી આપી છે, શુભકાર્યમાં તે દરેકનો
અવશ્ય ત્યાગ કરવો, અપવાદ એટલો જ છે કે-પ્રતિષ્ઠામાં
શુક્રાસ્તના દિવસો હુદ્દ છે, પણ દીક્ષામાં શુક્રાસ્તનો દોષ હોતો

જન્મલગ્નકુંડળીના ૧-૪-૮-૧૨-ભુવંનનું લગ્ન (૩૨), બન્ને
જન્મકુંડળીના ૮મા સ્થાનના ગ્રહોથી લોગવાતું લગ્ન, સૌમ્ય-
ગ્રહના બળથી રહિત જન્મરાશિનું લગ્ન, સૌમ્યગ્રહબલહીન કેન્દ્ર-
વાળું લગ્ન, ચન્દ્રથી અશુદ્ધ થયેલ લગ્ન, ફર ગ્રહથી અશુદ્ધ
થયેલ લગ્ન કે નવાંશ, અદ્ય રેખાવાળું લગ્ન, દુષ્ટ યોગ (પાતું
૧૮૩) કારક કુંડલીનું લગ્ન, ઉદયાસ્તની શુદ્ધિથી રહિત
લગ્ન, ૬-૫-૪ વર્ગની શુદ્ધિ વગરનું લગ્ન, વર્ત્ય નવાંશ,
લગ્નથી કે ચન્દ્રથી સાતમે સ્થાને રહેલ ફર ગ્રહ કે શુક્ર, લગ્ન-
કુંડળી કે ભાવકુંડળીમાં અશુભ સ્થાને રહેલા ગ્રહો, નીચ
ગ્રહો, અદ્ય રેખાવાળો ગુરુ, નીચનો ચંદ્ર, ક્ષીણ ચંદ્ર ૬-૮
ભુવને રહેલ લગ્નપતિ કે નવાંશપતિ, નીચનો લગ્નેશ, નીચનો
નવાંશેશ, દુશ્ચિહ્નન, *ઉત્પાતના દિવસો ૭, માત-પિતાની
મૃત્યુતિથિ, રજસ્વલા માતાના દિવસો, અને મનોભંગ.

આગળ વિલગ્નશુદ્ધિ (ગાથા ૨૧) માં તથા પોતપો-
તાના દ્વારમાં આ દરેક દોષો પૈકીના સાધ્ય દૂષણોની શુદ્ધિ
દેખાડેલ છે, જે તપાસી દૂષણો ટાળીને શુદ્ધ દિવસ લેવો.

વળી પણ દિનશુદ્ધિ જ કહે છે—

સુદ્ધતિહી સુહવારે,

સિદ્ધામિયરાજજોગપમુહાઈં ।

જત્ય હવન્તિ સુહાઈં,

સુહકજે તં દિયં ગિજં ॥ ૧૨૪ ॥

અર્થ—જે દિવસે શુદ્ધ તિથિ અને શુભ
વારની સાથે સિદ્ધિ, અમૃતસિદ્ધિ, કે રાજ્યોગ પ્રમુખ

* જુઓ ૫૪ ૫૮-૫૯ તથા નીચાર (ખર) રૂઢિ, મદ્યુદ,
મદ્યુ. ૧૫૫૫, પાશ્વરૂદિ. જગુન્નથ, જગુની ઉત્પત્તિ,
જગન્મને. વિષ્ણુ, દેવ રૂઢિના જન્મ વિષે (મૈત્રેયોદય.)

વિગેરેમાં ખીજી શુદ્ધિ કરતાં નક્ષત્રશુદ્ધિના વિશેષ આવશ્યકતા છે, તેથી અન્યકાર સૂરિમહારાજે જોગાયાથી દીક્ષા અને પ્રતિષ્ઠાના નક્ષત્રો જુદા દેખાડેલ છે. આ અન્ય તથા અન્ય અન્યોમાં દીક્ષા માટે નીચે પ્રમાણે શુદ્ધિ કહેલ છે—

દીક્ષામાં—કાર્તિક, માગશર, મહા, ફાગણ, વૈશાખ, જ્યેષ્ઠ, અને અષાઢ માસ સારા છે; માત્ર જ્યેષ્ઠ પુત્ર-પુત્રીની દીક્ષા હોય તો જ્યેષ્ઠ માસનો ત્યાગ કરવો. તથા મેષ વૃષ મિથુન મકર અને કુંભની સંક્રાન્તિ પણ સારી છે. બાલવૃદ્ધ ગુરુ-શુક અને અસ્ત ગુરુના દિવસો દીક્ષામાં નેષ્ટ છે.

લગ્નશુદ્ધિમાં કહ્યું છે કે—મતચંદ્ર માટે રવિ, બુધ, ગુરુ અને શનિવાર સુંદર છે; નારચંદ્રમાં સોમવારને શુભ કહેલો છે, અને અન્યસ્થાને બળવાન ચોગ કે બળવાન લગ્નના દિવસે સોમ-શુક્રને પણ શુભ માન્યા છે.

લગ્નશુદ્ધિમાં બન્ને પક્ષની ૧-૨-૩-૪-૭-૧૦-૧૧-૧૩ તિથિઓ મતસ્વીકાર માટે શુભવર્ધક માની છે, કેાઈ સ્થાને ૪-૧૨ તિથિઓ દીક્ષા લેવાનું સ્વીકાર્યું છે, શ્રીમાન્ ઉદયપ્રભ સૂરિજી માત્ર પુનમનેજ દીક્ષા વર્ત્ય તિથિ માને છે. જ્યારે લક્ષ્મી કહે છે કે—મંત્ર દીક્ષા વિગેરેમાં રિક્તા અમાવાસ્યા અને આઠમ તિથિ પ્રશસ્ત છે.

નક્ષત્રો માટે સૂરિ મહારાજ જ કહે છે કે—મત ચંદ્ર-ભુમાં અશ્વિની, રોહિણી, પુનર્વસુ, પુષ્ય, ત્રણ ઉત્તરા, હસ્ત, સ્વાતિ, અનુરાધા, મૂળ, ધનુષ, શતભિષા, પૂર્વાભાદ્રપદ અને રેવતી નક્ષત્ર શુભ છે. શ્રીમાન્ ઉદયપ્રભ સૂરિજી દીક્ષાના નક્ષત્રોમાં પુષ્ય અને પૂર્વાભાદ્રપદનો સ્વીકાર કર્યો નથી, તેમજ પુષ્ય નક્ષત્રમાં તો વિવાહ અને દીક્ષાનો સર્વથા નિષેધ કર્યો છે. અન્ય સ્થાને દીક્ષામાં અશ્વિની શતભિષા અને પૂર્વાભાદ્રપદને બદલે મૃગશિર મધા અને ધનિષ્ઠા લગ્ન કર નક્ષત્રો શુભ કહ્યા છે. આદર્ ચિત્રા તથા વિશાખા અન્ય કહ્યા છે. અને અભિજિત નક્ષત્ર સર્વ દેષ્ટ કહેલ છે.

નહિં. નારચંદ્ર-ટીપ્પણમાં કહ્યું છે કે—૧ શુક્રવાર હોય, ૨ શુક્ર લગ્નમાં હોય, ૩ શુક્રનો નવાંશ હોય, ૪ લગ્ન કે સાતમા સ્થાનમાં શુક્રની સંપૂર્ણ દૃષ્ટિ હોય, અને ૫ શુક્રની રાશિ વૃષ કે તુલા હોય; અથવા—૧ સોમવાર હોય, ૨ લગ્નમાં ચંદ્ર હોય, ૩ ચંદ્રનો નવાંશ હોય, કે ૪ ચંદ્રની દૃષ્ટિ પડતી હોય તો દીક્ષા આપવી નહિં.

મંગળનો ૫૨ વર્ગ પણ નેષ્ટ છે.

“ જીવ-મન્દ-બુધા-ડર્કાણાં, પદ્વર્ગો વારદર્શને ।
શુભાવહાનિ દીક્ષાયાં, ન શોષાણાં કદાચન ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ દીક્ષામાં ગુરુ શનિ બુધ અને સૂર્યના ૫૨ વર્ગો વાર અને દૃષ્ટિ શુભ છે, બાકીના ગ્રહો (ચંદ્ર મંગળ શુક્ર) ના ૫૨ વર્ગોદિક શુભ નથી. ॥ ૧ ॥ નારચંદ્રમાં ચંદ્રનો વર્ગ પણ સ્વીકાર્યો છે.

ઉદયાસ્તની શુદ્ધિ પણ લેવી, નારચંદ્રમાં ‘કહ્યું’ છે કે અસ્તશુદ્ધિનો આગ્રહ નથી, પણ ઉદયની શુદ્ધિ તો જોઈએ.

એકંદરે દીક્ષાના શુભ ત્રીશાંશે આ પ્રમાણે છે—
મેષનો ૨૭ મો પગ-અંત્યકગા ૨૦, વૃષના ૧૪-૨૦, મિથુ-
નનો ૧૭, કર્કનો ૮, સિંહનો ૧૮, કન્યાનો ૮, પૂર્વકગા ૩૦,
ધનનો ૧૭, મકરનો ૨૦, અને મીનનો ૮ મો ત્રીશાંશ વિગેરે
વિગેરે અમૃત સ્વભાવવાળાં લગ્નો (પૃષ્ઠ ૪૦૯) પણ
દીક્ષામાં યોગ્ય છે.

દીક્ષાકુંડળીની ગ્રહ સ્થાપના નીચે મુજબ છે—

ઉદયપ્રભસૂરિ મહારાજ કહે છે કે—કેન્દ્રમાં સૌમ્ય ગ્રહો
ન હોય તો લગ્ન અને ચંદ્રના કર્તારી તથા ભાગિત્ર્યો ત્યાગ
કરવો. ભાગિત્ર્યસ્થાન અને ચંદ્રની ગ્રહયુતિ પણ નેષ્ટ છે.

નારચંદ્રમાં કહ્યું છે કે—

તારા અને ગુરૂંબળ તપાસવાં શિષ્યનું નામ પાડવામાં અષ્ટ
વર્ગ ભેવા. ગુરૂથી શિષ્યની તારા ૩-૫-૭ નેષ્ટ છે, ઇત્યાદિ
પરસ્પરનો વિરોધ વર્ણ રવિ-સોમ-ગુરૂ બળવાન હોય એવી
ગોચરશુદ્ધિથી પ્રથમાક્ષર લઈ શિષ્યનું નામ પાડવું.

સૂરિપદ ઉપાધ્યાયપદ વિગેરે પદારોપણમાં પૂર્વોક્ત
રાશ્યાભિષેકની શુદ્ધિ લેવી, અથવા તેા પ્રતિષ્ઠાની અહકુંડળી
લેવી. અહીં પણ આચાર્યને ચંદ્રબળ અને પદવી લેનારને રવિ
ચંદ્ર તારા તથા ગુરૂનું બળ તપાસવું.

હવે પ્રતિષ્ઠાદ્વાર કહે છે—

અસ્તિણિ-સયમિસ-પૂ-મા,
એસુ વિ દિક્ષ્વા સુહા વિણિદ્વિટ્ઠા ।
મહ-મિગ-ધણિ પડ્ઠા,
કુજ્ઞા વજ્જિજ્ઞ સેસાઈ ॥ ૧૨૬ ॥

અર્થ—અશ્વિની, રાતભીષા, અને પૂર્વાભાદ્રપદમાં
દીક્ષા; તથા મધા, મૃગશર અને ધનિષ્ઠામાં પ્રતિષ્ઠા
શુભ કહી છે; અને બાકીનાં નક્ષત્રો વર્જ્ય છે. ૧૨૬।
વિવેચન—પૂર્વોક્ત ગાથામાં દીક્ષા અને પ્રતિષ્ઠાનાં
નક્ષત્રો સાથે કહ્યાં છે. પ્રસ્તુત ગાથાના પૂર્વાર્ધમાં દીક્ષાનાં
નક્ષત્રો કહી ઉત્તરાર્ધ ગાથામાં પ્રતિષ્ઠાનાં નક્ષત્રો જણાવ્યાં છે.
દીક્ષા માટે આગળ કહેવાયું છે, હવે-પ્રાણપ્રતિષ્ઠા અને
બિંબપ્રતિષ્ઠા એમ બન્ને પ્રકારની પ્રતિષ્ઠા માટે દિનશુદ્ધિ
તથા લગ્નશુદ્ધિ કહેવાય છે.

અહીં યોનિ-ગણ-રાશિ-ભેદ-લેણારોહી-વર્ગ-નાટીભે-
ના મેગ. બિંબપ્રવેશ વિધિ. આચાર્યને ચંદ્રબળ અને ત્યા

હારભદ્ર સૂરિ મહારાજ સોમ છુધ શર અને શુક્રવારને
પ્રતિષ્ઠામાં શુભ માને છે.

ઉદયપ્રભ સૂરિ મહારાજ માત્ર મંગળવારની પ્રતિષ્ઠાનો
નિષેધ કરે છે; બ્યારે રત્નમાલામાં મંગળ સિવાયના દરેક
વારે શુભ કહ્યા છે. કહ્યું છે કે—

“ તેજસ્વિની ક્ષેમઋત્વિદાહ-વિધાયિની સ્યાદ્ વરદા દદા ચ ।
આનન્દઋત્વ કલ્પનિવાસિની ચ, સૂર્યાદિવારેષુ ભવેત્ પ્રતિષ્ઠા ॥ ૧ ॥

અર્થ—“ રવિ વિગેરે સાત વારે કરેલ પ્રતિષ્ઠા અતુ-
ક્રમે ૧ પ્રતિષ્ઠાપકતું તેજ વધારે છે, ૨ ક્ષેમ પ્રવર્તાવે છે, ૩
અગ્નિ પ્રકટાવે છે, ૪ મનોવાંછિત પૂરે છે, ૫ દૃઢ થાય છે, ૬
આનંદ આપે છે, અને ૭ અનેક કલ્પ પર્યંત સ્થિર રહે છે ॥
૧ ॥ ” રત્નમાલા ભાષ્યમાં કહ્યું છે કે—રવિ વિગેરેના પડે-
વર્ગમાં પણ પ્રતિષ્ઠા માટે આજ કળ જાણુવું.

નક્ષત્ર માટે સૂરિ મહારાજ પોતેજ કહે છે કે—રોહિણી
મૃગશર, પુનર્વસુ, પુષ્ય, મઘા ત્રણ ઉત્તરા, હસ્ત, સ્વાતિ, અતુ-
રાધા, મૂળ, અવળ, ધનિષ્ઠા અને રેવતી નક્ષત્ર પ્રતિષ્ઠામાં
શુભ છે.

અન્યસ્થાને પણ એજ કહ્યું છે કે—

“ વિના આર્દ્રા શતં ચિત્રાં, નિનં શુક્રર્કેન્દુગુરૌ ।

ચરે મેત્રે મધોર્ધ્વાસ્ય-દસ્તમૂલેષુ સ્થાપયેત્ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ શુક્ર રવિ સોમ કે શુક્રવારે, તથા શતભિષા
વિનાના ચર, ચિત્રા વિનાના મેત્ર, આર્દ્રા વિનાના ઉર્ધ્વમુખી,
મઘા હસ્ત અને મૂળ નક્ષત્રમાં નિનેન્દ્રને સ્થાપવા ॥ ૧ ॥ ”

પ્રતિષ્ઠામાં યમપાંડ, ઉપમહ, વજ્ર મુશલ, છુધ પંચક,
ધનુષ્ય, શલ્ય એકાગર્લ, પાત વિગેરે કુયોગોનો ત્યાગ કરવો;
અથવા સોમ શર અને શુક્ર વિગેરેના બગધી શુદ્ધ કરવી.
નરચંદ્રસૂરિ મહારાજ કહે છે કે—

૭ તુલાંશ હોય તો આચાર્યને ઉપદ્રવ-અંધન થાય છે, અને શ્રાવક બે વર્ષમાં મૃત્યુ પામે છે.

૮ વૃશ્ચિકાંશ હોય તો રાજા કેાપે છે. મહા અશાંતિ વ્યાપે છે, અને અગ્નિનો ઉપદ્રવ થાય છે.

૯ ધનાંશ હોય તો ધન વધે છે, દેવો પરચો આપે છે, અને આચાર્ય તથા શ્રાવક નિરંતર આનંદ પામે છે.

૧૦ મકરાંશ હોય તો આચાર્ય શ્રાવક તથા શિષ્યનું મૃત્યુ થાય છે, અને મૂર્તિનો વજ્રથી કે છત્રથી ત્રણ વર્ષમાં નાશ થાય છે.

૧૧ કુંભાંશ હોય તો પ્રતિષ્ઠા કરનાર ત્રણ વર્ષમાં જલોદરથી અને જિનજિંઘ એક વર્ષમાં પાણીથી નાશ પામે છે.

૧૨ મીનાંશ હોય તો તે મૂર્તિ ઇંદ્ર, સુર, અસુર અને મનુષ્યથી નિરંતર પૂજાય છે; માત્ર કરાવનાર મૃત્યુ પામે છે.

નવાંશ માટે સામાન્ય નિયમ એવો છે કે—જે નવાંશમાં સૌમ્ય ગ્રહપતિવાળા છ. પાંચ કે ચાર વર્ગની શુદ્ધિ મળે તે નવાંશ પ્રતિષ્ઠા વિગેરેમાં ગ્રહણ કરવા. આવા નવાંશો અને શુદ્ધ ત્રિશાંશો આગળ રાશિદ્વારમાં (પૃષ્ઠ ૧૨૦-૨૨ માં) દર્શાવેલ છે. (આં ૨/૨૪)

રત્નમાલા ભાષ્યમાં કહ્યું છે કે—મંગળ સિવાયેના ગ્રહોના છબે વર્ગો પ્રતિષ્ઠામાં શુભ છે.

“ દ્યોર્નેવાંશયોઃ શુદ્ધિઃ, પ્રતિષ્ઠાયાં વિલોચ્યતે ।

આવેઽધિવાસના વિમ્બે, દ્વિતીયે ચ શલાલિકા ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ એટલું ધ્યાન રાખવું કે—પહેલા નવાંશમાં ગ્રહપ્રતિષ્ઠા, અને બીજા નવાંશમાં અંજનશલાકા કરાય છે, માટે પ્રતિષ્ઠામાં બે નવાંશની શુદ્ધિ જોવાય છે. (તથા જુઓ આરંભસિદ્ધિ પૃષ્ઠ ૩૭૪)

પ્રતિષ્ઠાની ગ્રહસ્થાપના નીચે મુજબ છે—

(૪૨૭)

તો પણ અસ્તશુદ્ધિ માટે કાંઈ વિશેષ આગ્રહ નથી. નદીનો વેગ વૃક્ષોનો નાશ કરે છે, તેમ કેન્દ્ર અને સુતલુવનના ગુરુ-શુક લગ્નના દરેક દોષોનો નાશ કરે છે. ઉદયપ્રભસૂરિ મહા-રાંજ કહે છે કે-ત્રિકોણ અને કેન્દ્રમાં રહેલ મંગળ અને શનિ મંદિરનો ધ્વંસ કરે છે, બળવાન મિત્રે ભેયેલ ત્રિકોણ અને કેન્દ્રનો શનિ, અથવા બળવાન મિત્રની દષ્ટિવાળો કેન્દ્ર ૮-૯ બળવાન બુધ ગુરુ શુક, અથવા ઉચ્ચના સૌમ્યગ્રહો દરેક દોષોનો નાશ કરે છે. લગ્નનો ગુરુ લગ્ન નવાંશ અને દષ્ટિના તમામ દોષોનો નાશ કરે છે. તેમ જ કેન્દ્ર ત્રિકોણના બુધ ગુરુ અને શુકની દષ્ટિ પણ નિંદ્ય સ્થાનમાં રહેલ ફૂર ગ્રહના દોષને શમાવે છે.

વળી પણ કહ્યું છે કે—શૂન્ય કેન્દ્ર સ્થાનો કરતાં જન્મ-રાશિપતિ કે નામરાશિપતિના ફૂર ગ્રહો પણ કેન્દ્રમાં હોય તો તે શ્રેષ્ઠ છે.

અન્યસ્થાને કહ્યું છે કે—પ્રતિષ્ઠામાં લગ્નબળનીજ આવ-શ્યકતા છે. પ્રતિષ્ઠાના લક્ષમાં રવિ શનિ કે વક્રીગ્રહ હોય અથવા કેન્દ્ર અને ૬ માં ભુવનમાં ફૂરગ્રહો હોય તો પ્રાસાદને નાશ કરે છે. ચતુષ્પરના સર્વ ગ્રહો નેષ્ટ છે. રાહુ-કેતુ સાથે લક્ષ કે સાતમા ભુવનનો ચન્દ્ર નેષ્ટ છે, પણ ગુરુ-શુક રહેલ કે ભેવાએલ ચન્દ્ર શુભ છે. સર્વ ગ્રહો ૧૧ સ્થાને છે, ૧૨ માં ભુવને અશુભ છે. લક્ષ કહે છે કે—મેષ કે વૃષચંદ્ર કે સૂર્ય હોય, મંગળ-બુધ દીનબળી હોય, અને બળવાન હોય તો અરિહંત મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરવી

ત્રિવિક્રમ શતકમાં કહે છે કે—પ્રતિષ્ઠામાં ૧-૨ સ્થાનના પાપગ્રહો, ૮ સ્થાનના સૌમ્ય ગ્રહો, અને ૩ સ્થાનનો ચંદ્ર અતિદુષ્ટ છે. તેની દીક્ષામાં ૬ ફૂર ચંદ્ર ગેરજાત કારણે શુભ અને અન્યથા પ્રકારે અશુભ એ

તો પણ અસ્તશુદ્ધિ માટે કાંઈ વિશેષ આશંકા નથી. નદીનો વેગ વૃક્ષોનો નાશ કરે છે, તેમ કેન્દ્ર અને સુતબુવનના ગુરુ-શુક લગ્નના દરેક દોષોનો નાશ કરે છે. ઉદયપ્રભસૂરિ મહારાજ કહે છે કે-ત્રિકોણ અને કેન્દ્રમાં રહેલ મંગળ અને શનિ મંદિરનો ધ્વંસ કરે છે, બળવાન મિત્રે જોયેલ ત્રિકોણ અને કેન્દ્રનો શનિ, અથવા બળવાન મિત્રની દૃષ્ટિવાળો કેન્દ્ર ૮-૯ અને ૧૨ નો મંગળ મંગળનો નાશ કરે છે. કેન્દ્રમાં રહેલ બળવાન બુધ ગુરુ શુક, અથવા ઉચ્ચના સૌમ્યશ્લોક દરેક દોષોનો નાશ કરે છે. લગ્નનો ગુરુ લગ્ન નવાંશ અને દૃષ્ટિના તમામ દોષોનો નાશ કરે છે. તેમ જ કેન્દ્ર ત્રિકોણના બુધ ગુરુ અને શુકની દૃષ્ટિ પણ નિંદા સ્થાનમાં રહેલ કૂર શ્રદ્ધાના દોષને શમાવે છે.

વળી પણ કહ્યું છે કે—શૂન્ય કેન્દ્ર સ્થાનો કરતાં જન્મ-રાશિપતિ કે નામરાશિપતિના કૂર શ્લોક પણ કેન્દ્રમાં હોય તો તે શ્રેષ્ઠ છે.

અન્યસ્થાને કહ્યું છે કે—પ્રતિષ્ઠામાં લગ્નબળની જ આવશ્યકતા છે. પ્રતિષ્ઠાના લક્ષમાં રવિ શનિ કે વંકીશ્લોક હોય, અથવા કેન્દ્ર અને ૬ મા બુવનમાં કૂરશ્લોક હોય તો પ્રાંસાદનો નાશ કરે છે. ચતુષ્વરના સર્વ શ્લોક નેષ્ટ છે. રાહુ-કેતુ સાથેનો લક્ષ કે સાતમા બુવનનો ચન્દ્ર નેષ્ટ છે, પણ ગુરુ-શુક સાથે રહેલ કે જોવાએલ ચન્દ્ર શુભ છે. સર્વ શ્લોક ૧૧ સ્થાને શુભ છે, ૧૨ મા બુવને અશુભ છે. લક્ષ કહે છે કે—મેષ કે વૃષભનો ચંદ્ર કે સૂર્ય હોય, મંગળ-બુધ હીનબળી હોય, અને શનિ બળવાન હોય તો અરિહંત મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરવી.

ત્રિવિક્રમ શાસ્ત્રમાં કહે છે કે—પ્રતિષ્ઠામાં ૧-૫-૭-૮ સ્થાનના પાપશ્લોક, ૮ સ્થાનના સૌમ્ય શ્લોક, અને ૧-૬-૮ સ્થાનનો ચંદ્ર અતિદુષ્ટ છે. તેની દીક્ષામાં ૬ કૃા ચંદ્રને અમુક યોગના કારણે શુભ અને અન્યથા પ્રકારે અશુભ યોગબાળ્યો

પણ અસ્તશુદ્ધિ માટે કાંઈ વિશેષ આગ્રહ નથી. નદીનો વેગ વૃક્ષોનો નાશ કરે છે, તેમ કેન્દ્ર અને સુતલુવનના ગુરુ-શુક્ર લગ્નના દરેક દોષોનો નાશ કરે છે. ઉદયપ્રભસૂરિ મહા-રાંજ કહે છે કે-ત્રિકોણ અને કેન્દ્રમાં રહેલ મંગળ અને શનિ મંદિરનો ધ્વંસ કરે છે, બળવાન મિત્રે જોયેલ ત્રિકોણ અને કેન્દ્રનો શનિ, અથવા બળવાન મિત્રની દષ્ટિવાળો કેન્દ્ર ૮-૯ બળવાન બુધ ગુરુ શુક્ર, અથવા ઉચ્ચના સૌમ્યગ્રહો દરેક દોષોનો નાશ કરે છે. લગ્નનો ગુરુ લગ્ન નવાંશ અને દષ્ટિના તમામ દોષોનો નાશ કરે છે. તેમ જ કેન્દ્ર ત્રિકોણના બુધ ગુરુ અને શુક્રની દષ્ટિ પણ નિંદ્ય સ્થાનમાં રહેલ કૂર ગ્રહના દોષને શમાવે છે.

વળી પણ કહ્યું છે કે—શૂન્ય કેન્દ્ર સ્થાનો કરતાં જન્મ-રાશિપતિ કે નામરાશિપતિના કૂર ગ્રહો પણ કેન્દ્રમાં હોય તો તે શ્રેષ્ઠ છે.

અન્યસ્થાને કહ્યું છે કે—પ્રતિષ્ઠામાં લગ્નબળનીજ આવ-શ્યકતા છે. પ્રતિષ્ઠાના લગ્નમાં રવિ શનિ કે વક્રીગ્રહ હોય, અથવા કેન્દ્ર અને ૬ મા ભુવનમાં કૂરગ્રહો હોય તો પ્રાસાદનો નાશ કરે છે. શત્રુપરના સર્વ ગ્રહો નેષ્ટ છે. રાહુ-કેતુ સાથેના લગ્ન કે સાતમા ભુવનનો ચન્દ્ર નેષ્ટ છે, પણ ગુરુ-શુક્ર સાથે રહેલ કે જોવાએલ ચન્દ્ર શુભ છે. સર્વ ગ્રહો ૧૧ સ્થાને શુભ છે, ૧૨ મા ભુવને અશુભ છે. લક્ષ્મી કહે છે કે—મેષ કે વૃષભને ચંદ્ર કે સૂર્ય હોય, મંગળ-બુધ હીનબળી હોય, અને શનિ બળવાન હોય તો અરિહંત મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરવી.

ત્રિવિક્રમ શાતકમાં કહે છે કે—પ્રતિષ્ઠામાં ૧-૫-૯ સ્થાનના પાપગ્રહો, ૮ સ્થાનના સૌમ્ય ગ્રહો, અને ૧-૩-૬ સ્થાનનો ચંદ્ર અતિદુષ્ટ છે. તેની દીક્ષામાં ૬ દ્વા ચંદ્રને યોગના કારણે શુભ અને અન્યથા પ્રકારે અશુભ યોગ

પણ અસ્તંશુદ્ધિ માટે કાંઈ વિશેષ આગ્રહ નથી. નદીનો
 ગ વૃક્ષોનો નાશ કરે છે, તેમ કેન્દ્ર અને સુતલુવનના ગુરુ-
 શુક લગ્નના દરેક દોષોનો નાશ કરે છે. ઉદયપ્રભસૂરિ મહા-
 રાજ કહે છે કે-ત્રિકોણ અને કેન્દ્રમાં રહેલ મંગળ અને શનિ
 મંદિરનો ધ્વંસ કરે છે, બળવાન મિત્રે ભેયેલ ત્રિકોણ અને
 કેન્દ્રનો શનિ, અથવા બળવાન મિત્રની હાથિવાળો કેન્દ્ર ૮-૯
 અને ૧૨ નો મંગળ મંગળનો નાશ કરે છે. કેન્દ્રમાં રહેલ
 બળવાન બુધ ગુરુ શુક, અથવા ઉચ્ચના સૌમ્યગ્રહો દરેક દો-
 ષોનો નાશ કરે છે. લગ્નનો ગુરુ લગ્ન નવાંશ અને હાથિના
 તમામ દોષોનો નાશ કરે છે. તેમ જ કેન્દ્ર ત્રિકોણના બુધ ગુરુ
 અને શુકની હાથિ પણ નિંદ્ય સ્થાનમાં રહેલ કૂર ગ્રહના દોષને
 શમાવે છે.

વળી પણ કહ્યું છે કે—શુન્ય કેન્દ્ર સ્થાનો કરતાં જન્મ-
 રાશિપતિ કે નામરાશિપતિના કૂર ગ્રહો પણ કેન્દ્રમાં હોય તો
 તે શ્રેષ્ઠ છે.

અન્યસ્થાને કહ્યું છે કે—પ્રતિષ્ઠામાં લગ્નબળનીજ આવ-
 રથક્રતા છે. પ્રતિષ્ઠાના લગ્નમાં રવિ શનિ કે વક્રીગ્રહ હોય,
 અથવા કેન્દ્ર અને ૯ માં બુધનમાં કૂરગ્રહો હોય તો પ્રાંસાદનો
 નાશ કરે છે. ચતુષ્વરના સર્વ ગ્રહો નેષ્ટ છે. રાહુ-કેતુ સાથેનો
 લગ્ન કે સાતમા બુધનો ચન્દ્ર નેષ્ટ છે, પણ ગુરુ-શુક સાથે
 રહેલ કે ભેવાભેલ ચન્દ્ર શુભ છે. સર્વ ગ્રહો ૧૧ સ્થાને શુભ
 છે, ૧૨ માં બુધને અશુભ છે. લક્ષ્મી કહે છે કે—મેષ કે વૃષભનો
 ચંદ્ર કે સૂર્ય હોય, મંગળ-બુધ હીનબળી હોય, અને શનિ
 બળવાન હોય તો અરિહંત મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરવી.

ત્રિવિક્રમ શતકમાં કહે છે કે—પ્રતિષ્ઠામાં ૧-૫-૭-૮
 સ્થાનના પાપગ્રહો, ૮ સ્થાનના સૌમ્ય ગ્રહો, અને ૧-૬-૯-૮
 સ્થાનનો ચંદ્ર અતિશુભ છે. તેની દીકરામાં ૬ ક્રાંતિ ચંદ્રને અશુભ
 યોગના કારણે શુભ અને અન્યથા પ્રકારે અશુભ યોગના અન્યથા

1

2

3

4

તો પણ અસ્તશુદ્ધિ માટે કાંઈ વિશેષ આશ્રય નથી. નદીનો વેગ વૃક્ષોનો નાશ કરે છે, તેમ કેન્દ્ર અને સુતલુપનના ગુરુ-શુક લગ્નના દરેક દોષોનો નાશ કરે છે. ઉદયપ્રભસૂરિ મહારાજ કહે છે કે-ત્રિકોણ અને કેન્દ્રમાં રહેલ મંગળ અને શનિ મંદિરનો દ્વંસ કરે છે, બળવાન મિત્રે ભેયેલ ત્રિકોણ અને કેન્દ્રનો શનિ, અથવા બળવાન મિત્રની દૃષ્ટિવાળો કેન્દ્ર ૮-૯ બળવાન બુધ ગુરુ શુક, અથવા ઉચ્ચના સૌમ્યશ્રેણી દરેક દોષોનો નાશ કરે છે. લગ્નનો ગુરુ લગ્ન નવાંશ અને દૃષ્ટિના તમામ દોષોનો નાશ કરે છે. તેમ જ કેન્દ્ર ત્રિકોણના બુધ ગુરુ અને શુકની દૃષ્ટિ પણ નિંદ્ય સ્થાનમાં રહેલ કૂર ગ્રહના દોષને શમાવે છે.

વળી પણ કહું છે કે—શૂન્ય કેન્દ્ર સ્થાનો કરતાં જન્મ-રાશિપતિ કે નામરાશિપતિના કૂર શ્રેણી પણ કેન્દ્રમાં હોય તો તે શ્રેષ્ઠ છે.

અન્યસ્થાને કહું છે કે—પ્રતિષ્ઠામાં લગ્નબળનીજ આવ-શ્યકતા છે. પ્રતિષ્ઠાના લગ્નમાં રવિ શનિ કે વક્રીગ્રહ હોય, અથવા કેન્દ્ર અને ૬ માં બુધનમાં કૂરશ્રેણી હોય તો પ્રાસાદનો નાશ કરે છે. શત્રુધરના સર્વ શ્રેણી નેષ્ટ છે. રાહુ-કેતુ સાથેનો લગ્ન કે સાતમા બુધનનો ચન્દ્ર નેષ્ટ છે, પણ ગુરુ-શુક સાથે રહેલ કે ભેવાભેલ ચન્દ્ર શુભ છે. સર્વ શ્રેણી ૧૧ સ્થાને શુભ છે, ૧૨ માં બુધને અશુભ છે. લક્ષ્મી કહે છે કે—મેષ કે વૃષભને ચંદ્ર કે સૂર્ય હોય, મંગળ-બુધ હીનબળી હોય, અને શનિ બળવાન હોય તો અરિહંત મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરવી.

ત્રિવિક્રમ શતકમાં કહે છે કે—પ્રતિષ્ઠામાં ૧-૫-૭ સ્થાનના પાપશ્રેણી, ૮ સ્થાનના સૌમ્ય શ્રેણી, અને ૧-૫-૭ સ્થાનનો ચંદ્ર અતિદુષ્ટ છે. તેની દીક્ષામાં ૬ દ્વા ચંદ્રને યોજના કરણે શુભ અને અન્યથા પ્રગટે અશુભ જોવાય.

મો શનિ વિમંધ્યમ છે ॥ ૨ ॥ ” આથા શેષ રહેલ અહં-
સંસ્થા કનિષ્ઠ છે.

રાહુ-કેતુ માટે કહ્યું છે કે-૩-૬-૧૧ સ્થાને શ્રેષ્ઠ છે,
અને ૧-૭- ભુવને તથા ચંદ્ર સાથે હોય તો કનિષ્ઠ છે. લઃ
અંશુદિમાં તો કહ્યું છે કે— ૩-૬-૧૧ સ્થાનનો રવિ મંગળ
શનિ, ૨-૩-૬-૧૧ ભુવનનો ચંદ્ર, ૧-૨-૩-૪-૫-૧૦-૧૧
સ્થાનનો બુધ, ૧-૨-૪-૫-૬-૭-૮-૧૦-૧૧ સ્થાનનો શુક્ર,
અને ૧-૪-૬-૧૦-૧૧ ભુવનનો શુક્ર ઉત્તમ છે. ૫ મો રવિ,
૧-૪-૫-૭-૮-૧૦ મો ચંદ્ર ૫ મો મંગળ, ૬-૭-૮ મો
બુધ, ૭ મો શુક્ર, ૨-૫-૬-૭ મો શુક્ર અને ૫-૮-૧૦ મો
શનિ મધ્યમ છે. અને શેષ અહો અધમ છે.

આરંભસિદ્ધિમાં કહ્યું છે કે—પ્રતિષ્ઠામાં ૩-૬-૧૦-૧૧
મો રવિ, ૨-૩-૬-૮-૧૦-૧૧ મો ચંદ્ર, ૩-૬-૧૧ મો મંગળ-
શનિ, ૮-૧૨ સિવાયના બુધ-શુક્ર, અને ૧-૪-૬-૧૦-૧૧ મો
શુક્ર ઉત્તમ છે. ૧-૪-૫-૬-૧૦ મો શુક્ર, ૭ સહિત તેજ
ભુવનના બુધ-શુક્ર, ૩-૬ ૬૧ ચંદ્ર તથા કૂર અહો, અને ૧૧
મા સર્વ અહો હોય તો પ્રતિષ્ઠાપકને લક્ષ્મી મળે છે અને પ્ર-
તિમાની સાન્નિધ્યમાં દેવતા રહે છે.

પૂર્ણભદ્રાચાર્ય પ્રતિષ્ઠાકુંડળીના બારે ભુવનમાં રહેલ
અહોનું ક્ષણ આ પ્રમાણે કહે છે—

સૂર્ય બારે ભુવનમાં અનુક્રમે—૧ મંદિરધ્વજ, ૨
દાનિ, ૩ ધનપ્રાપ્તિ, ૪ સ્વજનપીઠ, ૫ પુત્રપીઠ, ૬ શત્રુક્ષય-
શત્રુનો નાશ, ૭ સ્ત્રીનું મૃત્યુ, ૮ પોતાનું મૃત્યુ, ૯ ધર્મનાશ,
૧૦ મુખ, ૧૧ ઋદ્ધિ, અને ૧૨ શોક કરે છે.

ચંદ્ર બારે ભુવનમાં અનુક્રમે—પ્રતિષ્ઠાપકનો ધાન,
ધનપ્રાપ્તિ, સૌભાગ્ય, કન્યા, દીનતા, શત્રુજય, અમુખ,

(૪૩૧)

નારયંદ્ર-પ્રતિષ્ઠાગ્રંથ ચક્રમ્.

રવિ	સોમ	મંગળ	બુધ	ગુરુ	શુક્ર	શનિ	રા-કે
૧	અ	મ	અ	ઉ	ઉ	ઉ	અ
૨	અ	ઉ	અ	ઉ	ઉ	મ	અ
૩	ઉ	ઉ	ઉ	ઉ	વિ	મ	ઉ
૪	અ	મ	અ	ઉ	ઉ	ઉ	અ
૫	વિ	વિ	વિ	ઉ	ઉ	ઉ	વિ
૬	ઉ	મ	ઉ	મ	મ	વિ	ઉ
૭	અ	મ	અ	મ	ઉ	વિ	અ
૮	અ	અ	અ	અ	અ	અ	અ
૯	અ	મ	અ	મ	ઉ	ઉ	અ
૧૦	મ	મ	અ	ઉ	ઉ	ઉ	વિ
૧૧	ઉ	ઉ	ઉ	ઉ	ઉ	ઉ	ઉ
૧૨	અ	અ	અ	અ	અ	વિ	અ

શુભ પ્રતિષ્ઠા ચક્રમ્.

ઉત્તમ.	મધ્યમ.	ઉત્તમ.
રવિ	૩-૬-૧૧	૫
સોમ.	૨-૩-૬-૧૧	ત્રિઝાણ-૩-૬
મંગળ	૩-૬-૧૧	૫
બુધ	૮-૧૨ સિવાય	૬-૭-૮
ગુરુ	૮-૧૨ સિવાય	૩
શુક્ર	૧-૪-૮-૧૦-૧૧	૨-૪-૬-૭
શનિ	૩-૬-૧૧	૫-૮-૧૦
રાહ-કેટુ	અન્યથા	અન્યથા
		૩-૬-૧૧+૧૦
		૩-૬-૧૧+૨-૮-૧૦
		૩-૬-૧૧+
		૮-૧૨-સિવાય
		૮-૧૨-સિવાય
		૧-૪-૫-૮-૧૦-૧૧+૨-૩
		૩-૬-૧૧+
		૩-૬-૧૧+૫-૮ આસિદ્ધિ

છે—ગણુ પરિવૃઠ, રાક્ષસ, યક્ષ, બૂત, અસુર, શેષનાગ અને સરસ્વતી વિગેરેની રેવતીમાં; બૌદ્ધની શ્રવણમાં, લોકપાલોની ધનિષ્ઠામાં, અને બાકીના ઇદ્રાદિક દેવોની સ્થિર નક્ષત્રમાં તિષ્ઠા કરવી. સર્વ દેવોની પોતપોતાનાં તિથિ, કરણ, ક્ષણ, ને નક્ષત્રમાં, અને લેખ્યભૂતિની ઉત્તરા ભાદ્રપદ નક્ષત્રમાં તિષ્ઠા કરવી.

સિંહલગ્નમાં સૂર્યની, કુંભમાં બ્રહ્માની, કન્યામાં વિષ્ણુની, મિથુનમાં શિવની, ચર લગ્નમાં હુદદેવોની સ્થિરમાં (૧) સર્વ દેવોની, અને દ્વિસ્વભાવમાં દેવીઓની પ્રતિષ્ઠા શ્રેષ્ઠ છે. લલ્લ કહે છે કે—સૌમ્યલગ્નમાં દેવોને, કૂર લગ્નમાં યક્ષ-રાક્ષસને અને સાધારણ લગ્નમાં ગણો તથા ગણુપતિને સ્થાપવા.

લગ્નનો બુધ, કેન્દ્રનો ગુરુ અને ચોથા સ્થાનનો શુક્ર હોય ત્યારે ઇન્દ્ર, કાર્તિક સ્વામી, સૂર્ય, ચંદ્ર અને યક્ષની સ્થાપના કરવી. નવમી તિથિમાં શુક્રોદય હોય, બળવાન ચંદ્ર-ગુરુ હોય, અને દસમો મંગલ હોય ત્યારે દેવીઓની ભૂતિ સ્થાપવી. આ મુદૂર્તમાં ફેરફાર થાય તો-શિશ્વી, સૂતાર અને પ્રતિષ્ઠાપકને વધ-બાંધનાદિ ડુંગ્રો થાય છે.

અહીં કોણ શંકા કરે કે—જેમ દિવસના પૂર્વભાગમાં ગૃહપ્રવેશ કરાવાય છે, તેમ પ્રતિષ્ઠા વિગેરે દિવસેજ કરવાં કે રાત્રે કરવાં ? એનું સમાધાન સૂર્યના બુવન ઉપરથી થાય છે. કેમકે—સૂર્ય સવારથી બપોર સુધી ૧-૧૨-૧૧-૧૦ બુવનમાં, બપોરથી સાંજ સુધી ૧૦-૯-૮-૭ બુવનમાં, સાંજથી મધ્ય-રાત્રિ સુધી ૭-૬-૫-૪ બુવનમાં, અને મધ્યરાત્રિથી સવાર સુધી ૪-૩-૨-૧ બુવનમાં હોય છે. હવે જે જે કાર્યની કુંડ-ળીમાં જે જે બુવનમાં સૂર્ય શુભ હોય તે તે કાર્યમાં તે તે બુવનના યોગમાં આવતો ઇષ્ટલગ્નના ઉદયવાળો દિનભાગ પણ શુભજ છે. પરંતુ અહીં યાદ રાખવું કે—દિવસના ઉત્તરાર્ધમાં વિવાહનું લગ્ન લેવાય છે, પણ પ્રતિષ્ઠાનું લગ્ન લેવાનું નથી.

(૪૩૫)

જેતા મધ્યમાંથી ગ્રહ જાય તે ગ્રહભિન્ન નક્ષત્ર કહે-
વાય છે. ॥૧૩૦॥

વિવેચન—હરકોઈ શુભકાર્યમાં શુદ્ધ નક્ષત્ર હોય; પણ તે સંધ્યાગત, રવિગત, વિદ્વર, સગ્રહ, વિલંબિત, રાહુહત કે સંધ્યાકાળે જે નક્ષત્ર પૂર્વમાં હોય તે સંધ્યાગત કહેવાય છે. સૂર્યથી લોગવાતું નક્ષત્ર રવિગત કહેવાય છે, વક્રી ગ્રહથી લોગવાતું નક્ષત્ર વિદ્વર કહેવાય છે, કૂરગ્રહથી લોગવાતું નક્ષત્ર સગ્રહ છે, રવિ નક્ષત્રની પછીનું એટલે રવિએ લોગવેલું નક્ષત્ર વિલંબિત કહેવાય છે, જે નક્ષત્રમાં ચંદ્ર-સૂર્યનું ગ્રહણ થાય તે નક્ષત્ર રાહુહત કહેવાય છે, અને જે નક્ષત્રને લેહીને-મધ્યમાં થઈને ગ્રહ જાય તે નક્ષત્ર ગ્રહભિન્ન કહેવાય છે. વિદ્વર અને રાહુહત નક્ષત્રનું બીજું નામ અપદ્ધારિત અને ગ્રહણદગ્ધ છે. નારચંદ્ર દીપ્તિમાં-ગ્રહની ડાબી અને જમણી દિશી વિધાએલ નક્ષત્રને ગ્રહભિન્ન કહે છે.

સંજ્ઞાગયમ્મિ કલહો, હોઈ વિવાઓ વિલંબિનમ્લત્તો
વિદુરે પરવિજયો, ગ્રાહચ્ચગણ અનિઠ્ઠવાણં ॥૧૩૧॥

જં સગ્ગહમ્મિ કીરર્હ, નક્ષત્તે તત્થ વિગ્ગહો હોઈ ।
રાહુહયમ્મિ મરણં, ગહમિન્ને સોણિગ્ગાલો ॥૧૩૨॥

અર્થ—સંધ્યાગત નક્ષત્રમાં કાર્ય કરવાથી કલહ,
વિલંબિત નક્ષત્રમાં વિવાદ, વિદ્વરમાં શત્રુનો જય,
રવિગત નક્ષત્રમાં અશાંતિ, (૧૩૧) સગ્રહ નક્ષત્રમાં
વિગ્રહ, રાહુહત નક્ષત્રમાં મૃત્યુ, અને ગ્રહભિન્ન નક્ષ-
ત્રમાં કાર્ય કરવાથી લેહીનું વમન થાય છે. ॥૧૩૨॥

વિવેચન—કરકાર્યનું નક્ષત્ર શુદ્ધ હોવા છતાં સંધ્યાગત

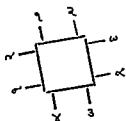
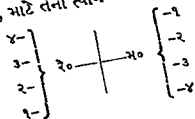

(૪૩૨)

એકાર્ગલનો ત્યાગ થઈ શકે તેમ ન હોય તો પાદવેધનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો.

એટલે—જો નક્ષત્રોમાં એકાર્ગલ હોય તે નક્ષત્રના પહેલા બીજા ત્રીજા કે ચોથા પાદમાં એક થઈ હોય, અને સામેના નક્ષત્રના અનુક્રમે—ચોથા ત્રીજા બીજા કે પહેલા પાદમાં બીજો થઈ હોય તો તે સંપૂર્ણ એકાર્ગલ થાય છે. આ યોગ અતિદુષ્ટ છે, માટે તેનો ત્યાગ જ કરવો.

હવે પાતયોગ કહે છે:—

અસ્તે મ ચિ અણુ સવ રે,
વિસમારેહાઠ સેસમભિલહિંડં ।
રવિરેહસ્તિણિ ગણિણ,
ઈદ્રે રિક્તે વિસમિ પાઠ ॥ ૧૩૫ ॥

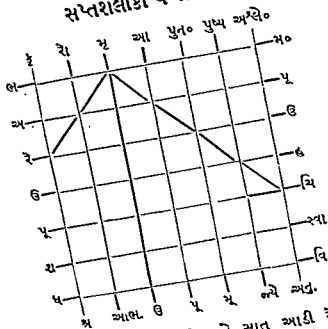
અર્થ—અશ્લેષા, મધા, ચિત્રા, અનુરાધા, શ્રવણ અને રેવતી નક્ષત્રોપર વિષમ રેખા દોરવી અને સૂર્ય નક્ષત્રની રેખાથી તે વિષમ રેખા મુધીનું શેષલેખું આ શેષ રવિ રેખાંક પ્રમાણે અશ્વિન્યાદિ નક્ષત્રો ગણી તે પર વિષમરેખા સ્થાપવી જોઈ નક્ષત્રપર તે વિષમરેખા આવે તો પાતયોગ લાગ્યો.

વિવેચન—સનાવીશ નક્ષત્રો સ્થાપી અશ્લેષા, મધા, ચિત્રા, અનુરાધા, શ્રવણ અને રેવતી આ ૭ નક્ષત્રો ઉપર ૭

(૪૪૩.)

સપ્તશલાકા યંત્ર.

વિવેચન—સાત ઉભી અને સાત આડી રેખાઓ દોરવી, અને તેના ઉપરના છેડાથી અનુક્રમે કૃત્તિકાદિ ૨૮ નક્ષત્રો સ્થાપવા. પછી જે જે ગ્રહ, જે જે નક્ષત્રમાં હોય તે તે ગ્રહ તે તે નક્ષત્રની પાસે મૂકવો. અહીં ઇષ્ટ નક્ષત્રની રેખાને બીજે છેડે જો કોઈપણ ગ્રહ હોય તો તે ગ્રહ વડે ઇષ્ટ નક્ષત્રનો વેધ થાય છે.

અભીજિમાં રહેલ ગ્રહથી રોહિણી નક્ષત્રનો વેધ થાય છે, જેથી આ વેધનું બીજું નામ રોહિણી વેધ પણ છે. આ ગ્રહથી વીધાએલ નક્ષત્ર અશુભ છે, માટે તેનો પ્રતિષ્ઠાદિક શુભ કાર્યમાં ત્યાગ કરવો.

મુધી મંચાર વાર્તિકમાં કહ્યું છે કે—સૌમ્ય અને કૂર અહોનો વેધ થાય તો અનુક્રમે મુખ અને આયુષ્યનો સર્વથા નાશ થાય છે. નારાયણ દીપનકમાં કહ્યું છે કે—આત્મારક્તિ મંગલ વિગેરે આડ મંહોથી વીધાએલ નક્ષત્રમાં પરણેલ કન્યા

તેજય ચર્યામાં કહ્યું છે કે-શ્રદ્ધા જે નક્ષત્રમાં રહ્યો હોય
જમણી ડાબી અને સન્મુખ એમ ત્રણ દ્રષ્ટિથી ત્રણ
કરે છે. વક્રીઅહોની જમણી દ્રષ્ટિ પડે છે, મધ્યગતિવાળા
ની સન્મુખ દ્રષ્ટિ પડે છે, અને અતિચારી અહોની ડાબી
જુ દ્રષ્ટિ પડે છે. અર્થાત્-છેલ નક્ષત્રથી તીરછી જે દિશામાં
હોની દાઢાની જેવી રેખામાં જે જે નક્ષત્રો હોય તેમાં રહેલ
કી-અતિચારી અહોવડે છેલ નક્ષત્ર જે વેધ પામે છે, અને
૧૧૬ સન્મુખ સીધી રેખામાં જે નક્ષત્ર હોય, તેમાં રહેલ
અહથી સન્મુખ વેધ થાય છે. જેમકે-છેલ ચંદ્રનક્ષત્ર મૃગશર
છે. હવે મંગળ વિગેરે સાત વક્રીઅહ પૈકીનો જે અહ ચિત્રા-
નક્ષત્રમાં હોય તે જમણી દ્રષ્ટિથી મૃગશરને વીધે છે.

રવિ વિગેરે સાત અતિચારી અહોમાંનો જે અહ રેવતીમાં
હોય તે વામદ્રષ્ટિથી મૃગશરને વીધે છે. આ રીતે મૃગશર
નક્ષત્ર જે બાજુ અહભિન્ન થાય છે; અને મંગળ વિગેરે પાંચ
મધ્યમ ગતિવાળા અહોમાંનો જે અહ ઉત્તરાષાઢામાં હોય તે
અહ સન્મુખ દ્રષ્ટિથી મૃગશરને વીધે છે.

પંચસિલાણ દો દો, રેહા કોણેસુ રોહિણીમુક્તલા ।
દિસિ ધુરિ રિક્તલા ડકમા, વણ વિલોઙ્ગ વેહમિહં ।

અર્થ—પંચશતાક્ર ચક્રમાં ખુણાની જે જે
રેખા દોરી દિશાના મથાળેથી રોહિણી વિગેરે નક્ષત્રો
અનુક્રમે સ્થાપવા, અને આ વેધ ત્રતમાં ભેદો ૧૨૩૮ ।
વિવેચન—પાંચ રેખા ઉભી અને પાંચ રેખા આડી
દોરવી. પછી એક ખુણાથી બીજા ખુણા મુખીની એમ બન્ને
રેખા દોરવી, અને સમ રેખા ચક્ર પ્રમાણે સમ ઉભી રેખાન
ઉપરના ભાગથી રોહિણી વિગેરે ૨૮ નક્ષત્રો સ્થાપવા, તથા જે
અહ જે નક્ષત્રમાં હોય તે અહ તે નક્ષત્રની બાજુમાં મૂકવ
અહો પછી સન્મુખ રહેલ અહથી છેલ નક્ષત્રનો વેધ થાય છે.

સિદ્ધચ્છાયાલગ્ન,
રવિ-કુજ-બુહ-જીવ સંકુપાય કમા ।
બુધ-સ-નવ-શ્રદ સગ,
શ્રદ્ધા (નવ) સેતવારેસુ ॥ ૧૩૧ ॥

અર્થ—અનુક્રમે રવિ, મંગળ, બુધ, અને
ગુરુવારે-અગીયાર, નવ, આઠ અને સાત; ત
શેખવારોમાં સાડા આઠ શંકુ પગલાં હોય ત્યારે
શ્રદ્ધાયા લગ્ન હોય છે ॥ ૧૩૬ ॥

વિવેચન—કોઈ પણ કાર્ય અવશ્ય કરવાનું હોય, અને
સર્વ પ્રકારની શુદ્ધિવાળો દિવસ ન હોય, તો તે પ્રસંગે
છાયાલગ્ન વિગેરેથી કાર્ય કરી શકાય છે. મનુષ્યે પોતાની
છાયાનું પોતાના પગલાથી જ માપ કરવું, અને રવિ વિગેરે
સાત વારોમાં અનુક્રમે ૧૧-૮-૬-૮-૭-૮-૮ અને ૮-૮ પાર-
થાના માપની છાયા આવે તે છાયાલગ્ન છે એમ જાણવું.

અર્થ મૂળ ગાથામાં શંકુપાદ એવો ઉલ્લેખ કર્યો છે.
એટલે કે—મનુષ્યે પોતાની છાયા માપવી, અથવા સાત હાથ
પ્રમાણ શંકુની છાયા માપવી, નેથી સિદ્ધ છાયા લગ્ન આવશે.
આથી એ પણ સિદ્ધ થાય છે કે—સાત આંગળાના શંકુની
ઉપરોક્ત આંક પ્રમાણે અંગુલછાયા આવે તો પણ છાયાલગ્ન
આવે છે. આ છાયાલગ્ન દરેક કાર્યની સિદ્ધિ કરનાર છે.

આરંભસિદ્ધિવાર્તિકમાં કહ્યું છે કે—આ છાયાલગ્ન
માત્ર ૩૦ અક્ષર પ્રમાણ હોય છે, જેની શરૂઆત પગલાની
ઉપરોક્ત આવે તે પહેલાં ૧૫ અક્ષરથી થાય છે, અને પગલાની
ઉપરોક્ત પછી પંદર અક્ષર મુખી રહે છે; માટે કાર્યનો પ્રારંભ
અને પૂર્ણાવસ્થા તે દરમિયાનજ કરવા. પણ કાર્ય મોટું હોય તે
પ્રારંભજ કરી રેવો, નેથી સિદ્ધ છાયા સાપેક્ષી કહેવાય છે.

પણ અલેખ વજ્રમયી સિદ્ધિ છે, ત્યાં પ્રતિકૂળ ચૌગિની; વિદિ,
શૂળ, અને ચંદ્રમા પણ નકામા છે, ॥ ૩ ॥ છાયાલગ્નમાં યાત્રા
દીક્ષા વિવાહ અને બીજાં શુભકાર્યો સર્વજ્ઞ ભગવાનના વચ-
નની પ્રમાણે નિઃશંકપણે કરવાં ॥ ૪ ॥ ”

હવે મુવચક કહે છે—

તિરિચ્છમે ધ્રુવે દિક્ષા-પદ્મટ્ટાઈ સુહંકરે ।
ઉદ્ઘટ્ટિય ધયારોવ-ચિત્તગાઈ સમાચરે ॥ ૧૪૦ ॥

અર્થ—ધ્રુવ તીરછો હોય ત્યારે દીક્ષા-પ્રતિષ્ઠા
વિગેરે શુભંકર છે, અને ધ્રુવ ઉર્ધ્વ હોય ત્યારે ધ્વ-
ન્નરોપણ-ક્ષેત્રપ્રવેશ વિગેરે કાર્યો કરવાં ॥ ૧૪૦ ॥

વિવેચન—ધ્રુવ તારાની નજીકમાં જે તારાનું જુમણું છે
તેનું નામ મુવચક કે મુમાંકડી છે, તે ચક્ર ધ્રુવની ડાબું બમતું
બમતું એક અહોરાત્રમાં જે વાર ઉભું અને જે વાર આડું
થાય છે. આ રીતે તેના છેડાના જે તારા સરખી લાઇનમાં બરા-
બર ઉર્ધ્વ કે તીર્ણ આવે ત્યારે મુવલગ્ન થાય છે.

મુવચક ઉભું છે કે આડું છે ? મુવલગ્ન ક્યારે હોય ? તે
જાણવાનો આ પ્રકાર છે—શિદ્ધપત્રથીમાં કહ્યું છે કે—
આ મુમાંકડીની સમાન તારાઓ ફાગણ શુદ્ધિમાં સ્પષ્ટ દેખાય
છે. પૂર્વાચાર્યો કહે છે કે—૧ મુવ મધ્યા અને ધનિષ્ઠાના ઉદય
કાળે ઉર્ધ્વ હોય છે, તથા અનુરાધા અને કૃત્તિકાના ઉદયકાળે
તીર્ણ હોય છે. ૨ સરણી કે વિશાખા નક્ષત્ર મન્ત્રક ઉપરથી
ઉતરે ત્યારે મુવ ઉર્ધ્વ હોય છે, અને અશ્લેષા કે ધ્રુવ નક્ષત્ર
આકાશના મધ્ય ભાગમાંથી નીચા નમવા માંડે ત્યારે મુવચક
આડું હોય છે. ૩ તથા મુવચક મકર અને કર્ક લગ્નમાં ઉર્ધ્વ
હોય છે, મેષ અને તુલા લગ્નમાં તીર્ણ હોય છે, અને
બીજા લગ્નમાં આડું—અવગું હોય છે. આ ઉપરાંત મુવચક
અને દોષાયત્રથી પણ મુવનું સ્પષ્ટ જ્ઞાન થાય છે.

(૪૫૧)

વે વાર અમીયં દિયમહીં, માસા અમિયાંં ડંસાંં વડત્યપયં
તવણાઈ ઘઢી ચાગહીં, જહીંયં કરિ કજ્જ ફજ્જ ઘઢુયં ॥ ૧ ॥

અર્થ—“અલીચ દિવસમાં બે વાર આવે છે, અને
માસમાં ઉત્તરાષાઢાના ચોથા પાયાથી શ્રવણની ચાર ઘડી
સુધી એક વાર આવે છે; તેમાં કાર્ય કરવાથી બહુ ફળ મળે
છે. (૩૪)”

મધ્યાહ્ન કાળની પહેલાની એક ઘડી અને પછીની એક
ઘડી એમ બે ઘડી દરેક કાર્યમાં શ્રેષ્ઠ છે; ને વળતે ૮ મો
અભિજિત સ્થળ હોય છે અને ને કાળનું વિશેષ નામ વિજય
યોગ છે. હર્ષપ્રકાશમાં કહ્યું છે કે-મધ્યાહ્ન કાળનો સૂર્ય
ઉત્પાત, વિષ્ટિ, વ્યતિપાત, દગ્ધા તિથિ, અને પાપગ્રહના દરેક
દોષોને દૂર કરે છે; માટે આઠમા અભિજિત સ્થળમાં માત્ર
દક્ષિણ દિશાના પ્રયાણ સિવાયના દીક્ષા, પ્રતિષ્ઠા, પ્રવેશ, પ્ર-
યાણ વિગેરે દરેક કાર્યો કરવાં તે મુખકર છે.

પૂર્ણિમા કહે છે કે—સૂર્ય સવારથી મધ્યાહ્ન સુધી ગ્રહ-
ચક્રને ગળે છે, અને મધ્યાહ્ન કાળે વમે છે; જ્યારે ગ્રહચક્ર
વિદ્યજ થતાં વિજયયોગ થાય છે, જેમાં કરેલ કાર્ય યુગાંતમાં
પણ કોઈ પ્રકારે નાશ પામતું નથી. લક્ષ્ય પણ કહે છે કે—
કૃષ્ણ ચક્ર લગ્ને મધ્યાહ્ન કાળે અભિજિત નક્ષત્રમાં સર્વ
દોષોને હણે છે. ગદાધર સમયની શુદ્ધિમાં તો-મધ્યાહ્ન
અને મધ્યરાત્રિના પ્રથમના ૧૦ અને પછીના ૧૦ એમ મુદ્દ-
ર્ત કાળના ૨૦ પગો વર્જવાનું કહે છે.

લક્ષ્ય તથા બીજા સ્થિતિઓએ આવશ્યક કાર્ય માટે
ત્રિનાર-ઉપાકાળને શ્રેષ્ઠ કહ્યો છે.

હર્ષપ્રકાશમાં તો કહ્યું છે કે—મધ્યા પ્રારંભ અ-
તારા દર્શનની મધ્યના કાળમાં પણ સર્વ કાર્યને સાધ-
વિજય નામે યોગ છે.

મધ્યાહ્ન ગોધુલિક લગ્ન એ વિવાહના પ્ર-

લેવું. લલ્લ કહે છે કે-વીર્યશાલી શુદ્ધ લગ્ન હોય તો ગોરજ નકામું છે, માટે શુભ લગ્ન ન હોય ત્યારે ગોધુલિક લેવું.

ગોધુલિકના દોષો આ પ્રમાણે છે, દૈવજ મનોહર કથે છે કે—

“કુલિકં ક્રાન્તિસામ્યં ચ, મૂર્તૌ પષ્ટોષ્ટમઃ શરી ।
પથ્થ ગોધુલિકે ત્યાજ્યા, અન્યે દોષાઃ શુભાવદાઃ ॥ ૧ ॥”

અર્થ—“કુલિક, ક્રાન્તિસામ્ય; લગ્નનો, છટ્ટો અને આઠમો ચંદ્ર, આ પાંચ દોષ ગોધુલિકમાં ત્યાજ્ય છે; અને બીજા દોષો શુભ છે ॥ ૧ ॥”

આરંભસિદ્ધિમાં અર્ધયામ અને બદ્ધા પણ વર્ત્ય લખ્યા છે, આથી શુક્રવાર અને શનિવારે ગોરજનો નિષેધ થાય છે. કેશવાર્ક કહે છે કે—કુલિક અને અર્ધયામની શુદ્ધિ માટે શનિવારે સૂર્ય છતાં અને શુક્રવારે સૂર્યાસ્ત પછી લગ્ન લેવું. ૬-૮ સ્થાનનો ચંદ્ર કન્યાનો નાશ કરે છે, અને ૧-૮ સ્થાનનો મંગળ પતિનો નાશ કરે છે; માટે તેનો અને વ્યતિ-પાતનો સર્વથા ત્યાગ કરવો વ્યવહાર પ્રકાશમાં કહ્યું છે કે—ગોરજમાં સઅહ નક્ષત્ર, અહણ નક્ષત્ર, આઠમું નક્ષત્ર, વૈધૃતિ, વ્યતિપાત, સંક્રાન્તિ, ૬-૮ મો ચંદ્ર, ક્ષીણ ચંદ્ર, અશુદ્ધ ૧-૮ મંગળ, રવિ-શુક્ર, અને ૮ મા સ્થાનના સર્વ અહો કુલ છે.

નારચંદ્ર ટીપ્પનમાં કહ્યું છે કે—

“જપ્તાષ્ટમે ચન્દ્રજ-ચન્દ્ર-જીવે, મૌમે તથા માર્ગવજાષ્ટમે ચ ।
મૂર્તૌ ચ ચન્દ્રો નિયમાશ મૃત્યુઃ, ગોધૂજિકં સ્વાત્તરિવર્જનીયમ્ ॥ ૧ ॥

અર્થ—“તાત્કાલિક કુંડળીમાં આઠમે બુવને બુધ, ચંદ્ર, શુક્ર, મંગળ, કે શુક્ર હોય; અને લગ્નમાં ચંદ્ર હોય તો નક્કી મૃત્યુ થાય છે, માટે આ ગોધૂલિક વર્ત્ય છે. ॥ ૧ ॥”
સંહિતાસારમાં ઉલ્લેખ છે કે—

“ નક્ષત્રસ્ય મુહૂર્તસ્ય, તિથેઽથ કરણસ્ય ચ ।

ચતુર્ણામપિ ચૈતેષાં, શકુનો દણ્ડનાયકઃ ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ નક્ષત્ર, મુહૂર્ત તિથિ અને કરણ; એ ચારેનો હંડનાયક શકુન છે ॥ ૧ ॥ ” લલ્લ કહે છે કે—શકુન વિનાનું સર્વશુભોપેત લભ પણ અહણ કરવું નહિ, કેમકે નિમિત્તનો હંડનાયક શકુન છે. હરિભદ્રસૂર મહારાજ કહે છે કે—મુંદર લગ્નમાં પણ શુભ શકુન કે શુભ નિમિત્તના બળે કાર્યો કરવાં. અહીં શકુનથી—અંગ સ્કુરણ, શકુન, સ્વર, સામુદ્રિક, અષ્ટાંગ નિમિત્ત, અને પ્રસન્ન ચિત્તતા વિગેરે જાણવાં.

ચિત્તોત્સાહ માટે ઉદયપ્રભસૂરિ મહારાજ કહે છે કે—

“ સક્લેષ્વપિ કાર્યેષુ, યાત્રાયાં ચ વિશેષતઃ ।

નિમિતાન્વપ્યતિક્રમ્ય, ચિત્તોત્સાહઃ પ્રગલ્ભતે ॥ ૧ ॥ ”

અર્થ—“ સર્વ કાર્યોમાં અને વિશેષ કરીને યાત્રામાં નિમિત્ત કરતાં પણ ચિત્તોત્સાહ અધિક બળવાન છે ॥ ૧ ॥ ” અંગસ્કુરણ વિગેરે નિમિત્ત, અંગસ્પર્શ વિગેરે ઇંગિત, દુર્ગાદિ શકુન અને લગ્નાદિ જ્યોતિષથી ચિત્તોત્સાહનું બળ વિશેષ છે. એમ આ શ્લોકમાં સૂચન છે.

અંતિમ નંદી વિગેરેનું મુહૂર્ત કહે છે—

તિક્તચુન્ગ-મિસ્તરિક્તવણિ, ચિચ્ચા ભોમ-સણિચ્ચરં ।

પદમં ગોચરં નંદી-પમુહં સુહમાયરે ॥ ૧૪૨ ॥

અર્થ—તીક્ષ્ણ ઉમ્મ અને મિશ્ર નક્ષત્રો તથા મંગળ અને શનિવારને ત્યજીને બાકીના દિવસોમાં પ્રથમ ગોચરી તથા નંદી પ્રમુખ શુભ કાર્યો કરવાં ॥ ૧૪૨ ॥

વિવેચન—નવીન સાધુને પ્રથમ ગોચરી કરાવવી હોય અથવા મન પ્રાશસ્તિત યોગ ઉપધાન અને તપને માટે નાણ

(૪૫૭)

ચૈત્યરચના, તીર્થયાત્રા; આદિ માંગલિક કાર્યોનું સુદૂર્ત જ્યો-
તિષીઓ પાસેથી લેવું અને તેનો સમગ્ર સંવાદ જ્યોતિર્વિદ
મુનિઓએ બતાવવો એજ સુકિતયુક્ત છે, પણ પોતે સુદૂર્ત
આપણું નહિ. તથા આ એકાંતમાં ભણવું, પાપભીરુ શિષ્યોને
ભણાવવું અને પંડિતોમાં જ્ઞાનપર્યાયની વૃદ્ધિ કરવી એ આ
અન્યનું ક્ષણ છે. આ રીતે જ્ઞાનપર્યાયની વૃદ્ધિને માટે બનાવેલ
અન્યથી પરંપરાએ શુભ પરિણામ, પુણ્યોપાર્જન, સદ્જ્ઞાનનો
લાભ અને શાશ્વતપદ મળે છે. એટલે-પાપભીરુ મુનિઓના
હાથમાં આ અન્ય જાય એજ હિતકારક છે.

હવે અંતસમાપ્તિ કરે છે.

સિરિવયરસેણગુરુપદ્મ-નાહસિરિહેમતિલયસૂરીણં ।
પાયપસાયા ઇસા, રયણસિહરસૂરીણા વિહિયા ૧૪૪

અર્થ—રત્નશેખર સૂરિએ આ દિનશુદ્ધિ પ્રક-
રણ શ્રી વજ્રસેન ગુરૂના પદ્મધર શ્રી હેમતિલકસૂ-
રિના પાદ પ્રસાદથી રચ્યું છે ॥ ૧૪૪ ॥

વિવેચન—રત્નશેખરસૂરિ મહારાજે આ ગાથાથી પો-
તાના ગુરૂની પરંપરા અને ગુરૂકૃપાનું ક્ષણ દર્શાવેલ છે. એટલે-
બૃહદ્ગમ્યાધિપ શ્રી વજ્રસેન ગુરૂ યથા જેમણે ગુરૂગુણ
પદત્રિશિકા વિગેરે અન્યોની રચના કરી છે તેમની પાટે શ્રી
હેમતિલકસૂરજી યથા, જેમની કૃપાથી દિનશુદ્ધિ દી-
પિકાની રચના થયેલ છે.

॥ इति रयणसेहरसूरिविरइआ ।

दिणसुद्धिपर्इविआ समत्ता ॥

અર્થ—આ પ્રમાણે રત્નશેખરસૂરિએ રચેલી

દિનશુદ્ધિ-પ્રદીપિકા નામનો અન્ય સમાપ્ત થયો.

પરિશિષ્ટ ૧ લું.

જૈન પંચાંગ.

સંવત્સર—૧ જૂહસ્પતિ (નક્ષત્ર), ૨ યુગ, ૩ પ્રમાણ, ૪ લક્ષણ, અને ૫ શનિ, એમ પાંચ સંવત્સર છે. (સંવત્સર પાહુદ ૧૦ પાહુદ પાહુદ ૨૦)

૧ નક્ષત્ર સંવત્સર—જૂહસ્પતિ નક્ષત્રચક્રને લોગવી દ્યે ત્યાં સુધીનો એટલે. બાર વર્ષનો છે, જેનાં નામો શ્રાવણ-થી આષાઢ સુધીનાં છે. તે સંવત્સર ($૩૨૭\frac{૫}{૬} \times ૧૨ = ૩૯૩૩\frac{૫}{૬}$ દિવસ પ્રમાણ છે.

૨ યુગ સંવત્સર—ચંદ્ર, ચંદ્ર, અભિવર્ધિત, ચંદ્ર અને અભિવર્ધિત; એમ પાંચ વર્ષના ૧૮૩૦ દિવસે પૂરો થાય છે, જેમાં ૧૨૪ પર્વ આવે છે.

૩ પ્રમાણ સંવત્સરના નક્ષત્ર દિન ૩૨૭ $\frac{૫}{૬}$, ચંદ્ર ૩૫૪ $\frac{૧}{૨}$, ઋતુ ૩૬૦, આદિત્ય ૩૬૬, અભિવર્ધિત ૩૮૩ $\frac{૫}{૬}$, એમ પાંચ પ્રકારે છે. અથવા ૨૭ $\frac{૬૫૭}{૬૦}$ (મુકૂત ૮૧૬ $\frac{૫૭}{૬૦}$) દિવસનો એક એવા ૬૭ નક્ષત્ર માસ, ૩૦ $\frac{૫}{૬}$ દિવસનો એક એવા ૬૦ સૂર્ય માસ, ૨૬ $\frac{૫૭}{૬૦}$ દિવસનો એક એવા ૬૨ ચંદ્ર માસ અને ૩૦ દિવસ એક એવા ૬૧ ઋતુ માસ; (કુલ દિવસ ૧૮૩૦) નો એક યુગ થાય છે.

૪ લક્ષણ સંવત્સર પણ ઉપરોક્ત પાંચ પ્રકારે છે, પરંતુ તેમાં માત્ર ચિન્હોની-લક્ષણોની પ્રાધાન્યતા છે. એટલે ૧ નક્ષત્રનો યોગ, ઋતુનું પરિભ્રમન, અને અનુદૂગ વૃદ્ધિનો એક સાથે મેળ થાય તે નક્ષત્ર સંવત્સર; ૨ યુગમે વિષમચંદ્ર-નક્ષત્ર હોય, અને વિરમ કે પ્રતિદૂગ વૃદ્ધિ થાય તે ચંદ્ર સંવત્સર; ૩ અષાઢે વસો દુષે-શુક્રે, અને વૃષ્ટિ ન હોય તે ઠમ

તિથિ—અહોરાત્રિના ૬૬ ભાગની એક તિથિ હોય છે, તેથી બાસઠમી બાસઠમી તિથિનો ક્ષય થાય છે, અને અઢી અઢી વર્ષે એકેક માસની વૃદ્ધિ થાય છે.

ચંદ્ર નક્ષત્ર—અભીચૂ નક્ષત્ર ૬૩૭ (૩૭ અહોરાત્રિ) મુહૂર્ત મુધી, શતભિષાદિ ૧૫ મુહૂર્ત મુધી, શ્રવણાદિ ૩૦ મુહૂર્ત મુધી, અને ઉત્તરાશાદ્રપદ વિગેરે ૪૫ મુહૂર્ત મુધી ચંદ્રની સાથે રહે છે. (જુઓ ગાથા-૧૧૯-૧૨૦)

સૂર્ય નક્ષત્ર—સૂર્ય અભિચૂને ૪ અહોરાત્રિ અને ૬ મુહૂર્ત લોગવે છે. (ચંદ્રલોગ ૬૩૭×૬૭=યુગલોગ ૬૩૦÷૫, સૂર્યલોગ ૧૨૬ મુહૂર્ત÷૩૦=૪/૬), શતભિષા વિગેરેને ૬ અહોરાત્રિ ૨૧ મુહૂર્ત, શ્રવણ વિગેરેને ૧૩ અહોરાત્રિ ૧૨ મુહૂર્ત, અને ઉત્તરાશાદ્રપદ વિગેરે નક્ષત્રને ૨૦ અહોરાત્રિ ૩ અને મુહૂર્ત લોગવે છે. (સં ૫૦ ૧૦).

પરિશિષ્ટ ૨ જી.

વીરવર્ષ નિર્ણય—

આયુ વર્ષ ૭૨, આયુ ગર્ભથી ગણવેા. આદિત્ય સંવત્સરે આયુદય હુઓ, તેના દિન ૩૬૬, ઋતુ સં ૦ દિન ૩૬૦, પાંચ વર્ષનો યુગ એક યુગમાં આદિત્ય સંવત્સર દિન ૧૮૩૦ અને ઋતુસંવત્સરના દિન ૧૮૦૦ હોય. આદિત્ય સંવત્સર યુગમાં એક માસ થાકતા ઋતુ સંવત્સર લાગે. આ લેખે—

ઋતુ સંવત્સરના ચોથે માસે ગ્રીષ્મકાળે આષાઢ શુદ્ધિ ૬ દિને વ્યવન. અઢીથી આદિત્ય સંવત્સર લેખે ૭૨ વર્ષે ઋતુ સંવત્સરયુગના ૧૪ માસ વધના થયા, ત્યારે આષાઢ શુદ્ધિ ૬ થી ૧૪ મે માસે બાદ શુદ્ધિ ૬ દિને આદિત્ય સંવત્સરે ૭૦ વર્ષ થયા, ત્યાંથી બીજે ચંદ્રસંવત્સરે નિર્વાણ થયું. અઢી ચંદ્ર સંવત્સરના ૩૫૪ દિન હોય, પહેલેથી ૧૨ દિન આદિત્ય સંવ-

નક્ષત્ર-ચૈત્ર શુકલાદિ અથવા આશ્વિન કૃષ્ણાદિ ગત-
માસને બમણા કરી તેમાં ગત તિથિ નેડવી, નેટલો આંક આવે
તેટલામું નક્ષત્ર જાણવું.

નક્ષત્ર—શુદ્ધિ ૧ ના સૂર્ય નક્ષત્રના આંકમાં ગત તિથિના
આંક ઉમેરવા, જે સંખ્યા આવે તે ઇષ્ટ નક્ષત્ર જાણવું.

લગ્ન—દિનમાનના સરખા ત્રીશ ભાગ કરવા, આવા
સૂર્યોદયથી ગત ત્રીશાંશને ૬ થી ગુણી સૂર્યસંક્રાંતિના ભુક્ત
દિવસો ઉમેરવા, અને ત્રીશથી ભાગ દેવો, જેથી ભાગમાં ઇષ્ટ
લગ્ન અને શેષમાં ઇષ્ટ ત્રીશાંશ આવે છે.

ઘડી—સૂર્યલગ્નથી ચાલુ લગ્ન સુધીના આંકને પાંચથી
ગુણવા, અને આવેલ સંખ્યા તે ઇષ્ટ ઘડી જાણવી. (સ્થૂલ)

તારીખવાર—A ઇષ્ટ ઇસ્વીસનને ૨૮ થી ભાગ દેવો,
જેના શેષમાં રહેલ આંક ઉપરથી જાન્યુઆરીની ૧ લી તારી-
ખના વારો અતુકમે-રવિ, સોમ, મંગળ, બુધ, શુક્ર, શનિ,
રવિ, સોમ, બુધ, ગુરુ, શુક્ર, શનિ, સોમ, મંગળ, બુધ, ગુરુ,
શનિ, રવિ, સોમ, મંગળ, ગુરુ, શુક્ર, શનિ, રવિ, મંગળ,
બુધ, ગુરુ અને શુક્ર આવે છે. B આ ગણનામાં ચાર
ચાર વર્ષની ૧ લી તારીખોનો વારો સાથે અતુકમે સંબંધ
જોડાય છે, અને પછી પાંચમું વર્ષ એક વારનું આંતરું લે
છે. C પછી દરેક માસની ૧ લી તારીખે અતુકમે-૪ થો, ૧ લો,
૪ થો, ૩ લો, ૪ થો, ૩ લો, ૪ થો; ૪ થો, ૩ લો, ૪ થો, અને ૩ લો
વાર હોય છે. D માત્ર તફાવત એટલો છે કે-જે સનને ચારથી
ભાગતાં શેષમાં ૦ આવે તે વર્ષમાં એક દિવસ વધતો હોવાથી
માર્ચની ૧ લીએ ફેબ્રુઆરીની ૧ લી તારીખના વારથી ૨ જો
વાર હોય છે. E અને તા. ૧-૮-૧૫-૨૨-૨૯ નો એકજ
વાર હોય છે. F જેમકે-૫૦ સં ૧૬૨૭ માર્ચની ૧૫ મી
તારીખનો વાર કાઢવો છે, તો ૧૬૨૭-૨૮-૨૯/૨૩, જાન્યુ-
આરી ૧ લીએ શનિવાર, ફેબ્રુઆરી ૧ લી મંગળ, માર્ચ ૧
લી મંગળ, અને માર્ચ ૧૫ મીએ મંગળવાર.

- જેઠ જેઠકે આંતરે, વીતે વર્ષ અગ્યાર;
દુગ્ધ આંતરો જેઠ બીચ, વર્ષ આઠ અવધાર. ૧૦
- અળ કહું ક્ષય માસકી, રીતિ એહ સમજાય;
એકસો ઇકતાલી વરસકું, ક્ષય માસ તળ યાય. ૧૧
- કાર્તિકસું ગણતાં ચકાં, ત્રીન માસ લગી જોય;
ક્ષય સંક્રાન્તિ એકમેં, માસ ક્ષય જળ હોય. ૧૨
- વેગો હોય તો ઇછતરે, વર્ષ ઓગણિશ પર દેખ;
ક્ષય માસ પણ જાણવો, ઇનમેં મીન ન મેખ. ૧૩
- ક્ષય માસકે વર્ષમેં, દેખો વળી વિશેષ;
ત્રીન માસ આગે પીછે, માસ અધિક હોય પેખ. ૧૪
- માહ કાગણ તુટે નહીં, વધી નહીં કોઇ કાળ;
નેમ કુશલ નિર્ણય કરી, બારે માસકી ચાલ. ૧૫
- એકસો અઠ્યાશી વર્ષમેં, બાંતરે અધિકા માસ;
ક્ષય માસ હો દાખીયા, નેમકુશળ પંન્યાસ. ૧૬
- શીતલનાથ ઉદયપુર, તપ ગણ શીલ નિવાસ;
વર્ષ ઓગણી અઠાવને, લિખ્યો ચિત્ત ઉદાસ. ૧૭
- વીર સંવત્સર જાણીએ, ચોવીશ ને સગવીશ;
કાર્તિક કૃષ્ણકી અષ્ટમી, પુષ્ય રવિ શુભ દિસ. ૧૮

માસ વૃદ્ધિ-હાનિ યંત્ર (સ્વકૃત)

- પારસનાથ પ્રભુમી કરી, વિરયું યંત્ર વિચાર;
વધે માસ તુટે જીકે, કરસ્યું સળ નિરધાર. ૧૯
- હું માસ ગણ્યો મધ્યમેં, શંકા વિશેષ નહીં લેલ;
પર્વ-પ્રતિષ્ઠા દેવકી, કરો મતિ કોઈ સેલ. ૨૦

परिशिष्ट प मुं.

ग्रह नामभाषा.

मंगल—आर, वरु, लोहितांग, मंगल, अंगारक,
पृथ्वीपुत्र, आषाढाभू, नवार्थि.

बुध—बुध, सौम्य, प्रहर्षल, र, पंचार्थि, श्रविष्ठाभू,
श्यामांग, रोहिणीपुत्र.

शुक्र—शुक्रस्वपति, सुराचार्य, ज, त्रिशिषाङ्गि,
वायस्वपति, दाह्यार्थि, धिष्णु, शङ्खुनीभू, गीष्पति, उत-
थ्यानुज, आंगिरस, शुक्र.

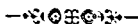
शुके—शुके, मघाभू, काव्य, उशनस, भार्गव, कवि,
पोडसार्थि, दैत्यशुक्र, धिष्ण्य.

श—शनि, शनिनैश्वर, छायासुत, असित, सौरि,
सप्तार्थि, रेवतीभू, मंद, कोड, नीलवासस.

राहु—स्वर्भातु, विधुंतुह, तमस, राहु, सैद्धिदेय,
भरणीभू.

केतु—आहिक, अश्वेपाभू, शिषी, केतु.

अभिधानचिन्तामणि—देवकांड श्लोक ३०—३६.

(૪૬૯)

મુંબઈ ૧૨ વાગ્યે જુદા જુદા સ્થાનોનો ટાઇમ.

દિવસના બાર વાગ્યા પહેલાં A. M.

ન્યુયોર્ક	લંડન	લુએન	કરાંચી
૨-૧૫	૭-૦	૮-૩	૧૧-૩૭
જેદા	આમસ્ટર્ડામ	બર્લીન	શિકારપુર
૪-૧૩	૭-૩	૮-૩	૧૧-૪૩
રીઓડીનનેરો	પારીસ	કોન્સ્ટાંટીનોપલ	ભુજ
૪-૧૯	૭-૨૦	૮-૪૯	૧૧-૪૯
સાલોનિકા	લીસ્બન	રોડહોમ	રાજકોટ
૬-૩૦	૭-૪૫	૮-૨૨	૧૧-૫૨
ડીનરિક્	આલેક્ઝાંડ્રિયા	સેંટપીટર્સબર્ગ	અમદાવાદ
૬-૩૦	૭-૧૦	૮-૫૫	૧૧-૫૯
ડબ્લીન	ક્રિસ્ટીઆનીઆ	રમર્ના	મઝલીન
૬-૪૫	૭-૫	૯-૦	૧૨-૦
એડીનબરો	લેમ્બર્ગ	કેપટાઉન	મુંબઈ
૬-૫૭	૮-૦	૧૦-૧૫	૧૨-૦

દિવસના બાર વાગ્યા પછી P. M.

પૂના	રટાંડ	સીઆમ	ન્યુઝીલેન્ડ
૧૨-૫	૧૨-૩૯	૩-૨૦	૬-૩૦
લાહોર	જામનાથ	હોંગકોંગ	આસારકા
૧૨-૬	૧૨-૫૦	૩-૨૦	૮-૩૦
કરકાર	કલકત્તા	જાંઝીબાર	સેન્શિસસે
૧૨-૨૧	૧-૨	૩-૩૦	
મદ્રાસ	રંગુન	આરેલેડ	
૧૨-૩૦	૧-૩૦	૪-૨૦	
કોલ્કો	સીંગપુર	સીડની	
૧૨-૩૦	૨-૦	૫-૧૫	

ઘડિ તિન પલ વિસજ પાય, ઉગણુતિસ કાય હુઈ છાય;
 તેર પલ ઘડી તિન પયત્રીશ, એ નિરધાર વિધા છે વિશ. ૧૩
 પલ ઇચ્ચાર ઘડી તિન સાર, પગ ઇગતિસેં છઈ નિરધાર;
 ત્રિણુ ઘડી કિપરિ પલ: સાત, પગ બત્રિસેં બણેં વાત. ૧૪
 પય છતિસેં બોલિઉં ઇંમ, ઘડી દોઈ પલ સગતીસ સીમ;
 પય સગતિસેં પલ પણુ ત્રિસ, સહિત ઘડી દોઈ ચડિઉં દિસ. ૧૫
 પગ અડતિસેં પલ તેતીસ, ઉગણુઆલ પગે પલ તિસ;
 ઉગણુતિસ ચાલીશે કયેં, ત્રિહું ઠામિ દોઈ ઘડી ચિંતવે. ૧૬
 પય ઇચ્ચાલી ઘડિ દોઈ કહી, ઉપર પલ સત્તાવીશ સહી;
 પગ છાંયાલિ ઘડી દોઈ બેઈ, પંચવીશ પલ ઉપર હોય. ૧૭
 ઇણિ પરે બોલું દિન પ્રમાણુ, એહવું જ્યોતિય માંહિ ઠાણુ;
 શ્રીગુર હેમવિમલસૂરીશ, પલણે સોમવિમલ તસ શીષ ૧૮

દૂહા--દિન પ્રમાણુ બાણિ કરી. લગનમાં મન આણી.

ઘડિ તિન પણુઆલ પલ, મેય લગને નર બાણિ. ૧૯
 ઘડી ચ્ચાર ને સોલ પલ, વૃથ લગને તે હોઈ;
 ઘડી પંચ પલ પંચસીઓ, મિથુન લગન નિરહોઈ ૨૦
 ઘડી પંચ ઇગયાલ પલ, કઈ લહું સુવિચાર;
 સિંહ લગને ઘડી પંચપલ, બાયાલિ સિંહ સાર. ૨૧
 ઘડી પંચ ઇગતિસ પલ, કન્યા લહું મનિ;
 તુલ લગનિ ઇગતિસ પલ, ઘડી પંચ સિંહ મનિ. ૨૨
 અડમીએ બાયાલ પલ, ઘટિકા ઉપર પંચ;
 પંચ ઘડિ ને બાળીઈ, પલ ઇચ્ચાલીશ સંચ. ૨૩
 પંચ ઘડિ ને પંચ પલ, મકર લગન પ્રમાણુ;
 ચાર ઘડિને સોલ પલ, કુંભ લગને ઇય બાણુ. ૨૪
 મીન મેય પરિમાનજે, બાખિડં જોતિય માંહિ;
 લગનમાન ઇણિ પરે બજેઈ, સોમવિમલ ઉછાંહ. ૨૫
 ઇતિ (૫૮૭) લગન માન સંપૂર્ણ.

श्रीमदेवेन्द्र शिष्याणुः, सर्वशास्त्राब्धिपारगः ।
 श्रीमान् हेमप्रभसूरि-र्यकाण्डं स्मरत्यसौ ॥ ४ ॥
 सेतिकामानपल्लीनां, संख्याज्ञानाय सांप्रतम् ।
 बहुष्वप्यर्यकाण्डेषु, नव्यं शास्त्रं विरच्यते ॥ ५ ॥
 एक दिनार्धमध्येऽपि, घटिकार्धस्य कारणम् ।
 त्रये त्रिशतपट्टे, मूल्यनिश्चयहेतवे ॥ ६ ॥
 चैत्रे यश्च प्रधानोऽर्थः, स पण्यार्थोऽत्र गृह्यते ।
 प्रत्यहं प्रतिभं चापि, प्रतिपण्यं च नूतनः ॥ ७ ॥
 त्रिशतपट्टि पण्यानां, चतुर्भेदवनामपि ।
 प्रत्येकं गणिमादीनां, चैत्रार्थैव निर्णयः ॥ ८ ॥
 वाणीदेवी प्रसादाच्च, गुरोः शुद्धोपदेशतः ।
 सत्यो भवति शास्त्रार्थो-ऽनुभवेनैव निश्चयः ॥ ९ ॥
 वक्तुं याति प्रहः कश्चि-दाश्विनापाठयोर्यदि ।
 कर्कतौलिनि संक्रान्तौ, कर्कतुलार्थसंभवः ॥ १० ॥

अथ नक्षत्रपिंडः ।

मृगशिरा धनिष्ठा च, पुनर्वसु च वासवम् ।
 शतान्यां चाग्निदेवं च, पञ्चत्रिंशत् शतं भवेत् ॥ ११ ॥
 अश्विनी भग्वी स्वानिः, कर्कश्च भवति पुनः ।
 विशाखा रोहिणी पौष्ण-शतं सार्धं बुधैः स्मृतम् ॥ १२ ॥
 आर्द्राऽनुगधिका धिष्ययं, शतं त्रिंशति मिथितम् १२० ।
 अश्लेषा पञ्चविंशत्या (सप्तत्या), पुष्यं हस्तं शतं स्मृतम् ॥ १३ ॥
 शतं च भरणीश्लेषा, पञ्चनवति पूरितम् ।
 एकादशाधिकाश्च नक्षत्रा-मप्यशतानि च ६१६ ॥ १४ ॥
 सप्तदशाधिकं पात्रा, शतद्वयं च कर्कतुली २१० ।
 हे च भाद्रपदं वैश-खेन कर्कतपट्टपदम् ॥ १५ ॥

प्रहाह्ने भाजिते लब्ध-मुपरि पूर्ववत् क्षिपेत् ।
 न्यस्ते च जायते योऽङ्क-स्तावत्यः सेतिका मताः ॥ २६ ॥
 चतुर्भक्तं ततो जातां, मायकाः कंशसंग्रहे ।
 धृते धान्ये तिले तैले, मुष्टिभाण्डं सुगन्धकम् ॥ २७ ॥
 अनेनैव क्रमेणात्र, सर्वेषामर्घ-निश्चयः ।
 त्रिगुणश्च भवेद्यो-ऽप्युच्चैर्वक्त्रे च खेचरे ॥ २८ ॥
 गेहे मित्रे स्वके चांशे, द्विगुणोऽर्घो भ्रुवं मतः ।
 शनौ नीचे तथा पापे, तदंशोऽपि ग्रहे सति ॥ २९ ॥
 लब्धार्घस्य धुपैर्ह्येवं, चाऽर्घमर्घपरीक्षये ।
 शेषेषु च यथासंख्यं, तथैवार्घं विनिर्दिशेत् ॥ ३० ॥
 क्षयवृद्धिद्वयं कृत्वा, न्यस्यार्घं स्थानयोर्द्वयोः ।
 चतुर्गुणे चतुर्भाग-लब्धं क्षिपेत्तथोपरि ॥ ३१ ॥
 भरययादि चतुष्कं च, आर्द्रादिषु चतुष्टयम् ।
 मघाद्याः पञ्च धिप्स्यानि, स्वाति त्रिकेन्द्रपञ्चकम् ॥ ३२ ॥
 धनिष्ठाद्यं ततः षट्कं, चैवं मसप्त विंशतिः ।
 पञ्चवेदेन भागोऽपि, गृह्यतेऽधमराशितः ॥ ३३ ॥
 यत्तत्रापि पुनर्जन्मं, राशिस्तु शोधयते ततः ।
 त्रिष्टके च न गृहीत, तिष्ठः संख्यास्तथाऽधमे ॥ ३४ ॥
 गृहीत्वा तु पुनर्जन्मो, राशावुपरि न्यसेत् ।
 उदयास्तमने षट्के, ग्रहयो चन्द्र-सूर्ययोः ॥ ३५ ॥
 ग्रहयुद्धे राशिसंक्रान्तौ, वृत्ताद्यैर्मध्ये जायते ।
 आदित्येनाऽथ पूर्णोऽयं, चन्द्रो खैव लभ्यते ॥ ३६ ॥
 चन्द्रेण तु पदंशे, श्रुवेणाऽपि ममएहमे ।
 पूर्वोक्तानामितं सूचः, पश्चिमस्यानुदंति चेत् ॥ ३७ ॥

ऋणो वक्रं यदा यान्ति, सर्वेऽपि मिलिता ग्रहाः ।

तदा धान्यं महार्घं तु, जायते भुवि वेगतः ॥ ४६ ॥

अपात्रदानतोऽपुण्यं, पुण्यं सत्पात्रदानतः ।

इत्यपात्रे न दातव्य-मर्घकाण्डं महोदयम् ॥ ४७ ॥

प्रतिमास्वरूपवेदानां, यावन्तः परमाणावः ।

तावद्युगसहस्राणि, कर्तुर्भोगभुजः फलम् ॥ ४८ ॥

॥ इति त्रैलोक्यप्रकाशः समाप्तः ॥

चन्द्रमा तात्कालिक जिस नवमांशमें आवे वो नवमांशका अंक लेना, यथा—मिथुनसंक्रान्ति समये चंद्रमा, मिथुनके नव-मांशका अंक ३, पीछे संक्रान्तिका मुहूर्त भेला करना, तो संक्रान्ति मुहूर्त ३० युक्तं ३३, पीछे इस अंककुं सोमवारके भूवांशसे गुणावना, जातं ६६३, इसमें अफीमका पण्यक्षेप मिलाय देना, ८५ मिलानेसे जातं ७७८, इसकुं ३ से भाग लेना ॥

अर्घ्यकारणं लिख्यते.

अथाऽतः संप्रवक्ष्यामि, कर्पमासादिसंभवम् ।

येन विज्ञानमात्रेण, वणिजां सिद्धिरुत्तमा ॥ १ ॥

अथेपा स्वातिज्येष्ठाङ्गं, शतनाग यमद्वयम् ।

पञ्चदश मुहूर्तानि, पटन्ये नानि कीर्तयेन् ॥ २ ॥

प्राप्तापत्योत्तरास्तिष्ठो, विशाखा च पुनर्वसुः ।

पञ्चाब्धीनि मुहूर्तानि, जेपाणि त्रिशसंख्यया ॥ ३ ॥

६ अश्विमुनिप्रमाणेन, मुहूर्तं स्वांशमंख्यया ।

संक्रम्य कर्पने यस्तु, शेषाश्विंशकृत्तया ॥ ४ ॥

* हीरकपार—अश्विमुनि । जे अश्विनि मने दिन नसक वो
१४४-८५७८८ च मुहूर्त ६६ १-१४-४८, १४४८८८ मने भाग भाग

परिशिष्ट १० भुं.

श्रीउपदेशमाला गाथा-शकुन.

गाथा १ थी १००

गाथा १०१ थी २००

१०-उ म ० म उ उ म उ उ उ	११०-० उ ० ० ० ० ० ० म उ
२०-उ ० म ० उ उ उ उ ० ०	१२०-० ० म उ उ ० ० ० ० म
३०-० उ उ म म ० ० ० ० ०	१३०-उ ० ० म ० ० ० म उ उ
४०-० ० म उ म म ० ० म ०	१४०-० ० म ० उ म म उ उ म
५०-० ० ० ० म म म ० ० म	१५०-उ ० म ० उ ० उ ० ० ०
६० उ उ ० उ ० म म म म म	१६०-० ० ० उ म ० ० म म म
७०-० ० ० म म उ उ ० ० ०	१७०-म ० ० म उ उ उ ० म उ ०
८०-० ० ० ० म ० ० म उ म ०	१८०-० ० ० ० ० ० ० ० ०
९०-० ० उ ० ० ० ० ० ० ०	१९०-० उ म ० ० ० ० ० ० ०
१००-० म उ उ उ उ म म ० ०	२००-० ० ० ० ० ० ० ० ०

गाथा २०१ थी ३००

गाथा ३०१ थी ४००

११०-० ० ० ० उ ० ० ० उ म	११०-म म म उ उ म म ० ० ०
१२०-म उ ० उ ० ० ० ० ० ०	१२०-० ० ० ० ० ० ० ० उ उ
१३०-उ ० ० ० ० ० ० ० ० ०	१३०-उ म ० म उ उ ० ० ० ० म
१४०-उ उ उ उ ० ० ० उ ० म	१४०-० ० ० ० ० ० ० ० ०
१५०-म उ म म ० ० उ म म ० ०	१५०-उ उ उ ० ० ० ० उ उ उ
१६०-० उ म म म ० ० ० ० ०	१६०-० उ ० उ उ उ उ उ ० ०
१७०-० ० ० ० ० उ ० उ उ उ	१७०-० उ ० उ उ ० उ उ उ
१८०-उ उ म उ उ ० ० ० म ० ०	१८०-उ ० उ उ ० उ उ ० ०
१९०-० म ० म म ० ० उ ० म ० ०	१९०-० ० ० उ उ ० उ उ उ
२००-उ उ ० उ ० ० ० ० ० ०	२००-उ उ उ उ ० म ० म ० म ० म ० म

ગાથા ત્રણ વાર ભણી કુમારીકાના હાથે પહેલી પંક્તિની-દગલી પર સોપારી મૂકાવવી, ત્યારપછી તે સોપારી એજ જે ગાથાને ત્રણ ત્રણ વાર ભણી બીજી પંક્તિ અને ત્રીજી પંક્તિની હરકોઇ દગલી પર મૂકાવવી. પછી પહેલી પંક્તિની દગલીથી સેંકડાનો, બીજી પંક્તિની-દગલીથી દશકનો, અને ત્રીજી પંક્તિની દગલીથી ગાથાનો આંક લેવો. આ રીતે જે આંક આવે, ઉપદેશમાંલાની તેટલાંમી ગાથા લઈ તેનું ફલાફલ તપાસવું.

કોઈને અનશન કરવું હોય અને જે ગાથા ઉત્તમ હોય તે બાબતું કે-તેનું આયુષ્ય લાંબું છે, માટે અનશન દેવું નહીં, મધ્યમ ગાથા હોય તે આયુષ્ય છે એમ માની વિલંબ કરવો, અથવા સંપૂર્ણ વિચાર કરીને અનશન દેવું, ચોકડીવાળી મધ્યમ કે ચોકડીવાળી શૂન્ય ગાથા હોય તે અનશન લેનારને કષ્ટ થાય, દીર્ઘરોગી રહે, કે કસેશ થાય. અને શૂન્ય (૦) ગાથા હોય તે જીવન ઓછું છે એમ બાબતું, અને તુરતજ અનશન કરાવવું.

વળી તે ગાથાના જેટલા અક્ષર હોય તેને ત્રણથી ભાગ દેવો; જે શેષમાં ૧ વધે તે પાંચ દિવસ પાંચ પહોર કે પાંચ ઘડી જીવે, ૨ વધે તે દસ દિવસ દસ પહોર કે દસ ઘડી જીવે, અને ૦ વધે તે તુરત મૃત્યુ પામે. ઉત્તમ ગાથાવાળાનું જીવન લાંબું હોવાથી તેને ત્રણનો ભાગ દેવાની જરૂર નથી. મધ્યમ ગાથાને ત્રણથી ભાગતાં શેષમાં ૧ વધે તે પાંચ દિવસ કે પાંચ પહોર કષ્ટ રહે, ૨ વધે તે દસ દિવસ કે દસ પહોર કષ્ટ રહે, અને ૦ વધે તે અદ્ય કષ્ટ થાય ને તુરત મૃત્યુ પામે. શૂન્ય ગાથાના અક્ષરોને ત્રણથી ભાગતાં શેષમાં ૧ વધે તે પાંચ પહોર કે પાંચ ઘડી જીવે; ૨ વધે તે દસ પહોર કે દસ ઘડી જીવે, અને ૦ વધે તે આયુષ્ય હોતું નથી, માટે અનશન કરવામાં વિલંબ કરવો નહીં.

આ વિધિથીજ રાજસેવા, પરદેશ, યુદ્ધ, દાગોતપતિ, વ્યાપાર ગમન. પુત્ર-પુત્રીજન્મ વગેરે પ્રસંગે જીવિતજીવિત મુબારકબંધન બેવાય છે.

ગાથા ત્રણ વાર લાણી કુમારીકાના હાથે પહેલી પંક્તિની-ઢગલી પર સોપારી મૂકાવવી, ત્યારપછી તે સોપારી એજ જે ગાથાને ત્રણ ત્રણ વાર લાણી ખીજી પંક્તિ અને ત્રીજી પંક્તિની ઢગલી પર મૂકાવવી. પછી પહેલી પંક્તિની ઢગલીથી સેકડાનો, ખીજી પંક્તિની-ઢગલીથી દશકનો, અને ત્રીજી પંક્તિની ઢગલીથી ગાથાનો આંક લેવો. આ રીતે જે આંક આવે, ઉપદેશમાંલાંની તેટલાંમી ગાથા લઈ તેનું ફલાફલ તપાસવું.

કોઈને અનશન કરવું હોય અને જો ગાથા ઉત્તમ હોય તો જાણવું કે-તેનું આયુષ્ય લાંબું છે, માટે અનશન હેવું નહીં, મધ્યમ ગાથા હોય તો આયુષ્ય છે એમ માની વિલંબ કરવો, અથવા સંપૂર્ણ વિચાર કરીને અનશન હેવું, ચોકડીવાળી મધ્યમ કે ચોકડીવાળી શૂન્ય ગાથા હોય તો અનશન લેનારને કદ થાય, દીર્ઘરોગી રહે, કે કલેશ થાય. અને શૂન્ય (૦) ગાથા હોય તો જીવન ઓછું છે એમ જાણવું, અને તુરતજ અનશન કરાવવું.

વળી તે ગાથાના જેટલા અક્ષર હોય તેને ત્રણથી ભાગ દેવો; જો શેષમાં ૧ વધે તો પાંચ દિવસ પાંચ પહોર કે પાંચ ઘડી જીવે, ૨ વધે તો દસ દિવસ દસ પહોર કે દસ ઘડી જીવે, અને ૦ વધે તો તુરત મૃત્યુ પામે. ઉત્તમ ગાથાવાળાનું જીવન લાંબું હોવાથી તેને ત્રણનો ભાગ દેવાની જરૂર નથી. મધ્યમ ગાથાને ત્રણથી ભાગતાં શેષમાં ૧ વધે તો પાંચ દિવસ કે પાંચ પહોર કદ રહે, ૨ વધે તો દસ દિવસ કે દસ પહોર કદ રહે, અને ૦ વધે તો અદ્ય કદ થાય ને તુરત મૃત્યુ પામે. શૂન્ય ગાથાના અક્ષરોને ત્રણથી ભાગતાં શેષમાં ૧ વધે તો પાંચ પહોર કે પાંચ ઘડી જીવે; ૨ વધે તો દસ પહોર કે દસ ઘડી જીવે, અને ૦ વધે તો આયુષ્ય હોતું નથી, માટે અનશન કરવામાં વિલંબ કરવો નહીં.

આ વિધિથીજ રાજનેશ, પરદેશ, યુદ્ધ, રોગોત્પત્તિ, વ્યાપાર ગમન. પુત્ર-પુત્રીજન્મ વગેરે પ્રસંગે જીવિતજ્ય વિનેક શુભાશુભ એવાય છે.

૨—મુહુર્ણયોતિષસારમાં કહ્યું છે કે—મુઘાદિ ત્રણ નક્ષત્રમાં વસ્તુ ગઈ હોય તો સમીપમાં, હસ્તાદિ બારમાં બીજાના હાથમાં, શતલિપાદિ પાંચમાં પોતાના ઘરમાં, અને કૃત્તિકાદિ આઠમાં વસ્તુ ગઈ હોય તો તે દૂર છે તથા અદ્રશ્ય છે એમ સમજવું, તથા તિથિ વાર નક્ષત્ર અને પ્રહરનો આંક લેવો કરી દશથી ગુણી સાતથી ભાગ દેવો, અને શેષમાં જે આંક વધે તે ઉપરથી જાણવું કે ચોરાયેલ વસ્તુ અનુક્રમે ભૂતલ, વાસણ, જલ, આકાશ, ધાસ, છાણ અને રાખમાં છે. इति गतवस्तु प्रश्न ॥

પરિશિષ્ટ ૧૧ મું.

માલપાંને ચસ્મકૌરા, વપતપાંને મુસ્તરી;
ઉજ્હદી દુસ્મન્નપાંને, સુલહ સુલહા મેદિની ૧

અર્થ—ધનમાં શુક્ર, ભાગ્યમાં ગુરુ અને શત્રુ-સ્થાને મંગળ હોય તો મુખેથી ધરતી ભાગવે.

વપતપાંને મુસ્તરી, ચુમાલપાંને જુહરગર;
દુસ્મન્નપાંને નહસ કઝકવ, સાહિ આલમવાજફર ૨

અર્થ—ભાગ્યભુવનમાં ગુરુ, ધનનો શુક્ર અને શત્રુભુવનનો મંગળ હોય તો રક્તેદવાળો પાતિશાહ થાય.

અવદાતપાંને મુસ્તરી, વગંજપાંને જુહરસુદ;
વજીર કાંસહસુવદ્ કોકલ, માલવાજર દરબુવદ્ ૩

અર્થ—મંગળ મકરમાં ધરકરે તો મહાકવિ
ધનિક અને રાજનો પ્રધાન થવાય, શુક્ર મીનના
ધરમાં પાંચમે આવે તો ધનવંત કે વજીર થાય.

સંબુલ ઉતારિદ્ધિ સુવદ્ધિ કાતિવ,

ફલમદાર સાયર કમાલ;

મુસ્તરી સરતાંબુ વાસદ્ધિ,

સરરહા વાસ્યદવામાલ

॥ ૮ ॥

અર્થ—કન્યાએ બુધ હોય તો + + + પૂરો
વિધાવંત ગુણવંત હોય, ગુરુનો કર્ક હોય તો પાતિ-
સાહ હોય.

ગમ આજ આયદ જુહલમીજાં,

બુવદ મોયદપે સમીર;

રાસ જડંજીઆં કફલવ,

જાફ જત સારિક વગીર ॥ ૯ ॥

અર્થ—બે સાતમે શનિ હોય તો કદિ ચિં-
તા ન થાય, પાતસાહનો પ્રધાન હોય; અને મિથુન-
માં કેતુ કે રાહુ હોય તો બુદ્ધિબોક્ષો ધૂર્ત—પૂરો થાય.

એ પારસી છંદ.

ધનિ પારસી ભાષા છ + ક + નો શ્લોક છંદ ॥ ૭ ॥

—૦—

શુદ્ધિપત્રક.

પૃષ્ઠ	પંક્તિ	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ.
૭	છેલ્લી	ચોધ	ચોધડી
૪૪	૨૧	નક્ષ	નક્ષત્ર
૪૭	૮	ભારે	ત્યારે
૫૨	૧૨	સદશ	સદશ
૫૪	૧૦	મ્યઃ	મ્યઃ
"	૧૭	ધીમાન્	ક્રમાન્
"	૧૮	ચતુષ્ટયમ્	ચતુષ્ટયમ્
૭૧	૨૨	દ	દ
"	૨૪	દ	દ
૭૭	૨૨	મ્લેષાન્	મ્લેષ્ણાન્
૮૪	૨૩	મિથિથ	મિથિથ
૬૦	૨	દૈત	દૈતૈ
"	૩	ન્યા	ન્ય
૧૨૧	૩	૦૧	૧૦
૬૫	૭	વા	વાનર
૧૨૦	૧૭	ચાને છે	માને છે
૧૨૩	૨૫	સ્વાદ	સ્વુઃ
૧૨૬	૧૫	રવિનુ'	શુભનુ'
૧૪૫	૨૧	દગ્નસ્થે	દગ્નસ્થે
૧૫૭	૧૪	૩૨	૩૨
૧૬૦	૩૦	સમ્મત છે.	સમ્મત નથી
૧૬૪	૨૭	વગ	વર્ગ,
૧૮૪	૧૬	રગ્મા	રગ્મા
"	"	માસ્કરીઃ	માસ્કરીઃ
૧૦૬	૪	૧૪	૨૪
૧૧૨	૧૭	નામિષ્ઠા	દશનામિષ્ઠા
૧૧૮	૨૩	સજ	સત
૧૧૨	૬	૨૮	૨૪
૧૩૬	૨૬	રપાદ	રપાદ
૪૧	૧૬	સેદિલો	સેદિલો

